

Janezovo pismo
Evangelij po Mateju
Evangelij po Marku
Evangelij po Janezu
Geneza
Eksodus
Numeri
Devteronomij
Jozue

Pregled

To je skrbno izbrana zbirka starodavnih grških besedil, namenjena čim boljšemu zajemanju učenja Jezusa, tako neposredno kot preko Njegovih učencev, kot tudi temelja Njegovega učenja: Božje postave. Po tem priporočamo branje knjig drugih prerokov (Psalmi, Izaija, Jeremija, Daniel, Jona, Ozej itd.).

Izjava o omejitvi odgovornosti

Ta prevod je bil ustvarjen iz izvirnega grškega Septuaginta in bizantinskih besedil z velikimi jezikovnimi modeli. Iz tega razloga vsebuje številne artefakte kulture in slovnice izvirnega jezika, vendar lahko vsebuje tudi napake. Če kaj izgleda nenavadno, prosimo preverite izvorni grški tekst. Če najdete napako, jo prosimo pošljite po e-pošti na jesusislord@joshuabible.com.

Licenciranje

Imate dovoljenje za reprodukcijo in distribucijo tega prevoda delno ali v celoti. Nimate dovoljenja za spreminjanje ali prodajo. Če najdete napako, prosimo pošljite e-pošto na jesusislord@joshuabible.com, da jo lahko popravimo in vam zagotovimo posodobljeno izdajo.

Janezovo pismo

1 2 3 4 5

Evangelij po Mateju

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25
26 27 28

Evangelij po Marku

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16

Evangelij po Janezu

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21

Geneza

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25
26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46
47 48 49 50

Eksodus

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25
26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40

Numeri

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25
26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36

Devteronomij

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25
26 27 28 29 30 31 32 33 34

Jozue

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24

Janezovo pismo

1

To, kar je bilo od začetka, kar smo slišali, kar smo videli z lastnimi očmi, kar smo opazovali in so naše roke otipale, glede besede življenja, In življenje se je razodelo, in videli smo in pričujemo ter oznanjamo vam večno življenje, ki je bilo pri Očetu in se je razodelo nam. Kar smo videli in slišali, vam oznanjamo, da tudi vi imate skupnost z nami, in naša skupnost je z Očetom in z njegovim Sinom Jezusom Kristusom. In te stvari vam pišemo, da bo naše veselje izpolnjeno.

In to je sporočilo, ki smo ga slišali od njega in ga oznanjamo vam, da je Bog svetloba in da v njem ni nobene teme. Če rečemo, da imamo odnos z njim, pa hodimo v temi, lažemo in ne živimo po resnici. Če pa hodimo v svetlobi, kakor je on sam v svetlobi, imamo skupnost drug z drugim in kri Jezusa Kristusa, njegovega Sina, nas očiščuje od vsakega greha. Če rečemo, da greha ne imamo, sami sebe zavajamo in resnica ni v nas. Če priznavamo naše grehe, zvest je in pravičen, da nam odpusti grehe in nas očisti od vse krivice. Če rečemo, da nismo grešili, ga delamo za lažnivca, in njegova beseda ni v nas.

2

Moji otroci, to vam pišem, da ne bi grešili, in če kdo greši, imamo zagovornika pri Očetu, Jezusa Kristusa, pravičnega. In on je spravnitev za naše grehe, ne samo za naše, ampak tudi za grehe celega sveta. In s tem vemo, da smo ga spoznali, če se držimo njegovih zapovedi. Kdor pravi, da ga pozna, in njegovih zapovedi ne ohranja, je lažnivec, in v njem ni resnice. Kdor pa ohranja

njegovo besedo, v tem je resnično ljubezen Boga izpopolnjena. Po tem vemo, da smo v njem. Tisti, ki pravi, da ostaja v njem, mora hoditi tako, kakor je oni hodil.

Bratje, ne pišem vam nove zapovedi, ampak staro zapoved, ki ste jo imeli od začetka; ta stara zapoved je beseda, ki ste jo slišali od začetka. Spet pišem vam novo zapoved, kar je resnično v njem in v vas, ker tema mineva in resnična svetloba že sveti. Tisti, ki pravi, da je v svetlobi, in sovraži svojega brata, je v temi do zdaj. Tisti, ki ljubi svojega brata, ostaja v svetlobi, in v njem ni spotikanja. Kdor pa sovraži svojega brata, je v temi in hodi v temi, in ne ve, kam gre, ker je tema zaslepila njegove oči.

Pišem vam, otroci, ker so vam odpuščeni grehi zaradi njegovega imena. Pišem vam, očetje, ker ste spoznali tistega od začetka. Pišem vam, mladeniči, ker ste premagali hudobnega. Napisal sem vam, otroci, ker ste spoznali Očeta. Napisal sem vam, očetje, ker ste spoznali tistega od začetka. Napisal sem vam, mladeniči, ker ste močni in beseda Boga ostaja v vas in ste premagali Zlega.

Ne ljubite sveta niti stvari v svetu. Če nekdo ljubi svet, ni ljubezni Očeta v njem, Ker vse to v svetu – želja mesa in želja oči in bahavost življenja – ni iz Očeta, ampak je iz sveta. In svet mineva in njegova želja, toda tisti, ki izpolnjuje voljo Boga, ostaja na veke.

Otroci, zadnja ura je, in kot ste slišali, da antikrist prihaja, in sedaj je mnogo antikristov nastalo, od tod vemo, da je zadnja ura. Iz naših vrst so odšli, ampak niso bili iz naših vrst. Če bi namreč bili iz naših vrst, bi ostali z nami, ampak da bi bilo razodeto, da niso vsi iz naših vrst. In vi imate maziljenje od Svetega ter veste

vse. Nisem vam pisal zato, ker ne poznate resnice, ampak zato, ker jo poznate, in ker nobena laž ne izhaja iz resnice. Kdo je lažnivec, če ne tisti, ki zanika, da je Jezus Kristus? Ta je antikrist, ki zanika Očeta in Sina. Vsak, ki zanika Sina, nima niti Očeta. Vi torej, kar ste slišali od začetka, naj ostane v vas. Če v vas ostane to, kar ste slišali od začetka, boste tudi vi ostali v Sinu in v Očetu. In to je obljuba, ki nam jo je on obljubil – večno življenje. Te stvari sem vam napisal o tistih, ki vas zavajajo. In vi, maziljenje, ki ste ga prejeli od njega, ostaja v vas, in ne potrebujete, da bi vas kdo učil, ampak kot vas isto maziljenje uči o vsem, in resnično je in ni laž, in kot vas je naučilo, boste ostali v njem. In sedaj, otroci, ostanite v njem, da bomo, ko bo razodeven, imeli pogum in ne bomo osramočeni pred njim ob njegovem prihodu. Če veste, da je pravičen, vedite, da je vsak, ki dela pravičnost, rojen iz njega.

3

Poglejte, kakšno ljubezen nam je dal Oče, da bi bili klicani Božji otroci. Zato vas svet ne pozna, ker ni poznal njega. Ljubljeni, sedaj smo otroci Boga, in še ni bilo razodeto, kaj bomo, vemo pa, da če bo razodeto, bomo podobni njemu, ker ga bomo videli, kakor je. In vsak, ki ima to upanje v njega, očiščuje samega sebe, kakor je tisti čist.

Vsak, ki dela greh, dela tudi brezpravnost, in greh je brezpravnost. In vi veste, da se je tisti razodel, da vzame proč naše grehe, in greha v njem ni. Vsak, ki ostaja v njem, ne greši; vsak, ki greši, ga ni videl niti ga ni spoznal. Otroci, naj vas nihče ne zavaja; kdor dela pravičnost, je pravičen, kakor je on pravičen. Kdor dela greh, je iz hudiča, ker hudič greši od začetka. Zato se je razodel Božji Sin, da bi uničil dela hudiča. Vsak, ki je rojen iz Boga, ne dela greha, ker njegovo seme ostaja v njem, in ne more grešiti, ker je

rojen iz Boga. V tem je jasno, kdo so otroci Boga in kdo so otroci hudiča. Vsak, ki ne dela pravičnosti, ni iz Boga, in kdor ne ljubi svojega brata. Ker to je sporočilo, ki ste ga slišali od začetka, da ljubimo drug drugega. Ne kot Kajn, ki je bil iz hudobnega in je zaklal svojega brata; in zaradi česa ga je zaklal? Ker so bila njegova dela hudobna, dela njegovega brata pa pravična. Ne čudite se, moji bratje, če vas svet sovraži. Mi vemo, da smo prešli iz smrti v življenje, ker ljubimo brate. Kdor ne ljubi brata, ostaja v smrti. Vsak, ki sovraži svojega brata, je morilec, in veste, da noben morilec nima večnega življenja, ki bi ostajalo v njem. V tem smo spoznali ljubezen, ker je tisti za nas svojo dušo položil, in mi moramo za brate duše polagati. Kdor pa ima življenje tega sveta in opazuje svojega brata, ki ima potrebo, in zapre svoje srce pred njim, kako ljubezen Boga ostaja v njem? Moji otroci, ne ljubimo z besedo niti z jezikom, ampak s dejanjem in resnico. In v tem vemo, da smo iz resnice, in pred njim bomo pomirili naša srca, ker če nas obsoja naše srce, Bog je večji od našega srca in ve vse. Ljubljani, če nas naše srce ne obsoja, imamo zaupljivost do Boga. In karkoli prosimo, prejemamo od njega, ker njegove zapovedi hranimo in delamo, kar je ugodno pred njim. In to je njegova zapoved, da verujemo v ime njegovega Sina Jezusa Kristusa in ljubimo drug drugega, kakor je dal zapoved. In tisti, ki ohranja njegove zapovedi, ostaja v njem in on v njem. In po tem spoznavamo, da ostaja v nas, iz Duha, ki nam ga je dal.

4

Ljubljani, ne verujte vsakemu duhu, ampak preizkušajte duhove, ali so iz Boga, ker so mnogi lažni preroki odšli v svet. V tem poznate Duha Boga: vsak duh, ki priznava Jezusa Kristusa, ki je prišel v mesu, je iz Boga. In vsak duh, ki ne priznava Jezusa Kristusa, ki je prišel v mesu, ni iz Boga, in to je duh antikrista, za

katerega ste slišali, da prihaja, in zdaj je že v svetu. Vi ste iz Boga, otročiči, in ste jih premagali, ker je tisti, ki je v vas, večji kot tisti, ki je v svetu. Oni so iz sveta, zato govorijo iz sveta in svet jih posluša. Mi smo iz Boga, kdor pozna Boga, nas posluša. Kdor ni iz Boga, nas ne posluša. Iz tega poznamo duha resnice in duha zmote.

Ljubljeni, ljubimo drug drugega, ker je ljubezen iz Boga, in vsak, ki ljubi, je rojen iz Boga in pozna Boga. Kdor ne ljubi, ni spoznal Boga, ker je Bog ljubezen. V tem se je razodela Božja ljubezen do nas, ker je Bog poslal svojega edinorojenega Sina na svet, da bi živeli po njem. V tem je ljubezen, ne da smo mi ljubili Boga, ampak da je on ljubil nas in poslal svojega sina v spravo za naše grehe. Ljubljeni, če nas je Bog tako ljubil, smo tudi mi dolžni ljubiti drug drugega. Boga ni nikoli nihče videl; če ljubimo drug drugega, Bog ostaja v nas in njegova ljubezen je izpopolnjena v nas. V tem vemo, da v njem ostajamo in on v nas, ker nam je dal iz svojega Duha. In mi smo videli in pričujemo, da je Oče poslal Sina kot Odrešenika sveta. Kdor bi priznal, da je Jezus sin Boga, Bog ostaja v njem in on v Bogu. Mi smo spoznali in verovali v ljubezen, ki jo ima Bog do nas. Bog je ljubezen, in kdor ostaja v ljubezni, ostaja v Bogu in Bog v njem. V tem je bila izpopolnjena ljubezen z nami, da imamo pogum na dan sodbe, ker kakor je On, tako smo tudi mi v tem svetu. Strahu ni v ljubezni, ampak popolna ljubezen izganja strah, ker strah prinaša kazen, kdor pa se boji, ni dovršen v ljubezni. Mi ga ljubimo, ker nas je on prvi ljubil. Če nekdo reče, da ljubi Boga, in svojega brata sovraži, je lažnivec, kajti kdor ne ljubi brata, katerega je videl, kako more ljubiti Boga, katerega ni videl? In to zapoved imamo od njega, da tisti, ki ljubi Boga, ljubi tudi svojega brata.

Vsak, ki veruje, da je Jezus Kristus, je rojen iz Boga, in vsak, ki ljubi tega, ki je rodil, ljubi tudi tega, ki je rojen iz njega. V tem vemo, da ljubimo otroke Boga, kadar ljubimo Boga in se držimo njegovih zapovedi. To je namreč ljubezen do Boga, da njegove zapovedi hranimo, in njegove zapovedi niso težke. Ker vsak, ki je rojen iz Boga, premaguje svet, in to je zmaga, ki je premagala svet, naša vera. Kdo je tisti, ki premaga svet, če ne tisti, ki veruje, da je Jezus sin Boga? Ta je prišel skozi vodo in kri, Jezus Kristus, ne samo v vodi, ampak v vodi in v krvi, in Duh je tisti, ki pričuje, ker Duh je resnica. Ker trije so tisti, ki pričujejo v nebu: Oče, Beseda in Sveti Duh, in ti trije so eno, in trije so tisti, ki pričujejo na zemlji. Duh in voda in kri, in ti trije so eno. Če sprejmemo pričevanje ljudi, je pričevanje Boga večje, ker to je pričevanje Boga, ki ga je pričeval o njegovem Sinu. Kdor veruje v Božjega Sina, ima pričevanje v sebi, kdor ne veruje Bogu, ga je naredil za lažnivca, ker ni veroval v pričevanje, ki ga je Bog dal o svojem Sinu. In to je pričevanje, da je Bog nam dal večno življenje in to življenje je v njegovem Sinu. Kdor ima Sina, ima življenje; kdor nima Sina Božjega, nima življenja.

Te stvari sem vam napisal, ki verujete v ime Božjega Sina, da bi vedeli, da imate večno življenje, in da bi verovali v ime Božjega Sina. In to je tista odkritost, ki jo imamo do njega, da če kaj prosimo po njegovi volji, nas sliši. In če vemo, da nas sliši, kar koli bi prosili, vemo, da imamo prošnje, ki smo jih prosili od njega. Če nekdo vidi svojega brata, kako greši greh, ki ni k smrti, bo prosil, in dal mu bo življenje, tistim, ki grešijo ne k smrti. Je greh k smrti, o tistem ne pravim, da bi prosil. Vsa krivičnost je greh, in obstaja greh, ki ni za smrt. Vemo, da kdor je rojen iz Boga, ne greši, ampak kdor je rojen iz Boga, varuje samega sebe in zli se ga ne dotika. Vemo, da smo iz Boga, in ves svet leži v zlem. Vemo pa, da je Sin Boga prišel in nam je dal um, da bi lahko poznali

Resničnega, in smo v Resničnem, v njegovem Sinu Jezusu Kristusu. Ta je resnični Bog in večno življenje.

Otroci, varujte se malikov, amen.

Evangelij po Mateju

1

Knjiga rodu Jezusa Kristusa, sina Davida, sina Abrahama. Abraham je zaplodil Izaka, Izak pa je zaplodil Jakoba, Jakob pa je zaplodil Juda in njegove brate. Juda pa je zaplodil Faresa in Zara iz Tamare, Fares pa je zaplodil Esroma, Esrom pa je zaplodil Arama. Aram pa je zaplodil Aminadaba, Aminadab pa je zaplodil Naasona, Naason pa je zaplodil Salmona, Salmon je zaplodil Boaza z Rahabo, Boaz je zaplodil Obed z Ruto, Obed pa je zaplodil Jeseja, Jesse pa je zaplodil kralja Davida. David, kralj, pa je zaplodil Salomona iz žene Urijeve. Solomon je zaplodil Rehoboama, Rehoboam je zaplodil Abija, Abija je zaplodil Asa. Asa je zaplodil Jošafata, Jošafat je zaplodil Jorama, Joram je zaplodil Ozijo. Uzija pa je zaplodil Jotama, Jotam pa je zaplodil Ahaza, Ahaz pa je zaplodil Ezekija, Ezekija pa je zaplodil Manaseja, Manase pa je zaplodil Amona, Amon pa je zaplodil Jozija, Jozija pa je zaplodil Jehonija in njegove brate ob času pregnanstva v Babilon.

Po izgnanstvu v Babilon pa je Jehonija zaplodil Sealtiel, Sealtiel pa je zaplodil Zerubabela, Zerubabel pa je zaplodil Abiuda, Abiud pa je zaplodil Eliakima, Eliakim pa je zaplodil Azora. Azor pa je zaplodil Zadoka, Zadok pa je zaplodil Achima, Achim pa je zaplodil Eliuda. Eliud pa je rodil Eleazarja, Eleazar pa je rodil Matthana, Matthan pa je rodil Jakoba, Jakob pa je zaplodil Jožefa, moža Marije, iz katere se je rodil Jezus, imenovan Kristus. Vsi rodovi torej od Abrahama do Davida so štirinajst rodov, in od Davida do babilonskega izgnanstva štirinajst rodov, in od babilonskega izgnanstva do Kristusa štirinajst rodov.

Rojstvo Jezusa Kristusa pa je bilo tako. Namreč, ko je bila njegova mati Marija zaročena z Jožefom, preden sta prišla skupaj, je bila najdena noseča iz Svetega Duha. Joseph pa, njen mož, ker je bil pravičen in ni hotel nje javno osramotiti, jo je želel skrivaj odpustiti. Te stvari pa ko je on premišljeval, glej, angel Gospoda se mu je prikazal v sanjah rekoč: Jožef, sin Davidov, ne boj se vzeti Marije, svoje žene, kajti tisto, kar je v njej rojeno, je iz Svetega Duha. Rodila bo sina in poklical boš njegovo ime Jezus, kajti on bo rešil svoje ljudstvo od njihovih grehov. To pa vse se je zgodilo, da bi se izpolnilo, kar je bilo povedano od Gospoda po preroku, ki je govoril, Glejte, devica bo v maternici nosila in bo rodila sina, in bodo njegovo ime klicali Emanuel, kar v prevodu pomeni z nami Bog.

Jožef pa je bil prebujen od spanca in naredil je, kot mu je ukazal angel Gospoda, in vzel je svojo ženo, In ni poznal je, dokler ni rodila sina, svojega prvorojenca, in dal mu je ime Jezus.

2

Ko pa je bil Jezus rojen v Betlehemu v Judeji v dneh kralja Heroda, glej, modri možje z vzhoda so prispeli v Jeruzalem rekoč: Kje je rojeni kralj Judov? Videli smo namreč njegovo zvezdo na vzhodu in prišli smo ga molit. Ko je kralj Herod to slišal, je bil vznemirjen in ves Jeruzalem z njim. In zbral je vse visoke duhovnike in pisarje ljudstva ter poizvedoval pri njih, kje se rodi Kristus. Oni pa so mu rekli: V Betlehemu Judejskem, tako je namreč pisano po preroku. In ti, Betlehem, dežela Juda, nikakor nisi najmanjša med voditelji Juda, kajti iz tebe bo prišel voditelj, ki bo pasel moje ljudstvo Izrael.

Tedaj je Herod, ki je skrivaj poklical čarovnike, natančno ugotovil od njih čas pojavljajoče se zvezde. In ko jih je poslal v Betlehem, je rekel: Pojdite in natančno poizvedite o otroku, ko pa ga najdete, mi sporočite, da bom tudi jaz prišel in se mu poklonil. Oni pa, ko so slišali kralja, so šli, in glej, zvezda, ki so jo videli na vzhodu, je šla pred njimi, dokler ni prišla in obstala nad krajem, kjer je bilo dete. Ko so videli zvezdo, so se razveselili z zelo velikim veseljem. In ko so prišli v hišo, so videli otroka z Marijo, njegovo materjo, in so padli ter se mu poklonili, in ko so odprli svoje zaklade, so mu prinesli darove: zlato, kadilo in miro. In bili so opozorjeni po sanjah, da se ne vrnejo k Herodu, po drugi poti so odšli v svojo deželo.

Ko so se pa umaknili, glej, angel Gospoda se prikazuje v sanjah Jožefu rekoč: Vstani, vzemi otroka in njegovo mater in beži v Egipt, in bodi tam, dokler ti ne rečem, kajti Herod namerava iskati otroka, da ga uniči. Pa je vstal, vzal otroka in njegovo mater ponoči ter se umaknil v Egipt. In bil je tam do Herodove smrti, da bi se izpolnilo, kar je bilo povedano po Gospodu preko preroka, ki je govoril: Iz Egipta sem poklical svojega sina.

Tedaj je Herod, ko je videl, da so ga zasmehovali modri moški, postal zelo jezen in je poslal ter ubil vse otroke v Betlehemu in na vseh njenih mejah, stare od dveh let in manj, glede na čas, ki ga je natančno ugotovil od modrih moških. Tedaj se je izpolnilo, kar je bilo povedano po preroku Jeremiju, ki je govoril: Glas je bil slišan v Rami, žalovanje in jokanje in veliko žalovanje, Rahela je jokala za svojimi otroki in ni hotela biti potolažena, ker jih ni več.

Ko pa je Herod umrl, glej, angel Gospoda se prikaže Jožefu v sanjah v Egiptu. Rekoč: Vstani, vzemi otroka in njegovo mater ter pojdi v deželo Izrael, kajti umrli so tisti, ki so iskali dušo otroka.

On pa, ko je vstal, je vzel otroka in njegovo mater ter prišel v deželo Izrael.

Ko pa je slišal, da Arhelaj kraljuje nad Judejo namesto svojega očeta Heroda, se je bal tja oditi, vendar je bil opozorjen v sanjah in se je umaknil v kraje Galileje. In ko je prišel, je prebival v mestu, imenovanem Nazaret, da bi se izpolnilo, kar je bilo povedano po prerokih, da bo imenovan Nazarečan.

3

V tistih dneh pa pride Janez Krstnik, ki oznanja v puščavi Judeje. In rekoč: Pokesajte se, kajti približalo se je kraljestvo nebes. Ta namreč je tisti, o katerem je govoril prerok Izaija, rekoč: Glas vpijočega v puščavi: Pripravite pot Gospoda, ravne naredite njegove steze.

Sam pa je Janez imel svoje oblačilo iz kameljih dlak in usnjeni pas okoli svojih ledij, njegova hrana pa so bile kobilice in divji med. Tedaj so k njemu odhajali Jeruzalem in vsa Judeja in vsa okolica Jordana, In bili so krščeni v Jordanu po njem, izpovedujoč svoje grehe.

Videl pa je mnoge od farizejev in saducejev, ki so prihajali na njegov krst, in jim rekel: Potomci strupenih kač, kdo vam je pokazal, da bežite pred prihajajoče jezo? Naredite torej sad, vreden kesanja, In ne mislite govoriti v sebi: Očeta imamo Abrahama. Pravim namreč vam, da je Bog zmožen iz teh kamnov vzbuditi otroke Abrahamu. Že pa sekira leži pri korenu dreves, zato je vsako drevo, ki ne rodi dobrega sadu, posekano in vrženo v ogenj.

Jaz res krstim vas v vodi v pokoro, tisti pa, ki prihaja za menoj, je močnejši od mene, katerega sandal nisem zmožen nositi; on vas bo krstil v Svetem Duhu in ognju. Vejalna vilica je v njegovi roki in temeljito bo očistil svoje mlatišče, in zbral bo svoje žito v shrambo, pleve pa bo sežgal z neugasljivim ognjem.

Tedaj pride Jezus iz Galileje na Jordan k Janezu, da bi ga ta krstil. Toda Janez ga je zadrževal rekoč: Jaz imam potrebo biti krščen po tebi, in ti prihajaš k meni? Jezus pa mu je odgovoril in rekel: Pusti zdaj, kajti tako je primerno, da izpolniva vso pravičnost. Tedaj mu je dopustil. In ko je bil Jezus krščen, je takoj šel gor iz vode, in glej, odprla so se mu nebesa, in videl je Duha Božjega, ki je sestopil kakor golob in prišel nanj, In glej, glas iz nebes je rekel: Ta je moj ljubljeni sin, v katerem sem našel zadovoljstvo.

4

Potem je bil Jezus voden v puščavo po Duhu, da bi bil skušan s strani hudiča. In ko je postil štirideset dni in štirideset noči, je bil potem lačen. In pristopil je k njemu preizkuševalec in rekel: Če si sin Boga, reci, da ti kamni postanejo hleb. Ta pa je odgovoril in rekel: Napisano je: Ne bo živel človek samo od kruha, ampak od vsake besede, ki izhaja iz Božjih ust. Potem ga hudič vzame v sveto mesto in ga postavi na rob templja. In reče mu: Če si sin Boga, vrzi se dol, kajti napisano je, da bo svojim angelom ukazal glede tebe in na rokah te bodo dvignili, da ne bi spotaknil svoje noge ob kamen.

Jezus mu je rekel: Spet je napisano: Ne boš skušal Gospoda, svojega Boga.

Spet ga hudič vzame na zelo visoko goro in mu pokaže vsa kraljestva sveta in njihovo slavo. In pravi mu: Vse to ti bom dal, če padeš in me obožuješ. Tedaj mu Jezus pravi: Pojdi za mano, satan, kajti napisano je: Gospoda, svojega Boga, boš oboževal in njemu samemu boš služil. Tedaj ga je hudič pustil, in glej, angeli so pristopili in so mu služili.

Ko pa je Jezus slišal, da je bil Janez izročen, se je umaknil v Galilejo. In zapustivši Nazaret, je prišel in prebival v Kafarnaumu ob morju, v mejah Zabulona in Neftalija. da bi se izpolnilo, kar je bilo povedano po preroku Izaiju, ki je govoril Dežela Zebulun in dežela Neftali, pot morja, onkraj Jordana, Galileja narodov, Ljudstvo, ki je sedelo v temi, je videlo veliko svetlobo, in tistim, ki so sedeli v deželi in senci smrti, je svetloba vzšla.

Od takrat je Jezus začel oznanjati in govoriti: Pokesajte se, kajti približalo se je nebeško kraljestvo.

Medtem ko je hodil ob Galilejskem morju, je videl dva brata, Simona, imenovanega Peter, in Andreja, njegovega brata, ki sta metala mrežo v morje, bila sta namreč ribiča. In reče jim: Pridite za menoj in naredil bom iz vas ribiče ljudi. Oni pa so takoj zapustili mreže in mu sledili. In ko je šel naprej od tam, je videl druga dva brata, Jakoba, sina Zebedeja, in Janeza, njegovega brata, v ladji z Zebedejem, njunim očetom, kako popravljata njune mreže, in ju je poklical. Oni pa so takoj zapustili čoln in svojega očeta ter mu sledili.

In Jezus je hodil po vsej Galileji, učil v njihovih zborovanjih, oznanjal dobro novico o kraljestvu ter zdravil vse bolezni in vse slabosti med ljudstvom. In glas o njem se je razširil po vsej Siriji, in prinesli so mu vse, ki so bili bolni z različnimi boleznimi in

mučeni z mukam, in demonsko obsedene in mesečnike in paralitike, in ozdravil jih je. In sledile so mu mnoge množice iz Galileje in Dekapolisa in Jeruzalema in Judeje in iz ozemlja onkraj Jordana.

5

Ko je videl množice, je šel gor na goro, in ko je sedel, so k njemu pristopili njegovi učenci. In ko je odprl svoja usta, jih je učil in rekel, Blagoslovljeni so revni v duhu, ker je njihovo kraljestvo nebes. Blagoslovljeni so žalujoči, ker bodo potolaženi. Blagoslovljeni so krotki, ker bodo podedovali zemljo. Blagoslovljeni so tisti, ki so lačni in žejni pravičnosti, ker bodo nasičeni. Blagoslovljeni so usmiljeni, ker bodo deležni usmiljenja. Blagoslovljeni so tisti, ki so čistega srca, ker bodo videli Boga. Blagoslovljeni so mirotvorci, ker bodo imenovani Božji sinovi. Blagoslovljeni so preganjani zaradi pravičnosti, ker je njihovo kraljestvo nebes. Blagoslovljeni ste, kadar vas grajajo in preganjajo ter lažnivo govorijo vse zlo proti vam zaradi mene. Veselite se in radujte se, ker je vaša nagrada velika v nebesih, saj so tako preganjali preroke pred vami.

Vi ste sol zemlje, če pa sol postane brez okusa, s čim bo osoljena? Za nič več ne velja, razen da bo vržena ven in teptana od ljudi. Vi ste svetloba sveta. Mesto, ki leži na gori, se ne more skriti. Niti ne prižigajo svetilke in jo postavljajo pod koš, ampak na svečnik, in sveti vsem v hiši. Tako naj sije vaša svetloba pred ljudmi, da vidijo vaša dobra dela in slavijo vašega Očeta v nebesih.

Ne mislite, da sem prišel uničiti zakon ali preroke; nisem prišel uničiti, ampak izpolniti. Resnično, pravim vam: dokler ne mineta nebo in zemlja, ne bo minila niti ena jota niti ena črtica od

zakona, dokler se vse ne zgodi. Kdor torej uniči eno od teh najmanjših zapovedi in tako uči ljudi, bo imenovan najmanjši v kraljestvu nebes, kdor pa dela in uči, ta bo imenovan velik v kraljestvu nebes. Pravim vam namreč, da če vaša pravičnost ne bo obilovala bolj kot pravičnost pisarjev in farizejev, ne boste vstopili v nebeško kraljestvo. Slišali ste, da je bilo rečeno starodavnim: Ne boš ubijal, kdor pa bi ubil, bo odgovoren pred sodiščem. Jaz pa vam pravim, da bo vsak, ki je brez razloga jezen na svojega brata, kriv pred sodiščem, kdor pa bi svojemu bratu rekel raka, bo kriv pred vélikim zborom, kdor pa bi rekel norec, bo kriv in bo vržen v ognjeno geheno. Če torej ponudiš svoj dar na oltar in se tam spomniš, da ima tvoj brat nekaj proti tebi, Pusti tam svoj dar pred oltarjem in pojdi najprej, spravi se s svojim bratom, in potem pridi ter prinesi svoj dar. Bodi dobro razpoložen do svojega nasprotnika hitro, dokler si z njim na poti, da te nasprotnik ne izda sodniku in da te sodnik ne izda pomočniku, in boš vržen v ječo. Resnično ti pravim, ne boš šel ven od tam, dokler ne vrneš nazaj zadnjega kvadransa.

Slišali ste, da je bilo rečeno predkom: Ne boš prešuštoval. Jaz pa pravim vam da vsak ta gledajoč žensko k ta želeti Če pa tvoje desno oko povzroča, da greš v greh, ga izpuli in vrzi proč od sebe, kajti koristno je zate, da pogine en od tvojih udov in ne da bi bilo tvoje celo telo vrženo v geheno. In če te tvoja desna roka privede v greh, jo odsekaj in vrzi od sebe, kajti bolje je zate, da pogine en od tvojih udov, kot da bo tvoje celo telo vrženo v geheno.

Rečeno pa je bilo, da kdor bi odpustil svojo ženo, naj ji da odpustnico. Jaz pa vam pravim, da kdor bi odpustil svojo ženo, razen zaradi razloga nečistovanja, jo dela prešuštovati, in kdor se poroči z odpuščeno, prešuštva.

Ponovno ste slišali, da je bilo rečeno starim: Ne boš lažno prisegal, temveč boš izpolnil svoje prisege Gospodu. Jaz pa vam pravim, da ne prisegate popolnoma, niti v nebesa, ker so prestol Boga. Niti pri zemlji, ker je podnožje njegovih nog, niti pri Jeruzalemu, ker je mesto velikega kralja, Niti ne prisegaj pri svoji glavi, ker nisi zmožen narediti niti enega lasu belega ali črnega. Vaša beseda naj bo da da, ne ne; kar pa presega to, je iz zla.

Slišali ste, da je bilo rečeno: oko za oko in zob za zob. Jaz pa vam pravim, da se ne uprite zlemu, ampak kdorkoli te bo udaril po desnem licu, obrni mu tudi drugo. Tistemu, ki hoče s teboj biti sojen in ti vzeti tuniko, pusti tudi oblačilo. In kdorkoli te bo prisilil eno miljo, pojdi z njim dve. Tistemu, ki te prosi, daj, in tistega, ki si hoče od tebe izposoditi, ne zavrni.

Slišali ste, da je bilo rečeno: Ljubil boš svojega bližnjega in sovražil boš svojega sovražnika. Jaz pa vam pravim: ljubite svoje sovražnike, blagoslavlajte tiste, ki vas preklinjajo, dobro delajte tistim, ki vas sovražijo, in molite za tiste, ki vas zlorabljajo in preganjajo. Tako da postanete sinovi vašega Očeta v nebesih, ker njegovo sonce vzhaja nad zle in dobre ter dežuje nad pravične in nepravične. Če namreč ljubite tiste, ki ljubijo vas, kakšno plačilo imate? Ali ne delajo tudi davkarji isto? In če pozdravite samo svoje prijatelje, kaj izrednega delate? Mar ne delajo davkarji prav tako? Bodite torej vi popolni, kakor je popoln vaš Oče, ki je v nebesih.

6

Pazite, da vaše milostinje ne delate pred ljudmi, da bi bili videni pred njimi; sicer pa ne boste imeli plače pri vašem Očetu, ki je v nebesih. Kadar torej delaš miloščino, ne trobi pred seboj, tako kot hinavci delajo v zbranih in na ulicah, da bi jih ljudje

poveljali. Resnično vam pravim, prejeli so svojo plačo. Ko pa ti delaš miloščino, naj tvoja levica ne ve, kaj dela tvoja desnica, tako da bo tvoja miloščina v skrivnosti, in tvoj oče, ki gleda v skrivnosti, ti bo povrnil javno.

In ko moliš, ne boš kakor hinavci, ker ljubijo stati in moliti v zbornicah in na vogalih ulic, da bi se pokazali ljudem. Resnično vam pravim, da so prejeli svojo plačo. Ti pa, kadar moliš, vstopi v svojo notranjo sobo in zapri svoja vrata ter moli svojemu očetu v skrivnosti, in tvoj oče, ki gleda v skrivnosti, ti bo povrnil javno.

Ko molite, pa ne blebetajte tako kot pogani, saj se jim zdi, da bodo v svoji govornosti slišani. Ne bodite torej podobni njim, kajti vaš Oče ve, kaj potrebujete, preden ga prosite. Tako torej molite vi: Oče naš, ki si v nebesih, posvečeno bodi tvoje ime, Naj pride tvoje kraljestvo, naj bo tvoja volja, kot v nebu, tudi na zemlji. Naš vsakdanji kruh nam daj danes. In odpusti nam naše dolgoze, kot tudi mi odpuščamo našim dolžnikom, In ne vpelji nas v skušnjavo, ampak reši nas od hudega. Ker tvoje je kraljestvo in moč in slava na veke. Amen.

Če namreč odpustite ljudem njihove prestopke, bo tudi vam odpustil vaš nebeški Oče. Če pa ne odpustite ljudem njihovih prestopkov, niti vaš oče ne bo odpustil vaših prestopkov.

Kadar pa se postite, ne bodite kakor hinavci žalostni, saj prikrivajo svoje obraze, da bi se ljudem pokazali kot postoi. Resnično vam pravim, da so prejeli svojo plačilo. Ti pa, ko se postiš, pomazili svojo glavo in umij svoj obraz. Tako da se ne pojaviš ljudem kot da postiš, ampak svojemu očetu, ki je v skrivnosti, in tvoj oče, ki gleda v skrivnosti, ti bo povrnil javno.

Ne shranjujte si zakladov na zemlji, kjer molj in rja uničujeta in kjer tatovi vlamljajo in kradejo. Shranjujte pa sebi zaklade v nebu, kjer niti molj niti rja ne uničuje in kjer tatovi ne prebijajo niti ne kradejo. Kjer je namreč vaš zaklad, tam bo tudi vaše srce.

Svetilka telesa je oko; če je torej tvoje oko preprosto, bo celo tvoje telo polno svetlobe. Če pa je tvoje oko zlo, bo celotno tvoje telo temno. Če je torej svetloba v tebi tema, kolikšna je tema?

Nihče ne more služiti dvema gospodoma, kajti bodisi bo enega sovražil in drugega ljubil, bodisi se bo enega držal in drugega preziral. Ne morete služiti Bogu in mamonu.

Zaradi tega vam pravim: ne skrbite za svojo dušo, kaj boste jedli in kaj boste pili, niti za svoje telo, kaj boste oblekli. Ali ni duša več kot hrana in telo več kot oblačilo? Poglejte na ptice neba, ker ne sejejo niti žanjejo niti zbirajo v shrambe, in vaš nebeški Oče jih hrani – ali niste vi veliko bolj vredni od njih? Kdo pa izmed vas s skrbmi more dodati svoji starosti en komolec? In o glede oblačila, kaj skrbite? Preudarite lilije polja, kako rastejo: ne trudijo se niti predejo. Pravim pa vam, da niti Salomon v vsej svoji slavi ni bil oblečen kot eden izmed teh. Če pa travo polja, ki danes raste in je jutri vržena v peč, Bog tako oblači, ali ne bo mnogo bolj oblačil vas, maloverniki? Ne bodite torej zaskrbljeni rekoč: Kaj naj jemo ali kaj naj pijemo ali kaj naj nosimo? Vse to namreč iščejo narodi, saj ve vaš nebeški Oče, da vse to potrebujete. Išcite pa najprej Božje kraljestvo in njegovo pravičnost, in vse to vam bo dodano. Ne bodite torej zaskrbljeni za jutri, kajti jutri bo skrbel sam zase; zadostno je dnevu njegovo zlo.

Ne sodite, da ne bi bili sojeni. V kakršni sodbi sodite, boste sojeni, in s kakršno mero merite, bo merjeno vam. Kaj pa vidiš trnček v očesu svojega brata, breva pa v svojem očesu ne opažaš? Ali kako boš rekel svojemu bratu: Pusti, da izženem trnček iz tvojega očesa, in glej, brv je v tvojem očesu? Hinavec, vrzi najprej brev iz svojega očesa, in potem boš jasno videl, da odstraniš trsk iz očesa svojega brata.

Ne dajte svetega psom niti ne mečite svojih biserov pred prašiče, da ne bi jih pomendrali s svojimi nogami in se obrnili ter vas raztrgali.

Prositi in dano vam bo, iščite in našli boste, trkajte in odprto vam bo. Vsak, ki prosi, namreč prejme, in kdor išče, najde, in tistemu, ki trka, bo odprto. Ali kdo je izmed vas tak človek, ki bi, če ga sin prosi za kruh, dal njemu kamen? In če prosi za ribo, mar mu ne bo dal kače namesto nje? Če torej vi, čeprav ste hudobni, veste dajati dobre darove svojim otrokom, koliko bolj bo vaš Oče v nebesih dal dobre stvari tistim, ki ga prosijo?

Vse torej, kar bi hoteli, da bi ljudje delali vam, tako tudi vi delajte njim, kajti to je zakon in preroki.

Vstopite skozi ozka vrata, ker široka so vrata in prostorna je pot, ki vodi v uničenje, in mnogi so tisti, ki vstopajo skozi nja. Kaj ozka so vrata in trpinčena pot, ki vodi v življenje, in malo je tistih, ki jo najdejo.

Pazite pa se lažnih prerokov, ki prihajajo k vam v ovčjih oblačilih, a so od znotraj grabežljivi volkovi. Od njihovih sadov jih boste spoznali. Ali mar nabirajo od trnja grozdje ali od osatov fige? Tako vsako dobro drevo dela dobre sadove, gnilo drevo pa dela

slabe sadove. Dobro drevo ne more roditi slabih sadov, niti gnilo drevo ne more roditi dobrih sadov. Vsako drevo, ki ne rodi dobrega sadu, je posekano in vrženo v ogenj. Torej po njihovih sadovih jih boste spoznali.

Ne vsak, ki mi govori Gospod, Gospod, bo vstopil v kraljestvo nebes, ampak tisti, ki izpolnjuje voljo mojega Očeta v nebesih. Mnogi mi bodo rekli na tisti dan: Gospod, Gospod, ali nismo v tvojem imenu prerokovali in v tvojem imenu izganjali demonov in v tvojem imenu storili mnoga mogočna dela? In tedaj jim bom priznal, da vas nikoli nisem poznal; odidite od mene, vi, ki delate brezakonje.

Vsakogar torej, kdor sliši te moje besede in jih izvršuje, primerjal bom z modrim možem, ki je zgradil svojo hišo na skali. Prišel je dež, prišle so reke, pihali so vetrovi in udarili so ob tisto hišo, a ni padla, bila je namreč zgrajena na skali. In vsak, ki sliši moje besede te in ne dela njih, bo primerjan nespametnemu možu, ki In padel je dež in prišle so reke in pihali so vetrovi in udarili so ob tisto hišo, in padla je, in njen padec je bil velik.

In zgodilo se je, ko je Jezus dokončal te besede, da so bile množice osuple nad njegovim naukom. Poučeval jih je namreč kot nekdo, ki ima avtoriteto, in ne kot pisarji.

8

Ko je prišel z gore, so mu sledile velike množice. In glej, gobavec je prišel in ga oboževal ter rekel: Gospod, če hočeš, me lahko očistiš. In iztegnivši roko, se ga je dotaknil Jezus rekoč: Hočem, bodi očiščen. In takoj je bila očiščena njegova gobavost. In Jezus mu reče: Pazi, da nikomur ne poveš, ampak pojdi, pokaži se

duhovniku in prinesi dar, ki ga je zapovedal Mojzes, njim v pričevanje.

Ko pa je vstopil v Kafarnaum, je pristopil k njemu stotnik, ki ga je prosil in govoril, Gospod, moj otrok leži doma paraličen in ga strašno muči. In Jezus mu pravi: Jaz bom prišel in ga ozdravil. In stotniku je odgovoril in rekel: Gospod, nisem vreden, da bi vstopil pod mojo streho, ampak samo reci besedo in moj služabnik bo ozdravljen. Tudi jaz sem namreč človek pod avtoriteto, ki ima pod seboj vojake, in rečem temu: Pojdi, in gre, in drugemu: Pridi, in pride, in svojemu sužnju: Naredi to, in naredi. Ko je to slišal, se je Jezus začudil in rekel tistim, ki so mu sledili: Resnično, pravim vam, niti v Izraelu nisem našel tako velike vere. Pravim pa vam, da mnogi z vzhoda in zahoda bodo prišli in se bodo naslonjali z Abrahamom in Izakom in Jakobom v kraljestvu nebes. Sinovi kraljestva pa bodo vrženi v zunanjo temo; tam bo jokanje in škripanje z zobmi. In rekel je Jezus stotniku: Pojdi, in kakor si veroval, naj se ti zgodi. In ozdravljen je bil njegov sluga v tisti uri.

In ko je Jezus prišel v Petrovo hišo, je videl njegovo taščo, ki je ležala in trpela zaradi vročine. In dotaknil se je njene roke, in vročica jo je zapustila, in vstala je ter mu služila. Ko pa je nastopil večer, so mu prinesli mnoge od demonov obsedene, in izgnal je duhove z besedo in vse, ki so bili bolni, ozdravil, Tako da bi bilo izpolnjeno, kar je bilo povedano po preroku Izaiju, ki je govoril: On sam je vzel naše šibkosti in nosil naše bolezni.

Ko je Jezus videl mnoge množice okoli sebe, je ukazal oditi na drugo stran. In pristopil je eden pisar ter mu rekel: Učitelj, sledil ti bom, kamor koli greš. In pravi mu Jezus: Lisice imajo brloge in ptice neba gnezda, sin človekov pa nima, kam bi glavo naslonil. Drugi pa od njegovih učencev mu je rekel: Gospod, dovoli mi

najprej oditi in pokopati mojega očeta. A Jezus mu je rekel: Sledi mi in pusti mrtvim, da pokopljejo svoje mrtve.

In ko je vstopil v čoln, so mu sledili njegovi učenci. In glej, velik potres se je zgodil na morju, tako da je bila ladja pokrita z valovi, on pa je spal. In pristopili so njegovi učenci, ga zbudili in rekli: Gospod, reši nas, propadamo. In reče jim: Kaj ste strahopetni, maloverniki? Potem je vstal in ukoril vetrove in morje, in nastala je velika tišina. Ljudje pa so se čudili in govorili: Kakšne vrste je ta, da mu tudi vetrovi in morje ubogajo?

In ko je prišel onkraj v deželo Gergezencev, sta mu nasproti prišla dva obsedena, ki sta prihajala iz grobov, zelo nevarna, tako da nihče ni mogel mimo iti po tisti poti. In glej, zakričali so rekoč: Kaj nam in tebi, Jezus, sin Boga? Ali si prišel sem pred časom, da nas mučiš? Daleč od njih pa se je pasla čreda mnogih prašičev. Demoni pa so ga rotili in rekli: Če nas izganjate, nam dovolite oditi v čredo svinj. In rekel jim je: Pojdite. Oni pa so, ko so izšli, odšli v čredo prašičev, in glej, vsa čreda prašičev se je pognala po pečini v morje in umrli so v vodah. Tisti, ki so pasli, pa so zbežali, in ko so odšli v mesto, so poročali vse in o demonsko obsedenih. In glej, vse mesto je šlo ven naproti Jezusu, in ko so ga videli, so ga prosili, da bi odšel iz njihovih meja.

9

In ko je vstopil v ladjo, je prečkal in prišel v svoje mesto. In glej, prinašali so mu paralitičnega, ki je ležal na postelji, in ko je Jezus videl njihovo vero, je rekel paralitičnemu: Imej pogum, otrok, odpušeni so ti tvoji grehi. In glej, nekateri od pisarjev so rekli v sebi: Ta bogokletniči. In ko je videl Jezus njihove misli, je rekel: Zakaj mislite zlo v svojih srcih? Kaj je namreč lažje, reči:

Odpuščeni so ti grehi, ali reči: Vstani in hodi? Tako da pa veste, da ima Sin človekov oblast na zemlji odpuščati grehe, tedaj reče paralitiku: Vstani, dvigni svojo posteljo in pojdi v svojo hišo. In vstal je ter odšel v svojo hišo. Ko so pa to videle množice, so se začudile in slavile Boga, ki je dal takšno oblast ljudem.

In Jezus, ki je mimohodil od tam, je videl človeka, ki je sedel pri davčnem uradu, imenovanega Matej, in mu reče: Sledi mi. In vstal je ter mu sledil. In zgodilo se je, ko je ležal v hiši, in glej, mnogi davkarji in grešniki so prišli in ležali skupaj z Jezusom in njegovimi učenci. In ko so videli farizeji, so rekli njegovim učencem: Zakaj vaš učitelj je z davkarji in grešniki? Jezus pa jim je, ko je to slišal, rekel: Močni ne potrebujejo zdravnika, ampak tisti, ki so bolni. Odšedši pa se naučite, kaj je: usmiljenje hočem in ne žrtve. Kajti nisem prišel poklicati pravičnih, ampak grešnike v pokoro.

Tedaj pristopijo k njemu Janezovi učenci in rečejo: Zakaj se mi in farizeji veliko postimo, tvoji učenci pa se ne postijo? In rekel jim je Jezus: Mar ne morejo sinovi poročne dvorane žalovati, dokler je ženin z njimi? Prišli pa bodo dnevi, ko bo ženin odvezet od njih, in takrat se bodo postili. Nihče pa ne postavlja krpe iz neskriženega blaga na staro oblačilo, saj njegova polnost odtrga od oblačila in nastane še hujša raztrganina. Niti ne mečejo mladega vina v stare mehove, sicer počijo mehovi in vino se razlije ter mehovi propadejo, ampak mlado vino mečejo v nove mehove in oboje je ohranjeno.

Medtem ko jim je te stvari govoril, glej, pristopil je neki vladar in ga oboževal, rekoč, da je moja hči pravkar umrla, ampak pridi, položi svojo roko na njo in živel bo. In Jezus je vstal ter mu sledil in njegovi učenci. In ženska, ki je dvanajst let trpela zaradi

krvavitve, se je približala od zadaj in se dotaknila resice njegovega oblačila. Govorila je namreč v sebi: Če se samo dotaknem njegovega oblačila, bom rešena. Jezus pa se je obrnil in jo videl ter rekel: Imej pogum, hči, tvoja vera te je rešila. In žena je bila rešena od tiste ure. In ko je prišel Jezus v hišo vladarja in videl flavtiste in množico, ki je bila hrupna, jim pravi: Umikajte se, kajti dekle ni umrlo, ampak spi. In smejali so se mu. Ko pa je bila množica pregnana, je vstopil, zgrabil njeno roko, in deklica je vstala. In ta govorica se je razširila po vsej tisti deželi.

In ko je Jezus minil od tam, sta mu sledila dva slepa, ki sta kričala in govorila: Usmili se naju, sin Davidov. Ko je prišel v hišo, so k njemu pristopili slepi, in Jezus jim pravi: Verujete, da zmorem to storiti? Pravijo mu: Da, Gospod. Potem se je dotaknil njihovih oči in rekel: Naj se vam zgodi po vaši veri. In njihove oči so se odprle, in Jezus jih je strogo posvaril rekoč: Glejte, naj nihče ne ve. Ti pa, ko so odšli, so razširili novico o njem po vsej tisti deželi.

Ko so pa oni odhajali, glejte, prinesli so mu nemega človeka, ki ga je obsesal demon. In ko je bil demon izgnan, je govoril nemi mož, in čudile so se množice, rekoč, da se nikoli ni tako prikazalo v Izraelu. Farizeji pa so govorili: Z vladarjem demonov izganja demone.

In Jezus je hodil naokoli po vseh mestih in vaseh, učil v njihovih zborovanjih, oznanjal dobro novico kraljestva ter služil vsem boleznim in vsem boleznim med ljudstvom.

Ko je videl množice, je začutil sočutje do njih, ker so bili izčrpani in vrženi naokoli kot ovce, ki nimajo pastirja. Tedaj pravi

svojim učencem: Žetev je res velika, delavcev pa je malo. Molite torej Gospoda žetve, da bi poslal delavce v njegovo žetev.

10

In poklicavši svojih dvanajst učencev, jim je dal oblast nad nečistimi duhovi, tako da so jih lahko izganjali in zdravili vsako bolezen in vsako slabost. Od dvanajstih apostolov pa so imena ta: prvi Simon, ki se imenuje Peter, in Andrej, njegov brat, Jakob Zebedejev in Janez, njegov brat, Filip in Bartolomej, Tomaž in Matej, davkar, Jakob Alfejev in Lebej, imenovan Tadej, Simon Kananit in Judas Iskariot, ki ga je izdal.

Teh dvanajst je poslal Jezus, ko jim je ukazal in rekel: Na pot k poganom ne pojdite in v mesto Samarijanov ne vstopajte, Pojdite pa raje k izgubljenim ovcam Izraelove hiše. Medtem ko hodite, razglašajte in govorite, da se je približalo nebeško kraljestvo. Bolne zdravite, gobavce očistite, mrtve obudite, demone izganjajte; zastonj ste prejeli, zastonj dajte. Ne pridobivajte zlata niti srebra niti brona v vaše pasove. Ne jemljite torbe na pot niti dveh tunik niti sandal niti palice, kajti vreden je delavec svoje hrane. V katerokoli mesto ali vas vstopite, poizvejte, kdo v njem je vreden, in tam ostanite, dokler ne odidete. Ko pa vstopate v hišo, jo pozdravite rekoč: Mir tej hiši. Če je hiša res vredna, naj pride vaš mir nanjo, če pa ni vredna, naj se vaš mir vrne k vam. In kdor vas ne sprejme niti ne sliši vaših besed, ko greste ven iz tiste hiše ali mesta, otresite prah s svojih nog. Resnično vam pravim, bolj znosno bo za deželo Sodome in Gomore na dan sodbe kot za tisto mesto.

Glejte, jaz vas pošiljam kot ovce v sredo volkov; bodite torej modri kot kače in nedolžni kot golobice. Pazite pa se ljudi, kajti

izročili vas bodo v svete in v njihovih sinagogah vas bodo bičali. In privedeni boste pred voditelje in kralje zaradi mene v pričevanje njim in narodom. Kadarkoli pa vas bodo izročili, ne bodite zaskrbljeni, kako ali kaj boste govorili, kajti dano vam bo v tisti uri, kaj boste govorili. Kajti ne vi ste tisti, ki govorite, ampak Duh vašega Očeta, ki govori v vas. Brat bo izdal brata v smrt in oče otroka, otroci pa se bodo uprli proti staršem in jih usmrtili, In boste sovraženi od vseh zaradi mojega imena, toda tisti, ki bo pretrpel do konca, ta bo rešen. Kadar pa vas preganjajo v tem mestu, bežite v drugo, resnično namreč vam pravim, ne boste končali mest Izraela, dokler ne pride Sin človekov. Učenec ni nad svojim učiteljem niti suženj nad svojim gospodarjem. Zadostno je učencu, da postane kot njegov učitelj, in sužnju, da postane kot njegov gospod. Če so gospodarja hiše klicali Beelzebul, koliko bolj člane njegovega gospodinjstva? Ne bojte se jih torej, kajti nič ni pokritega, kar ne bo razkrito, in skritega, kar ne bo znano. Kar vam pravim v temi, recite v svetlobi, in kar slišite v uho, razglasite na strehah. In ne bojte se tistih, ki ubijajo telo, duše pa ne morejo ubiti, temveč bojte se raje tistega, ki more uničiti tako dušo kot telo v peklu. Ali se ne prodajata dva vrabca za assarion? In niti eden od njih ne bo padel na zemljo brez vašega Očeta. Tudi vsi lasje vaše glave so oštevilčeni. Ne bojte se torej, vi ste vredni več kot mnogi vrabci.

Vsakdo torej, kdor bo priznal mene pred ljudmi, bom priznal tudi jaz njega pred mojim Očetom, ki je v nebesih. Kdorkoli pa bi me zanikal pred ljudmi, zanikam tudi jaz njega pred mojim Očetom, ki je v nebesih.

Ne mislite, da sem prišel prinesti mir na zemljo; nisem prišel prinesti miru, temveč meč. Prišel sem namreč, da ločim sina od

njegovega očeta in hčer od njene matere in snaho od njene tašče. In sovražniki človeka so njegovi domači.

Kdor ljubi očeta ali mater bolj kot mene, ni mene vreden, in kdor ljubi sina ali hčer bolj kot mene, ni mene vreden. In kdor ne vzame svojega križa in ne sledi za menoj, ni mene vreden. Tisti, ki je našel svojo dušo, jo bo izgubil, in tisti, ki je izgubil svojo dušo zaradi mene, jo bo našel.

Kdor vas sprejema, mene sprejema, in kdor mene sprejema, sprejema tistega, ki me je poslal. Kdor sprejema preroka v imenu preroka, bo prejel prerokovo nagrado, in kdor sprejema pravičnega v imenu pravičnega, bo prejel nagrado pravičnega. In kdor da piti enemu od teh malih skodelico hladne vode samo v ime učenca, resnično vam pravim, ne bo izgubil svoje nagrade.

11

In zgodilo se je, ko je Jezus končal z dajanjem navodil svojim dvanajstim učencem, da je odšel od tam, da uči in oznanja v njihovih mestih.

Janez pa je, ko je slišal v ječi o delih Kristusa, poslal dva od svojih učencev Rekel mu je: Ali si ti tisti, ki prihaja, ali naj pričakujemo drugega? In Jezus jim je odgovoril in rekel: Pojdite in poročajte Janezu, kar slišite in vidite. Slepí spet vidijo in hromi hodijo, gobavci so očiščeni in gluhi slišijo, mrtvi so obujeni in revnim se oznanja evangelij. In blagoslovljen je, kdor se ne zgreši v meni.

Ko so pa ti odhajali, je Jezus začel govoriti množicam o Janezu: Kaj ste prišli v puščavo gledat? Trs, ki ga trese veter? Toda

kaj ste prišli ven videti? Človeka, oblečenega v mehka oblačila? Glejte, tisti, ki nosijo mehka oblačila, so v hišah kraljev. Ampak kaj ste prišli videti? Preroka? Da, pravim vam, in več kot preroka. Ta namreč je tisti, o katerem je napisano: Glej, jaz pošiljam svojega angela pred tvoj obraz, ki bo pripravil tvojo pot pred teboj.

Resnično vam pravim, ni bil dvignjen med rojenimi od žena večji od Janeza Krstnika, toda najmanjši v kraljestvu nebes je večji od njega. Od dni Janeza Krstnika pa do zdaj se nebeško kraljestvo sili, in nasilneži ga trgajo. Kajti vsi preroki in zakon so prerokovali do Janeza. In če to želite sprejeti, on je Elija, ki bo prišel. Kdor ima ušesa za poslušanje, naj posluša.

Komu pa bom primerjal to generacijo? Podobna je otrokom, ki sedijo na tržnicah in kličejo svojim tovarišem ter pravijo, Igrali smo vam na flavto, pa niste plesali; peli smo vam žalostinko, pa niste žalovali. Prišel je namreč Janez, ki ni niti jedel niti pil, in pravijo, da ima demona. Prišel je sin človeka, ki je jedel in pil, in pravijo: Glej, človek požrešnež in vinopivec, prijatelj davkarjev in grešnikov. In modrost je bila opravičena po svojih otrocih.

Tedaj je začel grajati ta mesta, v katerih so se zgodila njegova največja čudesa, ker se niso pokesali. Gorje tebi, Korazin, gorje tebi, Betsaida, ker če bi v Tiru in Sidonu postala čudesa, ki so se zgodila v vas, bi že davno v raševini in pepelu sedeč pokesali. Vendar vam pravim, Tiru in Sidonu bo bolj znosno na dan sodbe kot vam. In ti, Kafarnaum, ki si bila povzdignjena do neba, boš pognana navzdol do pekla, ker če bi se v Sodomi zgodile tiste moči, ki so se zgodile v tebi, bi ostala do današnjega dne. Vendar vam pravim, da bo zemlji Sodome bolj znosno na dan sodbe kot tebi.

V tistem času je Jezus odgovoril in rekel: Hvalim te, Oče, Gospod nebes in zemlje, ker si skril te stvari pred modrimi in razumnimi ter si jih razodel otrokom. Da, Oče, ker tako je bila tvoja dobra volja. Vse mi je bilo izročeno od mojega Očeta, in nihče ne pozna Sina, razen Oče, niti Očeta ne pozna nihče, razen Sin in tisti, komu želi Sin razodeti. Pridite k meni vsi, ki se trudite in ste obremenjeni, in jaz vam bom dal počitek. Dvignite moj jarem nase in se učite od mene, ker sem blag in ponižen v srcu, in našli boste počitek za vaše duše, Kajti moj jarem je dober in moje breme je lahko.

12

V tistem času je Jezus na soboto šel skozi žitna polja. Njegovi učenci so bili lačni in so začeli trgati klasje ter ga jesti. Farizeji pa, ko so to videli, so mu rekli: Glej, tvoji učenci delajo, kar ni dovoljeno delati v soboto. Toda rekel jim je: Ali niste brali, kaj je storil David, ko je bil lačen on in tisti, ki so bili z njim? Kako je vstopil v hišo Boga in jedel kruhove predstavitve, katerih ni bilo mogoče jesti njemu niti tistim z njim, razen samo duhovnikom? Ali niste prebrali v zakonu, da duhovniki na soboto v templju oskrunijo soboto in so brez krivde? Pravim pa vam, da je tukaj nekaj večjega od templja. Če pa bi bili poznali, kaj je usmiljenje želim in ne žrtev, ne bi obsodili nedolžnih. Sin človekov je namreč gospod tudi sobote.

In ko je odšel od tam, je prišel v njihovo skupnost. In glej, tam je bil človek, ki je imel suho roko, in vprašali so ga rekoč: Ali je dovoljeno zdraviti ob sobotah? da bi ga obtožili. On pa jim je rekel: Kdo bo izmed vas človek, ki bo imel eno ovco, in če ta pade v jamo v soboto, ali je ne bo zgrabil in dvignil? Koliko bolj torej se razlikuje človek od ovce? Tako da je dovoljeno ob sobotah dobro

delati. Tedaj reče človeku: Iztegni svojo roko. In jo je iztegnil, in bila je obnovljena, zdrava kot druga. Farizeji pa so odšli ven in se posvetovali proti njemu, da bi ga uničili. Jezus pa je, ko je to vedel, odšel od tam, sledile so mu mnoge množice in ozdravil jih je vse. In grajal jih je, da ga ne naredijo očitnega. tako da bi bilo izpolnjeno, kar je bilo povedano po preroku Izaiju, ki je govoril Glejte, moj služabnik, katerega sem izbral, moj ljubljeni, v katerega je našla zadovoljstvo moja duša; postavil bom svojega duha nanj in razglasil bo sodbo narodom. Ne bo se prepiral niti kričal, niti ne bo kdo slišal njegovega glasu na ulicah. Zlomljene trstike ne bo zlomil in tleče svetilke ne bo ugasnil, dokler ne prinese sodbe do zmage. In v njegovo ime bodo narodi upali.

Tedaj mu je bil pripeljan od demona obseden, slep in nem človek, in ga je ozdravil, tako da je slep in nem lahko govoril in videl. In vse množice so bile presenečene in govorile so: Mar ni ta Kristus, sin Davidov? Farizeji pa, ko so slišali, so rekli: Ta ne izganja demonov, razen v Beelzebulu, vladarju demonov. Jezus pa je vedel njihove misli in jim rekel: Vsako kraljestvo, razdeljeno proti sebi, je opustošeno, in vsako mesto ali hiša, razdeljeni proti sebi, ne bosta obstali. In če satan izganja satana, je razdeljen proti sebi, kako bo torej obstalo njegovo kraljestvo? In če jaz v Beelzebulu izganjam demone, v kom jih bodo izgnali vaši sinovi? Zato bodo oni vaši sodniki. Če pa jaz v Duhu Boga izganjam demone, potem je prispelo nad vas kraljestvo Božje. Ali kako lahko nekdo vstopi v hišo močnega in zgrabi njegove posode, če ne zveže najprej močnega? In potem bo oplenil njegovo hišo. Kdor ni z menoj, je proti meni, in kdor ne zbira z menoj, razprša.

Zaradi tega vam pravim: vsak greh in bogokletstvo bo odpuščeno ljudem, toda bogokletstvo Duha ne bo odpuščeno ljudem. In kdor bi rekel besedo proti Sinu človekovemu, bo mu

odpuščeno, kdor pa bi rekel proti Svetemu Duhu, ne bo mu odpuščeno niti v tem veku niti v prihodnjem.

Ali naredite drevo dobro in njegov sad dober, ali naredite drevo gnilo in njegov sad gnil, kajti po sadu se drevo spozna. Potomci kač strupenic, kako lahko govorite dobre stvari, ko ste hudobni? Kajti iz obilja srca govorijo usta. Dober človek iz dobre zakladnice meče dobre stvari in zloben človek iz zlobne zakladnice meče zlobne stvari. Pravim pa vam, da bodo ljudje dali odgovor za vsako brezdelno besedo, ki jo izgovorijo, na dan sodbe. Kajti iz tvojih besed boš opravičen in iz tvojih besed boš obsojen.

Tedaj so nekateri izmed pisarjev in farizejev odgovorili rekoč: Učitelj, hočemo videti znamenje od tebe. Ta pa je odgovoril in jim rekel: Zloben in prešuštni rod išče znamenje, in znamenje mu ne bo dano, razen znamenja preroka Jona. Prav tako kot je bil prerok Jona tri dni in tri noči v trebuhu velike ribe, tako bo tudi Sin človekov tri dni in tri noči v srcu zemlje. Moški iz Niniv bodo vstali na sodbi s tem rodom in ga bodo obsodili, ker so se pokesali ob Jonahovi razglasitvi, in glej, tukaj je več kot Jonah. Kraljica juga bo vstala na sodbi s tem rodom in ga bo obsodila, ker je prišla z koncev zemlje, da bi slišala Salomonovo modrost, in glej, več kot Salomon je tukaj.

Kadar pa nečisti duh gre ven od človeka, prehaja skozi brezvodne kraje, išče počitek in ga ne najde. Tedaj pravi: V svojo hišo se bom vrnil, od koder sem odšel, in ko pride, jo najde prazno, pometeno in okrašeno. Potem gre in s seboj vzame sedem drugih duhov, ki so bolj zli od njega, in ko vstopijo, tam prebivajo, in zadnje stanje tistega človeka postane slabše od prvega. Tako bo tudi s tem zlim rodom.

Medtem ko je še govoril množicam, glej, njegova mati in njegovi bratje so stali zunaj in iskali, da bi govorili z njim. Rekel pa mu je nekdo: Glej, tvoja mati in tvoji bratje stojijo zunaj in te iščejo, da bi te videli. Toda on je odgovoril tistemu, ki mu je govoril: Kdo je moja mati in kdo so moji bratje? In iztegnil je svojo roko nad svoje učence ter rekel: Glejte, moja mati in moji bratje, Kdorkoli namreč dela voljo mojega Očeta, ki je v nebesih, ta je moj brat in sestra in mati.

13

V tistem dnevu pa je Jezus, ko je izšel iz hiše, sedel ob morju. In zbrali so se k njemu mnoge množice, tako da je vstopil v ladjo in sedel, vsa množica pa je stala na obali. In govoril jim je mnogo v prispodobah, rekoč: Glejte, izšel je sejalec sejat. In med njegovim sejenjem so nekatera padla ob pot, in prišle so ptice ter jih požrle. Drugo pa je padlo na kamnita mesta, kjer ni bilo veliko zemlje, in takoj je vzkliklo, ker ni imelo globine zemlje, Sonca pa ko je vzšlo, bilo je opečeno, in ker ni imelo korenine, se je posušilo. Druga pa so padla na trnje, in trnje je zraslo in jih zadušilo. Ampak druga so padla na dobro zemljo in dajala sad: ena sto, druga šestdeset, tretja trideset. Kdor ima ušesa za poslušanje, naj posluša.

In učenci so pristopili k njemu ter mu rekli: Zakaj jim govoriš v prispodobah? On pa je odgovoril in jim rekel, da vam je bilo dano spoznati skrivnosti kraljestva nebes, njim pa ni bilo dano. Kdorkoli namreč ima, bo mu dano in bo imel v obilju, kdorkoli pa nima, tudi to, kar ima, mu bo vzeto. Zato jim govorim v prispodobah, da gledajoč ne vidijo in slišoč ne slišijo niti razumejo. da se ne bi obrnili nazaj, in potem se bo izpolnila zanje prerokba Izaija, ki pravi: s sluhom boste slišali in ne boste razumeli, in gledajoč boste gledali in ne boste videli, Otopelo je

namreč srce tega ljudstva, in z ušesi so težko slišali, in svoje oči so zaprli, da ne bi videli z očmi in z ušesi slišali in s srcem razumeli in se obrnili, in ozdravil jih bom.

Vaše oči pa so blagoslovljene, ker vidijo, in vaša ušesa, ker slišijo. Resnično vam pravim, da so mnogi preroki in pravični želeli videti, kar vidite, pa niso videli, in slišati, kar slišite, pa niso slišali.

Vi torej poslušajte prisposodbo o sejalcu. Vsakega, ki sliši besedo kraljestva in je ne razume, pride zli in vzame posejano v njegovem srcu; ta je tisti, ki je posejan ob poti. Tisti pa, ki je bil posejan na kamnita tla, je ta, ki besedo sliši in jo takoj z veseljem sprejema. Ne ima pa korenine v sebi, ampak je začasen; ko pa pride stiska ali preganjanje zaradi besede, takoj se spotakne. Tisti pa, ki je bil posejano v trnje, je tisti, ki sliši besedo, a skrb tega veka in prevara bogastva zadušita besedo in postane nerodoviten. Ta pa, ki je sejan na dobro zemljo, je tisti, ki sliši besedo in jo razume, ki res rodi sad in naredi – eden sto, drugi šestdeset, tretji trideset.

Drugo prisposodbo jim je predložil rekoč: Nebeško kraljestvo je bilo primerjano s človekom, ki je sejal dobro seme na svojem polju, Medtem ko so pa ljudje spali, je prišel njegov sovražnik in sejal plevel med žito ter odšel. Ko pa je trava vzknila in obrodila sad, takrat se je prikazal tudi plevel. Pristopili pa so sužnji gospodarja hiše in mu rekli: Gospod, ali nisi sejal dobrega semena na svojem polju? Od kod torej plevel? On pa jim je rekel: Sovražen človek je to naredil. Sužnji pa so mu rekli: Hočeš torej, da odidemo in jih pobremo? Toda rekel je: Ne, da ne bi ob pobiranju plevela skupaj z njim izruvali tudi žita. Pustite oboje rasti skupaj do žetve, in v času žetve bom rekel žanjcem: zberite najprej plevel

in ga zvežite v snope, da ga sežgete, zrno pa zberite v mojo shrambo.

Drugo prisposodobu jim je postavil, rekoč: Nebeško kraljestvo je podobno zrnu gorčice, ki ga je vzel človek in sejal na svojem polju, Katero je res manjše od vseh semen, ko pa zraste, je večje od vse zelenjave in postane drevo, tako da pridejo nebeške ptice in gnezdijo v njegovih vejah.

Drugo prisposodobu jim je govoril: Kraljestvo nebes je podobno kvasu, ki ga je žena vzela in skrila v tri mere moke, dokler ni bilo vse vkvašeno.

Vse te stvari je Jezus govoril množicam v prilikah, in brez prilike jim ni govoril ničesar. Tako da bi bilo izpolnjeno, kar je bilo povedano po preroku, ki je govoril: Odprl bom v prisposodobah svoja usta, izustil bom stvari, skrite od ustanovitve sveta.

Tedaj je zapustil množice in prišel v svojo hišo. In pristopili so k njemu njegovi učenci ter rekli: Razloži nam prisposodobu o plevelju na polju. Ta pa jim je odgovoril: Tisti, ki seje dobro seme, je Sin človekov. Polje pa je svet, dobro seme pa so sinovi kraljestva, plevel pa so sinovi hudega, Sovražnik, ki jih je posejal, pa je hudič, žetev pa je konec sveta, žanjci pa so angeli. Kakor so torej zbrani plevelji in sežgani z ognjem, tako bo ob koncu tega veka. Sin človekov bo poslal svoje poslance in zbrali bodo iz njegovega kraljestva vse spotikalne kamne in tiste, ki delajo brezpravje, In vrgli bodo njih v ognjeno peč; tam bo jokanje in škripanje z zobmi. Tedaj bodo pravični zasijali kakor sonce v kraljestvu svojega Očeta. Kdor ima ušesa za poslušanje, naj posluša.

Spet je nebeško kraljestvo podobno zakladu, skritemu na polju, ki ga je človek našel in skril, in od veselja gre ter proda vse, kar ima, in kupi tisto polje.

Spet je kraljestvo nebes podobno človeku trgovcu, ki išče dobre bisere, Ki je našel eno dragoceno biser, je odšel, prodal vse, kar je imel, in ga kupil.

Spet je kraljestvo nebes podobno mreži vlečni, vrženi v morje in zbrani iz vsakega rodu, Ko je bila izpolnjena, so jo prinesli na obalo in sedeč zbrali dobre v posode, slabe pa vrgli ven. Tako bo ob koncu starosti. Angeli bodo prišli in ločili bodo zle iz sredine pravičnih, In vrgli bodo njih v ognjeno peč, tam bo jok in škripanje z zobmi. Jezus jim pravi: Ali ste razumeli vse te stvari? Njemu pravijo: Da, Gospod. Toda rekel jim je: Zato je vsak učenjak, izučen za nebeško kraljestvo, podoben gospodarju hiše, ki iz svoje zakladnice jemlje novo in staro.

In zgodilo se je, ko je Jezus dokončal te prisposode, da je odšel od tam. In ko je prišel v svojo domovino, jih je učil v njihovi skupnosti, tako da so bili osupli in so govorili: Od kod temu ta modrost in moči? Ali ni ta sin tesarja? Ali se njegova mati ne imenuje Marija in njegovi bratje Jakob, Joses, Simon in Juda? In njegove sestre, ali niso vse pri nas? Od kod torej ima ta vse to? In bili so užaljeni zaradi njega. Toda Jezus jim je rekel: Prerok ni brez časti, razen v svoji domovini in v svoji hiši. In tam ni naredil mnogih močnih del zaradi njihovega neverovanja.

14

V tistem času je Herod tetrarch slišal o Jezusu In rekel je svojim služabnikom: Ta je Janez Krstnik, on je vstal od mrtvih, in

zato moči delujejo v njem. Herod je namreč zgrabil Janeza, ga vezal in ga postavil v ječo zaradi Herodijade, žene njegovega brata Filipa. Janez mu je namreč govoril: Ni ti dovoljeno imeti je. In čeprav ga je želel ubiti, se je bal množice, ker so ga imeli za preroka. Ko pa so praznovali rojstni dan Heroda, je plesala hči Herodiade v sredini in ugajala Herodu, Zato je s prisego obljubil, da ji bo dal, karkoli bi prosila. Ona pa, spodbujana od svoje matere, pravi: Daj mi tukaj na pladnju glavo Janeza Krstnika. In kralj je bil žalosten, vendar je zaradi priseg in gostov ukazal, da se izroči. In ko je poslal, je obglavil Janeza v ječi. In njegova glava je bila prinesena na pladnju in dana deklici, in prinesla jo je njeni materi. In njegovi učenci so pristopili, vzeli telo in ga pokopali, nato so prišli in poročali Jezusu.

Ko je Jezus slišal, se je umaknil od tam v čolnu v puščavo kraj sam, in ko so slišale množice, so mu sledile peš iz mest. In ko je Jezus izšel, je videl veliko množico, imel sočutje do njih in zdravil njihove bolne. Ko se je zgodil večer, so k njemu pristopili njegovi učenci in rekli: Zapuščen je ta kraj in ura je že minila, odpusti množice, da odidejo v vasi in kupijo sebi hrano. Pa Jezus jim je rekel: Ni jim treba oditi, dajte vi njim jesti. Oni pa mu pravijo: Tukaj nimamo nič razen pet hlebov in dveh rib. On pa je rekel: Prinesite mi jih sem. In naročil je množicam, naj se uležejo na travo, vzel je pet hlebov in dve ribi, pogledal v nebo in blagoslovil, razlomil in dal učencem hlebe, učenci pa so jih dali množicam. Jedli so vsi in bili nasičeni, in pobrali so preostale odlomke, dvanajst polnih košar. Tistih, ki so jedli, pa je bilo moških okoli pet tisoč, brez žena in otrok.

In takoj je Jezus prisilil svoje učence, da so se vkrcali na čoln in šli naprej pred njim na drugo stran, dokler ni odpustil množic. In ko je odpustil množice, je odšel gor na goro sam, da bi molil. Ko

pa je nastopil večer, je bil tam sam. Ladja pa je bila že sredi morja, mučena od valov, kajti veter je bil nasproten. V četrti straži noči pa je Jezus odšel k njim, hodeč po morju. In učenci, ko so ga videli hoditi po morju, so bili vznemirjeni in so rekli, da je prikazen, in so od strahu zakričali. Takoj pa jim je Jezus govoril in rekel: Pogum imejte, jaz sem, ne bojte se. Peter pa mu je odgovoril: Gospod, če si ti, mi ukazi, da pridem k tebi po vodah. On pa je rekel: Pridi. In Peter se je spustil z ladje ter hodil po vodi, da bi prišel k Jezusu. Ko pa je videl močan veter, se je ustrašil, in ko je začel toniti, je zakričal: Gospod, reši me. Takoj pa je Jezus iztegnil roko, ga zgrabil in mu rekel: O malovernik, zakaj si podvomil? In ko so vstopili v ladjo, je veter prenehal. Tisti pa, ki so prišli v čolnu, so se mu poklonili in rekli: Resnično si Božji sin.

In so prečkali in prišli v deželo Genezaret. In ko so ga prepoznali, so moški tistega kraja poslali v celo tisto okolico in so mu prinesli vse, ki so bili bolni, In prosili so ga, da bi se lahko dotaknili vsaj roba njegovega oblačila, in vsi, ki so se ga dotaknili, so bili rešeni.

15

Tedaj pristopijo k Jezusu pisarji in farizeji iz Jeruzalema in rečejo, Zakaj tvoji učenci prestopajo tradicijo starešin? Kajti ne umivajo svojih rok, ko jedo kruh. Toda on jim je odgovarjajoč rekel: Zakaj tudi vi prestopate zapoved Boga zaradi vaše tradicije? Kajti Bog je ukazal rekoč: Časti očeta in mater, in: Kdor preklinja očeta ali mater, naj bo usmrčen. Vi pa pravite, da kdor bi rekel očetu ali materi: Dar je to, s čimer bi iz mene imel korist, in ne bo počastil svojega očeta ali svoje matere, In razveljavili ste Božjo zapoved zaradi vaše tradicije. Hinavci, dobro je prerokoval o vas Izaija, rekoč: To ljudstvo se mi približuje s svojimi usti in me časti

s svojimi ustnicami, toda njihovo srce je daleč oddaljeno od mene, Zaman pa me častijo, ko učijo nauke, ki so človeške zapovedi.

In poklicavši množico, jim je rekel: Poslušajte in razumejte, Ni to, kar vstopa v usta, kar oskruni človeka, ampak to, kar prihaja iz ust, to oskruni človeka. Tedaj so pristopili njegovi učenci in mu rekli: Veš, da so se farizeji užalili, ko so slišali to besedo? In odgovarjajoč je rekel: Vsaka sadika, ki je ni zasadil moj nebeški Oče, bo izruvana. Pustite jih, so slepi vodniki slepih; če pa slep vodi slepega, bosta oba padla v jamo. Peter pa mu je odgovoril: Razloži nam to priliko. Pa je Jesus rekel: Ali ste tudi vi še vedno brez razumevanja? Še ne razumete, da vse, kar vstopa v usta, gre v trebuh in je izgnano v stranišče? Tisto pa, kar izhaja iz ust, gre iz srca, in to oskruni človeka. Iz srca namreč izhajajo zle misli, umori, prešuštva, nečistovanja, tatvine, lažna pričevanja in bogokletja. Te stvari so tiste, ki oskrunjajo človeka, toda jesti z neumitimi rokami ne oskrunja človeka.

In Jezus je odšel od tam ter se umaknil v predele Tira in Sidona. In glej, žena Kananejka, ki je prišla iz tistih meja, je zakričala k njemu rekoč: Usmili se me, Gospod, sin Davidov, moja hči je hudo obsedena od demona. Ta pa ji ni odgovoril niti besede. In njegovi učenci so pristopili ter ga spraševali rekoč: Odpusti jo, ker kliče za nami. On pa je odgovoril: Nisem bil poslan, razen k izgubljenim ovcam hiše Izraelove. Ona pa je prišla, poklonila se mu in rekla: Gospod, pomagaj mi. On pa je odgovoril: Ni dobro vzeti kruha otrok in ga vreči malim psom. Ona pa je rekla: Da, Gospod, kajti tudi mali psi jedo od drobtin, ki padajo z mize njihovih gospodov. Tedaj je Jezus odgovoril in ji rekel: O žena, velika je tvoja vera! Naj ti bo, kakor hočeš. In njena hči je bila ozdravljena od tiste ure.

In ko je odšel od tam, je Jezus prišel k morju Galileje, in ko je odšel gor na goro, je sedel tam. In pristopile so k njemu mnoge množice, ki so imele s seboj hrome, slepe, gluhe, pohabljenе in mnoge druge, in vrgle so jih k nogam Jezusa, in ozdravil jih je. Tako da so množice občudovale, ko so gledale gluhe, kako slišijo, neme, kako govorijo, pohabljenе zdrave, hrome, kako hodijo, in slepe, kako vidijo, in slavile so Boga Izraela.

Jezus pa je poklical svoje učence in rekel: Imam sočutje z množico, ker že tri dni ostajajo z mano in nimajo kaj jesti, in nočem jih odpustiti lačne, da ne omagajo na poti. In njegovi učenci mu pravijo: Od kod nam v puščavi toliko kruha, da bi nasitili tako veliko množico? In Jezus jim reče: Koliko kruhov imate? Oni pa so rekli: Sedem in malo malih rib. In naročil množicam, da se uležejo na zemljo. In vzevši sedem hlebov in ribe, se je zahvalil, razlomil in dal svojim učencem, učenci pa množicam. Vsi so jedli in bili nasičeni, in pobrali so preostale odlomke, sedem polnih košar. Tistih, ki so jedli, pa je bilo štiri tisoč moških, brez žena in otrok. In ko je odpustil množice, je vstopil v ladjo in prišel na območje Magdale.

16

In farizeji in saduceji so pristopili ter ga preizkušajoč vprašali, naj jim pokaže znamenje iz nebesa. Ta pa jim je odgovarjajoč rekel: Ko se zgodi večer, pravite: Lepo vreme, kajti nebo je rdeče. In jutraj: Danes bo zima, kajti nebo je rdeče in mračno. Hinavci, obraz neba znate razlikovati, a znakov časov ne zmorete spoznati? Zla in prešuštna generacija išče znak, in znak ji ne bo dan, razen znaka preroka Jona. In zapustil jih je ter odšel.

In ko so njegovi učenci prišli na drugo stran, so pozabili vzeti hlebe. Jezus pa jim je rekel: Glejte in pazite se kvasa farizejcev in saducejev. Ti pa so razmišljali v sebi in govorili, da niso vzeli kruha. Jezus pa je, ko je to vedel, rekel njim: Kaj razpravljate v sebi, maloverniki, ker niste vzeli kruha? Še ne razumete, niti se ne spomnite petih kruhov za pet tisoč in koliko košar ste vzeli? Niti se ne spomnite sedmih hlebov za štiri tisoč in koliko košar ste nabrali? Kako ne razumete, da vam nisem govoril o kruhu, ko sem rekel, da se varujete kvasa farizejcev in saducejev? Tedaj so razumeli, da ni rekel, naj se varujejo kvasa kruha, ampak nauka farizejev in saducejev.

Ko je Jezus prišel v dele Cezareje Filipove, je spraševal svoje učence rekoč: Koga pravijo ljudje, da je Sin človekov? Oni pa so rekli: Nekateri Janeza Krstnika, drugi pa Elija, spet drugi pa Jeremija ali enega od prerokov. Pravi jim: Vi pa, za koga pravite, da sem? Odgovoril pa je Simon Peter in rekel: Ti si Kristus, sin živega Boga. In odgovarjajoč je Jezus rekel njemu: Blagoslovljen si, Simon Barjona, ker ti nista razodela meso in kri, ampak moj oče v nebesih. In jaz pa ti pravim, da si ti Peter, in na tej skali bom zgradil svojo skupščino, in vrata podzemlja je ne bodo premagala. In dal ti bom ključke kraljestva nebes, in kar boš vezal na zemlji, bo vezano v nebesih, in kar boš razrešil na zemlji, bo razrešeno v nebesih. Tedaj je zapovedal svojim učencem, da nikomur ne povedo, da je on Jezus Kristus.

Od tedaj je Jezus začel kazati svojim učencem, da je potrebno, da gre v Jeruzalem in da bo mnogo trpel od starešin, visokih duhovnikov in pisarjev ter da bo ubit in tretji dan obujen. In Peter ga je vzel na stran in mu začel grajati, rekoč: Milostiv bodi, Gospod, to se ti ne bo zgodilo. On pa se je obrnil in rekel Petru:

Pojdi za menoj, satan, spotikanje si mi, ker ne misliš na to, kar je Božje, ampak na to, kar je človeško.

Tedaj je Jezus rekel svojim učencem: Če kdo hoče priti za menoj, naj zavrne samega sebe, naj vzame svoj križ in naj mi sledi. Kdor namreč bi želel rešiti svojo dušo, jo bo izgubil, kdor pa bi izgubil svojo dušo zaradi mene, jo bo našel. Kaj namreč koristi človeku, če pridobi cel svet, pa izgubi svojo dušo? Ali kaj bo dal človek v zameno za svojo dušo? Kajti Sin človekov bo prišel v slavi svojega Očeta s svojimi angeli, in takrat bo vsakemu povrnil glede na njegovo dejanje. Resnično, pravim vam: so nekateri od teh, ki tukaj stojijo, ki ne bodo okusili smrti, dokler ne bodo videli Sina človekovega prihajati v njegovem kraljestvu.

17

In po šestih dneh vzame Jezus s seboj Petra in Jakoba in Janeza, njegovega brata, in jih pripelje na visoko goro, nasamo. In bil je spremenjen pred njimi, in njegov obraz je zasijal kot sonce, njegova oblačila pa so postala bela kot svetloba. In glej, prikazala sta se jim Mojzes in Elija, ki sta se pogovarjala z njim. Odgovoril pa je Peter in rekel Jezusu: Gospod, dobro je, da smo tukaj. Če hočeš, naredimo tukaj tri šotore: enega tebi, enega Mojzesu in enega Eliju. Še med njegovim govorjenjem je, glej, svetel oblak osencil njih in, glej, glas iz oblaka je rekel: Ta je moj ljubljeni sin, v katerem sem zadovoljen; njega poslušajte. In ko so učenci to slišali, so padli na svoj obraz in se zelo prestrašili. In Jezus je pristopil, se jih dotaknil in rekel: Vstanite in ne bojte se. Ko so dvignili svoje oči, niso videli nikogar razen samega Jezusa. In ko so se spuščali z gore, jim je Jezus zapovedal rekoč: Nikomur ne povejte videnja, dokler sin človeka ne vstane iz mrtvih. In njegovi učenci so ga vprašali rekoč: Kaj torej pravijo pisarji, da mora Elija

priti najprej? Jezus pa jim je odgovoril: Elija res pride prvi in bo obnovil vse. Pravim pa vam, da je Elija že prišel in ga niso prepoznali, ampak so mu storili, kolikor so hoteli; tako bo tudi Sin človekov trpel po njih. Tedaj so učenci razumeli, da jim je govoril o Janezu Krstniku.

In ko so prišli k množici, je pristopil k njemu človek, ki je klečal pred njim in govoril, Gospod, usmili se mojega sina, ker je mesečen in hudo trpi, saj pogosto pada v ogenj in pogosto v vodo. Prinesel sem ga k tvojim učencem, a niso ga mogli ozdraviti. Jezus pa je odgovoril in rekel: O nezaupljiv in izprijeni rod, do kdaj bom z vami? Do kdaj vas bom prenašal? Prinesite mi ga sem. In Jezus ga je grajal, in demon je izšel iz njega, in deček je bil ozdravljen od tiste ure. Tedaj so učenci pristopili k Jezusu nasamo in rekli: Zakaj mi nismo bili zmožni izgnati ga? Jezus pa jim je rekel: Zaradi vaše nevere. Resnično vam pravim, če imate vero kot gorčično zrno, boste rekli tej gori: Premakni se od tukaj tja, in se bo premaknila, in nič vam ne bo nemogoče. Ta vrsta pa ne gre ven, razen z molitvijo in postom.

Ko so se premikali po Galileji, je Jezus rekel njim: Sin človekov bo izdan v roke ljudi. In ubili ga bodo, in tretji dan bo vzdigjen. In bili so zelo žalostni.

Ko so prišli v Kafarnaum, so pristopili tisti, ki pobirajo didrahme, k Petru in rekli: Ali vaš učitelj ne plača didrahme? Pravi: Da. In ko je vstopil v hišo, ga je Jezus prehitel rekoč: Kaj se ti zdi, Simon? Kralji zemlje - od katerih jemljejo davke ali davek? Od svojih sinov ali od tujih? Peter mu pravi: Od drugih. Jezus mu je rekel: Torej so sinovi prosti. Da pa ne užalimo njih, pojdi k morju, vrzi kavelj in prvo ribo, ki jo potegneš gor, vzemi, in ko

odpreš njena usta, boš našel stater; tega vzemi in daj jim namesto mene in tebe.

18

V tisti uri so pristopili učenci k Jezusu in rekli: Kdo je torej večji v kraljestvu nebes? In Jezus je poklical otroka, ga postavil v njihovo sredo in rekel, Resnično vam pravim, če se ne obrnete in ne postanete kot otroci, ne boste vstopili v nebeško kraljestvo. Kdorkoli torej ponizi samega sebe kakor ta otrok, ta je največji v kraljestvu nebes. In kdor koli sprejme takega otroka v mojem imenu, mene sprejema, Kdor pa bi povzročil, da se spotakne eden od teh malih, ki verujejo vame, bolje bi bilo zanj, da bi mu obesili oslovski mlinasti kamen na vrat in bi bil potopljen v globino morja. Gorje svetu zaradi spotikljivih kamnov, kajti nujno je, da pridejo spotikljivi kamni, toda gorje tistemu človeku, po katerem prihaja spotikljivi kamen. Če pa tvoja roka ali tvoja noga povzroča, da greš v greh, jo odseka in vrzi stran od sebe. Bolje ti je vstopiti v življenje hrom ali pohabljen, kot da imaš dve roki ali dve nogi in si vržen v večni ogenj. In če te tvoje oko povzroča greh, ga izpuli in vrzi od sebe, saj je zate bolje enooki vstopiti v življenje, kot da imaš dve očesi in si vržen v geheno ognja. Glejte, da ne prezrete nobenega od teh malih, kajti pravim vam, da njihovi angeli v nebesih vedno vidijo obraz mojega Očeta, ki je v nebesih. Prišel je namreč Sin človekov, da reši izgubljeno.

Kaj se vam zdi? Če ima nek človek sto ovac in se ena od njih izgubi, ali ne zapusti devetindevetdeset na gorah in gre iskati tisto, ki tava? In če se zgodi, da ga najde, resnično vam pravim, da se veseli nad njim bolj kot nad devetdesetimi devetimi, ki niso zablodili. Tako ni volja vašega Očeta v nebesih, da bi propadel eden od teh malih.

Če pa bo tvoj brat grešil zoper tebe, pojdi in pogovori se z njim na samem, med teboj in njim. Če te bo poslušal, si pridobil svojega brata. Če pa ne posluša, vzemi s seboj še enega ali dva, da bo na ustih dveh ali treh prič utrjena vsaka beseda. Če pa prezre njih, reci skupnosti; če pa prezre tudi skupnost, naj ti bo kakor pogan in pobirač davkov. Resnično vam pravim, karkoli povežete na zemlji, bo povezano v nebesih, in karkoli razvežete na zemlji, bo sproščeno v nebesih. Spet, resnično vam pravim, da če se dva izmed vas strinjata na zemlji o katerikoli stvari, ki jo prosita, jim bo dana od mojega Očeta, ki je v nebesih. Kajti kjer sta dva ali trije zbrani v moje ime, tam sem v njihovi sredi.

Tedaj je Peter pristopil k njemu in rekel: Gospod, kolikokrat bo grešil proti meni moj brat in mu bom odpustil? Do sedemkrat? Jezus mu pravi: Ne pravim ti do sedemkrat, ampak do sedemdesetkrat sedem.

Zato je bilo nebeško kraljestvo primerjano s človekom kraljem, ki je hotel poravnati račune s svojimi sužnji. Ko pa je začel poravnati svoje račune, mu je bil pripeljan en dolжник nešteti talentov. Ker pa ni imel s čim vrniti, je njegov gospod ukazal, da se proda on in njegova žena in otroci in vse, kar je imel, in da se povrne. Suženj je torej padel in ga oboževal, rekoč: Gospod, bodi potrpežljiv z menoj in vse ti bom povrnil. Gospod tega sužnja pa je, ganjen od sočutja, ga spustil in mu odpustil posojilo. Ko je izšel, je ta suženj našel enega od svojih sosužnjev, ki mu je dolgoval sto denarjev, in ga je zgrabil ter ga dušil rekoč: Vrne mi, če mi kaj dolgovan. Njegov sužnji tovariš je torej padel k njegovim nogam in ga rotil, rekoč: Bodi potrpežljiv z menoj in plačal ti bom. Ta pa ni hotel, ampak je odšel in ga vrgel v ječo, dokler ne vrne dolgovanega.

Ko so pa njegovi sužnji videli, kaj se je zgodilo, so bili zelo žalostni, in ko so prišli, so razložili svojemu gospodu vse, kar se je zgodilo. Tedaj ga je poklical njegov gospod in mu rekel: Hudobni suženj, ves tisti dolg sem ti odpustil, ker si me prosil. Ali ni bilo potrebno, da se tudi ti usmiliš svojega sosužnja, kakor sem se tudi jaz usmilil tebe? In njegov gospod je postal jezen ter ga izročil mučiteljem, dokler ne vrne vsega, kar mu je dolžan. Tako bo tudi moj nebeški Oče storil vam, če ne boste odpustili vsak svojemu bratu od svojega srca njegovih prestopkov.

19

In zgodilo se je, ko je Jezus končal te besede, da je odšel iz Galileje in prišel v meje Judeje onkraj Jordana. In sledile so mu mnoge množice in jih je tam ozdravil. In pristopili so k njemu farizeji, da bi ga preizkušali, in mu rekli: Ali je dovoljeno možu odpustiti svojo ženo iz katerega koli razloga? A on, odgovarjajoč, jim je rekel: Ali niste brali, da je tisti, ki je ustvaril od začetka, naredil moško in žensko ter rekel, Zaradi tega bo človek zapustil svojega očeta in mater ter se pridružil svoji ženi, in bosta dva eno meso. Tako da nista več dva, ampak eno meso. Kar je torej Bog združil, naj človek ne ločuje. Pravijo mu: Zakaj je torej Mojzes zapovedal dati knjigo ločitve in odpustiti jo? Pravi jim, da je Mojzes zaradi trdote vašega srca dovolil, da odpustite svoje žene, toda od začetka ni bilo tako. Pravim pa vam, da kdor odpusti svojo ženo, razen zaradi nečistovanja, in se poroči z drugo, zagreši prešuštvo, in kdor se poroči z odpuščeno, zagreši prešuštvo. Njegovi učenci mu pravijo: Če je tak odnos človeka z ženo, ni koristno poročiti se. On pa jim je rekel: Ne vsi sprejemajo te besede, ampak tisti, katerim je bilo dano. Kajti so evnuhi, ki so bili tako rojeni iz maternice matere. In so evnuhi, ki so bili narejeni za

evnuhe po ljudeh, in so evnuhi, ki so naredili sebe evnuhe zaradi kraljestva nebes. Kdor je zmožen sprejeti, naj sprejme.

Tedaj so bili k njemu pripeljani otroci, da bi jim položil roke in molil, učenci pa so jih grajali. Jezus pa je rekel: Pustite otroke in jim ne preprečujte priti k meni, kajti takšnih je nebeško kraljestvo. In ko je položil roke nanje, je odšel od tam.

In glej, eden je pristopil in mu rekel: Dobri učitelj, kaj dobrega naj storim, da imam večno življenje? On pa mu je rekel: Zakaj me imenuješ dobrega? Nihče ni dober, razen enega Boga. Če pa hočeš vstopiti v življenje, izpolnjuj zapovedi. Pravi mu: Kakšnih? Jezus pa je rekel: Ne boš ubijal, ne boš prešuštoval, ne boš kradel, ne boš lažno pričeval, Spoštuj očeta in mater ter ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe. Mlad moški mu pravi: Vse te stvari sem varoval od svoje mladosti. Kaj mi še manjka? Jezus mu je rekel: Če hočeš biti popoln, pojdi, prodaj svoje imetje in daj revnim, in imel boš zaklad v nebesih, in pridi ter mi sledi. Ko je mladi mož slišal te besede, je odšel žalosten, saj je imel veliko premoženja. Jezus pa je rekel svojim učencem: Resnično vam pravim, da bo bogat človek z težavo vstopil v nebeško kraljestvo. Spet pa vam pravim: lažje je kameli iti skozi uho igle, kot bogatemu vstopiti v Božje kraljestvo. Ko so pa njegovi učenci to slišali, so bili zelo presenečeni in so rekli: Kdo torej more biti rešen? Pogledavši pa jih je Jezus rekel: Pri ljudeh je to nemogoče, pri Bogu pa je vse mogoče. Tedaj je Peter odgovoril in mu rekel: Glej, mi smo zapustili vse in smo ti sledili, kaj torej bo z nami? A Jezus jim je rekel: Resnično vam pravim, da vi, ki ste mi sledili, v prerojenosti, ko bo sin človeka sedel na prestolu svoje slave, boste sedeli tudi vi na dvanajstih prestolih in sodili dvanajstim rodovom Izraela. In vsak, ki je zapustil hiše ali brate ali sestre ali očeta ali mater ali ženo ali otroke ali polja zaradi mojega imena, bo prejel

stokrat več in bo podedoval večno življenje. Mnogi pa bodo prvi zadnji in zadnji prvi.

20

Podobno je namreč nebeško kraljestvo človeku, gospodarju hiše, ki je zjutraj zgodaj odšel najeti delavce v svoj vinograd. In se je dogovoril z delavci za denarij na dan in jih poslal v svoj vinograd. In ko je odšel okoli tretje ure, je videl druge, ki so stali brezdelni na tržnici. In tistim je rekel: Pojdite tudi vi v vinograd, in kar bo pravično, vam bom dal. Oni pa so odšli. Ko je spet odšel okoli šeste in devete ure, je storil enako. Okoli enajste ure pa je izšel in našel druge, ki so stali brezdelni, in jim reče: Kaj stojite tukaj cel dan brezdelni? Pravijo mu: Ker nas nihče ni najel. Reče jim: Pojdite tudi vi v vinograd in prejeli boste, kar bo pravično. Ko pa je nastopil večer, reče gospodar vinograda svojemu upravitelju: Pokliči delavce in jim izplačaj plačilo, začevši od zadnjih do prvih. In tisti, ki so prišli okoli enajste ure, so vzeli po en denarij. Ko pa so prišli prvi, so mislili, da bodo vzeli več, in so vzeli tudi sami po denarij. Vzevši pa so godrnjali proti gospodarju hiše. rekoč: Ti zadnji so delali eno uro, in enak si jih nam naredil tem, ki smo nosili breme dneva in vročino. Toda odgovarjajoč je rekel enemu izmed njih: Prijatelj, ne delam ti krivice, ali nisi pristal na denarij z menoj? Dvigni svoje in pojdi, hočem pa temu zadnjemu dati kot tudi tebi, Ali mi ni dovoljeno storiti, kar hočem, z mojim? Če je tvoje oko zlo, ker sem jaz dober? Tako bodo zadnji prvi in prvi zadnji, kajti mnogi so poklicani, malo pa izvoljenih.

In ko je Jezus hodil gor v Jeruzalem, je vzel dvanajst učencev na stran na poti in jim rekel, Glejte, gremo v Jeruzalem, in Sin človekov bo izročen glavnim duhovnikom in pisarjem, in obsodili

ga bodo na smrt, In izročili ga bodo narodom, da ga zasmehujejo, bičajo in križajo, in tretji dan bo vstal.

Tedaj je k njemu pristopila mati Zebedejevih sinov s svojimi sinovi, klanjala se mu je in ga prosila za nekaj. On pa ji je rekel: Kaj hočeš? Reče mu: Reci, da sedita ta dva moja sinova, eden na tvoji desnici in eden na tvoji levici v tvojem kraljestvu. Jezus pa je odgovoril in rekel: Ne veste, kaj prosite. Ali ste sposobni piti čašo, ki jo jaz nameravam piti, ali biti krščeni s krstom, s katerim sem jaz krščen? Rekli so mu: Smo sposobni. In reče jim: Čašo mojo boste res pili in s krstom, s katerim sem jaz krščen, boste krščeni; toda sedeti na moji desnici in na moji levici ni moje dati, ampak je to za tiste, katerim je pripravljeno po mojem Očetu. In ko so deset slišali, so bili ogorčeni zaradi dveh bratov. Jezus pa jih je poklical in rekel: Veste, da vladarji narodov gospodujejo nad njimi in veliki izvajajo oblast nad njimi. Ne bo tako med vami, ampak kdor bo želel med vami postal velik, bo vaš služabnik. In kdor hoče biti med vami prvi, bo vaš suženj. Prav tako sin človeka ni prišel, da bi mu služili, ampak da bi služil in dal svojo dušo kot odkupnino namesto mnogih.

In ko so odhajali iz Jerihe, mu je sledila velika množica. In glej, dva slepa sta sedela ob poti, in ko sta slišala, da Jezus gre mimo, sta zakričala in rekla: Usmili se naju, Gospod, sin Davidov. Množica pa jih je grajala, da bi bili tiho, oni pa so še glasneje kričali in govorili: Usmili se nas, Gospod, sin Davidov. In stoječ je Jezus poklical njih in rekel: Kaj hočete, da vam naredim? Pravijo mu: Gospod, da bi se odprle naše oči. Jezus pa je, ganut od sočutja, dotaknil njihovih oči, in takoj so njihove oči spregledale, in sledili so mu.

In ko so se približali Jeruzalemu in prišli v Betfage pri Oljski gori, je takrat Jezus poslal dva učenca Rekoč jim: Pojdite v vas, ki je nasproti vas, in takoj boste našli privezano oslico in žrebe z njo; odvežite ju in ju prinesite k meni. In če vam kdorkoli kaj reče, boste rekli, da Gospod ima potrebo po njih, takoj pa jih pošilja nazaj. To vse pa se je zgodilo, da bi se izpolnilo, kar je bilo povedano po preroku, ki je govoril, Recite hčeri Sion: Glej, tvoj kralj prihaja k tebi, krotek in jaha na oslu in žrebetu, sinu vprežne živali.

Učenci pa so odšli in storili, kakor jim je zapovedal Jezus. Pripeljali so oslico in žrebe ter nanju položili svoja oblačila, in sedel je nanje. Ta pa največja množica je prostirala svoja oblačila na pot, drugi pa so sekali veje z dreves in jih prostirali na pot. Množice, ki so šle spredaj, in tiste, ki so sledile, pa so kričale in govorile: Hosana Davidovemu sinu! Blagoslovljen, ki prihaja v imenu Gospoda! Hosana na višavah!

In ko je vstopil v Jeruzalem, je bilo vse mesto pretreseno in spraševalo: Kdo je ta? Množice pa so govorile: Ta je Jezus, prerok iz Nazareta v Galileji.

In Jezus je vstopil v svetišče Boga in izgnal vse, ki so prodajali in kupovali v svetišču, ter prevrnil mize menjalcev denarja in sedeže tistih, ki so prodajali golobe, In pravi jim: Napisano je: Moja hiša bo imenovana hiša molitve, vi pa ste jo naredili za razbojniško jamo.

In pristopili so k njemu hromi in slepi v templju, in ozdravil jih je. Ko pa so višji duhovniki in pisarji videli čudeže, katere je naredil, in otroke, ki so vpili v templju in govorili: Hosana Davidovemu sinu, so bili ogorčeni. In rekli so mu: Slišiš, kaj ti

pravijo? Jezus pa jim pravi: Da. Ali niste nikoli brali, da sem iz ust dojenčkov in doječih pripravil hvalo? In zapustivši jih, je odšel iz mesta v Betanijo in tam prenočil.

Zjutraj pa je bil lačen, ko se je vračal v mesto. In ko je videl eno smokey na poti, je prišel k njej in ni našel na njej ničesar razen listov, in rekel ji je: Naj iz tebe nikoli več ne zraste sad na veke. In smokey se je takoj posušila. In ko so videli, so se učenci čudili in rekli: Kako se je smokovno drevo takoj posušilo? Jezus pa jim je odgovoril: Resnično vam pravim, če imate vero in ne dvomite, ne samo to smokve boste naredili, ampak tudi če tej gori rečete: Bodi dvignjena in bodi vržena v morje, se bo zgodilo. In vse, kar koli prosite v molitvi verujoč, boste prejeli.

In ko je prišel v tempelj, so pristopili k njemu, ko je učil, visoki duhovniki in starešine ljudstva ter rekli: S kakšno avtoriteto delaš te stvari in kdo ti je dal to avtoriteto? Jezus pa jim je odgovoril: Vprašal bom tudi jaz vas eno besedo, in če mi poveste, bom tudi jaz vam povedal, v kakšni avtoriteti delam te stvari. Krst Janeza, od kod je bil – iz nebes ali od ljudi? Oni pa so razmišljali pri sebi in govorili: Če rečemo iz nebes, nam bo rekel: Zakaj torej mu niste verovali? Če pa rečemo, da je od ljudi, se bojimo množice, saj vsi imajo Janeza za preroka. In odgovarjajoč Jezusu so rekli: Ne vemo. Tudi sam jim je rekel: Niti jaz vam ne pravim, v kakšni avtoriteti delam te stvari.

Kaj pa se vam zdi? Nek človek je imel dva otroka in pristopil je k prvemu ter rekel: Otrok, pojdi danes delat v moj vinograd. Ta pa je odgovoril in rekel: Ne hočem. Pozneje pa je obžaloval in odšel. In pristopil je k drugemu in rekel enako. Ta pa je odgovoril: Jaz, gospod, in ni odšel. Kdo od teh dveh je izpolnil voljo očeta? Pravijo mu: Prvi. Jezus jim reče: Resnično vam pravim, da

davkarji in pocestnice gredo pred vami v Božje kraljestvo. Prišel je namreč k vam Janez na poti pravičnosti in niste mu verovali, davkarji pa in prostitutke so mu verovali, vi pa, ko ste to videli, se niste pokesali kasneje, da bi mu verovali.

Poslušajte drugo prispodobo. Bil je neki človek, gospodar hiše, ki je zasadil vinograd in okoli njega postavil ograjo ter v njem izkopal stiskalnico in zgradil stolp, nato ga je dal v najem kmetom in odšel v tujino. Ko pa se je približal čas sadov, je poslal svoje sužnje h kmetom, da vzamejo njegove sadove. In kmetje so vzeli njegove sužnje in enega so pretepli, drugega pa ubili, tretjega pa kamnali. Spet je poslal druge sužnje, več kot prvič, in storili so jim enako. Kasneje pa je poslal k njim svojega sina in rekel: Spoštovali bodo mojega sina. Ti pa kmetje, ko so videli sina, so rekli med seboj: Ta je dedič, pridite, ubijmo ga in zgrabimo njegovo dediščino. In ko so ga vzeli, so ga izgnali ven iz vinograda in ubili. Kdaj torej pride gospod vinograda, kaj bo naredil tistim kmetom? Rečejo mu: Hudobneže bo hudo uničil in vinograd bo dal v najem drugim kmetom, ki mu bodo vračali sadove ob pravem času. Jezus jim pravi: Ali niste nikoli brali v Svetem pismu: Kamen, ki so ga zavrnil graditelji, je postal vogalni kamen. To se je zgodilo po Gospodovi volji in je čudovito v naših očeh?

Zato vam pravim, da vam bo vzeto Božje kraljestvo in bo dano narodu, ki dela njegove sadove. In kdor pade na ta kamen, bo razbit na koščke; na kogar pa bi ta padel, ga bo raztreščil. In ko so visoki duhovniki in farizeji slišali njegove prilike, so spoznali, da govori o njih. In ko so iskali, da bi ga prijeli, so se bali množic, ker so ga imeli za preroka.

In odgovarjajoč, je Jezus ponovno rekel njim v prisposodobah: Nebeško kraljestvo je bilo primerjano s kraljem, ki je priredil svatbo svojemu sinu. In poslal je svoje sužnje poklicati tiste, ki so bili povabljeni na poroko, in niso hoteli priti. Spet je poslal druge sužnje in rekel: Recite povablencem: Glejte, moja gostijo sem pripravil, moji biki in pitana živina so zaklani, in vse je pripravljeno, pridite na poroko. Oni pa so, ne oziraje se nanj, odšli, eden na svoje polje, drugi pa v svojo trgovino, Preostali pa so prevladali nad njegovimi sužnji, jih žalili in ubili. Ko je tisti kralj to slišal, se je razjezil in poslal svoje vojske, uničil je tiste morilce in zažgal njihovo mesto. Tedaj pravi svojim sužnjem: Poroka je sicer pripravljena, toda povabljeni niso bili vredni. Pojdite torej na razpotja poti in kolikor koli jih najdete, pokličite na poroko. In ko so tisti sužnji odšli na ceste, so zbrali vse, kolikor so jih našli, hudobne in dobre, in svatba je bila napolnjena z ležečimi gosti. Kralj pa je vstopil, da bi si ogledal ležeče goste, in videl tam človeka, ki ni bil oblečen v poročno oblačilo, In mu reče: Tovariš, kako si vstopil sem, ne da bi imel poročno oblačilo? On pa je obmolknil. Tedaj je kralj rekel služabnikom: Zvezite mu noge in roke, dvignite ga in vrzite v zunanjo temo; tam bo jokanje in škripanje z zobmi. Mnogi so namreč poklicani, malo pa izbrani.

Tedaj so farizeji odšli in se posvetovali, kako bi ga ujeli v besedi. In pošiljajo k njemu svoje učence s Herodijanci rekoč: Učitelj, vemo, da si resničen in pot Boga v resnici učiš, in te ne skrbi za nikogar, kajti ne gledaš na obraz ljudi, Povej nam torej, kaj se ti zdi; ali je dovoljeno dati davek Cezarju ali ne? Jezus pa je vedel za njihovo zlobnost in rekel: Kaj me preizkušate, hinavci? Pokažite mi kovanec za davek. Oni pa so mu prinesli denar. In jim pravi: Čigava je ta podoba in napis? Pravijo mu: Cezarja. Tedaj jim pravi: Vrnite torej, kar je Cezarjevega, Cezarju in kar je Božjega, Bogu. In ko so slišali, so se začudili, in ko so ga zapustili, so odšli.

V tistem dnevu so k njemu pristopili saduceji, ki pravijo, da ni vstajenja, in so ga vprašali Rekoč: Učitelj, Mojzes je rekel: če kdo umre, ne da bi imel otroke, naj se njegov brat poroči z njegovo ženo in vzdigni potomstvo svojemu bratu. Bilo pa je med nami sedem bratov, in prvi se je poročil in umrl, in ker ni imel potomcev, je zapustil svojo ženo svojemu bratu, Podobno tudi drugi in tretji, do vseh sedmih. Kasneje pa je od vseh umrla tudi ta ženska. V vstajenju torej katerega od sedmih bo žena? Vsi so jo namreč imeli. Jezus pa jim je odgovoril: Zavarani ste, ker ne poznate spisov niti moči Boga. Kajti v vstajenju se ne poročajo niti niso dani v zakon, ampak so kot angeli Boga v nebu. O vstajenju mrtvih pa niste prebrali, kar vam je bilo povedano po Bogu, ki pravi: Jaz sem Bog Abrahama in Bog Izaka in Bog Jakoba; Bog ni Bog mrtvih, ampak živih. In ko so množice slišale, so bile osuple nad njegovim naukom.

Farizeji pa, ko so slišali, da je utišal saduceje, so se zbrali skupaj. In vprašal ga je eden izmed njih, pravnik, da bi ga preizkusil, rekoč: Učitelj, katera zapoved je velika v zakonu? Jezus pa mu je rekel: Ljubil boš Gospoda, svojega Boga, z vsem svojim srcem in z vso svojo dušo in z vsem svojim umom. To je prva in velika zapoved. Druga pa je podobna tej: ljubil boš svojega bližnjega kakor samega sebe. V teh dveh zapovedih visi cel zakon in preroki.

Ko pa so bili zbrani farizeji, jih je vprašal Jezus rekoč: Kaj se vam zdi o Kristusu? Čigav sin je? Pravijo mu: Davidov. Pravi jim: Kako torej David v Duhu kliče njega Gospod, rekoč, Rekel je Gospod mojemu Gospodu: Sedi na moji desnici, dokler ne položim tvojih sovražnikov za podnožje tvojih nog.

Če torej David njega kliče Gospod, kako je on njegov sin?

In nihče mu ni mogel odgovoriti niti besede, niti ni nihče od tistega dne dalje več upal spraševati ga.

23

Tedaj je Jezus govoril množicam in njegovim učencem. Rekoč: Na Mojzesovem sedežu so sedeli pisarji in farizeji. Vse torej, kar koli vam rečejo, da varujete, varujte in delajte, toda po njihovih delih ne delajte, kajti pravijo in ne delajo. Oni namreč vežejo težka in težko nosljiva bremena ter jih nalagajo na ramena ljudi, toda s svojim prstom jih nočejo premakniti. Vsa svoja dela pa delajo, da bi jih videli ljudje. Širijo namreč svoje filatkerije in povečujejo resice svojih oblačil, Ljubijo pa častno mesto pri večerjah in prva sedišča v zborih. In pozdrave na trgih ter biti klicani rabi s strani ljudi. Vi pa ne bodite klicani rabi, kajti en je vaš učitelj, Kristus, vsi pa ste vi bratje. In ne kličite nikogar na zemlji vaš oče, kajti eden je vaš Oče, tisti, ki je v nebesih. Niti se ne imenujte učitelji, kajti eden je vaš učitelj, Kristus. Kdor pa je večji med vami, bo vaš služabnik. Kdorkoli pa se bo povišal, bo ponižan, in kdorkoli se bo ponižal, bo povišan.

Gorje vam, pisarji in farizeji hinavci, ker požirate hiše vdov in pod pretvezo dolgo molite; zato boste prejeli strožjo sodbo. Gorje vam, pisarji in farizeji hinavci, ker zapirate kraljestvo nebes pred ljudmi; vi namreč ne vstopate, niti vstopajočim ne dopuščate vstopiti. Gorje vam, pisarji in farizeji hinavci, ker prečkate morje in kopno, da pridobite enega spreobrnjenega tujca, in ko to postane, ga naredite za sina pekla dvakrat bolj kot ste vi sami. Gorje vam, slepi vodniki, ki pravite: kdor bi prisegel pri templju, to ni nič, kdor pa bi prisegel pri zlatu templja, je dolžan. Norci in slepi, kdo je namreč večji, zlato ali tempelj, ki posvečuje zlato? In kdor bi prisegel pri oltarju, to ni nič, kdor pa bi prisegel pri daru,

ki je na njem, je dolžan. Norci in slepi, kaj je večje: dar ali oltar, ki posvečuje dar? Kdor torej prisega pri oltarju, prisega pri njem in pri vsem, kar je na njem. In kdor priseže pri templju, priseže pri njem in pri tistem, ki prebiva v njem. In tisti, ki priseže pri nebu, priseže pri prestolu Boga in pri tistem, ki sedi nad njim. Gorje vam, pisarji in farizeji hinavci, ker dajete desetino mete, kopra in kumina, zanemarili pa ste težje stvari zakona: sodbo, usmiljenje in vero. Te stvari bi bilo potrebno storiti, tistih pa ne zanemarjati. Slepi vodniki, ki cedite komarja, kamelo pa požirate. Gorje vam, pisarji in farizeji hinavci, ker čistite zunanost čaše in sklede, toda od znotraj sta polna plenjenja in krivice. Slepi farizej, očisti najprej notranjost skodelice in sklede, da bo tudi njuna zunanost čista. Gorje vam, pisarji in farizeji hinavci, ker ste podobni pobelenim grobovom, ki se zunaj sicer kažejo lepi, znotraj pa so polni kosti mrtvih in vse nečistosti. Tako se tudi vi od zunaj res kažete ljudem pravični, toda od znotraj ste polni hinavščine in brezpravja. Gorje vam, pisarji in farizeji hinavci, ker gradite grobove prerokov in krasite spomenike pravičnih, In pravite: Če bi bili v dneh naših očetov, ne bi bili njihovi soudeleženci v krvi prerokov. Tako pričate sami proti sebi, da ste sinovi tistih, ki so umorili preroke. Tudi vi napolnite mero vaših očetov. Kače, potomci gad, kako boste pobegnili pred sodbo pekla? Zato glejte, jaz pošiljam k vam preroke in modre in pisarje, in nekatere izmed njih boste ubili in križali, in nekatere izmed njih boste bičali v vaših zbornicah in jih boste preganjali od mesta do mesta, Tako da pride nad vas vsa pravična kri, ki se preliva po zemlji, od krvi pravičnega Abela do krvi Zaharije, sina Barahijevega, katerega ste umorili med templjem in oltarjem. Resnično vam pravim, da bo vse to prišlo nad ta rod. Jeruzalem, Jeruzalem, ti, ki ubijaš preroke in kamnaš tiste, ki so poslani k tebi! Kolikokrat sem želel zbrati tvoje otroke, kakor kokošja zbira svoje piščance pod peruti, pa niste hoteli. Glejte, vaša hiša vam je zapuščena. Pravim namreč vam: ne boste

me videli od zdaj naprej, dokler ne boste rekli: Blagoslovljen je ta, ki prihaja v imenu Gospoda.

24

In ko je Jezus odšel od templja, so prišli njegovi učenci, da mu pokažejo stavbe templja. Pa Jezus jim je rekel: Ali ne vidite vsega tega? Resnično vam pravim, ne bo tukaj ostal kamen na kamnu, ki ne bo porušen. Ko je pa sedel na Oljski gori, so k njemu na samem pristopili učenci in rekli: Povej nam, kdaj bo to, in kakšen je znak tvojega prihoda in dopolnitve veka? Jezus jim je odgovoril: Pazite, da vas ne zavede kdo. Mnogi bodo namreč prišli v mojem imenu in govorili: Jaz sem Kristus, in mnoge bodo zavedli. Vi pa boste slišali o vojnah in o glasovih vojn, glejte, da ne boste vznemirjeni, kajti potrebno je, da se vse zgodi, ampak še ni konec. Dvignil se bo namreč narod proti narodu in kraljestvo proti kraljestvu, in bodo lakote in kuge in potresi po različnih krajih, Vse pa te stvari so začetek porodnih bolečin. Tedaj vas bodo izročili v stisko in vas bodo ubili, in boste sovraženi od vseh narodov zaradi mojega imena. In tedaj se bodo mnogi spotaknili in drug drugega bodo izdali ter drug drugega sovražili. In mnogi lažni preroki bodo vstali in bodo zavedli mnoge. In zaradi tega, ker se bo pomnožila brezbožnost, se bo ohladila ljubezen mnogih. Kdor pa vztraja do konca, ta bo rešen. In ta dobra novica kraljestva bo razglašena po vsem naseljenem svetu v pričevanje vsem narodom, in potem bo prišel konec. Kadarkoli torej vidite gnusabo opustošenja, ki je bila povedana po preroku Danielu, stoječo na svetem kraju – kdor bere, naj razume. Tedaj naj tisti v Judeji bežijo v gore, Tisti, ki je na strehi, naj ne pride dol, da bi vzel stvari iz svoje hiše, In tisti, ki je na polju, naj se ne obrne nazaj, da bi vzel svoja oblačila. Gorje pa nosečnicam in doječim materam v tistih dneh. Molite pa, da vaš beg ne bo pozimi niti ob soboti. Kajti takrat bo velika stiska,

kakršne ni bilo od začetka sveta do zdaj in je tudi ne bo. In če ne bi bili skrajšani tisti dnevi, ne bi bilo rešeno nobeno meso, toda zaradi izbranih bodo skrajšani tisti dnevi. Tedaj, če vam kdo reče: Glej, tukaj je Kristus ali tukaj, ne verujte. Dvignili se bodo namreč lažni kristusi in lažni preroki ter dali bodo velika znamenja in čudeže, da bi zavedli, če bi bilo mogoče, celo izbrane. Glejte, povedal sem vam vnaprej. Če vam torej rečejo: Glejte, v puščavi je, ne pojdite ven; Glejte, v notranjih sobah, ne verujte, Kajti kakor blisk gre iz vzhoda in se pokaže do zahoda, tako bo tudi prihod Sina človekovega. Kjer je namreč truplo, tam se bodo zbrali orli.

Takoj pa po stiski tistih dni bo sonce zatemnelo in luna ne bo dala svoje svetlobe, in zvezde bodo padle z neba, in moči nebes bodo stresene.

In tedaj se bo prikazal znak Sina človekovega na nebu, in tedaj bodo žalovali vsi rodovi zemlje in zagledali bodo Sina človekovega, ki prihaja na oblakov neba z močjo in veliko slavo. In poslal bo svoje glasnike z glasom velike trobente, in zbrali bodo njegove izbrane iz štirih vetrov, od skrajnosti nebes do njihovih skrajnosti. Od smokve pa se naučite parabole. Ko že njena veja postane mehka in listi poganjajo, veste, da je blizu poletje. Tako tudi vi, kadar vidite vse to, vedite, da je blizu pri vratih. Resnično, pravim vam, ta rod ne bo minil, dokler se ne zgodijo vse te stvari. Nebo in zemlja bodo minila, besede moje pa ne bodo minile. O tistem dnevu in uri pa nihče ne ve, niti angeli nebes, razen moj Oče sam. Prav tako kot so bili dnevi Noetovi, tako bo tudi prihod Sina človekovega. Kajti kakor so bili v dneh pred poplavo, ko so jedli in pili, se poročali in dajali v poroko, vse do dne, ko je Noe vstopil v skrinjo, In niso vedeli, dokler ni prišla poplava in vzela vse, tako bo tudi ob prihodu Sina človekovega. Tedaj bosta dva na polju, eden bo vzet in eden bo zapuščen. Dve ženski bosta meli v

mlinu; ena bo vzeta in ena bo puščena. Bodite torej budni, ker ne veste, ob kateri uri prihaja vaš Gospod. Tisto pa vedite, da če bi gospodar hiše vedel, v kateri straži prihaja tat, bi bdel in ne bi dovolil, da bi bila njegova hiša vdrta. Zato tudi vi bodite pripravljeni, ker v uri, ko ne pričakujete, prihaja Sin človekov.

Kdo torej je zvesti in modri suženj, katerega je njegov gospod postavil nad njegovo službo, da jim daje hrano ob pravem času? Blagor tistemu sužnju, katerega bo njegov gospod ob prihodu našel, kako tako dela. Resnično vam pravim, da ga bo postavil nad vsem svojim premoženjem. Če pa tisti slab suženj reče v svojem srcu: Moj gospod odlaša s prihodom, in začne tepsti svoje sužnje sopotnike ter jé in pije s pijanci, Prišel bo gospod tistega sužnja na dan, ko ne pričakuje, in v uri, ko ne ve. In ga bo razsekal na dva dela in njegov del bo postavil med hinavce; tam bo jokanje in škripanje z zobmi.

25

Tedaj bo primernjeno kraljestvo nebes desetim devicam, ki so vzele svoje svetilke in odšle v srečanje ženina. Pet pa so bile modre in pet nespametnih. Katere nespametne so vzele svoje svetilke, a niso vzele s seboj olja. Te modre pa so vzele olje v svojih posodah skupaj s svojimi svetilkami. Ko pa je ženin odlašal, so vse postale zaspane in zaspale. Sredi noči pa je nastal krik: Glejte, ženin prihaja, pojdite mu naproti. Tedaj so vstale vse tiste device in okrasile svoje svetilke. Nespametne pa so modrim rekle: Dajte nam od vašega olja, ker naše bakle ugašajo. Modre pa so odgovorile rekoč: Da ne bi ne zadostovalo nam in vam, pojdite raje k prodajalcem in kupite zase. Ko so pa odhajale kupiti, je prišel ženin in pripravljene so vstopile z njim na poroko, in vrata so se zaprla. Kasneje pa prihajajo tudi preostale device in rečejo:

Gospod, gospod, odpri nam. Ta pa je odgovoril in rekel: Resnično, pravim vam, ne poznam vas. Bodite torej budni, ker ne veste ne dneva ne ure, v kateri prihaja Sin človekov.

Kajti prav tako je človek, ki je odšel na potovanje, poklical svoje sužnje in jim izročil svoje premoženje, In enemu je dal pet talentov, drugemu dva, tretjemu enega, vsakemu po njegovi lastni moči, in takoj je odpotoval. Tisti, ki je vzel pet talentov, pa je odšel, z njimi trgoval in naredil drugih pet talentov. Prav tako je tudi tisti z dvema pridobil še druga dva. Tisti pa, ki je vzel enega, je odšel, izkopal v zemlji in skrnil srebro svojega gospoda. Po dolgem času pa pride gospod tistih sužnjev in poravna z njimi račun. In pristopil je tisti, ki je vzel pet talentov, ter prinesel drugih pet talentov, rekoč: Gospod, pet talentov si mi izročil, glej, drugih pet talentov sem pridobil na njih. Rekel mu je njegov gospod: Prav dobro, dober in zvesti služabnik! Nad maloštevilnim si bil zvest, nad mnogim te bom postavil. Vstopi v veselje svojega gospoda. Pristopil pa je tudi ta, ki je prejel dva talenta, in rekel: Gospod, dva talenta si mi izročil, poglej, druga dva talenta sem pridobil z njimi. Rekel mu je njegov gospod: Prav dobro, dober in zvesti služabnik! Nad malim si bil zvest, nad mnogim te bom postavil. Vstopi v veselje svojega gospoda. Pristopil pa je tudi tisti, ki je prejel en talent, in rekel: Gospod, poznal sem te, da si trd človek, ki žanje kjer nisi sejal in zbira od koder nisi raztresel, In ker sem se bal, sem odšel in skrnil tvoj talent v zemljo; glej, imaš svoje. Njegov gospod pa mu je odgovoril: Zloben suženj in lenuh, vedel si, da žanjem kjer nisem sejal in zbiram od koder nisem raztresel. Bilo je torej potrebno, da bi ti vrgel moj srebrnik bančnikom, in ko bi prišel, bi jaz prejel svoje z obrestmi. Vzemite torej od njega talent in ga dajte tistemu, ki ima deset talentov. Temu, ki ima vse, bo namreč dano in bo imel v obilju, od tistega

pa, ki nima, bo vzeto tudi to, kar ima. Neuporabnega sužnja vrzite v zunanjo temo; tam bo jokanje in škripanje z zobmi.

Ko pa pride Sin človekov v svoji slavi in vsi sveti angeli z njim, takrat bo sedel na prestolu svoje slave, In vsi narodi bodo zbrani pred njim, in ločil jih bo enega od drugega, kakor pastir ločuje ovce od kozličkov, In bo postavil ovce na svojo desno stran, kozličke pa na levo. Tedaj bo kralj rekel tistim na svoji desnici: Pridite, blagoslovljeni mojega Očeta, podedujte kraljestvo, ki je bilo pripravljeno za vas od ustanovitve sveta. Bil sem namreč lačen in dali ste mi jesti, bil sem žejen in dali ste mi piti, tujec sem bil in sprejeli ste me. Bil sem gol in oblekli ste me, bil sem bolan in obiskali ste me, bil sem v ječi in prišli ste k meni. Potem mu bodo pravični odgovorili rekoč: Gospod, kdaj smo te videli lačnega in smo te nahranili, ali žejnega in smo ti dali piti? Kdaj pa smo te videli kot tujca in te zbrali, ali golega in te oblekli? Kdaj pa smo te videli šibkega ali v ječi in smo prišli k tebi? In kralj jim bo odgovoril in rekel: Resnično, pravim vam, kolikor ste storili enemu izmed teh mojih najmanjših bratov, meni ste storili. Tedaj bo rekel tudi tem na levi: Pojdite proč od mene, vi prekleti, v večni ogenj, ki je pripravljen za hudiča in njegove angele. Bil sem namreč lačen in mi niste dali jesti, bil sem žejen in mi niste dali piti, Tujec sem bil in me niste sprejeli, gol sem bil in me niste oblekli, šibek sem bil in v ječi, in me niste obiskali. Potem mu bodo odgovorili tudi oni sami rekoč: Gospod, kdaj smo te videli lačnega ali žejnega ali tujca ali golega ali šibkega ali v ječi in ti nismo služili? Potem jim bo odgovoril rekoč: Resnično, pravim vam, kolikor niste storili enemu izmed teh najmanjših, niti meni niste storili. In ti bodo odšli v večno kazen, pravični pa v večno življenje.

In zgodilo se je, ko je Jezus dokončal vse te besede, da je rekel svojim učencem, Veste, da bo čez dva dni pasha in Sin človekov bo izdan, da bo križan. Tedaj so bili zbrani glavni duhovniki in pisarji in starešine ljudstva v dvorišču visokega duhovnika, imenovanega Kajfa. In svetovali so se, da bi Jezusa z zvijačo zgrabili in ubili. Govorili so pa: Ne med praznikom, da ne pride do vstaje med ljudstvom.

Ko pa je bil Jezus v Betaniji v hiši Simona gobavca, Pristopila mu je ženska, ki je imela alabastrno posodo zelo dragocennega mazila, in ga izlila na njegovo glavo, medtem ko je ležal. Ko so pa to videli njegovi učenci, so bili ogorčeni in rekli: Čemu to potratništvo? To mazilo bi namreč lahko bilo prodano za veliko in dano revnim. Jezus pa je, ko je to vedel, rekel njim: Zakaj povzročate težave tej ženski? Dobro delo je namreč naredila za mene. Revne namreč vedno imate s seboj, mene pa ne vedno imate. Ker je ta izlila to mazilo na moje telo, je to naredila za moj pokop. Resnično, pravim vam: kjer koli bo razglašena ta dobra novica po vsem svetu, bo povedano tudi to, kar je naredila ta, v njen spomin.

Tedaj je eden od dvanajstih, imenovan Juda Iskariot, odšel k visokim duhovnikom in rekel, Kaj mi hočete dati, in jaz vam ga bom izročil? Oni pa so mu določili trideset srebrnikov. In od takrat dalje je iskal priložnost, da bi ga izdal.

Na prvi dan nekvašenih hlebov pa so pristopili učenci k Jezusu in mu rekli: Kje hočeš, da ti pripravimo jesti pashalno jagnje? On pa je rekel: Pojdite v mesto k tistemu človeku in recite mu: Učitelj pravi: Moj čas je blizu, pri tebi bom praznoval pasho z mojimi učenci. Učenci so naredili, kot jim je ukazal Jezus, in pripravili pashalno jagnje. Ko je nastopil večer, je legel z

dvanajstimi. In medtem ko so jedli, je rekel: Resnično, pravim vam, da me bo eden izmed vas izdal. In zelo žalujoči so začeli, vsak izmed njih, govoriti njemu: Mar nisem jaz, Gospod? Ta pa je odgovoril in rekel: Ta, ki je potopil z menoj v skledo roko, ta me bo izdal. Sin človekov res gre, kakor je pisano o njem, gorje pa tistemu človeku, po katerem je Sin človekov izdan; bolje bi bilo zanj, če se ta človek ne bi rodil. Odgovarjajoč pa je Juda, ki ga je izdajal, rekel: Ali ne jaz sem, rabi? Pravi mu: Ti si rekel. Medtem ko so jedli, je Jezus vzel kruh in zahvalil, ga zlomil in dajal učencem ter rekel: Vzemite, jejte, to je moje telo. In vzel je čašo in se zahvalil ter jim jo dal rekoč: Pijte iz nje vsi. Kajti to je moja kri nove zaveze, ki se preliva za mnoge v odpuščanje grehov. Pravim pa vam, da ne bom pil od zdaj naprej iz tega sadu trte do tistega dne, ko ga bom pil z vami novega v kraljestvu mojega Očeta.

In potem, ko so zapeli hvalnico, so šli ven na goro oljk. Takrat jim Jezus pravi, Vsi vi boste pohujšani v meni v tej noči, kajti napisano je: Udaril bom pastirja in razkropljene bodo ovce črede.

Po tem, ko bom dvignjen, bom šel pred vami v Galilejo. Odgovoril pa je Peter in mu rekel: Če se bodo vsi spotaknili zaradi tebe, jaz pa se ne bom nikoli spotaknil. Rekel mu je Jezus: Resnično ti pravim, da v tej noči, preden petelin zapoje, me boš trikrat zatajil. Peter mu pravi: Tudi če bi bilo potrebno, da umrem s teboj, te ne bom zanikal. Podobno so rekli tudi vsi učenci.

Tedaj pride Jezus z njimi na kraj, imenovan Getsemani, in reče učencem: Sedite tukaj, dokler grem tja moliti. In ko je vzel s seboj Petra in dva sinova Zebedeja, je začel biti žalosten in zaskrbljen. Tedaj jim Jezus pravi: Zelo žalostna je moja duša do smrti; ostanite tukaj in bdite z menoj. In napredovavši malo, padel je na svoj obraz, moleč in govoreč: Oče moj, če je mogoče, naj

mine od mene ta čaša, razen ne kot jaz hočem, ampak kot ti. In pride k učencem in najde jih speče, in pravi Petru: Tako niste bili sposobni eno uro bdeti z menoj? Bodite budni in molite, da ne boste vstopili v skušnjava; duh je res voljan, meso pa šibko. Spet drugič je odšel proč in molil rekoč: Oče moj, če ta čaša ne more miniti od mene, če je ne pijem, naj se zgodi tvoja volja. In ko je prišel, jih je spet našel speče, kajti njihove oči so bile obtežene. In ko jih je pustil, je ponovno odšel in molil tretjič, rekoč iste besede. Tedaj pride k svojim učencem in jim reče: Spite preostali čas in počivate? Glejte, približala se je ura in Sin človekov je izdan v roke grešnikov. Vstanite, gremo; glejte, približal se je tisti, ki me izdaja.

In medtem ko je še govoril, glej, Judas, eden od dvanajstih, je prišel, in z njim velika množica z meči in koli od visokih duhovnikov in starešin ljudstva. Tisti, ki ga je izdajal, pa jim je dal znamenje rekoč: Kogar bom poljubil, on je, zgrabite ga. In takoj je pristopil k Jezusu ter rekel: Pozdravljen, rabi, in ga poljubil. Jezus pa mu je rekel: Prijatelj, za kar si tukaj. Nato so pristopili, položili roke na Jezusa in ga zgrabili. In glej, eden od teh, ki so bili z Jezusom, je iztegnil roko, izvil svoj meč in udaril sužnja vélikega duhovnika ter mu odrezal uho. Tedaj mu reče Jezus: Obrni svoj meč na njegovo mesto, kajti vsi, ki so vzeli meč, bodo z mečem umrli. Ali se ti zdi, da ne morem ravnokar poklicati svojega Očeta, in mi bo dal več kot dvanajst legij angelov? Kako bi se torej izpolnila pisma, ker mora tako postati? V tisti uri je Jezus rekel množicam: Kot na razbojnika ste prišli z meči in lesom, da me prijamete. Vsak dan sem sedel pri vas in učil v templju, pa me niste prijeli. To pa celotno se je zgodilo, da bi bila izpolnjena pisanja prerokov. Tedaj so ga vsi učenci zapustili in zbežali.

Tisti pa, ki so prevladali nad Jezusom, so ga odpeljali h Kajfu, velikemu duhovniku, kjer so bili zbrani pisarji in starešine. Peter

pa mu je sledil od daleč do dvorišča vélikega duhovnika, in ko je vstopil noter, je sedel s pomočniki, da bi videl konec. Visoki duhovniki, starešine in celoten svet pa so iskali lažno pričevanje proti Jezusu, da bi ga usmrtili. In niso našli, in čeprav je mnogo lažnih prič pristopilo, niso našli. Pozneje pa sta pristopila dva lažna priča. Rekel sem, ta je rekel, sem zmožen uničiti Božji tempelj in ga v treh dneh zgraditi. In visoki duhovnik je vstal in mu rekel: Nič ne odgovoriš? Kaj ti pričajo proti? Pa Jezus je bil tiho. In visoki duhovnik mu je odgovoril in rekel: Zaklinjam te po živem Bogu, da nam poveš, če si ti Kristus, Sin Božji. Jezus mu pravi: Ti si rekel. Vendar vam pravim, od zdaj naprej boste videli Sina človekovega, sedečega na desnici Moči in prihajajočega na nebeških oblakih. Tedaj je visoki duhovnik raztrgal svoja oblačila in rekel, da je bogokletje izrekel: Kaj še potrebujemo priče? Glejte, zdaj ste slišali njegovo bogokletje, Kaj se vam zdi? Oni pa so odgovorili: Kriv smrti je. Tedaj so pljuvali v njegov obraz in ga udarili, nekateri pa so ga zaušili. rekoč: Prerokuj nam, Kristus, kdo je tisti, ki te je udaril?

Peter pa je sedel zunaj na dvorišču, in pristopila je k njemu ena dekla rekoč: Tudi ti si bil z Jezusom Galilejskim. Toda on je zanikal pred njimi vsemi rekoč: Ne vem, kaj govoriš. Ko je odšel ven k vratom, ga je zagledala druga in reče tistim tam: Tudi ta je bil z Jezusom Nazarečanom. In spet je zanikal s prisego, da ne pozna tega človeka. Po kratkem času pa so pristopili stoječi in rekli Petru: Resnično si tudi ti eden izmed njih, kajti tvoj govor te izdaja. Tedaj je začel preklinjati in prisegati, da ne pozna tega človeka. In takoj je petelin zakukal. In spomnil se je Peter besede Jezusa, ki mu je rekel, da ga bo trikrat zatajil, preden petelin zapoje, in odšel je ven ter grenko jokal.

Zjutraj pa, ko se je zgodilo, so vsi visoki duhovniki in starešine ljudstva sklenili svet proti Jezusu, da bi ga usmrtili. In ko so ga zvezali, so ga odvedli in izročili Ponciju Pilatu, voditelju.

Tedaj je Juda, ki ga je izdajal, ko je videl, da je bil obsojen, obžaloval in vrnil trideset srebrnikov glavnim duhovnikom in starešinam. Rekoč: Grešil sem, ker sem izročil nedolžno kri. Oni pa so rekli: Kaj nam do tega? Ti boš videl. In ko je vrgel srebrne koščke v tempelj, se je umaknil, in ko je odšel, se je obesil. Visoki duhovniki pa so vzeli srebrnjake in rekli: Ni dovoljeno vreči jih v zakladnico, ker je to cena krvi. Vzevši pa nasvet, kupili so z njimi polje lončarja za pokop tujcev. Zato je bilo tisto polje imenovano polje krvi do danes. Tedaj se je izpolnilo, kar je bilo povedano po preroku Jeremiju, ki je govoril: In vzeli so trideset srebrnikov, ceno ocenjenega, katerega so ocenili sinovi Izraela, In dali so jih za polje lončarja, kakor mi je ukazal Gospod.

Jezus pa je stal pred voditeljem, in voditelj ga je vprašal: Ti si kralj Judov? Jezus pa mu je rekel: Ti praviš. In v tem biti obtožen njega po od vrhovnih duhovnikov in od starešin nič odgovoril. Tedaj mu pravi Pilat: Ali ne slišiš, koliko pričujejo proti tebi? In mu ni odgovoril niti ene besede, tako da se je voditelj zelo čudil. Glede na praznik pa je bil vodja navajen izpustiti množici enega jetnika, katerega so hoteli. Imeli so pa takrat uglednega jetnika, imenovanega Baraba. Ko so bili torej zbrani, jim je rekel Pilat: Katerega hočete, da vam spustim? Baraba ali Jezusa, imenovanega Kristus? Vedel je namreč, da so ga zaradi zavisti izročili. Medtem ko je sedel na sodni stolici, je njegova žena poslala k njemu sporočilo, rekoč: Nič s teboj in s tistim pravičnim, kajti veliko sem danes pretrpela v sanjah zaradi njega. Visoki duhovniki in starešine pa so prepričali množice, da bi prosili za Baraba, Jezusa pa uničili. Vodja pa jim je odgovoril: Katerega od teh dveh hočete,

da vam izpustim? Oni pa so rekli: Baraba. Pilat jim pravi: Kaj torej naj storim z Jezusom, ki se imenuje Kristus? Vsi mu pravijo: Naj bo križan! Voditelj pa je rekel: Kaj je namreč hudega storil? Oni pa so še bolj kričali: Naj bo križan! Ko je Pilat videl, da nič ne koristi, ampak da še bolj nastaja vstaja, je vzel vodo in umil roke pred množico rekoč: Nedolžen sem od krvi tega pravičnega, vi boste videli. Odgovarjajoč, je vse ljudstvo reklo: Njegova kri naj pade na nas in na naše otroke. Tedaj jim je spustil Baraba, Jezusa pa je dal bičati in ga izročil, da bi bil križan.

Potem so vojaki voditelja vzeli Jezusa v pretorij in zbrali nadenj celo kohorto. In ko so ga razgalili, so mu nadelj škrlaten plašč, In splešlj krono iz trnja, so jo položili na njegovo glavo in trst v njegovo desnico, in pokleknišlj pred njim, so ga zasmehovali, rekoč: Pozdravi, kralj Judov! In spljunivšlj vanj, so vzeli trstiko in ga udarjali po glavi. In ko so ga zasmehovali, so mu slekli plašč in ga oblekli v njegova oblačila, in so ga odpeljali, da ga razpnejo.

Ko so šlj ven, so našlj človeka iz Cirene po imenu Simon in ga prisilili, da je nesel njegov križ. In ko so prišlj na kraj, imenovan Golgota, kar pomeni kraj lobanje, Dali so mu piti kis, mešan z žolčem, in ko ga je okusil, ni hotel piti. Razpeli pa so ga in razdelili njegova oblačila, vrgšlj žreb. In sedečlj so ga varovali tam. In nad njegovo glavo so postavili njegov napisan razlog: Ta je Jezus, kralj Judov. Tedaj sta z njim križana dva razbojnika, eden na desni in eden na levi. Tisti, ki so šlj mimo, pa so ga zasramovali in majali z glavami. In rekli so: Ti, ki rušlj tempelj in ga v treh dneh zgradiš, rešlj samega sebe! Če si Božlj sin, stopi dol s križa. Podobno pa so tudi višlj duhovniki zasmehovali skupaj s pisarji, starešinami in farizeji ter govorili, Druge je rešlj, sebe ne more rešiti. Če je kralj Izraela, naj sedaj pride dol s križa in verovali bomo vanj. Zaupal je

Bogu, naj ga sedaj reši, če ga hoče, saj je rekel, da je Božji sin. Prav tako so ga grajali tudi razbojniki, ki so bili z njim razpeti.

Od šeste ure pa je nastala tema nad vso zemljo do devete ure. Okoli devete ure pa je Jezus zavpil z močnim glasom rekoč: Eli, eli, lama sabaktani? To je: Bog moj, Bog moj, zakaj si me zapustil? Nekateri pa od tistih, ki so tam stali, ko so to slišali, so govorili, da ta kliče Elija. In takoj je stekel eden izmed njih, vzel gobico, jo napolnil s kisom, jo položil na trs in mu dal piti. Preostali pa so govorili: Pusti, poglejmo, če pride Elija, da ga reši. Jezus pa je ponovno zavpil z velikim glasom in izpustil duha. In glej, zavesa templja je bila raztrgana na dva dela od zgoraj do spodaj, in zemlja se je tresla in skale so se razpočile, In grobnice so se odprle in mnoga telesa svetih, ki so zaspali, so bila obujena. In odšedši iz grobov, po njegovem vstajenju so vstopili v sveto mesto in prikazali so se mnogim. Stotnik pa in tisti, ki so z njim čuvali Jezusa, ko so videli potres in to, kar se je zgodilo, so se zelo prestrašili in rekli: Resnično, ta je bil Božji sin. Bile so pa tam tudi mnoge žene, ki so gledale od daleč in ki so sledile Jezusu iz Galileje ter mu služile. Med njimi je bila Marija Magdalena, in Marija, mati Jakoba in Joseja, in mati Zebedejevih sinov.

Ko pa je nastopil večer, je prišel bogat mož iz Arimateje, po imenu Jožef, ki je tudi sam postal učenec Jezusa, Ta je pristopil k Pilatu in prosil za telo Jezusa. Tedaj je Pilat ukazal, da se izroči telo. In ko je vzel telo, je Jožef zavil ga v čisto platno. In postavil ga je v svojo novo grobnico, ki jo je izsekal v skali, in prikotalil velik kamen k vratom grobnice ter odšel. Tam pa sta bili Marija Magdalena in druga Marija, sedeči nasproti groba.

Naslednji dan, ki je bil po pripravi, so se zbrali visoki duhovniki in farizeji k Pilatu Rekoč: Gospod, spomnili smo se, da

je tisti varalec rekel, še ko je bil živ: Po treh dneh bom obujen. Ukaži torej, da bo grob narejen varen do tretjega dne, da ne bi kdaj njegovi učenci, prišedši ponoči, ukradli njega in rekli ljudstvu: Bil je dvignjen od mrtvih, in bo zadnja zabloda hujša od prve. Pilat jim je rekel: Imate stražo; pojdite in jo zavarujte, kakor veste. Oni pa so odšli in zavarovali grob, zapečatili kamen s stražo.

28

Pozno v soboto, ob svitanju prvega dne v tednu, sta prišli Marija Magdalena in druga Marija, da bi videli grob. In zgodil se je velik potres, kajti angel Gospoda je prišel z nebes, pristopil in odvalil kamen od vrat ter sedel nanj. Njegov videz je bil kot blisk in njegovo oblačilo belo kot sneg. Pa od strahu pred njim so se stražarji stresli in postali so kot mrtvi. Angel pa je odgovoril in rekel ženam: Ne bojte se vi, vem namreč, da iščete Jezusa, tega razpetega, Ni ga tukaj, saj je bil obujen, kakor je rekel. Pridite in pogledajte mesto, kjer je ležal Gospod. In hitro odite ter recite njegovim učencem, da je vstal od mrtvih, in glejte, gre pred vami v Galilejo; tam ga boste videli. Glejte, povedal sem vam. In so hitro odšle od groba z velikim strahom in radostjo ter tekle poročat njegovim učencem. Kot pa so šle sporočiti njegovim učencem, in glej, Jezus jih je srečal rekoč: Veselite se. One pa so pristopile, zgrabile njegova stopala in se mu klanjale. Tedaj jim Jezus pravi: Ne bojte se, pojdite in sporočite mojim bratom, da odidejo v Galilejo, in tam me bodo videli.

Medtem ko so oni šli, so glejte, nekateri od straže prišli v mesto in poročali glavnim duhovnikom vse, kar se je zgodilo. In ko so se zbrali skupaj s starešinami in so se posvetovali, so dali vojakom zadostno količino srebra in rekli, Recite, da so njegovi učenci ponoči prišli in ga ukradli, medtem ko smo mi spali. In če

bo to slišano pri voditelju, mi bomo prepričali njega in vas naredili brezskrbne. Oni pa so vzeli srebrne koščke in naredili, kot so bili poučeni. In ta beseda se je razširila med Judi do danes.

Enajst učencev pa je odšlo v Galilejo, na goro, kamor jim je Jezus naročil. In ko so ga videli, so mu se poklonili, nekateri pa so dvomili. In pristopil je Jezus ter jim govoril rekoč: Dana mi je bila vsa avtoriteta v nebu in na zemlji. Pojdite in naredite učence vse narode, krstite jih v ime Očeta in Sina in Svetega Duha, Učeč jih varovati vse, kar sem vam ukazal, in glejte, jaz sem z vami vse dni do dopolnitve veka. Resnično.

Evangelij po Marku

1

Začetek dobre novice o Jezusu Kristusu, Sinu Božjem. Kot je napisano pri prerokih: Glej, jaz pošiljam svojega angela pred tvoj obraz, ki bo pripravil tvojo pot pred teboj, Glas kličočega v puščavi: pripravite pot Gospoda, ravne delajte njegove steze.

Zgodilo se je, da je bil Janez v puščavi, kjer je krščeval in oznanjal krst pokore za odpuščanje grehov. In šla je k njemu ven vsa judejska dežela in Jeruzalemčani, in vsi so bili krščeni v reki Jordan po njem, izpovedajoč svoje grehe. Janez pa je bil oblečen v kameljo dlako in imel usnjen pas okoli ledij, jedel pa je kobilice in divji med. In razglašal je rekoč: Prihaja močnejši od mene za menoj, kateremu nisem zmožen razvezati jermena sandalov, niti ko se sklonim. Jaz sem vas res krstil v vodi, on pa vas bo krstil v Svetem Duhu.

In zgodilo se je v tistih dneh, da je prišel Jezus iz Nazareta v Galileji in bil krščen po Janezu v Jordanu. In takoj, ko je šel gor iz vode, je videl raztrganá nebesa in Duha kot goloba, ki je sestopil nanj. In glas je prišel z nebes: Ti si moj ljubljeni sin, v tebi imam veliko veselje.

In Duh ga je takoj vrgel v puščavo, In bil je tam v divjini štirideset dni, skušan od satana, in bil je z divjimi živalmi, in angeli so mu služili.

Po tem, ko je bil Janez izročen, je Jezus prišel v Galilejo in oznanjal evangelij Božjega kraljestva. in rekel: Izpolnil se je čas in

približalo se je Božje kraljestvo. Pokesajte se in verujte v dobro novico.

Hodeč ob Galilejskem morju je videl Simona in Andreja, brata Simonovega, kako mečeta mrežo v morje, bila sta namreč ribiča, In Jezus jim je rekel: Pridite za menoj in naredil bom, da boste ribiči ljudi. In takoj so zapustili svoje mreže in mu sledili. In ko je šel malo naprej od tam, je videl Jakoba, sina Zebedeja, in Janeza, njegovega brata, in njih v ladji, ko so popravljali mreže, In takoj jih je poklical. In zapustivši svojega očeta Zebedeja v čolnu z najetimi delavci, so odšli za njim.

In vstopijo v Kafarnaum, in takoj ob soboti je vstopil v zbor ter učil. Bili so presenečeni nad njegovim naukom, saj jih je učil kot nekdo, ki ima avtoriteto, in ne kot pisarji. In bil je v njihovi skupnosti človek v nečistem duhu in je zakričal. Rekoč: Pusti! Kaj imava midva s teboj, Jezus Nazarečan? Ali si prišel, da nas uničiš? Vem, kdo si – Sveti Boga. In Jezus ga je ukoril rekoč: Umolknj in pojdi ven iz njega. In ko ga je nečisti duh streslo v krčih in zavpil z močnim glasom, je odšel iz njega. In vsi so bili začudeni, tako da so razpravljali med seboj, rekoč: Kaj je to? Kakšno je to novo učenje, da z avtoriteto celo nečistim duhovom ukazuje, in ubogajo mu? In glas o njem se je takoj razširil po vsej okolici Galileje.

In takoj so iz skupnosti izšli ter prišli v hišo Simona in Andreja z Jakobom in Janezom. Simonova tašča pa je ležala z vročino. In takoj mu povedo o njej. In približavši se, jo je dvignil, prijemši njeno roko, in vročica jo je takoj zapustila, in služila jim je. Zvečer pa, ko je zašlo sonce, so prinašali k njemu vse, ki so bili bolni, in obsedene od demonov. In bilo je celo mesto zbrano pri vratih, In zdravil je mnoge, ki so trpeli zaradi različnih bolezni, in

mnoge demone je izgnal, in ni dovolil govoriti demonom, ker so vedeli, da je on Kristus.

In zjutraj, zelo zgodaj v noči, je vstal, šel ven in odšel v puščavski kraj, in tam se je molil. In sledili so mu Simon in tisti, ki so bili z njim. In ko so ga našli, mu pravijo, da ga vsi iščejo. In reče jim: Pojdimo v sosednja mesteca, da tudi tam pridigam, kajti za to sem prišel. In bil je oznanjal v njihovih zborovanjih po vsej Galileji in izganjal demone.

In pride k njemu gobavec, ki ga prosi in kleči pred njim ter mu govori, da če hočeš, me zmoreš očistiti. A Jezus, ki je imel sočutje, je iztegnil roko, se ga dotaknil in mu rekel: Hočem, bodi očiščen. In ko je rekel, je takoj odšla od njega gobavost in bil je očiščen. In ga je strogo opozoril ter ga takoj izgnal in mu rekel, Pazi, da nikomur nič ne poveš, ampak pojdi, se pokaži duhovniku in prinesi daritev za svoje očiščenje, kot je ukazal Mojzes, njim v pričevanje. Ta pa je, ko je odšel ven, začel veliko razglašati in razširjati to besedo, tako da ni bil več zmožen odkrito vstopiti v mesto, ampak je bil zunaj na zapuščenih krajih, in prihajali so k njemu od vsepovsod.

2

In vstopil je spet v Kafarnaum po nekaj dneh in slišalo se je, da je v hiši. In takoj so bili zbrani mnogi, tako da ni bilo več mogoče iti niti k vratom, in jim je govoril besedo. In prihajajo k njemu, noseč paraličnega, ki ga nosi štirikrat. In ker niso mogli pristopiti k njemu zaradi množice, so odkrili streho, kjer je bil, in ko so izkopali, so spustili ležišče, na katerem je ležal paralitik. Videl pa je Jezus njihovo vero in pravi paralitiku: Otroci, odpuščeni so ti tvoji grehi. Bili so pa nekateri pismoznalci, ki so

sedeli tam in premišljevali v svojih srcih, Kaj ta tako govori bogokletja? Kdo je zmožen odpuščati grehe, če ne eden Bog? In takoj je Jezus v svojem duhu spoznal, da tako razmišljajo v sebi, ter jim rekel: Zakaj te stvari razmišljate v svojih srcih? Kaj je lažje, reči paralitiku: Odpuščeni so ti grehi, ali reči: Vstani, dvigni svojo posteljo in hodi? Tako da pa veste, da ima Sin človekov avtoriteto odpuščati grehe na zemlji, pravi paralitiku. Pravim ti: vstani, dvigni svojo blazino in pojdi v svojo hišo. In takoj je vstal, vzel blazino in šel ven pred vsemi, tako da so bili vsi osupli in slavili Boga rekoč, da nikoli nismo tako videli.

In spet je šel ven ob morje in vsa množica je prihajala k njemu, in jih je učil. In ko je mimogrešel, je videl Levija, sina Alfejevega, sedečega pri davčnem mestu, in mu reče: Sledi mi. In vstal je ter mu sledil. Zgodilo se je, ko je ležal v svoji hiši, da so mnogi davkarji in grešniki ležali skupaj z Jezusom in njegovimi učenci, kajti bilo jih je mnogo in sledili so mu. In pisarji in farizeji, ko so ga videli jesti z davkarji in grešniki, so govorili njegovim učencem: Zakaj je in pije z davkarji in grešniki? In ko je slišal, Jezus jim pravi: Močni ne potrebujejo zdravnika, ampak tisti, ki so bolni. Nisem prišel poklicati pravičnih, ampak grešnike v pokoro.

Učenci Janeza in farizejev so se postili. In prišli so in mu rekli: Zakaj se učenci Janeza in farizejev postijo, tvoji učenci pa se ne postijo? In rekel jim je Jezus: Ali niso sposobni sinovi poročne dvorane postiti, dokler je ženin z njimi? Dokler imajo ženina s seboj, ne morejo postiti. Prišli pa bodo dnevi, ko bo od njih odvzet ženin, in takrat se bodo postili v tistih dneh. Nihče ne prišije krpe iz neskriženega blaga na staro obleko, sicer vzame njegova polnost, novo od starega, in nastane še slabša raztrganina. Nihče ne naliva mladega vina v stare mehove, sicer mlado vino raztrga

mehove, vino se razlije in mehovi propadejo, ampak mlado vino je treba dati v nove mehove.

Zgodilo se je, da je šel mimo v soboto skozi žitna polja, in njegovi učenci so začeli delati pot ter trgali klasje. In farizeji so mu govorili: Poglej, kaj delajo v sobotah, kar ni dovoljeno. In on sam jim je govoril: Ali niste nikoli brali, kaj je naredil David, ko je imel potrebo in je bil lačen, on sam in tisti, ki so bili z njim? Kako je vstopil v hišo Boga pri vélikem duhovniku Abiatarju in jedel hlebe predstavitve, katerih ni dovoljeno jesti, če ne duhovnikom, in jih dal tudi tistim, ki so bili z njim? In govoril jim je: Sobota je nastala zaradi človeka, ne človek zaradi sobote. Tako da je Sin človekov gospod tudi sobote.

3

In vstopil je spet v zbor in tam je bil človek, ki je imel osušeno roko. In opazovali so ga, ali ga bo v soboto ozdravil, da bi ga obtožili. In reče človeku, ki je imel posušeno roko: Vstani v sredino. In reče jim: Je dovoljeno ob sobotah dobro storiti ali zlo storiti, dušo rešiti ali ubiti? Oni pa so molčali. In pogledavši naokoli nanje z jezo, žalujoč nad otrditvijo njihovega srca, pravi možu: Iztegni svojo roko. In iztegnil jo je, in njegova roka je bila obnovljena, zdrava kot druga. Ko so Farizeji odšli, so takoj z Herodijanci sklepali zoper njega, kako bi ga uničili.

In Jezus se je umaknil s svojimi učenci k morju in velika množica iz Galileje mu je sledila, In iz Judeje in iz Jeruzalema in iz Idumeje in iz onstran Jordana in tisti iz okolice Tira in Sidona, velika množica, ki je slišala, koliko je delal, so prišli k njemu. Rekel je svojim učencem, da naj čoln čaka nanj zaradi množice, da ga ne bi tiskali. Mnoge je namreč ozdravil, tako da so nanj padali,

da bi se ga dotaknili vsi, ki so imeli nadloge. In nečisti duhovi, kadarkoli so ga videli, so padali pred njim in kričali, rekoč, da si ti sin Božji. In mnogo jih je grajal, da ga ne razodejo.

In gre gor na goro in kliče tiste, katere je hotel sam, in odšli so k njemu. In naredil je dvanajst, da bi bili z njim in da bi jih pošiljal oznanjati in imeti oblast, da zdravijo bolezni in izganjajo demone, In postavil je ime Simonu Peter. in Jakoba, sina Zebedeja, in Janeza, brata Jakoba, in jim je dal imena Boanerges, kar pomeni sinovi groma, in Andreja in Filipa in Bartolomeja in Mateja in Tomaža in Jakoba, sina Alfeja, in Tadeja in Simona Kananita. in Juda Iškarijota, ki ga je tudi izdal.

In pridejo v hišo, in se spet zbere množica, tako da niso mogli niti kruha jesti. In ko so slišali, so njegovi odšli, da bi ga prijeli, kajti govorili so, da je bil ob sebi. Pisarji, ki so prišli iz Jeruzalema, so govorili, da ima Beelzebula in da z vladarjem demonov izganja demone. In poklicavši jih, jim je v prispodobah govoril: Kako lahko satan izganja satana? In če je kraljestvo razdeljeno samo proti sebi, to kraljestvo ne more obstati, In če je hiša razdeljena sama proti sebi, ta hiša ne more obstati. In če je satan vstal proti samemu sebi in je razdeljen, ne more obstati, ampak ima konec. Nihče ne more opleniti posode močnega človeka, če vstopi v njegovo hišo, razen če najprej zveže močnega, in šele potem bo oplenil njegovo hišo. Resnično vam pravim, da bodo sinovom ljudi odpuščeni vsi grehi in bogokletja, kolikor koli jih bodo izrekli. Kdor pa bi bogokletno govoril zoper Svetega Duha, nima odpuščanja na veke, ampak je kriv večne sodbe. Ker so govorili, da ima nečistega duha.

Prihajajo torej njegova mati in njegovi bratje, in stoječ zunaj so poslali k njemu, da ga pokličejo. In okoli njega je sedela

množica, rekli pa so mu: Glej, tvoja mati in tvoji bratje te zunaj iščejo. In odgovoril jim je: Kdo je moja mati ali kdo so moji bratje? In pogledevši naokoli na tiste, ki so sedeli okoli njega, pravi: Glejte, moja mati in moji bratje, Kdor namreč dela voljo Boga, ta je moj brat in moja sestra in mati.

4

In spet je začel učiti ob morju, in zbrala se je k njemu velika množica, tako da je vstopil v čoln in sedel na morju, vsa množica pa je bila ob morju na zemlji. Učil jih je v mnogih prispodobah in jim govoril v svojem poučevanju: Poslušajte. Glejte, sejalec je izšel sejat. In zgodilo se je med sejanjem, da je nekaj padlo na pot, in prišle so ptice in so to požrle. In drugo je padlo na kamnito zemljo, kjer ni bilo veliko zemlje, in takoj je vzkliko, ker ni imelo globine zemlje, Ko je sonce vzšlo, je bilo opečeno, in ker ni imelo korenine, je posušilo. In drugo je padlo v trnje, in trnje je zraslo in ga zadušilo, in sadu ni dalo. In drugo je padlo v dobro zemljo in dajalo sad, ki je rasel in rasel, in prineslo trideset in šestdeset in sto. In rekel je njim: Kdor ima ušesa za slišanje, naj sliši. Ko pa je bil sam, so ga tisti okoli njega skupaj z dvanajsterimi vprašali o prispodobah. In govoril jim je: Vam je bilo dano spoznati skrivnosti Božjega kraljestva, tistim zunaj pa se vse v prispodobah dogaja, Tako da gledajoč vidijo, a ne vidijo, in slišoč slišijo, a ne razumejo, da se ne bi obrnili nazaj in bi jim bili odpuščeni grehi.

In reče jim: Ne poznate te prilike, in kako boste spoznali vse prilike? Sejalec seje besedo. Ti pa so tisti ob poti, kjer je sejana beseda, in ko slišijo, takoj pride satan in vzame besedo, sejano v njihovih srcih. In ti so podobno tisti, ki so sejani na kamnita tla, ki ko slišijo besedo, jo takoj z veseljem sprejmejo, In nimajo korenine v sebi, ampak začasni so, potem ko pride stiska ali

preganjanje zaradi besede, takoj se spotaknejo. In ti so tisti, ki so sejani v trnje, tisti, ki slišijo besedo. Skrbi tega veka, prevara bogastva in želje glede vsega preostalega, ki vstopajo, zadušijo besedo in ta postane nerodovitna. In ti so tisti, ki so sejani na dobro zemljo, ki slišijo besedo in jo sprejmejo ter obrodijo v razmerju trideset, šestdeset in sto.

In rekel jim je: Mar pride svetilka zato, da bi jo postavili pod mernik ali pod posteljo? Mar ne zato, da bi jo postavili na svečnik? Ni namreč nič skritega, kar ne bo razodeto, niti ni nič prikritega, ampak da pride na dan. Če ima kdo ušesa za slišanje, naj sliši. In govoril jim je: Pazite, kaj slišite. S kakšno mero merite, z njo bo odmerjeno vam, in dodano vam bo, ki slišite. Kdor namreč ima, temu bo dano, in kdor nima, tudi to, kar ima, mu bo vzeto. In rekel je: Tako je z Božjim kraljestvom, kot bi človek vrgel seme na zemljo, In spi in se prebuja ponoči in podnevi, in seme kalí in raste, kot sam ne ve. Sama od sebe namreč zemlja rodi sadje: najprej travo, nato klas, nato polno žito v klasju. Ko pa sad dozori, takoj pošlje srp, ker je prišla žetev.

In rekel je: Kako naj primerjamo kraljestvo Boga? Ali s katero priliko naj ga primerjamo? kot zrno gorčice, ki kadar je posejano na zemljo, je najmanjše od vseh semen na zemlji, In ko je posejano, zraste in postane večje od vse zelenjave ter naredi velike veje, tako da lahko ptice nebeške gnezdijo pod njegovo senco.

In s takšnimi mnogimi prispodobami jim je govoril besedo, kakor so jo bili zmožni slišati. Brez prilike pa jim ni govoril besede, svojim učencem pa je razlagal vse.

In rekel jim je tistega dne, ko je nastopil večer: Pojdemo na drugo stran. In pustivši množico, ga vzamejo, kakor je bil v čolnu,

in drugi čolni so bili z njim. In nastal je velik vihar vetra, valovi pa so udarjali v ladjo, tako da se je že polnila. In bil je on na krmi, speč na blazini, in prebudijo ga ter mu rečejo: Učitelj, ali te ne skrbi, da propadamo? In ko se je zbudil, je ukoril veter in rekel morju: Bodi tiho, utihni. In veter je prenehal ter nastalo je veliko zatišje. In rekel jim je: Kaj ste tako strahopetni? Kako nimate vere? In bali so se velikega strahu in govorili so drug drugemu: Kdo je torej ta, da mu ubogata celo veter in morje?

5

In prišli so na drugo stran morja v deželo Gergezencev. In ko je izšel iz ladje, mu je takoj prišel naproti iz grobov človek z nečistim duhom, ki je imel bivališče v grobnicah, in nihče ga ni mogel zvezati niti z verigami, Ker je bil pogosto zvezan z okovi in verigami, in ker so bile verige raztrgane po njem in okovi zdrobljeni, in ker ga nihče ni bil zmožen ukrotiti, In nenehno, ponoči in podnevi, je bil v grobnicah in po gorah, kričal in se ranil s kamni. Ko je pa videl Jezusa od daleč, je pritekel in se mu poklonil, In zakričal je z močnim glasom in rekel: Kaj je meni in tebi, Jezus, sin Boga najvišjega? Zaklinjam te pri Bogu, ne muči me. Govoril mu je namreč: Pojdi ven, nečisti duh, iz tega človeka. In ga je vprašal: Kakšno je tvoje ime? In odgovoril je: Legija mi je ime, ker nas je mnogo. In ga je zelo rotil, da jih ne bi poslal ven iz te dežele. Bila pa je tam velika čreda prašičev, ki se je pasla pri gori. In prosili so ga vsi demoni rekoč: Pošlji nas v svinje, da vstopimo v njih. In Jezus jim je takoj dovolil. Nečisti duhovi so izšli in vstopili v svinje, in čreda je pohitela po pečini v morje; bilo jih je okoli dva tisoč in davili so se v morju. Tisti, ki so pasli prašiče, so zbežali in poročali v mestu in po poljih, nato pa so šli ven, da bi videli, kaj se je zgodilo. In pridejo k Jezusu in opazujejo od demona obsedanega, ki sedi, je oblečen in je pri zdravi pameti,

tega, ki je imel legijo, in so se zballi. In povedali so jim tisti, ki so videli, kako se je zgodilo z obsedenim človekom in o prašičih. In začeli so ga prositi, naj odide z njihovih meja. In ko se je vkrcaval na čoln, ga je prosil od demona obsedeni človek, da bi bil z njim. In ni mu dovolil, ampak mu pravi: Pojdi v svojo hišo k svojim in jim sporoči, koliko ti je Gospod naredil in kako se je usmilil nad teboj. In odšel je in začel razglašati v Dekapolisu, koliko mu je naredil Jezus, in vsi so se čudili.

In ko je Jezus spet prečkal v čolnu na onstran, se je zbrala velika množica k njemu in bil je ob morju. In pride eden od voditeljev skupnosti, po imenu Jair, in ko ga zagleda, pade k njegovim nogam. In ga je zelo prosil, rekoč, da je moja hčerka na smrt bolna, da bi prišel in ji položil roke, da bi bila rešena in živela. In odšel je z njim, in velika množica mu je sledila in ga stiskala. In ženska, ki je bila v toku krvi dvanajst let, In trpela je mnogo od mnogih zdravnikov in potrošila vse, kar je imela, in ni bila nič pomagana, ampak je še bolj zašla v slabše stanje, Slišavši o Jezusu, je prišla v množici zadaj in se dotaknila njegovega oblačila. Govorila je namreč v sebi: Če se dotaknem čeprav njegovih oblačil, bom rešena. In takoj se je posušil vir njene krvi in spoznala je v svojem telesu, da je ozdravela od nadloge. In takoj je Jezus, ko je v sebi spoznal moč, ki je izšla iz njega, obrnil se v množici in rekel: Kdo se je dotaknil mojih oblačil? In njegovi učenci so mu govorili: Vidiš množico, ki te pritiska, in govoriš: Kdo se me je dotaknil? In gledal je naokoli, da bi videl tisto, ki je to naredila. Ženska pa, boječa se in tresoča, vedoč kar se je zgodilo z njo, je prišla in padla pred njim ter mu povedala vso resnico. Ta pa ji je rekel: Hči, tvoja vera te je rešila, pojdi v miru in bodi zdrava od svoje nadloge. Medtem ko je še govoril, prihajajo od voditelja občine in pravijo, da je tvoja hči umrla, zakaj še motiš učitelja? Jezus pa je takoj, ko je slišal besedo, ki je bila

izgovorjena, rekel voditelju občine: Ne boj se, samo veruj. In ni nikomur dopustil, da bi ga spremljal, razen Petra in Jakoba in Janeza, brata Jakobovega. In pride v hišo vladarja občine in vidi hrup ter jočeče in mnogo tulečih. In ko je vstopil, jim je rekel: Kaj ste vznemirjeni in jokate? Otrok ni umrl, ampak spi. In smejali so se mu. On pa je, ko je izgnal vse, vzel s seboj očeta otroka in mater ter tiste, ki so bili z njim, in vstopil tja, kjer je ležal otrok. In ko je prijel roko otroka, ji reče: Talitha koumi, kar v prevodu pomeni: Deklica, tebi pravim, vstani. In takoj je vstala dekllica in hodila, bila je namreč stara dvanajst let. In bili so zelo osupli. In strogo jim je zapovedal, da nihče ne sme vedeti tega, in rekel je, naj se ji da jesti.

6

In od tam je odšel in prišel v svojo domovino, in njegovi učenci so mu sledili. In ko je nastala sobota, je začel učiti v zboru, in mnogi, ki so poslušali, so bili osupli in so govorili: Od kod ima ta vse to? In kakšna je modrost, ki mu je bila dana, in takšne moči, ki se dogajajo po njegovih rokah? Ali ni ta rokodelec, sin Marije in brat Jakoba, Joseja, Juda in Simona? In ali niso njegove sestre tukaj pri nas? In bili so užaljeni zaradi njega. Jezus pa jim je govoril, da prerok ni brez časti, razen v svoji domovini in med svojimi sorodniki in v svoji hiši. In tam ni mogel storiti nobenega močnega dejanja, razen da je nekaj bolnikom položil roke in jih ozdravil. In čudil se je zaradi njihove nevere. In obhajal je vasi naokoli ter poučeval.

In pokliče dvanajst in jih začel pošiljati po dva ter jim dajal oblast nad nečistimi duhovi. In ukazal jim, da naj nič ne vzamejo s seboj na pot, razen samo palice - ne torbe, ne kruha, ne brona v pasu. Ampak naj imajo obute sandale in naj ne nosijo dveh tunik.

In rekel jim je: Kjerkoli vstopite v hišo, tam ostanite, dokler ne odidete od tam. In kolikor vas ne sprejmejo niti vas ne slišijo, ko greste ven od tam, otresite prah izpod vaših stopal v pričevanje njim. Resnično vam pravim, bolj znosno bo Sodomom ali Gomoram na dan sodbe kot tistemu mestu. Ko so odšli, so pridigali, da bi se pokesali. In izganjali so mnogo demonov, mazilili so z oljem mnogo bolnih in jih zdravili.

Kralj Herod je slišal o tem, kajti njegovo ime je postalo znano, in govoril je, da je bil Janez Krstnik obujen iz mrtvih in da zato delujejo v njem moči. Drugi so govorili, da je Elija, drugi pa so govorili, da je prerok, kot eden od prerokov. Slišavši pa je Herod rekel, da je ta Janez, katerega sem jaz obglavil; on je vstal iz mrtvih. Sam je namreč Herod poslal in zgrabil Janeza ter ga zvezal v ječi zaradi Herodijade, žene svojega brata Filipa, ker se je z njo poročil. Janez je namreč govoril Herodu, da ti ni dovoljeno imeti žene svojega brata. Herodias pa mu je bila zamerila in ga hotela ubiti, a ni mogla, Kajti Herod se je bal Janeza, ker je vedel, da je pravičen in svet mož, in ga je varoval, in ko ga je slišal, je mnogo delal in ga z veseljem poslušal. In ko se je zgodil primeren dan, ko je Herod na svoj rojstni dan priredil večerjo svojim velikašem in tisočnikom in prvim Galileje, In ko je vstopila njena hčer, Herodiadina, in zaplesala ter ugodila Herodu in tistim, ki so ležali z njim pri mizi, je kralj rekel deklici: Prosi me, kar hočeš, in dal ti bom. In prisegel ji je, da kar koli me boš prosila, ti bom dal, do polovice mojega kraljestva. Ona pa je odšla in rekla svoji materi: Kaj naj prosim? Ta pa je rekla: Glavo Janeza Krstnika. In ko je vstopila takoj z vneto h kralju, je prosila rekoč: Hočem, da mi takoj daš na pladnju glavo Janeza Krstnika. In globoko žalosten je postal kralj, zaradi priseg in gostov je ni hotel zavreči. In takoj je kralj poslal usmrtnika in ukazal, da prinesejo njegovo glavo. In pa je odšel, ga obglavil v ječi in prinesel njegovo glavo na pladnju ter

jo dal deklici, deklica pa jo je dala svoji materi. In ko so slišali, so prišli njegovi učenci, dvignili njegovo truplo in ga položili v grob.

In apostoli so se zbrali k Jezusu in so mu poročali vse, kar so storili in kar so učili. In rekel jim je: Pridite vi sami na samotnen kraj v puščavo in malo počijte, kajti bilo je mnogo tistih, ki so prihajali in odhajali, in niti za jesti niso imeli časa. In odšli so v puščavski kraj z ladjo sami. In videl sem jih, ko so odhajali, in mnogi so jih prepoznali, in peš iz vseh mest so stekli tja ter jih prehiteli in se zbrali k njemu. In ko je Jezus odšel ven, je videl veliko množico in imel sočutje do njih, ker so bili kot ovce, ki nimajo pastirja, in jih je začel veliko učiti. In ko je že minilo veliko časa, so pristopili k njemu njegovi učenci in rekli, da je kraj zapuščen in da je že pozna ura, Odpusti jih, da odidejo v okoliška polja in vasi ter si kupijo kruha, saj nimajo kaj jesti. Ta pa jim je odgovoril in rekel: Dajte vi njim jesti. In pravijo mu: Ali naj gremo in kupimo za dvesto denarjev kruha ter jim damo jesti? Toda on jim reče: Koliko hlebov imate? Pojdite in poglejte. Ko so izvedeli, rečejo: Pet in dve ribi. In jim je ukazal, da naj vse usedejo v skupinah na zeleno travo. In so se usedli v skupinah, po sto in po petdeset. In vzel je pet kruhov in dve ribi, pogledal v nebo, ju blagoslovil, razlomil kruhe in jih dajal učencem, da bi jih postavili pred ljudi, dve ribi pa je razdelil vsem. In jedli so vsi in bili so nasičeni. In vzeli so dvanajst košar, polnih odlomkov, in od rib. Tistih, ki so jedli kruh, je bilo pet tisoč mož.

In takoj je prisilil svoje učence, da so se vkrcali na čoln in odšli naprej na drugo stran proti Betsaidi, dokler sam ni odpustil množice, In ko se je poslovil od njih, je odšel v goro moliti. In ko je nastopil večer, je bila ladja sredi morja, on pa sam na kopnem. In videl jih je mučene pri veslanju, saj je bil veter nasproten njim, in okoli četrte straže ponoči prihaja k njim, hodeč po morju, in hotel

je iti mimo njih. Oni pa, ko so ga videli hoditi po morju, se jim je zdelo, da je prikazen, in so zakričali. Vsi so ga namreč videli in so bili vznemirjeni. In takoj je spregovoril z njimi in jim reče: Imejte pogum, jaz sem, ne bojte se. In vstopil je v čoln k njim in veter je prenehal, in bili so zelo prekomerno osupli v sebi in so se čudili. Niso namreč razumeli glede kruha, ampak je bilo njihovo srce otrplo.

In ko so prekoračili, so odšli na zemljo Genezaret in tam sidrali. In ko so izšli iz ladje, so ga takoj prepoznali. Tekli so naokoli po vsej tisti okoliški pokrajini in začeli so na posteljah nositi naokoli tiste, ki so bili bolni, kamor so slišali, da je tam. In kjerkoli bi vstopil v vasi ali mesta ali na polja, so na trgih postavljali bolne in so ga prosili, da bi se vsaj resice njegovega oblačila dotaknili, in vsi, ki so se ga dotaknili, so bili ozdravljeni.

7

In zbirajo se k njemu farizeji in nekateri izmed pismovodij, ki so prišli iz Jeruzalema, In ko so videli nekatere od njegovih učencev jesti hleb z nečistimi rokami, to je z neumitimi, so jih grajali. Kajti farizeji in vsi Judje, če si ne umijejo rok s pestjo, ne jedo, držeč se izročila starešin. In ko pridejo s tržnice, ne jedo, če se ne umijejo, in mnogo drugih stvari je, ki so jih prejeli, da se jih držijo: umivanja čaš in vrčev in bronastih posod in postelj. Potem ga farizeji in pisarji sprašujejo, zakaj tvoji učenci ne hodijo po izročilu starešin, ampak jedo kruh z neumitimi rokami? Pa odgovarjajoč jim je rekel, da je dobro prerokoval Izaija o vas, hinavcih, kot je napisano: To ljudstvo me časti z ustnicami, njihovo srce pa je daleč oddaljeno od mene. V prazno pa me častijo, ko učijo učenja, ki so zapovedi ljudi.

Zapustili ste namreč zapoved Boga in se držite izročila ljudi, umivanja vrčev in čaš, in mnoge druge podobne stvari delate. In rekel jim je: Lepo postavljate ob stran Božjo zapoved, da bi ohranili svojo izročilo. Mojzes je namreč rekel: Časti svojega očeta in svojo mater, in Kdor preklinja očeta ali mater, naj umre s smrtjo. Vi pa pravite, če reče človek očetu ali materi: Korban (kar je dar), s čimer bi iz mene imel korist, In mu ne dopustite več ničesar storiti za njegovega očeta ali za njegovo mater, Razveljavljajoči Božjo besedo s svojo predajo, ki ste jo predali, in mnoge takšne podobne stvari delate. In poklicavši vso množico, jim je rekel: Poslušajte me vsi in razumejte. Nič ni od zunaj človeka, kar vstopa vanj, kar bi ga lahko oskrunilo, ampak to, kar izhaja iz njega, to oskrunja človeka. In ko je vstopil v hišo stran od množice, so ga njegovi učenci spraševali o priliki. In pravi jim: Tako tudi vi ste brez razumevanja? Še ne razumete, da vse, kar od zunaj vhaja v človeka, ga ne more oskruniti? ker ne vstopa v njegovo srce, ampak v trebuh in gre v stranišče, čiščeč vso hrano. Govoril je pa, da to, kar izhaja iz človeka, oskruni človeka. Znotraj namreč, iz srca ljudi prihajajo slabe misli, prešuštva, nečistovanja, umori, Kraje, pohlepnosti, zlobnosti, prevara, razuzdanost, zlobno oko, bogokletstvo, oholost, nespametnost, Vse te zle stvari izhajajo od znotraj in oskrunijo človeka.

In od tam je vstal in odšel v meje Tira in Sidona. In ko je vstopil v hišo, ni hotel, da bi kdo vedel, in ni mogel ostati neopažen. Žena je namreč slišala o njem, katere hčerka je imela nečistega duha, prišla je in padla pred njegove noge. Ženska pa je bila Grška, Sirofeničanka po rodu, in ga je prosila, da demona izžene iz njene hčere. Jezus pa ji je rekel: Pusti, da so najprej nasičeni otroci, kajti ni dobro vzeti kruha otrok in ga vreči malim psom. Ona pa je odgovorila in mu pravi: Da, Gospod, tudi psički pod mizo jedo od drobtin otrok. Rekel ji je: Zaradi te besede pojdi,

demon je izšel iz tvoje hčere. In ko je odšla v svojo hišo, je našla otroka ležati na postelji in demona izšlega.

In ponovno je, ko je odšel iz meja Tira in Sidona, prišel k Galilejskemu morju skozi sredino meja Dekapolisa. In prinesejo k njemu gluhega, govorno oviranega, in ga prosijo, da bi mu položil roko. In vzevši ga od množice na stran, je vrgel svoje prste v njegova ušesa in, pljunivši, se je dotaknil njegovega jezika. In pogledavši v nebo, je vzdihnil in mu reče: Effata, kar pomeni: Odpri se. In takoj so se odprla njegova ušesa in razvezala se je vez njegovega jezika ter govoril je pravilno. In ukazal jim je, da nikomur naj ne povedo, toda kolikor bolj jim je ukazoval, toliko bolj so oznanjali. In bili so izjemno presenečeni in so rekli: Vse je dobro naredil; gluhe dela, da slišijo, in neme, da govorijo.

8

V tistih dneh, ko je bila spet velika množica in niso imeli kaj bi jedli, je Jezus poklical svoje učence in jim rekel, Imam sočutje do množice, ker že tri dni ostajajo z menoj in nimajo kaj jesti, In če jih odpustim lačne v njihovo hišo, bodo oslabei na poti, kajti nekateri izmed njih so prišli od daleč. In odgovorili so mu njegovi učenci: Od kod bo kdo tukaj na puščavi zmogel nasititi te s kruhom? In vprašal jih je: Koliko imate hlebov? Oni pa so rekli: Sedem. In ukazal je množici, naj se usede na zemljo, in vzel je sedem hlebov, zahvalil, jih zlomil in dajal svojim učencem, da bi jih postavili pred množico, in postavili so jih pred množico. Imeli so tudi malo rib, in ko jih je blagoslovil, je rekel, naj jih tudi postavijo pred ljudi. Jedli so in se nasitili, in pobrali so ostanke odlomkov, sedem košar. Bilo jih je pa okoli štiri tisoč, in odpustil jih je. In takoj, ko je vstopil na ladjo s svojimi učenci, je prišel v predele Dalmanute.

In farizeji so šli ven in začeli razpravljati z njim, iščoč od njega znamenje z nebesa, da bi ga preizkusili. In globoko je vzdihnil v svojem duhu in pravi: Kaj ta rod išče znamenje? Resnično vam pravim, če bo temu rodu dano znamenje. In ko jih je pustil, je vstopil v ladjo in spet odšel.

Pozabili so vzeti kruhe in razen enega kruha niso imeli ničesar s seboj v čolnu. In ukazoval jim je, rekoč: Glejte, varujte se kvasa farizejcev in kvasa Heroda. In so razpravljali med seboj in rekli, da nimajo kruha. In vedoč to, jim Jezus pravi: Kaj razpravljate, ker kruhov nimate? Še ne razumete niti ne dojemete? Še vedno imate otrdelega srca? Oči imate, pa ne vidite, in ušesa imate, pa ne slišite? In se ne spominjate?

Ko sem zlomil pet hlebov za pet tisoč, koliko polnih košar odlomkov ste pobrali? Pravijo mu: Dvanajst. Ko pa teh sedem med teh štiri tisoč, koliko košar polnih odlomkov ste pobrali? Oni pa so rekli: Sedem. In še jim je govoril: Še ne razumete?

In pride v Betsaido. In prinesejo k njemu slepega in ga prosijo, da se ga dotakne. In ko je vzel za roko slepca, ga je vodil ven iz vasi, in ko je pljunil v njegove oči ter mu položil roke, ga je vprašal, če kaj vidi. In pogledavši gor, je rekel: Vidim ljudi, ki hodijo kot drevesa. Potem je spet položil roke na njegove oči in ga pripravil, da je pogledal navzgor, in bil je obnovljen, in jasno je videl vse. In poslal ga je v njegovo hišo rekoč: Niti ne vstopi v vas niti ne reci nikomur v vasi.

In Jezus je šel s svojimi učenci v vasi Cezareje Filipove, in na poti je spraševal svoje učence, rekoč jim: Koga pravijo ljudje, da sem? Oni pa so odgovorili: Janeza Krstnika, drugi pa Elija, spet drugi pa enega od prerokov. In sam on jim pravi: Vi pa, za koga

pravite, da sem? Peter pa mu odgovori: Ti si Kristus. In grozil jim je, da nikomur ne govori o njem.

In začel jih je učiti, da mora Sin človekov veliko trpeti in biti zavržen s strani starešin, visokih duhovnikov in pisarjev ter biti ubit in po treh dneh vstati. In govoril je besedo odkrito. Peter pa ga je vzel ob stran in mu začel grajati. On pa se je obrnil in videl svoje učence ter oštel Petra rekoč: Pojdi za menoj, satan, ker ne misliš na to, kar je od Boga, ampak na to, kar je od ljudi.

In poklicavši množico z učenci, jim je rekel: Kdorkoli hoče slediti za menoj, naj zanikuje samega sebe in naj vzame svoj križ ter naj mi sledi. Kdor namreč bi želel rešiti svojo dušo, jo bo izgubil, kdor pa bi izgubil svojo lastno dušo zaradi mene in evangelija, ta jo bo rešil. Kaj namreč bo koristilo človeku, če pridobi ves svet, pa izgubi svojo dušo? Ali kaj bo dal človek v zameno za svojo dušo? Kdor se bo namreč sramoval mene in mojih besed v tem prešuštniškem in grešnem rodu, se bo tudi Sin človekov sramoval njega, ko pride v slavi svojega Očeta z svetimi angeli.

9

In govoril jim je: Resnično, pravim vam, da so nekateri izmed teh, ki tukaj stojijo, ki ne bodo okusili smrti, dokler ne bodo videli Božjega kraljestva, prišlega v moči.

In po šestih dneh je Jezus vzel s seboj Petra, Jakoba in Janeza ter jih sam pripeljal na visoko goro, in bil je spremenjen pred njimi. In njegove obleke so postale sijoče, zelo bele kot sneg, takšne, kot jih beljač na zemlji ne more tako pobeliti. In prikazala sta se jima Elija z Mojzesom, in pogovarjala sta se z Jezusom. In

Peter je odgovoril in rekel Jezusu, Rabi, dobro je, da smo tukaj, in naredimo tri šotore: enega tebi, enega Mojzesu in enega Eliju. Ni namreč vedel, kaj govori, bili so namreč prestrašeni. Pojavil se je oblak, ki jih je senčil, in iz oblaka je prišel glas, ki je rekel: Ta je moj ljubljeni sin, njega poslušajte. In nenadoma, ko so se ozrli naokoli, niso več videli nikogar, ampak samo Jezusa s seboj. Ko so se spuščali z gore, jim je zapovedal, da nikomur ne povedo, kar so videli, razen ko sin človeka vstane od mrtvih. In to besedo so obdržali zase, med seboj razpravljajoč, kaj pomeni vstati od mrtvih. In spraševali so ga, rekoč: Zakaj pravijo pismouki, da mora Elija priti najprej? Pa je odgovarjajoč rekel njim: Elija res pride prvi in obnavlja vse, in kako je napisano o Sinu človekovem, da bo mnogo trpel in bo zavržen? Ampak pravim vam, da je tudi Elija prišel in storili so mu, kar so hoteli, kakor je pisano o njem.

In ko je prišel k učencem, je videl veliko množico okoli njih in pisarje, ki so se prepirali z njimi. In takoj je bila vsa množica, ko ga je videla, presenečena, in so tekli k njemu ter ga pozdravili. In vprašal je pismouke: Kaj razpravljate med seboj? In eden iz množice je odgovoril in rekel: Učitelj, prinesel sem svojega sina k tebi, ki ima nemega duha. In kjer ga zgrabi, ga vrže dol, in peni in škripa z zobmi, in se suši. In rekel sem tvojim učencem, da bi ga izgnali, in niso bili zmožni. On pa mu odgovarjajoč pravi: O neverujoči rod, doklej bom pri vas? Doklej vas bom prenašal? Pripeljite ga k meni. In pripeljali so ga k njemu. In ko ga je zagledal, ga je duh takoj streslo, in padel je na tla ter se valjal in penil. In vprašal je njegovega očeta: Koliko časa je, odkar se mu je to zgodilo? Ta pa je rekel: Od otroštva. In pogosto ga je metal v ogenj in v vode, da bi ga uničil, ampak če kaj zmoreš, pomagaj nam in se usmili nad nami. Jezus pa mu je rekel: Če si zmožen verovati, vse je mogoče temu, ki veruje. In takoj je zavpil oče otroka s solzami in rekel: Verujem, Gospod! Pomozi moji neveri.

Ko je Jezus videl, da se steka množica, je ukoril nečistega duha in mu rekel: Ti nemi in gluhi duh, jaz ti zapovedim, pojdi ven iz njega in ne vstopi več vanj. In zavpivši in močno ga skrčivši, je izšel, in postal je kot mrtev, tako da so mnogi govorili, da je umrl. Jezus pa ga je prijel za roko in ga dvignil, in vstal je. In ko je vstopil v hišo, so ga njegovi učenci na samem spraševali, zakaj ga mi nismo mogli izgnati. In rekel jim je: Ta rod ne more iziti, če ne z molitvijo in postom.

In od tam, ko so odšli, so potovali skozi Galilejo, in ni hotel, da bi kdorkoli vedel, Učil je namreč svoje učence in jim govoril, da je Sin človekov izdan v roke ljudi, in ubili ga bodo, in ko bo ubit, bo tretji dan vstal. Oni pa niso razumeli te besede in so se bali vprašati ga.

In prišel je v Kafarnaum, in ko je bil v hiši, jih je spraševal: Kaj ste na poti med seboj razpravljali? Oni pa so molčali, saj so na poti drug z drugim razpravljali, kdo je večji. In ko je sedel, je poklical dvanajst in jim pravi: Če kdo hoče biti prvi, bo zadnji od vseh in služabnik vseh. In vzel je otroka, ga postavil v njihovo sredo, ga objel in jim rekel: Kdor sprejme enega od takšnih otrok v mojem imenu, mene sprejema, in kdor sprejme mene, ne sprejema mene, ampak tistega, ki me je poslal. Janez mu je odgovoril in rekel: Učitelj, videli smo nekega, ki je v tvojem imenu izganjal demone, a ne sledi nam, in prepovedali smo mu, ker ne sledi nam. Jezus pa je rekel: Ne ustavljajte ga, kajti nihče ni, ki bi delal čudeže v mojem imenu in bi lahko hitro govoril zlo o meni. Kdor namreč ni proti vam, je za vas. Kdor vam namreč da skodelico vode v mojem imenu, ker ste Kristusovi, resnično vam pravim, ne bo izgubil svojega plačila.

In kdor bi povzročil, da se spotakne eden od teh malih, ki verujejo vame, bolje bi bilo zanj, če bi mu obesili mlinasti kamen okoli vratu in bi bil vržen v morje. In če te tvoja roka povzroča spotikanje, jo odsekaj; bolje ti je pohabljen vstopiti v življenje, kot z obema rokama oditi v geheno, v neugasljivi ogenj, kjer njihov črv ne umira in ogenj ne ugasne. In če te tvoja noga pohujšuje, jo odsekaj; bolje ti je vstopiti v življenje hrom, kot da imaš obe nogi in si vržen v geheno, v neugasljivi ogenj, kjer njihov črv ne umira in ogenj ne ugaša. In če te tvoje oko pohujšuje, ga iztrgi; bolje ti je enooki vstopiti v Božje kraljestvo, kot da imaš dve očesi in greš v ognjeno geheno, kjer njihov črv ne umira in ogenj ne ugasne. Vsak bo namreč poslan z ognjem in vsaka daritev bo poslana s soljo. Dobra je sol, če pa sol postane brez okusa, s čim jo boste začinili? Imejte v sebi sol in bodite v miru drug z drugim.

10

In od tam se je vzdignil in prihaja v meje Judeje skozi onkraj Jordana, in spet so ga spremljale množice k njemu, in kot je bil vaju, jih je spet učil. In farizeji so pristopili in ga spraševali, če je možu dovoljeno odpustiti ženo, preizkušajoč ga. On pa jim je odgovarjajoč rekel: Kaj vam je ukazal Mojzes? Oni pa so rekli: Mojzes je dovolil napisati knjigo ločitve in odpustiti. In odgovarjajoč, je Jezus rekel njim: Zaradi vaše trdosrčnosti vam je napisal to zapoved. Od začetka stvarjenja pa jih je Bog naredil moškega in ženske. Zaradi tega bo človek zapustil svojega očeta in mater ter se pridružil svoji ženi, in bosta dva eno meso. Tako da nista več dva, ampak eno meso. Kar je torej Bog združil, naj človek ne ločuje. In v hiši so ga učenci spet spraševali o tem. In reče jim: Kdor odpusti svojo ženo in se poroči z drugo, zoper njo zagreši prešuštvo, In če žena razpusti moža in se poroči z drugim, zagreši prešuštvo.

In prinašali so mu otroke, da bi se jih dotaknil, učenci pa so grajali tiste, ki so jih prinašali. Ko je pa Jezus to videl, je bil ogorčen in jim rekel: Pustite otrokom prihajati k meni in jim tega ne preprečujte, kajti takšnih je Božje kraljestvo. Resnično, pravim vam: kdor ne sprejme Božjega kraljestva kot otrok, nikakor ne bo vstopil vanj. In ko jih je objel, jih je blagoslovil, polagajoč roke nanje.

In ko je šel ven na pot, je pritekel eden, klečal pred njim in ga spraševal: Dobri učitelj, kaj naj storim, da bom podedoval večno življenje? Jezus pa mu je rekel: Kaj me praviš dobrega? Nihče ni dober, razen enega, Boga. Zapovedi poznaš: ne prešuštuj, ne ubijaj, ne kradi, ne pričaj po krivem, ne prikrajšaj, spoštuj svojega očeta in mater. Ta pa mu je odgovoril: Učitelj, vse to sem varoval od svoje mladosti. Jezus pa ga je pogledal, vzljubil ga in mu rekel: Eno ti manjka. Če hočeš biti popoln, pojdi, prodaj vse, kar imaš, in daj revnim, in imel boš zaklad v nebesih. Potem pridi in sledi mi ter dvigni svoj križ. On pa je postal mračen ob tej besedi in odšel žalujoč, bil je namreč lastnik mnogih imetij.

In Jezus je pogledal naokoli ter rekel svojim učencem: Kako težko bodo tisti, ki imajo denar, vstopili v Božje kraljestvo! Učenci pa so bili osupli nad njegovimi besedami. Jezus pa jim je spet odgovoril in rekel: Otroci, kako težko je tistim, ki zaupajo na bogastvo, vstopiti v Božje kraljestvo. Lažje je, da kamela vstopi skozi uho igle, kot da bogataš vstopi v Božje kraljestvo. Oni pa so bili presežno osupli in so govorili med seboj: Kdo pa more biti rešen? Jezus jih je pogledal in rekel: Pri ljudeh je nemogoče, ampak ne pri Bogu, kajti pri Bogu je vse mogoče. Peter mu je začel govoriti: Glej, mi smo zapustili vse in smo ti sledili. Jezus pa je odgovoril in rekel: Resnično, pravim vam, nihče ni, ki bi zapustil hišo ali brate ali sestre ali očeta ali mater ali ženo ali otroke ali

polja zaradi mene in zaradi evangelija, če ne prejme stokrat več sedaj v tem času hiš in bratov in sester in očeta in mater in otrok in polj s preganjanji, in v prihajajočem veku večno življenje. Mnogi pa bodo prvi zadnji in zadnji prvi.

Bili so pa na poti, ko so šli gor v Jeruzalem, in Jezus je šel pred njimi, in bili so presenečeni, in tisti, ki so sledili, so se bali. In ko je spet vzel dvanajstere, jim je začel govoriti o tem, kar se mu bo zgodilo. Glejte, gremo v Jeruzalem in Sin človekov bo izročen glavnim duhovnikom in pisarjem, in obsodili ga bodo na smrt in ga bodo izročili poganom. In ga bodo zasmehovali in ga bodo bičali in ga bodo pljuvali in ga bodo ubili, in tretji dan bo vstal.

In pristopita k njemu Jakob in Janez, sinova Zebedeja, rekoč: Učitelj, hočeva, da kar koli prosiva, storiš nama. Pa jim je rekel: Kaj hočete, da vam storim? Oni pa so mu rekli: Daj nam, da eden sedi na tvoji desni in eden na tvoji levi v tvoji slavi. Pa Jezus jim je rekel: Ne veste, kaj prosite. Ali ste sposobni piti čašo, ki jo jaz pijem, in biti krščeni s krstom, s katerim sem jaz krščen? Oni pa so mu rekli: Zmožni smo. Jezus pa jim je rekel: Kelih, ki ga jaz pijem, boste res pili, in s krstom, s katerim sem jaz krščen, boste krščeni. Toda sedeti na moji desnici in levici ni moje, da dam, ampak tistim, za katere je bilo pripravljeno.

In ko so to slišali, je desetje začelo biti ogorčenih zaradi Jakoba in Janeza. Jezus pa, poklicavši jih, jim pravi: Veste, da tisti, ki se zdijo vladati narodom, gospodujejo nad njimi in njihovim veliki izvajajo oblast nad njimi, Ne tako pa bo med vami, ampak kdor hoče postati velik med vami, bo vaš služabnik. In kdor hoče med vami postati prvi, bo suženj vseh. Tudi sin človeka namreč ni prišel, da bi mu služili, ampak da bi služil in dal svojo dušo kot odkupnino namesto mnogih.

In prihajajo v Jeriho. In ko je odhajal od tam z njegovimi učenci in z veliko množico, je sin Timaja, Bartimaj, slep, sedel ob poti in prosil. In ko je slišal, da je to Jezus Nazarečan, je začel vpiti in govoriti: Sin Davidov, Jezus, usmili se me. In mnogi so ga grajali, da bi molčal, on pa je še mnogo bolj kričal: Sin Davidov, usmili se me! In Jezus je obstal in rekel: Pokličite ga. In klicali so slepca ter mu rekli: Imej pogum, vstani, kliče te. Ta pa je odvrgel svoje oblačilo, vstal in prišel k Jezusu. In Jezus mu je odgovarjajoč rekel: Kaj hočeš, da ti naredim? Slepí pa mu je rekel: Raboni, da spet vidim. In Jezus mu je rekel: Pojdi, tvoja vera te je rešila. In takoj je spregledal in sledil Jezusu na poti.

11

In ko se približujejo Jeruzalemu, v Betfage in Betanijo pri gori oljk, pošlje dva svojih učencev. In reče jim: Pojdite v vas, ki je nasproti vas, in takoj ko boste vstopili vanj, boste našli privezanega žrebeta, na katerega še noben človek ni sedel; odvežite ga in ga pripeljite. In če vam kdorkoli reče: Kaj to delate? recite, da ga Gospod potrebuje, in takoj ga bo spet poslal sem. Odšli so pa in našli žrebeta, vezanega k vratom zunaj na ulici, in ga odvezujejo. In nekateri od tistih, ki so tam stali, so jim govorili: Kaj delate, ko odvezujete žrebe? Oni pa so jim rekli, kot je zapovedal Jezus, in so jih pustili. Pripeljali so žrebička k Jezusu, nanj položili svoja oblačila in sedel je nanj. Mnogi pa so svoja oblačila razprostrli na pot, drugi pa so sekali listne veje z dreves in jih razprostirali na pot. Tisti, ki so šli naprej, in tisti, ki so sledili, so kričali: Hosana! Blagoslovljen je ta, ki prihaja v imenu Gospoda. Blagoslovljeno bodi prihajajočo kraljestvo v imenu Gospoda, očeta našega Davida; hosana na višavah.

In Jezus je vstopil v Jeruzalem in v tempelj, in ko se je razgledal po vsem, ker je bila ura že večerna, je odšel v Betanijo z dvanajsterimi.

In naslednji dan, ko so odšli iz Betanije, je bil lačen, In ko je od daleč videl smokev, ki je imela liste, je prišel, da bi morda kaj našel na njej, in ko je prišel k njej, ni našel ničesar razen listov, kajti ni bil čas za fige. In odgovarjajoč je rekel tej: Ne več iz tebe v vek nihče sadu naj jé. In slišali so to njegovi učenci.

In ponovno prihajajo v Jeruzalem, in ko je Jezus vstopil v tempelj, je začel izganjati prodajalce in kupce v templju ter prevrnil mize menjalcev denarja in sedeže prodajalcev golobov. In ni dovolil, da bi kdorkoli prenesel posodo skozi tempelj, In učil je, rekoč jim: Ali ni napisano, da bo moja hiša klicana hiša molitve za vse narode? Vi pa ste jo naredili jamo roparjev.

In slišali so pisarji in farizeji in visoki duhovniki, in iskali so, kako bi ga uničili, bali so se ga namreč, ker je bila vsa množica osupla nad njegovim učenjem. In ko je postalo pozno, je odhajal ven iz mesta.

In ko so zjutraj mimogrede, so videli smokev, posušeno iz korenin. In Peter se je spomnil in mu reče: Rabi, poglej, smokva, ki si jo preklel, je usahnila. In Jezus jim odgovori: Imejte vero v Boga. Resnično vam pravim, da kdor bi rekel tej gori: Dvigni se in vrzi se v morje, in ne dvomi v svojem srcu, ampak veruje, da se zgodi, kar pravi, bo se mu zgodilo, kar reče. Zato vam pravim: vse, kar koli prosite v molitvi, verujte, da prejimate, in bo vam dano. In ko kadarkoli stojite in molite, odpustite, če imate kaj proti komurkoli, da bo tudi vaš Oče v nebesih odpustil vam vaše

prestopke. Če pa vi ne odpustčate, niti vaš oče ne bo odpustil vaših prestopkov.

In spet pridejo v Jeruzalem, in medtem ko je hodil po templju, pridejo k njemu visoki duhovniki, pisarji in starešine. In govorijo mu: S kakšno oblastjo te stvari delaš? Ali kdo ti je dal to oblast, da te stvari delaš? Toda Jezus jim je odgovoril in rekel: Vprašal bom tudi jaz vas eno besedo, in odgovorite mi, in povedal vam bom, v kakšni avtoriteti delam te stvari. Krst Janeza je bil iz nebes ali od ljudi? Odgovorite mi. In so razmišljali med seboj, rekoč: Če rečemo iz nebes, bo rekel: Zakaj mu torej niste verovali? Toda ali naj rečemo, od ljudi? Bali so se ljudstva, saj so ga vsi imeli za preroka. In odgovarjajoč, pravijo Jezusu: Ne vemo. In Jezus jim odgovarjajoč pravi: Niti jaz vam ne povem, v kakšni avtoriteti te stvari delam.

12

In začel jim je v pravljicah govoriti: Vinograd je zasadil človek in postavil okoli ograjo ter izkopal stiskalnico ter zgradil stolp, nato ga je dal v najem kmetom in odšel proč. In ob pravem času je poslal k kmetom sužnja, da bi od kmetov vzel od sadu vinograda. In so ga vzeli, pretepli in poslali praznega. In spet je poslal k njim drugega sužnja, in tega so kamnovali, ranili v glavo in ga poslali nazaj oneslaženega. In spet je poslal drugega, in tistega so ubili, in mnoge druge, nekatere so pretepali, druge pa ubijali. Še torej, ker je imel enega sina, svojega ljubljenega, je poslal tudi njega kot zadnjega k njim, rekoč, da bodo spoštovali mojega sina. Tisti kmetje pa, ko so ga videli prihajati, so si rekli, da je ta dedič; pridite, ubijmo ga, in dediščina bo naša. In so ga vzeli, ubili in vrgli ven iz vinograda. Kaj bo torej naredil gospod vinograda? Prišel bo in uničil te kmete ter dal vinograd drugim. Niti tega

pisma niste prebrali: kamen, ki so ga zavrnilo graditelji, ta je postal vogalni kamen, Od Gospoda se je zgodilo to in je čudovito v naših očeh.

Iskali so ga, da bi ga prijeli, a bali so se množice, saj so vedeli, da je zoper njih povedal prispodobo. In zapustili so ga ter odšli.

In pošljejo k njemu nekatere izmed farizejev in izmed herodijanov, da bi ga ujeli z besedo. Oni pa, ko so prišli, mu pravijo: Učitelj, vemo, da si resničen in te ni skrb za nikogar, kajti ne gledaš v obraz ljudi, ampak v resnici učiš pot Boga. Povej nam torej, ali je dovoljeno dati davek Cezarju ali ne? Naj damo ali naj ne damo? Pa on, vedoč njihovo hinavščino, jim je rekel: Kaj me preizkušate? Prinesite mi denarij, da vidim. Oni pa so prinesli. In jim pravi: Čigava je ta podoba in napis? Oni pa so rekli: Cezarjev. In odgovarjajoč, je Jezus rekel njim: Vrnite cesarju, kar je cesarjevega, in Bogu, kar je Božjega. In čudili so se nad njim.

In pridejo saduceji k njemu, ki pravijo, da vstajenja ni, in so ga spraševali rekoč: Učitelj, Mojzes nam je napisal, da če čigav brat umre in zapusti ženo, a ne pusti otrok, naj vzame njegov brat njegovo ženo in vzdigni potomstvo svojemu bratu. Sedem bratov je torej bilo. Prvi je vzel ženo in ko je umiral, ni zapustil semena. In drugi jo je vzel, in umrl, in tudi on ni pustil semena. In tretji prav tako. In vzelo jo je vseh sedem, in niso pustili potomstva. Zadnja od vseh je umrla tudi žena. V vstajenju torej, ko vstanejo, katerega od njih bo žena? Saj jo je vseh sedem imelo za ženo. In Jezus jim je odgovoril: Ali niste prav zato v zmoti, ker ne poznate pisem niti moči Boga? Kajti kadar vstanejo iz mrtvih, se ne poročajo in niso dajani v zakonsko zvezo, ampak so kakor angeli v nebesih. Glede mrtvih pa, da vstajajo, ali niste brali v knjigi Mojzesa, pri grmu, kako mu je rekel Bog, rekoč: Jaz sem Bog

Abrahama in Bog Izaka in Bog Jakoba? Bog ni Bog mrtvih, ampak živih; vi se torej zelo motite.

In se je približal eden od pismovodij, ki je slišal njihovo prepiranje in videl, da jim je dobro odgovoril, ter ga vprašal: Kakšna je prva od vseh zapovedi? Toda Jezus mu je odgovoril, da je prva vseh zapovedi: Poslušaj, Izrael, Gospod, naš Bog, Gospod eden je, In ljubil boš Gospoda, svojega Boga, iz vsega svojega srca in iz vse svoje duše in iz vsega svojega uma in iz vse svoje moči. To je prva zapoved. In druga je podobna tej: ljubil boš svojega bližnjega kot samega sebe. Večje zapovedi od teh ni. In rekel mu je pisec: Dobro, učitelj, po resnici si rekel, da je en sam in da ni drugega razen njega, In ljubiti njega iz vsega srca in iz vsega razumevanja in iz vse duše in iz vse moči ter ljubiti bližnjega kakor samega sebe je več kot vse žgalne daritve in žrtve. In Jezus, videč da je razumno odgovoril, mu je rekel: Nisi daleč od Božjega kraljestva. In nihče se ga ni več drznil vprašati.

In Jezus je odgovarjajoč govoril, poučujoč v templju: Kako pravijo pisarji, da je Kristus sin Davidov? Sam namreč David je rekel v Svetem Duhu: Pravi Gospod mojemu Gospodu, sedi na moji desnici, dokler ne položim tvojih sovražnikov za podnožje tvojih nog. Sam torej David ga imenuje Gospod, in od kod je potem njegov sin? In velika množica ga je z veseljem poslušala.

In govoril jim je v svojem učenju: Varujte se pisarjev, ki želijo hoditi v oblačilih in prejemati pozdrave na tržnicah. in vodilna sedišča v skupnostih in vodilna mesta pri goščavah. Tisti, ki požirajo hiše vdov in pod pretvezo dolgo molijo, bodo prejeli strožjo sodbo.

In Jezus je sedel nasproti zakladnice in opazoval, kako množica meče bronaste kovance v zakladnico. In mnogi bogataši so metali veliko, in prišla je ena revna vdova ter vrgla dva majhna kovanca, kar je kvadrans. In poklicavši svoje učence, jim je rekel: Resnično vam pravim, da je ta revna vdova vrgla več kot vsi, ki so metali v zakladnico, Vsi so namreč iz svojega izobilja vrgli, ta ženska pa je iz svoje revščine vrgla vse, kolikor je imela, celo celotno svoje življenje.

13

In ko je šel ven iz templja, mu reče eden od njegovih učencev: Učitelj, poglej, kakšni kamni in kakšne zgradbe! In Jezus mu je odgovarjajoč rekel: Vidiš te velike zgradbe? Ne bo tukaj ostal kamen na kamnu, ki ne bo podrt. In ko je sedel na gori oljk nasproti templja, so ga na samem spraševali Peter in Jakob in Janez in Andrej, Povej nam, kdaj bodo te stvari, in kaj je znak, ko bo vse to dokončano? Jezus pa jim je odgovarjajoč začel govoriti: Glejte, da vas ne zavede nekdo. Mnogi bodo namreč prišli v mojem imenu in govorili, da sem jaz, in mnoge bodo zavedli. Kadar pa slišite o vojnah in o glasovih o vojnah, ne bodite vznemirjeni, kajti to se mora zgoditi, toda še ni konec. Dvignil se bo namreč narod proti narodu in kraljestvo proti kraljestvu, in bodo potresi po različnih krajih, in bodo lakote in nemiri. Začetki porodnih bolečin so te stvari. Pazite pa vi nase. Izročili vas bodo namreč v svete in v njihovih zborih boste biti ter pred voditelji in kralji boste postavljeni zaradi mene v pričevanje njim. In v vse narode je potrebno, da bo najprej razglašena dobra novica. Kadarkoli pa vas vodijo in izročajo, ne skrbite vnaprej, kaj boste govorili, niti ne vadite, ampak kar vam bo dano v tisti uri, to govorite, kajti ne govorite vi, ampak Sveti Duh. Brat pa bo izročil brata v smrt in oče otroka, in otroci bodo vstali proti staršem in jih bodo usmrtili. In

boste sovraženi od vseh zaradi mojega imena, toda tisti, ki bo pretrpel do konca, bo rešen.

Kadar pa vidite gnusobo opustošenja, povedano po preroku Danielu, stoječo, kjer ne bi smela biti - bralec naj razume - potem naj tisti v Judeji bežijo v gore. Kdor pa je na strehi, naj ne pride dol v hišo niti naj ne vstopi, da bi vzel kaj iz svoje hiše, In tisti, ki bo na polju, naj se ne vrne nazaj, da bi vzel svoje oblačilo. Gorje pa nosečnicam in doječim materam v tistih dneh. Molite, da vaš beg ne bo pozimi. Tisti dnevi bodo namreč stiska, kakršne ni bilo od začetka stvarjenja, ki ga je ustvaril Bog, do sedaj in je ne bo. In če Gospod ne bi skrajšal teh dni, ne bi bilo rešeno nobeno meso, ampak zaradi izbranih, ki jih je izbral, je skrajšal te dni. In takrat, če vam kdo reče: Glejte, tukaj je Kristus ali Glejte, tam je, ne verujte. Vstali bodo namreč lažni kristusi in lažni preroki in dali bodo znamenja in čudeže, da bi zapeljali, če bi bilo mogoče, tudi izvoljene. Vi pa pazite: glejte, vse sem vam vnaprej povedal. Toda v tistih dneh, po tistem trpljenju, bo sonce zatemnelo in luna ne bo dala svoje svetlobe, In zvezde bodo padale z neba in moči v nebesih bodo pretresene. In tedaj bodo videli Sina človekovega, ki prihaja v oblakih z veliko močjo in slavo. In takrat bo poslal svoje poslane in bo zbral svoje izvoljene iz štirih vetrov, od konca zemlje do konca neba.

Od smokve pa se naučite parabole. Ko njena veja že postane mehka in požene liste, veste, da je poletje blizu. Tako tudi vi, kadar vidite, da se te stvari dogajajo, vedite, da je blizu pri vratih. Resnično vam pravim, da ta rod ne bo minil, dokler se vse te stvari ne zgodijo. Nebo in zemlja bodo minila, moje besede pa nikakor ne bodo minile.

O tistem dnevu ali uri pa nihče ne ve, niti angeli v nebesih, niti Sin, razen Oče. Glejte, bodite budni in molite, kajti ne veste, kdaj je čas. Kot človek na potovanju, ki je zapustil svojo hišo in dal svojim sužnjem avtoriteto in vsakemu njegovo delo, in vratarju je zapovedal, da naj bdi. Bodite torej budni, saj ne veste, kdaj gospod hiše prihaja: pozno zvečer, opolnoči, ob petju petelinov ali zgodaj zjutraj. Da ne bi nenadoma prišel in vas našel speče. Kar pa vam pravim, vsem pravim: bodite budni.

14

Bila pa je pasha in nekvašeni kruh čez dva dni. In visoki duhovniki ter pisarji so iskali, kako bi ga s prevaro zgrabili in ubili. Govorili so pa: Ne med praznikom, da ne bi bilo vstaje ljudstva.

In ko je bil v Betaniji v hiši Simona gobavca, medtem ko je ležal, je prišla ženska, ki je imela alabastrno posodo z mazilom iz čiste, dragocene narde, in razbijajoč alabastrno posodo, mu je izlila po glavi. Bili so pa nekateri, ki so bili ogorčeni in so med seboj govorili: Zakaj je prišlo do tega uničenja mazila? Bilo je namreč mogoče to mazilo prodati za več kot tristo denarjev in jih dati revnim, in grajali so jo. Ta pa Jezus je rekel: Pustite jo, kaj ji povzročate težave? Dobro delo je naredila za mene. Vedno namreč imate revne pri sebi in kadarkoli hočete, jim lahko dobro storite, mene pa ne boste imeli vedno. Kar je imela, je naredila; predvidela je maziljenje mojega telesa za pokop. Resnično vam pravim, kjerkoli bo razglašena ta dobra novica po vsem svetu, bo povedano tudi to, kar je ona naredila, v njen spomin.

In Judas Iskariot, eden od dvanajstih, je odšel k višjim duhovnikom, da bi ga izdal. Tisti pa so se, ko so slišali, razveselili

in so mu obljubili, da mu bodo dali srebrnike, in iskal je, kako bi ga ob priložnem trenutku izdal.

In prvi dan nekvašenega kruha, ko so žrtvovali pashalno jagnje, mu pravijo njegovi učenci: Kje hočeš, da gremo in pripravimo, da boš jedel pasho? In pošlje dva od svojih učencev in jim reče: Pojdite v mesto, in srečal vas bo človek, ki nosi vrč vode; sledite mu, In kjerkoli vstopi, recite gospodarju hiše, da učitelj sprašuje: Kje je moje prenočišče, kjer bom jedel pashalno jagnje z mojimi učenci? In on sam vam bo pokazal veliko, opremljeno zgornjo sobo, ki je pripravljena; tam pripravite za nas. Njegovi učenci so šli ven in prišli v mesto ter našli vse tako, kot jim je rekel, in pripravili pasho. In ko je nastopil večer, pride z dvanajstimi. In ko so ležali in jedli, je rekel Jezus: Resnično vam pravim, da me bo eden izmed vas izdal, ta, ki je z menoj. Oni pa so začeli žalovati in mu govoriti eden za drugim: Vendar ne jaz? In drug: Vendar ne jaz? On pa je odgovarjajoč rekel njim: Eden iz dvanajstih, ki se potaplja z menoj v skledo. Sin človekov res gre, kakor je pisano o njem, gorje pa tistemu človeku, po katerem je Sin človekov izdan; bolje bi bilo zanj, če se tisti človek ne bi rodil. Medtem ko so jedli, je Jezus vzel kruh, ga blagoslovil, zlomil in jim dal ter rekel: Vzemite, jejte, to je moje telo. In vzel je čašo, se zahvalil, dal jim jo in vsi so pili iz nje. In rekel jim je: To je moja kri nove zaveze, ki se preliva za mnoge. Resnično, pravim vam, da ne bom več pil iz sadu trte do tistega dne, ko ga bom pil novega v kraljestvu Božjem.

In ko so zapeli himno, so odšli na goro oljk. In Jezus jim reče: Vsi se boste spotaknili v meni v tej noči, ker je napisano: Udaril bom pastirja in ovce bodo razkropljene. Ampak potem ko bom dvignjen, bom šel pred vami v Galilejo. Peter pa mu je rekel: Tudi če se bodo vsi pohujšali, jaz pa ne. In reče mu Jezus: Resnično ti

pravim, da me boš danes v tej noči, preden bo petelin dvakrat zapel, trikrat zatajil. Peter pa je še bolj vztrajno govoril: Če bi bilo potrebno, da umrem s teboj, te ne bom zanikal. Podobno so govorili tudi vsi drugi.

In pridejo na kraj, katerega ime je Getsemani, in reče svojim učencem: Sedite tukaj, dokler molim. In vzame s seboj Petra, Jakoba in Janeza ter začne biti zelo zaskrbljen in vznemirjen. In rekel jim je: Zelo žalostna je duša moja do smrti; ostanite tukaj in bdite. In ko je malo napredoval, je padel na obraz na zemljo in molil, da, če je mogoče, mine od njega ta ura. In govoril je: Aba, Oče, vse je mogoče tebi, odnesi to čašo od mene, ampak ne, kar jaz hočem, ampak kar ti. In pride in najde jih speče, in reče Petru: Simon, spiš? Niste bili zmožni eno uro bdeti? Bodite budni in molite, da ne boste vstopili v skušnjava; duh je res voljan, meso pa šibko. In ponovno je odšel in molil, rekoč isto besedo. In ko se je vrnil, jih je našel ponovno speče, kajti njihove oči so bile obtežene, in niso vedeli, kaj bi mu odgovorili. In pride tretjič in jim reče: Spite še naprej in počivate? Dovolj je, prišla je ura. Glejte, Sin človekov je izdan v roke grešnikov. Vstanite, pojdimo; glejte, ta, ki me izdaja, se je približal.

In takoj, medtem ko je še govoril, prihaja Juda Iškariot, eden od dvanajstih, in z njim velika množica z meči in koli, poslani od visokih duhovnikov in pisarjev in starešin. Tisti, ki ga je izdajal, pa jim je bil dal signal rekoč: Katerega bom poljubil, ta je, zgrabite ga in varno ga odpeljite. In ko je prišel, je takoj pristopil k njemu in rekel: Pozdravljen, rabi, in ga poljubil. Oni pa so položili nanj svoje roke in so ga zgrabili. Eden pa od tistih, ki so stali ob tem, je izvlekel meč, udaril sužnja vélikega duhovnika in mu odrezal uho. In odgovarjajoč je Jezus rekel njim: Kot proti roparju ste prišli z meči in koli, da me zasežete, Vsak dan sem bil pri vas v templju in

učil, pa me niste zgrabili. Ampak to se je zgodilo, da se izpolnijo sveta pisma. In vsi so ga zapustili ter zbežali. In neki mlad mož mu je sledil, oblečen v laneno platno na golem telesu, in mladi možje so ga prijeli. On pa je zapustil laneno platno in gol zbežal od njih.

In odpeljali so Jezusa k vélikemu duhovniku, in zbrali so se k njemu vsi veliki duhovniki in starešine in pisarji. In Peter je od daleč sledil njemu do znotraj v dvor visokega duhovnika, in bil je sedeč skupaj s pomočniki in se grel pri svetlobi. Visoki duhovniki in ves svet pa so iskali pričevanje proti Jezusu, da bi ga usmrtili, in niso našli. Mnogi so namreč lažno pričali proti njemu, in pričevanja niso bila enaka. In nekateri so vstali in pričali lažno proti njemu, rekoč Ker smo slišali, kako je govoril, da bo uničil ta ročno narejeni tempelj in v treh dneh zgradil drugega, ki ni narejen z rokami. In tudi tako njihova pričevanja niso bila enaka. In vstal je visoki duhovnik v sredino in spraševal Jezusa rekoč: Ne odgovarjaš nič? Kaj ti ti pričajo zoper? On pa je bil tiho in ni nič odgovoril. Spet ga je visoki duhovnik spraševal in mu rekel: Ti si Kristus, Sin Blagoslovljenega? Ta pa je Jezus rekel: Jaz sem, in videli boste Sina človekovega, sedečega na desnici moči in prihajajočega na oblakih nebeških. Toda visoki duhovnik je raztrgal svoje obleke in rekel: Kakšno potrebo še imamo po pričah? Slišali ste bogokletstvo, kaj se vam zdi? Vsi pa so ga obsodili, da je kriv smrti. In začeli so nekateri pljuvati nanj in pokrivati njegov obraz ter ga tepsti in mu govoriti: Prerokuj nam, kdo je tisti, ki te je udaril. In pomočniki so ga udarjali z udarci.

In ko je Peter bil spodaj v dvorišču, pride ena od služabnic vélikega duhovnika In ko je videla Petra, ki se je greje, ga je pogledala in mu rekla: Tudi ti si bil z Jezusom Nazarečanom. On pa je zanikal in rekel: Ne vem niti ne razumem, kaj govoriš. In odšel je ven v preddverje, in petelin je zapel. In dekla, ko ga je spet

videla, je začela govoriti tistim, ki so stali tam, da je ta eden izmed njih. Toda on je ponovno zanikal. In malo zatem so tisti, ki so stali tam, ponovno rekli Petru: Resnično si eden izmed njih, saj si Galilejec in tvoj govor je podoben. Ta pa je začel preklinjati in prisegati, da ne pozna tega človeka, o katerem govorite. In drugič je petelin zapel. Peter se je spomnil besede, ki mu jo je rekel Jezus, da ga boš trikrat zatajil, preden bo petelin zakukal dvakrat, in je jokal.

15

Takoj zjutraj so višji duhovniki skupaj s starešinami in pisarji ter celotnim svetom sklenili svet, zvezali Jezusa, ga odnesli in izročili Pilatu. In Pilat ga je vprašal: Ti si kralj Judov? On pa mu je odgovoril: Ti praviš. In njegovi glavni duhovniki so ga mnogo obtožili, on pa ni nič odgovoril. Toda Pilat ga je spet spraševal rekoč: Ne odgovoriš nič? Glej, koliko pričujejo proti tebi. Jezus pa ni več ničesar odgovoril, tako da se je Pilat čudil. Glede na praznik pa jim je sproščal enega jetnika, katerega so prosili. Bil je pa ta, ki je bil klican Baraba, zvezan s sovorniki, ki so v vstaji storili umor. In ko je množica zakričala, je začela prositi, kakor jim je vedno počel. Pilat pa jim je odgovoril rekoč: Hočete, da vam izpustim kralja Judov? Vedel je namreč, da so ga višji duhovniki izročili zaradi zavisti. Visoki duhovniki pa so vznemirili množico, da bi jim raje izpustil Baraba. Pa Pilat jim je ponovno odgovoril: Kaj torej hočete, da storim s tistim, katerega imenujete kralj Judov? Ti pa so spet zakričali: Križaj ga! Pilat pa jim je rekel: Kaj je namreč naredil zlega? Oni pa so še bolj kričali: Križaj ga! Pilat pa je, želoč ugoditi množici, izpustil jim Baraba in izročil Jezusa, potem ko ga je dal zbičati, da bi bil križan.

Vojaki pa so ga odpeljali noter na dvorišče, ki je pretorij, in sklicali so celo kohorto. In oblačijo ga v škrlat in mu nadenejo spleteno trnovo krono, In so začeli pozdravljati ga. Pozdravljeni, kralj Judov, In udarjali so ga po glavi s trstiko in pljuvali nanj ter poklekali so se klanjali pred njim. In ko so ga zasmehovali, so mu slekli purpurno oblačilo in ga oblekli v njegova lastna oblačila, in ga vodijo ven, da bi ga križali.

In prisilijo nekoga Simona Kirenca, ki je mimo hodil in prihajal s polja, očeta Aleksandra in Rufa, da bi vzel njegov križ.

In prinesejo ga na Golgoto, kraj, ki je v prevodu kraj lobanje. In dajali so mu piti vino, zmešano z miro, vendar ga ni vzel. In ko so ga razpeli, so delili njegova oblačila in metali žreb nanje, kdo kaj vzame. Bila pa je tretja ura in so ga razpeli. In napis njegove obtožbe je bil napisan: Kralj Judov.

In z njim križajo dva razbojnika, enega na desnici in enega na levici. In izpolnilo se je pismo, ki pravi: in med prestopniki je bil štet. In mimoidoči so ga preklinjali, tresli so z glavami in govorili: Ha, ti, ki rušiš tempelj in ga v treh dneh zgradiš! Reši se in pridi dol s križa. Podobno pa so tudi visoki duhovniki, zasmehujejo se med seboj s pisarji, govorili: Druge je rešil, sebe ne more rešiti. Kristus, kralj Izraela, naj zdaj pride dol s križa, da vidimo in verujemo vanj. In tisti, ki so bili razpeti z njim, so ga grajali.

Ko je nastopila šesta ura, se je tema spustila nad vso deželo do devete ure. Ob deveti uri je Jezus zavpil z močnim glasom in rekel: Eloi, Eloi, lama sabahthani? – kar v prevodu pomeni: Bog moj, Bog moj, zakaj si me zapustil?

In nekateri od tistih, ki so stali tam, ko so to slišali, so govorili: Poglej, kliče Elija. Stekši pa je eden, napolnil gobo s kisom, jo postavil na trstiko in mu je dajal piti, rekoč: Pustite, pogledajmo, če pride Elija, da ga vzame dol. Jezus pa je, ko je zakričal z močnim glasom, izdihnil. In zagrinjalo templja je bilo raztrgano na dva dela od zgoraj do spodaj. Ko je centurion, ki je stal nasproti njega, videl, da je tako zavpil in izdihnil, je rekel: Resnično, ta človek je bil Božji sin. Bile so pa tudi žene, ki so gledale od daleč, med katerimi je bila tudi Marija Magdalena in Marija, mati Jakoba Malega in Joseta, in Saloma, Te, ki so mu tudi sledile in mu služile, ko je bil v Galileji, in mnoge druge, ki so prišle z njim v Jeruzalem.

In ko je že nastopil večer, ker je bila priprava, to je dan pred soboto, Prišel je Jožef iz Arimateje, ugleden svetovalec, ki je tudi sam pričakoval kraljestvo Boga, drznil si je vstopiti k Pilatu in prosil za telo Jezusa. Pilat pa se je čudil, če je že umrl, in poklicavši centuriona, ga je vprašal, če je že davno umrl. In ko je izvedel od stotnika, je podaril telo Jožefu. In kupil je laneno platno, ga snemal, zavil v laneno platno in položil v grobnico, ki je bila izklesana iz skale, ter zavalil kamen na vrata grobnice. Marija Magdalena pa in Marija Jožetova sta gledale, kje je bil položen.

16

In ko je minila sobota, so Marija Magdalena in Marija, mati Jakoba, in Saloma kupile dišave, da bi prišle in ga pomazale. In zelo zgodaj zjutraj, prvega dne v tednu, prihajajo h grobu, ko je vzšlo sonce. In govorile so med seboj: Kdo nam bo odvalil kamen od vrat groba? In ko so pogledali gor, opazijo, da je bil kamen odkotaljen, saj je bil zelo velik. In ko so vstopile v grob, so videle mladeniča, ki je sedel na desni strani, oblečenega v belo oblačilo,

in bile so prestrašene. Ta pa jim pravi: Ne bodite prestrašene, iščete Jezusa Nazarečana, križanega; bil je obujen, ni ga tukaj, glejte mesto, kjer so ga položili. Ampak pojdite in povejte njegovim učencem in Petru, da gre pred vami v Galilejo, tam ga boste videli, kot vam je rekel. In ko so odšle ven, so zbežale od groba, saj jih je obšel trepet in panika, in nikomur niso nič povedale, kajti bale so se.

Vstav pa zjutraj na prvi dan šabata, prikazal se je najprej Mariji Magdaleni, od katere je bil izgnal sedem demonov. Tista je odšla in poročala tem, ki so bili z njim in so žalovali ter jokali. In tisti, ko so slišali, da živi in da ga je videla, niso verovali. Po tem pa se je dvema izmed njih, ki sta hodila, razodel v drugi obliki, ko sta šla na polje. In tisti so odšli ter poročali preostalim, a niti njim niso verovali. Kasneje se je razodel enajstim, ko so ležali pri mizi, in grajal je njihovo nevero in trdosrčnost, ker niso verovali tistim, ki so ga videli vzkrsilega. In rekel jim je: Pojdite v ves svet in oznanjajte evangelij vsemu stvarstvu. Kdor veruje in je krščen, bo rešen, kdor pa ne veruje, bo obsojen. Znaki pa bodo sledili tem, ki so verovali: v mojem imenu bodo izganjali demone, govorili bodo z novimi jeziki, Kače bodo dvignili, in tudi če bodo pili kaj smrtonosnega, jim ne bo škodovalo; na bolne bodo polagali roke in dobro jim bo.

Gospod je torej, potem ko je govoril z njimi, bil vzet v nebo in sedel na desnico Boga. Tisti pa so odšli in razglašali povsod, pri čemer je Gospod sodeloval in potrjeval besedo s spremljajočimi znaki. Amen.

Evangelij po Janezu

1

V začetku je bila Beseda in Beseda je bila pri Bogu in Bog je bila Beseda. Ta je bil v začetku pri Bogu. Vse je nastalo po njem in brez njega ni nastalo nič od tega, kar je nastalo. V njem je bilo življenje in življenje je bilo svetloba človeštva. In svetloba v temi sveti, in tema je ni premagala.

Bil je človek, poslan od Boga, ime mu je bilo Janez. Ta je prišel v pričevanje, da bi pričeval o svetlobi, da bi vsi verovali po njem. Ni bil tisti svetloba, ampak da bi pričal o svetlobi. Bila je resnična svetloba, ki razsvetljuje vsakega človeka, ki prihaja na svet. V svetu je bil, in svet je nastal po njem, in svet ga ni spoznal. V svoje lastno je prišel, in njegovi lastni ga niso sprejeli. Vsem tistim pa, ki so ga sprejeli, je dal oblast, da postanejo Božji otroci, tem, ki verujejo v njegovo ime, kateri niso bili rojeni iz krvi, niti iz volje mesa, niti iz volje moškega, ampak iz Boga. In Beseda je postala meso in je prebivala med nami, in videli smo njegovo slavo, slavo kakor edinorojenega od Očeta, polna milosti in resnice. Janez pričuje o njem in je zavpil rekoč: Ta je bil tisti, o katerem sem rekel: Tisti, ki prihaja za menoj, je postal pred menoj, ker je bil prvi pred menoj. In iz njegove polnosti smo mi vsi prejeli, in milost namesto milosti, Ker je bil zakon dan po Mojzesu, milost in resnica pa sta nastali po Jezusu Kristusu. Boga ni nikoli nihče videl; edini rojeni Sin, ki je v naročju Očeta, ta ga je razodel.

In to je pričevanje Janeza, ko so Judje iz Jeruzalema poslali duhovnike in Levite, da bi ga vprašali: Ti kdo si? Priznal je in ni zatajil, in priznal je, da ni on Kristus. In so ga vprašali: Kaj torej?

Si ti Elija? In pravi: Nisem. Si ti prerok? In odgovoril je: Ne. Rekli so mu torej: Kdo si, da lahko damo odgovor tistim, ki so nas poslali? Kaj praviš o sebi? Rekel je: Jaz sem glas vpijočega v puščavi: Naredite ravno pot Gospoda, kakor je rekel prerok Izaija.

In poslani so bili iz vrst farizejcev, In so ga vprašali in mu rekli: Kaj torej krstiš, če nisi ne Kristus ne Elija ne prerok? Odgovoril jim je Janez rekoč: Jaz krstim v vodi, sredi vas pa stojijo tisti, ki ga vi ne poznate. On sam je tisti, ki prihaja za menoj, ki je postal pred menoj, katerega jaz nisem vreden, da razvežem pasek njegovega sandala. Te stvari so se zgodile v Betaniji onkraj Jordana, kjer je Janez krstil.

Naslednji dan Janez vidi Jezusa, ki prihaja k njemu, in pravi: Glej, jagnje Božje, ki nosi greh sveta. Ta je tisti, o katerem sem rekel: za menoj prihaja mož, ki je postal pred menoj, ker je bil pred menoj. In jaz ga nisem poznal, ampak da bi bil razodeven Izraelu, zato sem jaz prišel krščeati v vodi. In Janez je pričal rekoč: Videl sem Duha, ki je sestopil kot golob iz neba, in ostal je na njem. In jaz ga nisem poznal, ampak tisti, ki me je poslal krščeati v vodi, mi je rekel: Na kogar boš videl Duha sestopati in ostajati na njem, ta je tisti, ki krščuje v Svetem Duhu. In jaz sem videl in pričeval, da je ta Sin Božji.

Naslednji dan je spet stal Janez in dva izmed njegovih učencev. In pogledal je Jezusa, ki je hodil, in rekel: Glej, jagnje Božje. In dva učenca sta ga slišala govoriti in sledila Jezusu. Obrnil pa se je Jezus in videl, da ga sledijo, ter jim rekel, Kaj iščete? Oni pa so mu rekli: Rabi (kar v prevodu pomeni učitelj), kje prebivaš? Reče jim: Pridite in poglejte. Prišli so torej in videli, kje ostaja, in so pri njem ostali tisti dan; bila je približno deseta ura. Andrej, brat Simona Petra, je bil eden od dveh, ki sta slišala od Janeza in

mu sledila. Ta prvi najde svojega brata Simona in mu reče: Našli smo Mesija, kar v prevodu pomeni Kristus. In pripeljal ga je k Jezusu. Jezus ga je pogledal in rekel: Ti si Simon, sin Jonaha, ti boš klican Kefas, kar se razlaga kot Peter.

Naslednji dan je Jezus hotel oditi v Galilejo in najde Filipa ter mu reče: Sledi mi. Filip pa je bil iz Betsaide, iz mesta Andreja in Petra. Filip najde Natanaela in mu reče: Našli smo tistega, o katerem je pisal Mojzes v postavi in preroki – Jezusa, sina Jožefa iz Nazareta. In rekel mu je Natanael: Iz Nazareta je lahko kaj dobrega? Pravi mu Filip: Pridi in poglej. Jezus je videl Natanaela, ki je prihajal k njemu, in rekel o njem: Glejte, resnično Izraelec, v katerem ni prevare. Natanael mu pravi: Od kod me poznaš? Jezus je odgovoril in mu rekel: Preden te je Filip poklical, sem te videl pod smokvo. Natanael je odgovoril in mu rekel: Rabi, ti si Sin Božji, ti si Kralj Izraelov. Jezus je odgovoril in mu rekel: Ker sem ti rekel, da sem te videl pod smokvo, veruješ? Večje od tega boš videl. In reče mu: Resnično, resnično, pravim vam, od zdaj naprej boste videli nebo odprto in Božje angele, ki se vzpenjajo in spuščajo na Sina človekovega.

2

Tretji dan se je zgodila poroka v Kani Galilejski in mati Jezusa je bila tam. Povabljen pa je bil tudi Jezus in njegovi učenci na poroko. In ko je zmanjkalo vina, reče mati Jezusa njemu: Vina nimajo. Jezus ji pravi: Kaj meni in tebi, žena? Moja ura še ni prišla. Njegova mati reče strežnikom: Kar koli vam reče, storite. Bilo pa je tam šest kamnitih vodnih posod, ki so stale za očiščevanje Judov in so vsebovale med dve ali tri mere. Jezus jim reče: Napolnite vodomete z vodo. In napolnili so jih do vrha. In reče jim: Zajemite zdaj in prinesite nadzorniku. In prinesli so. Ko

pa je vodja gostije okusil vodo, ki je postala vino, in ni vedel, od kod je – služabniki, ki so zajeli vodo, pa so vedeli – vodja gostije pokliče ženina. In pravi mu: Vsak človek najprej postavi dobro vino, in ko so pijani, takrat slabše. Ti si ohranil dobro vino do zdaj. To je naredil Jezus kot začetek znamenj v Kani Galilejski in razodel svojo slavo, in njegovi učenci so verovali vanj.

Po tem je šel v Kafarnaum on in njegova mati in njegovi bratje in njegovi učenci, in tam so ostali nekaj dni.

In blizu je bila pasha Judov in Jezus je šel v Jeruzalem. In našel je v templju tiste, ki so prodajali vole, ovce in golobe, ter menjalce denarja, ki so sedeli. In naredivši bič iz vrvi, je vse izgnal iz templja, ovce in vole, menjalcem denarja pa je razsul kovance in prevrnil mize. Tem, ki so prodajali golobice, je rekel: Odnosite to od tod! Ne spreminjajte hiše mojega očeta v trgovsko hišo. Njegovi učenci so se pa spomnili, da je napisano: Gorečnost za tvojo hišo me bo požrla. Judje so torej odgovorili in mu rekli: Kakšen znak nam kažeš, ker te stvari delaš? Jezus je odgovoril in jim rekel: Porušite ta tempelj, in v treh dneh ga bom dvignil. Rekli so torej Judje: Štirideset in šest let je bil grajen ta tempelj, in ti ga boš v treh dneh postavil? Tisti pa je govoril o templju svojega telesa. Ko je bil torej dvignjen iz mrtvih, so se njegovi učenci spomnili, da je to govoril, in so verovali pismu in besedi, ki jo je rekel Jezus.

Ko pa je bil v Jeruzalemu na pashi med praznikom, so mnogi verovali v njegovo ime, ko so gledali njegova znamenja, ki jih je delal. Jezus pa sam ni zaupal samega sebe njim, zato ker je poznal vse. In ker ni imel potrebe, da bi kdo pričal o človeku, saj je sam poznal, kaj je bilo v človeku.

Bil pa človek iz farizejcev, po imenu Nikodim, vladar Judov. Ta je prišel k njemu ponoči in mu rekel: Rabi, vemo, da si od Boga prišel kot učitelj, kajti nihče ne more delati teh znakov, ki jih ti delaš, če ni Bog z njim. Jezus je odgovoril in mu rekel: Resnično, resnično ti pravim, če se kdo ne rodi od zgoraj, ne more videti Božjega kraljestva. Nikodem mu pravi: Kako se lahko človek rodi, ko je star? Mar se lahko drugič vrne v materino maternico in se rodi? Jezus je odgovoril: Resnično, resnično ti pravim, če se kdo ne rodi iz vode in Duha, ne more vstopiti v Božje kraljestvo. Kar je rojeno iz mesa, je meso, in kar je rojeno iz Duha, je duh. Ne čudi se, ker sem ti rekel, da morate biti rojeni od zgoraj. Duh piha, kjer hoče, in njegov glas slišiš, ampak ne veš, od kod prihaja in kam gre; tako je z vsakim, ki je rojen iz Duha. Nikodem je odgovoril in mu rekel: Kako lahko te stvari postanejo? Jezus je odgovoril in mu rekel: Ti si učitelj Izraela in teh stvari ne poznaš? Resnično, resnično ti pravim, da govorimo, kar vemo, in pričujemo, kar smo videli, in našega pričevanja ne sprejemate. Če sem vam povedal zemeljske stvari in ne verujete, kako boste verovali, če vam povem nebeške stvari? In nihče se ni vzel v nebesa, razen tistega, ki je prišel z nebes, sin človeka, ki je v nebesih. In kot je Mojzes dvignil kačo v puščavi, tako mora biti dvignjen Sin človekov, tako da vsak, ki veruje vanj, ne pogine, ampak ima večno življenje. Bog je namreč tako ljubil svet, da je dal svojega edinorojenega Sina, da se ne pogubi nihče, ki vanj veruje, ampak da ima večno življenje. Kajti Bog ni poslal svojega sina na svet, da bi sodil svetu, ampak da bi bil svet rešen po njem. Kdor veruje vanj, ni sojen, kdor pa ne veruje, je že sojen, ker ni veroval v ime edinorojenega Sina Božjega. To pa je sodba, da je svetloba prišla v svet, in ljudje so ljubili bolj temo kot svetlobo, kajti njihova dela so bila hudobna. Vsak, ki dela ničvredne stvari, namreč sovraži svetlobo in ne prihaja k svetlobi, da ne bi bila izpostavljena njegova dela. Kdor pa

dela resnico, prihaja k svetlobi, da se razodene njegova dela, ker so narejena v Bogu.

Po tem je Jezus s svojimi učenci prišel v judejsko deželo in tam je prebival z njimi ter krstil. Bil pa je tudi Janez, ki je krstil v Ainonu blizu Salima, ker je bilo tam mnogo vode, in prihajali so in se krstili. Janez še ni bil vržen v ječo. Zgodilo se je torej, da so učenci Janeza z nekim Judom razpravljali o očiščevanju. Prišli so k Janezu in mu rekli: Rabi, tisti, ki je bil s teboj onkraj Jordana in kateremu si pričeval, glej, ta krsti in vsi prihajajo k njemu. Janez je odgovoril in rekel: Človek ne more prejeti ničesar, če mu ni dano z nebes. Sami vi mi pričujete, da sem rekel: Nisem jaz Kristus, ampak sem poslan pred njim. Tisti, ki ima nevesto, je ženin, prijatelj ženina pa, ki stoji in ga posluša, se z veseljem veseli zaradi glasu ženina. To torej moje veselje je bilo izpolnjeno. Njega je treba povečevati, mene pa zmanjševati. Tisti, ki prihaja od zgoraj, je nad vsemi. Tisti, ki je iz zemlje, je iz zemlje in govori iz zemlje, tisti, ki prihaja iz nebes, je nad vsemi. In kar je videl in slišal, to pričuje, in njegovega pričevanja nihče ne sprejema. Tisti, ki je sprejel njegovo pričevanje, je potrdil, da je Bog resničen. Katerega je namreč poslal Bog, govori besede Boga, kajti Bog ne daje Duha po meri. Oče ljubi sina in vse mu je dal v roke. Kdor zaupa v Sina, ima večno življenje, kdor pa ne uboga Sina, ne bo videl življenja, ampak Božja jeza ostaja na njem.

4

Ko je torej Gospod izvedel, da so farizeji slišali, da Jezus pridobiva več učencev in krsti kot Janez Čeprav Jezus sam ni krščeval, ampak njegovi učenci. Zapustil je Judejo in odšel v Galilejo. Bilo je pa potrebno, da je šel skozi Samarijo. Prihaja torej v mesto Samarije, imenovano Sihar, blizu kraja, ki ga je dal Jakob

svojemu sinu Jožefu, Bil pa tam Jakobov studenec. Jezus je bil torej utrujen od potovanja in je sedel tako pri studencu; bila je približno šesta ura. Prihaja žena iz Samarije zajeti vodo. Jezus ji pravi: Daj mi piti. Njegovi učenci so namreč odšli v mesto, da kupijo hrano. Pravi torej njemu žena Samarijanka: Kako ti, ki si Jud, od mene prosiš piti, ki sem Samarijanka? Judje namreč ne družijo s Samarijani. Jezus je odgovoril in ji rekel: Če bi poznala dar Boga in kdo je ta, ki ti govori: Daj mi piti, ti bi prosila njega in dal bi ti živo vodo. Ženska mu reče: Gospod, niti vedra nimaš, in vodnjak je globok, od kod torej imaš živo vodo? Ali si ti večji od našega očeta Jakoba, ki nam je dal ta vodnjak in je sam iz njega pil, pa tudi njegovi sinovi in njegova živina? Jezus je odgovoril in ji rekel: Vsak, ki pije iz te vode, bo spet žejen, Kdor pa bi pil iz te vode, katero mu bom dal, ne bo žejal na veke, ampak voda, katero mu bom dal, bo postala v njem izvir vode, ki izvira v večno življenje. Ženska mu pravi: Gospod, daj mi to vodo, da ne bom žejala niti prihajala sem zajemati. Jezus ji pravi: Pojdi, pokliči svojega moža in pridi sem. Odgovorila je žena in rekla: Ne imam moža. Jezus ji pravi: Dobro si rekla, da moža nimaš, Pet mož si namreč imela, in tisti, ki ga imaš sedaj, ni tvoj mož; to si resnično povedala. Ženska mu pravi: Gospod, vidim, da si prerok. Naši očetje so molili na tej gori, vi pa pravite, da je v Jeruzalemu mesto, kjer je potrebno moliti. Jezus ji pravi: Ženska, zaupaj mi, ker prihaja ura, ko ne boste molili Očetu niti na tej gori niti v Jeruzalemu. Vi častite, kar ne veste; mi častimo, kar vemo, ker je rešitev iz Judov. Toda prihaja ura in sedaj je, ko bodo resnični častilci častili Očeta v duhu in resnici, kajti Oče išče takšne med tistimi, ki ga častijo. Bog je duh, in tisti, ki ga častijo, ga morajo častiti v duhu in resnici. Ženska mu pravi: Vem, da prihaja Mesija, ki se imenuje Kristus; ko pride on, nam bo naznanil vse. Jezus ji pravi: Jaz sem, ki govorim s teboj. In na to so prišli njegovi učenci in so se čudili, ker je govoril z žensko, vendar nihče ni rekel: Kaj

iščeš? ali Kaj govoriš z njo? Ženska je torej pustila svoj vrč za vodo in odšla v mesto ter rekla ljudem, Pridite, pogledajte človeka, ki mi je povedal vse, kar sem naredila. Ali ni ta Kristus? Torej so šli iz mesta in prihajali k njemu.

V vmesnem času pa so ga učenci spraševali rekoč: Rabi, jej. On pa jim je rekel: Jaz imam hrano za jesti, ki je vi ne poznate. Učenci so torej govorili drug drugemu: Ni mu morda kdo prinesel jesti? Jezus jim pravi: Moja hrana je, da izpolnjujem voljo tistega, ki me je poslal, in dokončam njegovo delo. Ne pravite vi, da je še štiri mesece in potem pride žetev? Glejte, pravim vam: dvignite svoje oči in pogledajte na dežele, ker so že bele za žetev. Žanjec prejema plačilo in zbira sad za večno življenje, da se sejaletc in žanjec skupaj veselita. V tem je namreč beseda resnična, da je eden tisti, ki seje, in drug tisti, ki žanje. Jaz sem vas poslal žeti to, kar vi niste delali; drugi so delali, in vi ste vstopili v njihov trud. Iz tistega mesta pa so mnogi Samarijani verovali vanj zaradi besede žene, ki je pričevala, da mi je povedal vse, kar sem naredila. Kot so torej Samarijani prišli k njemu, so ga prosili, da ostane pri njih, in ostal je tam dva dni. In mnogo več jih je verjelo zaradi njegove besede, Ženski pa so rekli, da ne verujemo več zaradi tvojega govora, saj smo sami slišali in vemo, da je ta resnično odrešenik sveta, Kristus.

Po dveh dneh pa je odšel od tam in odšel v Galilejo. Sam je namreč Jezus pričeval, da prerok v svoji domovini nima časti. Ko je torej prišel v Galilejo, so ga sprejeli Galilejci, ki so videli vse, kar je naredil v Jeruzalemu na prazniku, saj so tudi sami prišli na praznik.

Jezus je torej ponovno prišel v Kano Galilejsko, kjer je naredil vodo v vino. In bil je neki kraljevi uradnik, katerega sin je bolehal

v Kafarnaumu. Ta je slišal, da je Jezus prišel iz Judeje v Galilejo, odšel k njemu in ga prosil, da bi prišel dol in ozdravil njegovega sina, saj je bil ta na tem, da umre. Jezus mu je torej rekel: Če ne vidite znamenj in čudežev, ne boste verovali. Kraljevi uradnik mu pravi: Gospod, pridi dol, preden umre moj otrok. Jezus mu pravi: Pojdi, tvoj sin živi. In človek je veroval besedi, ki mu jo je rekel Jezus, in je odšel. Že pa medtem ko je sestopil, so njegovi sužnji prišli naproti njemu in poročali rekoč, da tvoj otrok živi. Vprašal je torej od njih uro, v kateri je bilo bolje. In rekli so mu, da ga je včeraj ob sedmi uri zapustila vročica. Oče je torej spoznal, da je bilo to v tisti uri, v kateri mu je Jezus rekel, da njegov sin živi, in veroval je on in vsa njegova hiša. To je bil drugi znak, ki ga je naredil Jezus, ko je prišel iz Judeje v Galilejo.

5

Po teh stvareh je bil praznik Judov in Jezus je šel v Jeruzalem. V Jeruzalemu je pri ovčjih vratih bazen, ki se hebrejsko imenuje Betesda in ima pet strehov. V teh je ležala velika množica bolnih, slepih, hromih in oslabeledih, ki so čakali na gibanje vode. Angel je namreč ob določenem času sestopil v bazen in voda je bila vznemirjena, zato je prvi, ki je vstopil po vznemirjenju vode, postal zdrav, ne glede na to, s kakršno boleznijo je bil zadržan. Bil pa je tam nek človek, ki je bil osemintrideset let v svoji šibkosti. Ko ga je Jezus videl ležati in spoznal, da že dolgo časa tako leži, mu reče: Hočeš postati zdrav? Bolnik mu je odgovoril: Gospod, nimam človeka, ki bi me, ko se voda vznemiri, vrgel v bazen; medtem ko jaz pridem, pa drug pred menoj gre dol. Jezus mu pravi: Vstani, dvigni svojo blazino in hodi. In takoj je postal zdrav ta človek in dvignil svojo blazino ter hodil. Tisti dan pa je bila sobota. Govorili so torej Judje ozdravelemu: Sabat je, ni ti dovoljeno dvigniti ležišča. Odgovoril jim je: Tisti, ki me je naredil zdravega, mi je

rekel: Dvigni svojo blazino in hodi. Vprašali so ga torej: Kdo je človek, ki ti je rekel: Dvigni svojo posteljo in hodi? Tisti pa, ki je bil ozdravljen, ni vedel, kdo je, kajti Jezus se je umaknil, ker je bila na tem kraju množica. Po tem ga je Jezus našel v templju in mu rekel: Glej, zdrav si postal, ne greši več, da se ti ne zgodi kaj slabšega. Odšel je možki in sporočil Judom, da je Jezus tisti, ki ga je naredil zdravega.

In zato so Judje preganjali Jezusa in ga iskali ubiti, ker je te stvari delal v soboto. Toda Jezus jim je odgovoril: Moj Oče dela do zdaj, in jaz delam. Zaradi tega so ga torej Judje še bolj iskali ubiti, ker ni samo kršil sobote, ampak je tudi Boga imenoval svojega lastnega očeta in s tem sebe izenačeval z Bogom.

Jezus jim je torej odgovoril in rekel: Resnično, resnično, pravim vam, sin ne more delati ničesar sam od sebe, razen če vidi, da oče to dela, kajti kar on dela, to tudi sin podobno dela. Oče namreč ljubi sina in mu kaže vse, kar sam dela, in pokazal mu bo večja dela od teh, da se boste vi čudili. Prav tako kot Oče dviguje mrtve in jim daje življenje, tako tudi Sin daje življenje tistim, katerim hoče. Kajti niti oče ne sodi nikogar, ampak vso sodbo je dal sinu. Tako da vsi častijo Sina, kakor častijo Očeta. Kdor ne časti Sina, ne časti Očeta, ki ga je poslal. Resnično, resnično vam pravim, da tisti, ki sliši mojo besedo in veruje temu, ki me je poslal, ima večno življenje in ne prihaja v sodbo, ampak je prešel iz smrti v življenje. Resnično, resnično, pravim vam, da prihaja ura in sedaj je, ko bodo mrtvi slišali glas Božjega Sina, in tisti, ki bodo slišali, bodo živeli. Prav tako namreč, kot ima oče življenje v sebi, tako je dal tudi sinu, da ima življenje v sebi. In dal mu je avtoriteto in sodbo izvajati, ker je sin človeka. Ne čudite se temu, ker prihaja ura, v kateri bodo vsi, ki so v grobnicah, slišali njegov

glas. In bodo prišli tisti, ki so delali dobro, v vstajenje življenja, tisti pa, ki so delali zlo, v vstajenje sodbe.

Ne morem sam od sebe ničesar storiti. Kakor slišim, sodim, in moja sodba je pravična, ker ne iščem svoje volje, ampak voljo Očeta, ki me je poslal. Če jaz pričujem o sebi samem, moje pričevanje ni resnično. Drugi je tisti, ki priča o meni, in vem, da je resnično tisto pričevanje, ki priča o meni. Vi ste poslali k Janezu in pričeval je resnici. Jaz pa ne jemljem pričevanja od človeka, ampak te stvari govorim, da bi vi bili rešeni. Tisti je bil svetilka, ki je gorela in svetila, vi pa ste hoteli veseliti se za uro v njegovi svetlobi. Jaz pa imam pričevanje, večje od Janezovega, kajti dela, ki mi jih je dal Oče, da jih dokončam – ta dela, ki jih jaz opravljam, pričujejo o meni, da me je Oče poslal. In Oče, ki me je poslal, je sam pričeval o meni. Niti njegovega glasu niste nikoli slišali niti njegove podobe niste videli, In njegove besede nimate ostajati v sebi, ker tistemu, ki ga je On poslal, ne verujete. Preiskujete pisma, ker mislite, da imate v njih večno življenje, in prav ta pričajo o meni, In ne hočete priti k meni, da bi imeli življenje. Slave od ljudi ne jemljem. Ampak poznal sem vas, da ljubezni do Boga nimate v sebi. Jaz sem prišel v imenu svojega očeta, pa me ne sprejemate; če pa pride kdo drug v svojem lastnem imenu, njega boste sprejeli. Kako lahko vi verujete, ko sprejemate slavo drug od drugega, slave edinega Boga pa ne iščete? Ne mislite, da bom jaz obtožil vas pred očetom; je tisti, ki vas obtoža, Mojzes, v katerega ste vi upali. Če bi namreč verovali Mojzesu, bi verovali meni, kajti tisti je pisal o meni. Če pa ne verujete njegovim pisanjem, kako boste verovali mojim besedam?

Po teh stvareh je Jezus odšel onkraj Galilejskega morja pri Tiberiadi, In sledila mu je velika množica, ker so videli njegova znamenja, ki jih je delal na bolnih. Jezus pa je šel v goro in tam sedel s svojimi učenci. Bil pa je blizu pasha, praznik Judov. Jezus je torej dvignil oči in videl, da prihaja k njemu velika množica, ter rekel Filipu: Od kod naj kupimo kruh, da bodo ti jedli? To pa je govoril, da bi ga preizkusil, saj je sam vedel, kaj bo storil. Odgovoril mu je Filip: Kruhi za dvesto denarjev ne zadoščajo njim, da bi vsak od njih vzel vsaj malo. Pravi mu eden od njegovih učencev, Andrej, brat Simona Petra, Je tukaj en otrok, ki ima pet ječmenovih kruhov in dve ribi, toda kaj so ti za tako veliko ljudi? Rekel pa je Jezus: Naredite, da se ljudje uležejo. Bilo je pa veliko trave na tem kraju. Uleglo se je torej moških, po številu okoli pet tisoč. Jezus je vzel kruhe, se zahvalil in jih razdelil učencem, učenci pa so jih razdelili ležečim, podobno tudi rib, kolikor so hoteli. Ko pa so bili nasičeni, reče svojim učencem: Zberite preostale koščke, da nič ne propade. Zbrali so torej in napolnili dvanajst košar z odlomki petih ječmenovih hlebov, ki so ostali po tistih, ki so jedli. Ljudje so torej, ko so videli znak, ki ga je naredil Jezus, govorili, da je ta resnično prerok, ki prihaja na svet. Jezus je torej vedel, da nameravajo priti in ga zgrabiti, da bi ga naredili za kralja, zato se je spet umaknil na goro sam.

Ko pa je nastopil večer, so njegovi učenci odšli dol k morju, In ko so vstopili v ladjo, so se odpeljali čez morje v Kafarnaum. Tema je že nastala in Jezus še ni prišel k njim. Morje se je vzburjalo, ko je pihal velik veter. Ko so torej preveslali okoli petindvajset ali trideset stadijev, opazijo Jezusa, ki hodi po morju in se približuje ladji, in so se prestrašili. On pa jim pravi: Jaz sem, ne bojte se. Bili so torej pripravljeni vzeti ga v ladjo in takoj se je ladja znašla na zemlji, h kateri so šli.

Naslednji dan je množica, ki je stala onkraj morja, videla, da tam ni bilo drugega čolna razen tistega enega, v katerega so vstopili njegovi učenci, in da Jezus ni vstopil skupaj s svojimi učenci v čoln, ampak so sami njegovi učenci odšli, Ampak prišli so čolni iz Tiberiada blizu kraja, kjer so jedli kruh, ko se je zahvalil Gospod. Ko je torej množica videla, da Jezusa ni tam niti njegovih učencev, so se sami vkrcali na ladje in prišli v Kafarnaum, da bi iskali Jezusa. In ko so ga našli onkraj morja, so mu rekli: Rabi, kdaj si prišel sem? Jezus jim je odgovoril in rekel: Resnično, resnično, pravim vam, iščete me ne zato, ker ste videli znamenja, ampak zato, ker ste jedli od kruhov in ste bili nasičeni. Delajte ne za hrano, ki se uničuje, ampak za hrano, ki ostaja v večno življenje, katero vam bo dal Sin človekov, kajti tega je zapečatil Bog Oče. Rekli so torej k njemu: Kaj naj storimo, da bomo lahko delali dela Boga? Jezus je odgovoril in jim rekel: To je Božje delo, da verujete v tistega, ki ga je On poslal.

Rekli so mu torej: Kaj torej ti delaš za znak, da bi videli in ti verovali? Kaj delaš? Naši očetje so jedli mano v puščavi, kakor je pisano: Kruh iz nebes jim je dal, da jedo. Jezus jim je torej rekel: Resnično, resnično, pravim vam, ne Mojzes vam je dal kruh iz nebes, ampak moj Oče vam daje resnični kruh iz nebes. Kruh Boga je namreč ta, ki sestopa iz nebes in daje življenje svetu. Rekli so mu torej: Gospod, vedno nam daj ta kruh. Rekel pa jim je Jezus: Jaz sem kruh življenja. Kdor prihaja k meni, ne bo lačen, in kdor veruje vame, ne bo nikoli žejen.

Ampak rekel sem vam, da ste me videli in ne verujete. Vse, kar mi daje Oče, bo prišlo k meni, in tistega, ki prihaja k meni, nikakor ne bom vrgel ven. Ker sem prišel z nebesa, ne da bi delal svojo voljo, ampak voljo tistega, ki me je poslal. To pa je volja Očeta, ki me je poslal, da ne bom uničil ničesar od vsega, kar mi je

dal, ampak da bom to dvignil v zadnjem dnevu. To pa je volja tistega, ki me je poslal, da vsak, ki vidi Sina in veruje vanj, ima večno življenje, in jaz ga bom obudil na zadnji dan. Godrnjali so torej Judje o njem, ker je rekel: Jaz sem kruh, ki je prišel z neba. In govorili so: Ali ni ta Jezus, sin Jožefa, katerega očeta in mater poznamo? Kako torej ta pravi, da je prišel z nebes? Torej je Jezus odgovoril in jim rekel: Ne godrnajte med seboj. Nihče ne more priti k meni, če ga ne pritegne Oče, ki me je poslal, in jaz ga bom obudil na zadnji dan. Napisano je pri prerokih, in vsi bodo poučeni od Boga. Vsak, ki sliši od Očeta in se nauči, prihaja k meni, Ne da bi kdo videl Očeta, razen tistega, ki je od Boga; ta je videl Očeta. Resnično, resnično, pravim vam: kdor veruje vame, ima večno življenje. Jaz sem kruh življenja. Vaši očetje so jedli mano v puščavi in so umrli. To je kruh, ki sestopa iz nebes, da kdor ga jé, ne umre. Jaz sem živi kruh, ki je prišel z neba. Če kdo je od tega kruha, bo živel na veke. In kruh, ki ga bom jaz dal, je moje meso, ki ga bom dal za življenje sveta. Judje so se torej med seboj prepirali in govorili: Kako nam ta lahko da svoje meso za jesti? Jezus jim je torej rekel: Resnično, resnično, pravim vam, če ne jeste mesa Sina človekovega in ne pijete njegove krvi, nimate življenja v sebi. Kdor jé moje meso in pije mojo kri, ima večno življenje, in jaz ga bom obudil na poslednji dan. Kajti moje meso je resnično hrana in moja kri je resnično pijača. Tisti, ki jé moje meso in pije mojo kri, ostaja v meni in jaz v njem. Kot me je poslal živeči Oče in jaz živim zaradi Očeta, tako bo tudi tisti, ki me jé, živel zaradi mene. To je kruh, ki je prišel iz nebes, ne kakor so jedli vaši očetje mano in umrli; kdor jé ta kruh, bo živel vekomaj. Te stvari je rekel, ko je poučeval v zboru v Kafarnaumu.

Mnogi torej od njegovih učencev, ko so slišali, so rekli: Trda je ta beseda, kdo jo more slišati? Jezus pa je v sebi vedel, da njegovi učenci godrnjajo o tem, in jim rekel: Ali vas to pohušuje? Če torej

vidite Sina človekovega, kako se vzpenja tja, kjer je bil prej? Duh je tisti, ki oživlja, meso ne koristi nič, besede, ki jih jaz govorim vam, so duh in življenje. Ampak med vami so nekateri, ki ne verujejo. Jezus je namreč od začetka vedel, kateri so tisti, ki ne verujejo, in kdo je tisti, ki ga bo izdal. In rekel je: Zato sem vam rekel, da nihče ne more priti k meni, če mu ni dano od mojega Očeta. Zaradi tega so mnogi od njegovih učencev odšli nazaj in niso več hodili z njim. Rekel je torej Jezus dvanajsterim: Ali ne hočete oditi tudi vi? Odgovoril mu je torej Simon Peter: Gospod, h komu naj gremo? Besede večnega življenja imaš. In mi smo verovali in smo spoznali, da si ti Kristus, sin Boga živega. Odgovoril jim je Jezus: Ali nisem jaz izbral vas dvanajst? In eden izmed vas je hudič. Govoril je pa o Judu Simona Iškarijota, ta je namreč nameraval njega izročiti, čeprav je bil eden od dvanajstih.

7

In Jezus je hodil po tem v Galileji, saj ni hotel hoditi v Judeji, ker so ga Judje iskali, da bi ga ubili. Blizu pa je bil praznik Judov, praznik šotorov. Njegovi bratje so mu torej rekli: Odidi od tod in pojdi v Judejo, da tudi tvoji učenci vidijo tvoja dela, katera delaš. Nihče namreč ne dela nečesa v skrivnosti in hkrati išče, da bi bil sam v odkritosti. Če te stvari delaš, pokaži se svetu. Niti njegovi bratje namreč niso verovali vanj. Jezus jim torej pravi: Moj čas še ni prišel, vaš čas pa je vedno pripravljen. Svet vas ne more sovražiti, mene pa sovraži, ker jaz pričujem o njem, da so njegova dela hudobna. Vi pojdite na ta praznik, jaz še ne grem na ta praznik, ker moj čas še ni bil izpolnjen. Ko jim je to rekel, je ostal v Galileji. Ko pa so šli gor njegovi bratje, je takrat tudi sam šel gor na praznik, ne odkrito, ampak kot v skrivnosti. Judje so ga torej iskali na prazniku in govorili: Kje je tisti? In veliko rogovilstva o njem je bilo v množicah. Nekateri so res govorili, da je dober,

drugi pa so govorili: ne, ampak zavaja množico. Nihče vendar ni govoril odkrito o njem zaradi strahu pred Judi.

Že ko je bil praznik v razpolu, je Jezus odšel v tempelj in učil. In Judje so se čudili in govorili: Kako ta pozna pisavo, če se ni učil? Jezus jim je torej odgovoril in rekel: Moje učenje ni moje, ampak tistega, ki me je poslal. Če nekdo želi izpolnjevati njegovo voljo, bo spoznal glede tega nauka, ali je od Boga ali pa jaz govorim sam od sebe. Tisti, ki govori sam od sebe, išče svojo lastno slavo, toda tisti, ki išče slavo tega, ki ga je poslal, ta je resničen in v njem ni krivice. Ni vam Mojzes dal zakona? In nihče izmed vas ne izpolnjuje zakona. Zakaj me poskušate ubiti? Množica je odgovorila in rekla: Obseden si! Kdo te išče ubiti? Jezus je odgovoril in jim rekel: Eno delo sem naredil, in vsi se čudite zaradi tega. Mojzes vam je dal obrezovanje, ne ker je od Mojzesa, ampak od očetov, in na soboto obrezujete človeka. Če človek prejema obrezovanje v soboto, da ne bi bil prelomljen Mojzesov zakon, ste jezni name, ker sem celega človeka naredil zdravega v soboto? Ne sodite po videzu, temveč sodite pravično sodbo. Nekateri izmed Jeruzalemčanov so torej govorili: Ali ni to tisti, katerega iščejo, da bi ga ubili? In glej, odkrito govori, in nič mu ne pravijo. Ali so vladarji res spoznali, da je ta resnično Kristus? Ampak tega mi vemo, od kod je; Kristus pa, ko pride, nihče ne ve, od kod je. Jezus je torej zakričal v templju, ko je učil, in rekel: Tudi mene poznate in poznate, od kod sem, in nisem prišel od sebe, ampak resničen je ta, ki me je poslal, katerega vi ne poznate, Jaz ga poznam, ker sem od njega in on me je poslal. Iskali so ga torej, da bi ga zgrabili, in nihče ni položil roke nanj, ker njegova ura še ni bila prišla. Mnogi pa iz množice so verovali vanj in so govorili: Ali ne bo Kristus, ko pride, naredil več znamenj od teh, ki jih je ta naredil? Farizeji so slišali množico, ki je mrmrala o njem te stvari, in farizeji ter visoki duhovniki so poslali

pomočnike, da bi ga prijeli. Jezus je torej rekel: Še malo časa sem z vami in grem k tistemu, ki me je poslal. Iskali me boste in me ne boste našli, in kjer sem jaz, vi ne morete priti. Judje so si torej rekli: Kam ta namerava iti, da ga ne bomo našli? Ali morda namerava iti v razpršenost Grkov in učiti Grke? Kaj je ta beseda, ki jo je rekel: Iskali me boste in me ne boste našli, in kjer sem jaz, vi ne morete priti?

V zadnjem velikem dnevu praznika je stal Jezus in zakričal rekoč: Če kdo žeja, naj pride k meni in naj pije. Kdor veruje vame, kakor je reklo Sveto pismo, reke žive vode bodo tekle iz njegovega srca. To pa je rekel o Duhu, katerega so nameravali prejeti tisti, ki verujejo vanj, kajti še ni bilo Svetega Duha, ker Jezus še ni bil poveličan. Mnogi torej iz množice, ko so slišali besedo, so govorili: Ta je resnično prerok. Drugi so govorili: Ta je Kristus. Drugi so govorili: Mar ne prihaja Kristus iz Galileje? Ali ni pisanje reklo, da Kristus prihaja iz semena Davida in iz Betlehema, vasi, kjer je bil David? Razcep se je torej zgodil v množici zaradi njega. Nekateri izmed njih so ga hoteli prijeti, ampak nihče ni položil rok nanj. Pomočniki so torej prišli k višjim duhovnikom in farizejem, in tisti so jim rekli: Zakaj ga niste privedli? Pomočniki so odgovorili: Nikoli še ni govoril človek tako, kot govori ta človek. Farizeji so jim torej odgovorili: Ali niste tudi vi bili zavedeni? Ali je kdo od vladarjev veroval vanj ali od farizejev? Ampak ta množica, ki ne pozna zakona, je prekleta. Nikodem, ki je ponoči prišel k njemu in je bil eden izmed njih, jim pravi, Ali naš zakon ne sodi človeka, če ga prej ne zasliši in ne ve, kaj dela? Odgovorili so in mu rekli: Ali nisi tudi ti iz Galileje? Razišči in poglej, da prerok iz Galileje ni vstal. In vsak je odšel v svojo hišo.

Jesus pa je šel na goro oljk. Ob zori pa je spet prišel v svetišče, in vse ljudstvo je prihajalo k njemu, in ko je sedel, jih je učil. Pisarji in farizeji pa privedejo žensko, ujeto pri prešuštvu, in jo postavijo v sredo. Rečejo mu: Učitelj, ta ženska je bila ujeta pri samem dejanju prešuštva. In v našem zakonu je Mojzes zapovedal takšne kamenjati. Ti torej, kaj praviš? To pa so rekli, da bi ga preizkusili, da bi imeli obtožbo proti njemu. Jezus pa se je upognil navzdol in s prstom pisal po zemlji. Ko pa so vztrajali pri spraševanju, se je vzravnal in jim rekel: Kdor je med vami brez greha, naj prvi vrže kamen nanjo. In spet se je sklonil navzdol in pisal v zemljo. Tisti pa, ko so slišali, so odhajali eden za drugim, začeni s starejšimi, in ostal je Jezus in ženska, ki je bila v sredini. Pogledavši navzgor, pa je Jezus rekel ji: Ženska, kje so? Te ni nihče obsodil? Ona pa je rekla: Nihče, Gospod. Jezus pa je rekel: Niti jaz te ne obsojam. Pojdi in od zdaj naprej ne greši več.

Spet je torej Jezus govoril njim in rekel: Jaz sem svetloba sveta. Kdor sledi meni, ne bo hodil v temi, ampak bo imel svetlobo življenja. Farizeji so mu torej rekli: Ti pričuješ o sebi, tvoje pričevanje ni resnično. Jezus je odgovoril in jim rekel: Tudi če jaz pričujem o sebi, je moje pričevanje resnično, ker vem, od kod sem prišel in kam grem, vi pa ne veste, od kod pridem ali kam grem. Vi sodite po mesu, jaz ne sodim nikogar. In če sodim pa jaz, moja sodba je resnična, ker nisem sam, ampak jaz in oče, ki me je poslal. Tudi v vaši postavi je zapisano, da je pričevanje dveh ljudi resnično. Jaz sem tisti, ki pričuje o sebi samem, in o meni priča Oče, ki me je poslal. Govorili so mu torej: Kje je tvoj oče? Jezus je odgovoril: Niti mene ne poznate niti mojega očeta. Če bi poznali mene, bi poznali tudi mojega očeta. Te besede je govoril Jezus v zakladnici, ko je učil v templju, in nihče ga ni zgrabil, ker njegova ura še ni prišla.

Jezus jim je torej spet rekel: Jaz grem in me boste iskali, in v vašem grehu boste umrli; kjer jaz grem, vi ne morete priti. Govorili so torej Judje: Ali se ne bo ubil sam, ker pravi: Kamor jaz grem, vi ne morete priti? In rekel jim je: Vi ste iz spodaj, jaz sem iz zgoraj, vi ste iz tega sveta, jaz nisem iz tega sveta. Rekel sem vam torej, da boste umrli v vaših grehih, če namreč ne boste verovali, da jaz sem, boste umrli v vaših grehih. Rekli so mu torej: Ti kdo si? In Jezus jim je rekel: Začetek, kar vam tudi govorim. Mnogo imam o vas govoriti in soditi, ampak tisti, ki me je poslal, je resničen, in jaz govorim svetu te stvari, ki sem jih slišal od njega. Niso vedeli, da jim je govoril o očetu. Jezus jim je torej rekel: Ko boste dvignili Sina človekovega, takrat boste vedeli, da jaz sem, in da od sebe samega ne delam ničesar, ampak govorim te stvari, kakor me je naučil moj Oče. In tisti, ki me je poslal, je z menoj, oče me ni pustil samega, ker jaz vedno delam stvari, ki so njemu ugodne. Medtem ko je on govoril te stvari, so mnogi verovali vanj.

Jezus je torej rekel Judom, ki so mu verovali: Če ostanete v moji besedi, ste resnično moji učenci, In spoznali boste resnico, in resnica vas bo osvobodila. Odgovorili so mu: Seme Abrahamovo smo in nikomur nismo bili nikoli zaslužnjeni. Kako ti praviš, da bomo postali svobodni? Odgovoril jim je Jezus: Resnično, resnično, pravim vam, da je vsak, ki dela greh, suženj greha. Suženj pa ne ostaja v hiši za vedno, sin ostaja za vedno. Če vas torej Sin osvobodi, boste resnično svobodni. Vem, da ste Abrahamovo seme, ampak me iščete ubiti, ker moja beseda ne najde prostora v vas. Jaz govorim to, kar sem videl pri mojem očetu, in vi torej delate to, kar ste videli pri vašem očetu. Odgovorili so in mu rekli: Naš oče je Abraham. Jezus jim pravi: Če bi bili Abrahamovi otroci, bi delali Abrahamova dela. Sedaj pa iščete, da me ubijete, človeka, ki vam je govoril resnico, katero sem slišal od Boga; tega Abraham ni storil. Vi delate dela svojega

očeta. Rekli so mu torej: Mi nismo bili rojeni iz nečistovanja, imamo enega očeta, Boga. Jezus jim je torej rekel: Če bi bil Bog vaš oče, bi me ljubili, kajti jaz sem izšel iz Boga in prišel sem; niti nisem prišel od sebe samega, ampak me je oni poslal. Zakaj ne razumete mojega govora? Ker ne morete slišati moje besede. Vi ste iz očeta hudiča in želje vašega očeta hočete izpolnjevati. Tisti je bil morilec od začetka in ne stoji v resnici, ker v njem ni resnice. Kadar govori laž, govori iz svojega lastnega, ker je lažnivec in njegov oče. Jaz pa, ker govorim resnico, mi ne verjamete. Kdo izmed vas me lahko obsodi greha? Če pa govorim resnico, zakaj mi ne verjamete? Kdor je iz Boga, sliši Božje besede; zato vi ne slišite, ker niste iz Boga. Odgovorili so torej Judje in mu rekli: Ali ne pravimo dobro mi, da si ti Samarijan in imaš demona? Jezus je odgovoril: Jaz nimam demona, ampak častim svojega Očeta, vi pa me sramotite. Jaz pa ne iščem svoje slave, je ta, ki išče in sodi. Resnično, resnično, pravim vam: če kdo ohrani mojo besedo, ne bo videl smrti na veke. Rekli so mu torej Judje: Sedaj smo spoznali, da imaš demona. Abraham je umrl in preroki, ti pa praviš: Če kdo ohrani mojo besedo, ne bo okusil smrti na veke. Ali nisi ti večji od našega očeta Abrahama, ki je umrl? Tudi preroki so umrli. Za koga se imaš? Odgovoril je Jezus: Če jaz poveljučujem samega sebe, moja slava ni nič. Moj oče je tisti, ki me poveličuje, za katerega vi pravite, da je vaš Bog. In vi ga niste spoznali, jaz pa ga poznam. In če rečem, da ga ne poznam, bom kakor vi lažnivec, ampak poznam ga in njegovo besedo hranim. Abraham, vaš oče, se je veselil, da bi videl moj dan, in videl ga je in se veselil. Judje so mu torej rekli: Še nimaš petdeset let in si videl Abrahama? Rekel jim je Jezus: Resnično, resnično, pravim vam: preden je bil Abraham, jaz sem. Zato so vzeli kamne, da bi jih vrgli nanj. Jezus pa se je skril in izšel iz templja, prešedši skozi njihovo sredo, in tako šel mimo.

In mimogrede je videl človeka, ki je bil slep od rojstva. In njegovi učenci so ga vprašali rekoč: Rabi, kdo je grešil, ta ali njegovi starši, da se je rodil slep? Jezus je odgovoril: Niti ta ni grešil niti njegovi starši, ampak da se razodene Božje delo v njem. Moram delati dela tistega, ki me je poslal, dokler je dan; prihaja noč, ko nihče ne more delati. Kadarkoli sem v svetu, sem svetloba sveta. Ko je to rekel, je pljunil na tla in naredil blato iz pljuvačke ter namazal blato na oči slepca. In rekel mu je: Pojdi, umij se v bazenu Siloam, kar pomeni Poslan. Odšel je torej, se umil in se vrnil videč.

Sosedi torej in tisti, ki so ga prej videli, ker je bil slep, so govorili: Ali ni ta tisti, ki je sedel in prosil? Drugi so govorili, da je to on, drugi pa, da je podoben njemu. On je govoril, da je to on. Govorili so mu torej: Kako so se odprle tvoje oči? Odgovoril je tisti in rekel: Človek, imenovan Jezus, je naredil blato in namazal moje oči ter mi rekel: Pojdi v kopališče Siloam in se umij. Ko sem odšel in se umil, sem spregledal. Rekli so mu torej: Kje je tisti? Reče: Ne vem.

Vodijo ga k farizejcem, tistega, ki je bil nekoč slep. Bila pa je sobota, ko je Jezus naredil blato in odprl njegove oči. Ponovno so ga torej spraševali tudi farizeji, kako je prejel vid. On pa jim je rekel: Blato mi je položil na oči, umil sem se in vidim. Nekateri izmed farizejcev so torej govorili: Ta človek ni od Boga, ker ne ohranja sobote. Drugi so govorili: Kako more grešen človek delati takšne znake? In razcep je bil med njimi. Slepemu spet govorijo: Ti kaj govoriš o njem, ker ti je odprl oči? On pa je rekel, da je prerok. Judje torej niso verjeli o njem, da je bil slep in je prejel vid, dokler niso poklicali staršev tega, ki je prejel vid. In vprašali so jih:

Ali je to vaš sin, za katerega pravite, da je bil rojen slep? Kako torej zdaj vidi? Odgovorili pa so jim njegovi starši in rekli: Vemo, da je ta naš sin in da je bil rojen slep. Kako pa zdaj vidi, ne vemo, ali kdo je odprl njegove oči, mi ne vemo; sam ima starost, njega vprašajte, sam bo govoril o sebi. Te stvari so rekli njegovi starši, ker so se bali Judov, saj so se Judje že dogovorili, da če ga kdorkoli prizna za Kristusa, bo izobčen iz sinagoge. Zaradi tega so njegovi starši rekli: Ima starost, vprašajte njega. Zato so drugič poklicali človeka, ki je bil slep, in so mu rekli: Daj slavo Bogu, mi vemo, da je ta človek grešnik. Odgovoril je torej tisti in rekel: Če je grešnik, ne vem; eno vem, da sem bil slep, zdaj pa vidim. Rekli so mu ponovno: Kaj ti je naredil? Kako ti je odprl oči? Odgovoril jim je: Rekel sem vam že, pa niste poslušali. Kaj hočete spet slišati? Mar tudi vi hočete postati njegovi učenci? Žalili so ga in rekli: Ti si učenec tistega, mi pa smo učenci Mojzesa. Mi vemo, da je Bog govoril Mojzesu, tega pa ne vemo, od kod je. Odgovoril je možki in jim rekel: V tem je res čudovito, da vi ne veste, od kod je, pa je odprl moje oči. Mi vemo pa, da grešnikov Bog ne sliši, ampak če je kdo bogaboječ in dela njegovo voljo, tega sliši. Od nekda ni bilo slišano, da bi nekdo odprl oči slepemu od rojstva. Če ta ne bi bil od Boga, ne bi bil zmožen storiti ničesar. Odgovorili so in mu rekli: V grehah si bil rojen ves, in ti nas učiš? In so ga izgnali ven. Jezus je slišal, da so ga vrgli ven, in ko ga je našel, mu je rekel: Ti veruješ v Sina Božjega? Odgovoril je in rekel: Kdo pa je, Gospod, da bi verjel vanj? Rekel mu je Jezus: Videl si ga, in tisti, ki govori s teboj, je on. On pa je rekel: Verujem, Gospod, in se mu poklonil. In rekel je Jezus: V sodbo sem prišel na ta svet, da tisti, ki ne vidijo, vidijo, in da tisti, ki vidijo, postanejo slepi. In slišali so to nekateri izmed farizejcev, ki so bili z njim, in rekli so mu: Ali smo tudi mi slepi? Rekel jim je Jezus: Če bi bili slepi, ne bi imeli greha, sedaj pa pravite, da vidite, zato vaš greh ostaja.

Resnično, resnično vam pravim, kdor ne vstopa skozi vrata v dvorišče ovč, ampak se vzpenja od drugod, tisti je tat in ropar, Tisti, ki vstopa skozi vrata, je pastir ovč. Temu vratar odpira, in ovce slišijo njegov glas, in lastne ovce kliče po imenu in jih vodi ven. In ko izžene svoje lastne ovce, gre pred njimi, in ovce mu sledijo, ker poznajo njegov glas. Tujem pa ne bodo sledili, ampak bodo bežali od njega, ker ne poznajo glasu tujcev. Ta pregovor jim je rekel Jezus, oni pa niso vedeli, kaj je bilo to, kar jim je govoril. Jezus jim je torej ponovno rekel: Resnično, resnično, pravim vam, da jaz sem vrata ovč. Vsi, ki so prišli pred menoj, so tatovi in roparji, ampak ovce jih niso poslušale. Jaz sem vrata; kdor vstopi skozi mene, bo rešen in bo vstopil in izšel ter našel pašo. Tat ne prihaja, razen da ukrade in žrtvuje in uniči; jaz sem prišel, da bi imeli življenje in da bi ga imeli v obilju. Jaz sem dobri pastir. Dobri pastir svojo dušo postavlja za ovce. Najemni delavec pa, ki ni pastir in katerega ovce niso lastne, vidi volka prihajati in zapusti ovce ter beži, volk pa jih grabi in razkroplja. Najemnik pa beži, ker je najemnik in mu ni mar za ovce. Jaz sem dober pastir in poznam svoje ter sem poznan od svojih, Kakor me pozna Oče in jaz poznam Očeta, in svojo dušo dajem za ovce. Imam pa tudi druge ovce, ki niso iz tega dvorišča. Tudi tiste moram privedi in slišale bodo moj glas, in bo ena čreda, en pastir. Zaradi tega me oče ljubi, ker jaz polagam svojo dušo, da bi jo spet vzel. Nihče mi je ne jemlje, ampak jaz jo polažem sam od sebe, imam oblast, da jo položim, in imam oblast, da jo ponovno vzamem; to zapoved sem prejel od mojega Očeta. Razcep se je torej spet zgodil med Judi zaradi teh besed. Govorili so pa mnogi izmed njih: Demona ima in je nor, zakaj ga poslušate? Drugi so govorili: Te besede niso od demona obsedane. Mar demon ne more odpirati oči slepih?

Zgodila pa se je posvetitev v Jeruzalemu in bila je zima. In Jezus je hodil po templju v Salomonovem preddverju. Judje so ga torej obkrožili in mu govorili: Do kdaj boš vzdigoval našo dušo? Če si ti Kristus, nam povej odkrito. Jezus jim je odgovoril: Rekel sem vam, pa ne verujete. Dela, ki jih jaz delam v imenu mojega Očeta, pričujejo o meni. Ampak vi ne verujete, kajti niste iz mojih ovac, kot sem vam rekel. Moje ovce slišijo moj glas, jaz jih poznam in sledijo mi, In jaz jim dajem večno življenje in ne bodo propadli na veke, in nihče jih ne bo ugrabil iz moje roke. Moj oče, ki mi je dal, je večji od vseh, in nihče ne more ugrabiti iz roke mojega očeta. Jaz in Oče eno smo. Judje so torej spet nosili kamne, da bi ga kamnali. Jezus jim je odgovoril: Mnoga dobra dela sem vam pokazal od mojega Očeta; zaradi katerega od teh del me kamnate? Judje so mu odgovorili rekoč: O dobrem delu te ne kamnujemo, ampak o bogokletju, in ker ti, ki si človek, delaš sebe Boga. Odgovoril jim je Jezus: Ali ni napisano v vašem zakonu: Jaz sem rekel, bogovi ste? Če je tiste imenoval bogovi, h katerim je prišla beseda Boga, in ne more biti razveljavljen spis, Tistega, katerega je Oče posvetil in poslal v svet, vi pravite, da se bogokletno, ker sem rekel: Sin Boga sem? Če ne delam del svojega očeta, mi ne verujte. Če pa delam, četudi meni ne verujete, verujte delom, da bi spoznali in verovali, da je v meni Oče in jaz v njem. Zato so ga ponovno poskušali prijeti, a je ušel iz njihovih rok.

In odšel je spet onkraj Jordana, na kraj, kjer je Janez prvič krstil, in ostal tam. In mnogi so prišli k njemu in govorili, da Janez resda ni naredil nobenega znamenja, vse pa, kar je Janez rekel o njem, je bilo resnično. In mnogi so tam verovali vanj.

Bil pa je nek bolan mož, Lazar iz Betanije, iz vasi Marije in Marte, njene sestre. Bila pa je Marija ta, ki je mazilila Gospoda z mazilom in obrisala njegove noge s svojimi lasmi, katere brat Lazar je bil bolan. Sestre so torej poslale k njemu sporočilo: Gospod, glej, tisti, ki ga ljubiš, je bolan. Ko je pa Jezus slišal, je rekel: Ta šibkost ni za smrt, ampak za slavo Boga, da bo Sin Boga proslavljen skozi njo. Jezus pa je ljubil Marto in njeno sestro in Lazarja. Ko je torej slišal, da je bolan, je takrat res ostal dva dneva na kraju, kjer je bil. Potem po tem pravi učencem: Pojdimo spet v Judejo. Učenci mu pravijo: Rabi, Judje so te zdaj iskali kamnati, in spet greš tamo? Odgovoril je Jezus: Ali ni dvanajst ur dneva? Če kdo hodi podnevi, se ne spotakne, ker vidi svetlobo tega sveta, Če pa kdo hodi v noči, spotika se, ker svetloba ni v njem. Te stvari je rekel, in po tem jim pravi: Lazar, naš prijatelj, je zaspal, ampak grem, da ga zbudim. Njegovi učenci so torej rekli: Gospod, če je zaspal, bo rešen. Jezus pa je govoril o njegovi smrti, oni pa so mislili, da govori o spanju. Tedaj jim je torej Jezus odkrito rekel: Lazar je umrl, In veselim se zaradi vas, da boste verovali, ker nisem bil tam, ampak pojdimo k njemu. Tomaž, ki se imenuje Dvojček, je torej rekel svojim soudeležencem učencem: Pojdimo tudi mi, da umremo z njim.

Jezus je torej prišel in ga našel, ko je bil že štiri dni v grobu. Betanija pa je bila blizu Jeruzalema, približno petnajst stadijev oddaljena. In mnogi izmed Judov so bili prišli k Marti in Mariji, da bi jih potolažili zaradi njihovega brata. Torej je Marta, ko je slišala, da Jezus prihaja, odšla naproti njemu, Marija pa je sedela v hiši. Marta je torej rekla Jezusu: Gospod, če bi bil tukaj, moj brat ne bi umrl. Ampak tudi sedaj vem, da karkoli bi prosil Boga, ti bo Bog dal. Jezus ji reče: Vstal bo tvoj brat. Marta mu pravi: Vem, da bo vstal ob vstajenju na zadnji dan. Rekel ji je Jezus: Jaz sem vstajenje in življenje. Kdor veruje vame, četudi umre, bo živel, in

vsak, kdor živi in veruje vame, ne bo nikoli umrl. Veruješ to? Pravi mu: Da, Gospod, jaz sem verjela, da si ti Kristus, sin Boga, ki prihaja na svet. In ko je to povedala, je odšla in poklicala svojo sestro Marijo, skrivaj rekoč: Učitelj je tukaj in te kliče. Tista, ko je slišala, hitro vstane in pride k njemu. Jezus še ni prišel v vas, ampak je bil na kraju, kjer ga je srečala Marta. Judje, ki so bili z njo v hiši in so jo tolažili, so torej videli Marijo, da je hitro vstala in odšla ven, ter so ji sledili, rekoč, da gre h grobu, da bi tam jokala. Marija je torej, ko je prišla tja, kjer je bil Jezus, in ga zagledala, padla k njegovim stopalom ter mu rekla: Gospod, če bi bil tukaj, moj brat ne bi umrl. Jezus je torej, ko jo je videl jočočo in Jude, ki so prišli skupaj z njo, jočoče, postal ogorčen v duhu in vznemirjen. In rekel je: Kje ste ga položili? Pravijo mu: Gospod, pridi in poglej. Zajokal je Jezus. Judje so torej govorili: Glejte, kako ga je ljubil! Nekateri izmed njih pa so rekli: Ali ni bil zmožen ta, ki je odprl oči slepega, storiti, da tudi ta ne bi umrl? Jezus je torej, ponovno globoko ganjan v sebi, prišel h grobu. Bil je pa jama in kamen je ležal na njej. Jezus pravi: Dvignite kamen. Marta, sestra mrtvega, mu pravi: Gospod, že smrdi, saj je četrti dan. Jezus ji pravi: Ali ti nisem rekel, da če zaupaš, boš videla slavo Boga? Dvignili so torej kamen, kjer je ležal umrl. Jezus pa je povzdignil oči navzgor in rekel: Oče, zahvaljujem se ti, ker si me uslišal. Jaz pa sem vedel, da me vedno slišiš, ampak zaradi množice, ki stoji naokoli, sem rekel, da bi verjeli, da si me ti poslal. In ko je te stvari rekel, je z močnim glasom zakričal: Lazar, pridi ven! In prišel je ven mrtvi, zvezan po nogah in rokah s platni, in njegov obraz je bil ovit s prtom. Jezus jim pravi: Odvežite ga in pustite ga iti.

Mnogi izmed Judov, ki so prišli k Mariji in videli, kar je naredil Jezus, so torej verovali vanj. Nekateri pa so od njih odšli k farizejem in jim povedali, kaj je naredil Jezus. Visoki duhovniki in farizeji so torej zbrali svet in govorili: Kaj naj storimo, ker ta

človek dela mnoge znake? Če ga tako pustimo, bodo vsi verovali vanj, in prišli bodo Rimljani ter nam vzeli kraj in narod. In nekdo izmed njih, Kajfa, ki je bil véliki duhovnik tistega leta, jim je rekel: Vi ne veste ničesar, Niti ne razpravljate, da je nam koristno, da en človek umre za ljudstvo in da ne pogine cel narod. To pa ni rekel od sebe samega, ampak ker je bil visoki duhovnik tistega leta, je prerokoval, da je bil Jezus nameraval umreti za narod. In ne za narod samo, ampak da tudi razpršene otroke Boga zbere v eno. Od tistega dne dalje so se torej skupaj posvetovali, da bi ga ubili. Jezus zato ni več odkrito hodil med Judi, ampak je odšel od tam v pokrajino blizu puščave, v mesto, imenovano Efraim, in tam je prebival s svojimi učenci. Bilo pa je blizu judovska pasha, in mnogi so šli gor v Jeruzalem iz dežele pred pasho, da bi se očistili. Iskali so torej Jezusa in govorili so drug z drugim, stoječ v templju: Kaj se vam zdi, ali ne bo prišel na praznik? Višji duhovniki in farizeji pa so bili dali zapoved, da če kdo ve, kje je, naj to sporoči, da bi ga lahko zgrabili.

12

Jezus je torej šest dni pred pasho prišel v Betanijo, kjer je bil Lazar, ki je bil mrtev in ga je obudil od mrtvih. Naredili so mu torej tam večerjo, in Marta je strežla, Lazar pa je bil eden od tistih, ki so ležali z njim. Marija je torej vzela funt čistega, dragega nardovega mazila, pomazilila noge Jezusa in obrisala njegove noge s svojimi lasmi, hiša pa se je napolnila z vonjem mazila. Pravi torej eden od njegovih učencev, Juda Simonov Iškariot, ki ga je nameraval izročiti, Zakaj ta dišava ni bila prodana za tristo denarjev in dana revnim? Rekel je pa to ne zato, ker bi mu bilo mar za revne, ampak zato, ker je bil tat in je imel blagajno ter je odnašal stvari, ki so bile vložene. Jezus je torej rekel: Pusti jo, to je ohranila za dan mojega pokopa. Revne imate namreč vedno s

seboj, mene pa ne vedno. Velika množica Judov je torej vedela, da je tam, in so prišli ne samo zaradi Jezusa, ampak tudi da vidijo Lazarja, katerega je dvignil iz mrtvih. Načrtovali so pa višji duhovniki, da ubijejo tudi Lazarja. ker so mnogi izmed Judov zaradi njega odhajali in verovali v Jezusa.

Naslednji dan je velika množica, ki je prišla na praznik, slišala, da prihaja Jezus v Jeruzalem, Vzeli so palmove veje in odšli ven naproti njemu ter klicali: Hosana, blagoslovljen, ki prihaja v imenu Gospoda, kralj Izraela. Jezus pa je našel mladega osla in sedel nanj, kot je napisano, Ne boj se, hči Siona, glej, tvoj kralj prihaja, sedeč na žrebetu oslice.

Teh stvari pa niso poznali njegovi učenci najprej, ampak ko je bil Jezus poveljčan, takrat so se spomnili, da so bile te stvari o njem napisane, in da so mu te stvari storili. Pričevala je torej množica, ki je bila z njim, ko je Lazarja poklical iz groba in ga obudil od mrtvih. Zaradi tega mu je tudi prišla nasproti množica, ker so slišali, da je naredil ta znak. Farizeji so torej rekli med seboj: Vidite, da nič ne koristite? Glejte, svet je odšel za njim.

Bili so pa nekateri Grki med tistimi, ki so hodili gor, da bi molili na prazniku. Ti so torej pristopili k Filipu iz Betsaide v Galileji in so ga spraševali rekoč: Gospod, hočemo videti Jezusa. Filip pride in pove Andreju, in nato Andrej in Filip povesta Jezusu, Jezus pa jim je odgovoril rekoč: Prišla je ura, da bo proslavljen Sin človekov. Resnično, resnično, pravim vam: če eno samo zrno žita ne pade v zemljo in umre, ostane samo; če pa umre, prinaša veliko sadu. Kdor ljubi svojo dušo, jo bo izgubil, in kdor sovraži svojo dušo v tem svetu, jo bo ohranil za večno življenje. Če mi kdo služi, naj mi sledi, in kjer sem jaz, tam bo tudi moj služabnik, in če mi kdo služi, ga bo Oče spoštoval. Zdaj je moja duša vznemirjena, in

kaj naj rečem? Oče, reši me iz te ure. Ampak zato sem prišel v to uro. Oče, poveličaj svoje ime. Tedaj je prišel glas z nebes: Poveličal sem in spet bom poveličal. Množica, ki je stala in slišala, je torej govorila, da je postal grom, drugi pa so govorili, da mu je angel govoril. Jezus je odgovoril in rekel: Ta glas ni postal zaradi mene, ampak zaradi vas. Zdaj je sodba tega sveta, zdaj bo vladar tega sveta vržen ven, In jaz, če bom dvignjen iz zemlje, bom vse pritegnil k sebi. To pa je govoril, nakazujoč, s kakšno smrtjo je nameraval umreti. Množica mu je odgovorila: Mi smo slišali iz zakona, da Kristus ostaja na veke, in kako ti praviš, da mora biti dvignjen sin človeka? Kdo je ta sin človeka? Rekel jim je torej Jezus: Še malo časa je svetloba z vami, hodite, dokler imate svetlobo, da vas tema ne zgrabi, in kdor hodi v temi, ne ve, kam gre. Dokler imate svetlobo, verujte vanjo, da boste postali sinovi svetlobe. To je govoril Jezus in nato odšel ter se skril pred njimi.

Čeprav je naredil tako mnogo znamenj pred njimi, niso verovali vanj. Tako da bi bila izpolnjena beseda preroka Izaija, ki jo je rekel: Gospod, kdo je veroval našemu slišanju? In komu je bila razodeta roka Gospoda? Zaradi tega niso mogli verovati, ker je Izaija spet rekel, Zaslepil je njihove oči in zakrknil njihovo srce, da ne bi videli z očmi in razumeli s srcem ter se obrnili, in jaz bi jih ozdravil.

Te stvari je rekel Izaija, ko je videl njegovo slavo in govoril o njem. Kljub temu pa so mnogi izmed vladarjev verovali vanj, vendar zaradi farizejev niso priznavali, da ne bi bili izobčeni iz skupnosti, Ljubili so namreč slavo ljudi bolj kot slavo Boga.

Jezus pa je zakričal in rekel: Ta, ki veruje vame, ne veruje vame, ampak v tega, ki me je poslal, In tisti, ki mene opazuje, vidi tistega, ki me je poslal. Jaz sem prišel kot svetloba na svet, da

vsak, ki vame veruje, ne ostane v temi. In če kdorkoli sliši moje besede in ne veruje, jaz ga ne sodim, kajti nisem prišel, da sodim svet, ampak da rešim svet. Kdor zavrača mene in ne sprejema mojih besed, ima tistega, ki ga sodi; beseda, ki sem jo govoril, ta ga bo sodila na poslednji dan. ker jaz iz sebe samega nisem govoril, ampak Oče, ki me je poslal, mi je sam dal zapoved, kaj naj rečem in kaj naj govorim In vem, da je njegova zapoved večno življenje. Kar torej govorim jaz, kakor mi je rekel Oče, tako govorim.

13

Pred praznikom pashe pa je Jezus, vedoč da je prišla njegova ura, da bi odšel iz tega sveta k Očetu, ljubil svoje, ki so bili v svetu, do konca. In ko je nastala večerja, ko je hudič že vrgel v srce Juda Simona Iškarijota, da ga izda, Jezus je vedel, da mu je Oče vse dal v roke in da je prišel od Boga in gre k Bogu, Vstane od večerje, odloži oblačila ter si, ko je vzel brisačo, opase njo okoli sebe. Potem je vrgel vodo v umivalnik in začel prati noge učencev ter jih brisati z brisačo, s katero je bil opasan. Prihaja torej k Simonu Petru, in tisti mu pravi: Gospod, ti umivaš moje noge? Jezus je odgovoril in mu rekel: Kar jaz delam, ti zdaj ne veš, vedel pa boš po tem. Peter mu reče: Ne boš mi umival stopal na veke! Jezus mu odgovori: Če te ne umijem, nimaš deleža z menoj. Simon Peter mu pravi: Gospod, ne samo mojih nog, ampak tudi rok in glave. Jezus mu pravi: Tisti, ki je umit, nima potrebe, razen da si umije stopala, ampak je ves čist, in vi ste čisti, ampak ne vsi. Vedel je namreč, kdo ga izdaja; zato je rekel: Niste vsi čisti.

Ko je torej umil njihove noge in vzel svoja oblačila ter se spet ulegel, jim je rekel: Ali veste, kaj sem vam storil? Vi me kličete Učitelj in Gospod, in prav govorite, kajti to sem. Če sem torej jaz umil vaše noge, Gospod in Učitelj, tudi vi ste dolžni drug drugemu

prati noge. Zgled sem vam namreč dal, da tako kot sem jaz naredil vam, tudi vi delate. Resnično, resnično, pravim vam: ni suženj večji od svojega gospoda, niti apostol večji od tistega, ki ga je poslal. Če te stvari veste, blagoslovljeni ste, če jih delate. Ne govorim o vseh vas, jaz vem, katere sem izbral, ampak da bi se pismo izpolnilo: ta, ki je kruh z menoj, je dvignil svojo peto zoper mene. Od zdaj naprej vam pravim, preden se zgodi, da ko se zgodi, boste verovali, da sem jaz. Resnično, resnično, pravim vam: kdor sprejme tistega, ki ga pošljem, mene sprejema, kdor pa mene sprejema, sprejema tistega, ki me je poslal.

Ko je to povedal, je bil Jezus vznemirjen v duhu in je pričeval ter rekel: Resnično, resnično vam pravim, da me bo eden izmed vas izdal. Učenci so torej gledali drug v drugega, negotovi o kom govori. Bil pa eden izmed njegovih učencev, ki ga je Jezus ljubil, naslonjen na Jezusovo naročje. Simon Peter se torej nagiba k temu, da bi poizvedel, kdo je tisti, o katerem govori. Padši pa na Jezusova prsa, mu pravi: Gospod, kdo je? Jezus odgovarja: Tisti je, kateremu bom jaz, namočivši grižljaj, dal. In namočivši grižljaj ga daje Judi, sinu Simona Iškarijota. In po grižljaju je tedaj vstopil vanj satan. Jezus mu torej reče: Kar delaš, stori hitreje. To pa nihče od tistih, ki so ležali pri mizi, ni vedel, zakaj mu je to rekel. Nekateri so namreč mislili, ker je Juda imel denarnico, da mu Jezus pravi: Kupi, kar potrebujemo za praznik, ali da naj revnim nekaj da. Potem ko je vzel grižljaj, je takoj odšel ven. Bila je noč.

Ko je torej šel ven, pravi Jezus: Sedaj je bil poveličan Sin človekov in Bog je bil poveličan v njem. Če je bil Bog poveličan v njem, bo tudi Bog poveličal njega v sebi in ga bo takoj poveličal. Otroci, še malo sem z vami. Iskali me boste, in kakor sem rekel Judom, da kjer grem jaz, vi ne morete priti, tako tudi vam pravim zdaj. Novo zapoved vam dajem, da ljubite drug drugega, kakor

sem vas ljubil, da tudi vi ljubite drug drugega. Po tem bodo vsi vedeli, da ste moji učenci, če boste imeli ljubezen drug do drugega. Simon Peter mu reče: Gospod, kam greš? Jezus mu odgovori: Kam jaz grem, mi ne moreš zdaj slediti, kasneje pa mi boš sledil. Peter mu pravi: Gospod, zakaj ti ne morem slediti ravnokar? Svojo dušo bom položil za tvojo dušo. Jezus mu je odgovoril: Svojo dušo boš za mene položil? Resnično, resnično ti pravim, petelin ne bo zapel, dokler me ne boš trikrat zanikal.

14

Naj vaše srce ne bo vznemirjeno; verujete v Boga, verujte tudi v mene. V hiši mojega očeta je mnogo sob; če ne bi bilo tako, bi vam rekel. Grem pripraviti mesto za vas. In če grem in pripravim vam mesto, spet pridem in vas vzamem k sebi, da kjer sem jaz, tudi vi boste. In kjer jaz grem, veste, in pot veste. Tomaž mu pravi: Gospod, ne vemo, kam greš, in kako lahko poznamo pot? Jezus mu pravi: Jaz sem pot in resnica in življenje; nihče ne pride k Očetu, če ne po meni. Če bi me bili poznali, bi bili poznali tudi mojega očeta. In od zdaj naprej ga poznate in ste ga videli. Filip mu pravi: Gospod, pokaži nam Očeta in dovolj nam je. Jezus mu pravi: Toliko časa sem z vami, in me nisi spoznal, Filip? Kdor je videl mene, je videl Očeta, in kako ti praviš: Pokaži nam Očeta? Ali ne verjameš, da sem jaz v Očetu in Oče v meni? Besed, ki jih govorim vam, ne govorim od sebe, ampak Oče, ki ostaja v meni, sam dela ta dela. Verjemite mi, da sem jaz v Očetu in Oče v meni; če pa ne, verjemite mi zaradi del samih. Resnično, resnično, pravim vam: kdor veruje vame, bo dela, ki jih jaz delam, tudi on delal, in celo večja od teh bo delal, ker jaz grem k svojemu Očetu. In karkoli bi prosili v mojem imenu, to bom naredil, da bo Oče poveljčan v Sinu. Če karkoli prosite v mojem imenu, jaz bom naredil.

Če me ljubite, varujte moje zapovedi. In jaz bom prosil Očeta in dal vam bo drugega Tolažnika, da ostane z vami na veke. Duh resnice, ki ga svet ne more sprejeti, ker ga ne vidi niti ga ne pozna, vi pa ga poznate, ker ostaja pri vas in bo v vas. Ne bom vas pustil kot sirote, pridem k vam. Še malo in svet me ne bo več videl, vi pa me vidite, ker jaz živim in vi boste živeli. V tisti dan boste vedeli, da sem jaz v mojem Očetu in vi v meni in jaz v vas. Tisti, ki ima moje zapovedi in jih ohranja, je tisti, ki me ljubi; tisti pa, ki me ljubi, bo ljubljen od mojega očeta, in jaz ga bom ljubil in se mu bom razodel. Reče mu Juda, ne Iškariot: Gospod, kaj se je zgodilo, da se nameravaš razodeti nam in ne svetu? Jezus je odgovoril in mu rekel: Če me kdo ljubi, bo varoval mojo besedo, in moj Oče ga bo ljubil, in prišli bomo k njemu in naredili si bomo prebivališče pri njem. Kdor me ne ljubi, mojih besed ne hrani, in beseda, ki jo slišite, ni moja, ampak Očeta, ki me je poslal.

Te stvari sem vam govoril, medtem ko sem ostal pri vas. Pa tolažnik, Sveti Duh, ki ga bo poslal Oče v mojem imenu, tisti vas bo učil vse in vas bo spomnil na vse, kar sem vam rekel. Mir vam puščam, svoj mir vam dajem, ne kakor svet daje, jaz vam dajem. Naj vaše srce ne bo vznemirjeno niti naj se ne boji. Slišali ste, da sem vam rekel: grem in pridem k vam. Če bi me ljubili, bi se veselili, da sem rekel: grem k Očetu, ker je moj Oče večji od mene. In sedaj sem vam povedal, preden se zgodi, da boste verovali, ko se zgodi. Ne bom več veliko govoril z vami, kajti prihaja vladar tega sveta, in v meni nima ničesar, Ampak da bi svet vedel, da ljubim Očeta, in kot mi je Oče zapovedal, tako delam. Vstanite, pojdimo od tod.

Jaz sem resnična trta in moj oče je vinogradnik. Vsako vejo v meni, ki ne nosi sadu, odstrani, in vsako, ki nosi sad, očisti, da bi nosila več sadu. Že ste čisti zaradi besede, ki sem vam jo govoril. Ostanite v meni in jaz v vas. Kakor veja ni zmožna nositi sadu sama od sebe, če ne ostane na trsu, tako tudi vi ne, če ne ostanete v meni. Jaz sem trta, vi ste veje. Kdor ostaja v meni in jaz v njem, ta rodi obilen sad, ker brez mene ne morete storiti ničesar. Če nekdo ne ostane v meni, je vržen ven kot veja in se posuši, in jih zberejo ter vržejo v ogenj, in gori. Če ostanete v meni in moje besede ostanejo v vas, prosite za karkoli želite in bo vam dano. V tem je bil poveličan moj Oče, da obrodite mnogo sadu, in postanete moji učenci. Kot me je ljubil Oče, tako sem jaz ljubil vas; ostanite v moji ljubezni. Če boste ohranili moje zapovedi, boste ostali v moji ljubezni, kakor sem jaz ohranil zapovedi mojega očeta in ostajam v njegovi ljubezni. Te stvari sem vam govoril, da moje veselje ostane v vas in da bo vaše veselje izpolnjeno. To je moja zapoved, da ljubite drug drugega, kakor sem vas ljubil. Večje ljubezni od te nihče nima, kot da nekdo položi svojo dušo za svoje prijatelje. Vi ste moji prijatelji, če delate, kar vam jaz zapovedim. Ne več vas imenujem sužnje, ker suženj ne ve, kaj dela njegov gospod, vas pa sem imenoval prijatelje, ker sem vam dal na znanje vse, kar sem slišal od svojega očeta. Niste vi mene izbrali, ampak jaz sem izbral vas in vas postavil, da greste in prinesete sadje, in da vaše sadje ostane, da karkoli bi prosili Očeta v mojem imenu, vam da. Te stvari vam zapovedim, da ljubite drug drugega.

Če vas svet sovraži, vedite, da je mene zasovražil pred vami. Če bi bili iz sveta, bi svet ljubil svoje, ker pa niste iz sveta, ampak sem vas jaz izbral iz sveta, zato vas svet sovraži. Spominjajte se besede, ki sem vam jo rekel: suženj ni večji od svojega gospoda. Če so mene preganjali, bodo preganjali tudi vas; če so mojo besedo ohranili, bodo ohranili tudi vašo. Ampak vse te stvari vam bodo

storili zaradi mojega imena, ker ne poznajo tistega, ki me je poslal. Če ne bi prišel in govoril z njimi, ne bi imeli greha, sedaj pa nimajo izgovora za svoj greh. Kdor mene sovraži, sovraži tudi mojega očeta. Če ne bi naredil med njimi del, ki jih nihče drug ni naredil, ne bi imeli greha, sedaj pa so videli in so sovražili tako mene kot mojega očeta. Ampak da bi bila izpolnjena beseda, napisana v njihovem zakonu, da so me sovražili zastoj. Kadar pa pride Tolažnik, katerega vam bom poslal od Očeta, Duh resnice, ki izhaja od Očeta, bo tisti pričal o meni, In vi pa pričujete, ker ste od začetka z menoj.

16

Te stvari sem vam govoril, da ne bi bili užaljeni. Naredili vas bodo za izobčence, ampak prihaja ura, da vsak, ki vas ubije, misli, da prinaša službo Bogu. In te stvari bodo storili, ker niso poznali Očeta niti mene. Ampak te stvari sem vam govoril, da se, ko pride ura, spominjate njih, ker sem vam jaz rekel. Teh stvari pa vam od začetka nisem rekel, ker sem bil z vami. Zdaj pa grem k tistemu, ki me je poslal, in nihče izmed vas me ne vpraša, kam greš. Ampak ker sem vam govoril te stvari, je bolečina napolnila vaše srce. Ampak jaz vam govorim resnico, koristno je za vas, da jaz grem stran. Če namreč jaz ne grem stran, tolažnik ne bo prišel k vam, če pa grem, bom poslal njega k vam. In ko pride, bo tisti grajal svet glede greha in glede pravičnosti in glede sodbe. O grehu namreč, ker ne verujejo vame, O pravičnosti pa, ker grem k mojemu očetu in me ne boste več videli, O sodbi pa, ker je vladar tega sveta že obsojen. Še veliko imam vam povedati, ampak tega trenutno ne morete prenesti. Ko pa pride tisti, Duh resnice, vas bo vodil v vso resnico, kajti ne bo govoril od samega sebe, ampak kolikor bo slišal, bo govoril, in prihajajoče stvari vam bo naznanil. Tisti me bo poveljčal, ker bo vzel iz mojega in bo naznanil vam. Vse, kar

ima Oče, je moje; zato sem rekel, da bo vzel iz mojega in vam naznanil. Malo časa in me ne boste videli, in spet malo časa in me boste videli, ker grem k Očetu. Njegovi učenci so torej drug drugemu rekli: Kaj je to, kar nam pravi: Malo časa in me ne boste videli, in spet malo časa in me boste videli, in: Ker jaz grem k Očetu? Govorili so torej: Kaj je to, kar pravi malo? Ne vemo, kaj govori. Jezus je torej vedel, da so ga hoteli vprašati, in jim je rekel: O tem se sprašujete med seboj, ker sem rekel: Malo časa in me ne boste videli, in spet malo časa in me boste videli? Resnično, resnično, pravim vam, da boste jokali in žalovali vi, svet pa se bo veselil; vi pa boste žalovali, toda vaša žalost se bo spremenila v veselje. Ženska, kadar rodi, ima bolečino, ker je prišla njena ura, kadar pa rodi otroka, se ne spominja več stiske zaradi veselja, ker se je rodil človek na svet. In vi torej sedaj res občutite žalost, toda ponovno vas bom videl in vaše srce se bo veselilo, in vašega veselja vam nihče ne bo vzel. In tisti dan me ne boste vprašali ničesar. Resnično, resnično vam pravim, da karkoli boste prosili Očeta v mojem imenu, vam bo dal. Do sedaj niste prosili ničesar v mojem imenu; prosite in boste prejeli, da bo vaše veselje izpolnjeno. Te stvari sem vam govoril v prispodobah, ampak prihaja ura, ko vam ne bom več govoril v prispodobah, ampak vam bom odkrito oznanil o Očetu. V tisti dan boste prosili v mojem imenu, in ne pravim vam, da bom jaz prosil Očeta glede vas, Oče sam namreč ljubi vas, ker ste vi mene ljubili in ste verovali, da sem jaz prišel od Boga. Prišel sem od Očeta in sem prišel na svet; spet zapuščam svet in grem k Očetu. Njegovi učenci mu pravijo: Glej, sedaj govoriš odkrito in ne govoriš nobenega pregovora. Sedaj vemo, da veš vse in nimaš potrebe, da te kdo sprašuje. Zaradi tega verujemo, da si prišel od Boga. Jezus jim je odgovoril: Šele zdaj verujete? Glejte, prihaja ura, in sedaj je prišla, da se razkropite, vsak v svoje, in mene samega pustite. A nisem sam, ker je Oče z

menoj. Te stvari sem vam govoril, da bi imeli mir v meni. V svetu boste imeli stisko, ampak imejte pogum, jaz sem premagal svet.

17

Te stvari je govoril Jezus in dvignil je svoje oči v nebo ter rekel: Oče, prišla je ura, poveličaj svojega sina, da tudi tvoj sin poveliča tebe. Kot si mu dal oblast nad vsem mesom, da vse, kar si mu dal, bo dal njim večno življenje. To pa je večno življenje, da te spoznajo kot edinega resničnega Boga in tistega, ki si ga poslal, Jezusa Kristusa. Jaz sem te poveličal na zemlji, dokončal sem delo, ki si mi ga dal, da ga naredim. In sedaj me poveličaj ti, Oče, pri sebi s slavo, ki sem jo imel, preden je bil svet, pri tebi. Razodel sem tvoje ime ljudem, katere si mi dal iz sveta. Tebi so pripadali in meni si jih dal, in tvojo besedo so ohranili. Zdaj so spoznali, da vse, kar si mi dal, je od tebe. Ker besede, ki si mi jih dal, sem dal njim, in oni so jih vzeli in resnično spoznali, da sem izšel od tebe, in verovali, da si me ti poslal. Jaz prosim za njih, ne prosim za svet, ampak za tiste, ki si mi jih dal, ker so tvoji, Vse moje je tvoje in tvoje je moje, in proslavljen sem bil v njih. In ne več sem v svetu, ti pa so v svetu, jaz pa pridem k tebi. Sveti Oče, ohrani jih v svojem imenu, ki si mi ga dal, da bodo eno, kakor sva midva. Ko sem bil z njimi v svetu, sem jih varoval v tvojem imenu. Tiste, ki si mi jih dal, sem ohranil, in nihče od njih ni propadel, razen sina pogube, da bi se pismo izpolnilo. Zdaj pa pridem k tebi in te stvari govorim v svetu, da bi imeli moje veselje izpolnjeno v sebi. Jaz sem jim dal tvojo besedo, in svet jih je sovražil, ker niso iz sveta, kakor jaz nisem iz sveta. Ne prosim, da bi jih vzel iz sveta, ampak da bi jih ohranil pred zlom. Niso iz sveta, kakor jaz nisem iz sveta. Posveti jih v svoji resnici; tvoja beseda je resnica. Kot si me ti poslal v svet, tako sem tudi jaz poslal njih v svet. In zanje posvečujem samega sebe, da bodo tudi oni posvečeni v resnici. Ne

prosim samo za te, ampak tudi za tiste, ki bodo verovali vame po njihovi besedi, Da bi vsi eno bili, kakor si ti, Oče, v meni in jaz v tebi, da bi tudi oni v nas eno bili, da bi svet veroval, da si ti mene poslal. In slavo, ki si mi jo dal, sem dal njim, da bodo eno, kakor sva midva eno. Jaz v njih in ti v meni, da bodo izpopolnjeni v eno in da svet spozna, da si me ti poslal in si jih ljubil, kakor si ljubil mene. Oče, katere si mi dal, hočem, da kjer sem jaz, tudi oni bodejo z menoj, da vidijo mojo slavo, katero si mi dal, ker si me ljubil pred ustanovitvijo sveta. Pravični Oče, svet te ni poznal, jaz pa sem te poznal, in ti so spoznali, da si me ti poslal. In sem jim dal na znanje tvoje ime in ga bom dal na znanje, da bo ljubezen, s katero si me ljubil, v njih, in jaz v njih.

18

Te stvari rekoč, je Jezus odšel z njegovimi učenci onkraj hudournika Kedron, kjer je bil vrt, v katerega je vstopil on in njegovi učenci. Vedel pa je tudi Juda, ki ga je izdajal, to mesto, ker se je Jezus pogosto zbiral tam s svojimi učenci. Judež je torej vzel kohort in pomočnike visokih duhovnikov ter farizejev ter prišel tja z baklami, svetilkami in orožjem. Jezus je torej vedel vse, kar ga je čakalo, in je stopil naprej ter jim rekel: Koga iščete? Odgovorili so mu: Jezusa Nazarečana. Jezus jim pravi: Jaz sem. Stal pa je tudi Juda, ki ga je izdajal, z njimi. Kot jim je torej rekel, da sem jaz, so odšli nazaj in padli na tla. Spet jih je torej vprašal: Koga iščete? Oni pa so rekli: Jezusa Nazarečana. Jezus je odgovoril: Rekel sem vam, da sem jaz. Če torej iščete mene, pustite te iti. Tako da bi bila izpolnjena beseda, ki jo je rekel: Tistih, ki si mi jih dal, nisem izgubil nobenega izmed njih. Simon Peter je torej, imajoč meč, potegnil ga in udaril sužnja visokega duhovnika ter mu odsekal desno uho; ime sužnja pa je bilo Malchus. Jezus je torej rekel

Petru: Vrzi meč v nožnico! Ali naj ne pijem čaše, ki mi jo je dal Oče?

Kohorta in poveljnik in pomočniki Judov so torej zgrabili Jezusa in ga zvezali. In odpeljali so ga najprej k Anu, bil je namreč tast Kajfa, ki je bil visoki duhovnik tistega leta. Bil pa je Kajfa tisti, ki je svetoval Judom, da je koristno, da en človek umre za ljudstvo. Sledil pa je Jezusu Simon Peter in drugi učenec. Tisti učenec pa je bil znan vélikemu duhovniku in je vstopil z Jezusom v dvorišče vélikega duhovnika, Peter pa je stal pri vratih zunaj. Drugi učenec, ki je bil znan vélikemu duhovniku, je torej šel ven, rekel vratarju in privedel Petra. Mlada ženska vratarica torej reče Petru: Nisi tudi ti eden od učencev tega človeka? On reče: Nisem. Stali so pa sužnji in pomočniki, ki so naredili oglje za ogenj, ker je bil mraz, in greli so se. Z njimi je bil tudi Peter, ki je stal in se greval. Visoki duhovnik je torej vprašal Jezusa o njegovih učencih in o njegovem učenju. Jezus mu je odgovoril: Jaz sem odkrito govoril svetu, jaz sem vedno učil v zboru in v templju, kjer se vedno zbirajo Judje, in v skrivnosti nisem govoril ničesar. Zakaj me vprašuješ? Vprašaj tiste, ki so slišali, kaj sem jim govoril. Glej, oni vedo, kaj sem rekel. Ko je to povedal, mu je eden od pomočnikov, ki je stal poleg, dal udarec Jezusu in rekel: Tako odgovarjaš visokemu duhovniku? Jezus mu je odgovoril: Če sem govoril slabo, pričaj o zlu; če pa dobro, zakaj me udarjaš? Anas ga je poslal zvezanega k vélikemu duhovniku Kajfu. Simon Peter je bil stoječ in se je grel. Rekli so mu torej: Ali nisi tudi ti eden od njegovih učencev? Tisti je torej zanikal in rekel: Nisem. Eden izmed služabnikov vélikega duhovnika, ki je bil sorodnik tistega, kateremu je Peter odsekal uho, reče: Ali te nisem jaz videl v vrtu z njim? Spet je torej Peter zatajil, in takoj je petelin zapel.

Vodijo torej Jezusa od Kajafa v pretorij. Bilo je pa jutro, in oni sami niso vstopili v pretorij, da ne bi bili omadeževani, ampak da bi jedli pashalno jagnje. Pilat je torej šel ven k njim in rekel: Kakšno obtožbo prinašate proti temu človeku? Odgovorili so in mu rekli: Če ta ne bi bil hudodelec, ti ga ne bi izročili. Pilat jim je torej rekel: Vzemite ga vi in ga sodite po vašem zakonu. Judje so mu torej rekli: Nam ni dovoljeno ubiti nikogar, da bi bila izpolnjena beseda Jezusa, ki jo je rekel, označujoč, s kakšno smrtjo je bil namenjen umreti. Pilat je torej ponovno vstopil v pretorij in zaklical Jezusa ter mu rekel: Ti si kralj Judov? Jezus mu je odgovoril: Ali to govoriš sam od sebe, ali so ti drugi povedali o meni? Pilat je odgovoril: Ali nisem jaz Jud? Tvoj narod in vrhovni duhovniki so te izročili meni. Kaj si storil? Odgovoril je Jezus: Kraljestvo moje ni iz tega sveta. Če bi bilo kraljestvo moje iz tega sveta, bi se moji pomočniki borili, da ne bi bil izročen Judom. Sedaj pa moje kraljestvo ni od tod. Rekel mu je torej Pilat: Torej si ti kralj? Jezus je odgovoril: Ti praviš, da sem jaz kralj. Jaz sem se za to rodil in za to sem prišel na svet, da bi pričal resnici. Vsak, ki je iz resnice, sliši moj glas. Pilat mu reče: Kaj je resnica? In ko je to rekel, je spet odšel k Judom in jim reče: Jaz ne najdem nobene krivde v njem. Je pa pri vas navada, da vam enega izpustim ob pashi. Želite torej, da vam izpustim kralja Judov? Zakričali so torej spet vsi in rekli: Ne tega, ampak Baraba. Baraba pa je bil razbojnik.

19

Tedaj je torej Pilat vzel Jezusa in ga bičal. In vojaki so spletki krono iz trnja ter jo položili na njegovo glavo, in oblekli so ga v škrlatno oblačilo. In govorili so: Pozdravljeni, kralj Judov! in ga udarjali. Pilat je torej spet šel ven in jim rekel: Glejte, vodim vam ga ven, da bi vedeli, da v njem ne najdem nobene krivde. Jezus je

torej izšel ven, noseč trnovo krono in vijoličasto oblačilo. In reče jim: Glejte, človek. Ko so ga torej videli visoki duhovniki in pomočniki, so zakričali rekoč: Križaj, križaj ga! Reče jim Pilat: Vzemite ga vi in ga križajte, jaz namreč ne najdem v njem vzroka. Judje so mu odgovorili: Mi imamo zakon, in po našem zakonu mora umreti, ker je samega sebe naredil za Božjega sina. Ko je torej Pilat slišal to besedo, se je še bolj bal, In vstopil je v pretorij spet in rekel Jezusu: Od kod si ti? Jezus pa mu ni dal odgovora. Pilat mu torej reče: Meni ne govoriš? Ali ne veš, da imam oblast razpeti te in imam oblast izpustiti te? Odgovoril je Jezus: Ne bi imel nobene avtoritete proti meni, če ti ne bi bilo dano od zgoraj. Zato ima tisti, ki me predaja tebi, večji greh. Zaradi tega je Pilat iskal, da bi ga izpustil, toda Judje so kričali in govorili: Če tega izpustiš, nisi prijatelj Cezarja. Vsak, ki sebe dela za kralja, nasprotuje Cezarju. Pilat je torej, ko je slišal te besede, privedel Jezusa ven in se usedel na sodno mesto na kraju, imenovanem Tlakovano s kamni, v hebrejščini pa Gabata. Bila pa je priprava pashe, ura pa je bila okoli šesta, in reče Judom: Glejte, vaš kralj. Oni pa so zakričali: Dvigni, dvigni, križaj ga! Pilat jim reče: Naj križam vašega kralja? Visoki duhovniki so odgovorili: Nimamo kralja razen Cezarja. Tedaj ga je torej izročil njim, da bi bil križan.

Prejeli pa so Jezusa in ga odpeljali, in noseč svoj križ je odšel na kraj, imenovan Lobanja, ki se po hebrejsko imenuje Golgota. kjer so ga križali, in z njim dva druga, enega od tod in drugega od tod, v sredini pa Jezusa Pilat pa je napisal tudi napis in ga postavil na križ, bilo pa je napisano: Jezus Nazarečan, kralj Judov. Ta naslov so torej mnogi izmed Judov prebrali, ker je bil kraj, kjer je bil Jezus razpet, blizu mesta, in je bilo napisano hebrejsko, grško in latinsko. Visoki duhovniki Judov so torej govorili Pilatu: Ne piši Kralj Judov, ampak da je tisti rekel: Kralj sem Judov. Pilat je odgovoril: Kar sem napisal, sem napisal.

Vojaki so torej, ko so razpeli Jezusa, vzeli njegova oblačila in naredili štiri dele, vsakemu vojaku po del, in tuniko; tunika pa je bila brez šivov, od zgoraj tkana po celoti. Rekli so torej drug drugemu: Naj ga ne trgamo, ampak vržimo žreb zanj, čigav bo, da se izpolni pismo, ki pravi: Razdelili so moja oblačila med seboj in za mojo obleko so vrgli žreb.

Vojaki so torej to storili. Pri križu Jezusa pa so stale njegova mati in sestra njegove matere, Marija Klopasova in Marija Magdalenska. Jesus je torej, ko je videl mater in učenca, ki je stal ob njej in katerega je ljubil, rekel svoji materi: Žena, glej svojega sina. Potem reče učencu: Glej, tvoja mati. In od tiste ure je učenec vzel njo k sebi. Po tem je Jezus, vedoč da je bilo vse že dokončano, da bi se izpolnilo pismo, rekel: Žejen sem. Posoda polna kisa je torej ležala tam, oni pa so napolnili gobo s kisom, jo nataknili na hizop ter jo prinesli k njegovim ustom. Ko je torej Jezus vzel kis, je rekel: Dopolnjeno je, in upognil glavo ter izročil duh.

Judje so torej prosili Pilata, da ne bi telesa ostala na križu v soboto, ker je bila priprava, kajti velik dan je bil tiste sobote, naj se zlomijo njihove noge in naj se odstranijo. Prišli so torej vojaki in zlomili noge prvemu ter drugemu, ki je bil križan z njim. Ko pa so prišli k Jezusu in so videli, da je že umrl, niso zlomili njegovih nog, Ampak eden od vojakov je s kopjem prebodel njegov bok, in takoj je izšla kri in voda. In tisti, ki je videl, je pričal, in njegovo pričevanje je resnično, in tisti ve, da govori resnico, da bi tudi vi verovali. Zgodilo se je namreč to, da bi se pisma izpolnila: kost njegova ne bo zlomljena. In spet drugo pismo pravi: Videli bodo tistega, katerega so prebodli.

Po tem pa je Jožef iz Arimateje, ki je bil Jezusov učenec, vendar skrit zaradi strahu pred Judi, vprašal Pilata, da bi vzel

Jezusovo telo, in Pilat je dovolil. Prišel je torej in dvignil Jezusovo telo. Prišel pa je tudi Nikodim, ki je prvič prišel k Jezusu ponoči, noseč mešanico mire in aloje, okoli sto funtov. Vzeli so torej Jezusovo telo in ga zavili v lanena platna z dišavami, kakor je pri Judih navada pokopavati. Bilo je pa na mestu, kjer je bil razpet, vrt, in v vrtu nov grob, v katerem še nihče ni bil položen, Tam so torej zaradi judovske priprave, ker je bil grob blizu, položili Jezusa.

20

Na prvi dan tedna pride Marija Magdalenska zgodaj zjutraj, ko je bila še tema, k grobu in vidi kamen odvezet od groba. Zato teče in pride k Simonu Petru in k drugemu učencu, katerega je ljubil Jezus, in jima reče: Vzeli so Gospoda iz groba in ne vemo, kam so ga položili. Šla sta torej ven Peter in drugi učenec in prihajala sta h grobu. Tekla sta dva skupaj, in drugi učenec je prehitel Petra in prvi prišel do groba. In ko se je sklonil, vidi ležeče lanene rjuhe, vendar ni vstopil. Prihaja torej Simon Peter, ki mu sledi, in vstopi v grob ter vidi lanena platna ležati. In ruta za obraz, ki je bila na njegovi glavi, ni ležala z lanenimi platni, ampak je bila ločeno zvita na enem mestu. Tedaj je torej vstopil tudi drugi učenec, ki je prvi prišel k grobu, in videl in veroval. Še niso namreč vedeli pisma, da mora on iz mrtvih vstati. Učenci so torej ponovno odšli k sebi. Marija pa je stala zunaj pri grobu in jokala. Medtem ko je torej jokala, se je sklonila v grob in zagleda dva poslanca v belem, ki sta sedela, enega pri glavi in enega pri nogah, kjer je ležalo telo Jezusa. In tisti ji pravijo: Žena, kaj jokaš? Pravi jim: Ker so vzeli mojega Gospoda in ne vem, kam so ga položili. In ko je to povedala, se je obrnila nazaj in zagledala Jezusa, ki je stal tam, vendar ni vedela, da je to Jezus. Jezus ji reče: Ženska, kaj jokaš? Koga iščeš? Ona je mislila, da je vrtnar, in mu reče: Gospod, če si

ga ti vzel, povej mi, kje si ga položil, in jaz ga bom dvignila. Jezus ji reče: Marija. Obrnila se je in mu rekla: Rabuni, kar pomeni Učitelj. Jezus ji pravi: Ne dotikaj se me, kajti še nisem se vzdignil k mojemu Očetu. Pojdi pa k mojim bratom in jim reci: Vzdigam se k mojemu Očetu in vašemu Očetu, in k mojemu Bogu in vašemu Bogu. Prihaja Marija Magdalena in poroča učencem, da je videla Gospoda in da ji je to povedal.

Ko je torej tisti dan zvečer, prvi dan v tednu, in so bila vrata zaklenjena tam, kjer so bili učenci zbrani skupaj zaradi strahu pred Judi, je prišel Jezus in stopil v sredino ter jim rekel: Mir vam. In ko je to rekel, jim je pokazal roke in svoj bok. Učenci so se torej razveselili, ko so videli Gospoda. Jezus jim je torej ponovno rekel: Mir vam. Kakor me je poslal Oče, tudi jaz pošiljam vas. In ko je to rekel, je vdihnil in jim reče: Sprejmite Svetega Duha. Če nekaterim odpustite grehe, so jim odpuščeni; če nekaterim zadržite, so zadržani.

Tomaž pa, eden od dvanajstih, imenovan Dvojček, ni bil z njimi, ko je prišel Jezus. Drugi učenci so mu torej govorili: Videli smo Gospoda. On pa jim je rekel: Če ne vidim v njegovih rokah odtisa žebļjev in ne položim svojega prsta v odtis žebļjev in ne položim svoje roke v njegovo stran, ne bom verjel. In po osmih dneh so bili spet znotraj njegovi učenci in Tomaž z njimi. Prihaja Jezus, čeprav so bila vrata zaprta, in stopil je v sredino ter rekel: Mir vam. Potem reče Tomažu: Prinesi svoj prst sem in poglej moje roke, prinesi svojo roko in položi jo v mojo stran, in ne bodi neveren, ampak zvest. In odgovoril je Tomaž in mu rekel: Gospod moj in Bog moj. Jezus mu pravi: Ker si me videl, si veroval. Blagoslovljeni so tisti, ki niso videli in so verjeli.

Mnogo drugih znamenj je torej Jezus naredil pred svojimi učenci, ki niso zapisana v tej knjigi. Te stvari pa so napisane, da bi verovali, da je Jezus Kristus, sin Boga, in da bi verujoč imeli življenje v njegovem imenu.

21

Po teh stvareh se je Jezus ponovno razodel učencem pri Tiberiadskem morju, razodel pa se je tako. Bili so skupaj Simon Peter in Tomaž, imenovan Dvojček, in Natanael iz Kane Galilejske, in sinova Zebedejeva, in dva druga izmed njegovih učencev. Simon Peter jim reče: Grem loviti ribe. Rečejo mu: Pridemo tudi mi s teboj. Odšli so in se takoj vkrcali na čoln, in tisto noč niso ujeli ničesar. Ko pa je že nastalo jutro, je Jezus stal na obali, vendar učenci niso vedeli, da je to Jezus. Jezus jim torej pravi: Otroci, ali imate kaj ribe? Odgovorili so mu: Ne. On pa jim je rekel: Vrzite mrežo na desno stran ladje in našli boste. Vrzli so torej, in je niso več mogli potegniti zaradi množice rib. Zato je tisti učenec, ki ga je Jezus ljubil, rekel Petru: Gospod je. Ko je Simon Peter slišal, da je Gospod, si je opasal zunanjo obleko, saj je bil gol, in se vrgel v morje. Drugi učenci pa so prišli s čolnom, saj niso bili daleč od zemlje, ampak približno dvesto komolcev stran, in so vlekli mrežo z ribami. Ko so torej pristali na kopnem, vidijo oglje, ki leži tam, ribo, položeno nanj, in kruh. Jezus jim pravi: Prinesite od rib, ki ste jih pravkar ujeli. Šel je gor Simon Peter in potegnil mrežo na zemljo, polno velikih rib, sto petdeset tri, in čeprav jih je bilo toliko, mreža ni bila raztrgana. Jezus jim reče: Pridite zajtrkovati. Nihče od učencev pa ni upal vprašati ga, kdo je, ker so vedeli, da je Gospod. Jezus torej pride, vzame kruh in jim ga da, in prav tako ribo. To je že tretjič, ko se je Jezus razodel svojim učencem, potem ko je vstal od mrtvih.

Ko so torej zajtrkovati, reče Jezus Šimonu Petru: Šimon, sin Jonaha, ali me ljubiš bolj kot ti? Reče mu: Da, Gospod, ti veš, da te ljubim. Reče mu: Pasi moja jagnjeta. Ponovno mu reče drugič: Simon Jonaha, ali me ljubiš? Reče mu: Da, Gospod, ti veš, da te ljubim. Reče mu: Pasi moje ovce. Tretjič mu reče: Simon Jonov, ali me ljubiš? Peter je bil žalosten, ker mu je tretjič rekel: Ali me ljubiš? In mu reče: Gospod, ti veš vse, ti poznaš, da te ljubim. Jezus mu reče: Pasi moje ovce. Resnično, resnično ti pravim: ko si bil mlajši, si se sam opasal in si hodil, kamor si hotel; ko pa se postaraš, boš iztegnil svoje roke in drug te bo opasal ter te bo odnesel, kamor nočeš. To pa je rekel, nakazujoč, s kakšno smrtjo bo poveličal Boga. In ko je to rekel, mu pravi: Sledi mi. Obrnivši se pa Peter vidi učenca, ki ga je ljubil Jezus, kako sledi, ki je tudi legel pri večerji na njegove prsi in rekel: Gospod, kdo je tisti, ki te izdaja? Ko je Peter videl tega, reče Jezusu: Gospod, kaj pa ta? Jezus mu pravi: Če hočem, da on ostane, dokler ne pridem, kaj je tebi do tega? Ti mi sledi. Zato je šla ta beseda med brate, da tisti učenec ne umre, in Jezus mu ni rekel, da ne umre, ampak: Če hočem, da ostane, dokler pridem, kaj je tebi do tega?

To je učenec, ki priča o teh stvareh in je napisal te stvari, in vemo, da je njegovo pričevanje resnično. Je pa tudi mnogo drugih stvari, ki jih je naredil Jezus, in če bi bile napisane ena za drugo, mislim, da niti svet ne bi mogel vsebovati napisanih knjig. Amen.

Geneza

1

V začetku je Bog naredil nebo in zemljo. Zemlja pa je bila nevidna in neoblikovana, in tema je bila nad breznom, in Duh Božji se je nosil nad vodo. In rekel je Bog: Naj bo svetloba, in nastala je svetloba. In videl je Bog svetlobo, da je dobra, in ločil je Bog med svetlobo in med temo. In Bog je klical svetlobo dan, temo pa je klical noč. In nastal je večer in nastal je jutro, dan prvi.

In rekel je Bog: Naj bo trdnina sredi vode in naj ločuje med vodo in vodo. In zgodilo se je tako. In Bog je naredil nebesni svod in Bog je ločil med vodo, ki je bila pod nebesnim svodom, in med vodo, ki je bila nad nebesnim svodom. In Bog je poimenoval trdnino nebo, in Bog je videl, da je dobro, in nastal je večer in nastalo je jutro, dan drugi.

In rekel je Bog: Naj se zbere voda pod nebom v eno zbirališče in naj se pokaže suho. In zgodilo se je tako: zbrala se je voda pod nebom v njihova zbirališča in pokazalo se je suho. In Bog je poklical suho zemljo, zbirke voda pa je poklical morja, in Bog je videl, da je dobro. In rekel je Bog: Naj požene zemlja zelišče trave, ki seje seme po svojem rodu in podobnosti, in rodovitno drevo, ki dela sad, katerega seme je v njem po svojem rodu na zemlji. In zgodilo se je tako. In zemlja je prinesla zelišče trave, ki seje seme po svoji vrsti in podobnosti, in rodovitno drevo, ki proizvaja sad, katerega seme je v njem po svoji vrsti na zemlji, in Bog je videl, da je dobro. In bil je večer in bilo je jutro, tretji dan.

In rekel je Bog: Naj postanejo svetila na nebesnem svodu, da svetijo na zemljo in ločujejo med dnevom in nočjo, in naj bodo za

znamenja, za določanje časov, dni in let. In naj bodo za luči v trdnini nebes, da bi svetile na zemljo, in zgodilo se je tako. In naredil je Bog dve veliki luči, veliko luč za vladanje dnevu in manjšo luč za vladanje noči ter zvezde. In Bog jih je postavil v nebesno trdnjavo, da svetijo na zemljo, in vladati dnevu in noči, in ločevati med svetlobo in temo, in Bog je videl, da je dobro. In nastal je večer in nastalo je jutro, četrti dan.

In rekel je Bog: Naj vode izpeljejo plazeče stvari z živimi dušami in ptice, ki letijo nad zemljo po nebesni trdnjavi. In zgodilo se je tako. In Bog je naredil velika morska bitja in vse duše plazečih se živali, katere so vode izvedle po njihovih vrstah, in vsako krilato ptico po vrsti, in Bog je videl, da je dobro. Bog jih je blagoslovil in rekel: Naraščajte in se množite ter napolnite vode v morjih, ptice pa naj se množijo na zemlji. In nastal je večer in nastalo je jutro, peti dan.

In rekel je Bog: Naj zemlja prinese živo dušo po rodu, štirinožne živali in plazeče stvari in zveri zemlje po rodu. In zgodilo se je tako. In naredil je Bog divje živali zemlje po njihovi vrsti in živino po njihovi vrsti in vse plazilce zemlje po njihovi vrsti, in videl je Bog, da je dobro.

In rekel je Bog: Naredimo človeka po naši podobi in po naši podobnosti, in naj vladajo nad ribami morja in nad pticami neba in nad živino in nad vso zemljo in nad vsemi plazilci, ki se plazijo po zemlji. In Bog je naredil človeka po svoji podobi, naredil ga je moškega in žensko. In Bog jih je blagoslovil, rekoč: Naraščajte in množite se ter napolnite zemljo in si jo podvrzite. Vladarite nad ribami morja, nad pticami neba, nad vso živino, nad vso zemljo in nad vsemi plazilci, ki se plazijo po zemlji. In Bog je rekel: Glejte, dal sem vam vso travo, ki seje seme, ki je nad vso zemljo, in vsako

drevo, ki ima v sebi sad semena sejano; vam bo v hrano. In vsem zverem zemlje, in vsem pticam neba, in vsaki plazeči stvari, ki se plazi po zemlji, ki ima v sebi dušo življenja, in vso zeleno travo v hrano – in zgodilo se je tako. In Bog je videl vse, kar je naredil, in glej, bilo je zelo dobro. In nastal je večer in nastal je jutro – šesti dan.

2

In tako sta bila dokončana nebo in zemlja ter ves njun svet.

In Bog je dokončal v šestem dnevu svoja dela, ki jih je naredil, in počival je v sedmem dnevu od vseh svojih del, ki jih je naredil. In blagoslovil je Bog sedmi dan in ga posvetil, ker je v njem počival od vseh svojih del, ki jih je Bog začel delati.

To je knjiga nastanka neba in zemlje, ko se je to zgodilo, na dan, ko je Gospod Bog naredil nebo in zemljo, In vsaka zelena rastlina polja, preden je nastala na zemlji, in vsa trava polja, preden je vzknila, kajti Bog ni deževal na zemljo in človeka ni bilo, da bi jo obdeloval. Vir pa je šel gor iz zemlje in namakala celotno površino zemlje. In Bog je oblikoval človeka iz prahu zemlje in vdihnil v njegov obraz dih življenja, in človek je postal živa duša.

In Bog je zasadil raj v Edenu na vzhodu in tja postavil človeka, katerega je oblikoval. In Bog je iz zemlje vzknil še vsako drevo, lepo na pogled in dobro za hrano, ter drevo življenja sredi raja in drevo spoznanja dobrega in zlega. Reka pa izhaja iz Edena, da namaka raj; od tam se razdeli v štiri izvire. Ime enega je Pishon, ta obkroža vso deželo Havilah, tam kjer je zlato. Zlato tiste dežele pa je lepo, in tam je karneol ter zelen kamen. In ime druge reke je Gihon, ta obkroža vso deželo Etiopije. In tretja reka je Tigris, ta, ki teče

nasproti Asiriji, četrta reka pa je Evfrat. In vzel je Gospod Bog človeka, katerega je oblikoval, in ga postavil v raj užitka, da bi ga obdeloval in varoval. In Gospod Bog je zapovedal Adamu, rekoč: Od vsakega drevesa v raju boš jedel. Toda od drevesa spoznanja dobrega in zlega ne smeta jesti, kajti tistega dne, ko boste jedli od njega, boste zagotovo umrli.

In rekel je Gospod Bog: Ni dobro, da je človek sam; naredimo mu pomočnika, ki mu ustreza. In Bog je še oblikoval iz zemlje vse zveri polja in vse ptice neba ter jih privedel k Adamu, da vidi, kaj jih bo poklical, in vse, kar je Adam poklical živo dušo, to je bilo njeno ime. In Adam je dal imena vsej živini in vsem pticam neba in vsem zverem polja, toda za Adama ni bil najden pomočnik, ki bi mu bil podoben. In Bog je položil Adama v zanos in ga uspával, vzel eno od njegovih strani in napolnil z mesom namesto nje. Bog je zgradil rebro, ki ga je vzel od Adama, v ženo in jo privedel k Adamu. In rekel je Adam: To je sedaj kost iz mojih kosti in meso iz mojega mesa; ta bo imenovana žena, ker je bila vzeta iz moža. Zaradi tega bo človek zapustil svojega očeta in mater ter se pridružil svoji ženi, in bosta dva eno meso. Oba dva sta bila gola, Adam in njegova žena, in se nista sramovala.

3

Kača pa je bila najmodrejša izmed vseh zveri na zemlji, ki jih je naredil Gospod Bog, in kača je rekla ženski: Kaj, ali je res rekel Bog, da ne smeta jesti od nobenega drevesa v raju? In žena je rekla kači: Od sadja drevesa raja bomo jedli, Od sadu drevesa, ki je v sredi raja, pa je Bog rekel: ne boste jedli od njega, niti se ga ne boste dotaknili, da ne umrete. Kača pa je rekla ženski: Nikakor ne boste umrli, Bog je namreč vedel, da se bodo tisti dan, ko boste jedli od njega, odprle vaše oči in boste kot bogovi, ki poznajo

dobro in zlo. In žena je videla, da je drevo dobro za hrano, in da je prijetno očem za gledanje, in da je lepo za razumevanje, in vzela je od njegovega sadeža, jedla, in dala tudi svojemu možu z njo, in jedla sta. In odprle so se oči obeh ter spoznala sta, da sta gola, in sešila sta liste smokve ter si naredila prepasala. In slišala sta glas Gospoda Boga, ki je hodil po raju zvečer, in skrila sta se Adam in njegova žena pred obličjem Gospoda Boga med drevje raja. In je poklical Gospod Bog Adama in mu rekel: Adam, kje si? In rekel mu je: Tvoj glas sem slišal, ko si hodil po raju, in bal sem se, ker sem gol, in sem se skril. In reč mu je Bog: Kdo ti je poročal, da si gol? Ali si jedel od drevesa, katerega sem ti zapovedal, da od njega ne smeš jesti? In rekel je Adam: Žena, ki si mi jo dal, ta mi je dala od drevesa, in sem jedel. In Gospod Bog je rekel ženski: Kaj si to storila? In ženska je rekla: Kača me je prevarala in jedla sem.

In rekel je Gospod Bog kači: Ker si storil to, preklet si med vso živino in med vsemi divjimi živalmi na zemlji. Na prsih in trebuhu boš plazel in zemljo boš jedel vse dni svojega življenja. In postavil bom sovraštvo med teboj in žensko, in med tvojim semenom in njenim semenom; on ti bo varoval glavo, in ti boš varoval njegovo peto. In ženski je rekel: Močno bom pomnožil tvoje bolečine in tvoje stokanje, v bolečinah boš rojevala otroke, in k svojemu možu bo tvoje hrepenenje, on pa bo vladal nad teboj. Adamu pa je rekel: Ker si poslušal glas svoje žene in si jedel od drevesa, za katerega sem ti ukazal, da od njega samega ne smeš jesti, si jedel, prekleta naj bo zemlja zaradi tvojih del. V bolečinah jo boš jedel vse dni svojega življenja. Trnje in osate ti bodo vzklili, in jedel boš travo polja. V potu svojega obraza boš jedel svoj kruh, dokler se ne povrneš v zemljo, iz katere si bil vzet, ker si zemlja in v zemljo se boš vrnil. Adam je svojo ženo poimenoval Življenje, ker je mati vseh živih. In naredil je Gospod Bog Adamu in njegovi ženi kožne tunike in ju oblekel.

In rekel je Bog: Glej, Adam je postal kot eden izmed nas, da pozna dobro in zlo, in sedaj naj ne bi kdaj iztegnil svoje roke in vzel od drevesa življenja ter jedel in živel na veke. In poslal ga je Gospod Bog iz raja razkošja, da bi delal zemljo, iz katere je bil vzet. In je izgnal Adama in ga naselil nasproti raju razkošnosti, in postavil kerube in vrteči se ognjeni meč, da varujejo pot k drevesu življenja.

4

Adam pa je poznal Evo, svojo ženo, in spočela je rodila Kaina, in rekla je: Pridobila sem človeka po Bogu. In rodila je njegovega brata Abela, in Abel je postal pastir ovc, Kajn pa je obdeloval zemljo. In zgodilo se je po dnevih, da je Kajn prinesel daritev Gospodu od sadov zemlje. In Abel je prinesel tudi sam od prvorojenih svojih ovac in od njihovih maščob, in Bog je pogledal na Abela in na njegove darove. Na Kaina pa in na njegove žrtve ni namenil pozornosti, in Kain je bil zelo žalosten in njegov obraz je padel. In rekel je Gospod Bog Kainu: Zakaj si postal zelo žalosten in zakaj je padel tvoj obraz? Če ne prineseš pravilno, pa ne razdeliš pravilno, si grešil? Bodi tiho, k tebi je njegovo obračanje in ti boš vladal nad njim.

In rekel je Kajn Abelu, bratu svojemu: Pojdiva na ravnino. In zgodilo se je, ko sta bila na ravnini, da je Kajn vstal zoper Abela, brata svojega, in ga ubil. In rekel je Gospod Bog Kainu: Kje je Abel, tvoj brat? In rekel je: Ne vem, ali sem jaz varuh svojega brata? In rekel je Gospod: Kaj si storil? Glas krvi tvojega brata kliče k meni iz zemlje. In zdaj si preklet od zemlje, ki je odprla svoja usta, da sprejme kri tvojega brata iz tvoje roke. Ko boš delal zemljo, ti ne bo več dajala svoje moči, stokajoč in tresoč se boš na zemlji. In Kajn je rekel Gospodu Bogu: Moja krivda je prevelika,

da bi mi bilo odpuščeno. Če me danes izženeš od obličja zemlje in se skrijem pred tvojim obličjem, bom stokal in trepetel po zemlji, in vsak, ki me bo našel, me bo ubil. In rekel mu je Gospod Bog: Ne tako, vsakdo, kdor ubije Kaina, bo sedemkrat maščen. In postavil je Gospod Bog znamenje Kainu, da ga ne ubije vsakdo, kdor ga najde. Kajn pa je odšel izpred Božjega obličja in se naselil v deželi Naid nasproti Edenu.

In spoznal je Kajn svojo ženo, in spočela je ter rodila Enoha. In gradil je mesto ter imenoval mesto po imenu svojega sina Enoha. Enohu pa se je rodil Gaidad, in Gaidad je zaplodil Maleleela, in Maleleel je zaplodil Metuzalema, in Metuzalem je zaplodil Lameha.

In Lameh je vzel zase dve ženi, ime eni Ada in ime drugi Sela. In Ada je rodila Jobela; ta je bil oče tistih, ki so prebivali v šotorih in rejili živino. In ime njegovega brata je bilo Jubal; ta je bil tisti, ki je izumil psalterij in liro. Sella pa je tudi rodila Tubala, in bil je kovač s kladivom, kovač brona in železa. Sestra Tubala pa je bila Noema. Lameh pa je rekel svojim ženam, Adi in Seli: Poslušajte moj glas, žene Lameha, prisluhnite mojim besedam, ker sem ubil moža zaradi rane meni in mladeniča zaradi modrice meni. Ker je bil Kajn maščen sedemkrat, Lameh pa sedemdesetkrat sedemkrat.

Poznal je pa Adam Evo, ženo svojo, in spočela je rodila sina ter imenoval je ime njegovo Set, rekoč: Vzdignil mi je namreč Bog drugo seme namesto Abela, katerega je ubil Kajn. Setu se je rodil sin in dal mu je ime Enos; ta je začel klicati ime Gospoda Boga.

To je knjiga rojstva ljudi, na dan, ko je Bog naredil Adama, po podobi Boga ga je naredil, Moškega in žensko je naredil, blagoslovil jih je in njuno ime imenoval Adam na dan, ko jih je naredil. Živel je pa Adam dvesto trideset let in zaplodil po svoji obliki in po svoji podobi, ter mu dal ime Set. Dni Adama pa, ki jih je živel po tem, ko je zaplodil Seta, so bili sedemsto let, in zaplodil je sinove in hčere. Vsi dnevi Adama, ki jih je živel, so bili devetsto trideset let, in umrl je. Set pa je živel dvesto pet let in zaplodil Enosa. In živel je Set po tem, ko je rodil Enosa, sedemsto sedem let, in rodil je sinove in hčere. Vseh dni Seta je bilo devetsto dvanajst let, in umrl je. In živel je Enos sto devetdeset let in zaplodil Kajnana. In živel je Enos po tem, ko je zaplodil Kajnana, sedemsto petnajst let, in zaplodil je sinove in hčere. Vseh dni Enosa je bilo devetsto pet let, in umrl je. Kajnan je živel sto sedemdeset let in zaplodil Mahalalela. In živel je Kajnan po tem, ko je zaplodil Mahalalela, sedemsto štirideset let in zaplodil je sinove in hčere. In vseh dni Kajnana je bilo devetsto deset let, in umrl je.

In Maleleel je živel sto petinšestdeset let in zaplodil Jareda. In Mahalalel je živel po tem, ko je rodil Jareda, sedemsto trideset let, in rodil je sinove in hčere. In vseh dni Maleleela je bilo osemsto petindevetdeset let, in umrl je. In živel je Jared sto šestdeset dva let in zaplodil Enoha. In Jared je živel po tem, ko je zaplodil Enoha, osemsto let in zaplodil sinove in hčere. In vseh dni Jareda je bilo devetsto dvainšestdeset let, in umrl je. In Enoh je živel sto petinšestdeset let in zaplodil Metuzalema. Enoh pa je ugajal Bogu po tem, ko je rodil Matuzalema, dvesto let, in rodil je sinove in hčere. In vseh dni Enoha je bilo tristo petinšestdeset let. In ugajal je Enoh Bogu in ni bil najden, ker ga je Bog prestavil. In Metuzalem je živel sto sedeminšestdeset let in zaplodil Lameha. In živel je Metuzalem po tem, ko je zaplodil Lameha, osemsto dve leti

in zaplodil sinove in hčere. In vseh dni Matuzalema, ki jih je živel, je bilo devetsto devetinšestdeset let, in umrl je. In Lameh je živel sto oseminosemdeset let in zaplodil sina. In dal mu je ime Noe, rekoč: Ta nam bo dal počitek od naših del in od bolečin naših rok ter od zemlje, ki jo je preklel Gospod Bog. In Lameh je živel po tem, ko je rodil Noa, petsto petinšestdeset let in rodil sinove in hčere. Vseh dni Lameha je bilo sedemsto sedeminpetdeset let, in umrl je. In Noe je bil star petsto let in zaplodil je tri sinove: Sema, Hama in Jafeta.

6

In zgodilo se je, ko so ljudje začeli postajati številni na zemlji, in rodile so se jim hčere. Sinovi Boga pa so videli hčere ljudi, da so lepe, in so si vzeli žene izmed vseh, katere so izbrali. In rekel je Gospod Bog: Ne bo ostal moj duh v teh ljudeh na veke, ker so meso; njihovi dnevi pa bodo sto dvajset let. Velikani pa so bili na zemlji v tistih dneh in po tem, ko so sinovi Boga vstopali k hčeram ljudi in so jim rodile, tisti so bili velikani od pradavnine, slavni ljudje.

Gospod Bog pa je videl, da so se pomnožile zlobnosti ljudi na zemlji in da vsak misli v svojem srcu marljivo na zlo vse dneve, In Bog je premislil, da je naredil človeka na zemlji, in se je zamislil. In rekel je Bog: Izbrisal bom človeka, katerega sem naredil, z obraza zemlje, od človeka do živine in od plazilcev do ptic neba, ker obžalujem, da sem jih naredil.

Noe pa je našel naklonjenost pred Gospodom Bogom. To pa so rodovi Noeta. Noe je bil pravičen človek, popoln v svojem rodu, Bogu je ugajal Noe. Noe pa je rodil tri sinove: Sema, Hama in Jafeta. Zemlja pa je bila uničena pred Bogom in bila je napolnjena

s krivico. In videl je Gospod Bog zemljo, in bila je pokvarjena, ker je vse meso pokvarilo svojo pot na zemlji. In rekel je Gospod Bog Noetu: Čas vsakega človeka je prišel pred mene, ker je bila zemlja napolnjena s krivico od njih, in glej, jaz bom uničil njih in zemljo.

Naredi torej zase skrinjo iz kvadratnega lesa, z gnezdi boš naredil skrinjo, in prekrij jo s smolo od znotraj in od zunaj. In tako boš naredil barko: tristo komolcev naj bo dolžina barke, petdeset komolcev širina in trideset komolcev njena višina. Barko boš naredil tako, da se zoži navzgor, in jo boš dokončal en komolec od vrha. Vrata barke boš naredil na strani, naredil pa jo boš s spodnjim, drugim in tretjim nadstropjem. Jaz pa, glejte, prinašam poplavo, vodo na zemljo, da uničim vse meso, v katerem je duh življenja pod nebom, in vse, kar je na zemlji, bo umrlo.

In vzpostavil bom svojo zavezo s teboj, vstopil pa boš v skrinjo ti in tvoji sinovi in tvoja žena in žene tvojih sinov s teboj. In od vse živine, od vseh plazilcev, od vseh divjih živali in od vsega mesa boš prinesel po dva od vseh v skrinjo, da bi jih hranil s seboj; moški in ženski bodo. Od vseh ptic po vrsti in od vse živine po vrsti in od vseh plazilcev, ki se plazijo po zemlji, po njihovi vrsti, bodo vstopili k tebi po dva od vseh, da bi bili hranjeni s teboj, samec in samica. Ti pa boš vzel zase od vse hrane, katero boste jedli, in jo boš zbral k sebi, in bo tebi in tistim za jesti. In Noe je naredil vse, kar mu je zapovedal Gospod Bog, tako je naredil.

7

In rekel je Gospod Bog Noju: Vstopi ti in vsa tvoja hiša v barko, ker sem te videl pravičnega pred seboj v tem rodu. Od čiste živine pa prinesi k sebi sedem samcev in sedem samic, od nečiste živine pa dva samca in dve samici. In od ptic neba, od čistih sedem

sedem, samec in samica, in od vseh ptic, ki niso čiste, dva dva, samec in samica, da se ohrani seme na vsej zemlji. Še sedem dni in jaz bom privedel dež na zemljo, štirideset dni in štirideset noči, in izbrisal bom vse živo bitje, ki sem ga naredil, z obraza vse zemlje. In Noe je naredil vse, kar mu je zapovedal Gospod Bog. Noe pa je bil star šeststo let, in potop vode se je zgodil na zemlji. Vstopil pa je Noe in njegovi sinovi, in njegova žena, in žene njegovih sinov z njim v skrinjo zaradi voda poplave. In od čistih ptic in od nečistih ptic in od čiste živine in od nečiste živine in od vseh plazečih stvari na zemlji Dva po dva so vstopili k Noetu v skrinjo, samec in samica, kakor je Bog zapovedal Noetu. In zgodilo se je po sedmih dneh, in voda poplave je prišla na zemljo. V šeststotem letu življenja Noeta, drugega meseca, sedmega in dvajsetega dne meseca, na ta dan so se razpočili vsi izviri brezna in zapornice neba so se odprle. In dež je padal na zemljo štirideset dni in štirideset noči. V ta dan so vstopili Noe, Sem, Ham, Jafet, sinovi Noetovi, in Noetova žena, in tri žene njegovih sinov z njim v skrinjo. In vse divje živali po svojem rodu, in vsa živina po svojem rodu, in vse plazeče se stvari, ki se gibljejo po zemlji, po svojem rodu, in vse ptice pernarice po svojem rodu, Vstopili so k Noetu v barko, dva in dva, moški in ženska, od vsakega mesa, v katerem je duh življenja. In vstopili so moški in ženski od vsega mesa, kot je zapovedal Bog Noetu, in Gospod Bog je zaprl skrinjo od zunaj.

In zgodila se je poplava štirideset dni in štirideset noči na zemlji, in voda se je pomnožila ter dvignila barko, in bila je dvignjena od zemlje. In prevladovala je voda in se zelo množila na zemlji, in arka se je nosila nad vodo. Voda pa je zelo močno prevladovala na zemlji in pokrila vse visoke gore, ki so bile pod nebom. Petnajst komolcev navzgor se je dvignila voda in pokrila vse visoke gore. In umrlo je vse meso, ki se je gibalo na zemlji: ptičev, živine, divjih živali in vsaka plazilna stvar, ki se je gibala na

zemlji, in vsak človek. In vse, kar je imelo dih življenja, in vse, kar je bilo na suhem, je umrlo. In izbrisano je bilo vsako živo bitje, ki je bilo na površju zemlje, od človeka do živali, plazilcev in ptic neba, in bili so izbrisani z zemlje. Ostal je samo Noe in tisti, ki so bili z njim v barki. In voda je bila dvignjena nad zemljo sto petdeset dni.

8

In spomnil se je Bog Noeta in vseh divjih živali in vse živine in vseh ptic in vseh plazilcev, ki so plazili, kolikor jih je bilo z njim v barki, in pripeljal je Bog veter nad zemljo in prenehala je voda. In pokrite so bile izvire brezna in zapornice neba, in dež z neba je bil zadržan. In voda je upadala, odhajajoč z zemlje, in voda se je zmanjševala po sto petdesetih dneh. In arka je sedela v sedmem mesecu, sedemindvajsetega dne meseca, na gorah Ararat. Voda pa se je zmanjševala do desetega meseca. In v desetem mesecu, na prvi dan meseca, so se pokazali vrhovi gora. In zgodilo se je, da je Noe po štiridesetih dneh odprl okno arke, ki jo je naredil. In poslal je vrana, in ta je odšel ven ter se ni vrnil, dokler se voda ni posušila z zemlje. In poslal je golubico za seboj, da vidi, če je voda upadla z zemlje. In ker golubica ni našla počitka za svoja stopala, se je vrnila k njemu v skrinjo, ker je bila voda po vsem obličju zemlje, in iztegnil je roko ter jo vzel in jo privedel k sebi v skrinjo. In počakajoč še sedem drugih dni, je spet poslal golubico iz arke. In golob se je zvečer vrnil k njemu in imel je v ustih list oljke, in Noe je spoznal, da je voda upadla z zemlje. In počakajoč še sedem drugih dni, je spet poslal ven golobico, in ona se ni več vrnila k njemu. Zgodilo se je v šeststotem prvem letu Noetovega življenja, prvega meseca, prvega dne v mesecu, da je voda izginila z zemlje. Noe je odkril streho barke, ki jo je naredil, in videl, da je voda

izginila z obraza zemlje. V drugem mesecu pa se je posušila zemlja, sedemindvajsetega dne meseca.

In rekel je Gospod Bog Noju: Pojdi ven iz barke, ti in tvoja žena in tvoji sinovi in žene tvojih sinov s teboj. Vse divje živali, ki so s teboj, in vse meso od ptic do živine, in vsako plazečo se bitje, ki se giblje po zemlji, izpelji s seboj. In naraščajte in množite se na zemlji. In Noe je šel ven, in njegova žena, in njegovi sinovi, in žene njegovih sinov z njim. In vse divje živali, vsa živina, vse ptice in vse plazilke, ki se gibljejo po zemlji, so po svojih vrstah izšle iz skrinje.

Noe je zgradil oltar Gospodu in vzel od vse čiste živine in od vseh čistih ptic ter jih prinesel v žgalno daritev na oltar. In Gospod Bog je zavohal vonj dišave. In Gospod Bog je rekel, ko je premislil: Ne bom več preklinjal zemlje zaradi del ljudi, ker um človeka marljivo leži na zlu od njegove mladosti. Ne bom torej več udaril vsega živega mesa, kakor sem storil. Vse dni zemlje, setev in žetev, mraz in vročina, poletje in pomlad, dan in noč ne bodo prenehali.

9

In Bog je blagoslovil Noeta in njegove sinove ter jim rekel: Povečujte se in množite se ter napolnite zemljo in obvladajte jo. In trepet in strah pred vami bo nad vsemi zvermi zemlje, nad vsemi pticami neba in nad vsem, kar se giblje po zemlji, in nad vsemi ribami morja; v vaše roke sem jih dal. In vsaka živa plazilka vam bo za hrano; kot zelenjavo iz trave sem vam dal vse. Razen mesa v krvi duše ne boste jedli. Kajti vašo kri vaših duš bom iskal iz roke vseh zveri, in iz roke človeka brata bom iskal dušo človeka. Kdor preliva kri človeka, namesto njegove krvi bo prelita, ker sem po Božji podobi naredil človeka. Vi pa se povečujte in množite ter napolnite zemljo in si jo podvrzite.

In rekel je Bog Noetu in njegovim sinovom, ki so bili z njim: In glej, jaz vzpostavljam svojo zavezo z vami in z vašim semenom za vami. In z vso živo dušo z vami, od ptic in od živine in z vsemi divjimi živalmi zemlje, kolikor jih je z vami, od vseh, ki so izšli iz skrinje. In vzpostavil bom svojo zavezo z vami in ne bo več umrlo vse meso od vode poplave, in ne bo več potopa vode, da bi uničil vso zemljo. In Gospod Bog je rekel Noetu: To je znak zaveze, ki jo jaz sklepam med menoj in vami ter med vsakim živim bitjem, ki je z vami, za večne rodove. Svoj lok postavljam v oblak in bo v znak zaveze med menoj in zemljo. In ko bom zbiral oblake nad zemljo, bo viden lok v oblaku. In spomnil se bom svoje zaveze, ki je med menoj in vami, in med vsakim živim bitjem v vsakem mesu, in voda ne bo več postala potop, da bi uničila vse meso. In moj lok bo v oblaku in videl ga bom, da se spomnim večne zaveze med menoj in zemljo ter med vsako živo dušo v vsakem mesu, ki je na zemlji. In rekel je Bog Noetu: To je znak zaveze, katero sem vzpostavil med menoj in med vsem mesom, ki je na zemlji.

Bili pa so sinovi Noeta, ki so šli iz skrinje, Sem, Ham in Jafet. Ham pa je bil oče Kanaana. Ti trije so sinovi Noeta, od teh so bili razkropljeni po vsej zemlji. In Noah je začel kot kmet obdelovati zemljo in zasadil vinograd. In spil je iz vina, postal je pijan in bil je razgaljen v svoji hiši. In videl je Ham, oče Kanaana, goloto svojega očeta, in ko je odšel ven, je to naznanil svojim dvema bratoma zunaj. In vzela sta Sem in Jafet oblačilo, položila sta ga na svoja ramena, šla sta nazaj in pokrila nagoto svojega očeta, in njun obraz je bil obrnjen nazaj, in nagote svojega očeta nista videla. Noe se je otreznil od vina in spoznal je, kaj mu je storil njegov mlajši sin. In rekel: Preklet naj bo Kanaan! Služabnik bo svojim bratom. In rekel je: Blagoslovljen Gospod, Bog Sema, in Kanaan bo njegov služabnik. Naj Bog razširi Jafetu in naj prebiva v hišah Sema, in naj bo Kanaan njegov služabnik.

Noe je živel po poplavi tristo petdeset let. In vseh dni Noetovih je bilo devetsto petdeset let, in umrl je.

10

To pa so rodovi Noetovih sinov Sema, Hama in Jafeta, in rojeni so jim bili sinovi po potopu.

Sinovi Jafeta: Gomer, Magog, Madaj, Jovan, Eliša, Tubel, Mešeh in Tiras. In sinovi Gomera: Ashkenaz, Riphath in Togarmah. In sinovi Jovana: Eliša in Taršiš, Kitijci, Rodijci. Iz teh so bili ločeni otoki narodov v njihovi deželi, vsak po svojem jeziku v svojih rodovih in v svojih narodih.

Sinovi Hama pa so bili: Kuš, Mesraim, Put in Kanaan. Sinovi Prahu pa so bili Sheba, Havilah, Sabatha, Regma in Sabathaka; sinovi Regme pa so bili Sheba in Dedan. Prah pa je zaplodil Nebroda; ta je začel biti velikan na zemlji. Ta je bil velikan lovec pred Gospodom Bogom, zato bodo rekli: Kakor Nebrod, velikan lovec pred Gospodom. In začetek njegovega kraljestva je bil Babilon, Oreh, Arhad in Halane v deželi Senaar. Iz tiste zemlje je izšla Asirija in zgradila Ninive, mesto Rooboth in Kalah, in Dasah med Ninive in med Kalahom; to je veliko mesto. In Mesraim je zaplodil Ludime in Naftalijce in Enemetiime in Labime, in Patrusime, in Kasluhime, od koder so izšli Filistejci, in Kaftorjce. Canaan pa je rodil Sidona, svojega prvorojenca, in Hetejca, in Jebusejca, in Amorejca in Gergesejca, in Hivejca, in Aroukajonca, in Asennajonca, in Aradijca, in Samarijca, in Amatijca. In po tem so bila razpršena plemena Kanaancev. In meje Kanaancev so bile od Sidona do Gerare in Gaze, do Sodome in Gomore, Adame in Seboima do Laše. To so sinovi Hama po njihovih plemenih, po njihovih jezikih, v njihovih deželah in v njihovih narodih.

Tudi Šemu se je rodilo, njemu, očetu vseh sinov Eberjevih, bratu Jafeta, starejšega. Sinovi Shema: Elam in Assur in Arfaksad in Lud in Aram in Kainan. In sinovi Arama: Uz, Ul, Gater in Meshech. In Arfaksad je zaplodil Kainana, in Kainan je zaplodil Salo, Sala pa je zaplodil Ebera. Ebru sta se rodila dva sinova, ime enemu je bilo Faleg, ker je bila v njegovih dneh razdeljena zemlja, in ime njegovemu bratu je bilo Jektan. Jektan pa je zaplodil Elmodada, Saleta, Sarmota in Jeraha, in Hadoram, Abimael, Diklah in Obal, in Abimael in Saba, in Ofir, in Evilah, in Jobab, vsi ti sinovi Jektana. In njihovo bivališče je bilo od Masse do Saphere, gore na vzhodu. Ti so sinovi Sema v njihovih plemenih, po njihovih jezikih, v njihovih deželah in v njihovih narodih. To so plemena Noetovih sinov po njihovih rodovih, po njihovih narodih; od teh so se razkropili otoki narodov po zemlji po potopu.

11

In vsa zemlja je imela en jezik in enake besede za vse. In zgodilo se je, ko so se premikali od vzhoda, da so našli ravnino v deželi Senaar in so se tam naselili. In rekel je človek svojemu bližnjemu: Pridite, naredimo opeke in spečimo jih v ognju. In zgodilo se je, da jim je opeka postala kamen, in asfalt jim je bil namesto gline. In rekli so: Pridite, zgradimo si mesto in stolp, katerega vrh bo segal do neba, in naredimo si ime, preden bomo razkropljeni po vsej zemlji. In Gospod je prišel dol, da bi videl mesto in stolp, ki so ga zgradili sinovi ljudi. In rekel je Gospod: Glejte, en rod in en jezik vseh, in to so začeli delati, in zdaj jim ne bo odpovedalo nič, česar koli se bodo lotili storiti. Pridite in pojdimo dol ter zmešajmo njihov jezik tam, da ne bo vsak slišal glasu svojega soseda. In razpršil jih je Gospod od tam po vsej zemlji, in prenehali so graditi mesto in stolp. Zato je bilo njeno

ime imenovano Zmeda, ker je tam Gospod zmešal jezike vse zemlje in od tam jih je Gospod razkropil po vsej zemlji.

In to so rodovi Sema, in Sem je bil star sto let, ko je zaplodil Arfaksada, drugo leto po potopu. In živel je Sem po tem, ko je rodil Arfaksada, petsto let, in rodil je sinove in hčere, in umrl je. In Arfaksad je živel sto petintrideset let in zaplodil Kainana. In Arfaksad je živel po tem, ko je rodil Kajnana, štiristo let, in rodil sinove in hčere, in umrl. In Kajnan je živel sto trideset let, in rodil Sala, in Kajnan je živel po tem, ko je rodil Sala, tristo trideset let, in rodil sinove in hčere, in umrl. In Sala je živel sto trideset let in zaplodil Ebra. Sala je živel po tem, ko je rodil Ebra, tristo trideset let in rodil je sinove in hčere ter umrl. In Eber je živel sto štiriintrideset let in zaplodil Falega. In živel je Eber po tem, ko je rodil Falega, dvesto sedemdeset let in rodil je sinove in hčere, in umrl je. Faleg je živel sto trideset let in zaplodil Ragava. In živel je Faleg po tem, ko je rodil Ragava, dvesto devet let, in rodil je sinove in hčere, in umrl je. In Ragau je živel sto dvaintrideset let in zaplodil Seruha. In živel je Ragav po tem, ko je rodil Seruha, dvesto sedem let, in rodil je sinove in hčere, in umrl je. In živel je Seruh sto trideset let in zaplodil Nahorja. In živel je Seruh po tem, ko je rodil Nahorja, dvesto let, in rodil je sinove in hčere, in umrl je. Nahor je živel sto devetinsedemdeset let in zaplodil Teraha. In živel je Nahor po tem, ko je rodil Tharra, sto petindvajset let, in rodil je sinove in hčere, in umrl je. In Tara je živel sedemdeset let in zaplodil Abrama, Nahorja in Harana.

To pa so rodovi Tare: Tara je zaplodil Abrama, Nahorja in Harana, Haran pa je zaplodil Lota. In umrl je Aran pred svojim očetom Terahom v deželi, v kateri se je rodil, v deželi Kaldejcev. In Abram in Nahor sta si vzela ženi; ime Abramove žene je bilo Sara in ime Nahorjeve žene je bilo Melha, hči Arana, ki je bil oče Melhe

in oče Jeske. Sara je bila neplodna in ni rodila otrok. In vzel je Tara Abrama, sina svojega, in Lota, sina Arana, sina sina svojega, in Saro, nevesto svojo, ženo Abrama, sina svojega, in izpeljal jih je iz dežele Kaldejcev, da bi šli v deželo Kanaan, in prišli so do Harana in prebival je tam. Vseh dni Tara v deželi Haran je bilo dvesto pet let, in Tara je umrl v Haranu.

12

In rekel je Gospod Abram: Pojdi iz svoje dežele, iz svojega sorodstva in iz hiše svojega očeta ter pridi v deželo, ki ti jo bom pokazal. Naredil bom te v velik narod, blagoslovil bom te, povečal bom tvoje ime in boš blagoslovljen. In blagoslovil bom tiste, ki te blagoslavlajo, in prekel bom tiste, ki te proklinajo, in blagoslovljeni bodo v tebi vsi rodovi zemlje. In Abram je šel, tako kot mu je govoril Gospod, in Lot je šel z njim. Abram pa je bil star petinsedemdeset let, ko je odšel iz Harana. In Abram je vzel svojo ženo Saro in Lota, sina svojega brata, in vse njihovo premoženje, kolikor so ga pridobili, in vsako dušo, ki so jo pridobili iz Harana, in odšli so, da bi šli v deželo Kanaan. In Abram je potoval skozi deželo po njeni dolžini do mesta Sihem, pri visokem hrastu, Kanaanci pa so takrat prebivali v deželi. In prikazal se je Gospod Abram in rekel mu: Tvojemu semenu bom dal to zemljo. In Abram je tam zgradil oltar Gospodu, ki se mu je prikazal. In odšel je od tam v goro proti vzhodu od Betela in tam postavil svoj šotor v Betelu proti morju in Angai proti vzhodu, in tam zgradil oltar Gospodu in klical na ime Gospoda. In Abram je odšel in je šel ter taboril v puščavi.

In zgodila se je lakota na zemlji, in Abram je odšel v Egipt, da bi tam prebival, ker se je lakota okrepila na zemlji. Zgodilo se je, ko se je Abram približal, da bi vstopil v Egipt, da je Abram rekel

Saraj, svoji ženi: Vem, da si žena lepega obraza. Bo torej, ko te bodo videli Egipčani, bodo rekli, da je ta njegova žena, in bodo ubili mene, tebe pa bodo ohranili. Rekel sem torej, da sem njegova sestra, da bi mi bilo dobro zaradi tebe in da bo moja duša živela zaradi tebe. Zgodilo se je pa, ko je Abram vstopil v Egipt, da so Egipčani videli njegovo ženo, da je bila zelo lepa. In videli so jo vladarji faraona ter jo hvalili pred faraonom in jo pripeljali v hišo faraona. Z Abramom so dobro ravnali zaradi nje, in postal je lastnik ovc, telet, oslov, služabnikov, služabnic, mul in kamel. Bog pa je prizadel faraona z velikimi in hudobnimi nadlogami, in njegovo hišo, zaradi Sare, žene Abrama. Poklicavši pa Faraon Abrama, je rekel: Kaj si mi to naredil, ker mi nisi povedal, da je tvoja žena? Zakaj si rekel, da je moja sestra? In vzel sem jo sebi za ženo, in sedaj, glej, tvoja žena je pred teboj, vzemi jo in odidi. In faraon je ukazal moškim, da pošljejo proč Abrama in njegovo ženo in vse, kar je bilo njegovo.

13

Abram pa je šel gor iz Egipta, on in njegova žena in vse njegovo, in Lot z njim, v puščavo. Abram pa je bil zelo bogat z živino, srebrom in zlatom. In šel je od tam, od koder je prišel, v puščavo do Betela, do mesta, kjer je bil njegov šotor prej, med Betelom in med Angaiem. Na mesto oltarja, kjer je na začetku naredil, in tam je Abram klical ime Gospoda. Tudi Lot, ki je potoval z Abramom, je imel ovce, vole in šotore. In zemlja ni mogla prenesti, da bi prebivali skupaj, ker so bila njihova imanja mnoga, in zemlja ni mogla prenesti, da bi prebivali skupaj. In zgodila se je bitka med pastirji Abramove živine in med pastirji Lotove živine, Kánaanci pa in Perizéjci so takrat prebivali v deželi. Abram pa je rekel Lotu: Naj ne bo boja med menoj in teboj, in med mojimi pastirji in tvojimi pastirji, ker smo mi bratje. Ali ni

vsa zemlja pred teboj? Loči se od mene: če ti greš v levo, jaz grem v desno, če pa ti greš v desno, jaz grem v levo. In Lot je dvignil svoje oči in videl vso okoliško pokrajino Jordana, ker je bila vsa namakana, preden je Bog uničil Sodomo in Gomoro, kot Božji raj in kot egiptovska zemlja, dokler ne prideš v Zoaro. In Lot je izbral zase vso okolico Jordana, in Lot je odšel proti vzhodu, in ločila sta se vsak od svojega brata. Abram pa je prebival v deželi Kanaan, Lot pa je prebival v mestu okoliških krajev in je postavil svoj šotor v Sodomi. Ljudje v Sodomi pa so bili zelo zli in grešniki pred Bogom. Bog pa je rekel Abrammu po ločitvi Lota od njega: Dvigni svoje oči in poglej od kraja, kjer si sedaj, proti severu in jugu in vzhodu in morju, Ker vso zemljo, ki jo vidiš, bom dal tebi in tvojemu semenu do veka. Naredil bom tvoje seme kakor pesek zemlje; če lahko kdo prešteje pesek zemlje, bo tudi tvoje seme prešteto. Vstani in prečkaj zemljo po njeni dolžini in širini, ker jo bom dal tebi in tvojemu semenu za vedno. In Abram je premaknil svoj šotor, prišel in se naselil pri hrastu Mamre, ki je bil v Hebronu, in tam zgradil oltar Gospodu.

14

Zgodilo se je pa v kraljestvu kralja Amraphala iz Senaara in Arioha, kralja Elasarja, Hodologomora, kralja Elama, in Targala, kralja narodov, Oni so začeli vojno z Ballo, kraljem Sodome, in z Barso, kraljem Gomore, in s Sennarom, kraljem Adame, in s Symoborjem, kraljem Zeboiima, in s kraljem Balakom, to je Zoar. Vsi ti so se strinjali glede slane doline, to je morje soli. Dvanajst let so služili Kodolaogomoru, v trinajstem letu pa so se uprli. V štirinajstem letu pa je prišel Kodolagomor in kralji z njim, in so posekali velikane v Aštarotu in Karnaimu, in močne narode skupaj z njimi, in Omajce v mestu Saue. In Horite v gorah Seir do terebinte pri Paranu, ki je v puščavi. In so se vrnili ter prišli k

izviru sodbe, to je Kadeš, in so posekali vse vladarje Amaleka in Amorejce, ki so prebivali v Hazazon Tamarju. Šel je ven pa kralj Sodome in kralj Gomore in kralj Adame in kralj Seboima in kralj Balaka, to je Segor, in postavili so se v bojno vrsto proti njim v vojno v slani dolini. proti Kedor-Laomerju, kralju Elama, in Tidalu, kralju narodov, in Amrafelu, kralju Šinearja, in Arjohu, kralju Elasarja, štirje kralji proti petim. Slana dolina pa je imela vodnjake asfalta, kralj Sodome in kralj Gomore pa sta zbežala in padla tja, tisti, ki so preostali, pa so zbežali v hribovje. Vzeli pa so vse konje Sodome in Gomore ter vso njihovo hrano in odšli. Vzeli pa so tudi Lota, sina Abramovega brata, in njegovo prtljago, in odšli so, saj je prebival v Sodomi.

Prispel pa je nekdo od rešenih in poročal Abrammu Hebrejcu, on pa je prebival pri hrastu Mambre Amorejca, brata Eshcola, in brata Onana, ki so bili zavezniki Abrama. Ko je Abram slišal, da je bil ujet njegov brat Lot, je preštel svoje lastne hišne rojence, tristo osemnajst, in jih zasledoval do Dana. In padel je nanje ponoči on sam in njegovi služabniki, in udaril jih je, in preganjal jih je do Hobe, ki je na levi strani Damaska. In vrnil je vse konje Sodome in Lota, svojega nečaka, in vse njegovo premoženje, in žene, in ljudstvo. Kralj Sodome pa je šel ven naproti njemu, potem ko se je ta vrnil od poraza Kodolaogomorja in kraljev, ki so bili z njim, v dolino Sabuja; to je bila ravnina kraljev.

In Melchizedek, kralj Salema, je prinesel kruh in vino, bil pa je duhovnik Boga Najvišjega. In blagoslovil je Abrama in rekel: Blagoslovljen je Abram Bogu najvišjemu, ki je ustvaril nebo in zemljo. In blagoslovljen naj bo Bog najvišji, ki je izročil tvoje sovražnike v tvoje roke, in Abram mu je dal desetino od vsega. Kralj Sodome pa je rekel Abrammu: Daj mi može, konje pa vzemi zase. Rekel pa je Abram kralju Sodome: Iztegnil bom svojo roko h

Kypriu, najvišjemu Bogu, ki je ustvaril nebo in zemljo, Če od niti do jermena sandala ne bom vzel ničesar od vsega tvojega, da ne bi rekel, da sem jaz obogatil Abrama. Razen tega, kar so jedli mladi možje, in deleža mož, ki so šli skupaj z menoj, Eshcol, Onan, Mamre – ti bodo vzeli delež.

15

Po teh besedah pa se je zgodilo, da je beseda Gospoda prišla k Abramam v videnju, rekoč: Ne boj se, Abram, jaz te ščitim, tvoje plačilo bo zelo veliko. Abram pa pravi: Gospodar, Gospod, kaj mi boš dal? Jaz pa odhajam brez otrok, sin Maseka iz mojega gospodinjstva pa je ta damaščan Eliezer. In rekel je Abram: Ker mi nisi dal potomca, me bo podedoval moj domači suženj. In takoj je glas Gospoda prišel k njemu, rekoč: Ne bo te podedoval ta, ampak tisti, ki bo prišel iz tebe, ta te bo podedoval. Izpeljal ga je ven in mu rekel: Poglej gor v nebo in preštej zvezde, če jih boš zmožen prešteti. In rekel je: Tako bo tvoje seme. In Abram je veroval Bogu, in to mu je bilo šteto v pravičnost. Rekel mu je: Jaz sem Bog, ki sem te izpeljal iz dežele Kaldejcev, da bi ti dal to zemljo v dediščino. Rekel pa je: Gospodar Gospod, po čem bom vedel, da jo bom podedoval? Rekel pa mu je: Vzemi mi telico, staro tri leta, kozo, staro tri leta, ovna, starega tri leta, grlico in goloba. Vzel je zase vse te stvari in razdelil jih na sredini ter jih postavil nasproti drug drugemu, ptic pa ni razdelil. Ptice pa so prišle dol na telesa, na njihove razpolovljene kose, in Abram je sedel z njimi. Okoli sončnega zahoda je trans padel na Abrama, in glej, velik temen strah pada nanj. In bilo je rečeno Abramam: Zagotovo boš vedel, da bo tvoje seme tujec v zemlji, ki ni lastna, in zaslužnili jih bodo, in mučili jih bodo, in ponižali jih bodo štiristotih let. Narod pa, kateremu bodo služili, bom sodil jaz, po tem pa bodo odšli od tod z veliko prtljago. Ti pa boš odšel k svojim očetom v miru, vzgojen v

dobri starosti. V četrty generaciji pa se bodo vrnili sem, kajti grehi Amorejcev še niso dopolnjeni do sedaj. Ker pa je sonce zašlo proti zahodu, se je pojavil plamen, in glej, kadijoča se peč in bakle ognja, ki so šle skozi med razrezanimi kosi. V tisti dan je sklenil Gospod z Abramom zavezo, rekoč: Tvojemu semenu bom dal to deželo, od reke Egipta do velike reke Evfrata. Kenite in Kenizite in Kadmonite. in Hetejce, in Perizejce in Rafaejce, In Amorejce, Kananejce, Hivejce, Gargašejce in Jebusejce.

16

Sarai, žena Abrama, mu ni rodila, imela pa je mlado služabnico Egipčanko, ki ji je bilo ime Hagar. Rekla je Sara Abram: Glej, Gospod me je zaprl, da ne morem roditi. Vstopi torej k moji dekli, da bi pridobila otroke iz nje. Abram je poslušal Sarin glas. In Sara, Abramova žena, je vzela Hagar Egipčanko, svojo lastno deklo, po desetih letih Abramovega prebivanja v deželi Kanaan, in jo dala Abram, svojemu možu, njemu za ženo. In vstopil je k Hagari in spočela je, in videla je, da ima v trebuhu, in gosa je bila ponižana pred njo. Rekla je Sara Abram: Krivico trpim zaradi tebe. Jaz sem dala svojo deklo v tvoje naročje, ko pa je videla, da je noseča, sem bila ponižana pred njo. Bog naj sodi med menoj in teboj. Rekel pa je Abram Sari: Glej, tvoja dekla je v tvojih rokah, uporabi jo, kakor se ti zdi prav. In Sara jo je trpinčila, in ta je zbežala pred njo.

Našel pa jo je angel Gospoda pri izviru vode v puščavi, pri izviru na poti v Šur. In rekel ji je angel Gospoda: Hagar, dekla Sare, od kod prihajaš in kam greš? In rekla je: Pred obrazom Sare, moje gospodarice, jaz bežim. Rekel pa ji je angel Gospoda: Vrni se k svoji gospodarici in se ponižaj pod njene roke. In angel Gospodov ji je rekel: Množec pomnožil bom tvoje seme in ne bo

šteto zaradi množice. In rekel ji je angel Gospoda: Glej, ti si noseča in rodila boš sina, in klicala boš njegovo ime Izmael, ker je Gospod slišal tvoje ponižanje. Ta bo divji človek, njegove roke bodo proti vsem in roke vseh proti njemu, in nasproti vsem svojim bratom bo prebival. In klicala je ime Gospoda, ki ji je govoril: Ti si Bog, ki me vidi, ker je rekla: Kajti tudi tukaj sem videla tistega, ki se mi je prikazal. Zaradi tega je poklical vodnjak Vodnjak, kjer sem videl pred seboj; glej, nahaja se med Kadešem in Baradom. In Hagar je rodila Abrammu sina, in Abram je imenoval ime svojega sina, katerega mu je rodila Hagar, Izmael. Abram pa je bil star šestinosemdeset let, ko je Hagar Abrammu rodila Izmaela.

17

Zgodilo se je pa, da je bil Abram star devetindevetdeset let. In Gospod se je prikazal Abrammu in mu rekel: Jaz sem tvoj Bog, bodi mi ugoden in postani brezhiben. In bom postavil svojo zavezo med menoj in med teboj, in te bom zelo pomnožil. In Abram je padel na svoj obraz. In Bog mu je govoril, rekoč: In jaz, glej, moja zaveza je s teboj, in boš oče množice narodov. In tvoje ime ne bo več klicano Abram, ampak bo tvoje ime Abraham, ker sem te postavil za očeta mnogih narodov. Povečal te bom zelo zelo in naredil te bom v narode, in kralji bodo izšli iz tebe. In postavil bom svojo zavezo med teboj in med tvojim semenom za teboj v njihove rodove, v večno zavezo, da bom tvoj Bog in Bog tvojega semena za teboj. In dal bom tebi in tvojemu semenu za teboj zemljo, v kateri prebivaš, vso zemljo Kanaan, v večno posest, in bom njim Bog. In rekel je Bog Abrahamu: Ti pa boš ohranil mojo zavezo, ti in tvoje seme za teboj v njihovih rodovih. In to je zaveza, ki jo boste ohranili med menoj in vami, in med tvojim semenom po tebi v njihove rodove: obrezan bo vsak vaš moški. In obrezani boste na mesu vaše prednje kože, in to bo v znak zaveze med menoj in

vami. In otrok, star osem dni, bo obrezovan pri vas, vsak moški skozi vaše rodove, tako domurojen kot kupljen z denarjem od kateregakoli tujega sina, ki ni iz tvojega semena, Z obrezo bo obrezan rojenec tvoje hiše in kupljen s srebrom, in bo moja zaveza na vašem mesu v večno zavezo. In neobrezani moški, ki ne bo obrezan na mesu prednje kože v osmem dnevu, bo tista duša uničena iz svojega rodu, ker je razbil mojo zavezo. In rekel je Bog Abrahamu: Sara, tvoja žena, ne bo več klicana po imenu Sara, temveč Sara bo njeno ime. Blagoslovil pa bom njo in dal ti bom iz nje otroka, in blagoslovil bom njega, in bo v narode, in kralji narodov bodo iz njega. In padel je Abraham na svoj obraz in se je smejal, ter rekel v svojih mislih: Ali bo stolet staremu postal sin? In ali bo Sara, devetdeset let stara, rodila? Rekel pa je Abraham Bogu: Naj Izmael živi pred teboj. Bog pa je rekel Abrahamu: Da, glej, Sara, tvoja žena, ti bo rodila sina in boš njegovo ime klical Izak, in postavil bom svojo zavezo z njim v večno zavezo, da bom Bog njemu in njegovemu semenu z njim. O Izmaelu pa, glej, slišal sem te, in glej, blagoslovil sem ga, in povečal ga bom, in pomnožil ga bom zelo; dvanajst narodov bo rodil, in dal ga bom v velik narod. Svojo zavezo pa bom sklenil z Izakom, ki ti ga bo rodila Sara ob tem času, v naslednjem letu. Ko pa je dokončal govoriti z njim, se je Bog dvignil od Abrahama.

Abraham je vzel Izmaela, svojega sina, in vse člane svojega gospodinjstva, in vse kupljene s srebrom, in vsakega moškega izmed moških v Abrahamovi hiši, in obrezal je njihove prednje kože tistega dne, kakor mu je govoril Bog. Abraham pa je bil devetindevetdeset let, ko je bil obrezan na mesu njegove prednje kože. Izmael, njegov sin, pa je bil star trinajst let, ko je bilo obrezano meso njegove prednje kože. V času tistega dne pa sta bila obrezana Abraham in njegov sin Izmael, In vsi moški njegove

hiše, in člani njegovega gospodinjstva, in tisti, kupljeni z srebrom iz tujih narodov.

18

Prikazal se mu je Bog pri hrastu Mamre, ko je sedel pri vratih svojega šotora opoldne. Ko je pogledal navzgor s svojimi očmi, je videl, in glej, trije možje so stali nad njim, in ko jih je videl, je stekel v srečanje z njimi od vrat svojega šotora in se poklonil do tal. In rekel je: Gospod, če sem torej našel naklonjenost pred teboj, ne pojdi mimo svojega služabnika. Naj bo torej vzeta voda, in naj umijejo vaše noge, in ohladite se pod drevesom. In jaz bom vzel kruh in vi boste jedli. In po tem boste šli na svojo pot, zaradi katere ste se obrnili k svojemu otroku. In rekel je: Tako naredi, kakor si rekel. In Abraham je pohitel k šotoru k Sari in ji rekel: Pohiti in zamesi tri mere fine moke ter naredi pogače. In Abraham je stekel k volovom in vzel nežno in lepo tele ter ga dal služabniku, ki je pohitel, da ga pripravi. Vzel pa je maslo in mleko in tele, ki ga je pripravil, in jim je postavil pred njih, in jedli so, on pa je stal ob njih pod drevesom.

Rekel mu je: Kje je Sara, tvoja žena? On pa je odgovoril: Glej, v šotoru. Rekel pa je: Vračajoč se bom prišel k tebi ob tem času čez leto, in Sara, tvoja žena, bo imela sina. Sara pa je poslušala pri vratih šotora, saj je bila za njim. Abraham in Sarah sta bila stara in napredovala v letih, Sari pa so prenehale ženske zadeve. Sara pa se je zasmejala v sebi rekoč: Še se mi ni zgodilo do sedaj, moj gospod pa je starejši. In Gospod je rekel Abrahamu: Zakaj se je Sara smejala v sebi, rekoč: Ali res resnično bom rodila? Jaz pa sem ostarela. Ne bo nemogoče pri Bogu nobena beseda; ob tem času se bom vrnil k tebi ob pravem času, in Sara bo imela sina. Sara je

zanikala in rekla: Nisem se smejala, kajti bala se je. In rekel ji je: Ne, ampak si se smejala.

Moški so vstali od tam in pogledali navzdol na Sodomo in Gomoro. Abraham pa je potoval skupaj z njimi in jih spremljal. Gospod pa je rekel: Ne bom skril pred Abrahamom, svojim služabnikom, tega, kar delam. Abraham pa bo postal velik in mogočen narod, in v njem bodo blagoslovljeni vsi narodi zemlje. Vedel sem namreč, da bo ukazal svojim sinovom in svoji hiši za njim, in bodo varovali poti Gospoda, da bodo delali pravičnost in sodbo, da bi Gospod prinesel na Abrahama vse, kar mu je govoril. Rekel pa je Gospod: Krik Sodome in Gomore je prišel do mene in njihovi grehi so zelo veliki. Spustil se bom torej in videl, ali ravnaajo v skladu z njihovim krikom, ki prihaja k meni, če pa ne, da bi vedel. In moški, ki so se obrnili od tam, so prišli v Sodomo, Abraham pa je še vedno stal pred Gospodom. In ko je pristopil Abraham, je rekel: Ne uniči pravičnega skupaj z brezbožnim, da ne bi bil pravični kot brezbožni. Če je petdeset pravičnih v mestu, ali jih boš uničil? Ali ne boš prizanesel vsemu mestu zaradi petdesetih pravičnih, če so v njem? V nobenem primeru ne boš storil tega, da bi ubil pravičnega skupaj z brezbožnim, in da bi bil pravični kakor brezbožni – v nobenem primeru! Ti, ki sodiš vso zemljo, mar ne boš izvršil sodbe? Rekel pa je Gospod: Če bo v Sodomi petdeset pravičnih v mestu, bom prizanesel celemu mestu in vsemu kraju zaradi njih. In Abraham je odgovoril in rekel: Sedaj sem začel govoriti k mojemu Gospodu, jaz pa sem zemlja in pepel. Če pa bo petdeset pravičnih primanjkovalo do štirideset pet, boš zaradi teh pet uničil vse mesto? In rekel je: Ne, ne bom uničil, če najdem tam štirideset pet. In še naprej je govoril z njim ter rekel: Če pa se jih tam najde štirideset, in rekel je: Ne bom uničil zaradi teh štirideset. In rekel je: Ne, kaj, Gospod, če bom govoril? Če pa se jih tam najde trideset? In rekel je: Ne bom uničil zaradi teh tridesetih.

In rekel je: Ker imam govoriti h Gospodu, kaj če se tam najde dvajset? In rekel je: Ne bom uničil, če najdem tam dvajset. In rekel je: Ne kaj, Gospod, če bom govoril še enkrat? Če pa se jih tam najde deset? In rekel je: Ne bom uničil zaradi teh desetih. Gospod pa je odšel, ko je prenehal govoriti Abrahamu, in Abraham se je vrnil na svoje mesto.

19

Prišla pa sta dva angela v Sodom zvečer. Lot pa je sedel pri vratih Sodoma, ko pa je Lot videl, je vstal njima naproti in se poklonil z obrazom do tal. In rekel je: Glejte, gospodarji, zavijte v hišo vašega služabnika in prenočite ter umijte si noge, in zgodaj zjutraj boste odšli na svojo pot. In rekli so: Ne, ampak prenočili bomo na trgu. In silil jih je in obrnili so se k njemu in vstopili so v njegovo hišo in naredil jim je pijačo in nekvašen kruh jim je spekel in jedli so. Pred spanjem pa so moški mesta, Sodomčani, obkolili hišo, od mladeniča do starejšega, vse ljudstvo skupaj. In klicali so Lota in mu govorili: Kje so moški, ki so vstopili k tebi to noč? Privedi jih ven k nam, da bi imeli odnose z njimi. Lot je šel ven k njim k pragu in zaprl vrata za seboj. Rekel jim je: Nikakor, bratje, ne delajte zla. So pa meni dve hčeri, ki nista poznali moškega. Pripeljem jih k vam in uporabite jih, kot bi vam ugajalo, samo tem moškim ne storite krivice, saj so zato vstopili pod streho mojih tramov. Rekli so mu: Odstopi! Prišel si kot tujec prebivati, ne pa tudi soditi! Sedaj bomo torej s teboj ravnali slabše kot z njimi. In zelo so silili moža Lota ter se približali, da bi vrata razbili. Moški so iztegnili roke, potegnili Lota k sebi v hišo in zaprli vrata hiše. Moške, ki so bili pri vratih hiše, pa so udarili s slepoto, od najmanjšega do največjega, in so se izmučili, išoč vrata. Moški so rekli Lotu: Ali imaš tukaj zete, sinove ali hčere? Ali če imaš še koga drugega v mestu, izvedi jih iz tega kraja, Ker mi uničujemo ta kraj,

ker je bil njihov krik dvignjen pred Gospoda, in Gospod nas je poslal, da ga uničimo. Lot je šel ven in govoril s svojimi zeti, ki so vzeli njegove hčere, ter rekel: Vstanite in pojdite ven iz tega kraja, ker Gospod uničuje mesto. Toda zdelo se jim je, da se šali. Ko pa je nastala zora, so angeli silili Lota, rekoč: Vstani, vzemi svojo ženo in svoji dve hčeri, ki ju imaš, in pojd ven, da ne bi tudi ti pogubil skupaj z brezpravji mesta. Bili so vznemirjeni, in angeli so zgrabili njegovo roko, roko njegove žene in roki njegovih dveh hčera, ker mu je Gospod prizanesel.

In zgodilo se je, ko so jih pripeljali ven, in rekli so: Rešujoč reši svojo dušo, ne ozri se nazaj, niti ne stoj v vsej okoliški pokrajini, reši se v goro, da ne boš kdaj odpeljan. Lot pa jim je rekel: Prosim. Gospod, ker je tvoj služabnik našel milost pred teboj in si povečal svojo pravičnost, ki jo delaš na meni, da živi moja duša, jaz pa ne bom zmožen biti rešen na goro, da me ne bi kdaj zgrabila zla in umrl. Glejte, to mesto je blizu, da tja zbežim, ki je majhno, in tam bom rešen – ali ni majhno? In moja duša bo živela zaradi tebe. In rekel mu je: Glej, sprejel sem tvojo prošnjo tudi glede te zadeve, da ne uničim mesta, o katerem si govoril. Pohiti torej, da boš rešen tam, kajti ne bom mogel storiti ničesar, dokler ne prideš tja. Zato je poklical ime tistega mesta Zoar. Sonce je všlo nad zemljo in Lot je vstopil v Zoar. In Gospod je deževal na Sódomo in Gomóro žveplo in ogenj od Gospoda iz nebes. In uničil je ta mesta in vso okolico, in vse prebivalce v teh mestih, in vse, kar je raslo iz zemlje. In njegova žena je pogledala nazaj in postala je solnat steber. Abraham pa je zgodaj zjutraj vstal in šel na kraj, kjer je stal pred Gospodom. In pogledal je na Sódomo in Gomoro ter na okoliško pokrajino, in videl je, in glej, dvigal se je plamen iz zemlje kakor para iz peči. In zgodilo se je, ko je Bog uničil vsa mesta okolice, da se je Bog spomnil Abrahama in poslal

Lota iz srede uničenja, ko je Gospod uničil mesta, v katerih je prebival Lot.

Lot pa je odšel gor iz Zoarja in se naselil v gori, on sam in njegovi dve hčeri z njim, saj se je bal prebivati v Zoarju, in prebival je v jami, on sam in njegovi dve hčeri z njim. Starejša je rekla mlajši: Naš oče je star, in ni nikogar na zemlji, ki bi prišel k nam, kot je v navadi po vsej zemlji. Pridi in dajmo našemu očetu piti vino, uležimo se z njim in vzbudimo seme iz našega očeta. Napajale pa so svojega očeta z vinom tisto noč, in starejša je vstopila ter spala s svojim očetom tisto noč, in ni vedel, ko je zaspal, in ko je vstal. Zgodilo se je naslednji dan, da je starejša rekla mlajši: Glej, spala sem včeraj z našim očetom. Dajmo mu piti vino tudi to noč, in ti vstopi ter spi z njim, da vzbudimo seme iz našega očeta. Tudi tisto noč so napajale svojega očeta z vinom, in mlajša je vstopila ter spala s svojim očetom, in ni vedel, ko je legla in ko je vstala. In sta zanosili dve hčeri Lota od svojega očeta. In starejša je rodila sina in poklicala njegovo ime Moab, rekoč: Iz mojega očeta. Ta je oče Moabitov do današnjega dne. Rodila pa je tudi mlajša sina in poklicala njegovo ime Aman, rekoč: Sin mojega rodu, ta je oče Amonitov do današnjega dne.

20

In Abraham se je od tam preselil v deželo proti jugu in prebival med Kadešem in Surom ter začasno prebival v Gerari. Rekel je pa Abraham o Sari, ženi njegovi, da je sestra njegova, bal se je namreč reči, da je žena njegova, da ne bi kdaj ubili njega moške mesta zaradi nje. Poslal je pa Abimeleh, kralj Gerare, in vzel Saro. In Bog je vstopil k Abimelehu v spanju ponoči in rekel: Glej, ti boš umrl zaradi žene, katero si vzel, ta pa živi skupaj z možem. Abimeleh pa se je ni dotaknil in rekel: Gospod, ali boš uničil

nevedni in pravičen narod? Ali mi ni on sam rekel, da je moja sestra? In ali mi ni ona sama rekla, da je moj brat? S čistim srcem in s pravičnimi rokami sem to storil. Rekel pa mu je Bog med spanjem, in jaz sem vedel, da si to naredil s čistim srcem, in sem ti prizanesel, da ne bi grešil proti meni, zato ti nisem dopustil, da bi se je dotaknil. Zdaj pa vrni ženo moškemu, ker je prerok, in bo molil zate, in boš živel. Če pa je ne vrneš, bodi prepričan, da boš umrl ti in vse tvoje. In Abimelek je zgodaj zjutraj vstal in poklical vse svoje služabnike ter jim povedal vse te besede, in vsi ljudje so se zelo bali. In Abimelek je poklical Abrahama in mu rekel: Kaj si nam to naredil? Ali smo grešili zoper tebe, da si privedel name in na moje kraljestvo velik greh? Delo, ki ga nihče ne bo naredil, si mi naredil. Abimelek pa je rekel Abrahamu: Kaj si videl, da si naredil to? Rekel pa je Abraham: Rekel sem namreč, torej ni pobožnosti v tem kraju in mene bodo ubili zaradi moje žene. In res zares je moja sestra po očetu, toda ne po materi, postala pa mi je za ženo. Zgodilo se je pa, ko me je Bog izpeljal iz hiše mojega očeta, in rekel sem ji: To pravičnost mi boš izkazala: na vseh mestih, kamor pridemo, reci o meni, da je moj brat. Abimeleh pa je vzel tisoč didrahm, ovce, teleta, otroke in mlade ženske ter jih dal Abrahamu in mu vrnil Saro, njegovo ženo. In rekel je Abimelek Abrahamu: Glej, moja zemlja je pred teboj; kjer ti ugaja, tam prebivaj. Sari pa je rekel: Glej, dal sem tisoč didrahm tvojemu bratu. To ti bo v čast tvojega obraza in vsem tistim s teboj, in vse govori resnico. Abraham pa je molil k Bogu in Bog je ozdravil Abimeleha in njegovo ženo in njegove služabnice in rodile so. Ker je Gospod zaprl vsako maternico v hiši Abimeleha od zunaj, zaradi Sare, žene Abrahama.

In Gospod je obiskal Saro, kakor je rekel, in Gospod je storil Sari, kakor je govoril. In spočela je in rodila Abrahamu sina v starosti, ob času, kot mu je govoril Gospod. Abraham je dal ime svojemu sinu, ki se mu je rodil in katerega mu je rodila Sara, Izak. Obrezal pa je Abraham Izaka osmega dne, kakor mu je zapovedal Bog. In Abraham je bil star sto let, ko se mu je rodil njegov sin Izak. Rekla pa je Sara: Gospod mi je naredil smeh, kdor bi slišal, se bo veselil z mano. In rekla je: Kdo bo naznanil Abrahamu, da Sarah doji otroka? Da sem rodila sina v svoji starosti. In otrok je rasel in bil odstavljen, in Abraham je priredil veliko gostijo na dan, ko je bil odstavljen Izak, njegov sin. Videla pa je Sara sina Hagar Egipčanke, ki se je rodil Abrahamu, kako se igra z njenim sinom Izakom, In rekel je Abrahamu: Izženi to deklo in njenega sina, kajti sin te dekle ne bo podedoval skupaj z mojim sinom Izakom. Beseda se je Abrahamu zdela zelo težka glede njegovega sina. Bog pa je rekel Abrahamu: Naj ti ne bo težko zaradi dečka in zaradi dekle. Vse, kar ti bo rekla Sara, poslušaj njen glas, ker bo v Izaku imenovano tvoje potomstvo. Tudi sina te mlade ženske bom naredil v velik narod, ker je tvoje seme. Vstal pa je Abraham zjutraj in vzel kruh ter meh vode in dal Hagari ter položil otroka na njen rame in jo poslal. Ko pa je odšla, je tavalala po puščavi pri studencu prisege. Voda pa je prenehala iz mehova in vrgel je otroka pod eno jelko. Potem ko je odšla, je sedela nasproti njemu od daleč, kot met iz loka, kajti rekla je: Ne bom gledala smrti mojega otroka. In sedela je nasproti njemu, otrok pa je zavpil in jokal. Slišal pa je Bog glas otroka iz kraja, kjer je bil, in angel Boga je poklical Hagar iz nebes ter ji rekel: Kaj je, Hagar? Ne boj se, kajti Bog je slišal glas otroka iz kraja, kjer je. Vstani in vzemi otroka ter ga drži v svoji roki, kajti naredil ga bom za velik narod. In Bog je odprl njene oči in videla je vodnjak žive vode, šla je in napolnila meh z vodo ter dala piti otroku. In Bog je bil z otrokom,

in rasel je, in prebival je v divjini ter postal lokostrelec. In prebival je v divjini, in mati mu je vzela ženo iz Farana v Egiptu.

Zgodilo se je pa v onem času, da je Abimeleh in Ohozat, njegov svetovalec, in Fihol, poveljnik njegove vojske, rekel Abrahamu, rekoč: Bog je s teboj v vsem, kar delaš. Zdaj torej mi prisezi pri Bogu, da mi ne boš škodoval, niti mojemu semenu, niti mojemu imenu, ampak da boš po pravičnosti, katero sem izkazal tebi, ravnal z menoj in z deželo, v kateri si prebival. In rekel je Abraham: Jaz bom prisegel. In Abraham je grajal Abimeleka zaradi vodnjakov vode, katere so odvzeli Abimelekov služabniki. In Abimeleh mu je rekel: Nisem vedel, kdo ti je to storil, niti ti meni nisi povedal, niti jaz nisem slišal, razen danes. In Abraham je vzel ovce in teleta ter jih dal Abimelehu, in oba sta sklenila zavezo. Abraham je postavil sedem jagnjic ovc posebej. In Abimelek je rekel Abrahamu: Kaj pomenijo teh sedem jagnjet od teh ovc, ki si jih postavil posebej? In rekel je Abraham, da boš vzel teh sedem jagnjet od mene, da mi bodo v pričevanje, da sem jaz izkopal ta vodnjak. Zaradi tega je imenoval ime tega kraja Vodnjak prisege, ker sta tam oba prisegla. In naredili so zavezo pri vodnjaku prisege. Vstal pa je Abimeleh, njegov svetovalec Ohozat in Fihol, vrhovni poveljnik njegove vojske, in vrnili so se v deželo Filistejcev. Abraham je zasadil polje pri vodnjaku prisege in tam klical ime Gospoda, večnega Boga. Abraham pa je prebival v deželi Filistejcev mnogo dni.

22

In zgodilo se je po teh besedah, da je Bog preizkusil Abrahama, in mu rekel: Abraham, Abraham, in rekel je: Glej, jaz sem. In rekel je: Vzemi svojega sina, svojega ljubljeneega, katerega si ljubil, Izaka, in pojdi v visoko deželo ter ga tam daruj v žgalno

daritev na eni od gora, ki ti jo bom povedal. Abraham je vstal zjutraj, osedlal svojega osla, vzel s seboj dva otroka in Izaka, svojega sina, razklal drva za žgalno daritev, vstal, odšel in prišel na mesto, ki ga je Bog rekel njemu, tretji dan. In Abraham je pogledal gor s svojimi očmi in zagledal mesto od daleč. In Abraham je rekel svojim služabnikom: Sedite tukaj z oslom, jaz pa in deček bova šla naprej do tja, in poklonivši se se bova vrnila k vam. Vzel je pa Abraham les za žgalno daritev in ga položil Izaku, svojemu sinu, sam pa je vzel v roke ogenj in meč, in šla sta oba skupaj. Izak pa je rekel Abrahamu, svojemu očetu: Oče. On pa je rekel: Kaj je, otrok? Rekel pa je: Glej, ogenj in les. Kje je ovca za žgalno daritev? Rekel pa je Abraham: Bog bo sam poskrbel za ovco za žgalno daritev, otrok. Odšla pa sta oba skupaj, Prišli so na mesto, ki ga je Bog rekel njemu, in Abraham je tam zgradil oltar in položil les, in zvezal Izaka, svojega sina, ter ga položil na oltar nad les. In Abraham je iztegnil svojo roko, da bi vzel meč in zaklal svojega sina. In Angel Gospoda ga je poklical iz nebes in rekel: Abraham, Abraham! On pa je rekel: Tu sem. In rekel je: Ne položi svoje roke na dečka niti mu ne stori ničesar, kajti zdaj sem spoznal, da se bojiš Boga, in nisi prizanesel svojemu ljubljenu sinu zaradi mene. In Abraham je pogledal gor s svojimi očmi in videl, in glej, en oven je bil ujet v obrasti Sabek za rogove. In Abraham je šel, vzel ovna ter ga daroval v žgalno daritev namesto svojega sina Izaka.

Abraham je poklical ime tega kraja Gospod je videl, da bi danes rekli: Na gori se je Gospod prikazal. In Angel Gospoda je drugič klical Abrahama z nebes. rekoč: Po sebi samem sem prisegel, pravi Gospod, ker si storil to dejanje in nisi prizanesel svojemu ljubljenu sinu zaradi mene, Resnično te bom blagoslavljal in pomnožil tvoje seme kot zvezde neba in kot pesek ob robu morja, in tvoje seme bo podedovalo mesta sovražnikov. In

blagoslovljeni bodo v tvojem semenu vsi narodi zemlje, ker si ubogal moj glas. Obrnil pa se je Abraham k svojim otrokom, in vstali so ter šli skupaj k vodnjaku prisege. In Abraham je prebival pri vodnjaku prisege.

Zgodilo se je pa po teh besedah, in bilo je sporočeno Abrahamu, rekoč: Glej, rodila je Melha tudi sama sinove tvojemu bratu Nahorju. Uza prvorojenca in Buza, njegovega brata, in Kamuela, očeta Sircev, in Hazada, Azaua, Faldesa, Jeldafa in Betuela. Betuel pa je zaplodil Rebeko. Teh osem sinov je Melha rodila Nahorju, bratu Abrahamu. In njegova priležnica, ki ji je bilo ime Potok, je rodila tudi Tabeka, Gaama, Tahasa in Maako.

23

Zgodilo se je, da je bilo življenje Sare sto sedemindvajset let. In Sara je umrla v mestu Arbok, ki je v dolini, to je Hebron v deželi Kanaan. Abraham pa je prišel žalovati Saro in jo objokavati. In vstal je Abraham od svojega mrtvega in rekel je Abraham sinovom Hetovim, rekoč: Tujec in tujec sem jaz med vami, dajte mi torej posest groba med vami in pokopljal bom svojega mrtvega izpred sebe. Odgovorili pa so sinovi Hetovi Abrahamu, rekoč: Ne, gospod. Poslušaj nas, kralj od Boga si ti med nami. V naših izbranih grobnicah pokoplji svojega mrtveca, kajti nihče izmed nas ti ne bo oviral svoje grobnice, da bi tam pokopal svojega mrtveca. Vstal pa je Abraham in se poklonil ljudstvu dežele, sinovom Hetovim. In Abraham je govoril k njim, rekoč: Če imate v vaši duši, da pokopljete mojega mrtveca izpred mojega obraza, poslušajte me in govorite zame z Efronom, sinom Soarja. In naj mi da dvojno jamo, ki mu pripada, ki je v delu njegovega polja; za srebro, kolikor je vredno, mi jo dajte med vami v last za grobnico. Efron pa je sedel sredi sinov Hetovih, in Efron Hetejec je

odgovarjajoč Abrahamu rekel, ko so poslušali sinovi Hetovi in vsi tisti, ki so vstopali v mesto, rekoč, Pri meni bodi, gospod, in poslušaj me: polje in jama, ki je v njem, ti dajem; pred vsemi mojimi državljani sem ti jo dal, pokoplji svojega mrtveca. In Abraham se je poklonil pred ljudstvom dežele. In rekel je Efronu v ušesa pred ljudstvom dežele: Ker si pri meni, poslušaj me, srebro za polje vzemi od mene, in pokopljal bom svojega mrtveca tam. Efron pa je odgovoril Abrahamu, rekoč: Ne, gospod, slišal sem namreč, da je zemlja vredna štiristo srebrnih didrahm, ampak kaj bi bilo to med menoj in teboj? Ti pa pokoplji svojega mrtveca. In Abraham je slišal Efrona in Abraham je vrnil Efronu srebro, ki ga je govoril v ušesa sinov Heta, štiristo didrahm srebra, odobrenega pri trgovcih. In stopilo je Efronovo polje, ki je bilo pri dvojni jami nasproti Mamre – polje in jama, ki je bila v njem, in vsako drevo, ki je bilo na polju, in vse, kar je v njegovih mejah naokoli, Abrahamu v last pred sinovi Heta in vsemi, ki so vstopali v mesto. Po tem je Abraham pokopal svojo ženo Saro v jami dvojnega polja, ki je nasproti Mamre; to je Hebron v deželi Kanaan. In polje ter jama, ki je bila v njem, sta bila potrjena Abrahamu v last groba od sinov Hetovih.

24

Abraham je bil star in v letih napredoval, Gospod pa je blagoslovil Abrahama v vseh pogledih.

In rekel je Abraham svojemu služabniku, starejšemu svoje hiše, vladarju vsega svojega: Postavi svojo roko pod moje stegno. In zaprisegam te pri Gospodu, Bogu nebes in Bogu zemlje, da ne vzameš žene mojemu sinu Izaku izmed hčera Kanaancev, med katerimi jaz prebivam. Ampak pojdi v mojo deželo, kjer sem bil rojen, in k mojemu plemenu, in od tam vzemi ženo za mojega sina

Izaka. Rekel pa je sluga njemu: Če morda ne bo želela ženska iti z menoj nazaj v to deželo, ali naj pripeljem tvojega sina nazaj v deželo, od koder si odšel? Rekel pa mu je Abraham: Pazi nase, da ne obrneš mojega sina tja. Gospod, Bog nebes in Bog zemlje, ki me je vzel iz hiše mojega očeta in iz dežele, kjer sem bil rojen, ki mi je govoril in ki mi je prisegel, rekoč: Tebi bom dal to deželo in tvojemu semenu, on bo poslal svojega angela pred teboj in vzel boš ženo mojemu sinu od tam. Če pa žena ne bo želela iti s teboj v to deželo, boš prost moje prisege, samo mojega sina ne vračaj tja. In sluga je postavil svojo roko pod stegno Abrahama, svojega gospoda, in mu prisegel glede te zadeve. In sluga je vzel deset kamel od kamelov svojega gospoda in od vseh dobrin svojega gospoda s seboj, in ko je vstal, je odšel v Mezopotamijo, v mesto Nahor. In je položil kamele zunaj mesta pri vodnjaku vode proti večeru, ko prihajajo ven ženske, ki zajemajo vodo.

In rekel je: Gospod, Bog mojega gospoda Abrahama, daj mi danes uspeh pred seboj in izkaži milost mojemu gospodu Abrahamu. Glejte, jaz stojim pri izviru vode, hčere prebivalcev mesta pa prihajajo zajeti vodo. In bo devica, kateri bi jaz rekel: Nagnij svoj vrč, da pijem, in mi reče: Pij ti, in tvoje kamele bom napojila, dokler ne prenehajo piti, – to si pripravil svojemu služabniku Izaku, in po tem bom vedel, da si izkazal usmiljenje mojemu gospodu Abrahamu.

In zgodilo se je, preden je dokončal govorjenje v svojem umu, in glej, Rebeka je odhajala, rojena Betuelu, sinu Milke, žene Nahorja, brata Abrahamovega, z vrčem na ramenih. Devica pa je bila zelo lepa na videz, bila je devica, moški je ni poznal, spustila se je pa k izviru, napolnila svoj vrč in šla gor. Otrok pa je stekel naproti njej in rekel: Daj mi piti malo vode iz svojega vrča. Ona pa je rekla: Pij, gospod, in pohitela ter spustila vodno posodo na svojo

roko in ga napojila, dokler ni prenehal piti. In rekla je: Tudi tvojim kamelam bom zajemala vodo, dokler vse ne bodo pile. Pohitela je in izpraznila vrč za vodo v korito, tekla je k vodnjaku, da bi ponovno zajela vodo, in zajela je vodo za vse kamele. Moški pa jo je pozorno opazoval in molčal, da bi izvedel, ali je Gospod dal uspeh njegovi poti ali ne. Zgodilo se je pa, ko so vse kamele prenehale piti, da je človek vzel zlate uhane, težke eno drahmo, in dve zapestnici na njene roke, težki deset zlatnikov. In jo je vprašal in rekel: Čigava hčerka si? Sporoči mi, če je pri tvojem očetu prostor za nas, da prenočimo. Ona pa mu je rekla: Hči sem Betuela, sina Melhe, ki ga je rodila Nahorju. In rekel mu je: Tudi slame in krme imamo veliko, in prostor za prenočitev. In moški, ki je bil zadovoljen, se je poklonil Gospodu. In rekel je: Blagoslovljen Gospod, Bog mojega gospoda Abrahama, ki ni zapustil svoje pravičnosti in resnice do mojega gospoda. Mene je Gospod uspešno vodil v hišo brata mojega gospoda. In dekle je steklo in sporočilo v hišo svoje matere te besede. Rebeka pa je imela brata, kateremu je bilo ime Laban, in Laban je stekel k moškemu zunaj pri viru. In zgodilo se je, ko je videl uhane in zapestnice v rokah svoje sestre, in ko je slišal besede Rebeke, svoje sestre, ki je govorila: Tako mi je govoril mož, in prišel je k možu, ki je stal pri kamelah pri izviru. In rekel mu je: Pridi, vstopi, blagoslovljen od Gospoda! Zakaj stojiš zunaj? Jaz sem pripravil hišo in prostor za veljblode. Moški je vstopil v hišo in raztovoril kamele ter dal slamo in krmo kamilam ter vodo za umivanje njegovih nog in nog mož, ki so bili z njim. In postavil je pred njih kruh, da bi jedli, in rekel: Ne bom jedel, dokler ne povem svojih besed. In rekel je: Govori.

Rekel je: Jaz sem Abrahamov služabnik. Gospod pa je zelo blagoslovil mojega gospoda in bil je povišan, in dal mu je ovce in teleta in srebro in zlato, otroke in služabnice, kamele in osle. In Sara, žena mojega gospoda, je rodila sina mojemu gospodu po

tem, ko je ta ostaral, in dal mu je vse, kar je imel. In moj gospod me je zaprisegel, rekoč: Ne boš vzel žene za mojega sina izmed hčera Kánaancev, med katerimi jaz prebivam kot tujec v njihovi zemlji. Ampak v hišo mojega očeta boš šel in v moje pleme, in boš vzel ženo za mojega sina od tam. Rekel sem pa svojemu gospodu: Kaj če ženska ne bo hotela iti z menoj. In rekel mi je: Gospod Bog, kateremu sem bil všeč pred njim, sam bo poslal svojega angela s teboj in bo uspešno napravil tvojo pot, in boš vzel ženo mojemu sinu iz mojega rodu in iz hiše mojega očeta. Tedaj boš nedolžen od mojega prekletstva, ko namreč, če prideš v moj rod in ti ne dajo, boš nedolžen od moje prisege. In ko sem danes prišel k izviru, sem rekel: Gospod, Bog mojega gospoda Abrahama, če ti blagoslavljaš mojo pot, po kateri zdaj hodim, Glej, jaz stojim pri izviru vode, in hčere ljudi iz mesta prihajajo zajeti vodo, in bo devica, kateri bi jaz rekel: Daj mi piti iz svojega vrča malo vode, In če mi reče: Ti tudi pij, in tvojim kamelam bom dala vodo, ta je ženska, ki jo je Gospod pripravil svojemu služabniku Izaku, in po tem bom vedel, da si izkazal milost mojemu gospodu Abrahamu. Zgodilo se je, preden sem dokončal govorjenje v svojem umu, da je takoj Rebeka prišla ven, imela je vrč za vodo na ramenih, prišla je dol k izviru in zajela vodo. Rekel pa sem ji: Daj mi piti. In pohitevši je spustila vodno posodo na svojo roko in rekla: Pij ti, in tvoje kamele bom napojila, in pil je, in kamele je napojila. Vprašal sem jo in rekel: Hči katerega si? Povej mi. Ona pa je rekla: Hči Betuela sem, sina Nahorja, katerega mu je rodila Melha. In položil sem ji uhane in zapestnice okoli njenih rok. In bil sem zadovoljen, poklonil sem se Gospodu in blagoslovil Gospoda, Boga mojega gospoda Abrahama, ki me je vodil po poti resnice, da vzamem hčer brata mojega gospoda za njegovega sina. Če torej vi izkažete usmiljenje in pravičnost do mojega gospoda, če pa ne, mi sporočite, da se bom obrnil na desno ali levo.

Odgovorila pa sta Laban in Betuel: Od Gospoda je izšla ta stvar, ne bomo ti mogli govoriti proti, ne zlo ne dobro. Glejte, Rebeka je pred teboj, vzemi jo in odidi, in naj bo žena sinu tvojega gospoda, kakor je govoril Gospod. Zgodilo se je pa, ko je Abrahamov služabnik slišal njihove besede, se je poklonil do tal Gospodu. Mlad služabnik je prinesel srebrne in zlate posode ter oblačilo in jih dal Rebeki, darila pa je dal njenemu bratu in njeni materi. Jedli so in pili, tako jaz kot možje, ki so bili z njim, in spali so. Ko je zjutraj vstal, je rekel: Pošljite me, da grem k mojemu gospodu. Rekli so pa njeni bratje in mati: Naj devica ostane z nami kakšnih deset dni, in po tem bo odšla. On pa je rekel k njim: Ne zadržujte me, saj je Gospod naredil uspešno mojo pot. Pošljite me, da grem k svojemu gospodu. Oni pa so rekli: Pokličimo deklico in vprašajmo njeno mnenje. In poklicali so Rebeko in ji rekli: Boš šla s tem človekom? Ona pa je rekla: Bom šla. In poslali so svojo sestro Rebeko in njeno premoženje, in Abrahamovega služabnika, in tiste, ki so bili z njim. In blagoslovili so Rebeko in ji rekli: Sestra naša si, postani v tisoče deset tisoč, in naj tvoje seme podeduje mesta sovražnikov. Vstala pa je Rebeka in njene služabnice, vzpele so se na kamele in šle so z možem, in sluga je vzel Rebeko in odšel.

Izak pa je potoval skozi puščavo proti studentu videnja, on pa je prebival v deželi na jugu. In Izak je šel ven na ravnino pogovarjat se proti večeru, in ko je dvignil svoje oči, je videl kamele, ki so prihajale. In Rebecca je pogledala navzgor, videla je Izaka in skočila s kamele. In rekla je služabniku: Kdo je tisti mož, ki hodi po polju naproti nam? Služabnik pa je rekel: To je moj gospod. Ona pa je vzela pokrivalo in se pokrila. In sluga je povedal Izaku vse, kar je naredil. Izak pa je vstopil v hišo svoje matere in vzel Rebeko, in postala je njegova žena, in ljubil jo je, in Izak je bil tolažen glede Sare, svoje matere.

Abraham pa je vzel ženo, ki ji je bilo ime Keturā. Rodila mu je Zombrana, Iezana, Madala, Madiana, Iesboka in Soieja. Iezan pa je zaplodil Sabo in Dedana, sinovi Dedana pa so bili Assurieim, Latousieim in Laomeim. Sinovi Midiana pa so bili Gepher, Apher, Enoch, Abida in Eldaag; vsi ti so bili sinovi Keturē. Dal je pa Abraham vse svoje posesti Izaku, svojemu sinu. Sinovom svojih priležnic je dal Abraham darila in jih poslal proč od svojega sina Izaka, medtem ko je še živel, proti vzhodu v deželo vzhoda. To pa so leta dni življenja Abrahama, kolikor jih je živel: sto petinsedemdeset let. In odpovedujoč je umrl Abraham v dobri starosti kot star mož, poln dni, in bil je dodan k svojemu ljudstvu. In pokopala sta ga Izak in Izmael, njegova sinova, v dvojno jamo, na polje Efrona, sina Soarja Hetejca, ki je nasproti Mamre, Polje in jamo, ki jo je Abraham pridobil od sinov Hetovih, tam so pokopali Abrahama in Saro, njegovo ženo. Zgodilo se je pa po Abrahamovi smrti, da je Bog blagoslovil Izaka, njegovega sina, in Izak je prebival pri studencu videnja. Te pa so rodovi Izmaela, sina Abrahama, katerega je rodila Hagar Egipčanka, služabnica Sare, Abrahamu. In to so imena sinov Izmaela, po imenih njegovih rodov: prvorojenec Izmaela Nabajot, in Kedar, in Nabdeel, in Masam, in Masma, in Duma in Masse, In Choddan, Teman, Ietur, Naphes in Kedma. To so sinovi Izmaela, in to so njihova imena v njihovih šotorih in v njihovih taboriščih, dvanajst vladarjev po njihovih narodih. In to so leta življenja Izmaela, sto sedemintrideset let, in slabevši je umrl in bil dodan k svojemu rodu. Naselil se je od Evilata do Sura, ki je nasproti Egiptu, ko greš k Asircem; nasproti vsem svojim bratom se je naselil.

In to so rodovi Izaka, sina Abrahama; Abraham je zaplodil Izaka. Izak pa je bil star štirideset let, ko je vzel Rebeko, hčer Sirca

Betuela iz mezopotamske Sirije, sestro Sirca Labana, sebi za ženo. Izak je molil Gospoda za svojo ženo Rebeko, ker je bila neplodna, in Bog ga je uslišal, ter je Rebeka, njegova žena, spočela. Otroci pa so skakali v njej. Rekla pa je: Če se mi namerava tako zgoditi, zakaj mi to? Odšla pa je poizvedeti od Gospoda. In Gospod ji je rekel: Dva naroda sta v tvoji maternici in dva ljudstva se bosta ločili iz tvojega trebuha, in eno ljudstvo bo preseglo drugo ljudstvo, in večji bo služil manjšemu. In izpolnili so se dnevi, da je rodila, in glej, dvojčka sta bila v njenem trebuhu. Prvorojenec pa je prišel ven rdečkast, ves kot kosmatena koža, in njegovo ime so poimenovali Ezav. In potem je šel ven njegov brat, in njegova roka je prijemala peto Ezava, in poklical je njegovo ime Jakob. Izak pa je bil star šestdeset let, ko jih je rodila Rebeka. Mladi moški so odrasli, in Ezav je bil človek, ki je znal loviti, podeželski, Jakob pa je bil preprost človek, ki je prebival v hiši. Izak pa je ljubil Ezava, ker je bil njegov lov hrana zanj, Rebeka pa je ljubila Jakoba.

Jakob je skuhal enolončnico, Ezav pa je prišel s polja slaboten. In rekel je Ezav Jakobu: Nahrani me s to rdečo kuhano hrano, ker sem oslabel. Zato je bilo njegovo ime imenovano Edom. Rekel pa je Jakob Ezavu: Prodaj mi danes svojo pravico prvorojenstva. In rekel je Ezav: Glej, jaz grem umret, in kaj mi koristijo te pravice prvorojenstva? In Jakob mu je rekel: Prisezi mi danes, in prisegel mu je. Ezav pa je prodal pravico prvorojenstva Jakobu. Jakob pa je dal Ezavu kruh in lečino enolončnico, in jedel je in pil, in ko je vstal, je odšel, in Ezav je preziral pravico prvorojenstva.

26

Zgodila pa se je lakota v deželi, poleg prejšnje lakote, ki je bila v Abrahamovem času, in Izak je odšel k Abimeleku, kralju

Filistejcev, v Geraro. Prikazal se mu je Gospod in rekel: Ne pojdi dol v Egipt, ampak prebivaj v deželi, ki ti jo bom povedal. In prebivaj v tej deželi, in jaz bom s teboj, in te bom blagoslovil, tebi namreč in tvojemu semenu bom dal vso to deželo, in postavil bom svojo prisego, katero sem prisegel Abrahamu, tvojemu očetu. In pomnožil bom tvoje seme kakor zvezde na nebu in dal bom tvojemu semenu vso to deželo, in blagoslovljeni bodo v tvojem semenu vsi narodi zemlje. Zato ker je poslušal Abraham, tvoj oče, mojega glasu in varoval moje zapovedi, moje ukaze, moje odredbe in moje zakone. Izak pa je prebival v Gerari. Moški iz kraja so vprašali o Rebeki, njegovi ženi, in rekel je: Moja sestra je. Bal se je namreč reči, da je njegova žena, da ne bi moški iz kraja ubili njega zaradi Rebeke, ker je bila lepega videza. Zgodilo se je, da je tam ostal dolgo časa, in Abimelek, kralj Gerare, je pogledal skozi okno ter videl Izaka, kako se igra z Rebeko, njegovo ženo. Abimeleh je poklical Izaka in mu rekel: Ali je torej tvoja žena? Zakaj si rekel, da je moja sestra? Izak pa mu je rekel: Rekel sem namreč, da ne bi kdaj umrl zaradi nje. Rekel pa mu je Abimeleh: Kaj si to naredil nam? Skoraj bi spal nekdo iz mojega rodu s tvojo ženo in prinesel bi na nas nevednost. Ukazal je pa Abimeleh vsem svojim ljudem, rekoč: Vsak, ki se bo dotaknil tega moža in njegove žene, bo kriv smrti. Izak je sejal v tisti zemlji in v tistem letu našel stoterični ječmen, Gospod pa ga je blagoslovil. In moški je bil povišan in napredoval ter postal večji, dokler ni postal zelo velik. Zgodilo se je, da je imel živino ovc in živino volov ter veliko kmetijstvo. Filistejci pa so mu zavidali. In vse vodnjake, ki so jih izkopali služabniki njegovega očeta v času njegovega očeta, so Filistejci zamašili in napolnili z zemljo. Rekel pa je Abimelek Izaku: Odidi od nas, ker si postal veliko močnejši od nas. In Izak je odšel od tam, prenočil v dolini Gerara in tam prebival.

In Izak je spet izkopal vodnjake, katere so izkopali služabniki Abrahama, njegovega očeta, in Filistejci so jih zamašili po smrti Abrahama, njegovega očeta, in jim je dal imena po imenih, katera jim je dal njegov oče. In Izakovi služabniki so kopali v dolini Gerara in so tam našli vodnjak žive vode. In so se bojevali pastirji Gerare s pastirji Izaka, trdoč, da je voda njihova, in so poklicali ime vodnjaka Krivica, saj so mu storili krivico. Odšel pa je od tam in izkopal drug vodnjak, prepirali pa so se tudi o tistem, in imenoval ga je Sovraštvo. Odšel pa je od tam in izkopal drug vodnjak, in niso se borili o njem, in imenoval je njegovo ime Širok prostor, rekoč: Ker je zdaj Gospod razširil nam prostor in nas povečal na zemlji.

Od tam je šel gor k vodnjaku prisege. In prikazal se mu je Gospod tisto noč in rekel: Jaz sem Bog Abrahama, tvojega očeta. Ne boj se, kajti z teboj sem, in blagoslovil te bom ter pomnožil tvoje seme zaradi Abrahama, tvojega očeta. In zgradil je tam oltar in klical je na ime Gospoda, in postavil je tam svoj šotor, izkopali pa so tam Izakovi služabniki vodnjak v dolini Gerare. In Abimeleh je šel k njemu iz Gerare, in Ohozat, njegov svetovalec, in Fihol, vrhovni poveljnik njegove vojske. In Izak jim je rekel: Zakaj ste prišli k meni? Vi pa ste me sovražili in ste me poslali proč od sebe. Oni pa so rekli: Videli smo, da je bil Gospod s teboj, in rekli smo: naj bo torej med nami in med teboj, in sklenili bomo s teboj zavezo, Ne stori nam zla, ker te nismo gnusno obravnavali, in tako kot smo dobro ravnali s teboj in smo te odposlali v miru, tako si sedaj blagoslovljen po Gospodu. In naredil jim je gostijo ter so jedli in pili. In ko so vstali zjutraj, je vsak prisegel svojemu sosеду, Izak pa jih je poslal, in odšli so od njega v miru. Zgodilo se je pa tistega dne, da so prišli Izakovi hlapci in mu poročali o vodnjaku, ki so ga izkopali, in rekli: Nismo našli vode. In je poklical to

Prisega, zato je dal temu mestu ime Vodnjak prisege, vse do današnjega dne.

Ezav je bil star štirideset let in vzel je za ženo Judito, hčer Hetejca Beoha, in Basemat, hčer Hetejca Elona. Bile so v prepiru z Izakom in Rebeko.

27

Zgodilo se je pa, potem ko je Izak postal star in so njegove oči otopele za videnje, da je poklical Ezava, svojega starejšega sina, in mu rekel: Sin moj, in ta je rekel: Glej, tukaj sem. In rekel je: Glej, ostarel sem in ne poznam dneva svoje smrti. Zdaj torej vzemi svoje orodje, puščičnik in lok, pojdi ven na ravnino in mi ulovi plen. In pripravi mi jedi, kot jih imam rad jaz, in mi jih prinesi, da bom jedel, da te bo blagoslovila moja duša, preden umrem. Rebecca pa je slišala Izaka, ki je govoril k Ezavu, svojemu sinu. Ezav pa je odšel v ravnino loviti divjad svojemu očetu. Rebecca pa je rekla svojemu mlajšemu sinu Jakobu: Glej, slišala sem tvojega očeta, kako je govoril s tvojim bratom Ezavom in rekel: Prinesi mi lov in mi pripravi jedi, da te bom, ko bom jedel, blagoslovil pred Gospodom, preden umrem. Sedaj torej, moj sin, poslušaj me, kot ti jaz zapovedim. In pojdi k ovcam, vzemi mi od tam dva nežna in lepa kozlička, in naredil bom iz njih jedi za tvojega očeta, kot ima rad. In prineseš svojemu očetu, in bo jedel, da te bo blagoslovil tvoj oče pred svojo smrtjo. Jakob je rekel svoji materi Rebeki: Ezav, moj brat, je kosmat mož, jaz pa sem gladek mož. Ne bi se me kdaj dotaknil oče in bi bil pred njim kot tisti, ki prezira, in bi prinesel nase prekletstvo in ne blagoslova. Rekla pa mu je mati: Na mene tvoje prekletstvo, otrok, samo poslušaj moj glas in odšedši prinesi mi. Odšel je, vzel in prinesel materi, in njegova mati je pripravila jedi, kakor jih je imel rad njegov oče.

In Rebeka je vzela dobro obleko svojega starejšega sina Ezava, ki je bila pri njej v hiši, in z njo oblekla svojega mlajšega sina Jakoba. In kože mladih koz je položila okoli njegovih rok in okoli golega dela njegovega vratu. In dala je jedi in kruhe, ki jih je naredila, v roke Jakoba, svojega sina. In prinesel je svojemu očetu. Rekel pa je: Oče. On pa je rekel: Glej, tukaj sem. Kdo si ti, otrok moj? In Jakob je rekel očetu: Jaz sem Ezav, tvoj prvorojenec. Naredil sem, kakor si mi govoril. Vstani, sedi in jej od mojega lova, da me blagoslovi tvoja duša. Rekel pa je Izak svojemu sinu: Kaj je to, kar si tako hitro našel, o otrok? On pa je rekel: Kar je Gospod, tvoj Bog, izročil pred menoj. Rekel pa je Izak Jakobu: Pridi bliže k meni, da te otipam, otrok, ali si ti moj sin Ezav ali ne. Približal se je Jakob k Izaku, svojemu očetu, in ga je otipal ter rekel: Glas je sicer glas Jakoba, roke pa so roke Ezava. In ga ni prepoznal, saj so bile njegove roke kosmate kot roke njegovega brata Ezava, in ga je blagoslovil. In rekel: Ali si ti moj sin Ezav? On pa je rekel: Jaz sem. In rekel je: Prinesi mi in jaz bom jedel od tvojega lova, otrok, da te blagoslovi moja duša. In prinesel mu je, in jedel je, in prinesel mu je vino, in pil je. In reče mu njegov oče Izak: Pristopi k mni in me poljubi, otrok moj. In se je približal, ga poljubil in zavohal vonj njegovih oblačil, ga blagoslovil in rekel: Glej, vonj mojega sina je kot vonj polnega polja, ki ga je blagoslovil Gospod. In naj ti Bog da od rose nebeške in od obilnosti zemlje ter množico žita in vina. Naj ti služijo narodi in naj se ti priklonijo vladarji, postani gospod svojega brata, in priklonili se ti bodo sinovi tvojega očeta; kdor te preklinja, naj bo preklet, kdor pa te blagoslavlja, naj bo blagoslovljen.

Zgodilo se je po tem, ko je Izak prenehal blagoslavlјati svojega sina Jakoba, in zgodilo se je, ko je Jakob odšel izpred obličja svojega očeta Izaka, da je njegov brat Ezav prišel z lova. In naredil je tudi sam jedi in jih prinesel svojemu očetu ter rekel očetu: Naj

vstane moj oče in naj je od lova svojega sina, da bi me blagoslovila tvoja duša. In Izak, njegov oče, mu je rekel: Kdo si ti? On pa je rekel: Jaz sem tvoj sin, prvorojenec Ezav. Izak je bil zelo močno osupel in rekel: Kdo je torej ulovil zame divjad in mi jo prinesel, in jedel sem od vsega, preden si prišel ti? Blagoslovil sem ga in blagoslovljen bo. Zgodilo se je pa, ko je Ezav slišal besede svojega očeta Izaka, da je zavpil z velikim in zelo grenkim glasom ter rekel: Blagoslovi res tudi mene, oče. Rekel pa mu je: Tvoj brat je prišel s prevaro in vzel tvoj blagoslov. In rekel je: Pravično je bilo imenovano njegovo ime Jakob, saj me je podstavil, glej, že drugič: najprej je vzel mojo pravico prvorojenstva, in sedaj je vzel moj blagoslov. In Ezav je rekel svojemu očetu: Ali mi nisi pustil nobenega blagoslova, oče? Odgovarjajoč pa je Izak rekel Ezavu: Če sem njega naredil za tvojega gospoda in vse njegove brate sem naredil za njegove služabnike, če sem ga podprl z žitom in vinom, tebi pa kaj bom naredil, otrok? Rekel pa je Ezav svojemu očetu: Ali nimaš zame niti enega samega blagoslova, oče? Blagoslovi vendar tudi mene, oče! Globoko ganjen je bil Izak, Ezav pa je zavpil in jokal. Ločen pa je bil Izak, njegov oče, in mu je rekel: Glej, od bogastva zemlje bo tvoje prebivališče in od rose neba od zgoraj. In na svojem meču boš živel in svojemu bratu boš služil, bo pa, ko uničiš in odstraniš njegov jarem s svojega vratu.

In Ezav je nosil zamero Jakobu zaradi blagoslova, s katerim ga je blagoslovil njegov oče, Ezav pa je rekel v svojih mislih: Naj se približajo dnevi žalovanja za mojega očeta, da ubijem svojega brata Jakoba. Rebeki pa so bile poročane besede njenega starejšega sina Ezava, in poslala je ter poklicala svojega mlajšega sina Jakoba, in rekla mu je: Glej, tvoj brat Ezav ti grozi, da te bo ubil. Zdaj torej, otrok, poslušaj moj glas in vstani ter zbeži v Mezopotamijo k mojemu bratu Labanu v Haran. In prebivaj z njim nekaj dni, dokler se jeza ne odvrne. In jeza brata tvojega od

tebe, in pozabi, kar si mu storil, in ko pošljem, te bom poklicala od tam, da ne bi kdaj osirotela od vas obeh v enem dnevu. Rebeka pa je rekla Izaku: Naveličana sem svojega življenja zaradi hčera sinov Hetovih. Če bo Jakov vzel ženo izmed hčera te dežele, kaj mi je potem do življenja?

28

Poklicavši pa Izak Jakoba, ga je blagoslovil in mu zapovedal, rekoč: Ne boš vzel žene izmed hčera Kanaancev. Vstani in pobegni v Mezopotamijo, v hišo Betuela, očeta tvoje matere, in vzemi si od tam ženo izmed hčera Labana, brata tvoje matere. Moj Bog pa naj te blagoslovi, naj te poveča in pomnoži, in postal boš zbor narodov. In naj ti da blagoslov Abrahama, mojega očeta, tebi in tvojemu semenu s teboj, da podeduješ zemljo svojega prebivanja, katero je Bog dal Abrahamu. In Izak je poslal Jakoba, in ta je odšel v Mezopotamijo k Labanu, sinu Betuela Sirca, bratu Rebeke, matere Jakoba in Ezava.

Ezav pa je videl, da je Izak blagoslovil Jakoba in ga poslal v mezopotamsko Sirijo, da si vzame ženo od tam, ko ga je blagoslavljal, in mu je zapovedal, rekoč: Ne boš vzel žene izmed hčera Kanaancev. Jakob je poslušal svojega očeta in svojo mater ter odšel v mezopotamsko Sirijo. Videl pa je tudi Ezav, da so hčere Kanaana zle pred Izakom, njegovim očetom. Ezav je šel k Izmaelu in vzel Maelet, hčer Izmaela, sina Abrahamovega, sestro Nabajota, k svojim ženam za ženo.

Jakob je odšel iz vodnjaka prisege in šel v Haran. In srečal je kraj in spal je tam, kajti sonce je zašlo, in vzel je od kamnov kraja ter jih položil k svoji glavi, in spal je na tistem kraju. In sanjal je, in glej, lestev je bila postavljena v zemlji, katere glava je dosegala v

nebo, in angeli Boga so se vzpenjali in spuščali po njej. Gospod pa je stal nad njo in rekel: Jaz sem Bog Abrahama, tvojega očeta, in Bog Izaka. Ne boj se! Zemljo, na kateri spiš, bom dal tebi in tvojemu semenu. In tvoje seme bo kot pesek zemlje in razširilo se bo na morje, na jug, na sever in na vzhod, in blagoslovljeni bodo v tebi vsi rodovi zemlje in v tvojem semenu. In glej, jaz sem s teboj, varoval te bom na vsej poti, kamor koli boš šel, in vrnil te bom v to deželo, ker te ne bom zapustil, dokler ne izpolnim vsega, kar sem ti govoril. In Jakob se je zbudil iz svojega spanja in rekel: Gospod je na tem mestu, jaz pa tega nisem vedel. In se je bal in rekel: Kako strašen je ta kraj! To ni nič drugega kot hiša Boga, in to so vrata nebes. In Jakov je vstal zjutraj in vzel kamen, ki ga je bil položil tam pod svojo glavo, in ga postavil kot steber ter izlil olje na njegov vrh. In poklical je ime tega kraja Božja hiša, Luz pa je bilo ime tega mesta prej. In Jakob je molil obljubo, rekoč: Če bo Gospod Bog z menoj in me bo varoval na tej poti, po kateri grem, in mi bo dal kruh za jesti in oblačilo, da se oblečem, In če me vrne z rešitvijo v hišo mojega očeta, bo Gospod moj Bog. In ta kamen, ki sem ga postavil kot steber, bo zame hiša Božja, in od vsega, kar mi boš dal, bom desetino daroval tebi.

29

In Jakob je dvignil noge ter odšel v deželo vzhoda, k Labanu, sinu Betuela Sirca, bratu Rebeke, matere Jakoba in Ezava. In vidi, in glej, vodnjak v ravnini, tam pa so bile tri črede ovac, ki so počivale pri njem, kajti iz onega vodnjaka so napajali črede, velik kamen pa je bil na ustju vodnjaka. In tam so se zbrale vse črede, odkotalili so kamen z ustja vodnjaka, napajali ovce in vrnili kamen na ustje vodnjaka na njegovo mesto. Rekel pa jim je Jakob: Bratje, od kod ste? Oni pa so rekli: Iz Harana smo. Rekel pa jim je: Poznate Labana, sina Nahorja? Oni pa so rekli: Poznamo. Rekel pa

jim je: Je zdrav? Oni pa so rekli: Je zdrav, in glej, Rahela, njegova hči, prihaja z ovcami. In rekel je Jakob: Še je dan velik, še ni čas, da bi zbrali živino. Napojite ovce, pojdite in jih pasete. Oni pa so rekli: Ne bomo mogli, dokler se ne zberejo vsi pastirji in odvaljajo kamen od ustja vodnjaka, in napojimo ovce. Medtem ko je še govoril z njimi, in glej, Rahela, hči Labana, je prihajala z ovcami svojega očeta, saj je ona pasla ovce svojega očeta. Zgodilo se je pa, ko je Jakob zagledal Rahelo, hčer Labana, brata svoje matere, in ovce Labana, brata svoje matere, da je Jakob pristopil, odvalil kamen z ustja vodnjaka in napajal ovce Labana, brata svoje matere. In Jakob je poljubil Rahelo in zakričal z močnim glasom ter zajokal. In poročal je Raheli, da je brat njenega očeta in da je sin Rebeke, in tekla je ter poročala svojemu očetu te besede. Zgodilo se je pa, ko je Laban slišal ime Jakoba, sina svoje sestre, da je tekel naproti njemu, ga objel in poljubil ter ga privedel v svojo hišo, in Jakob je povedal Labanu vse te besede. In Laban mu je rekel: Iz mojih kosti in iz mojega mesa si ti. In bil je z njim mesec dni.

Rekel pa je Laban Jakobu: Ker si moj brat, mi ne boš služil zastonj. Povej mi, kakšna je tvoja nagrada? Laban pa je imel dve hčeri, ime starejše je bilo Leja in ime mlajše Rahela. Oči Leie pa so bile šibke, Rahela pa je bila lepa po obliki in zelo lepa na pogled. Ljubil pa je Jakob Rahelo in rekel: Služil ti bom sedem let za Rahelo, tvojo mlajšo hčer. Rekel pa mu je Laban: Bolje je dati jo tebi, kot dati jo drugemu možu; prebivaj z menoj. In služil je Jakob za Rahelo sedem let, in bili so pred njim kot malo dni, ker jo je ljubil. Rekel pa je Jakob Labanu: Daj mi mojo ženo, kajti dnevi so se izpolnili, da grem k njej. Laban pa je zbral vse moške kraja in priredil poroko. In zgodil se je večer, in vzel je Lejo, svojo hčer, ter jo pripeljal k Jakobu, in Jakob je vstopil k njej. Dal pa je Laban svoji hčeri Leji svojo deklo Zelfo, njej kot deklo. Zgodilo se je pa

zjutraj, in glej, bila je Lea. Rekel je pa Jakob Labanu: Kaj si mi to naredil? Mar nisem služil pri tebi zaradi Rahele? In zakaj si me prevaral? Odgovoril pa je Laban: Ni tako v našem kraju, da bi dali mlajšo pred starejšo. Dokonči torej ta teden, in dal bom ti tudi to namesto dela, ki ga delaš pri meni še sedem drugih let. Jakob je naredil tako in izpolnil njen teden, in Laban mu je dal svojo hčer Rahelo za ženo. Dal pa je Laban svoji hčeri Ballo, svojo deklo, njej za deklo. In vstopil je k Raheli, ljubil pa je Rahelo bolj kot Lejo in mu služil še sedem let.

Videl pa je Gospod Bog, da je bila Lea sovražena, zato ji je odprl maternico, Rahela pa je bila neplodna. In Lea je zanosila in rodila sina Jakubu. Poklicala pa je njegovo ime Ruben, rekoč: Ker je moj Gospod videl moje ponižanje in mi dal sina, zdaj me bo torej moj mož ljubil. In spet je spočela in rodila drugega sina Jakubu, in rekla: Ker je Gospod slišal, da sem sovražena, mi je dal tudi tega. In klicala je njegovo ime Simeon. In spet je spočela in rodila sina ter rekla: Sedaj bo moj mož pri meni, saj sem mu rodila tri sinove. Zato je poklicala njegovo ime Levi. In spočela je še rodila sina in rekla: Sedaj se bom še za to zahvalila Gospodu. Zato je poklicala njegovo ime Juda, in prenehala je rojevati.

30

Rahela pa je videla, da ni rodila Jakubu, in Rahela je zavidala svoji sestri ter rekla Jakubu: Daj mi otroke, sicer bom umrla. Razjezen pa je Jakob rekel Raheli: Ali nisem jaz namesto Boga, ki te je prikrajšal za sad trebuha? Rahela je rekla Jakubu: Glej, moja dekla Bala, vstopi k njej, in rodila bo na mojih kolenih, in tudi jaz bom zgrajena iz nje. In dala mu je Balla svojo deklo za ženo, in Jakob je vstopil k njej. In spočela je Balla, mlada ženska Rahele, in rodila sina Jakubu. In rekla je Rahela: Sodil mi je Bog in slišal je

moj glas ter mi dal sina, zato je poklicala njegovo ime Dan. In Balla, Rahelina dekla, je spet spočela in Jakobu rodila drugega sina. In Rahela je rekla: Bog se je potegoval zame, in borila sem se s svojo sestro ter zmagala, in poklicala je njegovo ime Neftali. Leja pa je videla, da je prenehala rojevati, in vzela svojo deklo Zelfo ter jo dala Jakobu za ženo, in vstopil je k njej. In spočela je Zelfa, dekla Leje, in rodila Jakobu sina. Lea je rekla: V sreči! In imenovala je njegovo ime Gad. In Zelfa, Lejina dekla, je še spočela in rodila Jakobu drugega sina. In Leja je rekla: Blagoslovljena sem, ker me bodo ženske imenovala blagoslovljeno, in poklicala je njegovo ime Aser. Ruben je šel na dan žetve pšenice in našel jabolka mandragor na polju ter jih prinesel svoji materi Lei. Rahela pa je rekla svoji sestri Lei: Daj mi od mandragor tvojega sina. Rekla pa je Leja: Ali ti ni dovolj, da si vzela mojega moža? Mar boš vzela tudi mandragore mojega sina? Rekla pa je Rahela: Ne tako, naj spi s teboj to noč namesto mandragor tvojega sina. Jakob pa je zvečer prišel s polja, in Lea je izšla naproti njemu ter rekla: K meni boš prišel danes, kajti najela sem te namesto mandragor mojega sina. In spal je z njo tisto noč. In Bog je uslišal Lejo in po zanositvi je rodila Jakobu petega sina. In Lea je rekla: Bog mi je dal plačilo, ker sem dala svojo deklo svojemu možu, in poklicala je njegovo ime Isahar, kar pomeni plačilo. In Leja je še spočela in rodila šestega sina Jakobu. In rekla je Leja: Bog mi je dal dober dar v tem sedanjem času, moj mož me bo izbral, saj sem mu rodila šest sinov. In poklicala je njegovo ime Zabulon. In po tem je rodila hčer in dal ji je ime Strašne stvari. Bog pa se je spomnil Rahele in jo je poslušal ter ji odprl maternico. In spočela je in rodila Jakobu sina, Rahela pa je rekla: Moj Bog je odvezl grajo. In poklicala je njegovo ime Jožef, rekoč: Naj mi Bog doda še enega sina.

Zgodilo se je pa, ko je Rahela rodila Jožefa, da je Jakob rekel Labanu: Pošlji me, da grem v svoj kraj in v svojo deželo. Vrne mi žene in otroke, za katere sem ti služil, da lahko grem, saj ti veš, kakšno služenje sem ti služil. Rekel pa mu je Laban: Če sem našel naklonjenost pred teboj, sem spoznal po znamenjih, kajti Bog me je blagoslovil ob tvojem prihodu. Določi svojo plačo meni in ti jo bom dal. Rekel pa je Jakob: Ti poznaš, kako sem ti služil, in koliko je bilo tvoje živine z menoj. Majhno je namreč bilo, kolikor si imel pred menoj, in zraslo je v množico, in blagoslovil te je Gospod Bog pri moji nogi, sedaj torej, kdaj bom naredil tudi jaz sebi hišo? In Laban mu je rekel: Kaj ti bom dal? Jakob pa mu je rekel: Ne boš mi dal ničesar, če mi boš izpolnil to besedo. Spet bom pasel tvoje ovce in jih bom varoval. Naj minejo vse tvoje ovce danes, in loči od tam vsako temno ovco med jagnjeti in vsako progasto in pikčasto med kozami; to bo moje plačilo. In moja pravičnost mi bo pričala na naslednji dan, ker je moja nagrada pred teboj: vse, kar ne bo pikasto in progasto med kozami in temno med jagnjeti, bo pri meni šteto za ukradeno. Rekel pa mu je Laban: Naj bo po tvoji besedi. In tistega dne je ločil pikčaste in pegaste kozle ter vse pikčaste in pegaste koze, in vse, kar je bilo temno med jagnjeti, in vse, kar je bilo belo med njimi, in dal jih je v roke svojih sinov. In odstranil je pot treh dni med njimi in Jakobom. Jakob pa je pasel preostale Labanove ovce. Vzel pa je Jakob zase sveže palice iz štoraksa, oreha in platane ter jih olupil, da so nastali beli luskasti predeli, in ko je odstranjeval zeleno, se je na palicah prikazalo belo, ki ga je olupil, pisano. In postavil je palice, ki jih je olupil, v korita za napajanje, da bi ovce, ko bi prišle piti, pred palicami, ko bi prišle piti, zanosile ob pogledu na palice. In so se ovce parile pri palicah, in so ovce rodile čisto bele in pisane in pepelnato pikčaste. Jagnjeta pa je Jakob ločil in postavil pred ovce belega progastega ovna in vse pisano v jagnjetih, ter ločil zase črede po sebi in jih ni mešal v Labanove ovce. Zgodilo se je pa v času, ko so bile ovce

noseče in so sprejemale v maternico, da je Jakob postavil palice pred ovce v korita, da bi se spočele glede na palice. Ko pa bi ovce rodile, ni postavljaj, zgodilo pa se je, da so bile neoznačene Labanove, označene pa Jakobove. Človek je postal zelo, zelo bogat in imel je mnogo živine, vole, služabnike, služabnice, kamele in osle.

31

Slišal pa je Jakob besede Labánovih sinov, ki so govorili: Jakob je vzel vse našega očeta, in iz tega, kar je bilo našega očeta, si je naredil vso to slavo. In Jakob je videl Labanov obraz, in glej, ni bil do njega kot včeraj in predvčerajšnjim. Gospod pa je rekel Jakobu: Vrni se v deželo svojega očeta in k svojemu rodu, in jaz bom s teboj. Poslal pa je Jakob in poklical Lejo in Rahelo na ravnino, kjer so bile črede. In vidim obraz vašega očeta, da ni naklonjen meni, kot včeraj in predvčerajšnjim, a Bog mojega očeta je bil z mano. In vi pa veste, da sem z vso svojo močjo služil vašemu očetu. Vaš oče pa me je prevaral in spremenil moje plačilo desetih jagnjet, vendar mu Bog ni dal, da bi mi škodoval. Če tako reče, bodo pisane tvoja plača, in vse ovce bodo rodile pisane; če pa reče, bodo bele tvoja plača, in vse ovce bodo rodile bele. Bog je vzel vso živino vašega očeta in mi jo dal. In zgodilo se je, ko so ovce v maternici spočenjale, da sem videl v svojih očeh med spanjem, in glej, kozli in ovni so se vzpenjali na ovce in koze, bili so beli, pikasti in pepelnato obarvani pegasti. In rekel mi je Angel Boga v sanjah: Jakob. Jaz pa sem rekel: Kaj je? In rekel je: Poglej gor s svojimi očmi in glej kozle in ovne, ki se vzpenjajo na ovce in koze, pike, pisane in pepelnato barvaste, kajti videl sem vse, kar ti Laban dela. Jaz sem Bog, ki se ti je prikazal na Božjem kraju, kjer si mi tam mazilil steber in kjer si mi tam dal obljubo. Zdaj torej vstani in pojdi iz te dežele ter odidi v deželo svojega rojstva, in jaz

bom s teboj. In Rahela in Lea sta mu odgovorili: Mar nimava več deleža ali dediščine v hiši najnega očeta? Ali nismo bile štete kot tuje njemu? Kajti prodal nas je in požrl je naše srebro. Vse bogastvo in slavo, ki jo je odvzel Bog našega očeta, bo naše in naših otrok, zdaj torej naredi vse, kar ti je rekel Bog. Jakob pa je vstal, vzel svoje žene in svoje otroke ter jih posadil na kamele. In odvedel je vse svoje premoženje in vso svojo prtljago, ki jo je pridobil v Mezopotamiji, in vse svoje, da bi odšel k Izaku, svojemu očetu, v deželo Kanaan. Laban pa je odšel strižiti svoje ovce, Rachel pa je ukradla malike svojega očeta. Jakob pa je skril pred Labanom Sircem, da mu ne bi sporočil, da beži. In pobegnil je on sam in vse njegovo, prečkal je reko in pohitel v goro Galad. Labanu Sircu pa je bilo tretji dan poročano, da je Jakob zbežal. In vzel je svoje brate s seboj, ga preganjal sedem dni poti in ga dohitel na gori Gilead. Prišel pa je Bog k Labanu Sirkemu v spanju ponoči in mu rekel: Varuj se, da ne bi kdaj govoril z Jakobom zlo. In Laban je dohitel Jakoba, Jakob pa je postavil svoj šotor v gori, Laban pa je postavil svoje brate v gori Gilead. Rekel pa je Laban Jakobu: Kaj si naredil? Zakaj si skrivno pobegnil in si me ukradel ter odpeljal moje hčere kot ujetnice z mečem? In če bi mi sporočil, bi te odposlal z veseljem, z glasbeniki, z bobni in s citro. In nisem bil deležen vrednosti, da bi poljubil svoje otroke in svoje hčere; sedaj pa si nespametno storil. In sedaj je moja roka dovolj močna, da ti škoduje, toda Bog tvojega očeta mi je včeraj rekel: Varuj se, da ne bi kdaj govoril z Jakobom zla. Sedaj si torej odšel, saj si z željo želel oditi v hišo svojega očeta, zakaj pa si ukradel moje bogove? Jakob pa je odgovoril Labanu: Bal sem se, rekel sem si namreč, da ne bi kdaj vzel proč svoje hčere od mene in vse moje. In rekel je Jakob: Pri komerkoli bi našel tvoje bogove, ne bo živel pred našimi brati. Spoznaj, kaj je pri meni od tvojih stvari, in vzemi. In ni spoznal pri njem ničesar. Ni pa vedel Jakob, da je Rahela, njegova žena, ukradla njih. Vstopivši pa je Laban

iskal v hiši Leje in ni našel, in izšel je iz hiše Leje, in iskal je hišo Jakoba in v hiši dveh dekel, in ni našel, vstopil pa je tudi v hišo Rahele. Rahela pa je vzela malike in jih vrgla v sedlarske torbe kamele ter sedla nanje. In rekla je njenemu očetu: Ne jemli tega težko, gospod, ne morem vstati pred teboj, ker imam ženski običaj. Laban je preiskal vso hišo in ni našel malikov. Bil pa je jezen Jakob in boril se je z Labanom, odgovarjajoč pa je Jakob rekel Labanu: Kaj je moja krivica? In kaj je moj greh, ker si me preganjal? In ker si preiskal vse posode moje hiše, kaj si našel od vseh posod tvoje hiše? Postavi to tukaj pred tvoje brate in moje brate, in naj sodijo med nama dvema. Dvajset let sem bil z teboj, tvoje ovce in tvoje koze niso postale jalove, ovnov tvojih ovc nisem požrl. Raztrgano od zveri ti nisem prinesel, sam sem plačeval iz lastnih sredstev za kraje podnevi in kraje ponoči. Podnevi sem bil sežgan od vročine in ponoči od mraza, in spanje je bežalo od mojih oči. Dvajset let sem bil v tvoji hiši, služil sem ti štirinajst let za tvoji dve hčeri in šest let pri tvojih ovcah, ti pa si mi desetkrat spremenil plačo. Če ne bi bil z menoj Bog mojega očeta Abrahama in strah Izaka, bi me zdaj praznega odpisal. Moje ponižanje in trud mojih rok je videl Bog in te včeraj grajal.

Laban pa je odgovoril Jakobu: Hčere so moje hčere in sinovi so moji sinovi in živina je moja živina in vse, kar vidiš, je moje. In glede mojih hčera, kaj naj storim tem danes ali njihovim otrokom, ki so jih rodile? Zdaj torej pridi, naj sklenem zavezo jaz in ti, in bo v pričevanje med menoj in teboj. Rekel pa mu je: Glej, nihče ni z nami, poglej, Bog je priča med menoj in teboj. Vzel pa je Jakob kamen in ga postavil kot steber. Rekel pa je Jakob svojim bratom: Zberite kamne, in zbrali so kamne in naredili hrib, in jedli so tam na hribu, in rekel je njemu Laban: Ta hrib priča med menoj in teboj danes. In Laban ga je imenoval kup pričevanja, Jakob pa ga je imenoval kup priča. Laban je rekel Jakobu: Glej, ta kup in ta

steber, ki sem ga postavil med mano in teboj, priča ta kup in priča ta steber. Zato je dobil ime Kup priča. In videnje, o katerem je bilo rečeno: Naj Bog pogleda med menoj in teboj, ker se bomo ločili drug od drugega. Če boš ponižal moje hčere, če boš vzel žene k mojim hčeram, poglej, nihče ni z nami, ki bi videl – Bog je priča med menoj in teboj. Če namreč jaz ne prečkam k tebi, niti ti ne prečkaš k meni tega hriba in tega stebra za zlo. Bog Abrahama in bog Nahorja naj sodi med nama, in Jakob je prisegel pri strahu svojega očeta Izaka. Žrtvoval je žrtev na gori in poklical je svoje brate, jedli so in pili so ter spali so na gori.

32

Laban pa je zjutraj vstal, poljubil svoje sinove in hčere ter jih blagoslovil, nato se je obrnil in odšel na svoj kraj.

In Jakob je odšel na svojo pot, in ko je pogledal gor, je videl Božji tabor utaborjen, in srečali so ga Božji angeli. Rekel je pa Jakob, ko jih je videl: To je Božji tabor, in poklical je ime onega kraja Tabori.

Poslal pa je Jakob poslance pred seboj k Ezavu, svojemu bratu, v deželo Seir, v deželo Edom. In ukazal jim je, rekoč: Tako boste rekli gospodu mojemu Ezavu: Tako pravi služabnik tvoj Jakob: Z Labanom sem prebival in sem odlašal do sedaj. Pridobil sem vole, osle, ovce, služabnike in služabnice, in poslal sem sporočilo mojemu gospodu Ezavu, da bi tvoj služabnik našel naklonjenost pred teboj. In vrnili so se angeli k Jakobu, rekoč: Prišli smo k tvojemu bratu Ezavu, in glej, on prihaja naproti tebi, in štiristo mož je z njim. Bal se je pa Jakob zelo in bil je v stiski, in razdelil je ljudstvo, ki je bilo z njim, in vole, in kamele, in ovce v dva tabora. In rekel je Jakob: Če pride Ezav v en tabor in ga udari,

bo drugi tabor rešen. Rekel pa je Jakob: Bog mojega očeta Abrahama in Bog mojega očeta Izaka, Gospod, ti, ki si mi rekel: Odidi v deželo svojega rojstva in dobro ti bom storil, Naj mi bo dovolj od vse pravičnosti in od vse resnice, ki si jo izkazal tvojemu hlapcu, kajti s to mojo palico sem prečkal ta Jordan, sedaj pa sem postal dva tabora. Reši me iz roke mojega brata, iz roke Ezava, ker se ga bojim, da ne bi kdaj prišel in udaril mene ter mater z otroki. Ti pa si rekel: Dobro ti bom storil in naredil bom tvoje seme kot pesek morja, ki ne bo štet zaradi množice. In spal je tam tisto noč in vzel je darila, ki jih je prinesel, ter jih poslal svojemu bratu Ezavu. Dvesto koz, dvajset kozlov, dvesto ovc, dvajset ovnov, trideset doječih kamel in njihovih mladičev, štirideset krav, deset bikov, dvajset oslic in deset žrebet. In dal jih je svojim služabnikom, čredo za čredo posebej, rekel pa je svojim služabnikom: Pojdite pred menoj in naredite razmik med čredo in čredo. In ukazal je prvemu, rekoč: Če te sreča moj brat Ezav in te sprašuje, rekoč: Čigav si? In kam greš? In čigave so te stvari, ki gredo pred teboj? Rekel boš: Od tvojega služabnika Jakoba, darila je poslal mojemu gospodu Ezavu, in glej, sam je za nami. In ukazal je prvemu in drugemu in tretjemu in vsem, ki so šli pred temi čredami, rekoč: Po tej besedi govorite Ezavu, ko vas bo našel. In boste rekli: Glej, tvoj služabnik Jakob prihaja za nami. Rekel je namreč: Pomiriti bom njegov obraz z darovi, ki gredo pred njim, in po tem bom videl njegov obraz. Morda bo namreč sprejel moj obraz. In darila so šla pred njim, on sam pa je tisto noč spal v taboru. Vstal pa tisto noč, vzel je dve ženi, dve mladi ženski in enajst svojih otrok ter prečkal prehod čez Jabok. Vzel jih je in prečkal hudournik ter prepeljal vse svoje.

Ostal pa je Jakob sam in se je z njim boril mož do jutra. Videl pa je, da ni zmožen proti njemu, in se je dotaknil širine njegovega stegna, in otrpnila je širina Jakobovega stegna med rokovanjem z

njim. In rekel mu je: Pošlji me, kajti vzšla je zora. On pa je rekel: Ne bom te poslal, če me ne blagosloviš. Rekel mu je: Kaj je tvoje ime? On pa je rekel: Jakob. In rekel mu je: Ne boš več klican s tvojim imenom Jakob, ampak Izrael bo tvoje ime, ker si se boril z Bogom in boš zmogel tudi z ljudmi. Vprašal pa je Jakob in rekel: Sporoči mi svoje ime. In rekel je: Zakaj sprašuješ moje ime? In ga je blagoslovil tam. In Jakob je poklical ime tega kraja Obličje Boga, kajti videl sem Boga obraz v obraz, in rešena je bila moja duša. Vzšlo mu je sonce, ko je minila oblika Boga, on pa je šepal na svoje stegno. Zaradi tega sinovi Izraela ne bodo jedli žile, ki je otrpnela, ki je na votlini stegna, do današnjega dne, ker se je dotaknil votline stegna Jakoba žile, ki je otrpnela.

33

Jakob je pogledal navzgor s svojimi očmi in videl, in glej, njegov brat Ezav je prihajal, in štiristo mož z njim, in Jakob je razdelil otroke na Lejo in na Rahelo in dve služabnici. In postavil je dve mladi ženski in njune sinove na prvo mesto, Lejo in njene otroke za njimi, Rahelo in Jožefa pa na zadnje mesto. On sam pa je napredoval pred njimi in se poklonil na zemljo sedemkrat, dokler se ni približal svojemu bratu. In Ezav je stekel naproti njemu, in ko ga je objel, je padel na njegov vrat in ga poljubil, in oba sta jokala. In ko je pogledal gor, je Ezav videl žene in otroke ter rekel: Kaj so ti tebi? On pa je rekel: Otroci, ki jih je Bog milostno dal tvojemu otroku. In mlade ženske so se približale in njihovi otroci, in so se poklonili. In pristopila je Leja in njeni otroci, in so se poklonili, in po tem sta pristopila Rahela in Jožef, in sta se poklonila. In rekel je: Kaj so ti vse te stvari, vsi ti tabori, ki sem jih srečal? On pa je rekel: Da bi tvoj služabnik našel naklonjenost pred teboj, gospod. Rekel je pa Ezav: Imam mnogo, brat, naj bo tvoje tebi. Rekel pa je Jakob: Če sem našel

naklonjenost pred teboj, sprejmi darove iz mojih rok, zato ker sem videl tvoj obraz, kot bi kdo videl obraz Boga, in bil boš zadovoljen z menoj. Vzemi moje blagoslove, katere sem ti prinesel, ker me je Bog pomiloval in imam vse, in silil ga je, in vzel je. In rekel: Odšedši pojdimo naravnost. Rekel pa mu je: Moj gospod ve, da so otroci nežnejši, in ovce ter voli dojijo pri meni. Če jih torej podženim en dan, bo umrla vsa živina. Naj gre moj gospod naprej pred svojim slugo, jaz pa bom počasi nadaljeval pot glede na tempo potovanja, ki je pred menoj, in glede na korak mladeničev, dokler ne pridem k mojemu gospodu v Seir. Rekel pa je Ezav: Pustil bom s teboj del ljudstva, ki je z menoj. On pa je rekel: Zakaj to? Zadostno je, ker sem našel naklonjenost pred teboj, gospod. Ezav pa se je tistega dne obrnil na svojo pot v Seir. Jakob je odšel v Šotore in si je tam zgradil hišo, za svojo živino pa je naredil šotore. Zato je ime tistega kraja poimenoval Šotori.

In Jakob je prišel v Salem, mesto Sihemov, ki je v deželi Kanaan, ko se je vrnil iz mezopotamske Sirije, in je taboril pred mestom. In pridobil je del polja, kjer je postavil svoj šotor, od Emmorja, očeta Sihema, za sto jagnjet. In tam je postavil žrtvenik in klical Boga Izraela.

34

Šla je ven pa Dina, hči Leje, ki jo je rodila Jakobu, da bi spoznala hčere domačinov. In jo je videl Sihem, sin Emora Hivejca, vladar dežele, in jo vzel, spal z njo in jo ponižal. In pozoren je bil do duše Deine, hčere Jakoba, in ljubil je devico ter govoril ji po njenem umu. Sihem je rekel svojemu očetu Emoru: Vzemi mi to dekle za ženo. Jakob pa je slišal, da je sin Emmorja oskrunil Deino, njegovo hčer. Njegovi sinovi pa so bili z njegovo živino na ravnini, Jakob pa je molčal, dokler niso prišli. Šel pa je

ven Emmor, oče Sihema, k Jakobu, da bi govoril z njim. Sinovi Jakoba pa so prišli s polja, ko pa so slišali, so bili moške globoko prizadeti, in zelo jim je bilo boleče, ker je naredil sramotno stvar v Izraelu, ko je spal z Jakobovo hčerjo, in tako ne bo. In Emmor jim je govoril, rekoč: Sihem, moj sin, je z dušo izbral vašo hčer; dajte mu jo torej za ženo. In poročite se z nami, vaše hčere dajte nam in naše hčere vzemite za vaše sinove. In prebivajte med nami, in glejte, zemlja je široka pred vami, prebivajte in trgujte na njej ter pridobivajte posest v njej. Rekel pa je Sihem njenemu očetu in njenim bratom: Naj najdem naklonjenost pred vami, in karkoli boste rekli, bomo dali. Zelo povečajte doto in dal bom, kar koli mi boste rekli, vi pa mi dajte to dekle za ženo.

Odgovorili pa so sinovi Jakoba Sihemu in Emoru, njegovemu očetu, s prevaro in govorili so jim, ker so oskrunili Dino, njihovo sestro. In Simeon in Levi, brata Deine, sta jim rekla: Ne bomo mogli storiti te stvari, dati naše sestre možu, ki ima neobrezanost, saj je to sramota za nas. Samo v tem vam bomo postali podobni in prebivali bomo med vami, če postanete kot mi, tako da bo obrezana vsaka vaša moška oseba. In dali bomo naše hčere vam in od vaših hčera vzeli bomo sebi žene in prebivali bomo med vami in bili bomo kot en rod. Če pa nas ne poslušate, da bi bili obrezani, bomo vzeli našo hčer in odšli. Besede so ugajale Emmorju in Sihemu, sinu Emmorja. In mlad možki ni odlašal, da bi naredil to stvar, saj mu je bilo mar za hčer Jakoba, on pa je bil najslavnejši od vseh v hiši svojega očeta. Prišla pa sta Emor in Sihem, njegov sin, k vratom svojega mesta in govorila sta z možmi svojega mesta, rekoč: Ti ljudje so miroljubni, naj prebivajo z nami na tej zemlji in naj trgujejo po njej, ta zemlja pa je, glej, široka pred njimi, njihove hčere bomo vzeli sebi za žene in naše hčere bomo dali njim. V tem samo bodo ljudje podobni nam, da prebivajo z nami, tako da bomo eno ljudstvo, če bo obrezan vsak naš možki, kakor so tudi

oni obrezani. Ali njihova živina, štirinožne živali in njihova lastnina ne bodo naši? Samo v tem bodimo jim podobni in prebivali bodo z nami. In poslušali so Emmor in Suhem, njegov sin, vsi, ki so trgovali pri vratih njihovega mesta, in obrezali so meso svoje prednje kože, vsak moški.

Zgodilo se je pa tretji dan, ko so bili v trpljenju, da sta dva sinova Jakoba, Simeon in Levi, brata Deine, vsak vzel svoj meč, varno vstopila v mesto in ubila vse moške. Emmor in njegovega sina Sihema so ubili z mečem, vzeli so Dino iz Sihemove hiše in odšli. Sinovi Jakoba pa so vstopili k ranjenim in opleni mesto, v katerem so oskrunili Dino, njihovo sestro. In vzeli so njihove ovce, njihove vole in njihove osle, kolikor jih je bilo v mestu in kolikor jih je bilo na polju. In vse njihove ljudi, in vso njihovo prtljago, in njihove žene so ujeli v ujetništvo, in opleni so vse, kar je bilo v mestu, in vse, kar je bilo v hišah. Rekel pa je Jakob Simeonu in Leviju: Sovražnega ste me naredili, tako da sem zloben vsem, ki prebivajo v deželi, Kánaancem in Perizéjcem. Jaz pa sem maloštevilčen po številu, in ko se bodo zbrali zoper mene, me bodo udarili, in uničen bom jaz in moja hiša. Oni pa so rekli: Ampak ali bodo z našo sestro ravnali kot s kurbo?

35

Bog pa je rekel Jakobu: Vstani in pojdi v kraj Betel ter tam prebivaj, in naredi tam oltar Bogu, ki se ti je prikazal, ko si bežal pred obrazom svojega brata Ezava. Rekel pa je Jakob svoji hiši in vsem tistim, ki so bili z njim: Dvignite tuje bogove, ki so z vami, iz vaše sredine, in očistite se, in spremenite svoje obleke. In ko vstanemo, gremo gor v Betel in naredimo tam oltar Bogu, ki me je poslušal v dnevu stiske, ki je bil z menoj in me je rešil na poti, po kateri sem šel. In dali so Jakobu tuje bogove, ki so bili v njihovih

rokah, in uhanе v njihovih ušesih, in Jakob jih je skril pod terebinto v Sihemu ter jih uničil do današnjega dne. In Izrael je odšel iz Sihema, in zgodil se je strah Boga nad mesti, ki so bila okoli njih, in niso zasledovali sinov Izraela. Prišel pa je Jakob v Luzo, ki je v deželi Kanaan, ki je Betel, on sam in vsi ljudje, ki so bili z njim. In zgradil je tam oltar in imenoval kraj Betel, ker se mu je tam prikazal Bog, ko je bežal pred svojim bratom Ezavom.

Umrla pa je Debora, dojlja Rebeke, in bila je pokopana pod Betelom pri hrastu, in Jakob je dal njeno ime Hrast žalovanja. Prikazal se je pa Bog Jakobu še v Luzi, ko je prišel iz Mezopotamije Sirije, in Bog ga je blagoslovil. In rekel mu je Bog: Tvoje ime ne bo več Jakob, ampak Izrael bo tvoje ime, in imenoval ga je Izrael. Rekel pa mu je Bog: Jaz sem tvoj Bog, povečuj se in množij se, narodi in skupnosti narodov bodo iz tebe, in kralji bodo izšli iz tvojih ledij. In zemljo, ki sem jo dal Abrahamu in Izaku, tebi sem jo dal, tebi bo pripadla, in tvojemu semenu po tebi bom dal to zemljo. Bog pa se je dvignil od njega iz kraja, kjer je govoril z njim. In Jakob je postavil steber na tem kraju, kjer je govoril z njim Bog, kamnit steber, in izlil je nanj pitno daritev in izlil je nanj olje. Jakob je dal ime kraju, kjer je z njim govoril Bog, Betel. Ko pa je Jakob odšel iz Betela, je postavil svoj šotor onkraj stolpa Gader. Zgodilo pa se je, ko se je približal Habrati, da bi prišel v Efrato, da je Rahela rodila in imela težek porod. Zgodilo se je pa, ko je težko rojevala, ji je rekla babica: Vzemi pogum, kajti tudi ta je tvoj sin. Zgodilo se je pa, ko je spuščala svojo dušo, saj je umirala, da je poklicala njegovo ime Sin moje bolečine, oče pa mu je dal ime Benjamin. Umrla pa je Rahela in bila pokopana na poti hipodroma Efrata, to je Betlehem. In Jakob je postavil steber na njenem grobu; to je steber na Rahelinem grobu do današnjega dne. Zgodilo se je pa, ko je Izrael prebival v tisti deželi, da je Ruben

odšel in spal z Balo, priležnico svojega očeta Jakoba, in Izrael je slišal, in to se mu je zdelo zlo. Sinovi Jakoba so bili dvanajst.

Sinovi Leah: prvorojenec Jakoba Ruben, Simeon, Levi, Juda, Issachar, Zebulun. Sinovi Rachel pa so bili Joseph in Benjamin. Sinovi Ballas, služabnice Rachel, pa so bili Dan in Nefthalim. Sinovi pa Zelfe, mladenke Leje, Gad in Aser, ti sinovi Jakoba, ki so se mu rodili v Mezopotamiji Sirije. Prišel pa je Jakob k Izaku, svojemu očetu, v Mambre, v mesto na ravnini – to je Hebron v deželi Kanaan – kjer sta prebivala Abraham in Izak. Izakovi dnevi, ki jih je živel, pa so bili sto osemdeset let. In slaboteč je Izak umrl in bil dodan k svojemu rodu, star in poln dni, in pokopala sta ga njegova sinova Ezav in Jakob.

36

To pa so rodovi Ezava, on je Edom. Esau pa je vzel sebi žene izmed hčera Kanaancev: Ado, hčer Ailoma Hetejca, in Olibemo, hčer Ana, sina Sebegona Evejca. In Basemath, hčer Izmaela, sestro Nabajota. Ada pa mu je rodila Elifaza, in Basemat je rodila Raguela. In Olibema je rodila Ieusa, Iegloma in Koreja; ti so sinovi Ezava, ki so se mu rodili v deželi Kanaan. Ezav pa je vzel svoje žene, svoje sinove, svoje hčere, vse ljudi svoje hiše, vse svoje premoženje, vso svojo živino in vse, kar je pridobil, in vse, kar si je pridobil v deželi Kanaan, in odšel je iz dežele Kanaan izpred svojega brata Jakoba. Bilo je namreč njihovo premoženje preveliko, da bi prebivala skupaj, in zemlja njihovega začasnega bivanja jih ni mogla nositi zaradi obilice njihovega premoženja. Ezav pa se je naselil v gori Seir; Ezav je Edom. To pa so rodovi Ezava, očeta Edoma, v gori Seir. In to so imena sinov Ezava: Elifaz, sin Ade, žene Ezava, in Raguel, sin Basemat, žene Ezava. Postali pa so sinovi Elifaza: Taiman, Omar, Sofar, Gotom in

Kenez. Tamna pa je bila priležnica Elifaza, sina Ezava, in rodila je Elifazu Amaleka; to so sinovi Ade, žene Ezava. Ti pa so sinovi Raguela: Nahot, Zare, Some in Moze; ti so bili sinovi Basemate, žene Ezava. Ti pa so sinovi Olibemas, hčere Ane, sina Sebegona, žene Ezava; rodila pa je Ezavu Ieusa, Iegloma in Koreja. To so voditelji, sinovi Ezava: sinovi Elifaza, prvorojenca Ezava, voditelj Taiman, voditelj Omar, voditelj Sofar, voditelj Kenez. Voditelj Korah, voditelj Gothom, voditelj Amalek, to so voditelji Eliphaza v deželi Idumei, to so sinovi Ade. In ti so sinovi Raguela, sina Ezava: voditelj Nahot, voditelj Zare, voditelj Some, voditelj Moze. Ti so voditelji Raguela v deželi Edom, ti so sinovi Basemat, žene Ezava. Ti pa so sinovi Olibemas, žene Ezava: voditelj Ieous, voditelj Ieglom, voditelj Kore; ti so voditelji Olibemas, hčere Ana, žene Ezava. Ti so sinovi Ezava in ti so njihovi voditelji, ti so sinovi Edoma. Ti pa so sinovi Seira Horejca, ki je prebival v tej deželi: Lotan, Shobal, Zibeon, Ana, In Dishon, in Asar in Rison so bili voditelji Horita, sina Seira, v deželi Edom. Sinovi Lotana pa so postali Chorri in Heman, sestra Lotana pa je bila Thamna. Ti pa so sinovi Sobala: Golam, Manahath, Gaibel, Zophar in Omar. In to so sinovi Sebegona: Aja in Ana. Ta je Ana, ki je našel Jamin v puščavi, ko je pasel živali za breme Sebegona, svojega očeta. Ti pa so sinovi Ana: Dišon in Oholibama, hči Ana. Ti pa so sinovi Dešona: Amadah, Asban, Itran in Haran. Ti pa so sinovi Asarja: Balaam, Zoukam in Ioukam. Ti pa so sinovi Risona, Kot in Aran. Ti pa so voditelji Horitov: voditelj Lotan, voditelj Šobal, voditelj Cibeon, voditelj Ana, Vodja Dešon, vodja Asar, vodja Rison – to so voditelji Horijscev v njihovih vodstvih v deželi Edom.

In to so kralji, ki so vladali v Edomu, preden je zakraljeval kralj v Izraelu. In v Edomu je vladal Balak, sin Beorja, in ime njegovega mesta je bilo Dennaba. Umrli pa je Balak, in namesto njega je zakraljeval Jobab, sin Zare iz Bosorre. Umrli pa je Jobab,

in namesto njega je zakraljeval Asom iz dežele Taimanov. Umrl je Asom in namesto njega je zakraljeval Adad, sin Barada, ki je udaril Midjan na ravnini Moaba, in ime njegovega mesta je bilo Gethaim. Umrl je Adad in namesto njega je zakraljeval Samada iz Masreke. Umrl pa je Samada, in namesto njega je zakraljeval Savel iz Reobota ob reki. Umrl pa je Saul, in namesto njega je kraljeval Ballenon, sin Achobora. Umrl pa je Ballenon, sin Achobora, in namesto njega je zakraljeval Arad, sin Barada, in ime njegovega mesta je bilo Phogor, ime njegove žene pa Metebeel, hči Matraitha, sina Maizooba. To so imena voditeljev Ezava v njihovih plemenih, glede na njihov kraj, v njihovih deželah in v njihovih narodih: voditelj Tamna, voditelj Gola, voditelj Jeter, voditelj Oholibamah, voditelj Helas, voditelj Finon, Voditelj Kenaz, voditelj Teman, voditelj Mazar, Voditelj Magediel, voditelj Zaphoin; to so voditelji Edoma v zgrajenih mestih v deželi njihove posesti. Ta Ezav je oče Edoma.

37

Prebival pa je Jakob v deželi, kjer je prebival njegov oče, v deželi Kanaan. In to so rodovi Jakoba. Jožef pa je bil star sedemnajst let in je pasel ovce svojega očeta s svojimi brati, ker je bil mlad, s sinovi Bale in s sinovi Zelfe, žen svojega očeta, in Jožef je prinesel hudo grajo k Izraelu, njihovemu očetu. Jakob pa je ljubil Jožefa bolj kot vse svoje sinove, ker mu je bil sin starosti, in naredil mu je pisano tuniko. Ko pa so njegovi bratje videli, da ga oče ljubi bolj kot vse njegove sinove, so ga zasovražili in mu niso mogli govoriti ničesar miroljubnega. Jožef pa je sanjal sanje in jih sporočil svojim bratom. In rekel jim je: Poslušajte to sanje, ki sem jo sanjal. Mislil sem, da vežete snope na sredi ravnine, in vstal je moj snop ter se vzravnal, vaši snopi pa so se obrnili in se poklonili mojemu snopu. Njegovi bratje pa so mu rekli: Ali boš res vladal

nad nami, ali boš res gospodaril nad nami? In še bolj so ga začeli sovražiti zaradi njegovih sanj in zaradi njegovih besed. Videl pa je druge sanje in jih pripovedoval svojemu očetu in svojim bratom ter rekel: Glejte, sanjal sem druge sanje, kakor da so se mi sonce, luna in enajst zvezd klanjali. In njegov oče ga je grajal in mu rekel: Kaj je ta sanja, ki si jo sanjal? Ali res bomo prišli jaz, tvoja mati in tvoji bratje, da se ti priklonimo do tal? Bili so ljubosumni nanj njegovi bratje, njegov oče pa je ohranil besedo. Odšli pa so njegovi bratje pasti ovce svojega očeta v Sihem. In Izrael je rekel Jožefu: Ali tvoji bratje ne pasejo v Sihemu? Pridi, poslal te bom k njim. Rekel mu je: Glej, tukaj sem. Izrael mu je rekel: Pojdi in poglej, ali so tvoji bratje zdravi in ovce, in mi sporoči. In poslal ga je iz doline Hebron, in prišel je v Sihem. In našel ga je mož, ki je taval po ravnini, in ga je vprašal: Kaj iščeš? On pa je rekel: Iščem svoje brate, povej mi, kje pasejo. Moški mu je rekel: Odšli so od tod, slišal sem jih namreč, kako so govorili: Pojdimo v Dotaim. In Jožef je šel za svojimi brati in jih našel v Dotaimu.

Videli so ga vnaprej od daleč, preden se jim je približal, in kovali so zlo, da bi ga ubili. Vsak pa je rekel svojemu bratu: Glej, tisti sanjač prihaja. Zdaj torej pridite, ubijmo ga in vržimo ga v eno od jam, in bomo rekli: Zla zver ga je požrla, in bomo videli, kaj bo z njegovimi sanjami. Slišavši pa Ruben, ga je rešil iz njihovih rok in rekel: Ne udarimo ga v dušo. Rekel pa jim je Ruben: Ne prelijte krvi, vrzite ga v eno od teh jam v puščavi, roke pa ne položite nanj, da bi ga rešil iz njihovih rok in ga vrnil njegovemu očetu. Zgodilo se je pa, ko je Jožef prišel k svojim bratom, da so Jožefu slekli pisano tuniko, ki jo je imel na sebi. In ko so ga vzeli, so ga vrgli v jamo; jama pa je bila prazna, ni imela vode. Sedli so, da bi jedli kruh, in ko so dvignili oči, so videli, in glej, popotniki Izmaelci so prihajali iz Gileada, in njihove kamele so bile naložene s kadilom in smolo in miro. Šli so pa, da bi jih pripeljali v Egipt.

Rekel pa je Juda svojim bratom: Kaj koristnega je, če ubijemo našega brata in skrijemo njegovo kri? Pridite, prodajmo ga tem Izmaelcem, naše roke naj ne bodo na njem, ker je naš brat in naše meso. Slišali so pa njegovi bratje. In šli so mimo madijanski trgovci, izvlekli so Jožefa iz jame in ga dvignili gor ter ga prodali Izmaelcem za dvajset zlatnikov. In Jožefa so pripeljali v Egipt. Ruben pa se je vrnil k jami in ni videl Jožefa v jami, zato je raztrgal svoja oblačila. In vrnil se je k svojim bratom in rekel: Dečka ni več, jaz pa kam naj grem sedaj? Vzeli pa so tuniko Jožefa, zaklali kozlička in oskrunili tuniko s krvjo. In poslali so pisano tuniko in jo prinesli njihovemu očetu ter rekli: To smo našli, prepoznavaj, če je tunika tvojega sina ali ne. In ga je prepoznal in rekel: Tunika mojega sina je! Hudobna zver ga je požrla, zver je ugrabila Jozefa. Raztrgal pa je Jakob svoja oblačila in nadel vrečevino na svoja ledja ter žaloval za svojim sinom mnoge dni. Zbrali so se vsi njegovi sinovi in hčere ter prišli, da bi ga tolažili, a ni hotel biti tolažen, rekoč, da bo šel žalujoč k svojemu sinu v podzemlje, in jokal je njegov oče. Madijanci pa so prodali Jožefa v Egipt Petefriju, evnuhu faraona, glavnemu kuharji.

38

Zgodilo se je pa v tistem času, da je Juda odšel od svojih bratov in prispel k nekemu Adulamitu, kateremu je bilo ime Hira. In Judas je tam videl hčer nekega kanaanskega moža, katerega ime je bilo Shua, in jo vzel ter vstopil k njej. In ko je zanosila, je rodila sina in poklical je njegovo ime Er. In zanosila je ter rodila še enega sina, in poklical je njegovo ime Onan. In ko je dodala, je rodila sina in poklical je njegovo ime Šilom. Ta pa je bila v Hasbi, ko jih je rodila. In Juda je vzel ženo za Era, svojega prvorojenca, ki ji je bilo ime Tamar. Zgodilo se je, da je bil Er, prvorojenec Juda, zloben pred Gospodom, in Bog ga je ubil. Juda pa je rekel Onanu:

Vstopi k ženi svojega brata, poroči se z njo in vzdigni seme svojemu bratu. Ker pa je Onan vedel, da seme ne bo njegovo, se je zgodilo, da je, kadarkoli je šel k ženi svojega brata, izlival na zemljo, da ne bi dal semena svojemu bratu. Zlo pa se je prikazalo pred Bogom, ker je to storil, in je usmrtil tudi tega.

Juda je rekel svoji nevesti Tamar: Sedi kot vdova v hiši svojega očeta, dokler moj sin Šelom ne odraste, kajti rekel je: Da ne bi morda umrl tudi ta, kakor njegovi bratje. Tamar je odšla in sedela v hiši svojega očeta. Pomnožili so se dnevi in umrla je Sava, žena Judova. Ko se je Juda potolažil, je šel gor k tistim, ki so strigali njegove ovce, sam in njegov pastir Eiras Adulamit, v Tamno. In poročali so Tamari, njegovi nevesti, rekoč: Glej, tvoj tast gre v Tamno strižiti svoje ovce. In potem ko je snemla oblačila vdovstva s sebe, je oblekla poletno oblačilo in se okrasila ter sedla pri vratih Ainana, ki je na prehodu v Thamno, kajti videla je, da je Shiloh postal velik, on pa ji ga ni dal za moža. In ko jo je videl, se je Judi zdelo, da je prostitutka, saj je imela pokrit obraz in je ni prepoznal. Obrnil se je pa s poti k njej in ji rekel: Dovolj mi vstopiti k tebi, kajti ni vedel, da je njegova nevesta. Ona pa je rekla: Kaj mi boš dal, če boš vstopil k meni? Ampak rekel je: Poslal ti bom kozlička iz mojih ovac. Ona pa je rekla: Če mi daš zastavek, dokler ga ne pošlješ. On pa je rekel: Kakšno zalogo ti bom dal? Ona pa je rekla: Tvoj prstan, in ogrlico, in palico, ki je v tvoji roki. In dal ji je, in šel je k njej, in spočela je od njega. In vstala je ter odšla, odstranila je svoje poletno oblačilo in oblekla oblačila svojega vdovstva. Juda je poslal kozlička v roki svojega pastirja Adulamita, da bi prejel nazaj zalogo od ženske, vendar je ni našel. Vprašal pa je moške iz kraja: Kje je prostitutka, ki je bila v Ainanu ob poti? In rekli so: Tukaj ni bilo nobene prostitutke. Obrnil se je k Judu in rekel: Nisem našel, in ljudje iz kraja pravijo, da tukaj ni bilo prostitutke. Rekel pa je Juda: Naj jih obdrži, da ne bi bili

zasmehovani. Jaz sem res poslal tega kozlička, ti pa je nisi našel. Zgodilo se je pa, da je bilo po treh mesecih poročeno Judu, rekoč: Ukvarjala se je s prostitucijo Tamar, tvoja nevesta, in glej, v trebuhu ima iz nečistovanja. Rekel je pa Juda: Pripeljite jo ven in naj bo sežgana. Ta pa, ko je bila vodena, je poslala k svojemu tastu in rekla: Od moškega, katerega so te stvari, imam v maternici. In rekla je: Prepoznavaj, čigav je ta prstan, in verižica, in ta palica. Prepoznal pa je Juda in rekel: Opravičena je Tamar bolj kot jaz, ker je nisem dal Šilomu, svojemu sinu. In ni več dodal, da bi jo poznal. Zgodilo se je, ko je rojevala, da sta bili dvojčici v njeni maternici. Zgodilo se je pa med njenim rojevanjem, da je eden naprej iznesel roko, babica pa jo je vzela in vezala na njegovo roko škrlatno nit, rekoč: Ta bo prišel ven prvi. Ko pa je umaknil roko, je takoj prišel ven njegov brat, ona pa je rekla: Kaj se je pretrgalo zaradi tebe, plot? In poklicala je njegovo ime Farez. In potem je šel ven njegov brat, na katerega roki je bila škrlatna nit, in poklical je njegovo ime Zara.

39

Jožef pa je bil pripeljan v Egipt, in pridobil ga je Petefres, evnuh faraona, glavni kuhar, egipčanski mož, iz rok Izmaelcev, ki so ga pripeljali tja. In Gospod je bil z Jožefom in bil je mož, ki mu je uspevalo, in bil je v hiši pri svojem gospodarju Egipčanu. Njegov gospodar pa je vedel, da je bil Gospod z njim in da je Gospod uspešno vodil vse, kar je delal v njegovih rokah. Jožef je našel naklonjenost pred svojim gospodom in mu ugajal. Postavil ga je nad svojo hišo in vse, kar je imel, dal v Jožefove roke. Zgodilo pa se je, potem ko je bil postavljen nad njegovo hišo in nad vse, kar mu je pripadalo, da je Gospod blagoslovil hišo Egipčana zaradi Jožefa, in blagoslov Gospoda je bil v vsem njegovem premoženju v hiši in na njegovem polju. In zaupal mu je vse, kar je imel, v roke

Jožefu in ni vedel ničesar o tem, kar je bilo pri njem, razen o kruhu, ki ga je jedel sam. In Jožef je bil lep po obliki in zelo čeden na pogled. In zgodilo se je po teh besedah, in žena njegovega gospoda je položila svoje oči na Jožefa in rekla: Lezi z menoj. On pa ni bil voljan in je rekel ženi svojega gospoda: Če moj gospod zaradi mene ne pozna ničesar v svoji hiši in je vse, kar ima, dal v moje roke, In v tej hiši nič ne presega mene, niti mi ni bilo nič zadržano, razen tebe, ker si njegova žena, in kako bi storil to zlo dejanje in grešil pred Bogom? Ko pa mu je govorila dan za dnem, ji Jožef ni ubogal, da bi spal z njo, da bi se združil z njo. Zgodil se je pa tak dan, in Jožef je vstopil v hišo, da bi opravil svoja dela, in nihče od tistih v hiši ni bil znotraj. In zgrabila ga je za oblačila, rekoč: Lezi z menoj, in zapustil je svoja oblačila v njenih rokah, zbežal in odšel ven. In zgodilo se je, ko je videla, da je zapustil svoja oblačila v njenih rokah in zbežal ter odšel ven, In poklicala je tiste, ki so bili v hiši, in jim rekla: Poglejte, pripeljal nam je hebrejskega fanta, da se norčuje iz nas. Vstopil je k meni in rekel: Lezi z menoj, in zakričala sem z močnim glasom. Ko pa je slišal, da sem dvignil svoj glas in zakričal, je pustil svoja oblačila pri meni, zbežal in odšel ven. In pusti oblačila pri sebi, dokler ni prišel gospod v svojo hišo. In govorila mu je glede na te besede, rekoč: Vstopil je k meni hebrejski služabnik, katerega si pripeljal k nam, da me zasmehuje, in mi je rekel: Ležal bom s teboj. Ko pa je slišal, da sem dvignila svoj glas in zakričala, je zapustil svoja oblačila pri meni, zbežal in odšel ven. Zgodilo se je, ko je gospod slišal besede svoje žene, ki jih je govorila proti njemu, rekoč: Tako mi je naredil tvoj sluga, da se je razjezil z jezo.

In gospod je vzel Jožefa in ga vrgel v trdnjavo, na kraj, kjer so držani kraljevi jetniki. Gospod je bil z Jožefom in izlil je nanj svojo milost ter mu dal naklonjenost pred glavnim jetnikom. In glavni jetnik je dal jetniško hišo v roke Jožefa, in vse zapornike, kolikor

jih je bilo v jetniški hiši, in vse, kar so tam delali, je on sam delal. Glavni jetniški čuvar zapora ni poznal ničesar zaradi njega, saj je bilo vse v rokah Jožefa, ker je bil Gospod z njim, in karkoli je sam delal, je Gospod naredil uspešno v njegovih rokah.

40

Zgodilo se je pa po teh besedah, da sta grešila glavni vinonoša kralja Egipta in glavni pek proti svojemu gospodu, kralju Egipta. In faraon je bil jezen na svoja dva evnuha, na glavnega vinarja in na glavnega pekarja, In jih je postavil v ječo, na kraj, kjer je bil Jožef zaprt. Glavni jetnik je zaupal Jožefu skrb zanje in ta jim je služil. Bili so nekaj dni v ječi. In videla sta oba sanje v eni noči, videnje sanj glavnega točaja in glavnega peka, ki sta bila pri kralju Egipta in sta bila v ječi, je bilo to. Jožef je zjutraj vstopil k njim in jih videl, in bili so vznemirjeni. In vprašal je faraonove evnuhe, ki so bili z njim v ječi pri njegovem gospodu, rekoč: Zakaj so vaši obrazi danes mrzli? Oni pa so mu rekli: Sanje smo videli, in ni nikogar, ki bi jih razlagal. Jožef pa jim je rekel: Ali razlaga njih ni od Boga? Povejte mi torej. In glavni viničar je povedal svoje sanje Jožefu in rekel: V mojem spanju je bila trta pred menoj. V trti pa so bile tri korenine, in ta je cvetela, pognala je poganjke, grozdi grozdja so bili zreli. Kelih faraona je bil v moji roki, vzel sem grozdje, ga stisnil v kelih in dal kelih v roko faraona. In Jožef mu je rekel: To je njegova razlaga: tri veje so trije dnevi. Še tri dni, in Faraon se bo spomnil tvojega položaja in te bo obnovil na tvoje mesto glavnega točaja, in dal boš čašo Faraonu v njegovo roko po tvojem prejšnjem položaju, kot si bil točaj. Ampak spomni se me zaradi sebe, ko ti bo dobro, in mi boš izkazal usmiljenje, in spomnil se me boš pri faraonu, in me boš pripeljal ven iz te ječe. Ker sem bil ukraden iz dežele Hebrejcev, in tukaj nisem naredil ničesar, ampak vrgli so me v to jamo. In videl je glavni pek, da je

pravilno razložil, in rekel je Jožefu: Tudi jaz sem videl sanje in mislil sem, da nosim tri košare finega kruha na svoji glavi, V zgornji košari pa so bile vse vrste jedi, kakršne je faraon, delo pekarja, in ptice neba so jih požirale iz košare na vrhu moje glave. Jožef pa mu je odgovoril: Ta je njegova razlaga: tri košare so trije dnevi. Še tri dni, in faraon ti bo odvzel glavo, obesil te bo na drevo, in ptice neba bodo jedle tvoje meso. Zgodilo se je pa tretji dan, ki je bil dan faraonovih rojstev, da je priredil gostijo vsem svojim slugam, in spomnil se je začetka točaja in začetka pekarja med svojimi slugami. In vrnil je glavnega točaja na njegov položaj in dal čašo v faraonovo roko. Glavnega pekarja pa je obesil, kakor jim je razložil Jožef. In glavni viničar se ni spomnil Jožefa, ampak ga je pozabil.

41

Zgodilo se je pa po dveh letih dni, da je faraon videl sen: mislil je, da stoji na reki. In glej, tako kot iz reke je prihajalo sedem krav, lepih po videzu in izbranih po mesu, in pasle so se v travi. Drugih sedem krav pa je prihajalo gor za temi iz reke, grdih na pogled in suhih mesa, in so se pasle poleg krav na bregu reke. In sedem grdih in v mesu tankih krav je požrlo sedem lepih v obliki in v mesu izbranih krav, nato pa se je faraon zbudil. In sanjal je drugič, in glej, sedem klasov je raslo na enem stebelu, izbranih in lepih. In glej, sedem tankih in od vetra uničenih klasov je poganjalo za njimi. In sedem tankih in od vetra uničenih klasov je pogoltnilo sedem izbranih in polnih klasov, nato pa se je faraon zbudil, in to so bile sanje. Zgodilo se je pa zjutraj in vznemirjena je bila njegova duša. Poslavši je poklical vse razlagalce Egipta in vse njegove modre, in faraon jim je povedal svoje sanje, a ni bilo nikogar, ki bi jih razložil faronu. In glavni viničar je govoril k faraonu, rekoč: Svojega greha se spominjam danes. Faraon se je razjezil na svoje

služabnike in nas je dal v ječo, v hišo glavnega kuharja, mene in glavnega peka. Oba sva videla sanje v eni noči, jaz in on, vsak sva videla svoje sanje. Bil pa je tam z nami mlad hebrejski sluga glavnega kuharja, in povedali smo mu in razložil nam je. Zgodilo se je pa, kot nam je razložil, tako se je tudi zgodilo: jaz sem bil ponovno postavljen na svoj položaj, oni pa je bil obešen. Faraon je poslal in poklical Jožefa, izpeljali so ga iz ječe, obrili so ga in zamenjali njegovo oblačilo, in prišel je k Faraonu. Faraon pa je rekel Jožefu: Sanje sem imel, in ni nikogar, ki bi jih razložil. Jaz pa sem slišal o tebi, da ko slišiš sanje, jih znaš razložiti. Jožef pa je faraonu odgovoril: Brez Boga ne bo odgovorjena rešitev faraona. Faraon pa je govoril Jožefu, rekoč: V svojem snu sem mislil, da stojim ob bregu reke. In iz reke je prihajalo gor sedem krav, lepih po obliki in izbranih po mesu, in pasle so se v travi. In glej, sedem drugih krav je prihajalo gor za njimi iz reke, zle in grde po obliki in tanke po mesu, kakršnih nisem videl v vsej egiptovski deželi, tako grdih. Sedem grdih in tankih krav je požrlo sedem prvih lepih in izbranih krav. Vstopile so v njihov trebuh, a ni bilo razločno, da so vstopile v njihov trebuh, in njihovi videzi so bili grdi, kakor tudi na začetku, nato pa sem se prebudil in zaspal. In videl sem spet v svojih sanjah, in kakor sedem klasov je raslo na enem stebelu, polnih in lepih, Drugih sedem klasov pa, tankih in od vetra uničenih, je poganjalo poleg njih. In sedem tankih in od vetra uničenih klasov je pogoltnilo sedem dobrih in polnih klasov, zato sem rekel tolmačem, in ni bilo nikogar, ki bi mi to razložil.

In rekel je Jožef faraonu: Sanje faraona so ene. Kar Bog dela, je pokazal faraonu. Sedem lepih krav pomeni sedem let, in sedem lepih klasov pomeni sedem let; faraonove sanje so ene. Sedem tankih krav, ki se vzpenjajo za njimi, je sedem let, in sedem tankih in od vetra uničenih klasov je sedem let – bo sedem let lakote. Beseda, ki sem jo rekel faraonu, pa je ta, da mu je Bog pokazal vse,

kar dela. Glejte, sedem let velike blaginje prihaja v vso deželo Egipta. Prišlo pa bo sedem let lakote po tem, in pozabili bodo na polnost, ki bo v vsem Egiptu, in lakota bo použila deželo. In blaginja ne bo poznana na zemlji zaradi lakote, ki bo prišla po tem, kajti ta bo zelo močna. Kar zadeva to, da so se sanje faraonu ponovile dvakrat, to pomeni, da bo beseda od Boga resnična, in Bog bo pohitel, da jo izvrši. Sedaj torej poišči modrega in inteligentnega človeka in ga postavi nad egiptovsko deželo. In naj faraon to stori in naj postavi upravitelje nad deželo, in naj zberejo vse pridelke egiptovske zemlje iz sedmih let blaginje, Naj zberejo vso hrano teh sedmih prihajajočih dobrih let, in naj bo žito zbrano pod faraonovim nadzorom, hrana v mestih naj bo shranjena. In hrana, shranjena v deželi, bo za sedem let lakote, ki bodo v deželi Egipta, in dežela ne bo uničena v lakoti. Beseda pa je ugajala faraonu in vsem njegovim služabnikom.

In rekel je faraon vsem svojim slugam: Ali ne bomo našli takega moža, ki ima v sebi Božjega duha? Faraon pa je rekel Jožefu: Ker ti je Bog pokazal vse te stvari, ni človeka modrejšega in razumnejšega od tebe. Ti boš nad mojo hišo in tvojim ustom bo ubogalo vse moje ljudstvo; le pri prestolu bom jaz večji od tebe. Faraon pa je rekel Jožefu: Glej, danes te postavljam nad vso egiptovsko deželo. In slemal je faraon prstan s svoje roke, ga položil na roko Jožefa, ga oblekel v laneno oblačilo in mu položil zlato verigo okoli vratu. In ga je pripeljal na svoj drugi voz, in glasnik je razglašal pred njim, in postavil ga je nad vso deželo Egipta. Faraon pa je rekel Jožefu: Jaz sem faraon, brez tebe ne bo nihče dvignil svoje roke nad vso egipčansko deželo. In faraon je poklical Jožefa Psonthomfaneh in mu dal Aseneto, hčer duhovnika Petefreja iz Heliopolisa, za ženo. Jožef pa je bil star trideset let, ko je stal pred faraonom, kraljem Egipta. Jožef pa je odšel od faraona in prešel vso deželo Egipta. In zemlja je v teh sedmih letih blaginje

rodila snope. In zbral je vso hrano sedmih let, v katerih je bilo obilje v deželi Egipta, in shranil hrano v mestih; hrano z ravnin okoli vsakega mesta je shranil v njem. In zbral je Jožef žita kakor peska morja, veliko in zelo obilno, dokler ni moglo biti več prešteto, kajti ni bilo števila.

Jožefu pa sta se rodila dva sinova pred prihodom sedmih let lakote, katera mu je rodila Aseneta, hči duhovnika Petefrija iz Heliopolisa. Jožef pa je poklical ime prvenca Manase, ker me je Bog dal pozabiti vse moje trude in vse, kar je bilo od mojega očeta. Ime drugega pa je poklical Efraim, ker me je Bog povečal v deželi mojega ponižanja. Minilo pa je sedem let blaginje, ki so bila v egiptovski deželi. In začelo se je sedem let lakote prihajati, kot je rekel Jožef, in zgodila se je lakota po vsej zemlji, v vsej egipčanski zemlji pa je bil kruh. In vsa egiptovska dežela je bila lačna, ljudstvo pa je klicalo k faraonu zaradi kruha, faraon pa je rekel vsem Egipčanom: Pojdite k Jožefu in storite, karkoli vam reče. Lakota je bila nad vsem obličjem zemlje, Jožef pa je odprl vse žitnice in prodajal vsem Egipčanom. Vse dežele so prišle v Egipt kupovat k Jožefu, saj je lakota prevladala po vsej zemlji.

42

Ko je Jakob videl, da je v Egiptu prodaja, je rekel svojim sinovom: Zakaj ste leni? Glejte, slišal sem, da je žito v Egiptu. Pojdite tja in kupite nam malo hrane, da bomo živeli in ne umrli.

Šlo je deset Jožefovih bratov v Egipt kupovat žito. Benjamina pa, brata Jožefa, ni poslal z njegovimi brati, rekel je namreč: Da se mu ne bi kdaj zgodila kakšna nesreča. Prišli pa so sinovi Izraela kupovat skupaj s tistimi, ki so prihajali, kajti lakota je bila v deželi Kanaan. Joseph pa je bil vladar dežele, ta je prodajal vsemu

ljudstvu dežele, ko pa so prišli Josephovi bratje, so se mu poklonili z obrazom do tal. Ko je Jožef videl svoje brate, jih je prepoznal in se jim odtujil ter jim govoril ostro. Rekel jim je: Od kod ste prišli? Oni pa so rekli: Iz dežele Kanaan, da kupimo hrano. Prepoznal pa je Jožef svoje brate, oni pa niso prepoznali njega. In Joseph se je spomnil svojih sanj, ki jih je videl, in jim rekel: Vohuni ste, prišli ste, da bi spoznali sledi dežele. Oni pa so rekli: Ne, gospod, tvoji služabniki smo prišli kupiti hrano. Vsi smo sinovi enega človeka, miroljubni smo, tvoji otroci niso vohuni. Rekel jim je: Ne, ampak prišli ste videti sledi zemlje. Oni pa so rekli: Dvanajst nas je, tvoji služabniki, bratje v deželi Kanaan, in glej, najmlajši je danes z našim očetom, drugega pa ni več. Jožef pa jim je rekel: To je, kar sem vam rekel, rekoč, da ste vohuni. S tem boste dokazani: pri zdravju faraona ne boste odšli od tod, če vaš mlajši brat ne pride sem. Pošljite izmed sebe enega in vzemite svojega brata, vi pa boste odpeljani, dokler ne postanejo vidne vaše besede, ali govorite resnico ali ne; če pa ne, pri zdravju faraona, resnično ste vohuni. In postavil jih je v ječo za tri dni. Rekel pa jim je na tretji dan: To naredite in živeli boste, kajti jaz se bojim Boga. Če ste miroljubni, naj bo eden vaš brat zadržan v ječi, vi pa pojdite in prinesite nakup vaše žitne oskrbe. In vašega mlajšega brata prinesite k meni, in vašim besedam se bo verjelo, če pa ne, boste umrli. Storili pa so tako. In rekel je vsak svojemu bratu: Da, v grehih smo namreč glede našega brata, ker smo prezrli stisko njegove duše, ko nas je rotil, in ga nismo poslušali, in zaradi tega je prišla nad nas ta stiska. Odgovarjajoč pa je Ruben rekel njim: Ali nisem govoril vam, rekoč: Ne škodujte otroku, in me niste poslušali? In glej, njegova kri je zahtevana. Oni pa niso vedeli, da Jožef sliši, kajti tolmač je bil med njimi. Obrnivši se stran od njih, je Jožef zajokal, nato spet pristopil k njim in jim rekel, vzel Simeona izmed njih in ga zvezal pred njimi.

Jožef pa je ukazal napolniti njihove posode z žitom in vrniti njihovo srebro vsakemu v njegovo vrečo ter jim dati zaloge za pot, in tako se jim je zgodilo. In ko so položili žito na svoje osle, so odšli od tam. Odprl pa je eden svojo vrečo, da bi dal krmo svojim oslom tam, kjer so prenočili, in videl je vez svojega srebra, ki je bil zgoraj pri ustju vreče. In rekel je svojim bratom: Vrnjeno mi je bilo srebro, in glej, to je v moji vreči. In osupnilo je njihovo srce in vznemirjeni so bili drug proti drugemu, rekoč: Kaj nam je to storil Bog? Prišli pa so k Jakobu, svojemu očetu, v deželo Kanaan in mu poročali vse, kar se jim je zgodilo, rekoč: Moški, gospod dežele, je govoril do nas ostro in nas je dal v ječo, kot da bi ogledovali deželo. Rekli smo mu: Miroljubni smo, nismo vohuni. Dvanajst bratov smo, sinovi našega očeta, eden ne obstaja, najmlajši pa je danes z našim očetom v deželi Kanaan. Rekel pa nam je mož, gospod dežele: S tem bom vedel, da ste miroljubni: enega brata pustite tukaj z menoj, nakup žitne zaloge za vašo hišo pa vzemite in odidite. In pripeljite k meni vašega mlajšega brata in spoznal bom, da niste vohuni, ampak da ste miroljubni, in vašega brata vam bom vrnil in z zemljo boste trgovali. Zgodilo se je pa, ko so praznili svoje vreče, da je bil v vreči vsakega od njih zavoj srebra, in videli so zavoj svojega srebra oni sami in njihov oče, in zbal so se. Rekel pa jim je Jakob, njihov oče: Mene ste osirotili otrok, Jožefa ni, Simeona ni, in Benjamina boste vzeli; name je padlo vse to. Ruben pa je rekel svojemu očetu: Ubij moja dva sinova, če ti ga ne pripeljem nazaj. Izroči mi ga v roke, in jaz ti ga bom pripeljal nazaj. Pa je rekel: Ne bo šel dol moj sin z vami, ker je njegov brat umrl in on sam je ostal, in zgodilo se bo, da bo oslabil na poti, po kateri boste hodili, in privedli boste mojo starost z žalostjo v podzemlje.

Lakota pa je prevladal nad zemljo. Zgodilo se je, ko so dokončali požreti zrnje, ki so ga prinesli iz Egipta, da jim je rekel njihov oče: Pojdite spet in kupite nam malo hrane. Rekel pa mu je Juda: S pričevanjem nam je pričal možki, gospod dežele, rekoč: Ne boste videli mojega obraza, če vaš mlajši brat ne bo z vami. Če torej res pošiljaš našega brata z nami, bomo šli dol in ti kupili hrano. Če pa ne pošlješ našega brata z nami, ne bomo šli, kajti mož nam je rekel: Ne boste videli mojega obraza, če vaš mlajši brat ne bo z vami. Rekel pa je Izrael: Kaj ste mi storili zlo, ko ste možu povedali, da imate brata? Oni pa so rekli: Možki nas je spraševal in spraševanje o našem rodu, rekoč: Ali še živi vaš oče in ali imate brata? In sporočili smo mu glede na to spraševanje. Nismo vedeli, da nam bo rekel: Pripeljite svojega brata. Juda pa je rekel svojemu očetu Izraelu: Pošlji dečka z menoj, in vstali bomo ter šli, da bomo živeli in ne umrli, tako mi kot ti in naša prtljaga. Jaz pa čakam nanj, iz moje roke ga išči, če ga ne pripeljem k tebi in ga ne postavim pred teboj, bom grešil zoper tebe vse dni. Če ne bi zamudili, bi se že dvakrat vrnili. Rekel pa jim je Izrael, njihov oče: Če je tako, to naredite: vzemite od sadov zemlje v vaše posode in prinesite možu darove smole in medu, kadilo in smirno, terpentin in oreščke. In vzemite dvojno količino srebra v svoje roke; srebro, ki je bilo vrnjeno v vaše vreče, vrnite s seboj, da ne bi bila morda pomota. In vzemite svojega brata ter vstanite in pojdite k temu človeku. Moj Bog pa naj vam da naklonjenost pred tem možem in naj pošlje vašega brata, tega enega, in Benamina; jaz sem res, kajti kakor sem brez otrok, tako sem brez otrok.

Moški pa so vzeli te darove in dvojno srebro v svoje roke in Benamina, in ko so vstali, so šli dol v Egipt in stali pred Jožefom. Jožef je videl njih in Benamina, svojega brata po isti materi, in rekel tistemu, ki je bil nad njegovo hišo: Privedi moške v hišo, zakolji žrtve in pripravi, kajti z menoj bodo moški jedli kruh

opoldne. Mož pa je naredil, kakor je rekel Jožef, in privedel je može v Jožefovo hišo. Ko so moški videli, da so bili uvedeni v Jožefovo hišo, so rekli: Zaradi srebra, ki je bilo vrnjeno v naše vreče na začetku, smo privedeni, da bi nas lažno obtožili in napadli, da bi nas vzeli za sužnje in naše osle. Pristopili pa so k možu, ki je bil nad hišo Jožefa, in govorili so z njim pri velikih vratih hiše, Rekoč: Potrebujemo, gospod, da gremo dol na začetek kupiti hrano. Zgodilo se je pa, ko smo prišli na prenočišče in odprli naše vreče, da je bilo srebro vsakega v njegovi vreči; naše srebro v polni teži smo sedaj vrnili v naših rokah. In drugo srebro smo prinesli s seboj, da kupimo hrano; ne vemo, kdo je vrgel to srebro v naše vreče. Rekel pa jim je: Milost vam, ne bojte se. Bog vaš in Bog vaših očetov vam je dal zaklade v vaših vrečah, in vaše srebro, ki je cenjeno, sem prejel. In izpeljal je k njim Simeona. In prinesel je vodo, da so umili njihove noge, in dal krmo njihovim oslom. Pripravili pa so darove do Jožefovega prihoda opoldne, saj so slišali, da bo tam kosil. Jožef pa je vstopil v hišo, in prinesli so mu darove, ki so jih imeli v svojih rokah, v hišo, in poklonili so se mu obrazom do tal. Vprašal pa jih je: Kako imate? In rekel jim je: Ali je zdrav vaš oče, stari mož, o katerem ste govorili? Ali še živi? Oni pa so rekli: Zdrav je tvoj služabnik, naš oče, še živi. In rekel je: Blagoslovljen bodi tisti mož Bogu. In sklonivši se, so se mu poklonili. Jožef je pogledal navzgor s svojimi očmi in videl Benjamina, svojega brata po isti materi, ter rekel: Ali je to vaš mlajši brat, za katerega ste mi rekli, da ga boste pripeljali? In rekel je: Bog naj se te usmili, otrok. Jožef je bil vznemirjen, saj so se mu drobovje obračale nad njegovim bratom, in iskal je, da bi jokal; ko pa je vstopil v sobo, je tam jokal.

In ko je umil obraz ter izšel, se je obvladal in rekel: Postavite kruh. In postavili so pred njega samega, in pred njih posebej, in pred Egipčane, ki so jedli z njim, posebej, kajti Egipčani niso mogli

jesti kruha skupaj s Hebrejci, ker je to gnusoba za Egipčane. Sedli so pred njega, prvorojenec po svojih privilegijih in mlajši po svoji mladosti, ljudje pa so bili presenečeni, vsak ob svojem bratu. Vzeli so delež od njega k sebi, delež Benjamina pa je bil petkrat večji od deležev vseh drugih, pili so in bili veseli z njim.

44

In Jožef je naročil tistemu, ki je bil nad njegovo hišo, rekoč: Napolnite vreče teh mož s hrano, kolikor jo lahko odnesejo, in vsakemu vrzite srebro na vrh vreče. In mojo srebrno čašo vrzite v torbo mlajšega, in plačilo za njegovo žito. Zgodilo se je pa po Jožefovi besedi, kakor je rekel.

Zjutraj je svitalo in ljudje so bili poslani proč, oni in njihovi osli. Ko so odšli iz mesta, niso bili daleč, in Jožef je rekel upravitelju svoje hiše: Vstani, zasleduj moške, in ko jih dohitiš, jim reci: Zakaj ste vrnili zlo namesto dobrega? Zakaj ste ukradli mojo srebrno čašo? Ali ni to tista, iz katere pije moj gospod? On pa z njo vedežuje. Zlo ste storili s tem, kar ste naredili. Ko jih je našel, jim je rekel po teh besedah. Oni pa so mu rekli: Zakaj gospod govori tako? Naj se tvojim služabnikom ne zgodi, da bi storili tako. Če smo srebro, ki smo ga našli v naših vrečah, vrnili k tebi iz dežele Kanaan, kako bi ukradli srebro ali zlato iz hiše tvojega gospoda? Pri komerkoli bi našel čašo tvojih otrok, naj umre, mi pa bomo služabniki našega gospoda. On pa reče: In sedaj, kot pravite, tako bo: pri komur bo najdena čaša, bo moj služabnik, vi pa boste čisti. Pohiteli so in vsak je snel svojo vrečo na zemljo ter jo odprl. Iskal je, začenši pri starejšem, dokler ni prišel do mlajšega. In našel je čašo v Benjaminovi vreči. In raztrgali so svoja oblačila in vsak je naložil svojo vrečo na svojega osla ter so se vrnili v mesto.

Vstopil pa je Juda in njegovi bratje k Jožefu, ko je bil še tam, in padli so pred njim na zemljo. Rekel pa jim je Jožef: Kaj ste storili? Ali ne veste, da bo z vedeževanjem vedeževal človek, kakršen sem jaz? Rekel pa je Juda: Kaj bomo odgovorili gospodu, ali kaj bomo govorili, ali kako se bomo opravičili? Bog pa je našel krivico tvojih otrok. Glej, smo služabniki našega gospoda, tako mi kot tisti, pri katerem je bila najdena čaša. Rekel pa je Jožef: Naj se mi ne zgodi, da storim to stvar. Moški, pri katerem je bila najdena čaša, bo moj služabnik, vi pa pojdite v miru k svojemu očetu. Približavši se mu, je Juda rekel: Prosim, gospod, naj tvoj služabnik spregovori besedo pred teboj in ne bodi jezen na svojega služabnika, ker ti si kakor faraon. Gospod, ti si vprašal svoje hlapce, rekoč: Ali imate očeta ali brata? In rekli smo gospodu: Imamo starega očeta in mlajšega otroka iz njegove starosti. Njegov brat je umrl, on sam je ostal svoji materi, oče pa ga je ljubil. Rekel si pa svojim otrokom: Pripeljite ga k meni in skrbel bom zanj. In rekli smo gospodu: Otrok ne bo mogel zapustiti svojega očeta, če pa zapusti očeta, bo umrl. Ti pa si rekel svojim otrokom: če ne pride dol vaš mlajši brat z vami, ne boste več videli mojega obraza. Zgodilo se je, ko smo šli gor k tvojemu očetu, našemu gospodarju, da smo mu poročali besede našega gospoda. Rekel pa je naš oče: Pojdite spet in nam kupite malo hrane. Mi pa smo rekli: Ne bomo mogli iti dol, ampak če naš mlajši brat gre dol z nami, bomo šli dol, kajti ne bomo mogli videti obraza moža, če naš mlajši brat ne bo z nami. Rekel pa je naš oče k nam: Vi veste, da mi je žena rodila dva sinova, Eden je odšel od mene in rekli ste, da ga je požrla divja zver, in nisem ga videl do sedaj. Če torej vzamete tudi tega izpred mojega obraza in se mu zgodi nesreča na poti, boste privedli mojo starost z žalostjo v podzemlje. Sedaj torej, če grem k tvojemu otroku, našemu očetu, in otroka ne bo z nami, njegova duša pa je vezana na njegovo dušo, In zgodilo se bo, ko bo videl, da otroka ni z nami, da bo umrl, in tvoji otroci bodo privedli starost tvojega

služabnika, našega očeta, z žalostjo v Had. Tvoj sluga je namreč od očeta prejel otroka, rekoč: Če ga ne pripeljem k tebi in ga ne postavim pred teboj, bom grešil proti očetu vse dni. Sedaj torej bom ostal pri tebi kot služabnik namesto otroka, služabnik gospoda, otrok pa naj gre gor z njegovimi brati. Kako bi namreč šel k očetu, če otrok ne bo z nami? Da ne vidim nesreče, ki bo doletela mojega očeta.

45

In Jožef ni mogel prenašati vseh, ki so stali pri njem, ampak je rekel: Pošljite vse proč od mene. In nihče ni stal pri Jožefu, ko se je dajal spoznati svojim bratom. In spustil je glas z jokanjem, slišali pa so ga vsi Egipčani, in slišno je postalo v faraonovi hiši. Rekel pa je Jožef svojim bratom: Jaz sem Jožef, ali moj oče še živi? In bratje mu niso mogli odgovoriti, saj so bili vznemirjeni. Jožef pa je rekel svojim bratom: Približajte se k meni, in približali so se, in rekel je: Jaz sem Jožef, vaš brat, katerega ste prodali v Egipt. Sedaj torej ne bodite žalostni, niti naj se vam ne zdi težko, da ste me prodali sem, kajti Bog me je poslal pred vami za življenje. To je namreč drugo leto lakote na zemlji, in še preostalo je pet let, v katerih ne bo oranja niti žetve. Bog me je namreč poslal pred vami, da ostane za vami ostanek na zemlji in da vzredim za vas veliko potomstvo. Sedaj torej ne vi ste me poslali sem, ampak Bog, in naredil me je kot očeta faraonu in gospoda vse njegove hiše in vladarja vse egiptovske zemlje. Pohitite torej k mojemu očetu in mu recite: Te stvari pravi tvoj sin Jožef: Bog me je naredil za gospoda vse egiptovske zemlje, pridi torej k meni in ne ostajaj. In boš prebival v deželi Gesem v Arabiji in boš blizu mene ti in tvoji sinovi in sinovi tvojih sinov, tvoje ovce in tvoji voli in vse, kar imaš. In hranil te bom tam, kajti še pet let bo lakota, da ne bi bil uničen ti in tvoji sinovi in vse tvoje imetje. Glejte, vaše oči vidijo in

oči Benjamina, mojega brata, da moja usta govorijo k vam. Poročajte torej mojemu očetu vso mojo slavo v Egiptu in vse, kar ste videli, in pohitite ter pripeljite mojega očeta sem. In padel je na vrat svojega brata Benjamina ter jokal na njem, in Benjamin je jokal na njegovem vratu. In potem ko je poljubil vse svoje brate, je jokal nad njimi, in po tem so njegovi bratje govorili z njim.

In glas je bil široko slišan v hiši faraona, rekoč: Prišli so bratje Jožefa. Veselil pa se je faraon in njegova služba. Faraon pa je rekel Jožefu: Reci svojim bratom, to storite: napolnite svoje vreče in odidite v deželo Kanaan. In ko boste vzeli svojega očeta in svoja imetja, pridite k meni, in dal vam bom vse dobrine Egipta, in jedli boste kostni mozeg dežele. You command these things: to take wagons for them from the land of Egypt for your children and for your wives, and having taken up your father, come. In ne prizanašajte vašim očem glede vaših posod, kajti vse dobre stvari Egipta bodo vaše. Sinovi Izraela so tako naredili, Jožef pa jim je dal vozove po besedah faraona kralja in jim je dal zaloge za pot. Vsem je dal dvojne obleke, Benjaminu pa je dal tristo zlatnikov in pet sprememb oblek. In svojemu očetu je poslal po istem, in deset oslov, ki so nosili od vseh dobrih stvari Egipta, in deset mul, ki so nosile kruhe njegovemu očetu za pot. Poslal je stran svoje brate in odšli so, in rekel jim je: Ne bodite jezni na poti. In šli so gor iz Egipta in prišli v deželo Kanaan k Jakobu, svojemu očetu. In poročali so mu rekoč, da tvoj sin Jožef živi in sam vlada vsej egiptovski zemlji, in Jakob je bil osupel v mislih, kajti ni jim veroval. Povedali so mu vse, kar je bilo povedano po Jožefu, kolikor jim je rekel. Ko je pa videl vozove, katere je poslal Jožef, da bi ga vzel s seboj, se je oživil duh Jakoba, njihovega očeta. Rekel pa je Izrael: Veliko mi je, če še Jožef, moj sin, živi. Odšel bom in ga videl, preden umrem.

Izrael pa je odšel, on sam in vse njegovo, in prišel na vodnjak prisege ter žrtvoval žrtev Bogu svojega očeta Izaka. Bog pa je rekel Izraelu v nočnem videnju: Jakob, Jakob! Ta pa je rekel: Kaj je? Pa mu pravi: Jaz sem Bog tvojih očetov, ne boj se iti v Egipt, kajti tam te bom naredil v velik narod. In jaz bom šel s teboj v Egipt in jaz te bom pripeljal nazaj do konca, in Jožef bo položil svoje roke na tvoje oči. Vstal pa je Jakob od vodnjaka prisege, in sinovi Izraela so vzeli svojega očeta, prtljago in svoje žene na vozove, katere je poslal Jožef, da bi ga odpeljali. In vzeli so svoja imetja in vso posest, ki so jo pridobili v deželi Kanaan, ter vstopili v Egipt – Jakob in vse njegovo potomstvo z njim. Sinove in sinove sinov svojih s seboj, hčere in hčere svojih hčera ter vse svoje potomstvo je privedel v Egipt. To pa so imena sinov Izraela, ki so vstopili v Egipt skupaj z Jakobom, njihovim očetom. Jakob in njegovi sinovi: prvorojenec Jakoba, Ruben. Sinovi Rubena pa so bili: Enoh in Falos, Asron in Harmi. Sinovi Simeona pa so bili: Jemuel, Jamin, Ehud, Jachin, Zohar in Saul, sin Kanaanke. Sinovi Levija pa so bili Gershon, Kath in Merari. Sinovi Juda pa so bili Er, Onan, Šilom, Peres in Zara, a Er in Onan sta umrla v deželi Kanaan, sinovi Peresa pa sta bila Hezron in Jemuel. Sinovi Isaharja pa so bili Tola, Pua, Hašum in Šimron. Sinovi Zabulona pa so bili Sered, Alon in Ahoel. Ti so sinovi Leje, katere je rodila Jakobu v Mezopotamiji Sirije, in Dina, njegova hči; vseh duš, sinov in hčera, trideset tri. Sinovi Gada pa so bili Safon, Angis, Sanis, Tasoban, Aedeis, Aroedeis in Areeleis. Sinovi Ašerja pa so bili Jemna, Jesua, Jeul, Baria in Sara, njihova sestra. Sinovi Barie pa so bili Hobor in Melhiil. Ti so sinovi Zilpah, ki jo je dal Laban svoji hčeri Leah, ki je rodila te Jakobu, šestnajst duš. Sinovi Rachel, žene Jakoba, pa so bili Jožef in Benjamin. Postali pa so sinovi Jožefa v deželi Egipt, katere mu je rodila Aseneta, hči

duhovnika Petefrēja iz Heliopolisa: Manase in Efraim. Postali pa so sinovi Manaseja, katere mu je rodila sirska priležnica: Mahir. Mahir pa je zaplodil Gileada. Sinovi pa Efraima, brata Manasejevega: Sutalaam in Taam. Sinovi pa Sutalaamovi: Edom. Sinovi Benjamina pa so bili Bala, Behor in Asbel. Sinovi Bale pa so bili Gera, Noeman, Ahija, Ros in Mampim. Gera pa je zaplodil Arada. To so sinovi Rahele, ki jih je rodila Jakobu, vseh duš osemnajst. Sinovi Dana so bili Asom. In sinovi Neftalija: Asiel, Goni, Isaar in Sollem. Ti so sinovi Ballas, ki jo je dal Laban Raheli, svoji hčeri, ki je rodila te Jakobu, vseh duš sedem. Vse duše, ki so vstopile z Jakobom v Egipt, tiste, ki so izšle iz njegovih ledij, brez žena Jakobovih sinov, vse te duše, šestinšestdeset, Sinovi Jožefa, ki so se mu rodili v deželi Egiptu, devet duš. Vse duše Jakobove hiše, ki so vstopile z Jakobom v Egipt, petinsedemdeset duš.

Judaha pa je poslal pred seboj k Jožefu, da se z njim sreča pri mestu Herojev v deželi Ramzes. Jožef je vpregel svoje vozove in odšel v srečanje svojemu očetu Izraelu pri mestu Herojev, in ko se mu je prikazal, mu je padel na vrat in jokal z velikim jokanjem. In rekel je Izrael Jožefu: Zdaj lahko umiram, ker sem videl tvoj obraz, saj ti še živiš. Jožef pa je rekel svojim bratom: Odšel bom gor in bom naznanil faraonu ter mu rekel: Moji bratje in hiša mojega očeta, ki so bili v deželi Kanaan, so prišli k meni. Moški pa so pastirji, saj so bili rejci živine, in pripeljali so živino, vole in vse svoje. Če vas torej pokliče Faraon in vam reče: Kaj je vaše delo? Rekli boste: Možje rejci živine smo, mi, tvoji otroci, od otroštva do sedaj, tako mi kot naši očetje, da bi prebivali v deželi Gesem v Arabiji, kajti ogabnost je Egipčanom vsak pastir ovac.

Prišedši pa je Jožef poročal faraonu, rekoč: Moj oče in moji bratje in živina in njihovi voli in vse njihovo so prišli iz dežele Kanaan, in glej, so v deželi Gošen. Od svojih bratov pa je vzel pet mož in jih postavil pred faraona. In rekel je Faraon Jožefovim bratom: Kaj je vaše delo? Oni pa so rekli Faraonu: Pastirji ovc so tvoji služabniki, tako mi kot naši očetje. Rekli so faraonu: Prišli smo začasno prebivati v deželi, saj ni paše za živino tvojih otrok, ker je lakota okrepila v deželi Kanaan. Zdaj torej bomo prebivali v deželi Gešem. Faraon pa je rekel Jožefu: Naj prebivajo v deželi Gešem. Če pa veš, da so med njimi močni možje, jih postavi za vladarje mojih živin. V Egipt k Jožefu so prišli Jakob in njegovi sinovi, in slišal je faraon, kralj Egipta. Faraon je rekel Jožefu: Tvoj oče in tvoji bratje so prišli k tebi. Glej, zemlja Egipta je pred teboj, v najboljši deželi naseli svojega očeta in svoje brate. Jožef je prinesel svojega očeta Jakoba in ga postavil pred faraona, in Jakob je blagoslovil faraona. Faraon pa je rekel Jakobu: Koliko let dni tvojega življenja? In Jakob je rekel faraonu: Dnevi let mojega življenja, v katerih prebivam kot tujec, so sto trideset let. Kratki in težki so bili dnevi let mojega življenja, niso dosegli dni let življenja mojih očetov, v katerih so oni prebivali kot tujci. In Jakob je, ko je blagoslovil faraona, odšel od njega.

In Jožef je naselil svojega očeta in svoje brate ter jim dal posest v egiptovski deželi, v najboljši deželi, v deželi Ramzes, kakor je zapovedal faraon. In Jožef je delil žito svojemu očetu, bratom in vsej hiši svojega očeta, glede na število oseb.

Žita pa ni bilo v vsej deželi, kajti lakota je zelo prevladala, dežela Egipta in dežela Kanaan pa sta opešali zaradi lakote. Jožef pa je zbral vse srebro, najdeno v deželi Egipta in v deželi Kanaan, od žita, ki so ga kupovali, in jim meril žito, in Jožef je prinesel vse srebro v faraonovo hišo. In prenehalo je vse srebro iz dežele

Egipta in iz dežele Kanaan. Prišli pa so vsi Egipčani k Jožefu in rekli: Daj nam kruha, zakaj naj umiramo pred teboj? Naše srebro je namreč pošlo. Jožef pa jim je rekel: Prinesite vašo živino in dal vam bom kruhe namesto vaše živine, če je vaše srebro zmanjkalo. Privedli so svojo živino k Jožefu, in Jožef jim je dal kruha namesto konj, namesto ovc, namesto volov in namesto oslov, in hranil jih je s kruhom namesto vse njihove živine v tistem letu. Minilo je tisto leto in prišli so k njemu v drugem letu ter mu rekli: Da ne bi kdaj propadli pred našim gospodom! Če je namreč zmanjkalo naše srebro in premoženja ter živina so pri tebi, gospod, in nam ne ostaja ničesar pred našim gospodom, razen lastnega telesa in naše zemlje, Da torej ne umremo pred teboj in da zemlja ne bo opustošena, pridobi nas in našo zemljo namesto kruha, in bomo mi in naša zemlja služabniki faraonu. Daj seme, da sejemo in živimo in ne umremo, in zemlja ne bo opustošena. Jožef je pridobil vso zemljo Egipčanov za faraona, kajti Egipčani so prodali svojo zemljo faraonu, ker jih je prevladala lakota, in zemlja je postala faraonova. Ljudstvo je zaslužnil v otroke, od enega konca Egipta do drugega. Samo zemlje duhovnikov Jožef ni pridobil, kajti faraon je duhovnikom dal dar, in jedli so dajanje, ki jim ga je dal faraon, zato niso prodali svoje zemlje. Rekel pa je Jožef vsem Egipčanom: Glejte, pridobil sem vas in vašo zemljo danes za faraona. Vzemite si seme in posejte zemljo. In bo pridelek njen, in dali boste peti del faraonu, štirje deli pa bodo vam v seme za zemljo in v hrano vam in vsem tistim v vaših hišah. In rekli so: Rešil si nas, našli smo naklonjenost pred našim gospodom in bomo hlapci faraonu. In Jožef jim je postavil ukaz, ki velja do današnjega dne, da morajo na egipčanski zemlji oddajati faraonu, razen zemlje duhovnikov, ki ni bila faraonova.

Izrael pa se je naselil v egiptovski deželi, na zemlji Gesem, in so jo podedovali ter zelo rasli in se namnožili. Živel je pa Jakob v

egiptovski deželi sedemnajst let, in dnevi Jakobovega življenja so postali sto sedeminštirideset let. Približali so se dnevi Izraela, da umre, in poklical je svojega sina Jožefa ter mu rekel: Če sem našel naklonjenost pred teboj, položi svojo roko pod moje stegno in mi izkaži miloščino in zvestobo, da me ne pokoplješ v Egiptu. Ampak jaz bom ležal z mojimi očeti, in ti me boš vzel iz Egipta, in ti me boš pokopal v njihovem grobu. On pa je rekel: Jaz bom naredil po tvoji besedi. Rekel pa je: Prisezi mi, in prisegel mu je, in Izrael se je poklonil na vrhu svoje palice.

48

Zgodilo se je pa po teh besedah, da je bilo sporočeno Jožefu, da je njegov oče bolan, in vzel je svoja dva sinova, Manaseja in Efraima, ter prišel k Jakobu. Jakobu pa je bilo poročano, rekoč: Glej, tvoj sin Jožef prihaja k tebi. In Izrael se je okrepil ter sédel na posteljo. In Jakob je rekel Jožefu: Moj Bog se mi je prikazal v Luzu v deželi Kanaan in me blagoslovil, In rekel mi je: Glej, jaz te bom povečal in te bom pomnožil, in te bom naredil v zборе narodov, in ti bom dal to zemljo in tvojemu semenu po tebi v večno posest. Sedaj torej tvoja dva sinova, ki so se ti rodila v egiptovski deželi, preden sem prišel k tebi v Egipt, sta moja, Efraim in Manase, kot Ruben in Simeon bosta moja. Tisti potomci pa, katere boš zaplodil po tem, bodo na ime njihovih bratov in bodo poklicani k dedišču tistih. Jaz pa, ko sem šel iz Mezopotamije Sirije, je umrla Rahela, tvoja mati, v deželi Kanaan, ko sem se približeval hipodromu Habrata v deželi, da pridem v Efrato, in pokopal sem jo na poti hipodroma; ta je Betlehem.

Ko je Izrael videl Jožefove sinove, je rekel: Kdo so ti tvoji? Jožef pa je rekel svojemu očetu: To so moji sinovi, katere mi je Bog dal tukaj. In Jakob je rekel: Prinesi mi jih, da jih blagoslovim.

Izraelove oči pa so bile zatemnjene od starosti in ni mogel videti, zato jih je približal k sebi, jih poljubil in jih objel. In rekel je Izrael Jožefu: Glej, tvojega obraza nisem bil prikrajšan, in glej, pokazal mi je Bog tudi tvoje seme. In Jožef jih je speljal ven od svojih kolen, in poklonili so se mu z obrazom na zemljo. Jožef pa je vzel svoja dva sinova, Efraima na svojo desnico, na Izraelovo levico, Manaseja pa na svojo levico, na Izraelovo desnico, in ju približal k njemu. Izrael je iztegnil svojo desno roko in jo položil na glavo Efraima, ki je bil mlajši, levo roko pa na glavo Manaseja, s križanimi rokami.

In blagoslovil jih je ter rekel: Bog, kateremu so bili vseč moji očetje pred njim, Abraham in Izak, Bog, ki me hrani od mladosti do tega dne, Angel, ki me osvobaja iz vsega zla, naj blagoslovi te otroke, in naj bo v njih poklicano moje ime in ime mojih očetov Abrahama in Izaka, in naj se namnožijo v veliko množico na zemlji. Videl pa je Jožef, da je njegov oče položil svojo desno roko na glavo Efrajima, in to se mu je zdelo težko, zato je Jožef prijel roko svojega očeta, da bi jo odstranil z glave Efrajima na glavo Manaseja. Jožef pa je rekel svojemu očetu: Ne tako, oče, kajti ta je prvorojenec; položi svojo desnico na njegovo glavo. In ni hotel, ampak je rekel: Vem, otrok, vem, in ta bo ljudstvo, in ta bo povišan, ampak njegov mlajši brat bo večji od njega, in njegovo seme bo množica narodov. In blagoslovil jih je tisti dan, rekoč: V vas bo blagoslovljen Izrael, rekoč: Naj te Bog naredi kot Efraima in kot Manaseja. In postavil je Efraima pred Manaseja. Rekel pa je Izrael Jožefu: Glej, jaz umiram, in Bog bo z vami in vas bo vrnil v deželo vaših očetov. Jaz pa ti dajem Sihem kot izjemno dediščino pred tvojimi brati, ki sem ga vzel iz rok Amorejcev z mojim mečem in lokom.

Poklical pa je Jakob svoje sinove in jim rekel: Zberite se, da vam razglasim, kaj se vam bo zgodilo v zadnjih dneh. Zberite se in poslušajte me, sinovi Jakobovi, poslušajte Izrael, poslušajte svojega očeta. Reuben, moj prvorojenec, ti si moja moč in začetek mojih otrok, težko ga je nositi in težko samovoljn. Obnašal si se arogantno kot voda, ne ključaj, kajti šel si gor na posteljo svojega očeta; takrat si oskrunil posteljo, kamor si šel gor. Simeon in Levi, brata, sta dokončala krivico njihove izbire. V njihov svet naj ne pride moja duša in pri njihovem zboru naj se ne prepirajo moja jetra, ker so v svoji jezi ubili ljudi in v svoji želji prerezali žile biku. Prekleta je njihova jeza, ker je trmasta, in njihov bes, ker se je zakrknil; razdelil jih bom v Jakobu in razkropil jih bom v Izraelu. Juda, hvalili te bodo tvoji bratje, tvoje roke bodo na hrbtu tvojih sovražnikov, klanjali se ti bodo sinovi tvojega očeta. Mladič leva Juda, iz poganjka, sin moj, šel si gor, polegši se si spal kot lev in kot mladič; kdo ga bo vzdignil? Ne bo zmanjkalo vladarja iz Jude in voditelja iz njegovih ledij, dokler ne pridejo stvari, ki so mu pridržane, in on bo pričakovanje narodov. Privezujoč k trti svojega žrebeta in k mladiki žrebeta svoje oslice, pral bo v vinu svoje oblačilo in v krvi grozdja svoje pokrivalo. Njegove oči so bolj iskrive kot vino in njegovi zobje so bolj beli kot mleko. Zebulun bo prebival ob obali in sam pri pristanišču ladij ter bo segal do Sidona. Isahar je želel dobro, počivajoč med deli. In ko je videl, da je počitek dober in da je zemlja rodovitna, je sklonil svoje rame k delu in postal kmetovalec. Dan bo sodil svoj narod, kakor tudi eno pleme v Izraelu. In naj bo Dan kača na poti, ki preži na stezi in grize peto konja, in jezdec bo padel nazaj. čakajoč odrešitev Gospoda. Gada bo napadla roparška četa, on pa jo bo napadel po petah. Asher, njegov kruh bo obilen, in on bo dajal razkošje vladarjem. Neftali je sproščeno deblo, ki daje lepoto v potomstvu. Zrasel sin Jožef, moj zrasel, ljubljén sin, moj najmlajši sin, vrni se k meni. Zoper njega so med premedevanjem žalili in so mu

gospodarji puščic držali zamer. In z močjo so bili zdrobljeni njihovi loki, in izčrpane so bile kite ramen njihovih rok, skozi roko vladarja Jakoba, od tam mogočni Izrael od Boga tvojega očeta. In pomagal ti je moj Bog in te blagoslovil z blagoslovom neba od zgoraj in z blagoslovom zemlje, ki ima vse, zaradi blagoslova prsi in maternice, Blagoslovi tvojega očeta in tvoje matere so prevladali nad blagoslovi večnih gora in nad blagoslovi večno tekočih hribov; bodo na glavi Jožefa in na vrhu tistega, ki je vodil brate. Benjamin je požrešen volk, zjutraj bo še jedel, in zvečer daje hrano. Vseh teh dvanajst je bilo sinov Jakoba, in te stvari jim je govoril njihov oče ter jih blagoslovil, vsakega po njegovem blagoslovu jih je blagoslovil. In rekel jim je: Jaz sem pridružen svojemu ljudstvu, pokopljite me z mojimi očeti v jami, ki je na polju Efrona Hetejca, V dvojni jami, nasproti Mamre, v deželi Kanaan, ki jo je pridobil Abraham od Efrona Hetejca kot posest za grobnico. Tam so pokopali Abrahama in Saro, njegovo ženo, tam so pokopali Izaka in Rebeko, njegovo ženo, tam so pokopali Leo, V posesti polja in jame, ki je v njem, od sinov Hetovih. In prenehal je Jakob ukazovati svojim sinovom, in dvignivši svoje noge na posteljo, je umrl in bil pridružen k svojemu ljudstvu.

50

In Jožef je padel na obraz svojega očeta, zajokal nad njim in ga poljubil. In Jožef je ukazal svojim služabnikom balzamatorjem, da balzamirajo njegovega očeta, in balzamatorji so balzimirali Izraela. In izpolnili so njegovih štirideset dni, tako so namreč šteti dnevi pokopa, in Egipt je žaloval za njim sedemdeset dni. Ker pa so minili dnevi žalovanja, je Jožef govoril k faraonovim vladarjem in rekel: Če sem našel naklonjenost pred vami, govorite o meni faraonu, rekoč, Moj oče me je zaprisegel, rekoč: V grobnici, ki sem jo izkopal sebi v deželi Kanaan, tam me boš pokopal. Zdaj torej

bom odšel gor, pokopal svojega očeta in se vrnil. In rekel je faraon Jožefu: Pojdi gor in pokoplji svojega očeta, kakor te je zaprisegel. In Jožef je odšel pokopat svojega očeta, in z njim so odšli vsi služabniki faraona, starešine njegove hiše in vsi starešine egiptovske dežele, Celotno Jožefovo gospodinjstvo, njegovi bratje, celotna njegova očetna hiša, njegovo sorodstvo ter ovce in vole so pustili v deželi Gešem. In z njim so šli gor bojni vozovi in konjeniki, in tabor je bil zelo velik. Prispeli so na mlatišče Atad, ki je onkraj Jordana, in žalovali so za njim z velikim in zelo močnim žalovanjem, in opravljal je žalovanje za svojim očetom sedem dni. In videli so prebivalci dežele Kanaan žalovanje na mlatišču Atad in rekli: Veliko žalovanje je to Egipčanom. Zato je poklical ime njegovo Žalovanje Egipta, ki je onkraj Jordana. In njegovi sinovi so mu tako storili. In njegovi sinovi so ga vzeli v deželo Kanaan in ga pokopali v dvojno jamo, ki jo je Abraham pridobil za grob od Efrona Hetejca, nasproti Mamreju. Jožef se je vrnil v Egipt, on in njegovi bratje ter tisti, ki so z njimi odšli pokopat njegovega očeta.

Ko pa so bratje Jožefa videli, da je umrl njihov oče, so rekli: Kaj če nam bo Jožef kdaj zameril in nam povrnil vse zlo, ki smo ga storili njemu? In ko so prišli k Jožefu, so rekli: Tvoj oče je zaprisegel pred svojo smrtjo, rekoč, Tako recite Jožefu: odpusti jim njihovo krivico in njihov greh, ker so ti storili zlo, in sedaj sprejmi krivico služabnikov Boga tvojega očeta. In Jožef je jokal, ko so mu to govorili. In prišli so k njemu ter rekli: Mi smo tvoji služabniki. In Jožef jim je rekel: Ne bojte se, kajti jaz sem Božji. Vi ste načrtovali zlo zoper mene, a Bog je načrtoval dobro zame, da bi se zgodilo, kot je danes, in da bi bil ohranjen velik narod. In rekel jim je: Ne bojte se, jaz bom vzdrževal vas in vaše hiše. In tolažil jih je ter govoril jim v srce. In prebival je Jožef v Egiptu, on sam in njegovi bratje ter vsa celotna gospodinjstva njegovega očeta, in živel je Jožef sto deset let. In Jožef je videl Efraimove otroke do

tretjega roda, in sinovi Mahirja, sina Manaseja, so bili rojeni na Jožefovih stegnih. In rekel je Jožef svojim bratom: Jaz umiram, toda Bog vas bo zagotovo obiskal in vas popeljal iz te dežele v deželo, katero je Bog prisegel našim očetom, Abrahamu, Izaku in Jakobu. In Jožef je zaprisegel sinove Izraela, rekoč: V obisku, ko bo Bog obiskal vas, boste odnesli moje kosti od tukaj s seboj. Jožef je umrl, star sto deset let, in pokopali so ga ter položili v krsto v Egiptu.

Eksodus

1

To so imena sinov Izraela, ki so vstopili v Egipt skupaj z Jakobom, njihovim očetom; vsak je vstopil s svojo hišo. Ruben, Simeon, Levi, Juda, Issachar, Zebulun, Benjamin, Dan in Neftali, Gad in Aser. Jožef pa je bil v Egiptu, vseh duš iz Jakoba pa je bilo petinsedemdeset. Umrl pa je Jožef in vsi njegovi bratje in ves tisti rod. Sinovi Izraela pa so rasli in se množili ter postali številni in zelo, zelo močni, in zemlja jih je pomnožila. Vstal pa je drug kralj nad Egiptom, ki ni poznal Jožefa. Rekel je svojemu narodu: Glejte, rod Izraelovih sinov je velika množica in je močnejši od nas. Pridite torej, ukano ravnajmo z njimi, da se ne bi pomnožili, in ko bi se nam zgodila vojna, se bodo tudi ti pridružili sovražnikom in, ko bodo vojskovali proti nam, bodo odšli iz dežele. In postavil je nad njimi nadzornike del, da bi jih trpinčili pri delih. In zgradili so utrjena mesta za faraona, Pitom in Ramzes in On, ki je mesto Sonca. Ker pa so jih poniževali, toliko bolj številni so postajali in zelo, zelo močni so bili, in Egipčani so se gnusili sinov Izraela. Egipčani so zatirali Izraelove sinove s silo. In trpinčili so njihovo življenje s trdimi deli, z blatom in opekarnstvom, in z vsemi deli na poljih, po vseh delih, s katerimi so jih zaslužnjevali z nasiljem.

Egiptovski kralj je rekel hebrejskim babicam, eni od njih je bilo ime Šifra in ime druge Pua, In rekel je: Ko babičite Hebrejke in so pri rojevanju, če je moški, ubijte ga, če pa je ženska, ohranite jo. Babice pa so se bale Boga in niso naredile, kakor jim je ukazal kralj Egipta, in so ohranjale pri življenju moške otroke. Egiptovski kralj pa je poklical babice in jim rekel: Kaj je to, kar ste storile, da ohranjate pri življenju moške otroke? Babice pa so rekle faraonu: Hebrejke niso kot egipčanske žene, saj rodijo, preden pridejo k

njim babice, in so rodile. Bog pa je dobro ravnal z babicami, in ljudstvo se je množilo in postajalo zelo močno. Ker pa so se babice bale Boga, so si naredile hiše. Faraon pa je ukazal vsem svojim ljudem, rekoč: Vsakega moškega, ki se rodi Hebrejcem, vrzite v reko, vsakega ženskega pa ohranite pri življenju.

2

Bil je pa nekdo iz rodu Levi, ki je vzel eno od hčera Levijevih. In spočela je v maternici in rodila dečka, ko so ga pa videli, da je lep, so ga skrivali tri mesece. Ker pa ga niso več mogli skrivati, je njegova mati vzela košaro in jo namazala z asfaltno smolo, vložila je otroka vanjo in jo postavila v močvirje ob reki. In njegova sestra je opazovala od daleč, da bi izvedela, kaj se bo zgodilo z njim.

Prišla dol pa je hči faraona, da bi se kopala pri reki, in njene služabnice so hodile ob reki. Ko je videla košaro v močvirju, je poslala služabnico in jo vzela. Odprla pa je in vidi otroka, ki joka v košari, in hči faraona mu je prizanesla, in rekla je: Ta je od otrok Hebrejcev. In njegova sestra je rekla hčeri faraona: Hočeš, da ti pokličem žensko dojilko iz Hebrejcev, in bo dojila tega otroka za tebe? Toda hči faraona je rekla: Pojdi. Mlada ženska pa je prišla in poklicala mater otroka. Faraonova hči ji je rekla: Ohrani mi tega otroka in mi ga doji, jaz pa ti bom dala plačo. Ženska je vzela otroka in ga dojila. Ko je otrok odrasel, ga je prinesla k hčeri faraona in postal ji je sin. Dala mu je ime Mojzes, rekoč: Iz vode sem ga potegnila.

Zgodilo se je pa v tistih mnogih dneh, ko je Mojzes postal velik, da je odšel k svojim bratom, sinovom Izraela, in ko je opazil njihov trud, vidi Egipčana, kako bije nekega Hebrejca, enega od njegovih lastnih bratov, sinov Izraela. Pogledavši naokoli sem ter

tja in ne videč nikogar, je udaril Egipčana in ga skril v pesek. Izšedši pa drugi dan, vidi dva hebrejska moža, ki se prepirata, in pravi tistemu, ki dela krivico: Zakaj ti udarjaš svojega soseda? Toda rekel je: Kdo te je postavil za vladarja in sodnika nad nami? Ali me hočeš ubiti, kakor si včeraj ubil Egipčana? Mojzes pa se je ustrašil in rekel: Če je tako postalo razvidno to dejanje. Faraon pa je slišal to besedo in je iskal, da bi ubil Mojzesa. Mojzes pa se je umaknil izpred Faraonovega obraza in je prebival v deželi Madiam. Ko je prišel v deželo Madiam, je sedel pri vodnjaku. Duhovnik iz Midiana pa je imel sedem hčera, ki so pasle ovce svojega očeta Jetra. Ko so prišle, so črpale vodo, dokler niso napolnile korit, da bi napojile ovce svojega očeta Jetra. Prispeli pa so pastirji in jih pregnali, toda Mojzes je vstal in jih rešil ter jim zajel vodo in napojil njihove ovce. Prišle so k njihovemu očetu Raguelu, on pa jim je rekel: Zakaj ste danes tako pohitele s prihodom? One pa so rekle: Egipčan nas je rešil pred pastirji, črpal je vodo za nas in napojil naše ovce. Rekel pa je svojim hčeram: Kje je? In zakaj ste zapustili tega človeka? Pokličite ga torej, da bo jedel kruh. Mojzes pa se je naselil pri moškemu in ta mu je dal svojo hčer Ziporo za ženo. Žena pa je sprejela v maternico in rodila sina, in Mojzes je imenoval njegovo ime Geršom, rekoč: Ker sem tujec v tuji deželi. Po tistih mnogih dneh je umrl egiptovski kralj, in Izraelovi sinovi so stokali zaradi del in zakričali so, in njihov krik je šel gor k Bogu zaradi del. In Bog je slišal njihovo jokanje in Bog se je spomnil svoje zaveze z Abrahamom, Izakom in Jakobom. In Bog je pogledal na sinove Izraela in se jim dal spoznati.

3

Mojzes je pasel ovce svojega tasta Jotorja, duhovnika Madijama, in vodil ovce v puščavo ter prišel do gore Horeb. Prikazal pa se mu je Angel Gospoda v plamenu ognja iz grma in

vidi, da grm gori v ognju, a grm ni bil požgan. Mojzes pa je rekel: Pristopil bom in si ogledal to veliko videnje, zakaj grm ne zgori. Ko pa je Gospod videl, da pristopa, da bi videl, ga je Gospod poklical iz grma, rekoč: Mojzes, Mojzes. On pa je rekel: Kaj je? Toda rekel je: Ne približuj se sem, sezuj sandale s svojih nog, kajti kraj, na katerem stojiš, je sveta zemlja. In rekel je: Jaz sem Bog tvojega očeta, Bog Abrahama, Bog Izaka in Bog Jakoba. Mojzes pa je odvrnil svoj obraz, saj se je bal pogledati neposredno pred Bogom. Gospod pa je rekel Mojzesu: Videl sem trpljenje mojega ljudstva v Egiptu in slišal sem njihov jok zaradi nadzornikov dela, kajti poznam njihovo bolečino, In sem šel dol, da jih osvobodim iz roke Egipčanov in da jih izpeljem iz tiste dežele ter da jih pripeljem v dobro in veliko deželo, v deželo, kjer tečeta mleko in med, v kraj Kánaancev in Hetejcev in Amoréjcev in Perizéjcev in Girgašéjcev in Hivéjcev in Jebusejcev. In sedaj glej, krik sinov Izraela je prišel k meni, in videl sem zatiranje, s katerim jih Egipčani zatirajo. In sedaj pridi, poslal te bom k faraonu, kralju Egipta, in izpeljal boš moje ljudstvo, sinove Izraela, iz egipčanske dežele.

In rekel je Mojzes Bogu: Kdo sem jaz, da bi šel k faraonu, kralju Egipta, in da bi izpeljal sinove Izraela iz dežele Egipta? Rekel pa je Bog Mojzesu, rekoč, da bom jaz s teboj, in to ti bo znamenje, da sem te jaz poslal: ko boš izpeljal moje ljudstvo iz Egipta, boste služili Bogu na tej gori. In reče Mojzes Bogu: Glej, jaz bom šel k sinovom Izraela in bom rekel jim: Bog naših očetov me je poslal k vam. Vprašali me bodo: Kakšno je njegovo ime? Kaj naj jim rečem? In rekel je Bog Mojzesu: Jaz sem Bivajoči. In rekel je: Tako boš rekel sinovom Izraela: Bivajoči me je poslal k vam. In Bog je spet rekel Mojzesu: Tako boš rekel sinovom Izraela: Gospod, Bog naših očetov, Bog Abrahama in Bog Izaka in Bog Jakoba, me je poslal k vam. To je moje večno ime in spomin od roda do roda. Prišedši torej, zberi svet starešin sinov Izraela in

rekel boš jim: Gospod, Bog naših očetov, se mi je prikazal, Bog Abrahama in Bog Izaka in Bog Jakoba, rekoč: Z obiskanjem sem vas obiskal in videl vse, kar se vam je zgodilo v Egiptu. In rekel je: Pripeljal bom vas gor iz trpljenja Egipčanov v deželo Kánaancev, Hetejcev, Amoréjcev, Perizéjcev, Girašéjcev, Hivéjcev in Jebusejcev, v deželo, kjer tečeta mleko in med. In poslušali bodo tvoj glas, in vstopil boš ti in svet starešin Izraela k faraonu, kralju Egipta, in rekel boš mu: Bog Hebrejcev nas je poklical, zato bomo šli pot treh dni v puščavo, da bi žrtvovali našemu Bogu. Jaz pa vem, da vas Faraon, kralj Egipta, ne bo pustil oditi, če ne z mogočno roko. In ko iztegnem roko, bom udaril Egipčane z vsemi mojimi čudeži, katere bom naredil med njimi, in po tem vas bo odpustil. In dam naklonjenost temu ljudstvu pred Egipčani, ko pa boste odhajali, ne boste odšli prazni. Ampak ženska bo prosila svojo sosedo in sostanovalko za srebrne in zlate posode ter oblačila, in položili jih boste na svoje sinove in na svoje hčere, in oplenili boste Egipčane.

4

Odgovoril pa je Mojzes in rekel: Če mi ne bodo verovali niti poslušali mojega glasu, bodo namreč rekli, da se ti Bog ni prikazal, kaj bom rekel njim? Rekel pa mu je Gospod: Kaj je to v tvoji roki? On pa je rekel: Palica. In rekel je: Vrzi jo na zemljo. In vrgel jo je na zemljo, in postala je kača, in Mojzes je zbežal pred njo. In rekel je Gospod Mojzesu: Iztegni roko in zgrabi rep. Ko je torej iztegnil roko, je zgrabil rep in ta je postal palica v njegovi roki. Da bi ti verjeli, da se ti je prikazal Bog njihovih očetov, Bog Abrahama in Bog Izaka in Bog Jakoba. Gospod pa mu je ponovno rekel: Vnesi svojo roko v svoje naročje, in vnesel je svojo roko v svoje naročje, in iznesel je svojo roko iz svojega naročja, in njegova roka je postala kot sneg. In rekel je spet: Vnesi svojo roko v svoje naročje,

in vnesel je roko v svoje naročje, in iznesel jo iz svojega naročja, in spet se je vrnila v barvo svojega mesa. Če pa ti ne bodo verjeli niti poslušali glasu prvega znamenja, bodo verjeli glasu drugega znamenja. In če ti ne bodo verjeli tem dvema znamenjema niti ne bodo poslušali tvojega glasu, boš vzel vodo iz reke in jo boš izlil na suho, in voda, ki jo boš vzel iz reke, bo postala kri na suhem. Rekel pa je Mojzes Gospodu: Prosim, Gospod, nisem bil zmožen niti včeraj niti predvčerajšnjim, niti odkar si začel govoriti svojemu služabniku; šibkega glasu in počasnega jezika sem. Rekel pa je Gospod Mojzesu: Kdo je dal usta človeku? In kdo je naredil naglušnega in nemega, videčega in slepega? Mar ne jaz, Bog? In sedaj pojdi, in jaz bom odprl tvoja usta in te poučil, kaj boš govoril. In Mojzes je rekel: Prosim te, Gospod, imenuj koga drugega, ki ga boš poslal. In Gospod, jezen z jezo na Mojzesa, je rekel: Ali ni, glej, Aron, tvoj brat, Levit? Vem, da bo on zares govoril tebi, in glej, on bo šel ven naproti tebi, in ko te bo videl, se bo veselil v svojem srcu. In ti boš rekel k njemu in boš dal moje besede v njegova usta, in jaz bom odprl tvoja usta in njegova usta, in bom vas poučil, kaj boste storili. In on bo tebi govoril k ljudstvu, in on bo tvoja usta, ti pa boš njemu posrednik k Bogu. In to palico, ki se je obrnila v kačo, boš vzel v svojo roko, s katero boš z njo delal znamenja.

Mojzes je šel in se obrnil k Jetru, svojemu tašču, ter mu rekel: Šel bom in se vrnil k svojim bratom v Egiptu ter videl, če še živijo. Jeter je rekel Mojzesu: Pojdi z zdravjem. Po teh mnogih dneh pa je umrl egiptovski kralj. Gospod pa je rekel Mojzesu v Madiamu: Pojdi, odidi v Egipt, kajti umrli so vsi, ki so iskali tvojo dušo. Mojzes je vzel svojo ženo in otroke, jih posadil na tovarne živali in se vrnil v Egipt. Mojzes je vzel tudi palico od Boga v svojo roko. Gospod pa je rekel Mojzesu: Ko boš šel in se vračal v Egipt, poglej vse čudeže, ki sem jih dal v tvoje roke; storil jih boš pred

faraonom, jaz pa bom zakrknil njegovo srce, in ne bo odpustil ljudstva. Ti pa boš rekel faraonu: To pravi Gospod: Moj prvorojeni sin je Izrael. Rekel sem ti: pošlji stran moje ljudstvo, da mi služi. Če torej res ne želiš poslati njih stran, glej, jaz bom ubil tvojega prvorojenega sina. Zgodilo se je pa na poti v prenočišču, da je Angel Gospoda stopil naproti njemu in ga je skušal ubiti. In Sefora je vzela kamenček, obrezala prednjo kožico svojega sina, padla pred njegove noge in rekla: Obstala je kri obrezovanja mojega otroka. In odšla je od njega, ker je rekla: Ustavila se je kri obrezovanja mojega otroka. Gospod pa je rekel Aronu: Pojdi v puščavo naproti Mojzesu. In šel je ter ga srečal na gori Božji, in poljubila sta se. Mojzes je poročal Aronu vse besede Gospoda, ki ga je poslal, in vse besede, ki mu jih je zapovedal. Šel pa je Mojzes in Aron in zbrala sta svet starešin sinov Izraela. In Aron je govoril vse te besede, ki jih je Bog govoril Mojzesu, in naredil je znamenja pred ljudstvom. In ljudstvo je verjelo in se veselilo, ker je Bog obiskal sinove Izraela in ker je videl njihovo stisko, ljudstvo pa se je sklonilo in poklonilo.

5

In po tem sta Mojzes in Aron vstopila k faraonu in mu rekla: To pravi Gospod, Bog Izraela: Pošlji proč moje ljudstvo, da mi praznuje v puščavi. In faraon je rekel: Kdo je ta, da bi poslušal njegov glas, tako da bi odpustil sinove Izraela? Ne poznam Gospoda in Izraela ne bom odpustil. In pravijo mu: Bog Hebrejcev nas je poklical. Šli bomo torej pot treh dni v puščavo, da žrtvujemo Gospodu, našemu Bogu, da nas ne zadene smrt ali umor. Rekel jim je kralj Egipta: Zakaj Mojzes in Aron odvrčata ljudstvo od del? Pojdite, vsak izmed vas, k svojim delom. In Faraon je rekel: Glej, zdaj je ljudstvo številčno, zato jih ne odvrčajmo od dela. Faraon pa je ukazal tlačiteljem ljudstva in pisarjem rekoč Ne boste

več dajali slame ljudstvu za izdelovanje opek, tako kot včeraj in predvčerajšnjim, ampak naj sami gredo in si naberejo slamo. In ureditev opekarne, ki jo oni delajo vsak dan, boš naložil njim, ne boš odvzel ničesar, saj so brezdelni, zato so kričali, rekoč: Vstanimo in žrtvujmo našemu Bogu. Naj bodo obremenjeni z deli teh ljudi in naj skrbijo za te stvari ter naj ne skrbijo za prazne besede.

Spodbujali so pa jih nadzorniki in pisarji ter govorili so ljudstvu, rekoč: Te stvari pravi Faraon: ne dajem vam več slame. Sami pojdite in zbirajte sebi slamo, od koder koli jo najdete, kajti od vaše določene količine se ne odvzema nič. In ljudstvo se je razkropilo po vsej egiptovski deželi, da bi zbiral strnišče za slamo. The taskmasters were urging them, saying, Complete the appointed works day by day, just as when the straw was given to you. In pisarji rodu sinov Izraela, ki so bili postavljeni nad njimi s strani faraonovnih nadzornikov, so bili bičani, rekoč: Zakaj niste dokončali svojih prispevkov pri opekarski dejavnosti kakor včeraj in predvčerajšnjim, in danes? Vstopivši pa so pisarji sinov Izraela zakričali proti faraonu, rekoč: Zakaj tako delaš s svojimi hišnimi služabniki? Slama ni dana tvojim služabnikom, in pravijo nam, da moramo delati opeke, in glej, tvoji služabniki so bili bičani, zato boš storil krivico svojemu ljudstvu. In rekel jim je: Vi ste leni, leni ste; zato pravite: Pojdimo, žrtvujmo našemu Bogu. Zdaj torej pojdite in delajte, saj vam slama ne bo dana, vendar boste morali izročiti predpisano količino opek. Pisarji sinov Izraela pa so videli sebe v težavah, rekoč: Ne boste opustili predpisane količine opek za dan. Srečali pa sta Mojzesa in Arona, ki sta jima prihajala naproti, ko sta odhajala od faraona. In rekli so jim: Naj vas Bog vidi in sodi, ker ste naredili naš vonj gnusen pred faraonom in pred njegovimi služabniki, da bi dal meč v njegove roke, da nas ubije. Vrnil se je pa Mojzes h Gospodu in rekel: Prosim, Gospod,

zakaj si trpinčil to ljudstvo? In zakaj si me poslal? In odkar sem šel k faraonu, da govorim v tvojem imenu, je zatiral to ljudstvo, in nisi rešil svojega ljudstva.

6

In Gospod je rekel Mojzesu: Zdaj boš videl, kaj bom storil faraonu, kajti z mogočno roko jih bo poslal proč in z vzdignjenim laktom jih bo izgnal iz svoje dežele. Bog pa je govoril Mojzesu in mu rekel: Jaz sem Gospod. In prikazal sem se Abrahamu in Izaku in Jakobu kot njihov Bog, in mojega imena Gospod jim nisem razodel. In vzpostavil sem svojo zavezo z njimi, da jim dam deželo Kanaancev, deželo, v kateri so začasno prebivali, v kateri so tudi prebivali. In jaz sem slišal jokanje sinov Izraela, katere Egipčani zaslužnjujejo, in spomnil sem se vaše zaveze. Pojdi, rekel sem sinovom Izraela: Jaz sem Gospod in izpeljal vas bom izpod oblasti Egipčanov, rešil vas bom iz sužnosti in odkupil vas bom z visoko roko in veliko sodbo. In vzel bom vas sebi za ljudstvo, in bom vaš Bog, in spoznali boste, da sem jaz Gospod, vaš Bog, ki sem vas izpeljal iz zatiranja Egipčanov. In pripeljal bom vas v deželo, v katero sem iztegnil svojo roko, da jo dam Abrahamu in Izaku in Jakobu, in dal bom vam jo v dediščino, jaz Gospod. Mojzes je tako govoril sinovom Izraela, a niso poslušali Mojzesu zaradi malodušnosti in zaradi trdih del. Gospod pa je rekel Mojzesu: Vstopi in govori faraonu, kralju Egipta, da bo poslal sinove Izraela iz njegove dežele. Govoril je pa Mojzes pred Gospodom, rekoč: Glej, sinovi Izraela me niso poslušali, in kako me bo poslušal faraon? Jaz pa sem neumen. Rekel pa je Gospod Mojzesu in Aronu in jim zapovedal glede faraona, kralja Egipta, da bi poslal sinove Izraela iz dežele Egipta.

In ti so voditelji hiš njihovih očetov, sinovi Rubena, prvorojenca Izraela: Enoh in Falu, Asron in Karmi; to je sorodstvo Rubena. In sinovi Simeona: Jemuel in Jamin in Ehud in Jahin in Zohar in Savel, sin Kanaanske ženske. To so družine Simeonovih sinov. In to so imena sinov Levija po njihovem sorodstvu: Gedson, Kaat in Merari, in leta življenja Levija so bila sto sedemintrideset. In to so sinovi Gedsona: Lobeni in Semei, po družinah njihovih domov. In sinovi Kaata: Amram in Isaar, Hebron in Ozeil, in leta življenja Kaata so bila sto trideset tri leta. In sinovi Merarija: Mahli in Muši. To so družine Levijevih očetov po njihovem sorodstvu. In Amram je vzel Jokabedo, hčer brata svojega očeta, sebi za ženo, in mu je rodila Arona in Mojzesa ter Mirjam, njuno sestro. Leta življenja Amrama pa so bila sto dvaintrideset let. In sinovi Issacharja: Korah, Naphek in Zechri. In sinovi Ozeiela: Misael, Elisaphan in Segrei. Aron pa je vzel Elizabeto, hči Aminadaba, sestro Naasona, sebi za ženo, in rodila mu je Nadaba in Abiuda in Eleazarja in Itamarja. Sinovi Koraha pa so bili Asir, Elkanah in Abiasar; to so rodovi Koraha. In Eleazar, sin Aronov, je vzel od hčera Futijela sebi ženo, in rodila mu je Pinehasa. To so poglavarstva družin Levitov po njihovih rodovih. To sta Aron in Mojzes, katerima je Bog rekel, naj izpeljeta Izraelove sinove iz egiptovske dežele z njihovo močjo. To sta tista, ki sta govorila s faraonom, kraljem Egipta, in sta izpeljala sinove Izraela iz dežele Egipta, sam Aron in Mojzes. Na dan, ko je Gospod govoril Mojzesu v deželi Egiptu. In Gospod je govoril Mojzesu, rekoč: Jaz sem Gospod, govori faraonu, kralju Egipta, vse, kar ti jaz pravim. In Mojzes je rekel pred Gospodom: Glej, jaz sem šibkega glasu, in kako me bo poslušal faraon?

In Gospod je rekel Mojzesu: Glej, postavil sem te za boga faraonu, in tvoj brat Aron bo tvoj prerok. Ti pa boš govoril njemu vse, kolikor ti zapovedim, Aron pa, tvoj brat, bo govoril k faraonu, tako da pošlje sinove Izraela iz njegove dežele. Jaz pa bom zakrknil srce faraona in pomnožil svoja znamenja in čudeže v egiptovski deželi. In Faraon vas ne bo poslušal, in položil bom svojo roko na Egipt, in izpeljal bom s svojo močjo svoje ljudstvo, sinove Izraela, iz dežele Egipta z velikim maščevanjem. In vsi Egipčani bodo vedeli, da sem jaz Gospod, ko bom iztegnil svojo roko nad Egipt in izpeljal Izraelove sinove iz njihove srede. Mojzes in Aron pa sta naredila ravno tako, kot jima je Gospod ukazal. Mojzes pa je bil star osemdeset let, Aron pa, njegov brat, star triinosemdeset let, ko je govoril s faraonom. In rekel je Gospod Mojzesu in Aronu: In če bo Faraon govoril k vam, rekoč: Dajte nam znamenje ali čudež, boš rekel Aronu, bratu svojemu: Vzemi palico in jo vrzi na zemljo pred Faraonom in pred njegovimi služabniki, in postala bo zmaj. Vstopila pa sta Mojzes in Aron pred faraona in njegove služabnike ter storila tako, kakor jima je zapovedal Gospod, in Aron je vrgel palico pred faraona in pred njegove služabnike, in postala je kača. Sklical pa je skupaj faraon modrece Egipta in čarovnike, in storili so tudi zaklinjalci Egipčanov s svojimi čarovnijami prav tako. In vrgel je vsak svojo palico, in postale so kače, in Aronova palica je požrla njihove palice. Srce faraona je prevladalo in ni jih poslušal, prav kakor je Gospod zapovedal.

Gospod pa je rekel Mojzesu: Oteželo je srce faraona, da ne odpusti ljudstva. Pojdi k faraonu zjutraj, glej, on gre ven na vodo, in boš ga srečal na bregu reke, in palico, ki je bila obrnjena v kačo, boš vzel v svojo roko. In boš rekel njemu: Gospod, Bog Hebrejcev, me je poslal k tebi, rekoč: Pošlji proč moje ljudstvo, da mi služi v divjini, in glej, nisi poslušal do zdaj. To pravi Gospod: po tem boš

vedel, da sem jaz Gospod. Glej, udaril bom s palico, ki je v moji roki, po vodi v reki, in spremenila se bo v kri. In ribe v reki bodo umrle, reka bo smrdela in Egipčani ne bodo mogli piti vode iz reke. Gospod pa je rekel Mojzesu: Reci svojemu bratu Aronu, naj vzame svojo palico v svojo roko in iztegne svojo roko nad vode Egipta, nad njihove reke, nad njihove kanale, nad njihova močvirja in nad vso njihovo zbrano vodo, in bo kri. In zgodilo se je, da je postala kri po vsej egiptovski zemlji, v lesu in v kamnu. In storila sta tako Mojzes in Aron, kakor je zapovedal njima Gospod, in dvignivši svojo palico je udaril vodo v reki pred faraonom in pred njegovimi služabniki, in spremenil je vso vodo v reki v kri. In ribe v reki so pomrle, in reka je smrdela, in Egipčani niso mogli piti vode iz reke, in kri je bila po vsej egiptovski deželi. Naredili pa so prav tako tudi čarovniki Egipčanov s svojimi čarodejanji, in otrpnilo je srce faraona, in ni jih poslušal, kakor je rekel Gospod. Obrnivši se pa, je faraon vstopil v svojo hišo in ni namenil svojega uma niti na to. Vsi Egipčani pa so kopali okoli reke, da bi pili vodo, in niso mogli piti vode iz reke. In izpolnilo se je sedem dni, potem ko je Gospod udaril reko.

Gospod pa je rekel Mojzesu: Vstopi k faraonu in mu reci: To pravi Gospod: Pošlji proč moje ljudstvo, da mi služi. Če pa ne želiš poslati proč, glej, jaz bom udaril vse tvoje meje z žabami. In reka bo izbljuvala žabe, in potem ko bodo šle gor, bodo vstopile v tvoje hiše in v shrambe tvojih spalnic in na tvoje postelje in v hiše tvojih služabnikov in tvojega ljudstva in v tvoja korita za gnetenje in v tvoje peči. In na tebe, na tvoje spremljevalce in na tvoje ljudstvo bodo prišle žabe.

Gospod pa je rekel Mojzesu: Reci Aronu, svojemu bratu, naj iztegne svojo roko s svojo palico nad reke, nad kanale in nad močvirja ter naj privede gor žabe. In Aron je iztegnil roko nad vode Egipta in privedel gor žabe, in žabe so se dvignile in pokrile egipčansko zemljo. Naredili pa so prav tako tudi čarovniki Egipčanov s svojimi čarodejanji in pripeljali so gor žabe na deželo Egipta. In faraon je poklical Mojzesa in Arona ter rekel: Molite za mene h Gospodu, naj odstrani žabe od mene in od mojega ljudstva, in poslal jih bom, da žrtvujejo Gospodu. Rekel pa je Mojzes Faraonu: Določi mi, kdaj naj molim zate, za tvoje služabnike in za tvoje ljudstvo, da uničim žabe pri tebi, pri tvojem ljudstvu in v vaših hišah, razen v reki, kjer bodo ostale. Pa je rekel: Jutri. Rekel je torej: Kot si govoril, da bi vedel, da ni drugega razen Gospoda. In žabe bodo odstranjene od tebe in od vaših hiš in od dvorišč in od tvojih služabnikov in od tvojega ljudstva, razen v reki bodo ostale. Mojzes in Aron pa sta odšla od faraona, in Mojzes je zaklical h Gospodu glede dogovora o žabah, kot ga je določil faraon. Gospod pa je naredil, kakor je rekel Mojzes, in žabe so umrle iz hiš, iz dvorišč in iz polj. In zbrali so jih v kupe in kupe, in zemlja je smrdela. Ko pa je faraon videl, da je nastalo olajšanje, se je njegovo srce otrdilo in ni jih poslušal, prav tako kot je govoril Gospod. Rekel pa je Gospod Mojzesu: Reci Aronu: iztegni svojo roko s palico in udari prah zemlje, in postali bodo komarji med ljudmi in med štirinogovnimi živalmi in po vsej egiptovski zemlji. Aron je torej iztegnil roko s palico in udaril po prahu zemlje, in komarji so nastali med ljudmi in med četveronožci, in v vsem prahu zemlje so nastali komarji. Storili so pa prav tako tudi čarovniki s svojimi čarodejanji, da bi izvabili komarje, in niso bili zmožni, in komarji so se pojavili tako pri ljudeh kot pri štirinožcih. Rekli so torej čarovniki faraonu: Prst Boga je to. In otrdelo je srce faraona in ni jih poslušal, prav kakor je govoril Gospod. Gospod pa je rekel Mojzesu: Vstani zgodaj zjutraj in stopi pred faraona, in

glej, on bo šel ven k vodi, in rekel mu boš: To pravi Gospod: Pošlji proč moje ljudstvo, da mi služi v puščavi. Če pa ne želiš poslati proč mojega ljudstva, glej, jaz pošiljam nate, na tvoje služabnike, na tvoje ljudstvo in na vaše hiše pasje muhe, in hiše Egipčanov bodo napolnjene s pasjimi muhami, in tudi v deželo, na kateri so. In delal bom čudeže tistega dne v deželi Gesem, na kateri prebiva moje ljudstvo, kjer ne bo pasje muhe, da bi vedel, da sem jaz Gospod, Bog vse zemlje. In bom dal razliko med mojim ljudstvom in tvojim ljudstvom, jutri pa bo to na zemlji. Gospod pa je naredil tako, in prišla je množica pasjih muh v hiše faraona in v hiše njegovih služabnikov in v vso egiptovsko deželo, in dežela je bila uničena zaradi pasjih muh.

Faraon pa je poklical Mojzesa in Arona ter rekel: Pridite in darujte Gospodu, vašemu Bogu, v tej deželi. In rekel je Mojzes: Ni mogoče, da bi bilo tako, kajti gnusobe Egipčanov bomo žrtvovali Gospodu, našemu Bogu. Če namreč žrtvujemo gnusobe Egipčanov pred njimi, bomo kamenjani. Pot treh dni bomo šli v puščavo in bomo žrtvovali našemu Bogu, kakor nam je rekel Gospod. In faraon je rekel: Jaz vas pošiljam in žrtvujte vašemu Bogu v puščavi, toda ne boste šli predaleč. Molite torej zame k Gospodu. Rekel pa je Mojzes: Jaz bom odšel od tebe in molil bom k Bogu, in pasja muha bo odšla od tebe, od tvojih služabnikov in od tvojega ljudstva jutri. Toda Faraon naj ne zavaja več, da ne bi poslal ljudstva žrtvovati Gospodu. Mojzes pa je odšel od faraona in molil k Bogu. Gospod pa je naredil, kakor je rekel Mojzes, in odstranil je roje muh od faraona, od njegovih dvorjanov in od njegovega ljudstva, in ni ostala nobena. In Faraon je otežil svoje srce tudi ob tem času in ni hotel odpustiti ljudstva.

Gospod pa je rekel Mojzesu: Vstopi k faraonu in mu reci: To pravi Gospod, Bog Hebrejcev: Pošlji proč moje ljudstvo, da mi služi. Če torej res ne želiš odpustiti mojega ljudstva, ampak ga še vedno zadržuješ, Glejte, roka Gospoda bo nad tvojo živino na poljih, nad konji, nad vprežnimi živalmi, nad kamilami, nad voli in nad ovci – zelo velika smrt. In bom delal čudeže jaz v tistem času med živino Egipčanov in med živino sinov Izraela; ne bo umrlo od vsega tega, kar pripada sinovom Izraela, ničesar. In dal je Bog mejo, rekoč: Jutri bo Gospod storil to na zemlji. In Gospod je naslednji dan izpolnil to besedo, in vsa živina Egipčanov je umrla, toda od živine sinov Izraela ni umrlo nič. Ko pa je faraon videl, da ni poginila nič od vse živine Izraelovih sinov, se je otežilo srce faraona in ni odpustil ljudstva. Gospod pa je rekel Mojzesu in Aronu: Vzemite polne roke saje iz peči in naj Mojzes poškropi z njo v nebo pred faraonom in pred njegovimi služabniki. In naj bo prah na vsej deželi Egipta, in bodo na ljudeh in na štirinožnih živalih rane, mehurji, ki bodo izbruhalali na ljudeh in na štirinožnih živalih po vsej deželi Egipta. In vzel je sojo pepela iz peči pred faraonom in jo je Mojzes razpršil v nebo, in zgodile so se rane, mehurji, ki so izbruhalali, tako pri ljudeh kot pri štirinožcih. In čarovniki niso mogli stati pred Mojzesom zaradi ran, kajti rane so nastale na čarovnikih in po vsej egiptovski zemlji. Gospod pa je zakrknil srce faraona in ni jih poslušal, kakor je zapovedal Gospod. Gospod pa je rekel Mojzesu: Vstani zgodaj zjutraj in stopi pred faraona ter mu reci: To pravi Gospod, Bog Hebrejcev: Odpusti moje ljudstvo, da mi bo služilo. V tem sedanjem času jaz pošiljam vse moje nadloge v tvoje srce in v srca tvojih spremljevalcev in tvojega ljudstva, da bi vedel, da ni nikogar drugega kot jaz po vsej zemlji. Zdaj namreč, ko bom iztegnil roko, bom udaril tebe in tvoje ljudstvo usmrtil, in uničen boš z zemlje. In zaradi tega si bil ohranjen, da bi pokazal v tebi svojo moč in da bi bilo moje ime razglašeno po vsej zemlji. Še vedno torej ti zadržuješ moje

ljudstvo, da jih ne odpustiš? Glejte, jaz bom jutri ob tej uri deževal z veliko točo, kakršne še ni bilo v Egiptu od dneva, ko je bil ustvarjen, do današnjega dne. Sedaj torej pohiti zbrati svojo živino in vse, kar imaš na ravnini, kajti vsi ljudje in živina, kolikor imaš na ravnini, vsi ljudje in živina, kolikor bo najdena na poljih in ne bo vstopila v hišo, pade pa nanje toča, bodo umrli. Tisti, ki se je bal Gospodove besede izmed faraonovnih služabnikov, je zbral svojo živino v hiše. Kdor pa ni namenil pozornosti besedi Gospoda, je pustil živino na poljih.

Gospod pa je rekel Mojzesu: Iztegni svojo roko v nebo, in toča bo padla na vso egiptovsko zemljo, na ljudi, na živino in na vse zelišče na zemlji. Mojzes pa je iztegnil roko v nebo, in Gospod je dal glasove in točo, in ogenj je tekel po zemlji, in Gospod je deževal točo po vsej egiptovski zemlji. Bila pa je toča in ogenj je plapolal v toči, toča pa je bila zelo velika, kakršna ni bila v Egiptu od dneva, ko je postal na njej narod. Toča je udarila po vsej egiptovski zemlji, od človeka do živine, in toča je udarila vse zelišče na ravnini ter zdrobila vsa drevesa na poljih. Razen v deželi Gesem, kjer so bili sinovi Izraela, se toča ni zgodila. Faraon pa je poslal in poklical Mojzesa in Arona ter jima rekel: Grešil sem tokrat. Gospod je pravičen, jaz pa in moje ljudstvo smo brezbožni. Molite torej zame h Gospodu, in naj prenehajo glasovi Boga in toča in ogenj, in odposlal bom vas, in ne boste več ostajali. Rekel pa mu je Mojzes: Ko bom izšel iz mesta, bom razprostrl svoje roke h Gospodu, in glasovi bodo prenehali, in toča in dež ne bo več, da bi vedel, da je zemlja Gospodova. In ti in tvoji spremljevalci, vem, da se še niste bali Gospoda. Lan in ječmen sta bila udarjena, kajti ječmen je bil v klasju, lan pa je semenil. Pšenica in pira pa nista bili uničeni, kajti pozna sta bila. Mojzes pa je odšel od faraona ven iz mesta in iztegnil roke proti Gospodu, in glasovi so prenehali, in toča in dež nista več padala na zemljo. Ko pa je faraon videl, da so

prenehali dež, toča in glasovi, je nadaljeval grešiti in otrdil je svoje srce in srca svojih služabnikov. Srce faraona je bilo otrjeno in ni poslal sinov Izraela, tako kot je govoril Gospod Mojzesu.

10

Gospod pa je rekel Mojzesu: Vstopi k faraonu, kajti jaz sem zakrknil njegovo srce in srca njegovih spremljevalcev, da bi ti znaki zaporedoma prišli nadnje. Tako da boste pripovedovali v ušesa vaših otrok in otrokom vaših otrok, koliko sem zasmehoval Egipčane, in o mojih znamenjih, ki sem jih naredil med njimi, in boste vedeli, da sem jaz Gospod. Vstopila pa sta Mojzes in Aron pred faraona in mu rekla: To pravi Gospod, Bog Hebrejcev: Doklej ne želiš biti osramočen zaradi mene? Odpusti moje ljudstvo, da mi bo služilo. Če pa nočeš poslati proč mojega ljudstva, glej, jaz bom jutri ob tej uri privedel veliko kobilic na vse tvoje meje. In pokril bo videz zemlje in ne boš zmožen videti zemlje, in požrl bo vse presežno na zemlji, to preostalo, ki ga je pustila vam toča, in požrl bo vse drevo, ki vam raste na zemlji. In napolnile se bodo tvoje hiše in hiše tvojih služabnikov in vse hiše v vsej deželi Egipčanov, kakršnih nikoli niso videli tvoji očetje niti njihovi pradedki, od dne, ko so nastali na zemlji, do tega dne. In Mojzes se je obrnil in odšel od faraona. In spregovorijo služabniki faraona k njemu: Do kdaj bo to nam spotikanje? Odpošlji ljudi, da bi služili svojemu Bogu, ali pa želiš vedeti, da je Egipt propadel? In so obrnili nazaj Mojzesa in Arona k faraonu, in rekel jim je: Pojdite in služite Gospodu, vašemu Bogu. Kateri pa in kateri so tisti, ki gredo? In Mojzes pravi: Z mladeniči in starešinami bomo šli, s sinovi in hčerami, z ovci in z našo govedo, kajti praznik Gospoda je. In rekel jim je: Naj bo tako Gospod z vami, kakor vas pošiljam, ali ne tudi z vašo prtljago? Glejte, ker se vam pripisuje hudobija. Ne tako, naj gredo moški in naj služijo Bogu, saj to sami iščete. Izgnali

pa so jih izpred faraona. Gospod pa je rekel Mojzesu: Iztegni svojo roko nad egiptovsko deželo, in naj pride kobilica na deželo ter požre vse rastlinje dežele in vse sadove dreves, ki jih je pustila toča. In Mojzes je dvignil palico v nebo, in Gospod je prinesel južni veter na zemljo cel tisti dan in celo noč. Zjutraj je južni veter vzel kobilico. In pripeljal jo je na vso egiptovsko deželo in se je spustila na vse meje Egipta, zelo velika. Pred njo ni bilo takšne kobilice in po tem je ne bo. In pokril je videz zemlje, in bila je uničena zemlja, in požrl je vse zelišče zemlje in ves sadež dreves, ki je ostal od toče. Ni ostalo nič zelenega v drevesih in v vsem zelišču polja, v vsej egiptovski zemlji.

Pohitel pa je faraon poklicati Mojzesa in Arona, rekoč: Grešil sem pred Gospodom, vašim Bogom, in proti vam. Sprejmite torej moj greh še sedaj in molite h Gospodu, vašemu Bogu, in naj odstrani od mene to smrt. Mojzes pa je šel od faraona in molil k Bogu. In Gospod je spremenil veter z morja v močnega, in dvignil kobilice, in jih vrgel v Rdeče morje, in ni ostala niti ena kobilica v vsej egiptovski deželi. In Gospod je strnil srce faraona in ni poslal sinov Izraela ven. Gospod pa je rekel Mojzesu: Iztegni svojo roko v nebo, in naj bo tema nad egiptovsko zemljo, otipljiva tema. Mojzes pa je iztegnil roko v nebo, in nastala je tema, mrak in vihar nad vso egipčansko deželo tri dni, In nihče ni videl svojega brata tri dni in nihče ni vstal iz svoje postelje tri dni, toda vsem sinovom Izraela je bila svetloba v vseh krajih, kjer so prebivali. In faraon je poklical Mojzesa in Arona ter rekel: Pojdite, služite Gospodu, svojemu Bogu, razen ovce in vole pustite, vaša prtljaga pa naj gre z vami. In rekel je Mojzes: Ampak tudi ti nam boš dal žgalne daritve in klavne daritve, ki jih bomo darovali Gospodu, našemu Bogu. Tudi naša živina bo šla z nami in ne bomo pustili niti enega kopita, saj bomo od njih vzeli, da služimo Gospodu, našemu Bogu. Mi pa ne vemo, s čim bomo služili Gospodu, našemu Bogu, dokler ne

pridemo tja. Gospod pa je zakrknil faraonovo srce in ni hotel jih poslati proč. In reče faraon: Pojdi proč od mene, pazi nase, da ne bi še enkrat videl mojega obraza, kajti tisti dan, ko se mi pojaviš, boš umrl. Mojzes pa pravi: Rekel si, da se ti ne bom več prikazal v obličje.

11

Gospod pa je rekel Mojzesu: Še en udarec bom prinesel na faraona in na Egipt, in po tem vas bo poslal proč od tod; ko pa vas bo pošiljal ven, vas bo popolnoma pregnal. Govori torej na skrivaj v ušesa ljudstva, in naj vsak prosi soseda za srebrne in zlate posode ter oblačilo. Gospod pa je dal naklonjenost svojemu ljudstvu pred Egipčani in posodili so jim. Mož Mojzes pa je postal zelo velik pred Egipčani, pred faraonom in pred njegovimi služabniki. In rekel je Mojzes: To pravi Gospod: Okoli polnoči bom vstopil v Egipt, In bo umrl vsak prvorojenec v deželi Egiptu, od prvorojenca faraona, ki sedi na prestolu, do prvorojenca služabnice pri mlinskem kamnu in do prvorojenca vse živine. In bo velik jok po vsej egiptovski deželi, kakršnega še ni bilo in kakršnega ne bo več. In med vsemi sinovi Izraela ne bo pes zarezal s svojim jezikom, od človeka do živine, da bi vedel, kako veliko razliko bo naredil Gospod med Egipčani in Izraelom. In prišli bodo dol vsi tvoji otroci k meni in se mi bodo priklonili rekoč: Pojdi ven ti in vse tvoje ljudstvo, kateremu vodiš, in po tem bom šel ven. Mojzes pa je odšel od faraona z jezo. Gospod pa je rekel Mojzesu: Faraon vas ne bo poslušal, da bi množec pomnožil moja znamenja in čudeže v egiptovski deželi. Mojzes in Aron sta naredila vse te znake in čudeže v deželi Egiptu pred faraonom, toda Gospod je zakrknil srce faraona in ni pristal, da bi odpustil sinove Izraela iz dežele Egipta.

Gospod pa je rekel Mojzesu in Aronu v egiptovski deželi: Ta mesec je res za vas začetek mesecev, prvi je za vas med meseci leta. Govori k vsej skupnosti sinov Izraela, rekoč: Na deseti dan tega meseca naj vzame vsak ovco po hišah očetov, vsak ovco po hiši. Če pa jih je malo v hiši, tako da niso zadostni za ovco, bo vzel s seboj soseda, svojega bližnjega, po številu duš; vsak bo štel v ovco glede na to, kar mu zadostuje. Ovca bo popolna, moška, enoletna, vzeli jo boste od jagnjet in kozličkov. In bo vam ohranjeno do štirinajstega dne tega meseca, in zaklala ga bo vsa množica zbora sinov Izraela zvečer. In vzeli bodo od krvi in jo postavili na oba podboja in na preklado v hišah, v katerih jo bodo jedli. In jedli bodo meso to noč, pečeno na ognju, in nekvašen kruh z greenkimi zelišči bodo jedli. Ne boste jedli od njih surovega niti kuhanega v vodi, ampak pečenega na ognju, glavo z nogami in drobovino. Ne boste pustili ničesar od njega do jutra, in kosti ne boste zlomili od njega, stvari pa, ki bodo ostale od njega do jutra, boste zažgali v ognju. Tako pa boste jedli to: vaša ledja naj bodo opasana, sandali na vaših nogah in palice v vaših rokah, in jedli boste to z naglico; pasha je Gospodu. In šel bom skozi deželo Egipt v tej noči in udaril bom vsakega prvorojenca v deželi Egipt, od človeka do živali, in nad vsemi bogovi Egipčanov bom izvršil maščevanje, jaz, Gospod. In kri bo vam v znamenje na hišah, v katerih ste, in videl bom kri in pokril bom vas, in ne bo med vami kuge uničenja, ko udarim deželo Egipt.

In bo ta dan vam v spomin, in praznovali ga boste kot praznik Gospodu v vseh vaših rodovih; kot večni zakon ga boste praznovali. Sedem dni boste jedli nekvašeno, od prvega dne pa boste odstranili kvas iz vaših hiš, vsak, ki bi jedel kvas, bo tista duša uničena iz Izraela, od prvega dne do sedmega dne. In prvi

dan bo klican svet, in sedmi dan bo za vas svet, nobenega služabnega dela ne boste opravljali na ta dneva, razen tistega, kar bo pripravljeno za vsako dušo, to samo bo vam dovoljeno. In varovali boste to zapoved, kajti na ta dan bom pripeljal vašo moč iz egiptovske dežele, in ta dan boste praznovali skozi vaše rodove kot večni zakon. Začeni s štirinajstim dnem prvega meseca, od večera jedli boste nekvašen kruh, do enaindvajsetega dne meseca, do večera. Sedem dni ne bo najdenega kvasa v vaših hišah, vsakdo, ki bi jedel kvašeno, bo tista duša uničena iz skupnosti Izraela, tako med tujci kot med domorodci dežele. Nobenega kvašenega kruha ne smete jesti, v vseh vaših prebivališčih pa smete jesti nekvašen kruh.

Mojzes pa je poklical ves svet starešin sinov Izraela in jim rekel: Odidite, vzemite si ovco po vaših sorodstvih in žrtvujte pasho. Vzeli boste šop izopa in ga pomočili v kri, ki je pri vratih, ter nanесли na podboj in na oba podboja od krvi, ki je pri vratih. Vi pa ne boste šli ven, vsak skozi vrata svoje hiše, do jutra. In Gospod bo šel mimo, da udari Egipčane, in bo videl kri na podboju vrat in na obeh podbojih, in Gospod bo šel mimo vrat in ne bo pustil uničevalca vstopiti v vaše hiše, da bi udaril. In varujte to besedo kot zakon zase in za svoje sinove na veke. Če pa vstopite v deželo, ki vam jo bo dal Gospod, kakor je govoril, varujte to službo. In bo, če vam bodo rekli vaši sinovi: Kaj je ta služba? In boste rekli njim: Ta pasha je žrtev Gospodu, ker je pokrila hiše sinov Izraela v Egiptu, ko je udaril Egipčane, naše hiše pa je rešil. In ljudstvo se je sklonilo in poklonilo. In sinovi Izraela so odšli in storili, kakor je Gospod zapovedal Mojzesu in Aronu, tako so storili.

Zgodilo se je sredi noči, in Gospod je udaril vsakega prvorojenca v deželi Egiptu, od prvorojenca faraona, ki je sedel na prestolu, do prvorojenca ujetnice v jami in do prvorojenca vse

živine. In faraon je vstal ponoči in njegovi služabniki in vsi Egipčani, in zgodilo se je veliko vpitje v vsej deželi Egipta, kajti ni bilo hiše, v kateri ne bi bil mrtev. In ponoči je faraon poklical Mojzesa in Arona ter jima rekel: Vstanite in pojdite ven iz mojega ljudstva, tako vi kot sinovi Izraela, pojdite in služite Gospodu, vašemu Bogu, kakor pravite. In vzemite vaše ovce in vaše vole ter pojdite, blagoslovite pa tudi mene. Egipčani so pritiskali na ljudstvo z vnemo, da jih izženejo iz dežele, kajti rekli so, da vsi mi umiramo. Ljudstvo pa je vzelo svoje testo, preden je bilo kvaseno, svoje gneteno testo zvezano v svoja oblačila na ramenih. Sinovi Izraela so naredili, kakor jim je ukazal Mojzes, in so prosili Egipčane za srebrne in zlate posode ter oblačila. In dal je Gospod naklonjenost svojemu ljudstvu pred Egipčani, in posodili so jim, in oplenili so Egipčane.

Sinovi Izraela so odšli iz Ramesesa v Sukot, šeststo tisoč pešcev, moških, razen prtljage. In velika mešana množica je odšla gor z njimi, in ovce, in voli, in živina, zelo mnoga. In so spekli testo, ki so ga prinesli iz Egipta, nekvasene pogače, kajti ni bilo kvašeno, ker so jih Egipčani izgnali in niso mogli ostati, niti niso pripravili zalog zase za pot. Bivanje sinov Izraela, ki so bivali v deželi Egiptu in v deželi Kanaan, je bilo štiristo trideset let. In zgodilo se je po štiristo tridesetih letih, da je odšla vsa moč Gospoda iz dežele Egipta ponoči. Straža je Gospodu, da bi izpeljal njih iz dežele Egipta; tista noč je straža Gospodu, da bi bila vsem sinovom Izraela skozi njihove rodove. Rekel pa je Gospod Mojzesu in Aronu: To je zakon pashe: noben tujec ne sme jesti od nje. In vsakega hišnega služabnika ali kupljenega s srebrom boš obrezal, in potem bo jedel od njega. Tujec ali najemnik ne sme jesti od njega. V eni hiši bo jedeno, in ne boste iznesti mesa iz hiše ven, in kosti ne boste zlomili od njega. Vsa skupnost Izraelovih sinov bo to naredila. Če pa bi se vam približal tujec, da bi opravil pasho

Gospodu, obrežeš vse njegove moške, in potem se bo približal, da bi jo opravil, in bo kakor domorodec dežele; noben neobrezanec ne bo jedel od nje. Zakon bo enak za domačina in za tujca, ki pristopi k vam. Sinovi Izraela so storili, kakor je Gospod zapovedal Mojzesu in Aronu, tako so storili. In zgodilo se je tistega dne, da je Gospod izpeljal sinove Izraela iz egipčanske dežele z njihovo močjo.

13

Gospod pa je rekel Mojzesu: Posveti mi vsakega prvorojenca, prvega rojenega, ki odpira maternico med Izraelovimi sinovi, od človeka do živine – moj je. Mojzes pa je rekel ljudstvu: Spominjajte se tega dne, ko ste odšli iz egipčanske dežele, iz hiše sužnosti, kajti Gospod vas je od tam izpeljal z mogočno roko, in ne bo se jedlo kvašenega. Kajti danes greste ven v mesecu mladih. In bo, ko te Gospod, tvoj Bog, privede v deželo Kánaancev, Hetéjcev, Amoréjcev, Hivéjcev, Jebusejcev, Girgašéjcev in Perizéjcev, katero je prisegel tvojim očetom, da ti jo da, deželo, kjer tečeta mleko in med, boš opravljal to službo v tem mesecu. Šest dni boste jedli nekvašen kruh, sedmi dan pa bo praznik Gospoda. Nekvašen kruh boste jedli sedem dni, ne bo se videl pri tebi kvašen kruh, niti ne bo pri tebi kvasa v vseh tvojih mejah. In naznanil boš svojemu sinu na tisti dan, rekoč: Zaradi tega je Gospod Bog storil meni, ko sem šel iz Egipta. In bo tebi znak na tvoji roki in spominjanje pred tvojimi očmi, da bi postal zakon Gospoda v tvojih ustih, kajti z mogočno roko te je Gospod Bog izpeljal iz Egipta. In varujte ta zakon ob določenih časih, iz dneva v dan.

In bo, ko te bo privedel Gospod, tvoj Bog, v deželo Kanaancev, kakor je prisegel tvojim očetom, in jo bo dal tebi. In odstranil boš vse, kar odpira maternico, samce za Gospoda, vse, kar odpira

maternico iz čred ali med tvojo živino, kolikor jih bo rojenih tebi, samce boš posvetil Gospodu. Vsakega, ki odpira maternico osla, zamenjaj z ovco, če pa ga ne zamenjaš, ga odkupi; vsakega prvorojenca človeka izmed tvojih sinov odkupi. Če pa te tvoj sin po tem vpraša, rekoč: Kaj je to?, mu boš rekel, da nas je Gospod z močno roko izpeljal iz egiptovske dežele, iz hiše sužnosti. Ko pa je faraon otrdil, da nas pošlje proč, je ubil vsakega prvorojenca v deželi Egipt, od prvorojencev ljudi do prvorojencev živine. Zaradi tega jaz žrtvujem vsakega, ki odpira maternico, moške, Gospodu, in vsakega prvorojenca mojih sinov bom odkupil. In bo v znak na tvoji roki in neomajno pred tvojimi očmi, kajti z mogočno roko te je Gospod izpeljal iz Egipta.

Ko pa je faraon poslal ljudstvo, jih Bog ni vodil po poti dežele Filistejcev, ker je bila blizu, rekel je namreč Bog, da ne bi ljudstvo obžalovalo, ko bi videlo vojno, in se obrnilo nazaj v Egipt. In Bog je vodil ljudstvo po poti v puščavo, k Rdečemu morju, v petem rodu pa so sinovi Izraela odšli iz egiptovske dežele. Mojzes je vzel s seboj kosti Jožefa, kajti s prisego je zaprisegel sinove Izraela, rekoč: Gospod vas bo zagotovo obiskal, in odnesli boste moje kosti od tod s seboj.

Sinovi Izraela pa so odšli iz Sokota in taborili v Etamu ob puščavi. Bog pa jih je vodil, podnevi v stebru oblaka, da jim pokaže pot, ponoči pa v stebru ognja. Steber oblaka podnevi in steber ognja ponoči nista prenehala pred vsem ljudstvom.

14

In Gospod je govoril k Mojzesu rekoč, Govori sinovom Izraela, in naj se obrnejo ter utaborijo nasproti naselju, med Migdolom in morjem, nasproti Beelsefonu; pred njim se boste

utaborili ob morju. In faraon bo rekel svojemu ljudstvu: Ti sinovi Izraela tavajo po deželi, zaklenil jih je namreč puščava. Jaz pa bom zakrknil srce faraona, in bo preganjal za njimi, in bom proslavljen v faraonu in v vsej njegovi vojski, in bodo vedeli vsi Egipčani, da jaz sem Gospod. In tako so naredili. In sporočeno je bilo kralju Egipčanov, da je ljudstvo zbežalo, in srce faraona in njegovih služabnikov se je obrnilo proti ljudstvu, in rekli so: Kaj smo to storili, da smo odpustili sinove Izraela, da nam ne služijo? Faraon je torej vpregel svoje bojne vozove in vse svoje ljudstvo odvedel s seboj. In vzel je šeststo izbranih bojnih vozov in vse konje Egipčanov in tretjerazredne častnice nad vsemi. In Gospod je zakrknil srce faraona, kralja Egipta, in srca njegovih spremljevalcev, in je preganjal sinove Izraela, sinovi Izraela pa so odhajali z visoko roko. In Egipčani so jih zasledovali in našli utaborjene ob morju, vsa konjica in vozovi faraona, konjeniki in njegova vojska nasproti naselju, nasproti Beelsefonu. In faraon je približeval, in sinovi Izraela so dvignili oči in videli, da so Egipčani taborili za njimi, in zelo so se bali, sinovi Izraela pa so zavpili h Gospodu. In rekli so Mojzesu: Ker ni bilo grobov v egiptovski deželi, si nas izpeljal, da bi umrli v puščavi? Kaj si nam to storil, ko si nas izpeljal iz Egipta? Ali ni to bila beseda, ki smo jo govorili tebi v Egiptu, rekoč: Pusti nas, da bi služili Egipčanom? Bolje je namreč za nas služiti Egipčanom, kot umreti v tej puščavi.

Rekel pa je Mojzes ljudstvu: Imejte pogum, stojte in glejte rešitev od Gospoda, ki vam jo bo danes dal. Kajti Egipčane, kot ste jih videli danes, ne boste več videli na veke. Gospod se bo boril za vas, vi pa boste molčali. Gospod pa je rekel Mojzesu: Kaj vpiješ k meni? Govori Izraelovim sinovom, naj se odpravijo. In ti dvigni svojo palico in iztegni svojo roko nad morje ter ga razdeli, in naj sinovi Izraela gredo v sredo morja po suhem. In glej, jaz bom zakrknil srce faraona in vseh Egipčanov, in vstopili bodo za njimi,

in proslavljen bom v faraonu in v vsej njegovi vojski in v vozovih in v njegovih konjih. In vsi Egipčani bodo vedeli, da sem jaz Gospod, ko bom proslavljen v faraonu in v njegovih bojnih vozovih in konjih. Angel Boga, ki je hodil pred taborom sinov Izraela, pa se je odstranil in odšel zadaj, tudi steber oblaka se je odstranil od njihovega obraza in se postavil zadaj njih. Vstopil je med tabor Egipčanov in med tabor Izraela ter obstal. Nastala sta tema in mrak, noč je minila in niso se pomešali drug z drugim celo noč. Mojzes je iztegnil roko nad morje, in Gospod je odgnal morje z nasilnim južnim vetrom celo noč ter naredil morje suho, in voda se je razklala. Sinovi Izraela so vstopili v sredino morja po suhem, in njegova voda je bila zid z desne strani in zid z leve strani.

Egipčani so jih zasledovali in vstopili za njimi, in vsi faraonovi konji, vozovi in jezdecii so vstopili v sredino morja. Zgodilo se je pa v jutranji straži, da je Gospod pogledal dol na tabor Egipčanov v stebru ognja in oblaka ter vrgel tabor Egipčanov v zmedo. In zvezal je osi njihovih bojnih vozov in jih vodil s silo, in Egipčani so rekli: Bežimo pred Izraelom, kajti Gospod se bojuje za njih proti Egipčanom. Gospod pa je rekel Mojzesu: Iztegni svojo roko nad morje, in naj se voda vrne ter pokrije Egipčane, njihove vozove in jahače. Mojzes je iztegnil roko nad morje in voda se je vrnila proti dnevu na deželo. Egipčani pa so bežali pod vodo in Gospod je stresel Egipčane na sredino morja. In voda, ki se je obrnila nazaj, je pokrila vozove in jahače ter vso vojsko faraona, tiste, ki so vstopili za njimi v morje, in ni ostal od njih niti eden. Sinovi Izraela pa so šli skozi suho zemljo sredi morja, voda pa jim je bila zid z desne in zid z leve. In Gospod je rešil Izrael tistega dne iz roke Egipčanov, in Izrael je videl Egipčane mrtve ob robu morja. Izrael pa je videl veliko roko, ki jo je Gospod storil Egipčanom, ljudstvo pa se je balo Gospoda in verovali so Bogu in Mojzesu, njegovemu služabniku.

Tedaj je Mojzes s sinovi Izraela pel to pesem Bogu in rekli so: Pojmo Gospodu, kajti slavno je bil proslavljen; konja in jezdeca je vrgel v morje. Pomočnik in zaščitnik mi je postal v odrešenje, ta je moj Bog in poveličal ga bom, Bog mojega očeta, in povišal ga bom. Gospod drobe vojne, Gospod je njegovo ime. Bojne vozove faraona in njegovo moč je vrgel v morje, izbrani jahači, častniki tretjega ranga, so bili požrti v Rdečem morju. Morje jih je pokrilo, potonili so v globino kakor kamen. Tvoja desnica, Gospod, je bila poveljučana v moči; tvoja desnica, Gospod, je zdrobila sovražnike. In v množici svoje slave si zdrobil nasprotnike, poslal si svojo jezo, ki jih je požrla kot strnišče. In zaradi duha tvoje jeze se je razdelila voda, strle so se vode kot zid, strli so se valovi v sredi morja. Rekel je sovražnik: Zasledoval bom in dohitel, razdelil bom plen, napolnil bom svojo dušo, uničil bom z svojim mečem, vladala bo moja roka. Poslal si svojega duha, morje jih je pokrilo, potopili so se kot svinec v mogočni vodi. Kdo je podoben tebi med bogovi, Gospod? Kdo je podoben tebi? Poveličan med svetimi, čudovit v slavi, deluješ čudeže. Iztegnil si svojo desnico, pogoltnila jih je zemlja. Vodil si s svojo pravičnostjo to svoje ljudstvo, ki si ga odkupil, tolažil si ga s svojo močjo v svoje sveto prebivališče. Narodi so slišali in se razsrdili, bolečine so prijele prebivalce Filisteje. Takrat so pohiteli voditelji Edoma in vladarji Moabitov, vzeli jih je trepet, stopili so vsi prebivalci Kanaana. Naj pade nanje trepetanje in strah, zaradi veličine tvojega lakta naj okamenijo, dokler ne mine tvoje ljudstvo, Gospod, dokler ne mine to tvoje ljudstvo, ki si ga pridobil. Privedevši jih, zasadi jih v goro svoje dediščine, v pripravljeno prebivališče svoje, ki si ga pripravil, Gospod, svetišče, Gospod, ki so ga pripravile tvoje roke. Gospod vlada na vek vekov in še naprej. Ker je faraonov konj z bojnimi

vozovi in jezdeci vstopil v morje, je Gospod nanje privedel vodo morja, sinovi Izraela pa so šli po suhem sredi morja.

Prerokinja Mirjam, Aronova sestra, je vzela boben v svojo roko, in vse žene so izšle za njo z bobni in zbori. Začela pa je Mirjam pred njimi, rekoč: Pojmo Gospodu, kajti slavno je bil proslavljen; konja in jezdeca je vrgel v morje. Mojzes pa je odstranil sinove Izraela od Rdečega morja in jih vodil v puščavo Šur, in šli so tri dni po puščavi, in niso našli vode, da bi pili. Prišli so v Mero, a niso mogli piti iz Mere, ker je bila grenka, zato je imenoval tisti kraj Grenoba. In ljudje so godrnjali zoper Mojzesa, rekoč: Kaj bomo pili? Mojzes pa je zakričal h Gospodu, in Gospod mu je pokazal les, in vrgel ga je v vodo, in voda je bila posladkana. Tam mu je postavil odredbe in sodbe, in tam ga je preizkusil. In rekel je: Če boš resnično poslušal glas Gospoda, svojega Boga, in boš delal, kar je ugodno pred njim, in boš prisluhnil njegovim zapovedim, in boš varoval vse njegove odredbe, potem nobene bolezni, ki sem jo privedel na Egipčane, ne bom privedel nate, kajti jaz sem Gospod, tvoj Bog, ki te zdravi. In prišli so v Elim, in bilo je tam dvanajst studencev voda in sedemdeset palm, taborili pa so tam pri vodah.

16

Odšli so iz Elima in prišla je vsa skupnost sinov Izraela v puščavo Sin, ki je med Elimom in Sinajem, petnajsti dan drugega meseca, potem ko so odšli iz dežele Egipta. Mrmrjala je vsa skupnost sinov Izraela na Mojzesa in Arona. In sinovi Izraela so jim rekli: Bi da smo umrli, udarjeni po Gospodu v egiptovski deželi, ko smo sedeli pri loncih mesa in jedli kruh do sitosti, ker ste nas izpeljali v to puščavo, da bi umorili vso to skupnost z lakoto. Gospod pa je rekel Mojzesu: Glej, jaz vam dežujem kruhe iz

nebesa, in ljudstvo bo šlo ven in zbiralo bo to, kar je za dan, vsak dan, da jih preizkusim, ali bodo hodili po mojem zakonu ali ne. In bo v šestem dnevu, in pripravili bodo, kar prinesejo, in bo dvojno od tega, kar zbirajo dan za dnem. In rekel je Mojzes in Aron k vsej skupnosti sinov Izraela: Zvečer boste vedeli, da vas je Gospod izpeljal iz dežele Egipt. In zjutraj boste videli slavo Gospoda, ko bo slišal vaše mrmranje proti Bogu, mi pa kaj smo, da mrmrate proti nam? In rekel je Mojzes: Ko bo Gospod dal vam zvečer meso za jesti in zjutraj kruhe do sitosti, ker je Gospod slišal vaše godrnjanje, s katerim godrnjate proti nam – mi pa kaj smo? Kajti vaše godrnjanje ni proti nam, ampak proti Bogu.

Rekel pa je Mojzes Aronu: Reci vsej skupnosti Izraelovih sinov, naj pristopijo pred Boga, kajti slišal je vaše godrnjanje. Ko pa je Aron govoril vsej skupnosti Izraelovih sinov in so se obrnili proti puščavi, se je slava Gospoda prikazala v oblaku. In Gospod je govoril k Mojzesu rekoč: Slišal sem godrnjanje sinov Izraela, govori k njim in reci: Zvečer boste jedli meso in zjutraj se boste nasitili s kruhom, in spoznali boste, da sem jaz Gospod, vaš Bog. Zgodil se je pa večer in prepelice so prišle gor ter pokrile tabor; zjutraj pa se je zgodilo, ko je rosa prenehala okrog tabora. In glej, na površini puščave je bilo nekaj tankega, kot koriander, belega, kot slana na zemlji. Ko so to videli sinovi Izraela, so drug drugemu rekli: Kaj je to? Niso namreč vedeli, kaj je bilo. Mojzes pa jim je rekel: To je kruh, ki vam ga je dal Gospod, da ga jeste. To je beseda, ki jo je ukazal Gospod: zberite od njega vsak po primernem gomerju, po glavi, po številu vaših duš; vsak naj zbere s svojimi sošotorniki. Sinovi Izraela so tako naredili in zbrali, eden veliko, drugi manj. In ko so izmerili z gomorjem, ni imel več tisti, ki je nabral mnogo, in tisti, ki je nabral manj, ni imel manj; vsak je zbral toliko, kolikor je bilo primerno zanj. Mojzes pa jim je rekel: Nihče naj od tega ne pusti ničesar do jutra.

In niso poslušali Mojzesa, ampak so nekateri pustili od tega do jutra, in zavrelo je črve, in smrdelo je, in Mojzes se je razjezil nanje. In zbrali so to vsako jutro, vsak svojo predpisano količino, ko pa je sonce segrevalo, se je talilo. Zgodilo se je pa šestega dne, da so zbrali dvojno količino potrebnih stvari, dva gomora na osebo. Vstopili so vsi voditelji skupnosti in poročali Mojzesu. Rekel pa je Mojzes k njim: Ali ni to beseda, ki jo je govoril Gospod? Sobote so sveti počitek Gospodu. Jutri, kolikor boste pekli, pecite, in kolikor boste kuhali, kuhajte, in vse presežno pustite v shrambi do jutra. In pustili so ga do jutra, kakor jim je ukazal Mojzes, in ni smrdelo, niti se ni pojavil črv v njem. Rekel pa je Mojzes: Jejte danes, kajti danes so sobote Gospodu, ne bo najdeno na polju. Šest dni boste zbirali, toda sedmi dan je sobota, ker v njem ne bo ničesar. Zgodilo se je pa, da so sedmi dan nekateri iz ljudstva poskusili zbirati, a niso našli. Gospod pa je rekel Mojzesu: Do kdaj ne želite poslušati mojih zapovedi in mojega zakona? Glejte, kajti Gospod vam je dal soboto, ta dan; zato vam je on dal na šesti dan kruha za dva dni. Ostanite vsak v svojih hišah, nihče naj ne gre ven iz svojega kraja na sedmi dan. In ljudstvo je počivalo sedmi dan. Sinovi Izraela so to poimenovali z imenom Mana. Bilo je kot belo koriandrijevo seme, njegov okus pa kot kolač z medom. Mojzes pa je rekel: To je beseda, ki jo je ukazal Gospod: Napolnite gomor mane za shrambo za vaše rodove, da vidijo kruh, ki ste ga jedli v puščavi, ko vas je Gospod izpeljal iz egiptovske dežele. In Mojzes je rekel Aronu: Vzemi en zlat vrč in vrzi vanj poln gomor mane, in položil boš ga pred Boga v ohranitev za vaše rodove. Na način, kot je ukazal Gospod Mojzesu, je Aron položil pred pričevanje za ohranitev. Sinovi Izraela pa so jedli mano štirideset let, dokler niso prišli v poseljeni svet; jedli so mano, dokler niso prispeli v del Fenicije. Gomor pa je bil desetina treh mer.

In vsa skupnost Izraelovih sinov je odšla iz puščave Sin po svojih taboriščih, po Gospodovi besedi, in taborili so v Rafideinu, toda vode za ljudstvo ni bilo. In ljudstvo je godrnjalo proti Mojzesu, rekoč: Daj nam vodo, da bi pili. In Mojzes jim je rekel: Kaj godrnjate proti meni in kaj preizkušate Gospoda? Ljudstvo je tam žežalo po vodi in tam je godrnjalo proti Mojzesu, rekoč: Zakaj to? Pripeljal si nas iz Egipta, da nas ubiješ, naše otroke in našo živino z žejo? Zakričal je pa Mojzes k Gospodu, rekoč: Kaj bom naredil temu ljudstvu? Še malo, in kamnovali me bodo. In rekel je Gospod Mojzesu: Pojdi pred to ljudstvo, vzemi pa s seboj starešine ljudstva in palico, s katero si udaril reko, vzemi v svojo roko in pojdi. Glej, jaz stojim tam pred teboj na skali v Horebu, in udaril boš skalo, in šla bo iz nje voda, in ljudstvo bo pilo. Mojzes pa je tako naredil pred sinovi Izraela. In imenoval je ime tistega kraja Preizkušnja in Graja zaradi graje sinov Izraela in zaradi preizkušanja Gospoda, rekoč: Ali je Gospod med nami ali ne?

Prišel pa je Amalek in se vojskoval z Izraelom v Rafideinu. Rekel pa je Mojzes Jozuetu: Izberi zase moške in pojdi ter se postavi v boj proti Amaleku jutri, in glej, jaz bom stal na vrhu hriba, in palica Boga bo v moji roki. In Jozue je naredil, kakor mu je rekel Mojzes, in ko je izšel, se je postavil v boj proti Amaleku, Mojzes, Aron in Hur pa so šli gor na vrh hriba. In zgodilo se je, da kadar je Mojzes dvignil roke, je prevladal Izrael, kadar pa jih je spustil, je prevladal Amalek. Roke Mojzesa pa so bile težke, in vzeli so kamen ter ga postavili pod njega, in sedel je na njem, in Aron in Hur sta podpirala njegove roke, od tod eden in od tod eden, in roke Mojzesa so postale trdne do zahoda sonca. In Jozue je premagal Amaleka in vse njegovo ljudstvo z mečem. Gospod pa je rekel Mojzesu: Zapiši to v spomin v knjigo in daj v ušesa

Jozuetu, ker bom popolnoma izbrisal spomin na Amaleka izpod neba. In Mojzes je zgradil oltar Gospodu in ga imenoval: Gospod je moje zatočišče. Ker Gospod s skrivno roko vojskuje proti Amaleku od roda do roda.

18

Slišal je pa Jethro, duhovnik Midiana, tast Mojzesa, vse, kar je naredil Gospod za Izrael, svoje ljudstvo, kajti Gospod je izpeljal Izrael iz Egipta. Vzel pa je Jethro, tast Mojzesa, Zipporah, ženo Mojzesa, po njeni odpravi. in njena dva sinova, ime enemu izmed njih je bilo Geršam, rekoč: Tujec sem bil v tuji deželi, In ime drugega je bilo Eliezer, rekoč: Kajti Bog mojega očeta je bil moj pomočnik in me je rešil iz roke faraona. In je odšel Jethro, Mojzesov tast, in sinovi in žena k Mojzesu v puščavo, kjer je taboril pri gori Božji. Mojzesu pa je bilo poročano: Glej, tvoj tast Jetro prihaja k tebi, in žena ter tvoja dva sinova z njim. Mojzes pa je šel ven naproti tastu, poklonil se mu je, poljubil ga je, pozdravila sta se in privedel jih je v šotor. In Mojzes je povedal svojemu tastu vse, kar je Gospod storil faraonu in vsem Egipčanom zaradi Izraela, in vse trpljenje, ki jih je doletelo na poti, in da jih je Gospod rešil iz roke faraona in iz roke Egipčanov. Jetro pa je bil osupel nad vsemi dobrimi stvarmi, ki jih je Gospod naredil zanje, ker jih je rešil iz roke Egipčanov in iz roke faraona. In rekel je Jothor: Blagoslovljen je Gospod, ker jih je rešil iz roke Egipčanov in iz roke faraona. Zdaj sem spoznal, da je Gospod velik nad vsemi bogovi, zato ker so jih napadli. In Jothor, Mojzesov tast, je vzel žgalne daritve in žrtve Bogu, prišel pa je Aron in vsi starešine Izraela jesti kruh z Mojzesovim tastom pred Bogom.

In zgodilo se je naslednji dan, da se je usedel Mojzes, da sodi ljudstvo, stalo pa je vse ljudstvo ob Mojzesu od jutra do večera. In

ko je videl Jothor vse, kar dela ljudstvu, pravi: Kaj je to, kar ti delaš ljudstvu? Zakaj ti sediš sam, vse ljudstvo pa je prisotno pri tebi od jutra do večera? In Mojzes pravi svojemu svaku: Ljudstvo prihaja k meni, da bi iskalo sodbo od Boga. Kadarkoli namreč pride med njimi do spora in pridejo k meni, sodim vsakemu in jim dam spoznati zapovedi Boga in njegov zakon. Mojzesov tast mu je rekel: Ne delaš pravilno te stvari. Z nepotrpežljivim uničenjem boš uničen ti in vsi ti ljudje, ki so s teboj. Preveliko ti je to delo, ne boš ga zmogel opravljati sam. Zdaj torej me poslušaj in svetoval ti bom, in Bog bo s teboj, bodi ti za ljudstvo posrednik pri Bogu in prinašaj njihove besede k Bogu. In boš jim slovesno opominjal zapovedi Boga in njegov zakon, in boš jim pokazal poti, po katerih bodo hodili, in dela, ki jih bodo opravljali. In ti sam zase razmisli: izberi iz vsega ljudstva močne može, bogaboječe, pravične može, ki sovražijo oholost, in postavi boš nad njimi tisočnike, stotnike, petdesetnike in desetnike. In sodili bodo ljudstvo vsak čas, težavne zadeve pa bodo prinesli k tebi, manjše sodbe pa bodo sodili sami, in razbremenili te bodo ter ti pomagali. Če to besedo narediš, te bo Bog okrepil in boš zmogel stati, in vse to ljudstvo bo prišlo na svoj kraj z mirom. Mojzes pa je poslušal glas svojega tasta in naredil vse, kar mu je rekel. In Mojzes je izbral mogočne može iz vsega Izraela in jih postavil za tisočnike, stotnike, petdesetnike in desetnike. In sodili so ljudstvo vsak čas, vsako težko besedo pa so prinesli k Mojzesu, vsako lahko besedo pa so sodili sami. Mojzes pa je poslal svojega zeta, in ta je odšel v svojo deželo.

19

Tretjega meseca po odhodu sinov Izraela iz egiptovske dežele, na ta dan, so prišli v Sinajsko puščavo. In odšli so iz Rafideina in prišli so v puščavo Sinaja, in Izrael je tam taboril nasproti gori. In Mojzes je šel gor na goro Boga, in Bog ga je poklical z gore, rekoč:

Te stvari boš rekel hiši Jakobovi in oznanil boš sinovom Izraelovim. Sami ste videli, kolikor sem storil Egipčanom, in vzel sem vas kakor na perutih orlov ter vas privedel k sebi. In sedaj, če boste resnično poslušali moj glas in ohranili mojo zavezo, boste mi posebno ljudstvo izmed vseh narodov, kajti moja je vsa zemlja. Vi pa boste zame kraljevo duhovništvo in svet narod; te besede boš povedal sinovom Izraela. Prišel pa je Mojzes in poklical starešine ljudstva ter jim predstavil vse te besede, ki jim jih je ukazal Bog. Odgovorilo pa je vse ljudstvo soglasno in rekli so: Vse, kar je rekel Bog, bomo storili in poslušali. Mojzes pa je prinesel te besede k Bogu. Gospod pa je rekel Mojzesu: Glej, jaz prihadam k tebi v oblačnem stebru, da bo ljudstvo slišalo mene govoreč s teboj, in da bodo tebi verovali na veke. Mojzes pa je poročal besede ljudstva Gospodu. Gospod pa je rekel Mojzesu: Sestopi, opozori ljudstvo in jih očisti danes in jutri, naj operejo svoja oblačila, In naj bodo pripravljeni za tretji dan, kajti na tretji dan bo prišel dol Gospod na goro Sinaj pred vsem ljudstvom. In boš ločil ljudstvo naokoli, rekoč: Pazite se, da se ne vzpenjate na goro in da se ne dotaknete ničesar od nje. Vsak, ki se dotakne gore, bo umrl s smrtjo. Ne bo se dotaknila njegova roka, kajti s kamni bo kamnan ali s puščico bo ustreljen, če živina, če človek - ne bo živel. Ko glasovi in trobente in oblak odidejo od gore, tisti bodo šli gor na goro.

Mojzes pa je prišel z gore k ljudstvu, jih posvetil, in oprali so svoja oblačila. In rekel je ljudstvu: Bodite pripravljeni tri dni, ne pristopajte k ženi. Zgodilo se je pa tretji dan, ko je nastalo proti zori, in postali so glasovi in bliski, in temen oblak na gori Sinaj, glas trobente je močno odmeval, in vse ljudstvo v taboru se je prestrašilo. In Mojzes je izpeljal ljudstvo iz tabora v srečanje z Bogom, in stali so pri gori. Gora Sinaj se je kadila cela, ker je nanjo sestopil Bog v ognju, in dvigal se je dim kakor dim iz talilne peči, in vse ljudstvo je bilo silno prestrašeno. Glasovi trobente so

postajali vse močnejši. Mojzes je govoril, Bog pa mu je odgovoril z glasom. Gospod pa je prišel dol na goro Sinaj, na vrh gore, in Gospod je poklical Mojzesa na vrh gore, in Mojzes je šel gor. In Bog je rekel Mojzesu: Pridi dol in opozori ljudstvo, da se ne približajo k Bogu, da bi razumeli, in da ne pade množica izmed njih. In tudi duhovniki, ki se približujejo Gospodu Bogu, naj bodo posvečeni, da Gospod ne uniči koga izmed njih.

In rekel je Mojzes Bogu: Ljudstvo ne bo moglo pristopiti h gori Sinaj, saj si nam pričeval, rekoč: Določi meje gore in jo posveti. Rekel pa mu je Gospod: Pojdi, stopi dol in nato pridi gor ti in Aron s teboj, toda duhovniki in ljudstvo naj se ne silijo iti gor k Bogu, da ne bi Gospod kdaj uničil koga izmed njih. Mojzes pa je prišel k ljudstvu in jim je rekel.

20

In Gospod je govoril vse te besede rekoč: Jaz sem Gospod, tvoj Bog, ki sem te izpeljal iz dežele Egipta, iz hiše suženjstva. Ne boš imel drugih bogov razen mene. Ne boš naredil zase podobe niti kakršnekoli podobnosti tega, kar je v nebesih zgoraj, in tega, kar je na zemlji spodaj, in tega, kar je v vodah pod zemljo. Ne boš se klanjal njim niti jim ne boš služil, kajti jaz sem Gospod, tvoj Bog, Bog ljubosumen, ki vračam grehe očetov otrokom do tretjega in četrtega rodu tistim, ki me sovražijo, In delam usmiljenje v tisoče tem, ki me ljubijo, in tem, ki varujejo moje zapovedi. Ne boš vzel imena Gospoda, Boga svojega, zaman, kajti Gospod, Bog tvoj, ne bo očistil tistega, ki jemlje njegovo ime zaman. Spominjaj se dneva sabata, da ga posvečuješ. Šest dni boš delal in opravil vsa svoja dela. Sedmi dan pa je sobota Gospodu, tvojemu Bogu; ne boš delal na ta dan nobenega dela ti in tvoj sin in tvoja hči, tvoj služabnik in tvoja dekla, tvoj vol in tvoja juha in vsa tvoja živina in

tujec, ki prebiva pri tebi. V šestih dneh je namreč naredil Gospod nebo in zemljo in morje in vse, kar je v njih, in počival sedmi dan; zato je blagoslovil Gospod sedmi dan in ga posvetil. Spoštuj svojega očeta in svojo mater, da ti bo dobro in da boš dolgoživ na dobri zemlji, ki ti jo daje Gospod, tvoj Bog. Ne boš zakonolomil. Ne boš ukradel. Ne boš ubijal. Ne boš pričal lažnega pričevanja proti svojemu sosеду. Ne boš želel žene svojega soseda, ne boš želel hiše svojega soseda, niti njegovega polja, niti njegovega otroka, niti njegove dekle, niti njegovega vola, niti njegove vprežne živali, niti vse njegove živine, niti ničesar, kar pripada tvojemu sosеду.

In vsa ljudstva so videla glas in svetilke ter glas trobente in goro, ki se je kadila; prestrašena pa so vsa ljudstva stala od daleč. In rekli so Mojzesu: Govori ti nam, in naj nam ne govori Bog, da ne umremo. In Mojzes jim rekel: Pogumno bodite, kajti Bog je prišel k vam zato, da bi vas preizkusil, da bi postal njegov strah v vas, da ne bi grešili. Ljudstvo je stalo od daleč, Mojzes pa je vstopil v temo, kjer je bil Bog. Gospod pa je rekel Mojzesu: Te stvari boš rekel Jakobovi hiši in boš oznanil Izraelovim sinovom: Vi ste videli, da sem iz nebes govoril k vam. Ne boste si naredili srebrnih bogov in zlatih bogov si ne boste naredili. Oltar iz zemlje boste naredili meni, in žrtvovali boste na njem vaše žgalne daritve, in vaše rešitvene daritve, in vaše ovce, in vaše teleta v vsakem mestu, kjer bom dal imenovati moje ime tam, in prišel bom k vam, in blagoslovil vas bom. Če pa mi narediš oltar iz kamnov, ne boš ga zgradil iz tesanih kamnov, kajti svoj meč si zamahnil nanje in so oskrunjeni. Ne boš hodil po stopnicah na moj oltar, da ne bi razkril svoje golote na njem.

In to so zakoni, ki jih boš postavil pred njih. Če pridobiš hebrejskega otroka, naj ti služi šest let, v sedmem letu pa naj odide svoboden brezplačno. Če vstopi sam, bo tudi sam odšel ven, če pa vstopi z ženo, bo odšla ven tudi njegova žena. In če pa mu gospod da ženo in mu ta rodi sinove ali hčere, bodo žena in otroci pripadli njegovemu gospodarju, on pa bo odšel sam. Če pa služabnik odgovori in pove: Ljubil sem svojega gospoda in ženo in otroke, ne bom odšel prost, Njegov gospod ga bo pripeljal k Božjemu merilu, in takrat ga bo pripeljal k vratom, k pragu, in njegov gospod mu bo prebodel uho s šilom, in služil mu bo na vek.

Če pa nekdo proda svojo hčer kot služabnico, ne bo odšla tako, kot odhajajo ženske sužnje. Če ne bi ugajala njenemu gospodu, s katerim se je dogovoril, jo bo odkupil; tujemu narodu pa gospod ni upravičen prodati je, ker je prelomil dogovor z njo. Če pa jo zaroči sinu, bo ravnal z njo po pravici hčera. Če pa vzame drugo zase, ne bo ji prikrajšal potrebnih stvari, oblačila in občevarja. Če pa teh treh stvari ne stori zanjo, bo odšla zastonj brez srebra. Če pa nekdo nekega udari in ta umre, naj bo kaznovan s smrtjo. Tisti pa ne namenoma, ampak Bog je izročil v njegove roke, dal bom ti mesto, kamor bo pobegnil ubijalec. Če pa kdo napade sosedo, da bi ga ubil z zvijačo, in zateče se k oltarju, ga boš vzela od mojega oltarja, da bi ga usmrtil. Kdor udarja svojega očeta ali svojo mater, naj bo kaznovan s smrtjo. Tisti, ki govori zlo o svojem očetu ali svoji materi, bo umrl. Kdor ukrade koga izmed sinov Izraela in ga zatirajoč proda, in je najden pri njem, naj umre s smrtjo. Če pa se dva moška prepirata in udarita sosedo s kamnom ali s pestjo, in ta ne umre, ampak leži na postelji, Če moški vstane in hodi zunaj s palico, bo nedolžen tisti, ki ga je udaril, razen da mora plačati za njegovo nedejavnost in zdravljenje. Če pa nekdo udari svojega otroka ali svojo deklo s palico in ta umre pod njegovimi rokami, bo kaznovan po pravici.

Če pa preživi en dan ali dva, naj ne bo kaznovan, kajti to je njegovo srebro. Če pa se dva moža bijeta in udarita nosečo ženo, in njen otrok pride ven neoblikovan, bo kaznovan s škodo; kakor bo naložil mož žene, tako bo dal po vrednotenju. Če pa je oblikovan, bo dal dušo namesto duše, Oko namesto oka, zob namesto zoba, roka namesto roke, noga namesto noge. Opeklino za opeklino, rano za rano, modrico za modrico. Če pa kdo udari oko svojega hišnega služabnika ali oko svoje služkinje in ga oslepi, jih bo poslal proste namesto njihovega oka. Če pa zob služabnika ali zob njegove služkinje iztrga, jih bo poslal proč proste namesto njihovega zoba. Če pa bik prebode moškega ali žensko in umre, bo bik kamnan s kamni, in njegovo meso ne bo jedeno, gospodar bika pa bo nedolžen. Če pa je bil bik bodel že pred včerajšnjim in pred tretjim dnem, in so pričali njegovemu gospodarju, pa ga ni odstranil, nato pa ubije moškega ali žensko, bo bik kamenjovan, in njegov gospodar bo usmrčen. Če pa bo njemu naložena odkupnina, bo dal odkupnino za svojo dušo, kolikor mu jo naložijo. Če pa zbode sina ali hčer, naj mu storijo po tem predpisu. Če pa bik prebode otroka ali deklo, bo dal trideset didrahm srebra njegovemu gospodarju, in bik bo kamnan. Če pa nekdo odpre jamo ali izkoplje jamo in je ne pokrije, in pade vanjo tele ali osel, Gospodar jame bo plačal, srebro bo dal njegovemu gospodarju, tisto, kar je umrlo, pa bo njegovo. Če pa bik nekoga prebode bika soseda in ta umre, bodo prodali živega bika in razdelili njegovo srebro, in mrtvega bika bodo razdelili. Če pa je bilo znano, da je bik bodel pred včerajšnjim in pred tretjim dnem, in so pričevali njegovemu gospodarju, in ga ni uničil, bo plačal bika namesto bika, umrli pa bo njemu.

Če pa nekdo ukrade tele ali ovco in jo zakolje ali proda, bo plačal pet telet namesto teleta in štiri ovce namesto ovce.

Če pa je tat najden pri vlomu in je udarjen ter umre, to ni umor. Če pa vziđe sonce nad njim, je kriv in bo umrl v zameno; če pa nima ničesar, naj bo prodan za krajo. Če pa bo ukradena stvar najdena v njegovi roki, od osla do ovce, živa, bo plačal dvojno. Če pa nekdo pase polje ali vinograd in pusti svojo živino paseti na drugem polju, naj plača s svojega polja glede na njegov pridelek; če pa popase vse polje, naj plača z najboljšim s svojega polja in z najboljšim s svojega vinograda. Če pa ogenj, ki je izšel, najde trnje in zažge mlatišča ali klasje ali ravnino, bo plačal tisti, ki je prižgal ogenj.

Če pa nekdo da sosedu srebro ali posode v varstvo in je to ukradeno iz hiše tega človeka, če je tatič najden, bo plačal dvojno. Če pa tat ne bo najden, bo pristopil gospodar hiše pred Boga in bo prisegel, da res ni sam storil zla glede celotnega pologa soseda, Glede na vsako izrečeno krivico, ki zadeva tele, junaško žival, ovco, obleko in vsako zahtevano izgubo, karkoli že bi bilo, bo pred Bogom prišla sodba obeh, in tisti, ki bo spoznan za krivega po Bogu, bo plačal dvojno sosedu. Če pa nekdo da sosedu junaško žival ali tele ali ovco ali katero koli živino v varstvo, in se ta poškoduje ali umre ali je odpeljana v ujetništvo, in nihče tega ne ve, Prisega Boga bo med obema, da res ni deloval zlobno glede depozita svojega soseda, in tako bo njegov lastnik sprejel to, in ne bo plačal. Če pa je ukradeno od njega, bo plačal gospodarju. Če pa bo raztrgano od zveri, ga bo privedel na lov in ne bo plačal. Če pa bi nekdo prosil od soseda in bi se zdrobilo ali bi umrlo ali bi postalo ujetnik, gospodar pa ne bi bil z njim, bo plačal. Če pa je gospod z njim, ne bo plačal; če pa je najemnik, bo to namesto njegove plače.

Če pa kdo zavede nezaročeno devico in leži z njo, jo bo z doto opremil sebi za ženo. Če pa odkloni, in njen oče ne želi dati je njemu za ženo, bo plačal srebro očetu glede na to, koliko znaša dota devic. Čarovnikov ne boste pustili živeti. Vsakogar, ki spi z živaljo, boste usmrtili. Tisti, ki daruje bogovom, bo uničen s smrtjo, razen Gospodu samemu.

In tujca ne boste trpinčili niti ga zatirali, saj ste bili tujci v deželi egiptovski. Nobene vdove in sirote ne smete trpinčiti. Če pa jih z zlobnostjo zlorabite in kričeč zavpijejo k meni, zagotovo bom poslušal njihov glas. In razjezil se bom v jezi in ubil vas bom z mečem, in vaše žene bodo vdove in vaši otroci sirote. Če pa boš posodil srebro revnemu bratu pri tebi, ga ne boš pritiskal in mu ne boš naložil obresti. Če pa vzameš v zastavo oblačilo svojega soseda, mu ga vrneš pred sončnim zahodom. Kajti to je njegovo pokrivalo, samo to je oblačilo njegove nagosti, v čem bo spal? Če torej kliče k meni, ga bom uslišal, kajti usmiljen sem. Bogov ne boš zlo govoril in vladarja svojega ljudstva ne boš slabo omenjal. Prvin z mlatišča in stiskalnice ne boš zadrževal, prvorojence svojih sinov boš dal meni. Tako boš storil s teletom svojim in ovco svojo in junaško živaljo svojo: sedem dni bo pri materi, na osmi dan pa mi ga boš izročil. In sveti moški boste meni, in mesa, ki ga je raztrgala zver, ne boste jedli; psu ga vrzite.

23

Ne boš sprejel lažnivega govora, ne boš se strinjal z nepravičnim, da bi postal lažna priča. Ne boš z večino na zlo, ne boš se pridružil množici, da bi se obrnil z večino in tako izvrigel sodbo. In do bednega ne boš imel usmiljenja pri sodbi. Če pa srečaš vola svojega sovražnika ali njegovo tovarno žival, ki se potepata, jo obrni nazaj in mu jo vrni. Če pa vidiš vprežno žival

svojega sovražnika, ki je padla pod svoj tovor, ne boš šel mimo nje, ampak ji boš pomagal dvigniti jo skupaj z njim.

Ne boš izkrivljaj sodbe revnega v njegovi pravdi. Od vsake krivične besede se boš odvrnil, nedolžnega in pravičnega ne boš ubil in ne boš opravičil brezbožnega zaradi darov. In daril ne boš jemal, kajti darila zaslepijo oči tistih, ki vidijo, in uničujejo pravične besede. In tujca ne boste zatirali, saj vi poznate dušo tujca, ker ste sami bili tujci v deželi egipčanski. Šest let boš sejal svojo zemljo in zbiral njene pridelke. V sedmem letu pa boš naredil odpust in jo boš pustil, in jedli bodo revni tvojega naroda, preostalo pa bodo jedle divje zveri; tako boš storil s tvojim vinogradom in s tvojim oljčnim nasadom. Šest dni boš opravljal svoja dela, v sedmem dnevu pa bo počitek, da bo počival tvoj vol in tvoja živina ter da se bo osvežil sin tvoje dekle in tujec. Vse, kar sem vam rekel, varujte, in imena drugih bogov se ne boste spominjali, niti naj ne bo slišano iz vaših ust.

Trikrat na leto mi praznujte. Praznik nekvašenega kruha varujte in ga praznujte sedem dni, jejte nekvašen kruh, kakor sem ti zapovedal, ob določenem času meseca abiba, kajti takrat si odšel iz Egipta. Ne prikaži se pred menoj praznih rok. In praznik žetve prvih sadov boš praznoval od svojih del, ki jih seješ na svojem polju, in praznik dopolnitve ob koncu leta pri zbiranju svojih del s svojega polja. Trikrat na leto se bo pokazal vsak tvoj moški pred Gospodom, tvojim Bogom. Kadarkoli namreč izgnam narode izpred tvojega obličja in razširim tvoje meje, ne boš žrtvoval s kvasom krvi mojega kadila, niti ne bo ležala tolšča mojega praznika do jutra. Prve sadove prvega pridelka svoje zemlje boš prinesel v hišo Gospoda, svojega Boga, ne boš kuhal jagnjeta v mleku njegove matere. In glej, jaz pošiljam svojega angela pred tvoj obraz, da te varuje na poti, da te privede v deželo, ki sem jo

pripravil zate. Bodi pozoren nase in ga poslušaj ter mu ne nepokoršči, kajti ne bo te prizanesel, ker je moje ime na njem. Če resnično slišite moj glas in storite vse, kar vam zapovem, in varujete mojo zavezo, boste meni posebno ljudstvo izmed vseh narodov, kajti moja je vsa zemlja. Vi pa boste zame kraljevsko duhovništvo in svet narod. Te besede boš povedal Izraelovim sinovom. Če resnično slišite moj glas in storite vse, kar vam rečem, bom sovražil vaše sovražnike in se upiral vašim nasprotnikom. Moj angel bo namreč šel pred teboj in te pripeljal k Amorejcem, Hetejcem, Perizejcem, Kánaancem, Girgašejcem, Hivejcem in Jebusejcem, in uničil jih bom. Ne boš častil njihovih bogov, niti jim ne boš služil, ne boš delal po njihovih delih, ampak jih boš popolnoma porušil in njihove stebre boš popolnoma zdrobil. Služil boš Gospodu, svojemu Bogu, in blagoslovil bom tvoj kruh, tvoje vino in tvojo vodo ter odvrnil bolezen od vas. Ne bo jalove niti neplodne na tvoji zemlji, število tvojih dni bom izpolnil. In poslal bom strah pred teboj in prestrašil bom vse narode, v katere vstopaš, in vse tvoje nasprotnike bom spremenil v begunce. In poslal bom sršene pred teboj, in pregnal boš Amorejce in Hivejce in Kanaance in Hetejce od sebe. Ne bom jih izgnal v enem letu, da ne bi postala zemlja zapuščena in da se ne bi namnožile nad teboj zveri zemlje. Po malem jih bom izgnal izpred tebe, dokler se ne razmnožiš in podediščiš deželo. In postavil bom tvoje meje od Rdečega morja do morja Filistejcev in od puščave do velike reke Evfrata, in izročil bom v vaše roke prebivalce v deželi, in pregnal bom jih od tebe. Ne boš sklenil zaveze z njimi in z njihovimi bogovi. In ne bodo se naselili v tvoji deželi, da te ne privedejo do greha proti meni, če namreč boš služil njihovim bogom, ti bodo zate spotikalni kamen.

In Mojzesu je rekel: Pojdi gor h Gospodu ti in Aron, in Nadab, in Abiud, in sedemdeset starešin Izraela, in poklonili se bodo od daleč Gospodu. In Mojzes sam bo pristopil k Bogu, oni pa ne bodo pristopili, ljudstvo pa ne bo šlo gor skupaj z njimi. Vstopil je Mojzes in povedal ljudstvu vse Božje besede in odredbe. Vse ljudstvo pa je odgovorilo z enim glasom, rekoč: Vse besede, katere je govoril Gospod, bomo storili in poslušali. In Mojzes je zapisal vse besede Gospoda, nato pa je Mojzes zgodaj zjutraj zgradil oltar pod goro in dvanajst kamnov za dvanajst rodov Izraela. In poslal je mlade moške izmed Izraelovih sinov, in prinesli so žgalne daritve ter žrtvovali Bogu mirovno žrtev, teleta. Mojzes je vzel polovico krvi in jo vлил v sklede, polovico krvi pa je izlil na oltar. In vzel je knjigo zaveze ter bral v ušesa ljudstva, in rekli so: Vse, kar je govoril Gospod, bomo storili in bomo poslušali. Mojzes pa je vzel kri, poškropil ljudstvo in rekel: Glejte, to je kri zaveze, ki jo je Gospod sklenil z vami glede vseh teh besed.

In Mojzes je šel gor in Aron, in Nadab, in Abiud, in sedemdeset sveta starejših Izraela. In videl sem mesto, kjer je stal Bog Izraela, in pod njegovimi nogami je bilo kot delo safirne opeke in kot oblika nebesnega svoda v čistosti. In od izbranih Izraela ni nesoglašal niti eden, in bili so videni na mestu Boga ter so jedli in pili. Gospod je rekel Mojzesu: Pojdi gor k meni na goro in bodi tam. Dal ti bom kamnite tablice, zakon in zapovedi, ki sem jih napisal, da bi jih zakonodajal njim. In vstala sta Mojzes in Jozue, ki mu je stal ob strani, ter šla gor na goro Boga. Starešinam pa so rekli: Ostanite tukaj, dokler se ne vrnemo k vam. Aron in Hur sta z vami; če bo kdo potreboval sodbo, naj pristopi k njima. In Mojzes in Jozue sta šla na goro, in oblak je pokrtil goro. In prišla je dol slava Boga na goro Sinaj, in pokrila jo je oblak šest dni, in poklical je Gospod Mojzesa sedmi dan iz sredine oblaka. Oblika slave Gospoda pa je bila kot goreč ogenj na vrhu gore pred sinovi

Izraela. In Mojzes je vstopil v sredino oblaka in se povzpел na goro, in bil je tam na gori štirideset dni in štirideset noči.

25

In Gospod je govoril k Mojzesu, rekoč: Rekel sem sinovom Izraela: vzemite prvine od vseh, ki jim srce narekuje, in vzeli boste moje prvine. In to so prvi sadovi, ki jih boste prejeli od njih: zlato, srebro in bron. In hijacinten, vijolično, dvojno škrlatno, tanko spredeno platno in kozjo dlako, In kože ovnov, obarvane rdeče, in modre kože, in nepropadljiv les, In kamne iz Sardija ter kamne za vrezovanje v ramensko oblačilo in dolgo obleko. In naredil boš mi svetišče, in prikazal se bom med vami. In naredil boš mi po vsem, kar ti kažem na gori, vzorec šotora in vzorec vseh posod njegovih, tako boš naredil. In naredil boš skrinjo pričevanja iz nerazpadljivega lesa, dva komolca in pol bo dolžina, komolec in pol bo širina in komolec in pol bo višina. In prekriješ jo s čistim zlatom, od znotraj in od zunaj jo prekriješ, in narediš ji zlate zvite okrasne letve naokoli. In naredil boš zanjo štiri zlate obroče in jih položil na štiri strani: dva obroča na eno stran in dva obroča na drugo stran. Naredil boš palice iz neokruljevega lesa in jih prevlekel z zlatom. In vstavil boš palice v obroče, ki so na straneh skrinje, da boš dvignil skrinjo z njimi. V obročih skrinje bodo palice nepremične. In vložil boš v skrinjo pričevanja, ki ti jih bom dal. In naredil boš sedež milosti kot pokrov iz čistega zlata, dva komolca in pol po dolžini in komolec in pol po širini. In naredil boš dva keruba iz kovanega zlata in postavil jih boš na obe strani sedeža milosti. Narejen bo en kerub iz te strani in en kerub iz druge strani sedeža milosti, in naredil boš dva kerubima na obe strani. Kerubi bodo raztezali krila od zgoraj, zasenčujoč s svojimi krili pokrovnico milosti, in njihovi obrazi bodo obrnjeni drug proti drugemu, proti pokrovnici milosti bodo obrnjeni obrazi kerubov.

In ti boš postavil sedež milosti na skrinjo od zgoraj, in v skrinjo boš vložil pričevanja, ki ti jih bom dal. In dal se bom spoznati tebi od tam in govoril bom tebi od zgoraj s sedeža milosti med obema keruboma, ki sta na skrinji pričevanja, in glede na vse, kar ti zapovem za sinove Izraela. In naredil boš zlato mizo iz čistega zlata: dva komolca bo dolžina, komolec bo širina in komolec in pol bo višina. In naredil boš zanjo zvite zlate okraske naokoli in naredil boš zanjo venec širine dlani naokoli.

In naredil boš zvito okrasje tej kroni naokoli. In naredil boš štiri zlate obroče in položil boš te štiri obroče na štiri dele njenih nog pod obrobo. In obroči bodo v ležiščih za nosilne palice, da se bo z njimi nosila miza. In naredil boš palice iz nerazpadljivega lesa in prevlekel jih boš s čistim zlatom, in miza bo dvignjena z njimi. In naredil boš njene sklede, kadilnice, čaše za pitne daritve in čaše, v katerih boš izlival v njih; iz čistega zlata jih boš naredil. In postavil boš na mizo kruhe prisotnosti nenehno pred menoj.

In naredil boš svečnik iz čistega zlata, kovan boš naredil svečnik; njegovo steblo in veje in sklede in gumbi in lilije bodo iz njega. Šest vej pa je izhajalo iz stranic, tri veje svetilnika iz ene njene strani in tri veje svetilnika iz druge strani. In tri čaše, vgravirane v obliki mandljev, v eni vejici kroglica in lilija, tako na šestih vejicah, ki izhajajo iz svetilnika. In v svetilniku so bile štiri čaše, vgravirane v obliki mandljev, v eni vejici kroglice in njene lilije. Kroglica pod dvema cevka iz nje in kroglica pod štirimi cevkami iz nje, tako pri šestih cevkah, ki izhajajo iz svetilnika, in v svetilniku štiri čaše, vgravirane v obliki mandljev. Gumbi in veje naj bodo iz nje, celotna, kovana iz enega čistega zlata. In naredil boš njenih sedem svetilk, in postavil boš svetilke, in svetile bodo z ene strani. In njeno kadilnico in njene podstavke boš naredil iz

čistega zlata. Vse te posode so talent čistega zlata. Poglej, naredil boš po vzorcu, ki ti je bil pokazan na gori.

26

In šotor boš naredil iz desetih zaves iz sukanega tankega platna, modre, vijolične in škrlatne sukane tkanine s kerubimi; naredil jih boš kot tkano delo. Dolžina ene zaves bo osemindvajset komolcev in širina štirih komolcev; vse zaves bodo imele enako mero. Pet zaves pa bo spojenih ena z drugo, in pet zaves bo spojenih ena z drugo. In naredil boš jim modre zanke na robu ene zaves iz enega dela v spoj, in tako boš naredil na robu zunanje zaves pri drugem spoju. Petdeset zank boš naredil na eni zavesi, in petdeset zank boš naredil na delu zaves pri spoju druge, nasproti padajoče ena proti drugi na vsaki. In naredil boš petdeset zlatih obročev in spojil boš zaves eno z drugo z obroči, in šotor bo eden. In naredil boš kosmate kože kot pokrivalo na šotoru; enajst kož boš naredil. Dolžina enega koža bo trideset komolcev in štiri komolce bo širina enega koža; enaka mera bo za vseh enajst kož. In boš spojil pet kož skupaj in šest kož skupaj, in boš podvojil šesto kožo na sprednjem delu šotora. In naredil boš petdeset zank na robu ene zaves pri vmesnem spoju, in petdeset zank boš naredil na robu zaves, ki se priključuje k drugi.

In naredil boš petdeset bronastih obročev in spojil boš obroče z zankami, in spojil boš kože, in bo eno. In boš podložil presežek zaves šotora; polovico preostale zaves boš pokrtil na presežni del zaves šotora in pokrtil boš zadnjo stran šotora. Komolec od tod in komolec od tod od presežka zaves, od dolžine zaves šotora, bo pokrival strani šotora od tod in od tod, da bi pokrtil. In naredil boš pokrivalo za šotor iz kož ovnov, obarvanih rdeče, in pokrivala iz modrih kož od zgoraj.

In naredil boš stebre šotora iz netlečega lesa. Deset komolcev boš naredil en steber, in komolec in pol bo širina enega stebra. Dva tenona na steber, en ustrezen drugemu, tako boš naredil za vse stebre šotora. In naredil boš stebre za šotor, dvajset stebrov na strani proti severu. In naredil boš štirideset srebrnih podstavkov za dvajset stebrov, dva podstavka za en steber v oba njegova dela in dva podstavka za en steber v oba njegova dela. Druga stran proti jugu, dvajset stebrov. In štirideset njihovih srebrnih podstavkov, dva podstavka enemu stebri za oba njegova dela, in dva podstavka enemu stebri za oba njegova dela. In iz zadnje strani šotora, na delu, ki je obrnjen proti morju, boš naredil šest stebrov. In dva stebra boš naredil na kotih šotora od zadnje strani. In bo enako od spodaj, po istem bodo enaki od glav do enega srečanja, tako boš naredil z obema kotoma, naj bosta enaka. In bo osem stebrov, in njihove osnove srebrne, šestnajst, dve osnovi na en steber za obe njegovi strani, in dve osnovi na en steber. In naredil boš zapahe iz netlenjivega lesa, pet za en steber na eni strani šotora, In pet zapahe stebri na eni strani šotora, na drugi, in pet zapahe stebri na zadnji strani šotora proti morju. In srednja palica med stebri naj se razteza od ene strani na drugo stran. Stebre boš prevlekel z zlatom in naredil zlate obroče, v katere boš vstavil palice, in palice boš prevlekel z zlatom. In postavil boš šotor po obliki, ki ti je bila pokazana na gori.

In naredil boš zaveso iz modre in vijolične in škrlatne sukane niti ter tkanega tankega lanenega platna; naredil boš jo kot tkano delo s kerubi. In položil boš ga na štiri nepropadljive stebre, prevlečene z zlatom, in njihovi kapiteli bodo zlati, in njihovi podstavki bodo štirje srebrni. In postavil boš zastor na stebre in prinesel boš tja, v notranjost za zastorom, skrinjo pričevanja, in zastor vam bo ločil med svetim in med svetim svetih. In pokriješ s preprogo skrinjo pričevanja v svetem svetih. In postaviš mizo

zunaj zavesa, in svetilnik nasproti mizi na delu šotora proti jugu, in mizo postaviš na delu šotora proti severu. In naredil boš pokrivalo za vrata šotora iz modre, vijolične in škrlatne sukanе preje ter sukanega tankega platna, delo vezanja. In naredil boš za zaveso pet stebrov in pozlatil boš jih z zlatom, njihovi kapiteli bodo zlati, in ulil boš zanje pet bronastih podstavkov.

27

In naredil boš oltar iz nerazpadljivega lesa, pet komolcev naj bo dolžina in pet komolcev širina, kvadraten bo oltar in tri komolce naj bo njegova višina. In naredil boš rogove na štirih kotih; iz njega bodo rogovi, in pokril boš jih z bronom. In naredil boš venec za oltar, pokrivalo za njega, sklede za njega, mesne kavlje za njega, kadilnico za njega in vse posode za njega boš naredil iz brona. In naredil boš zanj bronasto rešetko iz mrežastega dela, in naredil boš na rešetki štiri bronaste obroče pod štirimi stranmi. In postavil boš jih pod rešetko oltarja od spodaj, rešetka pa bo segala do polovice oltarja. In naredil boš za oltar palice iz nerazpadljivega lesa in jih boš obložil z bronom. In vstavil boš palice v obroče, in naj bodo palice ob straneh oltarja pri njegovem dviganju. Votlo in brezšívno ga boš naredil, po tem, kar ti je bilo pokazano na gori, tako ga boš naredil. In naredil boš dvorišče za šotor; na južni strani naj bodo zavesa dvorišča iz sukanega tankega lanenega platna, dolžine sto komolcev za eno stran. In njihovih stebrov je bilo dvajset in njihovih podstavkov dvajset bronastih, njihovi obroči in držala pa srebrna. Tako je bila na vzhodni strani zavesa dolga sto komolcev, z dvajsetimi stebri in dvajsetimi bronastimi podstavki, obročki in držali stebrov ter njihovimi s srebrom prevlečenimi podstavki. Širina dvorišča na morski strani pa je petdeset komolcev zaves, njihovih stebrov deset in njihovih podstavkov deset. In širina dvorišča proti jugu:

zavese petdeset komolcev, njihovih stebrov deset in njihovih podstavkov deset. In petnajst komolcev je bila višina zaves na eni strani, njihovi stebri so bili trije in njihovi podstavki trije. In druga stran petnajst komolcev zaves po višini, njihovih stebrov trije in njihovih osnov tri. In za vrata dvora pokrivalo, dvajset komolcev visoko, iz modre, vijolične in škrlatne sukane volne ter tankega sukanega lanenega platna z vezenjem, njihovi stebri štirje in njihovi podstavki štirje. Vsi stebri dvorišča naokoli prevlečeni s srebrom, in njihovi kapiteli srebrni, in njihovi podstavki bronasti. Dolžina dvorišča pa sto na sto, in širina petdeset na petdeset, in višina pet komolcev iz sukane tanke lanene tkanine, in njihove podstavke bronaste. In vsa konstrukcija in vsa orodja in količki dvora so bili bronasti.

In ti ukazi sinovom Izraela, naj ti vzamejo čisto olje iz tlačениh oljk za svetlobo, da bi svetilnik gorel nenehno. V šotoru pričevanja, zunaj zagrinjala, ki je na zavezi, bo to sežgal Aron in njegovi sinovi od večera do jutra pred Gospodom – večni zakon za vaše rodove od sinov Izraela.

28

In ti pripelji k sebi Arona, svojega brata, in njegove sinove izmed sinov Izraela, da mi služijo kot duhovniki: Aron in Nadab in Abiud in Eleazar in Itamar, sinovi Aronovi. In naredil boš sveto oblačilo za svojega brata Arona v čast in slavo. In ti govori vsem modrim po umu, katere sem napolnil z duhom modrosti in zaznavanja, in naredili bodo sveto oblačilo za Arona za svetišče, v katerem mi bo opravljal duhovniško službo. In ta so oblačila, katera bodo naredili: prsnik in ramenski kos in dolgo oblačilo in tkano tuniko in turban in pas, in naredili bodo sveta oblačila za Arona in njegove sinove, da mi služijo kot duhovniki. In oni bodo

vzeli zlato, hijacint, vijolično, škrlatno in tanko laneno platno. In naredili bodo ramenski kos iz zavitega tankega platna, tkano delo vezenca. Dva ramenska kosa, ki se spajata, bosta pri njem, ena z drugo, na obeh delih pritrjena. In tkanina ramenskih kosov, ki je na njem, bo po izdelavi iz njega iz čistega zlata in modre, in vijolične, in škrlatne prepredene ter sukane tanke lanene tkanine. In boš vzel ta dva kamna, kamne iz smaragda, in boš vanje vklesal imena Izraelovih sinov. Šest imen na en kamen in šest preostalih imen na drugi kamen po njihovih rodovih. Z delom kamnosekarske umetnosti, kot rezbarijo pečata, boš vgraviral dva kamna z imeni sinov Izraela. In ti boš postavil dva kamna na ramena efoda, kamni spomina so sinovom Izraela, in Aron bo dvignil imena sinov Izraela pred Gospodom na svojih dveh ramenih, kot spomin nanje. In naredil boš ramenske kose iz čistega zlata. In naredil boš dve obrobljeni verižici iz čistega zlata, prepleteni s cvetovi, delo pletenja, in položil boš spletene obrobljene verižice na ščitke pri njihovih ramenskih kosih od sprednje strani.

In naredil boš naprsnik sodb, delo vezenine, po vzoru efoda ga boš naredil iz zlata in modre, vijolične in škrlatne prepredene niti ter tankega prepredenega lanenega platna. Naredil boš ga kvadratnega, bo dvojen, razpon bo njegova dolžina in razpon širina. In tkala boš v njem tkanino, postavljeno s kamni v štirih vrstah; vrsta kamnov bo: sardij, topaz in smaragd – prva vrsta. In druga vrsta: karneol, safir in jaspis. In tretja vrsta: ligurij, ahata, ametist. In četrta vrsta: krizolit, beril in oniks, obdani z zlatom in zvezani v zlatu, naj bodo po njihovi vrsti. In kamni naj bodo iz imen sinov Izraela, dvanajst po njihovih imenih, vrezani kot pečati, vsak po imenu, naj bodo za dvanajst rodov. In naredil boš na orakelju spletene verige, verižasto delo iz čistega zlata. In bo vzel Aron imena sinov Izraela na naprsnik sodbe na prsih, ko bo

vstopil v svetišče, kot spomin pred Bogom. In položil boš na naprsnik sodbe razodenje in resnico, in bo na prsih Arona, kadar vstopa v svetišče pred Gospodom, in nosil bo Aron sodbe sinov Izraela na prsih pred Gospodom nenehno. In naredil boš spodnje oblačilo, dolgo oblačilo, celo modro. In bo odprtina iz njegove sredine imela rob okoli odprtine, tkano delo, spoj stkan skupaj iz njega, da se ne raztrga. In naredil boš pod robom tunike od spodaj, kot cvetoče granatno jabolko, male granate iz modre, vijolične in škrlatne prepredene ter sukane tanke lanene tkanine pod robom tunike naokoli, v isti obliki zlate granate in zvončke med njimi naokrog. Poleg zlatega granatnega jabolka dodona in cvetja na robu tunike naokoli, In bo Aronov glas slišen, ko bo služil, ko bo vstopil v svetišče pred Gospodom in ko bo izhajal, da ne umre. In naredil boš čisto zlato ploščico in vgraviral boš vanjo gravuro pečata: Svetišče Gospoda. In boš to postavil na modro sukano nitjo, in bo na turbanu; na sprednjem delu turbana bo. In bo na čelu Arona in Aron bo dvignil grehe svetih stvari, kolikor bi jih posvetili sinovi Izraela od vseh darov njihovih svetih stvari, in bo na čelu Arona nenehno, sprejemljivo njim pred Gospodom.

In okraski tunik iz tankega lanu, in naredil boš turban iz tankega lanu, in pas boš naredil, delo vezenja. Sinovom Arona boš naredil tunike in pasove ter turbane boš naredil za njih v čast in slavo. In oblekel boš Arona, brata svojega, in sinove njegove z njim, in mazilil boš jih, in napolnil boš njihove roke, in posvetil boš jih, da mi služijo kot duhovniki. In naredil boš jim lanene hlače, da pokriješ nagoto njihovega telesa; od pasu do stegen bodo. In bo imel Aron njih in njegovi sinovi, kadarkoli vstopajo v šotor pričevanja ali kadarkoli pristopajo opravljati k oltarju svetega, in ne bodo prinesli nase greha, da ne umrejo, zakon večnemu in

In to je, kar boš naredil z njimi, da jih posvetiš, tako da bodo duhovnikovali meni: vzel boš eno teličko iz goveda in dva ovna brez madeža, In nekvašene hlebe, zmešane z oljem, in nekvašene kolače, pomazane z oljem – iz fine pšenične moke jih boš naredil. In položil boš jih na eno košaro in prinesel boš jih na košari, in tele, in dva ovna. In Arona in njegove sinove boš pripeljal k vratom šotora pričevanja in jih boš umil z vodo. In vzevši oblačila, boš oblekel Arona, svojega brata, in tuniko, dolgo oblačilo, in ramenski kos, in naprsnik, in boš mu pridružil naprsnik k ramenskemu kosu. In položiš turban na njegovo glavo in položiš sveto ploščico na turban. In boš vzel olje maziljenja in ga boš izlil na njegovo glavo ter ga boš mazilil. In njegove sinove boš pripeljal in jih boš oblekel v tunike. In opasal jih boš s pasovi in jim položil turbane, in bo jim duhovništvo meni za vek, in posvetil boš Arona, roke njegove in roke sinov njegovih. In pripeljal boš tele k vratom šotora pričevanja, in Aron ter njegovi sinovi bodo položili svoje roke na glavo teleta pred Gospodom, pri vratih šotora pričevanja. In zaklaš tele pred Gospodom pri vratih šotora pričevanja. In boš vzel od krvi teleta in jo boš s svojim prstom namestil na rogove oltarja, vso preostalo kri pa boš izlil ob podnožje oltarja. In boš vzel vso maščobo, ki je na trebuhu, in režen jeter, in obe ledvici, in maščobo, ki je na njih, in boš položil na oltar. Meso teleta pa, in kožo, in iztrebke boš sežgal z ognjem zunaj tabora, kajti greh je.

In enega ovna boš vzel, in bodo Aron in njegovi sinovi položili svoje roke na glavo ovna. Zaklal boš njega, in ko boš vzel kri, jo boš izlil naokoli oltarja. Ovna boš razrezal na kose po udih, umil boš notranjosti in noge z vodo ter jih položil na razrezane dele skupaj z glavo. In daroval boš celega ovna na oltar, žgalna daritev Gospodu v vonj dišave; kadilo Gospodu je. In vzameš drugega

ovna, Aaron pa in njegovi sinovi bodo položili svoje roke na glavo ovna. In boš ga zaklal in boš vzel od njegove krvi in boš položil na reženj desnega ušesa Arona in na vrh desne roke in na vrh desne noge in na režnje desnih ušes njegovih sinov in na vrhove njihovih desnih rok in na vrhove njihovih desnih nog. In vzameš od krvi z oltarja in od olja maziljenja ter poškropiš na Arona in na njegovo oblačilo, na njegove sinove in na oblačila njegovih sinov z njim, in posvečen bo on in njegovo oblačilo, njegovi sinovi in oblačila njegovih sinov z njim, kri ovna pa izliješ naokoli k oltarju. In vzameš od ovna njegovo tolščo in tolščo, ki pokriva trebuh, in režen jeter, in obe ledvici, in tolščo na njih, in desno ramo, kajti to je dopolnitev. In en kruh iz olja in en ploščat kolač iz koša nekvašenega kruha, postavljenega pred Gospoda. In položil boš vse na roke Arona in na roke njegovih sinov, in jih boš ločil kot daritev pred Gospodom. In vzel boš jih iz njihovih rok in jih daroval na oltarju celega žganja v vonj dišave pred Gospodom; daritev je Gospodu. In vzameš prsni kos od ovna posvetitve, ki je Aronov, in ga ločiš kot daritev pred Gospodom, in bo tvoj delež. In posvetil boš prsni kos daritve in ramo dvignjene daritve, ki je ločena in ki je odvezeta od ovna posvetitve Arona in njegovih sinov. In bo Aronu in njegovim sinovom večen zakon od sinov Izraela, je namreč ta prispevek, in daritev bo od sinov Izraela od mirovnih žrtev sinov Izraela, daritev Gospodu.

In sveto oblačilo, ki je Aronovo, bo pripadlo njegovim sinovom za njim, da bodo v njem maziljeni in da bodo v njem posvečene njihove roke. Sedem dni jih bo oblačil duhovnik namesto njega izmed njegovih sinov, ki bo vstopil v šotor pričevanja, da opravlja službo v svetišču. In onov posvetitve boš vzel in boš kahal meso na svetem kraju. In jedli bodo Aron in njegovi sinovi meso ovna in kruhe, ki so v košari, pri vratih šotora pričevanja. Jedli bodo jih, s katerimi so bili posvečeni, da

dokončajo posvečenje njihovih rok in da jih posvetijo, in tujec ne bo jedel od njih, kajti sveto je. Če pa bo ostalo od mesa žrtve posvetitve in kruha do jutra, boš sežgal preostalo z ognjem; ne bo jedeno, kajti svetišče je.

In storil boš Aronu in njegovim sinovom tako po vsem, kolikor sem ti zapovedal, sedem dni boš posvetil njihove roke. In tele greha boš naredil na dan očiščenja in očistil boš oltar pri posvečevanju na njem, in mazilil boš ga, da ga posvetiš. Sedem dni boš očistil oltar in ga posvetil, in oltar bo svet od svetega; vsak, ki se dotika oltarja, bo posvečen. In to je, kar boš delal na oltarju: jagnjeta enoletna brez madeža, dva na dan na oltarju nenehno, kot nenehno daritev.

Enega jagnjeta boš naredil zjutraj in drugega jagnjeta boš naredil zvečer. In desetino fine moke, mešane v tlučenem olju, četrtno hina, in pitno daritev, četrtno hina vina za eno jagnje. Drugo jagnje boš daroval zvečer, po jutranji daritvi in po njegovi pitni daritvi, boš daroval v prijeten vonj, daritev Gospodu. Daritev nenehnosti za vaše rodove, pri vratih šatora pričevanja pred Gospodom, kjer se bom dal spoznati tebi od tam, da ti govorim. In bom določil tam sinovom Izraela in posvečen bom v svoji slavi. In posvetil bom šotor pričevanja in oltar, in Arona ter njegove sinove bom posvetil, da mi bodo duhovniško služili. In bom klican med sinovi Izraela in bom njihov Bog. In spoznali bodo, da sem jaz Gospod, njihov Bog, ki sem jih izpeljal iz egiptovske dežele, da bi bil klican med njimi in da bi bil njihov Bog.

30

In naredil boš oltar za kadilo iz nerazpadljivega lesa. In naredil boš ga komolec po dolžini in komolec po širini; kvadraten

bo in dva komolca po višini; iz njega bodo njegovi rogovi. In prekriješ s čistim zlatom njegovo rešetko, njegove stene naokoli in njegove robove, ter mu narediš zvito zlato krono naokoli. In dva čista zlata obroča boš naredil pod njegovo zavito krono, na dveh straneh boš jih naredil, in bodo držala za drogove, tako da ga boš lahko dvigal z njimi. In naredil boš palice iz nerazpadljivega lesa in jih prevlekel z zlatom. In ti boš ga postavil nasproti tančici, ki je nad skrinjo pričevanj, kjer se ti bom dal spoznati. In Aron bo vsako jutro zažigal na njem fino sestavljeno kadilo, ko oskrbuje svetilke. In kadar Aron pozno vžge svetilke, bo na njem kadil kadilo nenehno, vedno pred Gospodom, v njihove rodove. In ne bo prinesel nanj drugega kadila, daritve, žrtve, in pitne daritve ne boš izlil nanj. Aron bo enkrat na leto opravil spravo na njegovih rogovih; z krvjo očiščenja ga bo očistil za njihove rodove. Sveto svetih je Gospodu.

In Gospod je spregovoril Mojzesu rekoč, Če vzameš popis sinov Izraela pri njihovem štetju, naj da vsak odkupnino za svojo dušo Gospodu, in ne bo med njimi pogube pri njihovem štetju. In to je, kar bodo dali vsi, ki bi prešli pregled: polovica didrahme, kar je po sveti didrahmi – dvajset obolov je didrahma – polovica didrahme pa je prispevek Gospodu. Vsakdo, ki gre v pregled, od dvajset let in več, bo dal prispevek Gospodu. Bogati ne bo dodal in revni ne bo zmanjšal od polovice didrahme pri dajanju prispevka Gospodu, da bi opravil spravo daritev za vaše duše. In vzel boš srebro prispevka od sinov Izraela in ga boš dal za delo šotor pričevanja, in bo sinovom Izraela v spomin pred Gospodom, da opraviš spravo za vaše duše. In Gospod je govoril k Mojzesu rekoč: Naredi bronast umivalnik in bronast podstavek zanj, da se bo mogoče umivati, in postavil ga boš med šotor pričevanja in oltar, in vlil boš vanj vodo. In umil bo Aron in njegovi sinovi iz njega svoje roke in noge z vodo. Kadarkoli vstopajo v šotor pričevanja, se

bodo umili z vodo in ne bodo umrli, kadarkoli pristopajo k oltarju, da služijo in prinašajo žgalne daritve Gospodu. Umili bodo roke in noge z vodo, kadarkoli vstopajo v šotor pričevanja, umili bodo z vodo, da ne umrejo, in bo to za njih večna uredba, zanj in za njegove rodove za njim. In Gospod je govoril k Mojzesu rekoč, In ti vzemi dišave: cvet izbrane mire petsto šeklov, dišečega cimeta polovico tega, dvesto petdeset, in dišečega trsta dvesto petdeset, in irisa petsto siklov svetega ter olje iz oljk, en hin. In naredil boš ga kot sveto olje maziljenja, dišavo pripravljeno po umetnosti mazilarja; sveto olje maziljenja bo. In pomazilil boš iz njega šotor pričevanja in skrinjo šotora pričevanja in vse njene posode, in svečnik in vse njegove posode, in oltar kadila In oltar žgalnih daritev in vse njegove posode, in mizo in vse njene posode, in umivalnik. In posvetil boš jih, in bodo sveto svetih; vsak, ki se jih dotika, bo posvečen. In Arona in njegove sinove boš mazilil in boš jih posvetil, da mi bodo služili kot duhovniki. In sinovom Izraela boš govoril, rekoč: olje za sveto maziljenje bo to vam v vaših rodovih. Na meso človeka ne bo maziljeno, in po tej sestavi ne boste naredili sebi prav tako; sveto je in svetišče vam bo. Kdor bi naredil enako in kdor bi dal od tega tujcu, bo iztrebljen iz svojega ljudstva.

In Gospod je rekel Mojzesu: Vzemi zase dišave: stakto, oniho, halbano sladkosti in prozorno kadilo; enako enakemu naj bo. In bodo naredili v njem dišavno kadilo, delo dišavarja, mešano, čisto in sveto delo. In ti boš iz teh naredil fino mešanico in jo boš postavil pred pričevanja v šotoru pričevanja, od koder se ti bom dajal spoznati; to kadilo vam bo najsvetejše. Glede na to sestavo ne boste naredili sebi; svetišče bo za vas Gospodu. Kdor bi naredil enako, da bi dihal v njem, bo propadel iz svojega ljudstva.

In Gospod je govoril k Mojzesu rekoč: Glej, po imenu sem poklical Besalela, sina Urijevega, sina Hora, iz rodu Juda. In napolnil sem ga z božanskim duhom modrosti, razumevanja in znanja, da bi razmišljal pri vsakem delu. in arhitektirati, delati z zlatom in srebrom in bronom in hijacintom in purpurjem in predenim škrlatom, In kamnoseška dela ter tesarska dela iz lesa, da se opravlja vse delo. In jaz sem dal njega in Eliaba, sina Ahisamacha iz rodu Dan, in vsakemu razumevajočemu srcu sem dal razumevanje, In naredili bodo vse, kar sem ti ukazal: šotor pričevanja, skrinjo zaveze, sedež milosti na njej in opremo šotora. In oltarje in mizo in vse njene posode in čisti svečnik in vse njene posode In bazen in njegov podstavek, In obleke za službo Arona, in obleke njegovih sinov, da mi služijo kot duhovniki, In olje maziljenja in kadilo sestave svetega bodo naredili po vsem, kar sem ti zapovedal.

In Gospod je govoril k Mojzesu rekoč: In ti ukaži sinovom Izraela, rekoč: Glejte, in moje sobote boste varovali, znamenje je med mano in vami skozi vaše rodove, da bi vedeli, da sem jaz Gospod, ki vas posvečujem. In vi boste varovali sobote, ker so svete Gospodu; kdor jih oskrunja, bo s smrtjo usmrčen, vsakdo, ki bo v njih opravljal delo, bo tista duša iztrebljena iz srede svojega ljudstva. Šest dni boš opravljal dela, sedmi dan pa so sobote, svet počitek Gospodu. Vsak, ki bo opravljal delo sedmi dan, bo usmrčen. Sinovi Izraela bodo varovali sobote in jih praznovali skozi vse svoje rodove, Večna zaveza med menoj in sinovi Izraela je večno znamenje, ker je šest dni Gospod naredil nebo in zemljo, sedmi dan pa je počival in prenehal. In dal je Mojzesu, ko je prenehal govoriti z njim na gori Sinaj, dve plošči pričevanja, kamniti plošči, napisani s prstom Boga.

In ko je ljudstvo videlo, da je Mojzes zamudil sestopiti z gore, se je ljudstvo zbralo pri Aronu in mu rekli: Vstani in naredi nam bogove, ki bodo šli pred nami, kajti Mojzes, ta človek, ki nas je izpeljal iz egiptovske dežele, ne vemo, kaj se je zgodilo z njim. In Aron jim reče: Odstranite zlate uhane iz ušes vaših žena in hčera ter jih prinesite k meni. Vsi ljudje so sneli zlate uhane iz svojih ušes in jih prinesli k Aronu. In sprejel je iz njihovih rok in jih oblikoval s pisalom ter naredil iz njih ulito tele in rekel: Ti so tvoji bogovi, Izrael, ki so te pripeljali iz egiptovske dežele. In ko je Aron to videl, je zgradil oltar pred njim, in Aron je razglasil: Jutri bo praznik Gospoda. In zgodaj zjutraj naslednjega dne je prinesel žgalne daritve in prinesel daritev rešitve, in ljudstvo je sedlo jesti in piti, nato pa so vstali igrati.

In Gospod je govoril Mojzesu, rekoč: Pojdi hitro, stopi dol od tukaj, kajti tvoje ljudstvo, ki si ga izpeljal iz egiptovske dežele, je grešilo. Hitro so prestopili pot, ki sem jim jo zapovedal, naredili so si teleta, mu se poklonili, mu žrtvovali in rekli: To so tvoji bogovi, Izrael, ki so te pripeljali iz egiptovske dežele. In zdaj mi dovoli, da se razsrdim z jezo nad njimi, jih uničim in naredim te v velik narod. In Mojzes je prosil pred Gospodom, Bogom, in rekel: Zakaj, Gospod, se jeziš z jezo na svoje ljudstvo, ki si ga izpeljal iz egiptovske dežele z veliko močjo in s svojo visoko roko? Naj Egipčani nikoli ne rečejo: Z zlobnostjo jih je izpeljal, da bi jih ubil v gorah in jih uničil z zemlje. Prenehaj z jezo svojega srda in bodi milostljiv glede zlobnosti svojega ljudstva. Spomni se Abrahama, Izaka in Jakoba, tvojih služabnikov, katerim si prisegel nase samega in jim govoril, rekoč: Pomnožil bom vaše seme kakor zvezde nebeške po množici, in vso to zemljo, za katero si rekel, da jo boš dal njim, in posedovali jo bodo na veke. In Gospod je bil spravljen, da ohrani svoj narod.

Mojzes se je obrnil in šel z gore, v rokah pa je imel dve kamniti plošči pričevanja, ki sta bili vpisani z obeh strani. In tablice so bile delo Boga, in pisava je bila pisava Boga, vgravirano v tablice. In Jozue, ko je slišal glas ljudstva, ki je vpilo, reče Mojzesu: Glas vojne je v taboru. In reče: Ni glas tistih, ki vodijo po moči, niti glas tistih, ki vodijo obrat, ampak glas tistih, ki vodijo vino, jaz slišim.

In ko se je približeval taboru, zagleda tele in plese, in Mojzes se je razjezil v jezi ter vrgel iz svojih rok dve plošči in jih zdrobil pod goro. In vzel je tele, ki so ga naredili, ga sežgal v ognju, ga zmlal na fino, ga raztresel po vodi in z njim napojil sinove Izraela. In Mojzes je rekel Aronu: Kaj ti je storilo to ljudstvo, da si nanje privedel tako velik greh? In rekel je Aron Mojzesu: Ne bodi jezen, gospod, saj ti poznaš naravnost tega ljudstva. Pravijo mi namreč: Naredi nam bogove, ki bodo šli pred nami, kajti ta Mojzes, človek, ki nas je izpeljal iz Egipta – ne vemo, kaj se je zgodilo z njim. In rekel sem jim: Če ima kdo zlate okraske, jih odstranite. In dali so mi jih, in vrgel sem jih v ogenj, in prišlo je ven to tele. In ko je videl Mojzes ljudstvo, da je razkropljeno, saj jih je razkropil Aron v zasmeh njihovim nasprotnikom Stal pa je Mojzes pri vratih tabora in rekel: Kdo je za Gospoda, naj pride k meni. Zbrali so se torej k njemu vsi sinovi Levijevi. In reče jim: Te stvari govori Gospod, Bog Izraela: Postavite vsak svoj meč na stegno in pojdite skozi ter se vrnite od vrat do vrat skozi tabor in ubijte vsak svojega brata in vsak svojega soseda in vsak svojega najbližjega. Sinovi Levija so naredili, kakor jim je govoril Mojzes, in tisti dan je padlo iz ljudstva tri tisoč mož. In Mojzes jim je rekel: Danes ste napolnili svoje roke Gospodu, vsak v svojem sinu ali v svojem bratu, da bi vam bil dan blagoslov.

In zgodilo se je naslednji dan, da je Mojzes rekel ljudstvu: Vi ste zagrešili velik greh, in sedaj bom šel gor k Bogu, da bi opravil spravo glede vašega greha. Mojzes se je vrnil h Gospodu in rekel: Prosim, Gospod, to ljudstvo je grešilo velik greh in naredili so si zlate bogove. In sedaj, če res odpustiš njim njihov greh, odpusti; če pa ne, me izbriši iz tvoje knjige, katero si napisal. In rekel je Gospod Mojzesu: Če je kdo grešil pred menoj, ga bom izbrisal iz moje knjige. Sedaj pa pojdi, stopi dol in vodi to ljudstvo na kraj, ki sem ti ga rekel. Glej, moj angel bo šel pred tvojim obličjem, a tisti dan, ko jih obiščem, bom privedel nanje njihov greh. In Gospod je udaril ljudstvo zaradi izdelave teleta, ki ga je naredil Aron.

33

In rekel je Gospod Mojzesu: Pojdi naprej, pojdi gor od tod ti in tvoje ljudstvo, katero si izpeljal iz egiptovske dežele, v deželo, za katero sem prisegel Abrahamu, Izaku in Jakobu, rekoč: Vašemu semenu jo bom dal. In poslal bom svojega angela pred tvoj obraz, in pregnal bo Amorejca, Hetejca, Perizejca, Girgašejca, Hivejca, Jebusejca in Kánaanca. In pripeljem te v deželo, kjer teče mleko in med, ne bom pa šel s teboj, ker si trdovratno ljudstvo, da te ne uničim na poti. In ljudstvo je, ko je slišalo to zlo besedo, žalovalo v žalovanju. In rekel je Gospod sinovom Izraela: Vi ste trdovratno ljudstvo, vidite, naj ne prinesem jaz drugega udarca na vas in vas uničim. Zdaj torej odstranite oblačila vaših mnenj in svet, in pokazal ti bom, kaj ti bom storil. Sinovi Izraela so odložili svoj nakit in oblačilo pri gori Horeb. In Mojzes je vzel svoj šotor in ga postavil zunaj tabora, daleč od tabora, in bil je imenovan Šotor pričevanja, in zgodilo se je, da je vsak, ki je iskal Gospoda, šel v šotor zunaj tabora. Ko pa bi Mojzes vstopil v šotor zunaj tabora, so stali vsi ljudje, vsak pri vratih svojega šotora, in opazovali Mojzesa, ki je odhajal, dokler ni vstopil v šotor. As Moses entered

the tent, the pillar of the cloud descended and stood at the door of the tent, and he spoke to Moses, In govoril je Mojzesu. In vse ljudstvo je videlo steber oblaka, ki je stal pri vratih šotora, in vse ljudstvo je vstalo ter molilo, vsak pri vratih svojega šotora. In Gospod je govoril k Mojzesu, obraz k obrazu, kot kdorkoli govori s svojim prijateljem, in vračal se je v tabor, pa spremljevalec Jozue, sin Nunov, mlad, ni odhajal iz šotora.

In rekel je Mojzes Gospodu: Glej, ti mi praviš: Pripelji to ljudstvo gor, ti pa mi nisi pokazal, koga boš poslal z menoj, ti pa si mi rekel: Poznam te bolj kot vse druge, in imaš naklonjenost pri meni. Če sem torej našel naklonjenost pred teboj, razkrij mi se, da te jasno vidim, da bi bil tisti, ki je našel naklonjenost pred teboj, in da spoznam, da je tvoje ljudstvo ta veliki narod. In reče: Sam bom šel pred teboj in ti bom dal počitek. In reče mu: Če ne greš sam s mano, me ne vodi od tod. In kako bo resnično znano, da sem našel naklonjenost pri tebi, jaz in tvoje ljudstvo, razen če ne boš potoval z nami? In proslavljen bom jaz in tvoje ljudstvo pred vsemi narodi, ki so na zemlji. In rekel je Gospod Mojzesu: Tudi to besedo, ki si jo izrekel, bom izpolnil, kajti našel si naklonjenost pred menoj in poznam te med vsemi. In pravi: Razkrij se mi. In rekel je: Jaz bom šel mimo pred teboj v svoji slavi in bom poklical svoje ime, Gospod, pred teboj, in se bom usmilil kogar se usmilim, in se bom usmilil kogar se usmilim. In rekel je: Ne boš mogel videti mojega obraza, kajti človek ne more videti mojega obraza in ostati živ. In rekel je Gospod: Glej, mesto je pri meni, stal boš na skali. Ko pa bo minila moja slava, te bom postavil v razpoko skale in pokril te bom s svojo roko, dokler ne minem. In odstranil bom svojo roko, in potem boš videl mojo zadnjo stran, mojega obraza pa ti ne boš videl.

In Gospod je rekel Mojzesu: Izklesaj si dve kameni plošči, kakor sta bili prvi, in vzpni se k meni na goro, in napisal bom na ploščah besede, katere so bile na prvih ploščah, ki si jih zdrobil. In postani pripravljen zjutraj in boš šel gor na goro Sinaj, in boš stal tam pred menoj na vrhu gore. In nihče naj ne gre gor s teboj niti naj ne bo viden na vsej gori, in ovce in voli naj se ne pasejo blizu tiste gore. In klesal je dve kamniti plošči, kakor tudi prvi, in Mojzes je zgodaj vstal ter šel gor na goro Sinaj, kakor mu je ukazal Gospod, in Mojzes je vzel dve kamniti plošči. In Gospod se je spustil v oblaku in stopil k njemu tam ter klical Gospodovo ime. In Gospod je šel mimo pred njegovim obličjem in klical je Gospod Bog: sočuten in usmiljen, potrpežljiv in obilen v usmiljenju in resničen. In ohranja pravičnost in usmiljenje v tisoče rodov, odvzema brezpravja in krivice in grehe, vendar ne bo očistil krivega, prinašajoč brezpravja očetov na otroke in na otroke otrok do tretjega in četrtega rodu. In Mojzes je pohitel, sklonil se na zemljo in se poklonil, In rekel je: Če sem našel naklonjenost pred teboj, naj gre moj Gospod z nami, kajti ljudstvo je trdovratno, in ti boš odpravil naše grehe in naše krivice, in mi bomo tvoji.

In rekel je Gospod Mojzesu: Glej, sklepam s teboj zavezo pred vsem tvojim ljudstvom. Storil bom slavne stvari, kakršne niso nastale v vsej zemlji in v nobenem narodu, in vse ljudstvo, med katerim si ti, bo videlo dela Gospoda, ker čudovita so, kar jaz storim zate. Bodi pozoren na vse, kar ti zapovedujem. Glej, jaz izganjam pred vašim obličjem Amorejce, Kánaance, Perizejce, Hetejce, Hivejce, Girgašejce in Jebusejce. Pazi nase, da ne bi kdaj sklenil zaveze s prebivalci dežele, v katero vstopaš, da ti ne bi postala spotikalni kamen med vami. Njihove oltarje boste porušili in njihove stebre boste razbili in njihove gaje boste posekali in rezane podobe njihovih bogov boste zažgali v ognju. Kajti ne boste molili drugih bogov, ker je Gospod Bog ljubosumnega imena, Bog

ljubosumen. Nikoli ne skleni zaveze s prebivalci te dežele, da se ne bi podajali v nečistovanje za svojimi bogovi in žrtvovali svojim bogovom ter te povabili in bi jedel od njihovih daritev. In vzameš od njihovih hčera za svoje sinove in svoje hčere daš njihovim sinovom, in tvoje hčere se bodo podajale v nečistovanje za njihovimi bogovi, in tvoji sinovi se bodo podajali v nečistovanje za njihovimi bogovi. In litih bogov ne boš naredil zase. In praznik nekvašenega kruha boš varoval sedem dni, jedel boš nekvašen kruh, kakor sem ti zapovedal, ob določenem času v mesecu novih plodov, kajti v mesecu novih plodov si odšel iz Egipta. Vsak moški, ki odpira maternico, pripada meni, vsak prvorojenec med teleti in prvorojenec med ovcami. Prvorojenca jarmene živali boš odkupil z ovco, če pa ga ne boš odkupil, boš plačal njegovo ceno. Vsakega prvorojenca med svojimi sinovi boš odkupil, ne boš se prikazal pred menoj praznih rok.

Šest dni boš delal, sedmi dan pa boš počival; pri setvi in pri žetvi boš počival. In praznik tednov boš praznoval zame, ob začetku žetve pšenice, in praznik zbiranja sredi leta. Trikrat na leto se bo vsak tvoj moški pokazal pred Gospodom, Bogom Izraela. Kajti kadarkoli bom izgnal narode pred tvojim obličjem in razširil tvoje meje, nihče ne bo želel tvoje zemlje, ko boš šel gor, da bi bil viden pred Gospodom, tvojim Bogom, trikrat na leto. Ne boš zaklal krvi mojih kadil na kvasu, in daritve praznika pashe ne bodo ostale do jutra. Prvine tvoje zemlje boš položil v hišo Gospoda, svojega Boga, ne boš kuhal jagnjeta v mleku njegove matere. In rekel je Gospod Mojzesu: Zapiši si te besede, kajti na podlagi teh besed sem sklenil zavezo s teboj in z Izraelom. In bil je tam Mojzes pred Gospodom štirideset dni in štirideset noči, kruha ni jedel in vode ni pil, in napisal je na tablicah te besede zaveze, deset besed.

Ko pa je Mojzes shajal z gore in sta bili dve plošči na rokah Mojzesa, medtem ko je shajal z gore, Mojzes ni vedel, da je bil videz barve njegovega obraza poveličan, ko je govoril z njim. In Aron in vsi starešine Izraela so videli Mojzesa, in videz barve njegovega obraza je bil poveličan, in bali so se mu približati. In Mojzes jih je poklical, in Aron ter vsi voditelji občine so se obrnili k njemu, in Mojzes jim je govoril.

In po tem so k njemu pristopili vsi sinovi Izraela. In zapovedal jim je vse, kar mu je Gospod zapovedal na gori Sinaj. In ko je prenehal govoriti z njimi, je položil na svoj obraz pokrivalo. Ko pa bi vstopil Mojzes pred Gospoda, da bi govoril z njim, je bilo pokrivalo odvezeto do izhoda, in ko je izšel, je govoril vsem sinovom Izraela vse, kar mu je Gospod zapovedal. In sinovi Izraela so videli obraz Mojzesa, da je bil poveličan, in Mojzes je položil pokrivalo na svoj obraz, dokler bi vstopil, da bi govoril z njim.

35

In Mojzes je zbral vso skupnost sinov Izraela in rekel: To so besede, za katere je Gospod rekel, da jih naredite. Šest dni boš opravljal dela, sedmi dan pa je počitek, svet, sobota, počitek Gospodu; vsak, ki opravlja delo na ta dan, naj umre. Ne boste zažigali ognja v vseh svojih prebivališčih na dan šabata, jaz sem Gospod. In rekel je Mojzes vsej skupnosti sinov Izraela: To je beseda, ki jo je ukazal Gospod: Vzemite od vas darovanje Gospodu; vsak, ki je voljan v srcu, naj prinese prvine Gospodu: zlato, srebro, bron, hijacint, vijolično, škrlatno dvojno zvito in tanko laneno predeno in kozje dlake, In kože ovnov, obarvane rdeče, in modre kože, in nepropadljiv les, in kamne sardija ter kamne za vrezovanje v ramenski del in dolgo oblačilo. In vsak, ki je moder v srcu med vami, naj pride in dela vse, kar je ukazal

Gospod. Šotor in pokrivala in zagrinjala in prečke in zapahe in stebre, in skrinjo pričevanja in njene palice, in njen sedež milosti in zagrinjalo, in mizo in vse njene posode, in svečnik za svetlobo in vse njegove posode, in oltar in vse njegove posode, in sveta oblačila Arona duhovnika, in oblačila, v katerih bodo služili, in tunike za sinove Arona duhovništva, in olje maziljenja, in kadilo sestave.

In vsa skupnost Izraelovih sinov je odšla od Mojzesa. In prinesli so vsak, kar jim je prineslo njihovo srce, in kolikor se je zdelo njihovi duši, daritev, in prinesli so daritev Gospodu za vsa dela šotora pričevanja in za vsa njegova dela in za vse obleke svetega. In moški so prinesli od žena, vsak, komu se je to zdelo v umu, prinesli so pečate in uhanje in prstane in prepletene verige in zapestnice, vsak zlat predmet. In vsi, ki so prinesli prispevke zlata Gospodu, in pri katerih je bilo najdeno tanko platno in modre kože in rdeče obarvane ovnove kože, so jih prinesli. In vsakdo, ki je jemal darovanje, je prinesel srebro in bron kot darovanja Gospodu, in tisti, pri katerih se je našlo negnjilo les, so ga prinesli za vsa dela priprave. In vsaka ženska, modra z umom, je s rokami predla in prinesla spredene stvari: modro, škrlatno, rdeče in tanko platno. In vse ženske, katerim se je to zdelo primerno v njihovi modrosti, so predle kozjo dlako. In vladarji so prinesli kamne iz smaragda in kamne polnitve za ramenski kos in naprsnik. In sestave, in v olje maziljenja, in sestavo kadila. In vsak mož in žena, katerih um jih je vodil, da vstopijo in opravijo vsa dela, kolikor jih je Gospod zapovedal opraviti po Mojzesu, so sinovi Izraela prinesli daritev Gospodu. In rekel je Mojzes sinovom Izraela: Glejte, Bog je po imenu poklical Bezalela, sina Urija, sina Hura, iz rodu Juda, In napolnil ga je z božanskim duhom modrosti in razumevanja ter znanja vsega. biti arhitekt za vsa dela arhitekture, obdelovati zlato in srebro in bron, in obdelovati kamen, in obdelovati les, in delati

v vsakem delu modrosti. In sposobnost poučevati je dal v um njemu in Eliabu, sinu Ahisamacha, iz rodu Dan. In napolnil jih je z modrostjo, razumevanjem in umom, da bi razumeli in naredili vsa dela svetega, tkane in izvezene stvari, da bi tkali s škrlatom in tankim lanenim platnom, da bi opravljali vse delo arhitekture in vezenine.

36

In naredili so Beseleel in Eliab, in vsak, ki je bil moder po umu, komu je bila dana modrost in znanje v njih, da razumejo delati vsa dela po svetih dolžnostih, po vsem, kar je ukazal Gospod. In Mojzes je poklical Besalela in Eliaba ter vse tiste, ki so imeli modrost, katerim je Bog dal znanje v srce, in vse tiste, ki so voljno želeli priti k delom, da bi jih dokončali. In vzeli so od Mojzesa vse darove, ki so jih prinesli sinovi Izraela za vsa dela svetišča, da bi jih naredili, in še naprej so sprejemali prineseno od tistih, ki so prinašali vsako jutro. In prihajali so vsi modri možje, ki so opravljali dela svetišča, vsak glede na svoje delo, ki so ga opravljali. In rekel je Mojzesu, da ljudstvo prinaša v obilju glede na dela, kolikor jih je ukazal storiti Gospod. Mojzes je ukazal in razglasil v taboru, rekoč: Mož in žena naj ne delata več za prve sadove svetišča. In ljudstvu je bilo preprečeno še prinašati. Dela so jim bila zadostna za izvedbo gradnje in so celo pustili preostalo. In vsak moder med tistimi, ki so delali, je naredil sveta oblačila, ki so za duhovnika Arona, kakor je Gospod ukazal Mojzesu. In naredil je ramenski kos iz zlata in modre in vijolične in škrlatne predene ter sukane tanke platna. In razrezali so liste zlata v lase, tako da so jih tkali skupaj z modro, in z vijolično, in s škrlatno predeno nitjo, in s tankim sukanim platnom, tkano delo so iz tega naredili. Ramenski kosi, ki držijo skupaj oba dela, tkano delo, prepleteno drug v drugega po sebi. Iz tega so to naredili po njegovem načrtu,

iz zlata, modrega, vijolične, škrlatnega predenega in tankega sukane tkanine, kakor je Gospod zapovedal Mojzesu. In naredili so oba smaragdna kamna, pripeta skupaj in obdana z zlatom, vgravirana in izdolbena z vrezom pečata z imeni sinov Izraela, In postavil jih je na ramena efoda, kamne spomina na sinove Izraela, kot je ukazal Gospod Mojzesu.

In naredili so naprsnik, tkano delo z raznolikostjo po delu efoda, iz zlata in modrega in vijolične in škrlatnega prepredena in tankega sukana platna. Kvadratno in dvojno so naredili naramnico, eno pedjo po dolžini in eno pedjo po širini, dvojno. In v njem je bila vtkana tkanina, posuta s kamni v štirih vrstah: vrsta kamnov - sardij in topaz in smaragd - prva vrsta, In druga vrsta: karfunkel in safir in jaspis. In tretja vrsta: ligurij in ahav in ametist, In četrta vrsta: krizolit, beril in oniks, obdani z zlatom in zvezani z zlatom. In kamnov je bilo dvanajst, po imenih sinov Izraela, vgraviranih kot pečati, vsak s svojim lastnim imenom za dvanajst rodov. In naredili so na naprsnik spletene resice, delo pletenja iz čistega zlata. In naredili so dva zlata ramenska kosa in dva zlata obroča, in postavili so dva zlata obroča na oba začetka naprsnika. In položili so prepletene zlate verige na obroče na obeh straneh naprsnika. In v oba prispevka sta dala obe prepleteni verižici. In položili so ju na oba ramenska kosa in ju pritrdili na ramena efoda spredaj nasproti. Naredili so dva zlata obroča in jih položili na dve peruti na vrhu naprsnika in na vrh zadnjega dela efoda od znotraj. In naredili so dva zlata obroča in jih položili na obe rameni efoda od spodaj, spredaj, pri spoju nad tkanim delom efoda. In privezal je naprsnik od obročev na njem k obročem efoda, pritrjenim z modro vrvico, spleteno v tkanino efoda, da se naprsnik ne bi sproščal od efoda, kakor je ukazal Gospod Mojzesu. In naredili so spodnje oblačilo pod ramenskim kosom, tkano delo, celotno modro. Odprtina tunike pa je bila v sredini stkana skupaj,

z robom naokoli, neraztrgljiva. In naredili so na robu tunike od spodaj male granatne jabolke, kot cvetoče granatno jabolko, iz modre, vijolične in škrlatne predene ter sukane tanke lanene tkanine. In naredili so zlate zvonove in jih postavili na rob tunike naokoli med granatna jabolka. Zlat zvonec in granatno jabolko na robu spodnje obleke naokoli, za služenje, kakor je ukazal Gospod Mojzesu. In naredili so tunike iz tankega lanu, tkano delo, za Arona in njegove sinove, In turbane iz tankega lanu, in turban iz tankega lanu, in hlače iz sukanega tankega lanu, In njihove pasove iz tankega platna in modrega in vijolične in škrlatnega spredenega, delo vezenca, tako kot je ukazal Gospod Mojzesu. In naredili so zlato ploščo, prispevek svetega, iz čistega zlata, in napisal je nanjo vgravirane črke pečata: Svetišče Gospodu, In položili so modro trako na rob, tako da je ležala na turbanu od zgoraj, tako kot je ukazal Gospod Mojzesu.

37

In so naredili deset zaves za šotor. Osem in dvajset komolcev je bila dolžina ene zavese, enako je bilo pri vseh, in štiri komolce je bila širina ene zavese. In naredili so zaveso iz modre, vijolične in škrlatne predene ter sukane tanke platna, tkano delo s kerubi. In postavili so to na štiri nepropadljive stebre, pozlačene z zlatom, in njihove glave so bile zlate, in njihove osnove so bile štiri srebrne. In naredili so zaveso za vrata šotora pričevanja iz modre, vijolične in škrlatne predene ter sukane tanke lanene tkanine, tkano delo s kerubi. In njihovih pet stebrov ter obroče, njihove kapitole in njihove kljuke so prevlekli z zlatom, njihovih pet podstavkov pa je bilo bronastih.

In naredili so dvorišče na južni strani, zaveso dvorišča iz zvitega tankočutnega platna, sto komolcev. In njihovih stebrov je

dvajset in njihovih osnov dvajset. In stran proti severu, sto na sto, in stran proti jugu, sto na sto, in njihovih stebrov dvajset, in njihovih podstavkov dvajset. In stran proti morju: zavese petdeset komolcev, njihovi stebri deset in njihove osnove deset, In stran proti vzhodu petdeset komolcev: zavese petnajst komolcev na zadnji strani. In njihovi stebri trije ter njihove osnove trije. In na zadnji strani drugega, od tod in od tod pri vratih dvora, zavese petnajstih komolcev, njihovi trije stebri in njihove tri osnove. Vse zavese šotora so bile iz sukanega tankega lanenega platna. In baze stebrov so bile bronaste, njihove kljuge srebrne, njihovi kapiteli prevlečeni s srebrom, in stebri prevlečeni s srebrom, vsi stebri dvorišča, In zavesa vrat dvora, delo vezenine iz modre, vijolične in škrlatne predene ter sukane tanke platno, dvajset komolcev dolžine in višine ter širine pet komolcev, ustrezajoče zastavicam dvora, Njihovi stebri so bili štirje in njihove podstavke štiri bronaste, njihovi kavli srebrni in njihovi kapiteli prevlečeni s srebrom. In vsi količki dvorišča naokoli so bronasti in obloženi s srebrom. In to je ureditev šotora pričevanja, kot je bilo ukazano Mojzesu, da služba pripada Levitom po Itamarju, sinu duhovnika Arona.

In Bezalel, sin Urija, iz rodu Juda, je naredil, kakor je zapovedal Gospod Mojzesu, In Eliab, sin Ahisamaha iz rodu Dan, ki je bil glavni mojster tkanega blaga, vezenega blaga in umetniških del, da tke s škrlatom in tankim platnom.

38

In Beseleel je naredil skrinjo. In prevlekel jo je s čistim zlatom od znotraj in od zunaj, In ulil je zanjo štiri zlate obroče, dva na eni strani in dva na drugi strani, Široke pri palicah, tako da jo dvigajo z njimi. In naredil je pokrov nad skrinjo iz čistega zlata. in dva

zlata kerubima, En kerub na enem vrhu sedeža milosti in en kerub na drugem vrhu sedeža milosti, senčeča s svojimi krili nad sedežem milosti. In naredil je mizo iz čistega zlata, ki je bila postavljena pred njim, In ulil je zanjo štiri obroče, dva na eni strani in dva na drugi strani, široke, tako da jo je mogoče dvigati s palicami, ki so v njih. In palice skrinje in mize je naredil ter jih prevlekel z zlatom. In naredil je posode za mizo: skleda, kadilnice, čaše in libacijske posode, v katerih bo izlival libacije, zlate. In naredil je zlat svetilnik, ki razsvetljuje. trdno steblo in cevke iz obeh njenih delov, Iz njenih trstik poganjki, iz njenih trstik poganjki štrleči, trije iz tega in trije iz tega, ki so si enaki med seboj. In njihove svetilke, ki so na koncih, so oreškasto oblikovane iz njih, in vtičnice iz njih, da so svetilke na njih, in sedma vtičnica, ki je na koncu svetilnika, na vrhu od zgoraj, trdna, cela zlata. In sedem zlatih svetilk na njej ter njene zlate klešče ter njihove zlate posode za livanje. Ta je prevlekel stebre s srebrom in ulil za steber zlate obroče ter pozlatil palice z zlatom in pozlatil stebre zagrinjala z zlatom ter naredil zlate zanke. Ta je naredil tudi zlate obročke šotora in obročke dvorišča ter bronaste obročke za raztezanje pokrivala od zgoraj. Ta je ulil srebrne kapitele šotora in bronaste kapitele vrat šotora in vrata dvora, in naredil je srebrne zanke za stebre; na stebrih jih je prevlekel s srebrom. Ta je naredil bronaste kline šotora in kline dvorišča. Ta je naredil bronasti oltar iz bronastih kadilnic, ki so bile pri možeh, ki so se uprli skupaj s Korahovo skupnostjo, Ta je naredil vse posode oltarja, njegovo kadilnico, podstavek, skleda in bronaste kavle za meso. Ta je naredil žrtveniku pokrivalo, mrežasto delo od spodaj ognjišča pod njim do polovice njegove višine, in položil nanj štiri bronaste obroče na štirih delih pokrivala žrtvenika, široke za drogove, tako da se žrtvenik dviga z njimi. Ta je naredil sveto olje za maziljenje in čisto kadilo, delo dišavarja. Ta je naredil bronast umivalnik in

njegov bronast podstavek iz ogledal postečih žena, ki so postile pri vratih šotora pričevanja na dan, ko ga je postavil.

In naredil je umivalnik, da bi se iz njega umivali Mojzes in Aron in njegovi sinovi, njihove roke in noge, ko so vstopali v šotor pričevanja ali kadarkoli so pristopali k oltarju, da bi služili; umivali so se iz njega, kakor je zapovedal Gospod Mojzesu.

39

Vse zlato, ki je bilo pripravljeno za dela po vsem delu svetih stvari, je bilo zlata prvih sadov devet in dvajset talentov in sedemsto dvajset šeklov po svetem šeklu. In srebrna daritev od pregledanih mož skupnosti: sto talentov in tisoč sedemsto petinsedemdeset šeklov, ena drahma na glavo, polovica šekla, po svetem šeklu, Vsi mimoidoči pri pregledu, od dvajsetih let in več: šestdeset deset tisoč, tri tisoč pet sto in petdeset. In sto talentov srebra je bilo za litje stotih kapitelov šotora in za kapitele zagrinjala. Sto kapitelov za sto talentov, talent na kapitel. In tisoč sedemsto petinsedemdeset siklov je naredil v zanke za stebre, in pozlatil je njihove glave, in okrasil jih je.

In bron daritve je znašal sedemdeset talentov in tisoč petsto šeklov. In naredili so iz njega osnove vrat šotora pričevanja, In baze dvorišča naokoli in baze vrat dvorišča in kole šotora in kole dvorišča naokoli. In bronasto rešetko oltarja in vse posode oltarja in vsa orodja šotora pričevanja, In sinovi Izraela so naredili, kakor je Gospod ukazal Mojzesu, tako so naredili. Preostalo zlato od daritve pa so naredili v posode, da bi z njimi služili pred Gospodom. In iz preostalega hijacinta in škrlata in rdečega so naredili oblačila za službo Aronu, da bi služil v njih v svetišču. In

prinesli so oblačila k Mojzesu, in šotor, in njegove posode, osnove in njegove zapahe, in stebre, in oltar in vse njegove posode.

In olje maziljenja in kadilo sestave in čisti svetilnik, in njene svetilke, svetilke za gorenje, in olje za svetlobo, In mizo predstavitve in vse njene posode in hlebe, ki so postavljeni naprej, In sveta oblačila, ki so Aronova, in oblačila njegovih sinov za duhovništvo, In zavesa dvora in stebre, in zaveso vrat šotora in vrat dvora, In vse posode šotora in vsa njegova orodja, in kože ovnov, obarvane rdeče, in modra pokrivala, in pokrivala preostalih, in količki, in vsa orodja za dela šotora pričevanja, Kolikor je ukazal Gospod Mojzesu, tako so naredili sinovi Izraela vso prtljago. In Mojzes je videl vsa dela, in bili so jih naredili na način, kot je Gospod ukazal Mojzesu, tako so jih naredili, in Mojzes jih je blagoslovil.

40

In Gospod je govoril k Mojzesu rekoč, V prvem dnevu prvega meseca, ob mlaju, boš postavil šotor pričevanja. Postavil boš skrinjo pričevanja in pokril boš skrinjo z zagrinjalom. Prineseš mizo in postaviš nanjo določene hlebe, prineseš svečnik in prižgeš njegove svetilke. In postavil boš zlati oltar za kaditev pred skrinjo in obesil zaveso na vrata šotora pričevanja. In oltar za daritve boš postavil poleg vrat šotora pričevanja. In postavil boš šotor naokoli in posvetil boš vse njegove stvari naokoli. In vzameš olje za maziljenje in pomaziliš šotor in vse v njem, in posvetiš ga in vse njegove posode, in bo sveto. In pomazilil boš oltar daritev in vse njegove posode, in posvetil boš oltar, in oltar bo najsvetejši. In prineseš Arona in njegove sinove k vratom šotora pričevanja in jih umiješ z vodo. Oblekel boš Arona v svete obleke, mazilil ga boš, posvetil ga boš in služil mi bo kot duhovnik. In pripelješ njegove

sinove in jih oblečeš v tunike. In pomazilil boš jih na način, kakor si pomazilil njihovega očeta, in služili bodo kot duhovniki meni, in bo tako, da bo njim maziljenje duhovništva za vek, za njihove rodove. In Mojzes je naredil vse, kar mu je zapovedal Gospod, tako je naredil.

In zgodilo se je v prvem mesecu drugega leta njihovega odhoda iz Egipta, da je bil ob mlaju postavljen šotor. Mojzes je postavil šotor, položil kapitele, vstavil zapahe in postavil stebre. In razpel je zaveso na šotor in položil pokrivalo šotora nanj od zgoraj, kakor je ukazal Gospod Mojzesu. Vzel je pričevanja, jih vrgel v skrinjo in postavil palice pod skrinjo. Prinesel je skrinjo v šotor in položil pokrivalo zaveso ter pokril skrinjo pričevanja, tako kot je Gospod ukazal Mojzesu. In položil je mizo v šotor pričevanja, na severni strani, zunaj zagrinjala šotora. In je dodal nanjo hlebe predstavitve pred Gospodom, tako kot je Gospod ukazal Mojzesu. In postavil je svečnik v šotor pričevanja, na južno stran šotora. In postavil je njene svetilke pred Gospoda, tako kot je Gospod ukazal Mojzesu. In postavil je zlati oltar v šotor pričevanja nasproti zagrinjalu. In zažgal je na njem kadilo sestave, kakor je zapovedal Gospod Mojzesu. In postavil je oltar darovanj pri vrata šotora.

Numeri

1

In Gospod je govoril k Mojzesu v puščavi Sinaj, v šotoru pričevanja, prvega dne drugega meseca, v drugem letu po njihovem odhodu iz egiptovske dežele, rekoč: Vzemite popis vse skupnosti Izraela po sorodstvu, po hišah njihovih očetov, po številu njihovih imen, po njihovih glavah, Vse moške, stare dvajset let in več, vse, ki gredo v vojsko Izraela, preštejte jih po njihovih enotah, ti in Aron ju preštejta. In z vami bo vsak po svojem plemenu vladarjev, po hišah svojih očetov bodo.

In to so imena mož, ki bodo stali z vami: od Rubena Elizur, sin Sediourja, Od Simeona, Salamiel, sin Sourisadaija. Od Juda: Naason, sin Aminadaba. Od Isaharja Natanael, sin Sogarja, Od Zebuluna Eliab, sin Helona; od sinov Jozefa, od Efraima Elišama, sin Amiuda. od Manaseja, Gamaliel, sin Pedahzurja. Od Benjamina: Abidan, sin Gadeoni. Od Dana, Ahiezer, sin Amišadaja. Iz Asherja, Phagaiel, sin Echrana. Od Gada, Elisaf, sin Raguela. Od Neftalija, Ahira, sin Ainana. Ti so imenovani skupnosti, vladarji rodov po njihovih družinah, poveljniki tisočev Izraela.

In Mojzes in Aron sta vzela te moške, ki so bili poklicani po imenu. In so zbrali vso skupščino prvega dne drugega meseca drugega leta, in bili so vpisani po svojih rodovih, po svojih družinah, po številu svojih imen, od dvajsetih let in navzgor, vsak moški po glavi. Na način, kot je ukazal Gospod Mojzesu, in bili so prešteti v puščavi Sinaja.

Postali so sinovi Rubena, prvorojenca Izraela, po njihovem sorodstvu, po njihovih rodovih, po hišah njihovih očetov, po številu njihovih imen, po njihovih glavah, vsi moški od dvajsetih let in več, vsi, ki odhajajo v vojsko. Popis iz plemena Ruben: šestinštirideset tisoč petsto. Sinovom Simeona po njihovem sorodstvu, po njihovih rodovih, po hišah njihovih očetov, po številu njihovih imen, po njihovih glavah, vsi moški od dvajsetletnega in navzgor, vsi, ki so odhajali v vojsko, Popis njihovih iz rodu Simeonovega: devetinpdeset tisoč in tristo.

Sinovom Juda po njihovem sorodstvu, po njihovih rodovih, po hišah njihovih očetov, po številu njihovih imen, po njihovih glavah, vsi moški od dvajsetletnega in navzgor, vsi, ki so odhajali v vojsko, Popis iz plemena Juda: štiriinsedemdeset tisoč šeststo.

Sinovom Isaharja po njihovih družinah, po njihovih rodovih, po hišah njihovih očetov, po številu njihovih imen, po njihovih glavah, vsi moški od dvajsetletnega in navzgor, vsak, ki je šel v vojsko, Popis njihovih iz rodu Isahar: štiriinpetdeset tisoč štiristo. Sinovom Zebuluna po njihovem sorodstvu, po njihovih rodovih, po hišah njihovih očetov, po številu njihovih imen, po njihovi glavi, vsi moški od dvajsetletnega in navzgor, vsak, ki je šel v vojsko, Popis njihovega rodu Zabulon: sedeminpetdeset tisoč štiristo.

Sinovom Jožefa, sinovom Efraima, po njihovem sorodstvu, po njihovih rodovih, po hišah njihovih očetov, po številu njihovih imen, po njihovih glavah, vsi moški od dvajsetletnega in navzgor, vsi, ki so odhajali v vojsko, Popis njihovega rodu Efraim: štirideset tisoč petsto. Sinovom Manasseja po njihovem sorodstvu, po njihovih rodovih, po hišah njihovih očetov, po številu njihovih imen, po njihovih glavah, vsi moški od dvajset let in navzgor, vsi,

ki so šli v vojsko, Popis njihovega rodu Manase: dva in trideset tisoč in dvesto. Sinovom Benjamina po njihovem sorodstvu, po njihovih rodovih, po hišah njihovih očetov, po številu njihovih imen, po njihovih glavah, vsi moški od dvajsetletnega in navzgor, vsak, ki odhaja v vojsko, Popis Benjaminovega rodu: petintrideset tisoč štiristo. Sinovom Gada po njihovem sorodstvu, po njihovih rodovih, po hišah njihovih očetov, po številu njihovih imen, po njihovih glavah, vsi moški od dvajsetletnega in navzgor, vsi, ki so odhajali v vojsko, Popis njihovih iz rodu Gad: petinštirideset tisoč šeststo petdeset.

Sinovom Dana po njihovem sorodstvu, po njihovih rodovih, po hišah njihovih očetov, po številu njihovih imen, po njihovih glavah, vsi moški od dvajsetletnega in navzgor, vsi, ki so odhajali v vojsko, Popis njihovega rodu Dan: dva in šestdeset tisoč sedemsto. Sinovom Asherja po njihovem sorodstvu, po njihovih rodovih, po hišah njihovih očetov, po številu njihovih imen, po njihovi glavi, vsi moški od dvajsetletnega in navzgor, vsak, ki odhaja v moči, Popis njihovega rodu Ašer: ena in štirideset tisoč petsto.

Sinovom Neftalija po njihovem sorodstvu, po njihovih rodovih, po hišah njihovih očetov, po številu njihovih imen, po njihovih glavah, vsi moški od dvajsetletnega in navzgor, vsi, ki so odhajali v vojsko, Popis njihovih iz rodu Neftali: tri in petdeset tisoč in štiristo.

To je popis, ki so ga opravili Mojzes in Aron ter vladarji Izraela, dvanajst mož, po en mož za vsak rod, glede na rod družinskih hiš. In zgodilo se je celotno štetje sinov Izraela z njihovo močjo, od dvajsetletnega in navzgor, vsakdo, ki je odhajal v boj v Izraelu. Šeststo tri tisoč petsto petdeset.

Toda Leviti iz rodu njihovih družin niso bili prešteti med Izraelovimi sinovi. In Gospod je govoril k Mojzesu rekoč: Poglej, plemena Levi ne boš štel skupaj in njihovega števila ne boš vzel med sinovi Izraela. In ti postavi Levite nad šotor pričevanja in nad vse njegove posode in nad vse, kar je v njem. Oni bodo nosili šotor in vse njegove posode, in oni bodo služili v njem, in okrog šotora bodo taborili. In pri dviganju šotora ga bodo razstavili Leviti, in pri postavljanju šotora ga bodo postavili, in tujec, ki se približa, naj umre. In sinovi Izraela bodo taborili, vsak mož v svojem redu in vsak mož po svojem vodstvu, s svojo močjo. Leviti pa naj se utaborijo nasproti okoli šotora pričevanja, in ne bo greha med sinovi Izraela. In Leviti sami bodo varovali stražo šotora pričevanja. In sinovi Izraela so storili glede na vse, kar je Gospod zapovedal Mojzesu in Aronu, tako so storili.

2

In Gospod je govoril k Mojzesu in Aronu rekoč: Vsak naj se drži svojega reda, po zastavah, po hišah svojih očetov; sinovi Izraelovi naj taborijo nasproti, okrog šotora pričevanja naj taborijo sinovi Izraelovi. In tisti, ki taborijo prvi proti vzhodu, red tabora Juda z njihovo močjo, in vladar sinov Juda, Naasson, sin Aminadaba. Njegova vojska, pregledani, štiri in sedemdeset tisoč šeststo. In tisti, ki taborijo ob plemenu Isahar, in vladar sinov Isaharja, Natanael, sin Sogarja. Njegova moč, pregledani, štiri in petdeset tisoč štiristo. In tisti, ki taborijo ob rodu Zabulon, in vladar sinov Zabulona, Eliab, sin Helona. Njegova pregledana moč: sedeminpetdeset tisoč štiristo. Vsi pregledani iz tabora Juda, sto osemdeset tisoč šeststo štiristo, s svojo močjo bodo odšli prvi. Legije tabora Rubena proti jugu, njihova moč, in vladar sinov Rubena Elizur, sin Sedijurja. Njegova pregledana moč, šestinštirideset tisoč petsto. In tisti, ki taborijo ob njem, iz

plemena Simeonovega, in vladar sinov Simeonovih, Salamiel, sin Sourisadaija. Njegova pregledana moč: devetinpetdeset tisoč tristo. In taborijo postavljajoči ob njem je pleme Gad, in vladar sinov Gada je Elisaf, sin Raguela. Njegova pregledana moč: petinštirideset tisoč šeststo petdeset. Vsi pregledani iz tabora Ruben, sto petdeset ena tisoč štiristo petdeset, bodo s svojo močjo odšli kot drugi.

In dvignjen bo šotor pričevanja in tabor Levitov sredi taborov; kot bodo taborili, tako bodo tudi odšli, vsak držeč se svojega vodstva. Red tábora Efraima pri morju z njihovo močjo, in vladar sinov Efraima, Elišama, sin Amiuda. Njegova pregledana moč, štirideset tisoč petsto.

And those encamping next to the tribe of Manasseh, and the ruler of the sons of Manasseh, Gamaliel son of Pedahzur. Njegova vojska, pregledani: dvaintrideset tisoč dvesto. In tisti, ki taborijo ob rodu Benjamina, in vladar sinov Benjamina je Abidan, sin Gadeonija. Njegova pregledana moč: petintrideset tisoč štiristo. Vsi pregledani tabora Efraim, sto tisoč in osem tisoč in sto, s svojo močjo bodo odšli tretji.

Red tábora Dan proti severu z njihovo močjo, in vladar sinov Dana, Ahiezer, sin Amišadaja. Njegova moč, tisti pregledani: dva in šestdeset tisoč in sedemsto. In tisti, ki taborijo poleg njega, pleme Aser, in vladar sinov Aserja, Fageel, sin Ehrana. Njegova pregledana moč: ena in štirideset tisoč petsto. In tisti, ki taborijo ob plemenu Neftali, in vladar sinov Neftalija, Ahire, sin Ainana. Njegova moč, tisti, ki so bili pregledani: triinpetdeset tisoč štiristo. Vsi pregledani tabora Dan, sto sedeminpetdeset tisoč šeststo, bodo odšli zadnji po svojem redu.

To je popis sinov Izraela po hišah njihovih očetov, ves popis taborov z njihovimi silami: šeststo tisoč tri tisoč petsto petdeset. Leviti pa niso bili šteti skupaj z njimi, kakor je zapovedal Gospod Mojzesu. In sinovi Izraela so naredili vse, kolikor je zapovedal Gospod Mojzesu; tako so se utaborili po svojem redu in tako so odšli, vsak držeč se svojih rodov, po hišah svojih očetov.

3

In to so rodovi Arona in Mojzesa, na dan, ko je govoril Gospod Mojzesu na gori Sinaj. In to so imena Aronovih sinov: prvorojenec Nadab in Abiud, Eleazar in Itamar. To so imena Aronovih sinov, pomazanih duhovnikov, katerih roke so posvetili, da bi opravljali duhovniško službo. In umrla sta Nadab in Abiud pred Gospodom, ko sta prinašala tuj ogenj pred Gospodom v puščavi Sinaj, in nista imela otrok, in kot duhovnika sta služila Eleazar in Itamar z njunim očetom Aronom.

In Gospod je govoril Mojzesu rekoč: Vzemi pleme Levi in jih postavi pred Arona, duhovnika, in služili mu bodo. In oni bodo varovali njegove straže in straže Izraelovih sinov pred šotorom pričevanja ter opravljali dela šotora. In varovali bodo vse posode šotora pričevanja in straže sinov Izraela glede na vsa dela šotora. In dal boš Levite Aronu in njegovim sinovom, duhovnikom; dani so kot dar meni od Izraelovih sinov. Arona in njegove sinove boš postavil nad šotorom pričevanja, in varovali bodo svoje duhovništvo in vse stvari pri oltarju in znotraj zagrinjala, in tujec, ki se dotakne, bo umrl. In Gospod je govoril Mojzesu rekoč: In glej, jaz sem vzel Levite iz srede sinov Izraela namesto vsakega prvorojenca, ki odpira maternico, izmed sinov Izraela; oni bodo njihova odkupnina, in Leviti bodo moji. Meni namreč pripada vsak prvorojenec. V dnevu, ko sem udaril vse prvorojence v

egiptovski deželi, sem posvetil sebi vse prvorojence v Izraelu, od človeka do živine – meni bodo. Jaz sem Gospod.

In Gospod je govoril k Mojzesu v puščavi Sinaj, rekoč: Preglej sinove Levija po hišah njihovih očetov, po njihovih rodovih, vsakega moškega, starega en mesec in več, preštej jih. Mojzes in Aron sta jih pregledala po Gospodovem glasu, na način, kot jim je Gospod zapovedal.

In to so bili sinovi Levija po njihovih imenih: Gedson, Kaat in Merari. In to so imena sinov Gedsona po njihovih rodovih: Lobeni in Semei. In sinovi Kahata po njihovih rodovih: Amram in Isar, Hebron in Oziel. In sinovi Merarija po njihovih rodovih: Mooli in Musi. Ti so rodovi Levitov po hišah njihovih očetov. Gedsonovemu ljudstvo Lobenija in ljudstvo Semeija; to so ljudstva Gedsona. Njihov popis po številu vseh moških, starih en mesec in več, njihov popis: sedem tisoč petsto. In sinovi Gedsona bodo taborili zadaj pri šotoru, ob morju. In vladar hiše družine ljudstva Gedsona je bil Elisaf, sin Daela. In stražba sinov Gedsonovih v šotoru pričevanja: šotor in pokrivalo ter pokrivalo vrat šotora pričevanja, in platna dvora, in zaveso vrat dvora, ki je pri šotoru, in ostanke vseh njegovih del.

Kohatu pripadajo ljudstvo Amrama, ljudstvo Izarja, ljudstvo Hebrona in ljudstvo Uziela; to so rodovi Kohata po številu. Vsi moški, stari en mesec in več, osem tisoč šeststo, ki so varovali straže svetišča. Ljudstva sinov Kaata bodo taborila ob strani šotora proti jugu. In voditelj hiše očetov rodov Kaata je bil Elizafan, sin Uziela.

In njihova straža je skrinja in miza in svetilnik in oltarji in posode svetišča, s katerimi opravljajo službo, in pokrivalo in vsa

njihova dela. In vodja nad vodji Levitov, Eleazar, sin duhovnika Arona, je bil postavljen, da varuje straže svetih stvari. Merariju pripadajo ljudstvo Mooli in ljudstvo Mousi; to so ljudstva Merarija. Njihov popis po številu, vsak moški od enega meseca in navzgor, šest tisoč petdeset. In vladar hiše očetov ljudstva Merarija, Zuriel, sin Abihaila, bodo taborili ob strani šotora proti severu. Popis straže sinov Merarija: kapitele šotora in njegove zapahe, njegove stebre, njegove podstavke, vse njihove posode in njihova dela. in stebre dvorišča naokoli, in njihove podstavke, in kline, in njihove vrvi.

Tisti, ki taborijo pred šotorom pričevanja na vzhodni strani, so Mojzes in Aron in njegovi sinovi, ki varujejo straže svetišča za sinove Izraela, in tujec, ki se dotika, bo umrl. Vsi popisani Leviti, katere sta popisala Mojzes in Aron po glasu Gospoda po njihovih rodovih, vsi moški, stari en mesec in več, dvaindvajset tisoč.

In rekel je Gospod Mojzesu, rekoč: Preglej vsakega prvorojenca moškega izmed sinov Izraela, od meseca starosti in navzgor, in vzemite njihovo število po imenu. In boš vzel Levite zase, jaz Gospod, namesto vseh prvorojencev sinov Izraela, in živino Levitov namesto vseh prvorojencev med živino sinov Izraela. Mojzes je obiskal vse prvorojence med sinovi Izraela, kakor je zapovedal Gospod. In vseh prvorojenih moških, starih en mesec in več, je bilo po popisu dvaintriindvajset tisoč dvesto triinsedemdeset. In Gospod je govoril k Mojzesu rekoč: Vzemi Levite namesto vseh prvorojenih sinov Izraela in živino Levitov namesto njihove živine, in Leviti bodo moji, jaz Gospod. In odkupnina dvesto triinsedemdesetih, ki presegajo število Levitov, od prvorojenih sinov Izraela In boš vzel pet šeklov na glavo, po svetem didrahmu boš vzel dvajset obolov za šekel. In dal boš srebro Aronu in njegovim sinovom, odkupnino presežnih med

njimi. In Mojzes je vzel srebro odkupnine presežnih za odkup Levitov. Od prvorojenih sinov Izraela je vzel srebro, tisoč tristo petinšestdeset šeklov, po svetem šeklu. In dal je Mojzes odkupnino presežnih Aronu in njegovim sinovom po glasu Gospoda, na način, kot je ukazal Gospod Mojzesu.

4

And the Lord spoke to Moses and Aaron, saying, Vzemi popis sinov Kaata iz sredine sinov Levija, po njihovih rodovih, po hišah njihovih očetov. Od petindvajsetih let in navzgor do petdesetih let, vsak, ki vstopa, da služi in opravlja vsa dela v šotoru pričevanja.

In to so dela sinov Kaata v šotoru pričevanja, svetišče svetišč. Aron in njegovi sinovi bodo vstopili, ko se bo taborišče odstranjevalo, in bodo sneli pokrivalno zaveso ter z njo pokrili skrinjo pričevanja, In bodo položili nanj modro kožno pokrivalo, in bodo nanj od zgoraj razprostrli celo modro oblačilo, in bodo vstavili palice.

In na mizo, ki je postavljena, bodo razprostrli vsevijoličasto oblačilo, in sklede, in kadilnice, in čaše, in posode za pitne daritve, v katerih vliva pitno daritev, in kruhi, ki bodo nenehno na njej. In bodo položili nanjo škrlatno oblačilo in jo bodo pokrili z modrim usnjenim pokrivalom, in bodo vstavili vanjo palice. In vzeli bodo modro oblačilo in pokrili svetilnik, ki sveti, in njegove svetilke, in njegove klešče, in njegove posode za izlivanje, in vse posode olja, s katerimi služijo v njih. In bodo vrgli njo in vse njene posode v modro usnjen pokrivalo in bodo jo položili na nosilne palice. In na zlati oltar bodo pokrili modro oblačilo in ga bodo pokrili z modrim usnjenim pokrivalom, in bodo vstavili njegove palice.

In vzeli bodo vse posode za službo, s katerimi služijo v svetišču, in jih bodo dali v modro oblačilo, in pokrili jih bodo z modrim usnjenim pokrivalom, in položili jih bodo na drogove. In pokrov bo položil na oltar, in pokrili ga bodo z oblačilom, ki je vse škrlatno. In bodo položili nanjo vse posode, s katerimi opravljajo službo na njej v njih, in kadilnice, in kavlje za meso, in sklede, in pokrov, in vse posode oltarja, in bodo razprostrli nanjo pokrivalo iz modre usnjene snovi, in bodo vstavili njegove drogove, in bodo vzeli škrlatno oblačilo, in bodo pokrili umivalnik in njegovo podnožje, in bodo to vrgli v pokrivalo iz modre usnjene snovi, in bodo položili na drogove. In Aron in njegovi sinovi bodo dokončali pokrivanje svetih stvari in vseh posod svetih stvari pri dviganju tabora, in po tem bodo vstopili sinovi Kaata, da bi dvigali, in ne bodo se dotaknili svetih stvari, da ne bi umrli; te stvari bodo dvignili sinovi Kaata v šotoru pričevanja.

Nadzornik Eleazar, sin duhovnika Aarona, ima olje za svetlobo in kadilo sestave in dnevno žrtev in olje maziljenja, nadzor nad celotnim šotorom in nad vsem, kar je v njem, v svetišču, pri vseh delih.

And the Lord spoke to Moses and Aaron, saying, Ne uničite ljudstva rodu Kaata iz srede levitov. To storite za njih, in živeli bodo in ne bodo umrli, ko se bodo približevali najsvetejšim svetiščem. Aron in njegovi sinovi naj se približajo in postavili bodo vsakega po njegovem določilu. In naj ne vstopijo, da bi nenadoma videli svete stvari, sicer bodo umrli.

In Gospod je govoril Mojzesu rekoč: Vzemi popis sinov Gedsona, tudi te po hišah njihovih očetov, po njihovih rodovih, Od petindvajset let starosti in navzgor do petdeset let starosti jih preglej, vsakogar, ki vstopa, da služi in opravlja svoje delo v šotoru

pričevanja. To je služba ljudstva Gedsonovih, da služijo in nosijo. In bo dvignil kože šotor in šotor pričevanja in njegovo pokrivalo in modro pokrivalo, ki je na njem od zgoraj, in pokrivalo vrat šotor in pričevanja, In jadra dvora, kolikor jih je na šotoru pričevanja, in preostalo, in vse posode za službo, s katerimi služijo v njih, bodo naredili. Glede na besedo Aarona in njegovih sinov bo služba Gedsonovih sinov potekala glede na vse njihove službe in glede na vsa njihova dela, in nadzoroval jih boš po imenu vse, kar je pripravljeno po njih. To je služba Gedsonovih sinov v šotoru pričevanja, in njihova straža je v roki Itamarja, sina duhovnika Arona.

Sinove Merarija po njihovih rodovih, po hišah njihovih očetov, preštejte, Od petindvajset let starosti in navzgor do petdeset let starosti preštejte jih, vsakogar, ki vstopa, da opravlja dela pri šotoru pričevanja. In to so naloge tistih, ki jih nosijo, glede vseh njihovih del v šotoru pričevanja: kapitele šotor in zapahe in njegove stebre in njegove podstavke in pokrivalo in njihove podstavke in njihove stebre in pokrivalo vrat šotor. In stebre dvorišča naokoli in njihove osnove, in stebre zagrinjala vrat dvorišča in njihove osnove, in njihove kline in njihove vrvi, in vse njihove posode in vse njihove stvari za službo – po imenih jih preštejte, in vse posode straže tistih, ki jih nosijo. To je služba ljudstva sinov Merarija pri vseh njihovih delih v šotoru pričevanja pod roko Itamarja, sina duhovnika Arona.

In obiskali so Mojzes in Aron in vladarji Izraela sinove Kahata po njihovih rodovih, po hišah njihovih očetov, Od petindvajset let starosti in navzgor do petdeset let starosti, vsak, ki vstopa, da služi in dela v šotoru pričevanja. In njihovo štetje po njihovih rodovih je bilo dva tisoč sedemsto petdeset. To je popis ljudstva Kaata, vsi, ki

so služili v šotoru pričevanja, kakor sta jih popisala Mojzes in Aron po glasu Gospodovem, po roki Mojzesovi.

In sinovi Gedsona so bili prešteti po njihovih rodovih, po hišah njihovih očetov, Od petindvajset let starosti in navzgor do petdeset let starosti, vsak, ki vstopa, da služi in opravlja dela v šotoru pričevanja. Njihovo štetje po njihovih rodovih, po hišah njihovih očetov, je bilo dva tisoč šeststo trideset. To je popis ljudstva sinov Gedsona, vsi, ki so služili v šotoru pričevanja, katere sta popisala Mojzes in Aron po glasu Gospoda, po roki Mojzesa.

Prešteti so bili tudi ljudje sinov Merarija po njihovih rodovih, po hišah njihovih očetov, Od petindvajset let in navzgor do petdeset let, vsakdo, ki vstopa, da služi pri delih šotora pričevanja. In zgodil se je njihov popis po njihovih rodovih, po hišah njihovih očetov, tri tisoč dvesto. To je popis ljudstva sinov Merarija, katere sta popisala Mojzes in Aron po Gospodovem glasu, po Mojzesovi roki. Vsi pregledani, katere so obiskali Mojzes in Aron ter vladarji Izraela, Levite, po njihovih rodovih in po hišah njihovih očetov, Od petindvajset let starosti in navzgor do petdeset let starosti, vsakdo, ki vstopa k delu del, in dela, ki se nosijo v šotoru pričevanja. In tistih, ki so bili prešteti, je bilo osem tisoč petsto osemdeset. Po Gospodovem glasu jih je obiskal po roki Mojzesa, moža za možem glede na njihova dela in glede na to, kar so oni dvigali, in prešteti so bili na način, kot je Gospod ukazal Mojzesu.

5

In Gospod je govoril Mojzesu rekoč: Ukaži Izraelovim sinovom, naj iz tabora pošljejo ven vse gobave, vse z iztokom in vse, ki so nečisti zaradi duše. Od moškega do ženskega, pošljite jih ven iz tabora, da ne bodo oskrunili svojih taborov, v katerih jaz

prebivam med njimi. In sinovi Izraela so tako naredili in so jih poslali ven iz tabora, kot je Gospod govoril Mojzesu, tako so naredili sinovi Izraela.

In Gospod je govoril k Mojzesu rekoč: Govori sinovom Izraela, rekoč: moški ali ženska, kdorkoli bi storil katerega od vseh človeških grehov in bi ga prezrl ter zagrešil prestoppek, tista duša, Izpovedal bo greh, ki ga je naredil, in povrnil bo prestoppek – glavno vsoto in njegov peti del bo dodal k temu – in povrnil bo tistemu, proti kateremu je prestopil. Če pa človek nima maščevalca, tako da bi mu vrnil prestoppek proti njemu, bo prestoppek, ki se vrača Gospodu, pripadel duhovniku, razen ovna sprave, s katerim bo opravil spravo v njem glede njega.

In vse prvine vseh svetih stvari med sinovi Izraela, kolikor jih prinesejo Gospodu, bodo duhovniku. In posvečene stvari vsakega bodo njegove, in kar bi mož dal duhovniku, bo njegovo.

In Gospod je govoril k Mojzesu rekoč: Govori sinovom Izraela in rekel boš k njim: če katerega moža žena prestopi in ga s prezirom prezre, In nekdo leži z njo v postelji semena in to uide očem njenega moža in se skrije, ona pa je oskrunjena, priče pa ni bilo z njo in ona ni bila ujeta, In pride nanj duh ljubosumnosti in je ljubosumen na njegovo ženo, ta pa je oskrunjena, ali pride nanj duh ljubosumnosti in je ljubosumen na njegovo ženo, ta pa ni oskrunjena, In moški bo vodil svojo ženo k duhovniku in bo prinesel darilo zanjo, desetino efe ječmenove moke; ne bo izlil nanj olja niti ne bo položil nanj kadila, kajti to je žrtev ljubosumnosti, žrtev spomina, ki prinaša v spomin greh.

In duhovnik jo bo pripeljal in jo bo postavil pred Gospoda. In duhovnik bo vzel čisto živo vodo v glineni posodi in od zemlje, ki je

na tleh šotora pričevanja, in duhovnik bo vzel ter vrgel v vodo. In duhovnik bo postavil ženo pred Gospoda in razkril glavo žene, in bo dal na njene roke daritev spomina, daritev ljubosumnosti, v roki duhovnika pa bo voda graje tega preklinjanja. In duhovnik bo dal pod prisego in bo rekel ženski: Če ni spal nihče s teboj, če nisi prestopila, da bi bila oskrunjena pod svojim možem, bodi nedolžna od te preklete vode graje. Če pa si ti prestopila, čeprav si poročena, ali si bila oskrunjena, in ti je kdo dal svojo posteljo, razen tvojega moža, In duhovnik bo zaprisegel ženo s prisegami tega prekletstva, in duhovnik bo rekel ženi: Naj te Gospod da v prekletstvo in prisego sredi tvojega ljudstva, ko bo Gospod dal tvoje stegno, da odpade, in tvoj trebuh, da nabrekne. In bo vstopila ta prekleta voda v tvoj trebuh, da nabrečeš trebuh in da odpade tvoje stegno, in bo ženska rekla: naj se zgodi, naj se zgodi.

In duhovnik bo napisal ta prekletstva v knjigo in jih bo izbrisal v vodo grenkosti prekletja. In bo dal piti ženski vodo graje prekletega in bo vstopila vanjo voda preklinjajoča graje.

In duhovnik bo vzel iz roke žene daritev ljubosumnosti, položil bo daritev pred Gospoda in jo prinesel k oltarju. In dumel bo vzel duhovnik od žrtve njen spominski del in ga bo daroval na oltarju, in po tem bo dal ženski piti vodo. In bo, če je oskrunjena in pozaba uide njenega moža, in vstopila bo vanjo prekleta voda graje, in napihnila se bo njen trebuh, in odpadlo bo njeno stegno, in žena bo v prekletstvo svojemu ljudstvu. Če pa žena ni oskrunjena in je čista, bo nedolžna in bo spočela seme. To je zakon ljubosumnosti, ki bi ga prestopila žena, ki je poročena, in bi bila oskrunjena. Ali moški, ki, če pride nanj duh ljubosumnosti in je ljubosumen na svojo ženo ter postavi svojo ženo pred Gospoda, in duhovnik izvede nad njo ves ta zakon, In moški bo nedolžen greha, tista ženska pa bo nosila svoj greh.

In Gospod je govoril k Mojzesu, rekoč: Govori sinovom Izraela, In rekel boš k njim: Mož ali žena, ki bi slovesno zaobljubil zaobljubo, da posveti čistost Gospodu, Od vina in močne pijače se bo vzdrževal, kisa iz vina in kisa iz močne pijače ne bo pil, ničesar, kar se proizvaja iz grozdja, ne bo pil, svežega grozdja in rozin ne bo jedel vse dni svoje zaobljube. Od vsega, kar nastane iz trte, od vina do grozdnih lupin in do grozdnega semena, ne bo jedel vse dni očiščevanja. Britev ne bo prišla na njegovo glavo, dokler ne bodo izpolnjeni dnevi, kolikor jih je zaobljubil Gospodu; svet bo bil, negovaje lase glave vse dni zaobljube Gospodu. K nobeni umrli duši ne bo pristopil k očetu in materi In na brata in na sestro se ne bo oskrunil nad njimi, ko umrejo, ker je zaobljuba njegovega Boga na njem, na njegovi glavi.

Vse dneve svoje zaobljube bo svet Gospodu. Če pa nekdo nenadoma umre ob njem, bo takoj oskrunjena glava njegove zaobljube, in obril bo svojo glavo na dan, ko bo očiščen; sedmi dan bo obrit. In na osmi dan bo prinesel dva grlica ali dva mlada goloba k duhovniku, k vratom šotora pričevanja.

In duhovnik bo opravil eno daritev za greh in eno žgalno daritev, in duhovnik bo opravil spravno daritev za njega za tisto, kar je grešil glede duše, in posvetil bo njegovo glavo na tisti dan, ko je bil posvečen Gospodu, dni obljuje. In prinesel bo enoletno jagnje za prestop, in prejšnji dnevi bodo neveljavni, ker je bila glava njegove obljuje oskrunjena.

In to je zakon tistega, ki je molil: na dan, ko izpolni dneve svoje zaobljube, bo sam prinesel k vratom šotora pričevanja. In prinesel bo svoj dar Gospodu: enoletno jagnje brez madeža za

žgalno daritev, enoletno jagnjico brez madeža za greh in ovna brez madeža za rešitev, In košaro nekvašenega kruha iz fine moke, hlebov, mešanih z oljem, in nekvašenih ploščic, pomazanih z oljem, in njihovo žrtev, in njihovo pitno daritev. In duhovnik bo prinesel pred Gospoda in bo opravil obred za njegov greh ter njegovo žgalno daritev. In ovna bo naredil v žrtev rešitve Gospodu na košari nekvašenih kruhov, in duhovnik bo naredil njegovo žrtev in njegovo pitno daritev. In tisti, ki je dal zaobljubo, bo obril svojo glavo pri vratih šotora pričevanja, in lase bo položil na ogenj, ki je pod mirovno daritvijo.

In duhovnik bo vzel kuhano ramo od ovna, en nekvašen kruh iz košare in eno nekvašeno pogačo ter bo položil na roke tistega, ki je dal zaobljubo, potem ko se je obril svojo zaobljubo, In duhovnik bo prinesel jih kot daritev pred Gospodom; sveto bo duhovniku na prsih daritve in na rami daritve, in po tem bo zaobljubljeni pil vino. To je zakon tistega, ki je molil, ki bi obljubil Gospodu svoj dar Gospodu glede zaobljube, brez tega, kar bi našla njegova roka, po moči njegove zaobljube, katero bi obljubil po zakonu čistosti.

In Gospod je govoril k Mojzesu rekoč, Govori Aronu in njegovim sinovom, rekoč: Tako boste blagoslavljali sinove Izraela, rekoč jim, Naj te blagoslovi Gospod in te varuje. Naj Gospod posveti svoj obraz nad teboj in se te usmili. Naj Gospod dvigne svoj obraz nad teboj in ti podeli mir. In oni bodo položili moje ime na sinove Izraela, in jaz, Gospod, jih bom blagoslovil.

7

In zgodilo se je tisti dan, ko je Mojzes dokončal dvigovanje šotora, in mazilil ga je in posvetil ga je in vse njegove posode in oltar in vse njegove posode, in mazilil jih je in posvetil jih je. In

prinesli so vladarji Izraela, dvanajst vladarjev hiš njihovih očetov, ti vladarji rodov, ti, ki so stali pri nadzoru. In prinesli so svoj dar pred Gospoda: šest pokritih vozov in dvanajst volov, en voz od dveh vladarjev in tele od vsakega, in prinesli so jih pred šotor. In rekel je Gospod Mojzesu: Vzemi od njih, in bodo za služabna dela šotora pričevanja, in dal boš jih Levitom, vsakemu po njegovi službi. In Mojzes je vzel vozove in vole ter jih dal Levitom. In dva vozova in štiri vole je dal sinovom Gedsona glede na njihove službe. In štiri vozove in osem volov je dal sinovom Merari glede na njihove službe, po Itamarju, sinu Arona, duhovnika. Sinovom Kaata pa ni dal ničesar, ker imajo svete predmete za službo, ki jih nosijo na ramenih.

Vladarji so prinesli darove za posvetitev oltarja na dan, ko ga je mazilil, in vladarji so prinesli svoje darove pred oltar. In Gospod je rekel Mojzesu: Vladar za vladarjem, dan za dnem, bodo prinašali svoje darove za posvetitev oltarja.

Tisti, ki je prinašal svoj dar prvi dan, je bil Naason, sin Aminadaba, vladar plemena Juda. In prinesel je svoj dar: eno srebrno skledo, katere teža je bila sto trideset, eno srebrno čašo sedemdeset šeklov po svetem šeklu, obe polni fine moke, mešane z oljem, za žrtev. Kadilnica ena, deset zlatnikov, polna kadila. Enega teleta iz goveda, enega ovna, enega enoletnega jagnjeta v žgalno daritev, In enega kozlička iz koz za greh. In za mirovno daritev dve telici, pet ovnov, pet kozlov, pet enoletnih jagnjet, to je dar Naassona, sina Aminadaba.

Drugi dan je prinesel Natanael, sin Sogarja, vladar plemena Isahar. In prinesel je svoj dar: eno srebrno skledo, katere teža je bila sto trideset, eno srebrno čašo sedemdeset šeklov po svetem šeklu, obe polni fine moke, mešane z oljem, za žrtev. Eno

kadilnico, deset zlatnikov, polno kadila. Enega teleta iz goveda, enega ovna, enega enoletnega jagnjeta v žgalno daritev, In enega kozlička iz koz za greh. In za mirovno daritev dve telici, pet ovnov, pet kozlov, pet enoletnih jagnjet, to je dar Natanaela, sina Sogarja.

Tretji dan vladar sinov Zebuluna, Eliab, sin Helona. Njegov dar: ena srebrna skleda, njena teža sto trideset šeklov, ena srebrna čaša, sedemdeset šeklov po svetem šeklu, obe polni fine moke, mešane z oljem, za žrtev, Eno kadilnico, deset zlatnikov, polno kadila. Enega teleta iz goveda, enega ovna, enega enoletnega jagnjeta v žgalno daritev, In enega kozlička iz koz za greh. In za daritev rešitve dve telici, pet ovnov, pet kozlov, pet enoletnih jagnjic, to je dar Eliaba, sina Helona.

Na četrti dan vladar sinov Rubena, Elizur, sin Šedeura. Njegov dar: ena srebrna skleda, njena teža sto trideset šeklov, ena srebrna čaša, sedemdeset šeklov po svetem šeklu, obe polni fine moke, mešane z oljem, za žrtev, Eno kadilnico, deset zlatnikov, polno kadila. Enega teleta iz goveda, enega ovna, enega enoletnega jagnjeta v žgalno daritev, In enega kozlička iz koz za greh. In za žrtev rešitve: dve telici, pet ovnov, pet kozlov, pet enoletnih jagnjic. To je dar Elisurja, sina Sediurja.

Petega dne vladar Simeonovih sinov, Salamiel, sin Sourisadaija. Njegov dar: ena srebrna skleda, njena teža sto trideset šeklov, ena srebrna čaša sedemdeset šeklov po svetem šeklu, obe polni fine moke, zmešane z oljem, za žrtev. Eno kadilnico, deset zlatnikov, polno kadila. Enega teleta iz goveda, enega ovna, enega enoletnega jagnjeta v žgalno daritev, In enega kozlička iz koz za greh. In za žrtvovanje rešitve dve telici, pet ovnov, pet kozlov, pet enoletnih jagnjic, to je dar Salamiela, sina Surisadaija.

Na šesti dan vladar sinov Gada, Eliasaf, sin Raguelov. Njegov dar: ena srebrna skleda, katere teža je bila sto trideset šeklov, ena srebrna skleda sedemdeset šeklov po svetem šeklu, obe polni fine moke, mešane z oljem, za žrtev. Kadilnica ena, deset zlatnikov, polna kadila. Enega teleta iz goveda, enega ovna, enega enoletnega jagnjeta v žgalno daritev, In enega kozlička iz koz za greh. In za mirovno daritev dve telici, pet ovnov, pet kozlov, pet enoletnih jagnjet, to je dar Elisafa, sina Raguela.

Na sedmi dan vladar sinov Efraima, Elišama, sin Amiuda. Njegov dar: ena srebrna skleda, njena teža sto trideset šeklov, ena srebrna čaša, sedemdeset šeklov po svetem šeklu, obe polni fine moke, mešane z oljem, za daritev. Kadilnica ena, deset zlatnikov težka, polna kadila. Eno tele iz goveda, enega ovna, eno enoletno jagnje v žgalno daritev, In enega kozlička iz koz za greh. In za mirovno daritev dve telici, pet ovnov, pet kozlov, pet enoletnih jagnjet, to je dar Elišama, sina Amiuda.

Na osmi dan vladar sinov Manase, Gamaliel, sin Fadasurja. Njegov dar: ena srebrna skleda, njena teža sto trideset, ena srebrna skleda sedemdeset šeklov po svetem šeklu, obe polni fine moke, mešane z oljem, za žrtev. Eno kadilnico, deset zlatnikov, polno kadila. Enega teleta iz goveda, enega ovna, enega enoletnega jagnjeta v žgalno daritev, In enega kozlička iz koz za greh. In za mirovno daritev dve telici, pet ovnov, pet kozlov, pet enoletnih jagnjet, to je dar Gamaliela, sina Fadasurja.

Deveti dan je vladar sinov Benjamina, Abidan, sin Gideonija. Njegov dar: ena srebrna skleda, njena teža sto trideset, ena srebrna skleda, sedemdeset šeklov po svetem šeklu, obe polni fine moke, mešane z oljem, za žrtev, Kadilnica ena, deset zlatnikov, polna kadila. Enega teleta iz goveda, enega ovna, enega enoletnega

jagnjeta v žgalno daritev, In enega kozlička iz koz za greh. In za mirovno daritev dve telici, pet ovnov, pet kozlov, pet enoletnih jagnjet, to je dar Abidana, sina Gideonija.

Na deseti dan vladar sinov Dana, Ahiezer, sin Amišadaja. Njegov dar: ena srebrna skleda, katere teža je bila sto trideset šeklov, ena srebrna skleda sedemdeset šeklov po svetem šeklu, obe polni fine moke, mešane z oljem, za žrtev. Kadilnica ena, deset zlatnikov, polna kadila. Enega teleta iz goveda, enega ovna, enega enoletnega jagnjeta v žgalno daritev, In enega kozlička iz koz za greh. In za mirovno daritev dve telici, pet ovnov, pet kozlov, pet enoletnih jagnjet, to je dar Ahiezerja, sina Amisadaja.

Na enajsti dan vladar sinov Aserja, Fagiel, sin Ehrana. Njegov dar: ena srebrna skleda, njena teža sto trideset, ena srebrna skleda sedemdeset šeklov po svetem šeklu, obe polni fine moke, mešane z oljem, za žrtev. Kadilnica ena, deset zlatnikov, polna kadila. Tele enega iz goveda, ovna enega, jagnje enoletno enega v žgalno daritev, In enega kozlička iz koz za greh. In za žrtvovanje rešitve: dve telici, pet ovnov, pet kozlov, pet enoletnih jagnjet. To je dar Fageela, sina Ehrana.

Na dvanajsti dan vladar sinov Neftalija, Ahira, sin Enana. Njegov dar: ena srebrna skleda, njena teža sto trideset šeklov, ena srebrna čaša, sedemdeset šeklov po svetem šeklu, obe polni fine moke, mešane z oljem, za žrtev. Eno kadilnico, deset zlatnikov, polno kadila. Eno tele iz goveda, enega ovna, eno enoletno jagnje v žgalno daritev, In enega kozlička iz koz za greh. In za žrtev rešitve dve telici, pet ovnov, pet kozlov, pet enoletnih jagnjic, to je dar Ahira, sina Ainana.

To je bila posvetitev oltarja na dan, ko je bil pomazan, od vladarjev sinov Izraela: dvanajst srebrnih skled, dvanajst srebrnih čaš, dvanajst zlatih kadilnic. Sto trideset šeklov je tehtala ena skleda in sedemdeset šeklov ena skleda; vse srebro posod je tehtalo dva tisoč štiristo šeklov po svetem šeklu. Dvanajst zlatih kadilnic, polnih kadila; vse zlato kadilnic: sto dvajset šeklov. Vse govedo za žgalno daritev: dvanajst telet, dvanajst ovnov, dvanajst enoletnih jagnjet, njihove daritve, njihove pitne daritve in dvanajst kozlov iz koz za greh. Vse govedo za žrtev rešitve: štiriindvajset telic, šestdeset ovnov, šestdeset enoletnih kozlov, šestdeset enoletnih brezhibnih jagnjet. To je posvetitev oltarja po tem, ko so bile napolnjene njegove roke, in po tem, ko je bil pomazan.

Ko je Mojzes vstopil v šotor pričevanja, da bi govoril z njim, je slišal glas Gospoda, ki je govoril k njemu od zgoraj s sedeža milosti, ki je na skrinji pričevanja, med dvema keruboma, in govoril je k njemu.

8

In Gospod je govoril k Mojzesu, rekoč: Govori Aronu, In rekel boš njemu: Kadar postaviš svetilke na del, naj sedem svetilk razsvetljuje proti sprednjem delu svetilnika. In tako je naredil Aron: iz enega dela nasproti svetilnika je pritrdil njegove svetilke, kakor je ukazal Gospod Mojzesu. In ta je bila konstrukcija svetilnika: trdna, zlata, njegovo steblo in njegove lilije, trdne v celoti, po obliki, ki jo je pokazal Gospod Mojzesu; tako je naredil svetilnik.

Gospod je govoril Mojzesu rekoč, Vzemi Levite iz srede sinov Izraela in jih očisti. In tako boš opravil njihovo očiščenje:

poškropil jih boš z vodo očiščenja, britev bo prišla na vse njihovo telo, oprali bodo svoje obleke in čisti bodo.

In vzeli bodo enega teleta iz goveda, in za to žrtev fino moko, mešano z oljem, in enoletno tele iz goveda boš vzel za greh. In privedes Levite pred šotor pričevanja in zbereš vso skupnost sinov Izraela, In privedel boš Levite pred Gospoda in sinovi Izraela bodo položili svoje roke na Levite. In Aron bo oddvojil Levite kot daritev pred Gospodom od sinov Izraela, in bodo, da opravljajo dela Gospoda. Leviti pa bodo položili roke na glave telet, in naredil boš enega za greh in enega za žgalno daritev Gospodu, da opraviš spravno daritev za njih.

In postavil boš Levite pred Gospoda in pred Arona in pred njegove sinove, in vrnil boš jih kot daritev pred Gospoda. In ločil boš Levite iz srede Izraelovih sinov in bodo moji. In po tem bodo Leviti vstopili, da opravljajo dela pri šotoru pričevanja, in jih boš očistil ter jih boš daroval pred Gospodom. ker kot daritev so mi dani ti iz srede Izraelovih sinov, namesto vseh prvorojenih, ki odpirajo maternico, izmed vseh Izraelovih sinov, sem jih vzel zase. Ker meni pripada vsak prvorojenec med sinovi Izraela, od ljudi do živine; tistega dne, ko sem udaril vse prvorojence v deželi Egipta, sem jih posvetil sebi. In vzeli so Levite namesto vsakega prvorojenca med sinovi Izraela. In dal sem Levite kot daritev Aronu in njegovim sinovom iz srede Izraelovih sinov, da opravljajo dela Izraelovih sinov v šotoru pričevanja in da spravljajo za Izraelove sinove, in ne bo med Izraelovimi sinovi nikogar, ki bi se približeval svetim stvarim.

In Mojzes in Aron in vsa skupnost Izraelovih sinov so naredili z Leviti, kakor je Gospod zapovedal Mojzesu glede Levitov, tako so jim storili Izraelovi sinovi. In Leviti so se očistili in oprali svoja

oblačila, in Aron jih je daroval kot daritev pred Gospodom, in Aron je opravil spravo za njih, da bi jih očistil. In po teh stvareh so leviti vstopili opravljat svojo službo v šotoru pričevanja pred Aronom in pred njegovimi sinovi, kakor je Gospod zapovedal Mojzesu o levitih, tako so jim storili.

In Gospod je govoril k Mojzesu rekoč, To je o Levitih: od petindvajset let in več bodo vstopali, da delujejo v šotoru pričevanja. In od petdesetega leta starosti bo odšel od službe in ne bo več delal. In bo služil njegov brat v šotoru pričevanja, da varuje straže, dela pa ne bo delal. Tako boš storil z Leviti pri njihovih stražah.

9

In Gospod je govoril k Mojzesu v puščavi Sinaj v drugem letu, ko so odšli iz dežele Egipta, v prvem mesecu, rekoč: Rekel sem, in naj sinovi Izraela praznujejo pasho ob določenem času, V štirinajstem dnevu prvega meseca proti večeru boš to naredil po določenih časih, po njegovem zakonu in po njegovi razlagi boš to naredil. In Mojzes je govoril sinovom Izraela, da opravijo pasho na štirinajsti dan meseca v puščavi Sinaj. Kot je Gospod ukazal Mojzesu, tako so storili Izraelovi sinovi.

In prišli so moški, ki so bili nečisti zaradi duše človeka, in niso mogli opraviti pashe tistega dne, in pristopili so pred Mojzesa in Arona tistega dne. In tisti moški so mu rekli: Mi smo nečisti zaradi duše človeka, ali naj torej zaostanemo s prinašanjem daru Gospodu ob njegovem času med sinovi Izraela? In rekel je Mojzes k njim: Stojte tukaj, in slišal bom, kaj bo Gospod ukazal o vas. In Gospod je govoril Mojzesu rekoč, Govori sinovom Izraela, rekoč: Kdor koli postane nečist zaradi duše človeka ali je na daljni poti ali

v vaših rodovih, naj opravi pasho Gospodu v drugem mesecu, na štirinajsti dan. Proti večeru ga bodo pripravili, jedli ga bodo z nekvašenim kruhom in grenkim zelišči. Ne bodo pustili ničesar od njega do jutra in ne bodo zlomili nobene njegove kosti; opravili ga bodo po zakonu pashe. In človek, ki je čist in ni na daljni poti, pa zamudi opraviti pasho, bo tista duša uničena iz svojega ljudstva, ker ni prinesel daru Gospodu ob določenem času; tisti človek bo nosil svoj greh. Če pa k vam pristopi tujec v vaši deželi in praznuje pasho Gospodu po zakonu pashe in po njegovi uredbi, bo to naredil, en zakon bo za vas in za tujca in za domorodca dežele.

Na dan, ko je bil postavljen šotor, je oblak pokril šotor, hišo pričevanja, in zvečer je bil nad šotorom videz ognja do jutra. Tako je bilo nenehno: oblak jo je pokrival podnevi, in videz ognja ponoči. In ko se je oblak dvignil od šotorja, so potem odšli sinovi Izraela, in na mestu, kjer je obstal oblak, so se tam utaborili sinovi Izraela. Na ukaz Gospoda so taborili sinovi Izraela in na ukaz Gospoda so odšli. Vse dni, v katerih je oblak senčil nad šotorom, so taborili sinovi Izraela. In ko je oblak ostal nad šotorom več dni, so sinovi Izraela varovali stražo Boga in niso odšli. In bo, kadar bo oblak pokril šotor več dni, bodo zaradi Gospodovega glasu taborili in zaradi Gospodovega ukaza bodo odšli. In bo, kdaj koli bo oblak od večera do jutra in se dvigne oblak zjutraj, da bodo odpotovali podnevi ali ponoči. Meseca dni, ko je oblak prevladoval in senčil nad njo, so sinovi Izraela postavljali tabore in niso odšli. Ker so odšli zaradi Gospodovega ukaza, so varovali Gospodovo stražo zaradi Gospodovega ukaza po roki Mojzesa.

10

In Gospod je govoril k Mojzesu, rekoč: Naredi si dve srebrni trobenti, Kovane boš naredil jih, in bodo ti za sklicanje zbora in za

dvigovanje taborov. In zatrobil boš v njih, in zbrana bo vsa skupnost pri vratih šotora pričevanja. Če pa zatrobijo z eno, prišli bodo k tebi vsi vladarji, voditelji Izraela. In zatrobili boste signal, in odšle bodo tiste, ki taborijo, tiste, ki so taborirale na vzhodu. In boste zatrobili drugi signal, in odšli bodo tabori, ki taborijo na jugu, in boste zatrobili tretji signal, in odšli bodo tabori, ki taborijo pri morju, in boste zatrobili četrti signal, in odšli bodo tabori, ki taborijo proti severu; s signalom bodo trobili ob njihovem odhodu. In ko zberete skupnost, zatrobite, vendar ne s posebnim znakom. In sinovi Aarona, duhovniki, bodo trobili s trobentami, in to bo za vas večna uredba za vaše rodove. Če pa greste v vojno v svoji deželi proti nasprotnikom, ki so se vam postavili po robu, in zatrobite s trobentami, boste se spomnili pred Gospodom in boste rešeni pred svojimi sovražniki. In v dneh vašega veselja in v vaših praznikih in v vaših mlajnih zatrobite s trobentami nad žgalnimi daritvami in nad daritvami vaših mirovnih daritev, in bo vam v spomin pred vašim Bogom, jaz Gospod, vaš Bog.

In zgodilo se je v drugem letu, v drugem mesecu, dvajsetega dne meseca, da se je oblak dvignil od šotora pričevanja. In sinovi Izraela so se odpravili s svojimi zalogami v puščavi Sinaj, in oblak je obstal v puščavi Paran. In so prvi odšli po Gospodovem glasu po Mojzesovi roki.

In so prvi odšli red tabora sinov Juda z njihovo močjo, in nad njihovo močjo je bil Naasson, sin Aminadaba. in na moči plemena sinov Isah In nad vojsko rodu sinov Zabulonovih je bil Eliab, sin Helonov. In bodo porušili šotorišče, in odšli bodo sinovi Gedsona in sinovi Merarija, ki nosijo šotorišče.

In dvignili so red tabora Rubena z njihovo močjo, in nad njihovo močjo je bil Elizur, sin Sedijurja. In nad vojsko rodu sinov

Simeona Salamiel, sin Sourisadaija. In nad vojsko rodu Gadovih sinov je bil Elisaf, sin Raguelov. In sinovi Kaata bodo odšli noseč svete stvari, in postavili bodo šotor, dokler ne prispejo. In tabor Efraima bo krenil v svojem redu s svojo vojsko, in nad njegovo vojsko bo Elisama, sin Amiudov.

In nad močjo rodu sinov Manaseja Gamaliel, sin Fadasurja. In nad močjo rodu sinov Benjamina Abidan, sin Gideonija. In odšli bodo red tabora sinov Dana, zadnji izmed vseh taborov, s svojo močjo, in nad njihovo močjo bo Ahiezer, sin Amisadaja. In nad vojsko rodu sinov Aserja Fagiel, sin Ekrana. In nad vojsko plemena sinov Neftalija Ahira, sin Enana. Te so bile vojske sinov Izraela in odpravili so se s svojo močjo.

In rekel je Mojzes Obabu, sinu Raguelu Madianitu, svaku Mojzesu: Odhajamo v kraj, za katerega je rekel Gospod: Tega bom dal vam. Pridi z nami in dobro ti bomo storili, ker je Gospod govoril dobro o Izraelu. In rekel je k njemu: Ne bom šel, ampak v mojo deželo in k mojemu rodu. In rekel je: Ne zapusti nas, ker si bil z nami v puščavi, in boš pri nas kot starešina. In če boš šel z nami, bodo tiste dobre stvari, kolikor jih bo Gospod naredil dobrega nam, tudi tebi storili na dobro.

In odpravili so se z gore Gospodove tri dni poti, in skrinja zaveze Gospodove je šla pred njimi tri dni poti, da bi jim izvidela počivališče. In zgodilo se je, ko so dvigovali skrinjo, da je rekel Mojzes: Prebudi se, Gospod, in naj se razkropijo tvoji sovražniki, naj zbežijo vsi, ki te sovražijo. In ob počitku je rekel: Vrni se, Gospod, k tisočem in miriadam v Izraelu. In oblak je postal senčec nad njimi podnevi, ko so se dvigovali iz tabora.

In ljudstvo je mrmralo zlo pred Gospodom, in Gospod je slišal, in bil je jezen z jezo, in vnela se je v njih ogenj od Gospoda, in požrl je del tabora. Ljudstvo je vpilo k Mojzesu, in Mojzes je molil h Gospodu, in ogenj je prenehal. Ime tega kraja je bilo imenovano Požig, ker se je med njimi vžgal ogenj od Gospoda. Mešana množica med njimi je silno želela, in sedeč so jokali tudi sinovi Izraela, in rekli so: Kdo nas bo nahranil z mesom? Spomnili smo se rib, ki smo jih jedli v Egiptu zastonj, in kumar, in melonov, in pora, in čebule, in česna. Sedaj pa je naša duša popolnoma suha, nič razen mane pred našimi očmi. Manna pa je kot seme koriandra, in njena oblika je oblika kristala. In ljudje so potovali naokoli in zbirali, mleli to v mlinu, tolkli v možnarju, kuhali to v loncu in delali iz tega kolače, in bil je njegov okus kot okus kolača iz olja. In kadar je rosa padla na tabor ponoči, je mana padala nanjo.

In Mojzes je slišal njihovo jokanje po njihovih rodovih, vsakega pri njegovih vratih, in Gospod se je silno razjezil, in pred Mojzesom je bilo zlo. In rekel je Mojzes Gospodu: Zakaj si trpel svojega hlapca in zakaj nisem našel naklonjenosti pred teboj, da si položil nagon tega ljudstva name? Ali sem jaz v maternici spočel vse te ljudi, ali sem jih jaz rodil, da mi praviš: vzemi ga v svoje naročje, kakor dvigne dojlja doječega otroka, v deželo, ki si jo prisegel njihovim očetom? Od kod naj vzamem meso, da dam vsem tem ljudem? Ker jočejo pred menoj in govorijo: Daj nam meso, da bomo jedli. Ne bom zmogel sam nositi tega ljudstva, ker je ta beseda zame pretežka. Če pa tako ravnaš z menoj, ubij me raje, če sem našel milost pri tebi, da ne bi videl svoje stiske.

In rekel je Gospod Mojzesu: Zberi mi sedemdeset mož izmed starešin Izraela, za katere sam veš, da so starešine ljudstva in pisarji, in pripelji jih k šotoru pričevanja, in tam bodo stali s teboj.

In prišel bom dol in govoril bom tam s teboj, in odstranil bom od duha, ki je na tebi, in položil bom nanj, in pomagali bodo ti nositi breme ljudstva, in ne boš nosil sam ti sam. Ljudstvu boš rekel: Posvetite se za jutri in jedli boste meso, ker ste jokali pred Gospodom, rekoč: Kdo nas bo nahranil z mesom? Ker dobro nam je bilo v Egiptu. In Gospod vam bo dal jesti meso in jedli boste meso. Ne en dan boste jedli, ne dva, ne pet dni, ne deset dni, ne dvajset dni, Do meseca dni boste jedli, dokler vam ne pride iz nosnic, in vam bo v gnusobo, ker ste bili neposlušni Gospodu, ki je med vami, in ste jokali pred njim, rekoč: Zakaj smo sploh odšli iz Egipta? In rekel je Mojzes: Šeststo tisoč pešcev je ljudstvo, med katerimi sem, in ti si rekel: Meso bom dal jim jesti, in jedli bodo mesec dni. Ali bodo ovce in voli zaklani za njih in jim bo to zadostovalo? Ali bodo zbrane vse ribe morja za njih in jim bo to zadostovalo? In rekel je Gospod Mojzesu: Mar roka Gospoda ne bo zadostovala? Zdaj boš vedel, ali te bo dohitela moja beseda ali ne.

In Mojzes je šel ven in govoril k ljudstvu besede Gospoda ter zbral sedemdeset mož izmed starešin ljudstva in jih sam postavil okrog šotoru. In Gospod je prišel dol v oblaku in govoril k njemu, in vzel je od duha, ki je bil na njem, in ga položil na sedemdeset mož starešin. Ko pa je duh počival na njih, so prerokovali, vendar niso več nadaljevali. Dva moža sta ostala v taboru, ime enemu je bilo Eldad in ime drugemu Medad, in duh se je spustil nanje. Ti so bili med zapisanimi, vendar niso prišli k šotoru, in prerokovala sta v taboru. In mlad mož, ki je pritekel, je poročal Mojzesu in rekel: Eldad in Medad prerokujeta v taboru. Odgovarjajoč, je Jozue, sin Nuna, ki je stal ob Mojzesu, izbranec, rekel: Gospod moj Mojzes, ustavi jih. In Mojzes mu je rekel: Ali si ljubosumen zame? Kdo bi dal, da bi bili vsi ljudje Gospodovi preroki, ko bi Gospod dal svojega duha nanje? In Mojzes je odšel v tabor, on in starešine Izraela.

In duh je šel od Gospoda in prinesel prepelice od morja ter jih položil na tabor pot dneva od tod in pot dneva od tod, okrog tabora, kot dva komolca od zemlje. In ljudstvo je vstalo in cel dan, celo noč in cel naslednji dan zbiralo prepelice. Kdor je zbral najmanj, je zbral deset mer, in razgrnili so jih zase naokoli tabora. Meso je še bilo v njihovih zobeh, preden je izginilo, in Gospod se je razjezil na ljudstvo, in Gospod je udaril ljudstvo z zelo velikim udarcem. Ime tega kraja so poimenovali Grobovi želje, ker so tam pokopali ljudstvo, ki je želelo. Od Grobov želja je ljudstvo odšlo v Aseroth in ljudstvo je bilo v Aseroth.

12

In govorila sta Mirjam in Aron proti Mojzesu zaradi žene Etiopijke, ki jo je vzel Mojzes, ker je vzel Etiopijko za ženo. In rekli so: Ali ni Gospod govoril samo Mojzesu? Ali ni govoril tudi nam? In Gospod je slišal. In človek Mojzes je bil zelo krotek med vsemi ljudmi, ki so bili na zemlji. In Gospod je takoj rekel Mojzesu, Aronu in Mirjam: Pridite ven, vi trije, v šotor pričevanja. In trije so šli v šotor pričevanja, Gospod pa je prišel dol v stebru oblaka in obstal pri vratih šotora pričevanja, nato sta bila poklicana Aron in Mirjam in oba sta šla ven. In rekel jim je: Poslušajte moje besede. Če postane vaš prerok Gospodu, bom mu znan v videnju in bom mu govoril v spanju. Moj služabnik Mojzes ni tak, v vsej moji hiši je zvest. Usta ob usta bom govoril z njim, v vidni obliki, in ne skozi uganke, in videl je slavo Gospoda, in zakaj se niste bali govoriti proti mojemu služabniku Mojzesu? In jeza Gospodovega srda je bila nad njimi, in odšel je. Oblak se je umaknil od šotora in glej, Mirjam je bila gobava kot sneg, in Aron je pogledal na Mirjam in glej, bila je gobava. In rekel je Aron Mojzesu: Prosim, gospod, ne pripiši nam greha, ker smo delovali nevedoma glede na to, da smo grešili. Naj ne postane kot smrt, kot splav, ki prihaja iz maternice

matere in požira polovico njenega mesa. In Mojzes je zakričal h Gospodu, rekoč: Bog, prosim te, ozdravi jo. In rekel je Gospod Mojzesu: Če bi njen oče pljujoč pljunil v njen obraz, ali se ne bi osramotila sedem dni? Naj bo izločena sedem dni zunaj tabora, in po tem bo vstopila.

In Marjam je bila ločena zunaj tabora sedem dni, in ljudstvo ni odšlo, dokler ni bila očiščena Marjam.

In po tem je ljudstvo odšlo iz Aserota in taborilo v puščavi Paran.

13

In Gospod je govoril Mojzesu, rekoč: Pošlji zase može. In naj izvidijo deželo Kánaancev, ki jo jaz dajem sinovom Izraela v posest; poslal boš jih, po enega moža iz vsakega plemena, po rodovih njihovih družin, vsakega voditelja izmed njih.

In Mojzes jih je poslal iz puščave Paran po Gospodovem glasu, vsi ti možeje so bili voditelji sinov Izraela. In to so njihova imena, iz rodu Rubenovega: Samuel, sin Zahurov. Iz plemena Simeona, Safat, sin Sourija. Iz rodu plemena Juda, Kaleb, sin Jefoneje. Iz rodu plemena Isahar, Igal, sin Jožefa. Iz plemena Efraim, Ause, sin Nunov. Iz plemena Benjamina, Palti, sin Rafuja. Iz rodu plemena Zabulon, Gudiel, sin Sudija. Iz rodu plemena Jožefa, od sinov Manaseja, Gadi, sin Susija. Iz plemena Dan, Amiel, sin Gamalija. Iz rodu Ašer, Sathour, sin Mihaela. Iz plemena Neftali: Nabi, sin Sabija. Iz plemena Gad, Gudi'el, sin Machija. To so imena mož, ki jih je poslal Mojzes, da izvedejo deželo, in Mojzes je imenoval Avseja, sina Nuna, Jozue.

In Mojzes jih je poslal ogledat si deželo Kanaan in jim rekel: Pojdite gor skozi to puščavo in šli boste gor na goro, In videli boste, kakšna je zemlja in ljudstvo, ki prebiva na njej, ali je močno ali šibko, ali jih je malo ali veliko. In kakšna je zemlja, v kateri ti prebivalci prebivajo, ali je dobra ali slaba, in kakšna so mesta, v katerih ti prebivalci prebivajo, ali v utrjenih ali v neutrjenih. In kakšna je zemlja, ali rodovitna ali oslabljena, če so v njej drevesa ali ne, in če boste vztrajali, boste vzeli od sadov zemlje. In dnevi so bili dnevi pomladi, predhodniki grozdja.

In so, ko so odšli gor, ogledali deželo od puščave Sin do Rehoba, ko so vstopali v Hamath. Šli so gor po puščavi in odšli so do Hebrona, in tam so bili Ahiman, Sheshai in Talmai, rodovi Enaka, in Hebron je bil zgrajen sedem let pred Tanisom v Egiptu. Prišli so do doline grozda in jo ogledali. Od tam so posekali vejo z enim grozdem na njej in ga dvignili na palicah, pa tudi granatna jabolka in fige. In ta kraj so poimenovali Dolina grozda zaradi grozda, ki so ga odsekali od tam sinovi Izraela. In vrnili so se od tam, potem ko so raziskali deželo po štiridesetih dneh.

In ko so odšli, so prišli k Mojzesu in Aronu ter k vsej skupnosti Izraelovih sinov v puščavo Paran pri Kadešu in jim ter vsej skupnosti poročali ter pokazali sad dežele. In povedali so mu in rekli: Prišli smo v deželo, v katero si nas poslal, deželo, ki teče z mlekom in medom, in to je njen sad. Ampak narod, ki prebiva na njej, je drzen, in mesta so utrjena, obzidana, zelo velika, in rod Enakov smo videli tam. In Amalek prebiva v deželi proti jugu, in Hetejec, in Hivejec, in Jebuséjec, in Amoréjec prebivajo v hribovju, in Kánaanec prebiva ob morju in ob reki Jordan. In Kaleb je utišal ljudstvo pred Mojzesom in mu rekel: Ne, ampak ko bomo odšli gor, bomo podedovali deželo, ker bomo dovolj močni proti njim. In ljudje, ki so šli gor skupaj z njim, so rekli: Ne gremo

gor, ker ne moremo iti gor proti narodu, ker je močnejši od nas. In oni so prinesli zaskrbljujoče poročilo o deželi, ki so jo izvideli, sinovom Izraela, rekoč: Dežela, skozi katero smo šli, da bi jo izvideli, je dežela, ki požira svoje prebivalce, in vsi ljudje, ki smo jih videli v njej, so možje velikanske velikosti. In tam smo videli velikane in bili smo pred njimi kot kobilice, ampak tako smo bili tudi pred njimi.

14

In vsa skupščina je dvignila glas, in ljudstvo je jokalo celo tisto noč. In so godrnjali nad Mojzesom in Aronom vsi sinovi Izraela, in vsa skupnost jim je rekla, Bi da smo umrli v deželi Egiptu ali v tej puščavi! In zakaj nas Gospod vodi v to deželo, da pademo v vojni? Naše žene in otroci bodo postali rop. Zdaj je torej bolje, da se vrnemo v Egipt. In rekli so drug drugemu: Dajmo si voditelja in vrnimo se v Egipt. In Mojzes in Aron sta padla na obraz pred vso skupnostjo sinov Izraela.

Jozue, sin Nuna, in Kaleb, sin Jefuneja, izmed tistih, ki so izvideli deželo, sta strgala svoji oblačili. In rekli so vsej skupnosti sinov Izraela, rekoč: Zemlja, katero smo raziskali, je zelo, zelo dobra. Če nas Gospod izbere, nas bo pripeljal v to deželo in nam jo bo dal, deželo, ki teče z mlekom in medom. Ampak ne postanite uporniki proti Gospodu, vi pa se ne bojte ljudstva dežele, ker so hrana za vas, saj se je njihov čas oddalil, Gospod pa je z nami, ne bojte se jih.

In vsa skupnost je rekla, da jih je treba kamnati s kamni, in slava Gospoda se je prikazala v oblaku nad šotorom pričevanja vsem sinovom Izraela. In rekel je Gospod Mojzesu: Do kdaj me bo to ljudstvo dražilo? In do kdaj mi ne bodo verovali kljub vsem

znamenjem, ki sem jih naredil med njimi? Udaril jih bom s smrtjo in jih bom uničil, in naredil bom tebe in hišo tvojega očeta v velik narod, veliko večji kot ta. In Mojzes je rekel Gospodu: Egipt bo slišal, da si s svojo močjo pripeljal to ljudstvo iz njihove srede. Ampak tudi vsi tisti, ki prebivajo na tej zemlji, so slišali, da si ti, Gospod, med tem ljudstvom, ki se vidi iz oči v oči, Gospod, in tvoj oblak stoji nad njimi, in v oblačnem stebru greš ti pred njimi podnevi in v ognjenem stebru ponoči. In uničil boš to ljudstvo kot enega človeka, in narodi, kolikor so slišali tvoje ime, bodo rekli: Ker Gospod ni mogel privedi tega ljudstva v deželo, katero jim je prisegel, jih je pokončal v puščavi. In sedaj naj bo povišana tvoja moč, Gospod, tako kot si rekel: Gospod je potrpežljiv in obilen v usmiljenju in resničen, odvzema brezpravja in krivice in grehe, a s čiščenjem ne bo očistil krivega, vrača grehe očetov na otroke do tretjega in četrtega rodu. Odpusti greh temu ljudstvu po svoji veliki milosti, kakor si bil milostljiv do njih od Egipta do sedaj.

Gospod je rekel Mojzesu: Milostljiv sem jim po tvoji besedi. Ampak jaz živim in živi moje ime, in slava Gospodova bo napolnila vso zemljo. Ker so vsi moški videli mojo slavo in znake, ki sem jih naredil v Egiptu in v puščavi, in so me preizkusili desetič, in niso poslušali mojega glasu, Resnično ne bodo videli dežele, ki sem jo prisegel njihovim očetom, ampak le njihovi otroci, ki so z menoj tukaj, kolikor ne poznajo dobrega niti zlega, vsak mlajši in neizkušen – tem bom dal deželo, vsi pa, ki so me provokali, je ne bodo videli. Toda moj služabnik Kaleb, ker je drug duh v njem in mi je sledil, ga bom privedel v deželo, v katero je vstopil, in njegovo potomstvo jo bo podedovalo. Amalek in Kanaanec pa prebivata v dolini; jutri se obrnite in odpravite v puščavo, po poti rdečega morja.

In rekel je Gospod Mojzesu in Aronu: Do kdaj bo ta zla skupnost? Slišal sem mrmranje sinov Izraela, ki so mrmrali pred menoj glede vas. Rekel sem jim: Kakor živim jaz, pravi Gospod, res, kakor ste govorili v moja ušesa, tako bom storil z vami. V tej divjini bodo padli vaši udje in vsa vaša obiskava in vaši prešteti od dvajsetletnega in navzgor, kolikor so godrnjali zoper mene, Če boste vi vstopili v deželo, nad katero sem iztegnil svojo roko, da vas naselim nanjo, razen Kaleb, sin Jefunejev, in Jozue, sin Nunov. In otroke, za katere ste rekli, da bodo v rop, bom pripeljal v deželo, in podedovali bodo deželo, od katere ste se vi odvrnili. In vaši udje bodo padli v tej puščavi. Vaši sinovi pa bodo taval po puščavi štirideset let in nosili bodo vaše nečistovanje, dokler ne bodo vaši udje použiti v puščavi. Glede na število dni, kolikor ste izvidovali deželo, štirideset dni, dan za leto, boste nosili svoje grehe štirideset let in boste spoznali bes mojega srda. Jaz, Gospod, sem govoril: resnično, tako bom storil tej zli skupnosti, ki se je zbrala zoper mene; v tej puščavi bodo uničeni in tam bodo umrli.

In ljudje, katere je Mojzes poslal, da si ogledajo deželo, so po prihodu godrnjali o njej pred zborom in iznašali zle besede o deželi, In umrli so ljudje, ki so govorili zlo proti zemlji, v kugi pred Gospodom. Jozue, sin Nuna, in Kaleb, sin Jefuneja, sta preživela od tistih mož, ki so odšli ogledat deželo. In Mojzes je govoril te besede vsem Izraelovim sinovom, in ljudstvo je zelo žalovalo.

In zgodaj zjutraj so vstali in šli na vrh gore, rekoč: Glejte, mi bomo šli na kraj, o katerem je govoril Gospod, ker smo grešili. In Mojzes je rekel: Zakaj prestopate besedo Gospoda? Ne bo vam uspešno. Ne hodite gor, kajti Gospod ni z vami in padli boste pred obličjem vaših sovražnikov. Ker sta Amalek in Kanaanec tam pred vami, in padli boste pod mečem, zato ker ste se obrnili stran, nepokorni Gospodu, in Gospod ne bo z vami. In so prisilili ter šli

gor na vrh gore, a skrinja zaveze Gospoda in Mojzes nista bila premaknjena iz tabora. In spustil se je Amalek in Kanaanec, ki je prebival v tisti gori, in obrnili so jih in sekali so jih do Horma, in obrnili so se v tabor.

15

In rekel je Gospod Mojzesu: Govori Izraelovim sinovom, In boste rekli njim: Ko vstopite v deželo vašega bivališča, ki vam jo jaz dajem, In naredil boš žgalne daritve Gospodu, celotno žgalno daritev ali žrtev, da poveličaš obljubo, ali prostovoljno, ali na vaših praznikih, da narediš vonj dišave Gospodu, če res od volov ali od ovac. In bo prinesel darovalec svoj dar Gospodu, žrtev fine moke, desetino efe, mešano z oljem, s četrtno hina. In vino za pitno daritev, četrtno hina, boste pripravili pri celotni žgalni daritvi ali pri daritvi. Za eno jagnje boš pripravil toliko, daritev prijetnega vonja Gospodu. In za ovna, kadarkoli ga pripravite za žgalno daritev ali za klavno daritev, boste pripravili daritev fine moke, dve desetinki, zmešane z oljem, tretjino hina, Vino za pitno daritev, tretjino hina, boste prinesli v dišaven vonj Gospodu.

Če pa naredite od goveda žgalno daritev ali žrtev, da povečate obljubo, ali mirovno daritev Gospodu, In prinesel bo na teleta daritev fine moke, tri desetine, zmešane v olju, polovico hina. In vino za pitno daritev, polovico hina, daritev z vonjem prijetne dišave Gospodu.

Tako boš storil enemu teletu ali enemu ovnu ali enemu jagnjetu izmed ovc ali izmed koz, Glede na število tistih, ki jih naredite, tako boste storili vsakemu posebej, glede na njihovo število.

Vsak domorodec bo tako prinašal takšne daritve v dišeči vonj Gospodu. Če pa se tujec med vami pridruži v vaši deželi, ali kdor bi postal med vami v vaših rodovih, in bo naredil daritev z vonjem dišave Gospodu, tako kot delate vi, tako bo naredila skupnost Gospodu.

Zakon eden bo za vas in za priseljence, ki prebivajo med vami, zakon večni za vaše rodove; kot vi, tako bo tudi priseljenc pred Gospodom. En zakon bo in ena pravica bo za vas in za tujca, ki biva med vami.

In Gospod je govoril k Mojzesu rekoč: Govori sinovom Izraela in jim reci: Ko boste vstopali v deželo, v katero vas jaz prinašam, In bo, ko boste jedli od kruha zemlje, boste odložili daritev kot prispevek Gospodu, prvine vašega testa. Kruh boste ločili kot daritev, kakor daritev z mlatišča, tako ga boste ločili. Prvine vašega testa boste dali Gospodu kot daritev skozi vse vaše rodove.

Kadarkoli pa prestopite in ne izpolnite vseh teh zapovedi, ki jih je Gospod govoril Mojzesu, Kot je ukazal Gospod vam po roki Mojzesa, od dne, ko je ukazal Gospod vam, in naprej v vaše rodove, In če se bo zgodilo nenamenoma pred očmi skupnosti, bo vsa skupnost darovala eno tele iz volov brez madeža v žgalno daritev v prijeten vonj Gospodu, in žrtvovanje tega ter njegovo pitno daritev po predpisu, in enega kozla iz koz za greh. In duhovnik bo opravil spravno daritev za vso skupnost sinov Izraela, in odpuščeno jim bo, ker je nehoten, in oni so prinesli svoj dar kot daritev Gospodu za svoj greh pred Gospodom, za svoje nehotene. In bo odpuščeno celotni skupščini sinov Izraela in tujcu, ki biva pri vas, ker je bilo za vse ljudstvo nenamerno.

Če ena duša greši nenamenoma, bo prinesel enoletno kozo za greh. In duševnik opravi spravo za dušo, ki je nehote grešila in grešila nehote pred Gospodom, da se opravi sprava zanjo. Za domorodnega med sinovi Izraela in za tujca, ki prebiva med njimi, bo en zakon za oba, če kdo stori kaj nenamerno.

In duša, ki dela v roki ošabnosti, bodisi od domorodcev bodisi od spreobrnjenec, ta draži Boga, ta duša bo uničena iz svojega ljudstva, Ker je preziral besedo Gospoda in razkropil njegove zapovedi, bo tista duša popolnoma uničena, njen greh v njej.

Sinovi Izraela so bili v puščavi in našli so moža, ki je zbiral les na dan sabata. In privedli so ga tisti, ki so ga našli, ko je zbiral drva na dan sobote, k Mojzesu in Aronu ter k vsej skupnosti sinov Izraela. In so ga dali v ječo, ker niso odločili, kaj naj storijo z njim. In Gospod je govoril k Mojzesu, rekoč: S smrtjo naj bo usmrčen ta človek, vsa skupnost naj ga kamnuje s kamni. In vsa skupnost ga je speljala ven iz tabora, in vsa skupnost ga je kamnala s kamni zunaj tabora, kakor je ukazal Gospod Mojzesu.

In rekel je Gospod Mojzesu: Govori sinovom Izraela in jim boš rekel, naj si naredijo rese na robovih svojih oblačil za vse svoje rodove in na rese kotov boste pritrdili modro nit. In bo vam v resicah, in videli boste jih, in spomnili se boste vseh zapovedi Gospoda, in storili boste jih, in ne boste obrnjeni vstran za vašimi mislimi in očmi, s katerimi se vlačugate za njimi, da bi se spomnili in storili vse moje zapovedi, In boste sveti svojemu Bogu. Jaz sem Gospod, vaš Bog, ki sem vas izpeljal iz dežele Egipta, da bi bil vaš Bog, jaz Gospod, vaš Bog.

In govoril je Kore, sin Isaarja, sina Kaata, sina Levija, in Datan in Abiron, sinova Eliaba, in Aun, sin Faleta, sina Rubena, In vstali so pred Mojzesom možje izmed sinov Izraela, dvesto petdeset, voditelji skupnosti, sklicani sveta, in možje imenitni. Sestavili so se zoper Mojzesa in Arona in rekli: Dovolj naj vam bo, ker je vsa skupnost, vsi sveti, in Gospod je v njih, in zakaj se dvigujete zoper Gospodovo skupnost? In ko je Mojzes to slišal, je padel na obraz. In govoril je h Koreju in k vsej njegovi skupnosti, rekoč: Obiskal je in spoznal je Bog tiste, ki so njegovi, in svete, ter jih privedel k sebi, in katere je izbral zase, jih je privedel k sebi. To storite: vzemite sebi kadilnice, Korah in vsa njegova skupnost, In položite nanje ogenj in položite nanje kadilo pred Gospodom jutri, in mož, katerega je izbral Gospod, ta bo svet; naj vam bo dovolj, sinovi Levijevi. In rekel je Mojzes Koreju: Poslušajte me, sinovi Levijevi. Ali ni to malo za vas, da je Bog Izraela ločil vas iz zбора Izraela in vas privedel k sebi, da opravljate službe šotoru Gospoda in da stojite pred šotorom, da jim služite? In privedel je tebe in vse tvoje brate, sinove Levija, s teboj, in iščete tudi duhovniško službo? Tako ti in vsa tvoja skupnost, zbrana k Bogu, in Aron - kdo je, da mrmrate proti njemu?

In Mojzes je poslal poklicati Datana in Abirona, sinova Eliaba, in rekla sta: Ne gremo gor. Ali ni dovolj to, da si nas pripeljal v deželo, kjer tečeta mleko in med, da nas ubiješ v puščavi, ker vladaš nad nami? Vladar, če si ti nas pripeljal v deželo, kjer teče mleko in med, in si nam dal v dediščino polja in vinograde? Ali bi iztaknil oči tistim ljudem? Ne gremo gor. Mojzes je bil zelo žalosten in rekel je Gospodu: Ne ozri se na njihovo žrtev. Nisem vzel ničesar zaželenega od njih, niti nisem škodoval nikomur izmed njih. In rekel je Mojzes Korahu: Posveti svojo skupnost in bodite pripravljeni pred Gospodom – ti in Aron in oni – jutri, Vzemite vsak svojo kadilnico in položite nanje kadilo ter prinesite

pred Gospoda vsak svojo kadilnico, petdeset in dvesto kadilnic, in ti in Aron vsak svojo kadilnico.

In vzel je vsak svojo kadilnico, in položili so nanje ogenj, in naložili so nanje kadilo, in stali so pri vratih šotora pričevanja Mojzes in Aron. In Kore je zbral zoper njih vso svojo skupnost pri vratih šotora pričevanja, in prikazala se je slava Gospoda vsej skupnosti. In Gospod je govoril k Mojzesu in Aronu rekoč: Ločite se iz te skupnosti in uničil jih bom takoj. In padli so na svoj obraz in rekli: Bog, Bog duhov in vsega mesa, če je en človek grešil, ali bo jeza Gospoda nad vso skupnostjo? In Gospod je govoril k Mojzesu, rekoč, Govori skupnosti in reci: Umaknite se od skupnosti Koraha.

In Mojzes je vstal in šel k Datanu in Abironu, in z njim so šli vsi starešine Izraela. In govoril je k zboru, rekoč: Ločite se od šotorov teh trdih mož in ne dotikajte se ničesar, kar je njihovo, da ne bi skupaj z njimi propadli v vsem njihovem grehu. Odšli so stran od Korahovega šotora naokoli, Datan in Abiram pa so prišli ven in stali pri vratih svojih šotorov, skupaj z njihovimi ženami, njihovimi otroki in njihovo prtljago.

In Mojzes je rekel: S tem boste spoznali, da me je Gospod poslal, da storim vsa ta dela, ne iz sebe samega. Če bodo ti umrli po smrti vseh ljudi, če bo njihov obisk po pregledu vseh ljudi, Gospod me ni poslal. Ampak ali bo v videnju pokazal Gospod, in zemlja bo odprla svoja usta in požrla njih ter njihove hiše in njihove šotore in vse, kar je njihovega, in živi bodo šli dol v podzemlje, in vedeli boste, da so ti ljudje razjezili Gospoda.

Ko pa je prenehal govoriti vse te besede, se je razpočila zemlja pod njimi. In odprla se je zemlja ter pogoltnila njih, njihove hiše, vse ljudi, ki so bili s Korahom, in njihovo živino. In šli so dol oni in

vse, kar je bilo njihovega živega, v podzemlje, in pokrila jih je zemlja, in izginili so iz srede zbora. In ves Izrael, ki je bil okoli njih, je zbežal od njihovega glasu, rekoč: Da ne bi kdaj zemlja požrla nas. In ogenj je šel od Gospoda in požrl petdeset in dvesto mož, ki so prinašali kadilo.

17

In rekel je Gospod Mojzesu, In k Eleazarju, sinu Aarona, duhovniku: vzemite bronaste kadilnice iz sredine zažganih in ta tuji ogenj raztreste tam, ker so posvetili kadilnice teh grešnikov s svojimi dušami. In naredi jih v tepene plošče kot pokrivalo za oltar, ker so bili ponujeni pred Gospodom in so bili posvečeni, in so postali v znamenje sinovom Izraela. In vzel je Eleazar, sin duhovnika Arona, bronaste kadilnice, kolikor so jih prinesli sežgani, in dodali so jih kot pokritje oltarju. Spominski znak sinovom Izraela, da ne bi pristopil nihče tujec, ki ni iz Aronovega semena, da bi položil kadilo pred Gospodom, in da ne bi bil kakor Kore in njegov zbor, kakor je govoril Gospod po Mojzesu njemu.

In sinovi Izraela so naslednji dan godrnjali zoper Mojzesa in Aarona ter rekli: Vi ste ubili Gospodovo ljudstvo. In zgodilo se je, ko se je skupščina zbirala zoper Mojzesa in Aarona, da so pohiteli k šotoru pričevanja, in oblak ga je pokril, in prikazala se je slava Gospoda. In vstopila sta Mojzes in Aron pred šotor pričevanja. In Gospod je govoril k Mojzesu in Aronu rekoč: Odidite iz te skupnosti, in takoj jih bom uničil. In padli so na svoj obraz. In rekel je Mojzes Aronu: Vzemi kadilnico in položi nanjo ogenj z oltarja ter vrzi nanjo kadilo. Hitro jo odnesi v tabor in opravi zanje pravno daritev, kajti bes je izšel izpred obličja Gospoda in začel uničevati ljudstvo. In Aron je vzel, kakor mu je govoril Mojzes, in tekel v zbor, in že se je začelo uničenje med ljudstvom, in vrgel je

kadilo in opravil spravo za ljudstvo. In stopil je med mrtvimi in živimi, in kuga je prenehala. In mrtvih v kugu je bilo štirinajst tisoč sedemsto, brez tistih, ki so umrli zaradi Koraha. In Aron se je vrnil k Mojzesu na vrata šotoru pričevanja in prenehala je kuga.

In Gospod je govoril k Mojzesu rekoč, Govori Izraelovim sinovom in vzemi od njih palico, palico po hišah očetov, od vseh njihovih vladarjev, po hišah njihovih očetov, dvanajst palic, in vsakega ime napiši na palico. In ime Aarona napiši na palico Levija, kajti ena je palica po rodu hiše njihovih očetov, ki jo bodo dali. In postavil boš jih v šotoru pričevanja, nasproti pričevanja, kjer se ti bom dal spoznati. In bo mož, katerega bom izbral, njegova palica bo vzbrstela, in odstranil bom od sebe godrnjanje sinov Izraela, s katerim godrnjajo zoper vas.

In Mojzes je govoril sinovom Izraela, in vsi njihovi vladarji so mu dali palico, enemu vladarju eno palico po vladarju, po hišah njihovih očetov, dvanajst palic, in Aronova palica je bila med njihovimi palicami. In Mojzes je položil palice pred Gospoda v šotor pričevanja. In zgodilo se je naslednji dan, da sta Mojzes in Aron vstopila v šotor pričevanja, in glej, vzbrstela je Aronova palica za hišo Levi, prinesla je mladiko, zacvetela s cvetovi in vzknila oreščke. In Mojzes je prinesel ven vse palice izpred Gospoda k vsem Izraelovim sinovom, in videli so, in vzel je vsak svojo palico.

In Gospod je rekel Mojzesu: Odloži Aronovo palico pred pričevanji, da se ohrani kot znamenje sinovom neposlušnih, in naj preneha njihovo godrnjanje proti meni, da ne bodo umrli. In Mojzes in Aron sta naredila, kot je gospod ukazal Mojzesu, tako sta naredila. Sinovi Izraela so rekli Mojzesu: Glej, uničeni smo,

propadli smo, uničeni smo. Vsak, ki se dotika šotora Gospoda, umre; ali bomo torej vsi do konca pomrli?

18

In rekel je Gospod Aronu: Ti in tvoji sinovi ter hiša tvojega očeta boste nosili grehe svetih stvari, in ti in tvoji sinovi boste nosili grehe vašega duhovništva. In tvoje brate, pleme Levi, ljudstvo tvojega očeta, prinesi k sebi, in naj se ti pridružijo in naj ti služijo, ti in tvoji sinovi s teboj pred šotorom pričevanja. In oni bodo varovali vaše straže in straže šotora. Razen k svetim posodam in k oltarju ne bodo pristopili, in ne bodo umrli niti oni niti vi. In bodo pridruženi k tebi in bodo varovali straže šotora pričevanja pri vseh službah šotora, tujec pa ne bo pristopil k tebi. In vi boste varovali straže svetih stvari in straže oltarja, in ne bo jeze med sinovi Izraela. In jaz sem vzel vaše brate Levite iz srede Izraelovih sinov kot dar, dan Gospodu, da opravljajo službe pri šotoru pričevanja. In ti in tvoji sinovi s teboj boste ohranili vaše duhovništvo glede na vse načine oltarja in od znotraj zagrinjala, in boste služili službe kot dar vašega duhovništva, in tujec, ki se približuje, bo umrl.

In Gospod je govoril k Aaronu, in glej, jaz sem vam dal v varstvo prve sadove od vsega, kar je bilo posvečeno meni od sinov Izraela; tebi sem jih dal v nagrado in tvojim sinovom s teboj kot večni zakon. In to naj bo vam od svetih posvečenih darov, od vseh njihovih darov in od vseh njihovih žrtvovanj in od vseh njihovih prestopkov in od vseh njihovih grehov, kolikor jih vračajo meni od vseh svetih stvari, tebi bo in tvojim sinovom. V svetišču svetih stvari boste jedli to. Vsak moški bo jedel to, ti in tvoji sinovi. Sveto bo tebi.

In to vam bo od prvih sadov njihovih darov, od vseh daritev sinov Izraela; tebi sem jih dal in tvojim sinovom in tvojim hčeram s teboj, večni zakon; vsak, ki je čist v tvoji hiši, jih bo jedel.

Vse prvine olja in vse prvine vina, prvine njihovega žita, kolikor bi jih dali Gospodu, sem jih dal tebi. Vsi prvi sadovi, kolikor jih je v njihovi zemlji, kolikor jih bodo prinesli Gospodu, bodo tvoji; vsak, ki je čist v tvoji hiši, jih bo jedel.

Vse posvečeno med sinovi Izraela bo tvoje. In vsak, ki odpira maternico, od vsakega mesa, kolikor ga prinašajo Gospodu, od človeka do živine, bo tvoj, ampak prvence ljudi boš odkupil z odkupnino in prvence nečiste živine boš odkupil. In njegov odkup, od enega meseca starosti, je vrednotenje pet šeklov, po svetem šeklu dvajset obolov je. Razen prvorojenih telet, prvorojenih ovac in prvorojenih koz ne boš odkupil; sveti so. Njihovo kri boš izlil k oltarju in maščobo boš daroval kot daritev v vonj dišave Gospodu.

In meso bo tvoje, kakor tudi prsni kos daritve majanja in kakor desna pleča, bo tvoje. Vsako daritev svetih stvari, kolikor jih bodo oddvojili sinovi Izraela Gospodu, sem dal tebi in tvojim sinovom in tvojim hčeram s teboj, večni zakon; zaveza večne soli je pred Gospodom, tebi in tvojemu semenu s teboj.

In Gospod je govoril k Aaronu: V njihovi deželi ne boš podedoval in delež ne bo tebi med njimi, ker jaz sem tvoj delež in tvoja dediščina med sinovi Izraela.

Sinovom Levija sem dal vsak deseti del v Izraelu kot dediščino namesto njihovih služb, s katerimi opravljajo službo v šotoru pričevanja. In sinovi Izraela ne bodo več prišli v šotor pričevanja, da bi vzeli nase smrtonosen greh. In Levit bo sam opravljal službo

v šotoru pričevanja, in oni bodo nosili njihove grehe, večna uredba za njihove rodove, in med sinovi Izraela ne bodo podedovali dediščine. Ker sem desetine sinov Izraela, kolikor jih bodo oddvojili Gospodu kot daritev, dal Levitom v dediščino, sem zato rekel njim: v sredi sinov Izraela ne bodo podedovali dediščine.

In Gospod je govoril k Mojzesu rekoč: Levitom boš govoril in jim rekel: če vzamete od Izraelovih sinov desetino, ki sem vam jo dal od njih v dediščino, boste vi od nje odvzeli daritev Gospodu, desetino od desetine. In štel se vam bo vaše prispevke kot žito z mlatišča in daritev iz stiskalnice. Tako boste tudi vi oddvojili njih od vseh darov Gospoda, od vseh vaših desetin, kolikor jih boste vzeli od sinov Izraela, in boste dali od njih dar Gospodu, duhovniku Aronu. Od vseh vaših darov boste vzeli daritev za Gospoda, od vseh prvih sadov posvečeni del. In boš rekel njim: ko vzamete prvine od njega, bo to šteto Levitom kot pridelek z mlatišča in kot pridelek iz stiskalnice. In vi boste to jedli na vsakem mestu, vi in vaše družine, ker je to vaše plačilo namesto vaših služb v šotoru pričevanja. In ne boste vzeli zaradi tega greha, ker bi vzeli proč prve sadove od njega, in svetih stvari sinov Izraela ne boste oskrunili, da ne umrete.

19

In Gospod je govoril k Mojzesu in Aronu rekoč: To je določba zakona, kolikor je zapovedal Gospod, rekoč: Govori sinovom Izraela, in naj vzamejo k tebi rdečo telico brez madeža, ki nima v sebi madeža in na katero ni bil položen jarem. In dal boš jo duhovniku Eleazarju, in izpeljali jo bodo zunaj tabora na čisto mesto, in zaklali jo bodo pred njim. In Eleazar bo vzel od njene krvi in bo poškropil pred šotorom pričevanja z njeno krvjo sedemkrat. In zažgali jo bodo pred njim, in njeno kožo in njeno

meso in njeno kri z njenimi iztrebki bo zažgano. In duhovnik bo vzel cedrovo les in izop in škrlat, in bodo vrgli v sredino gorenja telice.

In duhovnik bo opral svoja oblačila in okopal svoje telo z vodo, in po tem bo vstopil v tabor, in duhovnik bo nečist do večera. Tisti, ki jo sežiga, bo opral svoja oblačila in umil svoje telo, in bo nečist do večera. In bo zbral čist mož pepel telice in ga bo shranil zunaj tabora na čistem mestu, in bo za skupnost sinov Izraela za ohranitev; voda škropljenja je očiščenje. In tisti, ki zbira pepel telice, bo opral svoja oblačila in bo nečist do večera, in to bo sinovom Izraela in tujcem, ki prebivajo med njimi, večni zakon.

Tisti, ki se dotakne mrtvega kateregakoli človeka, bo nečist sedem dni. Ta bo očiščen na tretji dan in na sedmi dan, in čist bo; če pa ne bo očiščen na tretji dan in na sedmi dan, ne bo čist. Vsak, ki se dotika mrtvega od duše človeka, če umre in ni očiščen, je oskrnil šotor Gospoda. Uničena bo tista duša iz Izraela, ker voda škropljenja ni bila poškopljena nanj. Nečist je, še vedno je njegova nečistost v njem. In to je zakon: če človek umre v hiši, bo vsak, ki vstopa v hišo, in vse, kar je v hiši, nečisto sedem dni. In vsaka odprta posoda, na kateri ni vez vezana, je nečista. In vsak, ki bi se dotaknil na površini polja zadetega ali trupla ali človeške kosti ali groba, bo sedem dni nečist.

In vzeli bodo za nečistega od pepela sežganega očiščevanja in zlili bodo nanjo živo vodo v posodo. Čist mož bo vzel izop in ga pomočil v vodo ter poškopil hišo, posode in duše, kolikor jih bo tam, in tistega, ki se je dotaknil človeške kosti ali ranjenega ali umrlega ali groba. In bo čisti poškopil nečistega na tretji dan in na sedmi dan, in bo očiščen na sedmi dan, in bo opral svoje obleke in se bo kopal z vodo, in bo nečist do večera. In človek, ki bi bil

oskrunjen in ne bi bil očiščen, bo tista duša uničena iz srede zbora, ker je oskrunil svete stvari Gospoda, ker voda škropljenja ni bila poškropljena nanj, nečist je. In bo vam večni zakon, in tisti, ki poškropuje vodo očiščevanja, bo opral svoje obleke, in tisti, ki se dotika vode očiščevanja, bo nečist do večera. In vse, česar se dotakne nečisti, bo nečisto, in duša, ki se dotika, bo nečista do večera.

20

Sinovi Izraela, vsa skupščina, so prišli v puščavo Sin v prvem mesecu. Ljudstvo je ostalo v Kadešu, in tam je umrla Mirjam in bila tam pokopana. In ni bilo vode za skupnost, in so se zbrali zoper Mojzesa in Arona. In ljudje so godrnjali proti Mojzesu, rekoč: Bi da smo umrli pri uničenju naših bratov pred Gospodom! In zakaj ste privedli skupnost Gospoda v to puščavo, da nas ubijete in našo živino? In zakaj to? Zakaj ste nas privedli iz Egipta, da bi prišli na ta zli kraj, kraj, kjer se ne seje, ni smokey, ni trt, ni granatnih jabolk, niti ni vode za piti.

In Mojzes in Aron sta prišla od občestva k vratom šotora pričevanja in padla na obraz, in prikazala se jim je slava Gospodova. In Gospod je govoril k Mojzesu rekoč, Vzemi svojo palico in zberi skupnost, ti in tvoj brat Aron, in govorite k skali pred njimi, in dala bo svoje vode, in prinesli boste jim vodo iz skale, in napojili boste skupnost in njihovo živino. In Mojzes je vzel palico izpred Gospoda, kakor je ukazal Gospod. In Mojzes in Aron sta zbrala skupščino pred skalo in rekel jim je: Poslušajte me, vi neposlušneži, ali naj iz te skale prignava vam vodo? In Mojzes je dvignil svojo roko, udaril je skalo s palico dvakrat, in izšlo je mnogo vode, in zbor je pil, in njihova živina. In rekel je Gospod Mojzesu in Aronu, da nista zaupala, da bi me posvetila

pred sinovi Izraela, zato ne boste vi pripeljali tega zbora v deželo, ki sem jo dal njim. To je voda Protislovja, ker so bili sinovi Izraela zasramovani pred Gospodom, in bil je posvečen v njih.

In Mojzes je poslal poslanca iz Kadeša h kralju Edoma, rekoč: to pravi tvoj brat Izrael, ti poznaš vse trpljenje, ki nas je doletelo. In naši očetje so šli v Egipt, in prebivali smo v Egiptu mnogo dni, in Egipčani so slabo ravnali z nami in z našimi očeti. In zakričali smo h Gospodu, in Gospod je slišal naš glas, in poslal je angela ter nas izpeljal iz Egipta, in sedaj smo v mestu Kadeš, ob robu tvojih meja. Mi bomo šli skozi tvojo deželo, ne bomo šli skozi polja, niti skozi vinograde, niti bomo pili vode iz tvoje jame, po kraljevi poti bomo šli, ne bomo zavili ne desno ne levo, dokler ne preidemo tvojih meja. In Edom mu je rekel: Ne boš prešel skozi mojo deželo, sicer ti bom šel naproti v vojni. In sinovi Izraela mu pravijo: Ob gori bomo šli mimo. Če pa bomo pili od tvoje vode, jaz in moja živina, ti bom plačal. Ampak to ni nič pomembno - ob gori bomo šli mimo. Ampak rekel je: Ne boš prešel skozi mene, in Edom je izšel naproti njemu z veliko množico in z močno roko. In Edom ni hotel dovoliti Izraelu, da bi prešel skozi njegove meje, in Izrael se je odvrnil od njega. In odšli so iz Kadeša, in prišli so sinovi Izraela, vsa skupščina, v goro Hor.

In rekel je Gospod k Mojzesu in Aronu na gori Hor ob mejah dežele Edom, rekoč: Naj bo Aron dodan k svojemu ljudstvu, ker ne boste vstopili v deželo, ki sem jo dal sinovom Izraela, ker ste me razjezili pri vodi prepira. Vzemi Arona in Eleazarja, njegovega sina, in pripelji jih na goro Hor pred vso skupnostjo. In sleči Aronu njegovo oblačilo in obleci Eleazarja, njegovega sina, in Aron naj tam umre, potem ko bo pridružen. In Mojzes je naredil, kot mu je ukazal Gospod, in ga je privedel gor na goro Hor pred vso skupnostjo. In slekel je Arona njegova oblačila in oblekel je

Eleazarja, sina njegovega, in umrl je Aron na vrhu gore, in prišla sta dol Mojzes in Eleazar z gore. In videla je vsa skupnost, da je umrl Aron, in jokala je za Aronom trideset dni vsa hiša Izraelova.

21

In slišal je kananejski kralj Arad, ki je prebival v puščavi, da je Izrael prišel po poti Atarein, in se je boril proti Izraelu ter vzel od njih ujetnike kot plen. In Izrael je molil Gospodu in rekel: Če mi izročiš to ljudstvo v roke, ga bom popolnoma uničil in njegova mesta. In Gospod je slišal glas Izraela in izročil Kanaanca pod njihov nadzor ter ga posvetil uničenju skupaj z njegovimi mesti, in poklicali so ime tistega kraja Prekletstvo.

In ko so odšli iz gore Hor po poti k Rdečemu morju, so obkrožili deželo Edom, in ljudstvo je postalo malodušno na poti. In ljudstvo je govorilo proti Bogu in proti Mojzesu, rekoč: Zakaj to? Si nas izpeljal iz Egipta, da bi nas ubil v puščavi? Ker ni kruha niti vode, in naša duša se je gnusila tega brezvrednemu kruhu. In Gospod je poslal v ljudstvo smrtonosne kače, in ugriznile so ljudstvo, in veliko ljudi izmed sinov Izraela je umrlo. In ljudstvo je prišlo k Mojzesu in govorilo: Grešili smo, ker smo govorili zoper Gospoda in zoper tebe. Moli torej h Gospodu, naj odstrani od nas kačo. In Mojzes je molil h Gospodu za ljudstvo, in Gospod je rekel Mojzesu: Naredi si kačo in jo postavi na drog, in zgodilo se bo, če kača ugrize človeka, da bo vsak, ki je bil ugriznjen, živel, ko jo bo videl. In Mojzes je naredil bronasto kačo in jo postavil na znamenje, in zgodilo se je, da kadar koli je kača ugriznila človeka in je pogledal na bronasto kačo, je živel.

Sinovi Izraela so odšli in taborili v Obotu. In so odšli iz Obota in so se utaborili v Achalgi onkraj v puščavi, ki je nasproti Moabu,

proti vzhodu sonca. In od tam so odšli in so se utaborili v dolini Zared. In od tam so odšli in se utaborili onkraj Arnona v puščavi, ki se razteza od meja Amorejcev, kajti Arnon je meja Moaba, med Moabom in Amorejcem. Zato je rečeno v knjigi: Vojna Gospoda je zažgala Zahab in hudournike Arnona. Potoke je določil, da se Er naseli, in je dodan k mejam Moaba.

In od tam je bil vodnjak, ta vodnjak, o katerem je Gospod rekel Mojzesu: Zberi ljudstvo in dal jim bom vodo za pitje. Tedaj je Izrael zapel to pesem ob vodnjaku: Začnite mu, vodnjak, Izkopali so ga vladarji, izklesali so ga kralji narodov v njihovem kraljestvu, med njihovim vladanjem. In od studenca v Manthanaein, in od Manthanaein v Naaliel, in od Naaliel v Bamoth, in od Bamoth v Ianin, ki je v moabski ravnini, od vrha izklesane gore, ki gleda proti puščavi.

In poslal je Mojzes starešine h kralju Amorejcev Sihonu z miroljubnimi besedami, rekoč, Šli bomo skozi tvojo deželo, po poti bomo potovali, ne bomo zavili niti na polje niti v vinograd, Ne bomo pili vode iz tvojega vodnjaka, šli bomo po kraljevi poti, dokler ne preidemo tvojih meja. In Sihon ni dal Izraelu priti skozi njegove meje, in Sihon je zbral vse svoje ljudstvo, in odšel je, da se postavi v boj proti Izraelu v puščavo, in prišel je v Jahaz, in postavil se je v boj proti Izraelu. In Izrael ga je udaril z mečem in vzeli so v last njegovo zemljo od Arnona do Jaboka, do sinov Amona, ker je Jazer meja sinov Amona. In vzel je Izrael vsa ta mesta in prebival je Izrael v vseh mestih Amorejcev, v Hešbonu in v vseh mestih, ki mejijo nanj. Je namreč Hesebon mesto Sihona, kralja Amorejcev, in ta se je prej bojeval proti kralju Moaba, in vzeli so vso njegovo zemljo, od Aroerja do Arnona. Zaradi tega bodo razlagalci ugank rekli: Pridite v Hešbon, da bo zgrajena in pripravljena Sihonova prestolnica, Ker je ogenj šel ven iz Hešbona,

plamen iz mesta Sihon, in je požrl do Moaba, in je pogoltnil stebre Arnona. Gorje tebi, Moab, propadlo je ljudstvo Kamoševo, njihovi sinovi so bili predani, da se ohranijo, in njihove hčere so ujetnice kralja Amorejcev Sihona. In njihovo seme bo propadlo, od Hešbona do Daibona, in žene so še dodatno zanetile ogenj nad Moabom.

Izrael pa se je naselil v vseh mestih Amorejcev. Mojzes je poslal izzvediat Jazer, in zajeli so ga in njegove vasi ter izgnali Amorejca, ki je prebival tam. In vrnivši se, so šli gor po poti v Bašan. Izšel je Og, kralj Bašana, naproti njim, in vse njegovo ljudstvo v vojno v Edrei. In rekel je Gospod Mojzesu: Ne boj se ga, ker sem ga izročil v tvoje roke, in ves njegov narod, in vso njegovo zemljo, in storil boš z njim, kakor si storil s Sihonom, kraljem Amorejcev, ki je prebival v Hešbonu. In udarili so ga in njegove sinove ter vse njegovo ljudstvo, tako da niso pustili nobenega preživelega, in podedovali so njegovo deželo.

22

Sinovi Izraela so odšli in se utaborili zahodno od Moaba ob Jordanu nasproti Jerihi. In videl je Balak, sin Sepforja, vse, kar je naredil Izrael Amorejcu, Moab se je zelo bal ljudstva, ker so bili številni, in Moab se je grozil pred sinovi Izraela. In rekel je Moab svetu starešin Midiana: Zdaj bo ta skupnost polizala vse okoli nas, kakor tele polize zelene stvari s polja. Balak, sin Cipora, je bil takrat kralj Moaba. In poslal je odposlance k Balaamu, sinu Beorja iz Petorja, ki je na reki dežele sinov njegovega ljudstva, da ga pokličejo, rekoč: Glej, ljudstvo je prišlo iz Egipta, in glej, pokrilo je videz zemlje, in to sedi ob meni. In sedaj pridi in preklej mi to ljudstvo, ker je močnejše od nas, če bomo sploh zmožni jih premagati, in izgnal jih bom iz dežele, ker vem, da so tisti, ki jih ti

blagosloviš, blagoslovljeni, in tisti, ki jih ti preklinjaš, so prekleti. Šel je svet starešin Moaba in svet starešin Midiana z prerokovanjem v rokah, prišli so k Bileamu in mu povedali Balakove besede. In rekel je k njim: Prenočite tukaj to noč in odgovoril bom vam stvari, katere bi govoril Gospod k meni. In ostali so vladarji Moaba pri Balaamu.

In Bog je prišel k Balaamu in mu rekel: Kaj ti ljudje pri tebi? In Balaam je rekel Bogu: Balak, sin Sefórja, kralj Moába, jih je poslal k meni rekoč: Poglej, ljudstvo je prišlo iz Egipta in je pokrilo površino zemlje, in to sedi ob meni, in zdaj pridi, prekolni mi ga, če bom morda zmožen udariti ga in ga izgnati iz dežele. In rekel je Bog Balaamu: Ne boš šel z njimi niti ne boš preklel ljudstva, kajti blagoslovljeno je. In ko je vstal Balaam zjutraj, je rekel vladarjem Balaka: Odidite k svojemu gospodu, Bog mi ne dopušča iti z vami. In vladarji Moaba so vstali, prišli k Balaku in rekli: Balaam ne želi iti z nami.

In Balak je še naprej pošiljal vladarje, več in bolj častne od teh. Prišli so k Bileamu in mu rekli: Tako pravi Balak, sin Ciporjev: Prosim te, ne obotavljaj se priti k meni. Častno te bom namreč počastil in storil bom zate vse, kar boš rekel, zato pridi in mi preklej to ljudstvo. In Balaam je odgovoril in rekel Balakovim vladarjem: Če bi mi Balak dal polno hišo srebra in zlata, ne bi mogel prestopiti besede Gospoda Boga, da bi storil to malo ali veliko po svoji misli. In sedaj ostanite tukaj tudi vi to noč, in vedel bom, kaj bo Gospod še govoril k meni. In Bog je ponoči prišel k Balaamu in mu rekel: Če so ti ljudje prišli, da te pokličejo, vstani in pojdi z njimi, toda storiti moraš to, kar ti bom govoril.

In Balaam je zjutraj vstal, osedlal svojo oslico in šel z vladarji Moaba. In Bog je bil jezen v jezi, ker je on šel, in vstal je angel

Boga, da mu nasprotuje, in on je jezdil na svoji oslici in dva njegova služabnika sta bila z njim. In ko je oslica videla Božjega angela, ki je stal nasproti na poti, in meč, izvlečen v njegovi roki, se je oslica obrnila s poti in šla v ravnino, in udaril jo je s svojo palico, da bi jo usmeril nazaj na pot.

In angel Boga je stal v brazdah vinograda, ograja od tod in ograja od tod. In ko je oslica videla Božjega angela, se je pritisnila k zidu in zdrobila Bileamovo nogo ob zid, in on je nadaljeval, da jo udarja.

Angel Boga je še dodal in odšel ter obstal na ozkem mestu, kjer ni bilo mogoče zaviti ne desno ne levo. In ko je oslica videla Božjega angela, je sedla pod Bileamom, in Bileam se je razjezil in udarjal oslico s palico. In Bog je odprl usta oslice in reče Balaamu: Kaj sem ti storila, da si me že tretjič udaril? In Balaam je rekel oslici: Ker si se mi posmehovala, in če bi imel meč v roki, že bi te prebodel. In oslica reče Balaamu: Ali nisem jaz tvoja oslica, na kateri si jahal od svoje mladosti do današnjega dne? Ali sem ti kdaj tako storila s prezirom? On pa je rekel: Ne. Bog pa je razkril oči Bileama, in ta zagleda angela Gospoda, ki stoji nasproti na poti, z izvlečenim mečem v roki, in upognil se je ter se poklonil z obrazom do tal. In rekel mu je angel Boga: Zakaj si udaril svojo oslico že tretjič? Glej, jaz sem šel ven zaradi tvojega obrekovanja, ker tvoja pot ni bila elegantna pred menoj, in oslica me je videla ter se obrnila od mene že tretjič. In če ne bi obrnila vstran, zdaj bi torej tebe ubil, njo pa bi ohranil. In rekel je Balaam angelju Gospoda: Grešil sem, kajti nisem vedel, da si se mi ti postavil nasproti na poti v srečanje, in sedaj, če ti to ne bo zadostovalo, se bom obrnil nazaj. In angel Boga je rekel Balaamu: Pojdi z možmi, vendar besedo, ki ti jo bom rekel, to boš pazil govoriti. In Balaam je šel z vladarji Balaka.

In ko je Balak slišal, da je prišel Balaam, je odšel naproti njemu v mesto Moab, ki leži na mejah Arnona, ki je na robu meja. In rekel je Balak Balaamu: Ali nisem poslal k tebi, da te pokličem? Zakaj nisi prišel k meni? Mar res ne bom mogel te počastiti? In rekel je Balaam Balaku: Glej, prišel sem k tebi sedaj. Ali bom zmožen govoriti karkoli? Besedo, katero bo Bog vrgel v moja usta, to bom govoril. In Balaam je šel z Balakom in prišla sta v mesta predmestij. In Balak je žrtvoval ovce in teleta ter poslal Balaamu in vladarjem, ki so bili z njim. In zgodilo se je zjutraj, in Balak je vzel Balaama ter ga pripeljal gor na steber Baala in mu od tam pokazal del ljudstva.

23

In Balaam je rekel Balaku: Zgradi mi tukaj sedem oltarjev in pripravi mi tukaj sedem telet in sedem ovnov. In Balak je naredil na način, kot mu je rekel Balaam, in daroval tele in ovna na oltar. In Balaam je rekel Balaku: Stoj pri svojih žrtvah, in šel bom, če se mi bo prikazal Bog v srečanju, in besedo, ki mi jo pokaže, bom naznanil tebi. In Balak je stal pri svojih žrtvah. In Balaam je šel vprašati Boga, in je šel naravnost, in prikazal se je Bog Balaamu, in rekel mu je Balaam: Sedem oltarjev sem pripravil in daroval sem tele in ovna na oltar. In Bog je vrgel besedo v usta Bileama in mu rekel: Obrni se k Balaku in tako govori. In obrnil se je k njemu, on pa je stal pri svojih žgalnih darovih in vsi vladarji Moaba z njim, in duh Božji je prišel nadenj. In ko je vzel svojo prisposodbo, je rekel: Iz Mezopotamije me je poklical Balak, kralj Moaba, z gora z vzhoda, rekoč: Pridi, preklini mi Jakoba, in pridi, preklini mi Izraela. Kaj naj blagoslovim tistega, ki ga ne preklinja Gospod? Ali kaj naj preklinjem tistega, ki ga ne preklinja Bog? Ker ga bom videl z vrha gora in ga bom opazoval s hribov, glej, ljudstvo bo prebivalo samo in ne bo štetu med narodi. Kdo je izpopolnil seme

Jakoba in kdo bo preštel klane Izraela? Naj umre moja duša med dušami pravičnih in naj postane moje seme kakor seme teh.

In rekel je Balak Balaamu: Kaj si mi storil? Poklical sem te, da prekolneš moje sovražnike, in glej, blagoslovil si jih z blagoslovom. In rekel je Balaam Balaku: Ali ne bom pazil govoriti to, kar bi Bog vložil v moja usta? In Balak je rekel k njemu: Pridi še z menoj na drugo mesto, od koder ga ne boš videl od tam, ampak boš videl samo nek del njega, vsega pa ne boš videl, in preklini mi ga od tam.

In ga je vzel na stražni stolp na polju, na vrh izklesanega, in tam zgradil sedem oltarjev ter daroval tele in ovna na oltarju. In rekel je Balaam Balaku: Stoj pri svojih žrtvah, jaz pa bom šel vprašati Boga. In Bog je srečal Balaama in vložil besedo v njegova usta ter rekel: Vrni se k Balaku in to boš govoril. In obrnil se je k njemu, on pa je stal nad svojo celotno žgalno daritvijo, in vsi vladarji Moaba z njim, in Balak mu je rekel: Kaj je govoril Gospod? In je vzel svojo prisposodbo ter rekel: Vstani, Balak, in poslušaj, prisluhni, priča, sin Sephora. Bog ni kot človek, da bi lagal, niti kot sin človeka, da bi bil ogrožen. Ali ne bo storil, kar je rekel? Ali ne bo ostal pri tem, kar je govoril? Glejte, prevzel sem blagoslavljanje, blagoslovil bom in ne bom odvrnil. V Jakobu ne bo truda, niti ne bo videti truda v Izraelu. Gospod, njegov Bog, je z njim, slava vladarjev je v njem. Bog, ki ga je izpeljal iz Egipta, je zanj kot slava enorog. Kajti ni vedeževanja v Jakobu niti prerokovanja v Izraelu; ob pravem času bo rečeno Jakobu in Izraelu, kaj bo izpolnil Bog. Glejte, ljudstvo bo vstalo kot levji mladič in se bo dvignilo kot lev; ne bo spalo, dokler ne bo pojedlo plena in ne bo pilo krvi ranjenih.

In rekel je Balak Balaamu: niti s preklinjanjem ga ne preklinjai mi, niti ga ne blagoslavlaj. In odgovarjajoč je Balaam rekel Balaku: Ali ti nisem govoril, rekoč: besedo, ki jo govori Bog, to bom naredil? In rekel je Balak Balaamu: Pridi, vzel te bom na drugo mesto, če bo to ugodno Bogu, in preklini mi ga od tam. In Balak je vzel Balaama na vrh Fogorja, ki se razteza v puščavo. In rekel je Balaam Balaku: Zgradi mi tukaj sedem oltarjev in pripravi mi tukaj sedem telet in sedem ovnov. In Balak je naredil tako, kot mu je rekel Balaam, in daroval tele in ovna na oltar.

24

In ko je Balaam videl, da je dobro pred Gospodom blagoslavlјati Izraela, ni šel po svoji navadi v srečanje znamenjem in obrnil je svoj obraz v puščavo. In dvignivši Balaam svoje oči, zagleda Izrael utaborjen po rodovih, in nanj je prišel Božji duh. In vzevši svojo prisodobno, je rekel: Pravi Balaam, sin Beora, pravi mož, ki resnično vidi Pravi, da sliši besede Mogočnega, kdor je videl videnje Boga v spanju, odkriti so njegovi očesi. Kako lepi so tvoji domovi, Jakob, tvoji šotori, Izrael, Kot senčee doline in kot vrtovi ob reki, in kot šotori, katere je postavil Gospod, in kot cedre ob vodah. Iz njegovega semena bo prišel mož, ki bo vladal mnogim narodom, in Gogovo kraljestvo bo povišano, in njegovo kraljestvo bo naraslo. Bog ga je vodil iz Egipta kot slavo samoroga. Pojedel bo narode svojih sovražnikov in izsesal kostni mozeg iz njihovih debelih delov, s svojimi puščicami pa bo prestrelil sovražnika. Polegši se, spočil je kot lev in kot mladič; kdo ga bo dvignil? Tisti, ki te blagoslavlјajo, so blagoslovlјeni, in tisti, ki te preklinјajo, so prekleti.

In Balak je bil jezen na Balaama in je udaril skupaj s svojimi rokami, in Balak je rekel Balaamu: Poklical sem te, da bi preklel

mojega sovražnika, in glej, blagoslavljač si ga blagoslovil že tretjič. Sedaj torej beži na svoj kraj. Rekel sem, da te bom počastil, in sedaj te je Gospod prikrajšal slave. In rekel je Balaam Balaku: Ali nisem tudi tvojim glasnikom, katere si poslal k meni, govoril, rekoč, Če mi Balak da svojo hišo polno srebra in zlata, ne bom zmožen prestopiti Gospodove besede, da bi naredil dobro ali zlo po svoji volji; kar bo rekel Bog, to bom rekel. In sedaj glej, odtečem v svoj kraj; pridi, svetoval ti bom, kaj bo to ljudstvo storilo tvojemu ljudstvu ob koncu dni.

In ko je vzel svojo prispodobo, je rekel,

Pravi Balaam, sin Beorja, pravi mož, ki resnično vidi, sliši besede Boga, pozna znanje od Najvišjega in vidi videnje Boga v spanju, odkrite so njegove oči. Pokazal mu bom, a ne sedaj, blagoslovil bom, a se ne približuje. Vzšla bo zvezda iz Jakoba, vstal bo mož iz Izraela in zdrobil bo voditelje Moaba ter oplnil vse sinove Seta. In Edom bo dediščina, in dediščina bo Ezav, njegov sovražnik, Izrael pa je deloval v moči. In vstal bo iz Jakoba in uničil bo reševanega iz mesta. In ko je videl Amaleka in vzel svojo prispodobo, je rekel: Začetek narodov je Amalek, in njihovo seme bo propadlo. In ko je videl Kenijca in vzel njegovo prispodobo, je rekel: Močno je tvoje prebivališče, in če postaviš svoje gnezdo v skali, In če bo Beorju gnezdo zvijačnosti, te bodo Asirci odpeljali v ujetništvo. In ko je videl Oga in vzel njegovo prispodobo, je rekel: O, o, kdo bo živel, ko bo te stvari postavil Bog? In iz rok Kitijcev bo prišel, in mučili bodo Asirijo, in mučili bodo Hebrejce, in tudi sami bodo soglasno propadli. In Bileam je vstal in odšel, obrnil se je nazaj na svoj kraj, in Balak je odšel k sebi.

In prebival je Izrael v Šittimu, in oskrunjeno je bilo ljudstvo z nečistovanjem z moabskimi hčerami. In poklicali so jih k daritvam njihovih malikov, in ljudstvo je jedlo od njihovih daritev, in molili so se njihovim malikom, In Izrael se je predal Baal Peoru, in Gospod se je razjezil nad Izraelom. In rekel je Gospod Mojzesu: Vzemi vse voditelje ljudstva in kaznuj jih pred Gospodom nasproti soncu, in odvrnil se bo bes jeze Gospoda od Izraela. In rekel je Mojzes plemenom Izraela: Ubijte vsak svojega lastnega, ki je bil posvečen Baal Peorju. In glej, moški izmed sinov Izraela je prišel in pripeljal svojega brata k Madianitki pred Mojzesom in pred vso skupnostjo sinov Izraela, oni pa so jokali pri vratih šotora pričevanja. In ko je videl Pinehas, sin Eleazarja, sina Arona, duhovnika, je vstal iz srede zbora in vzel verižni bič v roko, Vstopil je za Izraelcem v šotor in prebodel oba, tako Izraelca kot tudi ženo, skozi njeno maternico, in kuga se je prenehala med sinovi Izraela. Mrtvih v kugi je bilo štiriindvajset tisoč.

In Gospod je govoril k Mojzesu rekoč, Pinehas, sin Eleazarja, sina duhovnika Arona, je umiril moj bes proti sinovom Izraela, ko je bil goreč z mojo gorečnostjo med njimi, in nisem uničil sinov Izraela v moji gorečnosti. Tako sem rekel: Glej, jaz mu dajem zavezo miru, In bo njemu in njegovemu semenu z njim zaveza večnega duhovništva, ker je bil goreč za svojega Boga in je opravil spravo za sinove Izraela. Ime udarjenega Izraelca, ki je bil udarjen skupaj z Madianitko, pa je bilo Zambri, sin Salmona, vladar hiše družine Simeonove. In ime žene Madianitke, ki je bila udarjena, je bilo Hasbi, hči Sura, vladarja naroda Ommoth, hiše družine Madiam.

In Gospod je govoril k Mojzesu, rekoč: Govori sinovom Izraela, rekoč, Bodite sovražni do Madijancev in udarite jih. ker so oni sovražni do vas v prevari, kolikor vas prevarajo zaradi Fogorja,

in zaradi Hazbije, hčere vladarja Midjana, njihove sestre, ki je bila udarjena na dan udarcev zaradi Fogorja.

26

In zgodilo se je po udarcu, da je Gospod govoril k Mojzesu in duhovniku Eleazarju rekoč, Vzemi popis vse skupnosti sinov Izraela, starih dvajset let in več, po njihovih očetovskih hišah, vseh tistih, ki gredo v boj v Izraelu.

In Mojzes in duhovnik Eleazar sta govorila v Arabot Moabu pri Jordanu nasproti Jerihi, rekoč, Od dvajset let in zgoraj, na način, kot je ukazal Gospod Mojzesu, in sinovi Izraela, ki so izšli iz Egipta, Ruben, prvorojenec Izraela; sinovi Rubena pa: Enoh in ljudstvo Enoha, Fallu, ljudstvo Falluja. Asronu ljudstvo Asroneija, Charmiju ljudstvo Charmija. To so rodovi Rubena, in njihovo štetje je bilo triinštirideset tisoč sedemsto trideset.

In sinovi Palluja: Eliab. In sinovi Eliaba: Namuel, Datan in Abiram. Ti so bili poklicani iz zbora, ti so tisti, ki so vstali proti Mojzesu in Aronu v zboru Koraha, v vstaji proti Gospodu. In zemlja je odprla svoja usta ter pogoltnila njih in Koraha ob smrti njegove skupnosti, ko je ogenj požrl dvesto petdeset, in postali so znamenje, Sinovi Koraha pa niso umrli.

In sinovi Simeona: ljudstvo sinov Simeona, Namuelu ljudstvo Namuelijevcev, Jaminu ljudstvo Jaminijevcev, Jahinu ljudstvo Jahinijevcev. Zarahu ljudstvo zaraijevsko, Savlu ljudstvo savlijsko. Ti so ljudstva Simeona iz njihovega popisa, dvaindvajset tisoč in dvesto.

Sinovi Juda pa so bili Er in Onan, in Er in Onan sta umrla v deželi Kanaan. In postali so sinovi Juda po njihovih rodovih: Šilonu rod Šilonski, Faresu rod Fareski, Zari rod Zarajski. Sinovi Faresa pa so bili: Asronu ljudstvo Asronitsko, Iamunu ljudstvo Iamunitsko. Ti so ljudstva Juda po njihovem pregledu, šestinsedemdeset tisoč petsto.

In sinovi Isaharja glede na njihove rodove: Toli, rod Tolajevcev; Fui, rod Fuajevcev, K Iasoubu ljudstvo Iasoubijev, k Samramu ljudstvo Samramijev. Ta ljudstva Isaharja iz njihovega popisa, štiri in šestdeset tisoč štiristo.

Sinovi Zebuluna po njihovih rodovih: Saredu rod Saredijevcev, Allonu rod Allonijevcev, Allelu rod Allelijevcev. Ta ljudstva Zabulona iz njihovega popisa, šestdeset tisoč in petsto.

Sinovi Gada po njihovih rodovih: k Safonu, rod Safonski; k Agiju, rod Agijski; k Suniju, rod Sunijski, K Azenu, ljudstvo Azeni; k Addiju, ljudstvo Addi. Arodu ljudstvo Aroadi, Arielu ljudstvo Arieli. To so ljudstva sinov Gada po njihovem popisu: štiriinštirideset tisoč petsto.

Sinovi Ašerja po njihovih rodovih: Jaminu rod Jaminitov, Jesouju rod Jesoutov, Bariji rod Bariaitov. Koberju ljudstvo Koberijevo, Melchielu ljudstvo Melchielijevo. Ime Asherjeve hčere je bilo Sara. Ta ljudstva Ašerja iz njihovega popisa, triinštirideset tisoč štiristo.

Sinovi Jožefa po njihovih klanih, Manase in Efraim.

Sinovi Manasseja: Machiru ljudstvo Machiritsko, in Machir je zaplodil Gileada; Gileadu ljudstvo Gileaditsko. In to so sinovi

Galaada: Ahiezer, ljudstvo Ahiezeritov; Chelegu, ljudstvo Chelegitov. Esrielu ljudstvo Esrielijevcev, Sihemu ljudstvo Sihemijevcev, Symaerju ljudstvo Symaersko in Opherju ljudstvo Ophersko. In Salpaad, sin Oferja, ni imel sinov, ampak samo hčere, in to so imena hčera Salpaada: Mala, Noua, Eglā, Melha in Tērsa. Ti so ljudstva Manasejeva po njihovem popisu, dvainpetdeset tisoč in sedemsto.

In ti so sinovi Efraima: Sutala, ljudstvo Sutralancev; Tanah, ljudstvo Tanahcev. Ti so sinovi Suthala, Edenu, ljudstvo Edenijcev. Ta ljudstva Efraima iz njihovega popisa: dva in trideset tisoč in petsto. Ta so ljudstva sinov Jozefa po njihovih ljudstvih.

Sinovi Benjamina po njihovih rodovih: Baletu rod Balitov, Asuberju rod Asuberitov, Iahiranu rod Iahiranitov.

Sofanu, ljudstvo Sofanovo. Sinovi Baleta so bili Adar in Noeman; Adarju je pripadalo ljudstvo Adarijcev in Noemanu ljudstvo Noemančanov. Ti so sinovi Benjamina po njihovih rodovih iz njihovega popisa, petintrideset tisoč petsto.

In sinovi Dana po njihovih rodovih: Šuham, ljudstvo Šuhamitov; to so ljudstva Dana po njihovih rodovih. Vsa ljudstva Sameijevcev po njihovem popisu, štiriinšestdeset tisoč štiristo.

Sinovi Neftalija po njihovih rodovih: Asielu rod Asielijev, Gavniyu rod Gavnijev. Jeserju ljudstvo Jeserijevcev, Sellemu ljudstvo Sellemijevcev. Ta ljudstva Neftalija iz njihovega popisa, štirideset tisoč in tristo.

To je popis sinov Izraela: šeststo tisoč in tisoč sedemsto trideset.

In Gospod je govoril k Mojzesu rekoč, Tem bo razdeljena zemlja, da jo dedujejo po številu imen. Tistim, ki jih je več, boš povečal dediščino, in tistim, ki jih je manj, boš zmanjšal njihovo dediščino; vsakemu bo dana njegova dediščina, kakor so bili prešteti. Z žrebanjem bo razdeljena zemlja po imenih, po rodovih njihovih očetov jo bodo podedovali. Z žrebom boš razdelil njihovo dediščino med številnimi in maloštevilnimi.

In sinovi Levija po njihovih rodovih: Gedson, rod Gedsonski; Kaat, rod Kaatski; Merari, rod Merarski. To so ljudstva sinov Levija: ljudstvo Lobenijcev, ljudstvo Hebronijcev, ljudstvo Korejcev in ljudstvo Mousijcev, in Kaat je zaplodil Amrama. Ime njegove žene pa je bilo Jokabeda, hči Levija, ki je rodila te Leviju v Egiptu, in rodila je Amramu Arona in Mojzesa ter Mirjam, njuno sestro. In postali so Aronu Nadab, Abiud, Eleazar in Itamar. In umrla sta Nadab in Abiud, ko sta prinašala tuj ogenj pred Gospodom v puščavi Sinaj. In postali so iz njihovega popisa triindvajset tisoč, vsak moški, star en mesec in več, kajti niso bili šteti skupaj med sinovi Izraela, ker jim ni dan žreb med sinovi Izraela.

In to je popis Mojzesa in duhovnika Eleazarja, ki sta pregledala sinove Izraela v Arabotu Moabskem, pri Jordanu nasproti Jerihe. In med temi ni bilo nikogar od tistih, ki so bili pregledani po Mojzesu in Aronu, ko sta pregledala sinove Izraela v Sinajski puščavi. Ker je Gospod rekel njim: S smrtjo boste umrli v puščavi, in ni ostal od njih niti eden, razen Kaleba, sina Jefunejega, in Jozueta, sina Nunovega.

In pristopile so hčere Salpaada, sina Oferja, sina Galaada, sina Mahirja iz ljudstva Manaseja, sinov Jožefa, in ta so njihova imena: Maala, Noua, Egla, Melha in Tersa, In stoječ pred Mojzesom in pred Eleazarjem, duhovnikom, in pred vladarji in pred vso skupnostjo pri vratih šotora pričevanja, pravijo, Naš oče je umrl v puščavi, in sam ni bil v sredi zbora, ki se je zbral pred Gospodom v zboru Koraha, ker je umrl zaradi svojega greha, in sinovi mu niso bili rojeni. Naj ne bo izbrisano ime našega očeta iz srede njegovega ljudstva, ker nima sina. Dajte nam posest med brati našega očeta. In Mojzes je prinesel njihovo sodbo pred Gospoda.

In Gospod je govoril k Mojzesu, Govori: Pravilno so govorile hčere Salpaada. Dal jim boš posest dediščine med brati njihovega očeta in prenesel boš dediščino njihovega očeta nanje. In sinovom Izraela boš govoril, Rekoč: če človek umre in nima sina, prenesete njegovo dediščino njegovi hčeri. Če pa nima hčere, boste dali dedščino njegovemu bratu. Če pa nima bratov, boste dali dediščino bratu njegovega očeta. Če pa ne bo bratov njegovega očeta, boste dali dediščino najbližjemu sorodniku iz njegovega rodu, da podeduje njegovo, in to bo sinovom Izraela pravilo sodbe, kakor je zapovedal Gospod Mojzesu.

In rekel je Gospod Mojzesu: Pojdi gor na goro onkraj Jordana, na goro Nabau, in poglej deželo Kanaan, ki jo jaz dajem Izraelovim sinovom v last. In videl boš jo, in pridružen boš k svojemu ljudstvu tudi ti, kakor je bil pridružen tvoj brat Aron na gori Hor. Ker ste prestopili mojo besedo v puščavi Sin, ko se je skupnost upirala, da bi me posvetili, niste me posvetili pri vodi pred njimi; to je voda ugovora v Kadešu v puščavi Sin. In Mojzes je rekel h Gospodu, Naj Gospod, Bog duhov in vsega mesa, imenuje človeka nad to skupnostjo, Kdor bo šel ven pred njihovim obličjem

in kdor bo vstopil pred njihovim obličjem in kdor jih bo izpeljal in kdor jih bo pripeljal, in skupnost Gospoda ne bo bila kakor ovce, ki nimajo pastirja. In Gospod je govoril Mojzesu, rekoč: Vzemi k sebi Jozueta, sina Nuna, moža, ki ima duha v sebi, in položil boš svoje roke nanj. In postavil boš njega pred duhovnika Eleazarja in zapovedal boš njemu pred vso skupnostjo, in zapovedal boš o njem pred njimi. In dal boš od svoje slave nanj, da bi mu sinovi Izraela poslušali. In pred duhovnikom Eleazarjem bo stal, in vprašali ga bodo za sodbo razodejanj pred Gospodom. Na njegovo besedo bodo šli ven in na njegovo besedo bodo vstopili on in sinovi Izraela soglasno, in vsa skupnost.

In Mojzes je naredil, kot mu je ukazal Gospod, in vzel je Jozueta ter ga postavil pred duhovnika Eleazarja in pred vso skupnost, In položil je svoje roke nanj in ga postavil, kakor je zapovedal Gospod Mojzesu.

28

In Gospod je govoril k Mojzesu rekoč, Ukaži sinovom Izraela in jim reci: Moje darove, moje darove, moje daritve v dišeč vonj ohranite, da jih prinašate meni na mojih praznikih. In rekel boš k njim: Te daritve, kolikor jih boste prinesli Gospodu: jagnjeta, enoletna, brez madeža, dve na dan v žgalno daritev, nenehno. Eno jagnje boš naredil zjutraj in drugo jagnje boš naredil zvečer.

In naredil boš desetino efaha fine moke za žrtev, zmešano z oljem, v četrtini hina. Nenehna žgalna daritev, ki je bila darovana na gori Sinaj v prijeten vonj Gospodu. In njegov pitni dar, četrtino hina za eno jagnje, boš v svetišču izlil pitni dar močne pijače Gospodu, In drugo jagnje boš naredil proti večeru, po njegovi daritvi in po njegovi pitni daritvi boste naredili v vonj dišave

Gospodu. Na dan sobote prinesete dva enoletna jagnjeta brez madeža in dve desetinki fine moke, mešane z oljem, za daritev in pitno daritev. Žrtveni dar sabatov v sabatih na neprestani žrtveni dar in njegovo pitno daritev.

In ob mlajših lunah boste prinesli žgalno daritev Gospodu: dva teleta iz goveda, enega ovna in sedem enoletnih jagnjat brez madeža. Tri desetine fine moke, mešane v olju, enemu teletu, in dve desetine fine moke, mešane v olju, enemu ovnu, Desetina desetine fine moke, mešane v olju, za eno jagnje, daritev prijetnega vonja, darovanje Gospodu. Njihova pitna daritev bo polovica hina za eno tele in tretjina hina za enega ovna. In četrtna hina vina bo za eno jagnje, to je žgalna daritev mesec za mesecem v mesecih leta.

In enega kozlička iz koz za greh Gospodu, poleg nenehne celotne žgalne daritve, bo narejena tudi njegova pitna daritev.

In v prvem mesecu, štirinajstega dne meseca, je pasha Gospodu. In na petnajsti dan tega meseca bo praznik, sedem dni boste jedli nekvašen kruh. In prvi dan, imenovan sveti, bo za vas; vsega hlapčevskega dela ne boste opravljali. In prinesli boste žgalne daritve kot daritev Gospodu: dva teleta iz goveda, enega ovna, sedem enoletnih jagnjet; brezhibni naj bodo vam. In njihova žrtev naj bo fina moka, mešana z oljem: tri desetinke za enega teleta in dve desetinki za enega ovna. Desetino boš naredil za eno jagnje, za sedem jagnjet. In enega kozlička iz koz za greh, da se opravi spravilo za vas, Razen celotne žgalne daritve nenehne jutranje, ki je nenehna žgalna daritev. Te stvari boste tako izvajali vsak dan sedem dni: dar, ognjeno daritev v prijeten vonj Gospodu; poleg stalne žgalne daritve boš pripravil njegovo pitno daritev. In

sedmi dan bo za vas klican svet; vsega hlapčevskega dela ne boste opravljali v njem.

In na dan prvega sadja, ko prinesete novo daritev Gospodu ob tednih, bo vam sveti sklic, nobenega hlapčevskega dela ne boste opravljali. In prinesli boste žgalne daritve v dišeči vonj Gospodu: dva teleta iz goveda, enega ovna, sedem enoletnih jagnjat brez madeža. Njihova žrtev je bila fina moka, mešana v olju: tri desetine za enega teleta in dve desetini za enega ovna. Desetina za vsakega jagnjeta, za sedem jagnjet, In kozlička iz koz enega glede greha, da se opravi sprava za vas, poleg stalne celotne žgalne daritve In njihovo žrtev boste naredili meni; brezhibni bodo vam, in njihove libacije.

29

V sedmem mesecu, prvi dan meseca, bo za vas sklican sveti zbor. Ne boste opravljali nobenega hlapčevskega dela; dan pomena bo za vas. In naredili boste žgalne daritve v vonj dišave Gospodu: enega teleta iz goveda, enega ovna, sedem enoletnih jagnjat brez madeža. Njihova žrtev je bila fina moka, mešana v olju: tri desetine za enega teleta in dve desetini za enega ovna, Desetina za vsakega jagnjeta, za sedem jagnjet, In enega kozlička iz koz za greh, da se opravi spravilo za vas, Razen žgalnih daritev mlaja in njihovih žrtev in njihovih pitnih daritev, in nenehne žgalne daritve, in njihovih žrtev in njihovih pitnih daritev po njihovi razlagi v vonj dišave Gospodu.

In deseti dan tega meseca bo za vas sveti sklic, in trpinčili boste svoje duše, in nobenega dela ne boste opravljali. In vi boste prinesli žgalne daritve v dišeči vonj Gospodu, daritve Gospodu: eno tele iz goveda, enega ovna, sedem enoletnih jagnjet; brezhibna

naj bodo vam. Njihova žrtev je bila fina moka, mešana v olju: tri desetine za enega teleta in dve desetini za enega ovna, Desetina za vsakega jagnjeta, za sedem jagnjet, In kozlička iz koz, enega za greh, da opravite pravno daritev za vas, razen tega za greh pravne daritve, in nenehno žgalno daritev, njeno daritev in njeno pitno daritev po predpisu, v vonj prijetnosti, daritev Gospodu.

In petnajsti dan tega sedmega meseca bo za vas sklican sveti dan, ne boste opravljali nobenega hlapčevskega dela, in praznovali boste ta praznik Gospodu sedem dni. In prinesli boste žgalne daritve kot daritev v vonj dišave Gospodu: na prvi dan trinajst telet iz goveda, dva ovna, štirinajst enoletnih jagnjet; brezhibna bodo. Njihove žrtve so fina moka, zmešana z oljem: tri desetine za enega teleta od trinajstih telet, in dve desetini za enega ovna od dveh ovnov, Desetina za vsako jagnje, za štirinajst jagnjet, In enega kozlička iz koz o grehu, razen nenehne celotne žgalne daritve, njihove daritve in njihove pitne daritve.

In na drugi dan dvanajst telet, dva ovna, štirinajst enoletnih jagnjat brez madeža. Njihovo žrtvovanje in njihova pitna daritev za teleta, ovne in jagnjeta po njihovem številu, po njihovi razlagi. In kozlička iz koz enega za greh, razen nenehne celotne žgalne daritve, njihove žrtve in njihove pitne daritve.

Na tretji dan enajst telet, dva ovna, štirinajst enoletnih jagnjet brez madeža. Njihovo žrtvovanje in njihova pitna daritev za teleta, ovne in jagnjeta po njihovem številu, po njihovi razlagi. In enega kozlička iz koz o grehu, razen nenehne celotne žgalne daritve, njihove daritve in njihove pitne daritve.

Na četrti dan deset telet, dva ovna, štirinajst enoletnih jagnjet brez madeža. Njihova žrtvovanja in njihove pitne daritve za teleta

in ovne in jagnjeta po njihovem številu, po njihovi razlagi. In enega kozlička iz koz za greh, poleg nenehne celotne žgalne daritve, njihove daritve in njihove pitne daritve.

Na peti dan devet telet, dva ovna, štirinajst enoletnih jagnjat brez madeža. Njihove žrtve in njihove pitne daritve za teleta in ovne in jagnjeta po njihovem številu, po njihovi razlagi. In enega kozlička iz koz o grehu, razen nenehne celotne žgalne daritve, njihove daritve in njihove pitne daritve.

Na šesti dan osem telet, dva ovna, štirinajst enoletnih jagnjat brez madeža. Njihove žrtve in njihove pitne daritve teletom in ovnom in jagnjetom po njihovem številu, po njihovi razlagi. In enega kozlička iz koz o grehu, razen nenehne celotne žgalne daritve, njihove daritve in njihove pitne daritve.

Na sedmi dan sedem telet, dva ovna, štirinajst enoletnih jagnjet brez madeža. Njihova žrtvovanja in njihove pitne daritve za teleta in ovne in jagnjeta po njihovem številu, po njihovi razlagi. In enega kozlička iz koz o grehu, razen nenehne celotne žgalne daritve, njihove daritve in njihove pitne daritve. In na osmi dan bo za vas zaključni zbor; nobenega hlapčevskega dela ne boste opravljali na ta dan. In prinesli boste žgalne daritve v dišeči vonj, daritve Gospodu: enega teleta, enega ovna, sedem enoletnih jagnjat brez madeža. Njihova žrtvovanja in njihove pitne daritve teletu in ovnu in jagnjetom po njihovem številu, po njihovi ureditvi. In enega kozlička iz koz o grehu, razen nenehne celotne žgalne daritve, njihove daritve in njihove pitne daritve.

Te stvari boste storili Gospodu na vaših praznikih, razen vaših molitev in vaših prostovoljnih darov, in vaših žgalnih daritev, in

vaših klavnih daritev, in vaših pitnih daritev, in vaših rešilnih daritev.

30

In Mojzes je govoril sinovom Izraela glede na vse, kar je Gospod zapovedal Mojzesu. In Mojzes je govoril k vladarjem rodov sinov Izraela, rekoč: To je beseda, ki jo je ukazal Gospod. Človek, ki bi zaobljubil zaobljubo Gospodu ali prisegel prisego ali se zavezal z zavezavo glede svoje duše, ne bo oskrunil svoje besede; vse, kar bi izšlo iz njegovih ust, bo storil. Če pa ženska obljubi obljubo Gospodu ali se zaveže z zavezavo v hiši svojega očeta v svoji mladosti, In če njen oče sliši njene molitve in njene obveznosti, ki jih je določila proti svoji duši, in njen oče molči, potem bodo veljale vse njene molitve in vse obveznosti, ki jih je določila proti svoji duši, ji ostanejo. Če pa njen oče zavrne na dan, ko sliši vse njene molitve in obveznosti, ki jih je določila proti svoji duši, ne bodo veljale, in Gospod jo bo očistil, ker je njen oče zavrnil.

Če pa, ko je postala, postane možu, in molitve njene so na njej po razločitvi ustnic njenih, katere je določila zoper svojo dušo In če sliši njen mož in ji molči na dan, ko sliši, tako bodo obstale vse njene molitve in njene obveznosti, ki jih je določila proti svoji duši. Če pa njen mož odkloni na dan, ko sliši, vse njene molitve in njene obveznosti, ki jih je določila glede svoje duše, ne ostanejo, ker je njen mož odklonil, in Gospod jo bo očistil.

In zaobljuba vdove in izgnane, kolikor koli bo zaobljubila glede na svojo dušo, bodo ostale pri njej. Če pa je v hiši njenega moža njena zaobljuba ali odlok glede njene duše s prisego, In če bo njen mož slišal in bo molčal ter ji ne bo zavrnil, bodo veljale vse

njene molitve in vse njene obveznosti, ki jih je določila glede svoje duše, bodo veljale proti njej. Če pa njen mož odstrani v katerikoli dan, ko sliši, vse, kar gre iz njenih ustnic glede na njene molitve in glede na obveznosti glede na njeno dušo, ne ostane njej, njen mož je odstranil, in Gospod jo bo očistil. Vsako zaobljubo in vsako prisego vezi, da škoduje duši, bo njen mož postavil ali odstranil. Če pa bo molče ostal tiho tisti dan, ko je slišal, bo s tem potrdil vse njene zaobljube in obveznosti, ki so nanjo vezane, ker je bil tiho tisti dan, ko je slišal. Če pa mož po dnevu, ko je slišal, to odstrani, bo vzel na sebe njegov greh. To so zakoni, kolikor jih je zapovedal Gospod Mojzesu, med možem in njegovo ženo, in med očetom in hčero v mladosti v hiši očeta.

31

In Gospod je govoril Mojzesu rekoč: Maščuj maščevanje sinov Izraela nad Madianiti, in nazadnje boš pridružen svojemu ljudstvu. Mojzes je govoril ljudstvu in rekel: Oborožite moške izmed sebe in jih postavite v bojno vrsto pred Gospodom zoper Midjan, da izvršite Gospodovo maščevanje nad Midjanom. Tisoč iz vsakega rodu, tisoč iz vsakega rodu, iz vseh rodov Izraelovih sinov pošljite v boj. In prešteli so iz izraelskih tisočev tisoč iz vsakega roda, dvanajst tisoč oboroženih za boj. In Mojzes jih je poslal, tisoč iz vsakega rodu, tisoč iz vsakega rodu z njihovo močjo, in Pinehasa, sina Eleazarja, sina duhovnika Arona, in svete posode, in trobente za signale v njihovih rokah.

In so se postavili v bojno vrsto proti Midjanu, kakor je ukazal Gospod Mojzesu, in so ubili vse moške. In kralje Midjana so ubili skupaj z njihovimi ranjenimi, in Evija, in Rekona, in Sura, in Ura, in Reboka, pet kraljev Midjana, in Bileama, sina Beorjevega, so ubili z mečem skupaj z njihovimi ranjenimi. Oplenili so ženske iz

Midjana in njihovo prtljago, njihovo živino, vse njihove posesti in njihovo moč. In vsa njihova mesta v njihovih naseljih in njihove kmetije so zažgali z ognjem. In vzeli so ves njihov plen in vse njihovo ropstvo, od človeka do živine. In pripeljali so k Mojzesu in k duhovniku Eleazarju ter k vsem sinovom Izraela ujetnike, plen in rop v tabor v Araboth Moab, ki je ob Jordanu nasproti Jerihi. In Mojzes in Eleazar, duhovnik, in vsi vladarji skupnosti so šli ven v srečanje z njimi zunaj tabora. In Mojzes je bil jezen na nadzornike vojske, na tisočnike in stotnika, ki so prihajali iz bojne vrste. In rekel jim je Mojzes: Zakaj ste prizanesli vsaki ženski? Te so namreč bile sinovom Izraela po besedi Balaama, da odstopijo in prezrejo besedo Gospoda zaradi Fogorja, in zgodila se je kuga v občestvu Gospoda. In sedaj ubijte vsakega moškega med vsem plenom, in vsako žensko, ki je poznala posteljo moškega, ubijte. In vse ženske, ki ne poznajo moške postelje, pustite žive. In vi taborite zunaj tabora sedem dni, vsak, ki je ubil, in ki se dotika ubitega, bo očiščen na tretji dan in na sedmi dan, vi in vaše ujetništvo. In vsako pokrivalo in vsako usnjen posodo, in vse delo iz kozje kože, in vsako leseno posodo boste očistili.

In rekel je duhovnik Eleazar možem vojske, ki so prihajali iz bojne vrste vojne: To je pravilo zakona, ki ga je Gospod ukazal Mojzesu. Razen zlata in srebra ter brona in železa ter svinca in kositra, Vsaka stvar, ki bo šla skozi ogenj, bo očiščena, razen da bo z vodo očiščevanja očiščena, in vse, kar ne gre skozi ogenj, bo šlo skozi vodo. In umijte oblačila sedmi dan in očiščeni boste, in po tem boste vstopili v tabor.

In Gospod je govoril k Mojzesu rekoč, Vzemi glavno točko plena iz ujetništva, od človeka do živine, ti in duhovnik Eleazar in vladarji očetovskih rodov skupnosti. In razdelili boste plen med vojščake, ki so odšli v bitko, in med vso skupnost. In boste odložili

delež Gospodu od moških bojevnikov, ki so odšli v boj, eno dušo od petsto, od ljudi, in od živine, in od volov, in od ovc, in od oslov. In od njihove polovice boste vzeli. Eleazarju, duhovniku, boš dal prvine Gospoda. In od polovice sinov Izraela boš vzel enega od petdeset od ljudi in od volov in od ovc in od oslov in od vse živine, in boš jih dal Levitom, ki varujejo straže v šotoru Gospoda.

In Mojzes in duhovnik Eleazar sta storila, kakor je zapovedal Gospod Mojzesu. In presežek plena, ki so ga vzeli moški bojevniki, je bil od ovc šeststo petinsedemdeset tisoč, In govedo, dva in sedemdeset tisoč, In osli, ena in šestdeset tisoč, In duš ljudi od žensk, ki niso poznale postelje moškega, vseh duš, dvaintrideset tisoč. In postal je pol, delež tistih, ki so odšli v vojno, iz števila ovc: tristo trideset tisoč sedem tisoč petsto. Delež od ovac za Gospoda je bil šeststo petinsedemdeset. In goveda, šestintrideset tisoč, in delež Gospodu, dvainsedemdeset. In oslov trideset tisoč petsto, delež Gospodu pa eden in šestdeset. In duše ljudi, šestnajst tisoč, in njihov delež Gospodu dvaintrideset duš.

In dal je Mojzes konec Gospodu, daritev Boga, Eleazarju duhovniku, kakor je ukazal Gospod Mojzesu. Od polovice sinov Izraela, katere je Mojzes razdelil od mož bojevnikov. In nastala je polovica od zbora ovc, tristo trideset tisoč sedemsto petsto. In volov, šestintrideset tisoč, Oslov je bilo trideset tisoč petsto. In duše ljudi, šestnajst tisoč. In Mojzes je vzel od polovičnega deleža sinov Izraela enega od petdesetih, od ljudi in od živine, in jih dal Levitom, ki so varovali straže šotora Gospoda, tako kot je Gospod ukazal Mojzesu.

In pristopili so k Mojzesu vsi, ki so bili postavljeni za tisočnike vojske, tisočniki in stotniki, In rekli so Mojzesu: Tvoji služabniki so prešteli bojevnike, ki so bili z nami, in ni manjkal niti eden

izmed njih. In smo ponudili dar Gospodu, vsak mož, ki je našel zlato posodo: zapestnico, nožno zapestnico, prstan, nadlaketno zapestnico in ogrlico, da opravimo spravno daritev za nas pred Gospodom. In Mojzes in Eleazar, duhovnik, sta vzela od njih zlato, vsak izdelan predmet. In bilo je vse zlato daritev, ki so jo vzeli Gospodu, šestnajst tisoč sedemsto petdeset šeklov od poveljnikov tisočev in od stotnikov. In moški bojvniki so plenili, vsak zase. Mojzes in duhovnik Eleazar sta vzela zlato od poveljnikov tisočev in od stotnikov ter ga prinesla v šotor pričevanja kot spomin sinov Izraela pred Gospodom.

32

In živina v velikem številu je bila sinovom Rubenovim in sinovom Gadovim, zelo velika množica, in videli so deželo Jazer in deželo Gilead, in bilo je to mesto, mesto za živino. Sinovi Rubena in sinovi Gada so pristopili in rekli Mojzesu, duhovniku Eleazarju in vladarjem zbora: Ataroth in Daibon in Jazer in Nimrah in Heshbon in Elealeh in Sebama in Nebo in Baian. Zemlja, ki jo je predal Gospod pred sinovi Izraela, je zemlja za rejo živine, in tvoji otroci imajo živino. In rekli so: Če smo našli naklonjenost pred teboj, naj bo ta zemlja dana tvojim služabnikom v posest in ne povzroči, da prečkamo Jordan.

In rekel je Mojzes sinovom Gada in sinovom Rubena: Vaši bratje gredo v vojno, vi pa boste sedeli tukaj? In zakaj obračate misli sinov Izraela, da ne bi prešli v deželo, ki jo Gospod daje njim? Ali niso tako storili vaši očetje, ko sem jih poslal iz Kadeš Barnea, da si ogledajo deželo? In šli so gor v dolino grozda in opazovali so deželo in odvrnili so srce sinov Izraela, da ne bi vstopili v deželo, ki jo je dal Gospod njim. In Gospod se je razjezil v tisti dan in prisegel, rekoč, Če bodo ti ljudje, ki so šli gor iz

Egipta, stari dvajset let in več, ki poznajo dobro in zlo, videli deželo, ki sem jo prisegel Abrahamu, Izaku in Jakobu – ne, kajti niso sledili za menoj,

Razen Kaleba, sina Jefunejevega, ki je bil ločen, in Jozueta, sina Nunovega, ker sta sledila Gospodu. In Gospod se je razjezil nad Izraelom in jih je razkropil po puščavi štirideset let, dokler ni izumrl ves rod, ki je delal zlo pred Gospodom. Glejte, vstali ste namesto vaših očetov, uničenje grešnih ljudi, da še dodate k jezi Gospodovega srda nad Izraelom. Ker se boste obrnili od njega, da bi ga še pustili v puščavi, in boste grešili proti vsej tej skupnosti.

In pristopili so k njemu in govorili so: Ograje za ovce bomo zgradili tukaj za našo živino in mesta za naše družine. In mi se bomo oborožili kot predhodna straža pred sinovi Izraela, dokler ne bomo vodili njih v njihov lasten kraj, in naša prtljaga bo prebivala v utrjenih mestih zaradi prebivalcev dežele. Ne bomo se vrnili v naše hiše, dokler ne bodo razdeljeni sinovi Izraela, vsak v svojo dediščino. In ne bomo več podedovali z njimi od onkraj Jordana in naprej, ker smo prejeli naše deleže onkraj Jordana na vzhodu.

In Mojzes jim je rekel: Če storite po tej besedi, če se oborožite pred Gospodom za vojno, In vsak vaš oboroženi mož bo prešel čez Jordan pred Gospodom, dokler ne bo njegov sovražnik uničen pred njegovim obličjem, In ko bo ta zemlja podjarmljena pred Gospodom in po tem se boste vrnili, boste nedolžni pred Gospodom in pred Izraelom, in ta zemlja bo vaša posest pred Gospodom. Če pa ne storite tako, boste grešili pred Gospodom, in spoznali boste svoj greh, ko vas doletijo nesreče. In zgradili boste sebi mesta za vašo prtljago in kmetije za vašo živino, in storili boste to, kar izhaja iz vaših ust.

In sinovi Rubena in sinovi Gada so rekli Mojzesu: Tvoji služabniki bodo storili, kakor naš Gospod ukazuje. Naša prtljaga, naše žene in vsa naša živina bodo v mestih Galaada. Tvoji otroci pa bodo vsi prešli oboroženi in razvrščeni pred Gospodom v vojno, tako kot pravi Gospod.

In Mojzes jim je postavil Eleazarja duhovnika, Jozueta, sina Nunovega, in poglavarje očetovskih rodov izraelskih rodov. In Mojzes jim je rekel: Če sinovi Rubena in sinovi Gada prečkajo z vami Jordan, vsak oborožen za vojno pred Gospodom, in podvržete deželo pred seboj, potem boste dali njim deželo Gilead v posest. Če pa ne prečkajo oboroženi z vami v vojno pred Gospodom, potem boste prenesli njihovo prtljago, njihove žene in njihovo živino pred vami v deželo Kanaan, in podedovali bodo skupaj z vami v deželi Kanaan. Sinovi Rubena in sinovi Gada so odgovorili: Kolikor Gospod govori služabnikom, tako bomo storili. Mi bomo prečkali oboroženi pred Gospodom v deželo Kanaan, in vi boste nam dali posest onkraj Jordana.

In Mojzes je dal sinovom Gada in sinovom Rubena in polovici plemena Manaseja, sinov Jozefa, kraljestvo Sihona, kralja Amorejcev, in kraljestvo Oga, kralja Bašana, deželo in mesta z njenimi mejami, mesta dežele naokoli. Sinovi Gadovi so zgradili Daibon, Atarot in Aroer. in Sofar, in Jazer, in so jih dvignili, in Namram in Baitharan, utrjena mesta in ovčje kmetije. Sinovi Rubena so zgradili Hešbon, Eleale in Kirjataim. in Beelmeon, obdane z obzidjem, in Sebam, in poimenovali so po njihovih imenih imena mest, ki so jih zgradili. In šel je sin Machirja, sina Manasseja, v Gilead in ga zavzel ter uničil Amorejca, ki je prebival v njem. Mojzes je dal Gilead Mahirju, sinu Manaseja, in ta je prebival tam. In Jair iz Manaseha je šel in zavzel njihove kmetije

ter jih imenoval Jairove kmetije. In Nabau je šel in vzel Kaat ter njene vasi, in jih imenoval Nabot po svojem imenu.

33

In to so postaje sinov Izraela, ko so odšli iz egiptovske dežele s svojo močjo pod vodstvom Mojzesa in Arona. In Mojzes je zapisal njihove odhode in njihove postaje po Gospodovi besedi, in to so postaje njihovega potovanja. Odšli so iz Ramesesa v prvem mesecu, na petnajsti dan prvega meseca, naslednji dan po pashi so odšli sinovi Izraela z visoko roko pred vsemi Egipčani. In Egipčani so pokopavali svoje mrtve, vse, katere je udaril Gospod, vsakega prvorojenca v deželi Egipt, in nad njihovimi bogovi je izvršil maščevanje Gospod. In sinovi Izraela so odšli iz Ramesesa in se utaborili v Sokotu. In odšedši iz Sokchôtha, so se utaborili v Buthanu, ki je del puščave. Odšli so iz Buthana in taborili pri ustju Eirotha, ki je nasproti Beelsephonu, in taborili so nasproti Magdolu. Odšli so nasproti Eirotha in prečkali sredino morja v puščavo. Šli so tri dni skozi puščavo in se utaborili v Pikriaisu. In odšli so iz Grkih voda in prišli v Elim. V Elimu je bilo dvanajst izvirov voda in sedemdeset debel palm, in taborili so tam pri vodi. In odšli so iz Elima in se utaborili pri Rdečem morju. Odšli so od Rdečega morja in se utaborili v puščavi Sin.

Odšli so iz puščave Sin in se utaborili v Rafaki. In so odšli iz Rafake in so se utaborili v Ailusu. In odšli so iz Ailusa in se utaborili v Rafidinu, in tam ni bilo vode za ljudstvo, da bi pilo. Odšli so iz Rafidina in se utaborili v puščavi Sinaj. In odšli so iz puščave Sinaj in se utaborili pri grobovih želje. In odšli so iz grobov želje in se utaborili v Aserotu. In so odšli iz Aserota in so se utaborili v Ratami.

In odšli so iz Ratama in se utaborili v Remon Faresu. Odšli so iz Remmon Faresa in se utaborili v Leboni. In odšli so iz Lebona in se utaborili v Ressanu. In so odšli iz Ressana in so se utaborili v Makellathu. Odšli so iz Makellatha in taborili v Sapharju. Odšli so iz Safarja in se utaborili v Haradatu. Odšli so iz Haradatha in taborili v Makelotha. Odšli so iz Makelota in taborili v Kataatu. In so odšli iz Kataatha in se utaborili v Tarathu. In odšli so iz Taratha in taborili so v Mathekki. Odšli so iz Mathekke in se utaborili v Selmoni. Odšli so iz Selmona in se utaborili v Masurut. In odšli so iz Masuruta in taborili so v Banaji. In so odšli iz Banaia in so se utaborili v gori Gadgad.

In odšli so iz gore Gadgad in se utaborili v Etebathi. In so odšli iz Etebatha in so se utaborili v Ebroni. Odšli so iz Ebrona in se utaborili v Gesion Gaberju. In so odšli iz Ezion Gaberja in so se utaborili v puščavi Sin, in so odšli iz puščave Sin in so se utaborili v puščavi Paran; to je Kadeš. In so odšli iz Kadeša in so se utaborili pri gori Hor blizu dežele Edom.

In Aron duhovnik je šel gor zaradi Gospodovega ukaza in je umrl tam v štiridesetem letu odhoda sinov Izraela iz egiptovske dežele, petega meseca, prvega dne v mesecu. Aron je bil star sto triindvajset let, ko je umrl na gori Hor. In slišal je kananejski kralj Arad, in ta je prebival v deželi Kanaan, ko so vstopali sinovi Izraela, In so odšli iz gore Hor in so se utaborili v Selmoni. In so odšli iz Selmone in so se utaborili v Finonu. In odšli so iz Finona in taborili so v Obotu.

In odšli so iz Obota in se utaborili v Gaju, onkraj meja Moaba. Odšli so iz Gaia in se utaborili v Daibonu Gadu. In odšli so iz Daibon Gada in se utaborili v Gelmon Deblathaimu. In so odšli iz Gelmona Deblathaima in so se utaborili na gorah Abarim nasproti

Nabavu. In odšli so od gora Abarim in se utaborili zahodno od Moaba, pri Jordanu nasproti Jerihi. In so se utaborili ob Jordanu med Aesimothom do Belse, ki je na zahodu Moaba.

In Gospod je govoril Mojzesu na ravninah Moaba ob Jordanu nasproti Jerihi, rekoč: Govori sinovom Izraela in jim boš rekel: Vi prečkate Jordan v deželo Kanaan. In uničili boste vse prebivalce v deželi pred seboj in odstranili boste njihove opazovalnice, in vse njihove litine malike boste uničili, in vse njihove stebre boste odstranili. In uničili boste vse prebivalce dežele in prebivali boste v njej, vam namreč sem dal njihovo deželo v dediščino. In boste podedovali njihovo zemljo z žrebom po vaših rodovih; številčnejšim boste povečali njihovo posest, in maloštevilčnejšim boste zmanjšali njihovo posest. Kjer bo izšlo njegovo ime, tam bo njegovo. Po rodovih vaših očetov boste podedovali. Če pa ne uničite prebivalcev, ki prebivajo v deželi, pred vašim obrazom, potem bodo tisti, ki jih boste pustili med njimi, trni v vaših očeh in puščice v vaših bokih, in sovražili vas bodo v deželi, v kateri boste vi prebivali. In bo, kot sem odločil storiti njim, tako bom storil vam.

34

In Gospod je govoril k Mojzesu rekoč: Ukazi sinovom Izraela in jim boš rekel: Vi vstopate v deželo Kanaan, ta vam bo v dediščino, dežela Kanaan z njenimi mejami. In bo vam južna stran od puščave Sin do meje z Edomom, in bodo vam južne meje od dela slanega morja na vzhodu. In meja vas bo obkrožila od juga proti vzponu Akrabin in bo šla mimo Ennaka, in njen izhod bo proti jugu pri Kadešu Barnea, in bo šla ven k naselju Arad in bo šla mimo Asemone. In obkrožila bo meje od Asemone do hudournika

Egipta, in izhod bo morje. In meje morja bodo za vas veliko morje, ki bo označevalo mejo; to bodo za vas meje morja.

In to bodo vaše meje proti severu: od velikega morja odmerite sebi ob gori. In od gore boste izmerili goro za njih, ko vstopajo v Hamat, in izhod njegovih meja bo Saradak. Meje bodo šle do Defrone in njihov izhod bo Arsenain; to bodo vaše meje od severa. Meja bo potekala navzdol od Sefefamarja do Bele na vzhodu k izvirom, in meja bo potekala navzdol od Bele na hrbet morja Kinereta na vzhodu. In meja bo šla navzdol od Sefamarja do Bele na vzhodu pri izviri, in meja bo šla navzdol od Bele na hrbet morja Kinereta na vzhodu. In meje se bodo spustile do Jordana, in izhod bo slano morje. Ta bo vam dežela in njene meje naokrog.

In Mojzes je zapovedal sinovom Izraela, rekoč: Ta je zemlja, katero boste podedovali z žrebom, kakor je zapovedal Gospod, da jo da devetim rodovom in polovici rodu Manasejevega. Ker je rod sinov Rubena in rod sinov Gada po hišah njihovih očetov, in polovica rodu Manaseja prejela svoje žrebe. Dva plemena in pol plemena so vzeli svoje žrebe onkraj Jordana pri Jerihu od juga proti vzhodu.

In Gospod je govoril k Mojzesu rekoč, To so imena mož, ki vam bodo razdelili deželo v dediščino: duhovnik Eleazar in Jošua, sin Nunov. In enega voditelja iz vsakega rodu boste vzeli, da vam razdeli deželo v dediščino.

In to so imena mož iz rodu Juda: Kaleb, sin Jefunejev. Iz plemena Simeon, Salamiel, sin Semiuda. Iz plemena Benjamina, Eldad, sin Chaslona, Plemena Dana, vladar Bakchir, sin Egli. Sinov Jožefa, plemena sinov Manaseja, vladar Aniel, sin Soufija. Iz plemena sinov Efraimovih vladar Kamuel, sin Sabatan. Od

plemena Zebulun vladar Elizafan, sin Parnaha. Iz plemena sinov Isaharja, vladar Faltiel, sin Oze. Iz rodu plemena sinov Aserja, vladar Akior, sin Selemija. Iz plemena Neftali, vladar Fadael, sin Iamiuda.

Tem je Gospod ukazal, da razdelijo sinovom Izraela v deželi Kanaan.

35

In Gospod je govoril k Mojzesu na zahodu Moaba pri Jordanu nasproti Jerihi, rekoč, Ukaži sinovom Izraela, in dali bodo Levitom od njihovih deležev posesti mesta za prebivanje, in predmestja mest okoli njih bodo dali Levitom. In mesta bodo njim za prebivanje, in njihove ograje bodo za njihovo živino in za vse njihove štirinožce. In območja ob mestih, ki jih boste dali Levitom, od obzidja mesta navzven dva tisoč komolcev naokoli. In izmerili boste zunaj mesta stran proti vzhodu dva tisoč komolcev, in stran proti jugu dva tisoč komolcev, in stran proti morju dva tisoč komolcev, in stran proti severu dva tisoč komolcev, in mesto bo na sredini tega za vas, in meje mest. In mesta boste dali Levitom: šest mest zatočišč, katera boste dali, da pobegne tja morilec, in k tem štirideset in dve mesti. Vsa mesta boste dali Levitom, štiriinštirideset mest, ta mesta in njihova predmestja. In mesta, ki jih boste dali iz posesti Izraelovih sinov – od tistih, ki imajo mnogo, naj dajo mnogo, in od tistih, ki imajo manj, naj dajo manj – naj vsak glede na svojo dediščino, ki jo bo podedoval, da od mest Levitom.

In Gospod je govoril k Mojzesu rekoč, Govori sinovom Izraela in jim reci: Vi prečkate Jordan v deželo Kanaan. In vi boste ločili sebi mesta, zatočišča bodo vam, da zbežite tja morilec, vsak, ki je

udaril dušo nehote. In mesta bodo vam zatočišča pred maščevalcem krvi, in ubijalec ne bo umrl, dokler ne bo stal pred zborom na sodbo. In mesta, ki jih boste dali, teh šest mest, bodo vam pribežališča. Tri mesta boste dali onkraj Jordana in tri mesta boste dali v deželi Kanaan.

Zatočišče bo za sinove Izraela in za tujca in za priseljenca med vami; ta mesta bodo za zatočišče, da beži tja vsakdo, ki je udaril dušo nenamerno.

Če pa ga udari z železnim predmetom in umre, je morilec; morilec naj bo usmrčen. Če pa ga udari s kamnom iz roke, s katerim lahko umre, in umre, je morilec; morilec naj bo kaznovan s smrtjo. Če pa ga z lesenim predmetom iz roke, s katerim lahko umre, udari in umre, je morilec; s smrtjo naj bo usmrčen morilec.

Maščevalec krvi bo ubil morilca, ko ga sreča; ta ga bo ubil. Če pa ga iz sovraštva potisne in nanj vrže kakršen koli predmet iz zasede in umre, Ali zaradi jeze udaril ga z roko, in umre, s smrtjo naj bo usmrčen tisti, ki je udaril, mo

Če pa nenadoma, ne iz sovraštva, potisne njega ali vrže nanj kakršen koli predmet, ne iz zasede, Ali s katerim koli kamnom, s katerim bo umrl, ne da bi vedel, in ta pade nanj, in umre, on pa ni bil njegov sovražnik, niti ni iskal, da bi mu škodoval, In sodila bo skupnost med tistim, ki je udaril, in maščevalcem krvi po teh sodbah. In skupnost bo rešila tistega, ki je umoril, pred maščevalcem krvi, in skupnost ga bo povrnila v mesto njegovega zatočišča, kamor je pobegnil, in tam bo prebival, dokler ne umre veliki duhovnik, katerega so mazilili s svetim oljem.

Če pa morilec gre ven iz meja mesta, v katerega je pobegnil, In če ga maščevalec krvi najde zunaj meja mesta njegovega zatočišča in maščevalec krvi ubije ubijalca, ni kriv. Kajti v mestu zatočišča naj prebiva, dokler ne umre veliki duhovnik, in po smrti velikega duhovnika se bo ubijalec vrnil v deželo svoje posesti.

In te stvari vam bodo v pravico sodbe za vse vaše rodove v vseh vaših naseljih. Vsakogar, ki je udaril dušo, boš umoril na podlagi prič, in ena sama priča ne bo pričala, da bi duša umrla. In ne boste vzeli odkupnine za dušo od morilca, ki je kriv in mora biti ubit, kajti s smrtjo bo usmrčen. Ne boste vzeli odkupnine za beg v mesto zatočišč, da bi ponovno prebivali na zemlji, dokler ne umre veliki duhovnik. In ne boste umorili zemlje, v kateri prebivate, kajti ta kri umori zemljo, in zemlja ne bo spravljena od krvi, ki je bila prelita na njej, ampak s krvjo tistega, ki jo je prelil. In ne boste oskrunili zemlje, na kateri prebivate, na kateri jaz prebivam med vami, kajti jaz sem Gospod, ki prebiva v sredi sinov Izraela.

36

In pristopili so vladarji rodu sinov Gileada, sina Mahirja, sina Manaseja, iz rodu sinov Jožefa, in govorili so pred Mojzesom in pred Eleazarjem, duhovnikom, in pred vladarji hiš očetov sinov Izraela, Rekli so: Gospod je zapovedal našemu gospodu, da dodeli deželo dediščine z žrebom Izraelovim sinovom, in Gospod je zapovedal našemu gospodu, da dodeli dediščino Salpaada, našega brata, njegovim hčeram. In postale bodo žene enemu od rodov sinov Izraela, in njihov žreb bo odvzet iz posesti naših očetov ter bo dodan v dediščino rodu, kateremu bodo postale žene, in iz žreba naše dediščine bo odvzet. Če pa nastopi odpustitev sinov Izraela, bo njihova dediščina dodana dediščini rodu, kateremu

bodo postale žene, in od dediščine rodu naše družine bo odvzeta njihova dediščina.

In Mojzes je ukazal sinovom Izraela zaradi Gospodovega ukaza, rekoč: Tako pravi pleme Jožefovih sinov. To je beseda, ki jo je Gospod ukazal hčeram Salpaada, rekoč: komu se jim zdi prav, naj postanejo žene, vendar samo iz ljudstva njihovega očeta naj postanejo žene. In dediščina sinov Izraela ne bo prenesena od rodu na rod, ker se bodo sinovi Izraela držali vsak svoje dediščine rodu svoje družine. In vsaka hči, ki deduje dediščino iz rodov sinov Izraela, bo žena enemu izmed ljudstva očeta njenega, da bi podedovali sinovi Izraela vsak svojo očetno dediščino. In žreb se ne bo prenesel iz roda na drug rod, ampak sinovi Izraela se bodo vsak držali svoje dediščine.

Na način, kot je ukazal Gospod Mojzesu, tako so storile hčere Salpada. In postale so Tersa in Egla in Melha in Nua in Malaa, hčere Salpaada, bratrancem njihovim. Iz ljudstva Manaseja, sinov Jožefa, so postale žene, in njihova dediščina je prešla na rod ljudstva njihovega očeta. To so zapovedi, pravila in sodbe, ki jih je Gospod zapovedal po Mojzesu na zahodu Moaba pri Jordanu nasproti Jerihi.

Devteronomij

1

To so besede, ki jih je govoril Mojzes vsemu Izraelu onkraj Jordana v puščavi proti zahodu, blizu Rdečega morja, med Paranom, Tofelom, Lobonom, Avlonom in Katahrusejem. Enajst dni je pot iz Horeba na goro Seir do Kadeš Barnea. In zgodilo se je v štiridesetem letu, v enajstem mesecu, prvega dne v mesecu, da je Mojzes govoril vsem sinovom Izraela po vsem, kar mu je Gospod zapovedal glede njih, potem ko je udaril Sihona, kralja Amorejcev, ki je živel v Hešbonu, in Oga, kralja Bašana, ki je živel v Aštarotu in v Edreju, V onkraj Jordana, v deželi Moab, je Mojzes začel razlagati ta zakon, rekoč: Gospod, naš Bog, nam je govoril na Horebu, rekoč: Naj vam bo dovolj prebivati na tej gori. Obrnite se nazaj in odidite ter vstopite v goro Amorejcev in k vsem sosedom Arabah, v goro in ravnino, in k jugu, in na obalo dežele Kanaancev, in Anti-Libanon, do velike reke, reke Evfrat. Glejte, izročil je pred vami deželo; vstopite in vzemite v last deželo, ki sem jo prisegel vašim očetom, Abrahamu, Izaku in Jakobu, da jo dam njim in njihovemu semenu za njimi.

In rekel sem vam v tistem času: Ne bom zmogel sam nositi vas. Gospod, vaš Bog, vas je pomnožil, in glejte, danes ste po številu kot zvezde nebeške. Gospod, Bog vaših očetov, naj vam doda tisočkratno, kot ste, in naj vas blagoslovi, kot vam je govoril. Kako bom sam zmožen nositi vaš trud in vašo osnovo in vaše spore? Dajte sebi modre, strokovne in razumne može iz vaših rodov, in postavil jih bom za vaše voditelje. In odgovorili ste mi ter rekli: Dobro je storiti to, kar si govoril. In vzel sem iz vas modre, strokovne in razumne može ter jih postavil, da vodijo nad vami kot tisočnike, stotnikov, petdesetnike, desetnike in pisarje vaših

sodnikov. In ukazal sem vašim sodnikom v tistem času, rekoč: poslušajte med vašimi brati in sodite pravično med možem, bratom in njegovim tujcem. Ne boš priznaval obraza pri sodbi, po malem in po velikem boš sodil, ne boš pokazal pristranskosti do človeškega obraza, ker sodba Božja je, in besedo, ki bo težka, od vas, boste prinesli k meni, in slišal jo bom. In ukazal sem vam v tistem času vse besede, ki jih boste izpolnili.

In ko smo odšli iz Horeba, smo šli skozi vso tisto veliko in strašno puščavo, ki ste jo videli, po poti proti gori Amorejcev, kakor nam je ukazal Gospod, naš Bog, in prišli smo do Kadeš Barnea. In rekel sem vam: Prišli ste do gore Amorejcev, ki vam jo daje Gospod, naš Bog. Glejte, Gospod, vaš Bog, vam je izročil deželo pred vašim obličjem; pojdite gor in vzemite jo v last, kakor vam je rekel Gospod, Bog vaših očetov; ne bojte se in ne bodite prestrašeni. In vi vsi ste prišli k meni in rekli: Pošljimo naše moške pred nami, naj izvidijo deželo in naj nam naznanijo odgovor o poti, po kateri bomo šli gor, in o mestih, v katera bomo vstopili. In beseda mi je ugajala, in vzel sem iz vas dvanajst mož, enega moža iz vsakega plemena. In obrnivši se, so šli v goro in prišli do doline grozda ter jo izvideli. In vzeli so v svoje roke od sadja zemlje in prinesli so k vam, in govorili so: Dobra je zemlja, katero nam daje Gospod, naš Bog.

In niste hoteli iti gor, ampak ste bili neposlušni besedi Gospoda, našega Boga. In godrnjali ste v svojih šotorih in rekli ste: Ker nas Gospod sovraži, nas je izpeljal iz egiptovske dežele, da bi nas izročil v roke Amorejcev in nas uničil. Kam gremo gor? Toda vaši bratje so odvrnili vaše srce, rekoč: narod velik in številčen in močnejši od nas ter mesta velika in obzidana do neba, celo sinove velikanov smo videli tam. In rekel sem vam: ne bodite prestrašeni niti se ne bojte njih. Gospod, vaš Bog, ki gre pred vašim obličjem,

se bo sam boril z njimi skupaj z vami, tako kot je storil vse za vas v egiptovski deželi in v tej puščavi, ki ste jo videli na poti k gori Amorejcev, kakor je Gospod nosil tebe Tvoj Bog, kot človek nosi svojega sina, po vsej poti, po kateri ste hodili, dokler niste prišli do tega kraja.

In v tej besedi niste verovali Gospodu, našemu Bogu, ki gre pred vami prvi na poti, da vam izbere mesto, vodeč vas v ognju ponoči, kazujoč vam pot, po kateri greste po njej, in v oblaku podnevi.

In Gospod je slišal glas vaših besed in, izzvan, je prisegel rekoč, Če bo kdo od teh mož videl to dobro deželo, ki sem jo prisegel njihovim očetom, razen Kaleb, sin Jefoneja, ta jo bo videl, in njemu bom dal zemljo, na katero je stopil, in njegovim sinovom, ker je bil predan Gospodu. In tudi name je bil Gospod jezen zaradi vas, rekoč: Niti ti ne boš vstopil tja. Jozue, sin Nuna, ki stoji ob tebi, ta bo vstopil tja; njega okrepi, ker on jo bo dal v dediščino Izraelu. In vsak mlad otrok, kdor danes ne ve, kaj je dobro ali zlo, ti bodo vstopili tja, in tem jo bom dal, in oni jo bodo podedovali. In vi ste se obrnili in taborili v puščavi na poti k Rdečemu morju.

In odgovorili ste in rekli: Grešili smo pred Gospodom, našim Bogom. Mi bomo šli gor in se borili po vsem, kar nam je zapovedal Gospod, naš Bog. In ko je vsak vzel svoje vojaško opremo in ko ste se zbrali skupaj, greste gor v goro. In Gospod mi je rekel: Reci jim, ne boste šli gor niti se ne boste borili, kajti nisem z vami, in ne boste zdrobljeni pred vašimi sovražniki. In govoril sem vam, in me niste poslušali, in prestopili ste besedo Gospoda, in nasilno ste šli gor na goro. In Amorejec, ki je prebival v tisti gori, je šel ven naproti vam in vas preganjal, kot bi to naredile čebele, in vas ranili od Seira do Horma. In sedeli ste ter jokali pred Gospodom, našim

Bogom, in Gospod ni slišal vašega glasu niti vam ni namenil pozornosti.

In sedeli ste v Kadešu mnoge dni, toliko dni, kolikor ste kdaj sedeli.

2

In obrnivši se, smo odšli v puščavo, po poti rdečega morja, na način, kot je govoril Gospod k meni, in obkrožili smo goro Seir mnoge dni. In Gospod je rekel k meni, Naj vam bo dovolj kroženja okoli te gore, obrnite se torej proti severu. Ljudstvu zapovedaj, rekoč: Vi prehajate skozi meje vaših bratov, sinov Ezava, ki prebivajo v Seirju, in bali se bodo vas ter vas zelo spoštovali. Ne začenjajte vojne proti njim, kajti ne bom vam dal od njihove zemlje niti stopinje noge, ker sem po žrebu dal sinovom Ezava goro Seir. Za srebro kupite hrano od njih in jo jejte, in vodo z mero vzamite od njih za srebro in jo pijte. Gospod, naš Bog, te je namreč blagoslovil pri vsakem delu tvojih rok, vzemi na znanje, kako si prešel tisto veliko in strašno puščavo, glej, štirideset let je bil Gospod, tvoj Bog, s teboj, nič ti ni manjkalo.

In šli smo mimo naših bratov, sinov Ezava, ki so prebivali v Seiru, mimo poti Arabe od Ajlona in od Gesion Gaberja, in obrnivši se, smo šli po poti skozi puščavo Moab. In rekel je Gospod k meni: Ne bodite sovražni do Moabitov in ne začenjajte z njimi vojne, kajti ne bom vam dal njihove zemlje v dediščino, saj sem Aroer dal v dediščino Lotovim sinovom. Ommin so se bili prej naselili na njej, narod velik in številčen in močan, tako kot Anakim. Za Rephaim se bodo šteli tudi ti, prav tako kot Anakimi, Moabci pa jih imenujejo Emimi. In Seiru je prej prebival Horejec, in sinovi Ezava so jih uničili in jih izgnali izpred svojega obličja. In

naselili so se namesto njih, na način, kot je storil Izrael z deželo svoje dediščine, ki jo je dal Gospod njim. Sedaj torej vstanite in se odpravite ter prečkajte dolino Zaret.

Dnevi, katere smo potovali od Kadeš Barnea, dokler nismo prešli doline Zaret, so bili trideset in osem let, dokler ni padla vsa generacija mož bojnikov, ki so umirali iz tabora, ker je prisegel Gospod. Bog jih je. In roka Boga je bila nad njimi, da jih uniči iz srede tabora, dokler niso propadli.

In zgodilo se je, ko so padli vsi moški bojniki, ki so umirali iz srede ljudstva, in je govoril Gospod mi je rekel: Ti boš danes šel skozi te meje. Moab Aroer, In ko se približate sinovom Amona, ne bodite sovražni do njih, niti se ne spuščajte z njimi v vojno, kajti ne bom dal od zemlje sinov Amona tebi v dediščino, ker sem jo sinovom Lota dal v dediščino. Dežela Refaimov bo šteta, kajti na njej so prej prebivali Refaimi in Amonci jih imenujejo Zomzumimi. Narod velik in številčen in močnejši od vas, tako kot Enakeim, in Gospod jih je uničil pred njimi, in podedovali so ter se naselili namesto njih do tega dne. Kakor so storili sinovom Ezava, ki so prebivali v Seirju, na način, kako so iztrebili Horejce izpred njih, in jih podedovali, in se naselili namesto njih do današnjega dne. Evajce, ki so prebivali v Asedotu do Gaze, so Kapadočani, ki so izšli iz Kapadokije, iztrebili in naselili so se namesto njih.

Zdaj torej vstanite in odidite ter prečkajte dolino Arnon. Glej, izročil sem v tvoje roke Sihona, kralja Hešbona, Amorejca, in njegovo zemljo. Začni jo podedovati, spopadi se z njim v vojni na ta dan. Začni vzbujati svoj strah in grozo med vsemi narodi pod nebom, ki bodo ob slišanju tvojega imena vznemirjeni in jih bodo prešinile bolečine pred tvojim obličjem.

In poslal sem poslance iz puščave Kedemot h kralju Sihonu iz Hešbona z miroljubnimi besedami, rekoč: Šel bom skozi tvojo deželo, po poti bom šel, ne bom zavil ne desno ne levo. Hrano mi boš prodal za srebro in bom jedel, in vodo mi boš prodal za srebro in bom pil, le da bom šel mimo peš, Kakor so mi storili sinovi Ezava, ki prebivajo v Seiru, in Moabci, ki prebivajo v Aroerju, dokler ne preidem Jordana v deželo, ki nam jo daje Gospod, naš Bog. In Sihon, kralj Hešbona, ni bil voljan, da bi nas pustil mimo skozi njegovo ozemlje, ker je Gospod, naš Bog, otrdil njegovega duha in okrepil njegovo srce, da bi bil izročen v tvoje roke, kot v tem dnevu.

In Gospod mi je rekel: Glej, začel sem izročati pred tvojim obličjem Sihona, kralja Hešbona, Amorejca, in njegovo zemljo, da začneš podedovati njegovo zemljo. In Sihon, kralj Hešbona, je šel ven naproti nam, on sam in vse njegovo ljudstvo, v boj pri Jasi. Gospod, naš Bog, ga je izročil pred nas, in udarili smo njega ter njegove sinove in vse njegovo ljudstvo. In zajeli smo vsa njegova mesta v tistem času in popolnoma uničili vsako mesto zaporedoma, in njihove žene in njihove otroke, nismo pustili nikogar živega. Razen živino smo opleni in plen mest smo vzeli. Iz Aroerja, ki leži ob robu hudournika Arnona, in mesto, ki je v dolini, in do gore Gileada, ni bilo mesta, ki bi nam ušlo. Vse je izročil Gospod, naš Bog, v naše roke. Razen v bližino sinov Amona nismo pristopili, vse kar se pridružuje hudourniku Jabok in mesta v gorati deželi, ker je zapovedal Gospod, naš Bog, nam.

3

In obrnivši se, smo šli gor po poti v Bašan, in je prišel Og, kralj Bašana, naproti nam, on sam in vse njegovo ljudstvo, v vojno pri Edrainu. In Gospod mi je rekel: Ne boj se ga, ker sem ga izročil

v tvoje roke, in vse njegovo ljudstvo, in vso njegovo zemljo, in storil mu boš, kakor si storil Sihonu, kralju Amorejcev, ki je prebival v Hešbonu. In izročil ga je Gospod, naš Bog, v naše roke, in Oga, kralja Basana, in vse njegovo ljudstvo, in udarili smo ga, da nismo pustili njegovega semena.

In zajeli smo vsa njegova mesta v tistem času, ni bilo mesta, ki ga ne bi vzeli od njih, šestdeset mest, vse okoliške pokrajine Argoba, kralja Oga v Bašanu, Vsa mesta so bila utrjena, z visokimi zidovi, vrati in zapahi, razen mest Perizejcev, ki so bila zelo številna. Popolnoma smo uničili, tako kot smo storili s Sihonom, kraljem Hešbona, in popolnoma smo uničili vsako mesto zapored ter žene in otroke. In vso živino in ves plen mest smo oplenili zase.

In tistega časa smo vzeli zemljo iz rok dveh kraljev Amorejcev, ki so bili onkraj Jordana, od hudournika Arnon in do Hermona, Palmovci imenujejo Hermon Sanior, in Amorejec ga je imenoval Sanir. Vsa mesta Misorja in vsa Gileada in vsa Basana do Elche in Edraima, mesta kraljestva Oga v Basanu, Ker razen Oga, kralja Bašana, je bil ostal od Rafaimov, glej, njegova postelja, železna postelja, glej, ta je na skrajnih koncih sinov Amonovih, devet komolcev je njena dolžina in štiri komolce njena širina po komolcu moža. In tisto zemljo smo podedovali v tistem času od Aroerja, ki leži ob robu hudournika Arnona, in polovico gore Gileada ter njegova mesta sem dal Rubenu in Gadu. In preostali del Gileada in vse kraljestvo Oga v Bašanu sem dal polovici rodu Manaseja, in vso okolico Argoba, ves tisti Bašan, bo štet za deželo Refaimcev. In Jair, sin Manaseja, je vzel vso okolico Argoba do meja Gargasija in Machatija, imenoval jih je po svojem imenu Bašan Thauoth Jaeir do današnjega dne. Mahirju sem dal Gilead. Rubenu in Gadu sem dal od Gileada do hudournika Arnona – sredina hudournika je meja – in do Jaboka; hudournik je meja

sinovom Amonovih. In Arabah in Jordan je meja Mahanareth, in do morja Arabah, slanega morja pod Asedoth, Phasga na vzhodu.

In sem vam zapovedal v tistem času, rekoč: Gospod, vaš Bog, vam je dal to deželo v dediščino; oboroženi pojdite pred vaše brate, sinove Izraela, vsak, ki je zmožen. Razen vaše žene in vaši otroci in vaša živina, vem, da imate mnogo živine, naj prebivajo v vaših mestih, ki sem vam jih dal, dokler Gospod ne da počitka Bog vaših bratov, tako kot tudi vas, in naj podedujejo tudi ti zemljo, ki jo Gospod, naš Bog, daje njim onkraj Jordana, in vrnili se boste vsak v svojo dediščino, ki sem vam jo dal.

Jozuetu sem zapovedal v tistem času, rekoč: Vaše oči so videle vse, kar je storil Gospod, naš Bog, tema dvema kraljema. Tako bo storil Gospod, naš Bog, vsem kraljestvom, h katerim ti tam prehajaš. Ne boste se bali njih, ker bo Gospod, naš Bog, sam bojeval za vas.

In prosil sem Gospoda v tistem času, rekoč: Gospod Bog, ti si začel pokazati svojemu služabniku svojo moč in svojo silo in svojo močno roko in svoj visoki lakot. Kdo namreč je Bog v nebu ali na zemlji, ki bo naredil, kakor si naredil ti, in po tvoji moči? Prečkavši torej, videl bom to dobro zemljo, ki je onkraj Jordana, to dobro goro in Antilibanon.

In Gospod me je spregledal zaradi vas in me ni poslušal, in Gospod mi je rekel: Naj ti zadostuje, ne govori več o tej zadevi. Pojdi gor na vrh tesane gore in poglej s svojimi očmi proti morju, severu, jugu in vzhodu, in poglej s svojimi očmi, ker ne boš prečkal tega Jordana. In ukaži Jozuetu in ga okrepi ter ga spodbudi, ker bo ta prečkal pred tem ljudstvom in bo ta njim dal v dediščino vso zemljo, ki si jo videl. In sedeli smo v dolini blizu hiše Fogor.

In sedaj, Izrael, poslušaj uredbe in sodbe, ki vas jih danes učim izpolnjevati, da boste živeli in se pomnožili ter da boste, ko vstopite, podedovali deželo, ki vam jo daje Gospod, Bog vaših očetov. Ne boste dodali k besedi, ki vam jo jaz zapovedim, in ne boste odvzeli od nje; varujte zapovedi Gospoda, našega Boga, kolikor vam jih jaz zapovedim danes. Vaše oči so videle vse, kar je storil Gospod, naš Bog, Baal Peorju, kajti vsakega človeka, ki je šel za Baal Peorjem, je Gospod, vaš Bog, uničil izmed vas. Vi pa, ki ste zvesti Gospodu, vašemu Bogu, vsi živite danes.

Glejte, pokazal sem vam uredbe in sodbe, kot mi je ukazal Gospod, da tako ravnate v deželi, v katero vstopate, da jo podedujete. In vi boste ohranili in storili, ker je to vaša modrost in razumevanje pred vsemi narodi, ki bi slišali vse te uredbe, in bodo rekli: Glej, modro in razumno ljudstvo je ta veliki narod. Ker kateri narod je velik, ki ima Boga, ki se mu približuje, kakor Gospod, naš Bog, v vsem, v čemer ga kličemo? In kateri narod je velik, ki ima pravične uredbe in sodbe po vsem tem zakonu, katerega jaz danes postavljam pred vas?

Bodi pozoren nase in zelo varuj svojo dušo, da ne pozabiš vseh besed, ki so jih videle tvoje oči, in naj ne odidejo od tvojega srca vse dni tvojega življenja, in naučil boš svoje sinove in sinove svojih sinov o dnevu, ko ste stali pred Gospodom, našim Bogom, v Horebu na dan zбора, ko je rekel Gospod mi je rekel: Zberi k meni ljudstvo in naj slišijo moje besede, da se bodo naučili bati se mene vse dneve, ko živijo na zemlji, in da bodo učili svoje sinove. In pristopili ste in stali pri gori, gora pa je gorela z ognjem do neba – tema, mrak, vihar. In Gospod je govoril k vam iz sredine ognja z glasom besed, ki ste ga slišali, in podobe niste videli, ampak samo

glas. In sporočil vam je svojo zavezo, ki vam jo je ukazal izpolnjevati, deset besed, in jih je napisal na dve kamniti plošči.

In meni je Gospod v tistem času zapovedal, da vas učim uredb in sodb, da jih izvajate v deželi, v katero vstopate, da jo podedujete. In vi boste zelo varovali vaše duše, ker niste videli nobene podobe na dan, ko je Gospod govoril k vam na Horebu na gori iz srede ognja. Ne ravnajte brezpravno in si naredite izrezljane podobe, nobene slike v podobi moškega ali ženskega, Podoba vseh živali, ki so na zemlji, podoba vseh krilatih ptic, ki letajo pod nebom, Podoba vsakega plazilca, ki plazi po zemlji, podoba vsake ribe, kolikor jih je v vodah pod zemljo. In ne, ko pogledaš gor v nebo in vidiš sonce in luno in zvezde in ves svet neba, da ne bi bil zapeljen in jih oboževal ter jim služil, ki jih je Gospod, tvoj Bog, dodelil vsem narodom pod nebom. Vas pa je vzel Bog in vas izpeljal iz egiptovske dežele, iz železne talilne peči, iz Egipta, da bi bili njegovo ljudstvo v last, kakor na ta dan.

In Gospod Bog je bil jezen name zaradi stvari, ki ste jih rekli, in prisegel je, da ne bom prešel tega Jordana in da ne bom vstopil v deželo, katero ti Gospod, tvoj Bog, daje v dediščino. Jaz namreč umiram v tej deželi in ne bom prečkal tega Jordana, vi pa ga boste prečkali in podedovali boste to dobro deželo. Pazite, da ne pozabite zaveze Gospoda, našega Boga, ki jo je sklenil z vami, in da ne postopate brezpravno ter si ne naredite izrezljane podobe vsega, kar vam je zapovedal Gospod, vaš Bog. Ker je Gospod, tvoj Bog, požirajoč ogenj, ljubosumen Bog.

Če pa rodiš sinove in sinove svojih sinov in zakasnite na zemlji in brezpravno delujete in naredite izrezljano podobo vsega in naredite zlo pred Gospodom Boga vašega razjeziti, pričujem vam danes nebo in zemljo, da boste z uničenjem propadli iz

dežele, v katero prečkate Jordan, da jo tam podedujete; ne boste dolgo živeli dni na njej, ampak boste popolnoma uničeni. In Gospod vas bo razpršil med vse narode, in ostalo vas bo malo po številu med vsemi narodi, v katere vas bo Gospod pripeljal. In tam boste služili drugim bogovom, delom človeških rok, lesu in kamnu, ki ne vidijo, ne slišijo, ne jedo in ne vohajo. In tam boste iskali Gospoda, svojega Boga, in našli ga boste, kadar ga boste iskali iz vsega svojega srca in iz vse svoje duše v svoji stiski. In te bodo našle vse te besede v zadnjih dneh, in obrnil se boš h Gospodu, Bogu svojemu, in poslušal boš njegov glas, Ker je Gospod, tvoj Bog, sočuten Bog, te ne bo zapustil niti te ne bo uničil, ne bo pozabil zaveze tvojih očetov, ki jo je Gospod prisegel njim.

Vprašajte o prejšnjih dneh, ki so nastali pred tvojim časom, od dneva, ko je Bog ustvaril človeka na zemlji, in od enega konca neba do drugega konca neba, če se je zgodilo kaj po tej veliki besedi, če je bilo slišano kaj takega, če je kateri narod slišal glas Boga živega, ki govori iz sredi ognja, kakor si slišal ti in si ostal živ, Če je Bog preizkusil, da je vstopil in vzel sebi narod iz srede naroda v preizkušnji in z znaki in s čudeži in z vojno in z mogočno roko in z visokim laktom in z velikimi videnji, po vsem, kar je storil Gospod, naš Bog, v Egiptu pred teboj, ki si gledal, Tako da bi vedel, da je Gospod, tvoj Bog, ta Bog, in da ni nikogar razen njega. Iz nebes je postal slišen njegov glas, da te pouči, in na zemlji ti je pokazal svoj veliki ogenj, in njegove besede si slišal iz sredine ognja.

Ker je ljubil tvoje očete, je izbral njihovo seme, vas, in te je sam izpeljal s svojo veliko močjo iz Egipta. da uniči velike narode, močnejše od tebe, pred tvojim obličjem, da te pripelje in ti da njihovo deželo v dediščino, kakor jo imaš danes.

In boš vedel danes in se boš obrnil s svojim umom, da je Gospod, tvoj Bog, ta Bog v nebesih zgoraj in na zemlji spodaj, in ni nikogar več razen njega. In varujte njegove zapovedi in njegove uredbe, kolikor ti jih jaz danes zapovedujem, da bo dobro tebi in tvojim sinovom po tebi, da boste dolgo živeli na zemlji, katero ti daje Gospod, tvoj Bog, vse dni. Tedaj je Mojzes ločil tri mesta onkraj Jordana na vzhodu. Zbežati tja naj morilec, ki bi ubil sosedo, ne da bi vedel, in ta ga ni sovražil pred včerajšnjim in tretjim dnevom, in pribežal bo v eno od teh mest in bo živel. Bosor v puščavi, v deželi na ravnini, Rubenu, in Ramot v Gileadu Gadu, in Gaulon v Bašanu Manaseju.

To je zakon, ki ga je Mojzes postavil pred sinove Izraela. Ta pričevanja in te odredbe in te sodbe, kolikor jih je govoril Mojzes sinovom Izraela, ko so odšli iz dežele Egipta, V onkraj Jordana, v dolini blizu hiše Fogor, v deželi Sihona, kralja Amorejcev, ki je prebival v Hešbonu, katerega je udaril Mojzes in sinovi Izraela, ko so odšli iz dežele Egipta. In podedovali so njegovo zemljo in zemljo Oga, kralja Bašana, dveh kraljev Amorejcev, ki so bili onkraj Jordana proti vzhodu sonca. Od Aroerja, ki leži na bregu hudournika Arnona, in na gori Sihon, ki je Hermon, Vso Arabo onkraj Jordana proti vzhodu sonca pod izklesanim Asedotom.

5

Mojzes je poklical ves Izrael in jim rekel: Poslušaj, Izrael, uredbe in sodbe, ki jih jaz govorim v vaša ušesa na ta dan; učili se jih boste in jih boste varovali ter izvrševali. Gospod, vaš Bog, je sklenil z vami zavezo v Horebu. Ne z vašimi očeti je sklenil Gospod to zavezo, ampak z vami, vi vsi, ki ste danes tukaj živi. Obraz v obraz je govoril Gospod z vami na gori iz srede ognja. In jaz sem stal med Gospodom in vami v tistem času, da bi vam oznanil

besede Gospoda, ker ste se bali pred ognjem in niste šli gor na goro, rekoč Jaz sem Gospod, tvoj Bog, ki sem te izpeljal iz egiptovske dežele, iz hiše suženjstva.

Ne boš imel drugih bogov pred mojim obličjem.

Ne boš naredil zase podobe niti kakršnekoli podobnosti tega, kar je v nebesih zgoraj, in tega, kar je na zemlji spodaj, in tega, kar je v vodah pod zemljo. Ne boš se jim klanjal niti jim ne boš služil, ker jaz sem Gospod, tvoj Bog, Bog ljubosumen, ki poplačujem grehe očetov otrokom do tretjega in četrtega rodu tistim, ki me sovražijo, In delam usmiljenje v tisoče tem, ki me ljubijo, in tem, ki varujejo moje zapovedi. Ne boš vzel imena Gospoda, Boga svojega, zaman, kajti Gospod, Bog tvoj, ne bo očistil tistega, ki jemlje njegovo ime zaman.

Varuj dan sobot, da ga posvečuješ, kakor ti je zapovedal Gospod, tvoj Bog. Šest dni delaj in opravljaj vsa svoja dela, Sedmi dan pa je sabat Gospodu, tvojemu Bogu; ne boš opravljal na ta dan nobenega dela, ne ti ne tvoj sin ne tvoja hči, ne tvoj služabnik ne tvoja služkinja, ne tvoj vol ne tvoja vprežna žival, ne nobena tvoja živina, ne tujec, ki prebiva pri tebi, da bi počil tvoj služabnik in tvoja služkinja in tvoja vprežna žival, prav tako kakor ti. In spomnil se boš, da si bil služabnik v deželi Egiptu in da te je Gospod, tvoj Bog, od tam izpeljal z mogočno roko in z visokim laktom. Zato ti je Gospod, tvoj Bog, zapovedal, da varuješ dan sobote in ga posvečuješ. Spoštuj svojega očeta in svojo mater, kakor ti je zapovedal Gospod, tvoj Bog, da ti bo dobro in da boš dolgo živel na zemlji, ki ti jo daje Gospod, tvoj Bog. Ne boš ubijal. Ne boš zakonolomil. Ne boš ukradel. Ne boš pričal lažno proti svojemu sosеду. Ne boš želel žene svojega soseda, ne boš želel hiše svojega soseda, niti njegovega polja, niti njegovega otroka, niti

njegove dekline, niti njegovega vola, niti njegove vprežne živali, niti vse njegove živine, niti ničesar, kar pripada tvojemu sosedu.

Te besede je govoril Gospod k vsej vaši skupnosti na gori iz sredine ognja, teme, mraka in viharja, z velikim glasom, in ni dodal. Napisal jih je na dve kamniti plošči ter jih dal meni. In zgodilo se je, ko ste slišali glas iz sredine ognja in gora je gorela z ognjem, da ste pristopili k meni vsi, voditelji vaših rodov in vaš svet starešin, In vi ste govorili: Glejte, pokazal nam je Gospod, naš Bog, svojo slavo, in njegov glas smo slišali iz sredine ognja. V tem dnevu smo videli, da bo Bog govoril k človeku in bo živel. In sedaj naj ne umremo, ker nas bo použil ta veliki ogenj, če bomo mi še naprej poslušali glas Gospoda, našega Boga, in bomo umrli. Kdo je namreč tisto meso, ki je slišalo glas živega Boga, ki govori iz sredine ognja, kakor mi, in bo ostalo živo? Pristopi ti in poslušaj vse, kar bo rekel Gospod, naš Bog, in ti nam boš govoril vse, kar bo Gospod, naš Bog, govoril tebi, in mi bomo poslušali in storili.

In Gospod je slišal glas vaših besed, ko ste govorili k meni, in Gospod mi je rekel: Slišal sem glas besed tega ljudstva, kolikor so govorili k tebi; pravilno so govorili vse, kolikor so govorili. Kdo bo dal, da bi bilo njihovo srce v njih tako, da bi se me bali in varovali vse moje zapovedi vse dni, da bi bilo dobro njim in njihovim sinovom za vedno? Pojdite, sem jim rekel, obrnite se nazaj v vaše hiše, Ti pa stoj z menoj, in govoril bom k tebi zapovedi in uredbe in sodbe, kolikor jih boš naučil, in naj tako delajo v deželi, katero jaz dajem njim v dediščino. In pazili boste delati na način, kot ti je zapovedal Gospod, tvoj Bog; ne boste se obrnili ne desno ne levo. Po vsej poti, ki ti jo je zapovedal Gospod, tvoj Bog, da hodiš po njej, da bi ti dal počitek in da bi ti bilo dobro, in da bi dolgo živeli v deželi, ki jo boste podedovali.

In te so zapovedi in uredbe in sodbe, kolikor jih je zapovedal Gospod, naš Bog, da vas naučimo izvrševati tako v deželi, v katero vstopate tam, da jo podedujete. Tako da se bojiš Gospoda, svojega Boga, varuj vse njegove odredbe in njegove zapovedi, katere ti jaz danes zapovedujem, ti in tvoji sinovi in sinovi tvojih sinov, vse dni svojega življenja, da bi dolgo živel.

In poslušaj, Izrael, in varuj, da delaš, da bo dobro tebi in da se pomnožite zelo, kakor je govoril Gospod, Bog tvojih očetov, da ti da deželo, tekočo z mlekom in medom. In to so uredbe in sodbe, kolikor jih je ukazal Gospod sinovom Izraela v puščavi, ko so odšli iz dežele Egipt. Poslušaj, Izrael, Gospod, naš Bog, Gospod je eden. Ljubil boš Gospoda, svojega Boga, z vsem svojim umom in z vso svojo dušo in z vso svojo močjo. In te besede, ki ti jih danes zapovedujem, bodo v tvojem srcu in v tvoji duši. In jih boš učil svoje sinove, in boš govoril o njih, ko sediš v hiši in ko hodiš po poti, in ko ležiš in ko vstajaš. In ti jih boš vezal kot znak na svojo roko, in bo neomajno pred tvojimi očmi. In napisali boste jih na podboje vaših hiš in vaših vrat.

In bo, ko te prinese Gospod, tvoj Bog, v deželo, katero je prisegel tvojim očetom, Abrahamu, Izaku in Jakobu, da ti da velika in dobra mesta, katerih nisi zgradil, hiše, polne vseh dobrih stvari, katerih nisi napolnil, cisterne, izklesane, katerih nisi izklesal, vinograde in oljčne nasade, katerih nisi zasadil, in ko boš jedel in se nasitil, pazi nase, da ne pozabiš Gospoda, Boga tvojega, ki te je izpeljal iz dežele Egipta, iz hiše sužnosti. Gospoda, svojega Boga, se boš bal, njemu samemu boš služil, k njemu se boš pridržil in pri njegovem imenu boš prisegal.

Ne hodite za drugimi bogovi izmed bogov narodov, ki so okrog vas, ker je Bog ljubosumen, Gospod, tvoj Bog, v tebi, da se ne bi razjezil v jezi Gospod, tvoj Bog, nad teboj in te uničil z obličja zemlje.

Ne boš skušal Gospoda, svojega Boga, kakor ste ga skušali v preizkušnji. Pazljivo boš varoval zapovedi Gospoda, svojega Boga, pričevanja in uredbe, kolikor ti jih je zapovedal. In storil boš to, kar je ugodno in dobro pred Gospodom, tvojim Bogom, da bo tebi dobro in da vstopiš ter podediščiš dobro zemljo, katero je Gospod prisegel tvojim očetom. Izgnati vse tvoje sovražnike izpred tvojega obličja, kakor je govoril Gospod.

In bo, kdaj koli te jutri vpraša tvoj sin, rekoč: Kaj so pričevanja in uredbe in sodbe, ki jih je Gospod, naš Bog, zapovedal nam? In boš rekel svojemu sinu: Služabniki smo bili faraonu v egiptovski deželi, in Gospod nas je izpeljal od tam z mogočno roko in z dvignjenim laktom. In Gospod je dal velike in strašne znake ter čudeže v Egiptu faraonu in njegovi hiši pred nami, In nas je izpeljal od tam, da nam da to zemljo, ki jo je prisegel dati našim očetom. In Gospod nam je ukazal, da izpolnjujemo vse te uredbe, da se bojimo Gospoda, našega Boga, da nam bo dobro vse dni, da bomo živeli, kakor tudi danes. In milost bo nam, če se bomo držali izpolnjevanja vseh teh zapovedi pred Gospodom, našim Bogom, kakor nam je zapovedal.

7

Če pa te Gospod, tvoj Bog, prinese v deželo, v katero tam vstopaš, da jo podediš, in odžene velike narode pred teboj, Hetejce in Gergesejce in Amorejce in Kananejce in Ferezejce in Evejce in Jebusejce, sedem narodov, številčnejše in močnejše od vas, In

Gospod, tvoj Bog, jih bo izročil v tvoje roke, in udaril jih boš ter jih popolnoma uničil. Ne boš sklenil zaveze z njimi in ne boste se jih usmilili. Niti se ne boste poročali z njimi: hčere svoje ne boš dal njegovemu sinu in njegove hčere ne boš vzel za svojega sina. Odvrnil bo namreč tvojega sina od mene in služil bo drugim bogom, in Gospod se bo razjezil nad vami in te bo hitro uničil. Ampak tako boste storili z njimi: njihove oltarje boste porušili, njihove stebre boste razbili, njihove gaje boste posekali in rezane podobe njihovih bogov boste sežgali z ognjem. Ker si sveto ljudstvo Gospodu, svojemu Bogu, in tebe je izbral Gospod, tvoj Bog, da bi bil njegovo posebno ljudstvo izmed vseh narodov, ki so na obličju zemlje.

Ne zato, ker ste številni med vsemi narodi, vas je Gospod izbral, kajti vi ste maloštevilni med vsemi narodi. Ampak zato, ker Gospod ljubi vas in ohranja prisego, katero je prisegel vašim očetom, je Gospod izpeljal vas z mogočno roko in te odkupil Gospod iz hiše sužnosti, iz roke faraona, kralja Egipta. In boš vedel, da je Gospod, tvoj Bog, ta Bog, zvesti Bog, ki varuje zavezo in milost do tistih, ki ga ljubijo, in do tistih, ki varujejo njegove zapovedi, v tisoč rodov, in poplačuje tistim, ki ga sovražijo, v obraz, da jih uniči, in ne odlaša tistim, ki ga sovražijo, v obraz jim bo poplačal.

In ti boš varoval te zapovedi in uredbe in sodbe, kolikor ti jih jaz danes ukazujem izpolnjevati. In bo, ko boste slišali te zakone in jih varovali ter izvrševali, bo Gospod, tvoj Bog, tebi varoval zavezo in usmiljenje, ki ga je prisegel tvojim očetom. In te bo ljubil, te bo blagoslovil in te bo pomnožil, in bo blagoslovil potomce tvoje maternice in sad tvoje zemlje, tvoje žito, tvoje vino in tvoje olje, črede tvojih volov in trope tvojih ovac na zemlji, katero je Gospod prisegel tvojim očetom, da ti jo da. Blagoslovljen boš biti med

vsemi narodi, ne bo med vami jalovih niti neplodnih, in tudi ne med tvojo živino. In Gospod, tvoj Bog, bo odstranil od tebe vse bolezni in vse hude egipčanske bolezni, ki si jih videl in kolikor si jih poznal, ne bo jih položil nate in bo jih položil na vse, ki te sovražijo.

In boš jedel ves plen narodov, katerega ti Gospod, tvoj Bog, daje, tvoje oko jim ne bo prizaneslo, in ne boš služil njihovim bogovom, ker je to zate spotikalni kamen.

Če pa si rečeš v svojih mislih, da je ta narod večji od mene, kako ga bom zmožen uničiti? Ne boš se jih bal; spomnil se boš, koliko je naredil Gospod, tvoj Bog, faraonu in vsem Egipčanom, Velike preizkušnje, ki so jih videle tvoje oči, tista velika znamenja in čudeže, močno roko in visoko laket, kot te je izpeljal Gospod, tvoj Bog, tako bo storil Gospod, vaš Bog, vsem narodom, katerih se bojiš pred njihovim obrazom. In sršene bo poslal Gospod, tvoj Bog, v njih, dokler ne bodo uničeni preostali in tisti, ki so se skrili pred teboj. Ne boš udarjen pred njimi, ker je Gospod, tvoj Bog, s teboj, Bog velik in mogočen. In Gospod, tvoj Bog, bo použil te narode pred teboj postopoma. Ne boš jih mogel hitro uničiti, da ne bi postala zemlja zapuščena in da se ne bi namnožile nad teboj divje zveri. In Gospod, tvoj Bog, jih bo izročil v tvoje roke in uničil jih boš z velikim uničenjem, dokler jih popolnoma ne uničiš. In on bo izročil njihove kralje v vaše roke, in uničili boste njihovo ime iz tistega kraja, nihče se ne bo uprl proti tebi, dokler jih popolnoma ne uničiš.

Rezbarije njihovih bogov boste sežgali z ognjem, ne boš želel srebra niti zlata od njih ne boš vzel zase, da se ne spotakneš zaradi njega, ker je gnusoba Gospodu, tvojemu Bogu. In ne boš prinesel

gnusobe v svojo hišo in postal preklet kakor ta stvar; z gnusom jo boš gnusil in z odvratnostjo jo boš preziral, ker je prekleta.

8

Vse zapovedi, ki vam jih danes zapovedujem, boste varovali in izpolnjevali, da boste živeli in se namnožili ter vstopili in podedovali deželo, ki jo je Gospod, vaš Bog, prisegel vašim očetom. In spomnil se boš vse poti, ki te je vodil Gospod, tvoj Bog, v puščavi, da bi te ponižal in preizkusil ter spoznal, kaj je v tvojem srcu, ali boš ohranil njegove zapovedi ali ne. In te je trpel in te je lakoto povzročil in te je nahranil z mano, ki je niso poznali tvoji očetje, da bi ti oznanil, da ne bo živel človek samo na kruhu, ampak bo živel človek na vsaki besedi, ki izhaja iz ust Boga. Tvoja oblačila niso ostarela od tebe, tvoji sandali se niso obrabili od tebe, tvoje noge niso postale žuljaste, glej, štirideset let.

In spoznal boš v svojem srcu, da kakor človek vzgaja svojega sina, tako bo Gospod, tvoj Bog, vzgajal tebe. In ti boš varoval zapovedi Gospoda, Boga tvojega, da hodiš po njegovih poteh in da se ga bojiš.

Kajti Gospod, tvoj Bog, te bo privedel v dobro in veliko deželo, kjer so hudourniki voda in izviri globin, ki izhajajo skozi ravnine in skozi gore, Dežela pšenice in ječmena, trt, smokev, granatnih jabolk, dežela oljk, olja in medu, Zemlja, na kateri ne boš jedel svojega kruha z revščino in ne boš potreboval ničesar na njej, zemlja, katere kamni so železo in iz njenih gora boš kopal bron.

In boš jedel in se nasitil, in boš blagoslovil Gospoda, svojega Boga, za dobro deželo, ki ti jo je dal. Pazi nase, da ne pozabiš Gospoda, svojega Boga, tako da ne bi varoval njegovih zapovedi in

sodb in njegovih postav, ki ti jih jaz danes zapovedujem. Ne da bi jedel in se napolnil, in zgradil lepe hiše ter se naselil v njih, in tvojih volov in tvojih ovc, ko se ti pomnožijo, srebra in zlata, ko se ti pomnožijo, in vsega, kolikor ti bo, ko se ti pomnoži, si povzdignjen v srcu in pozabiš Gospoda, svojega Boga, ki te je privedel iz dežele Egipta, iz hiše sužnosti, tistega, ki te je pripeljal skozi veliko in strašno divjino, kjer je bila pičeca kača in škorpion in žaja, kjer ni bilo vode, tistega, ki ti je izvabil iz ostre skale izvir vode Od tega, ki te je hranil z mano v puščavi, katere nisi poznal niti je niso poznali tvoji očetje, da bi te ponižal, te preizkusil in ti storil dobro v zadnjih dneh tvojega življenja. Ne reci v svojem srcu: Moja moč in oblast moje roke mi je dala to veliko moč. In spomnili se boste Gospoda, svojega Boga, ker on sam vam daje moč, da dosežete moč, in da bi vzpostavil svojo zavezo, ki jo je Gospod prisegel vašim očetom, kakor danes.

In zgodilo se bo, če v pozabljivosti pozabiš Gospoda, svojega Boga, in hodiš za drugimi bogovi, in služiš jim, in se jim priklanjaš, pričujem vam danes nebo in zemljo, da boste zagotovo propadli. Kot tudi preostali narodi, kolikor jih Gospod Bog uničuje pred vašim obličjem, tako boste propadli, ker niste poslušali glasu Gospoda, vašega Boga.

9

Poslušaj, Izrael, ti danes prehajaš Jordan, da vstopiš in podediš narode, ki so večji in močnejši od vas, velika in obzidana mesta do neba, Veliko in številno in visoko ljudstvo, sinove Enaka, katere ti poznaš, in ti si slišal: Kdo se bo uprl sinovom Enaka? In boš vedel danes, da bo Gospod, tvoj Bog, šel pred tvojim obličjem; je použivajoč ogenj, ta jih bo uničil in jih bo odvrnil od tvojega obličja ter jih bo uničil v hitrosti, kakor ti je rekel Gospod. Ne reci

v svojem srcu, ko bo Gospod, tvoj Bog, uničil te narode pred teboj, rekoč: Zaradi moje pravičnosti me je Gospod privedel, da podedujem to dobro deželo. Ne zaradi tvoje pravičnosti niti zaradi svetosti tvojega srca ti vstopaš, da bi podedoval njihovo zemljo, ampak zaradi brezbožnosti teh narodov bo Gospod uničil njih izpred tvojega obličja, in da bi postavil zavezo, katero je Gospod prisegel našim očetom, Abrahamu in Izaku in Jakobu.

In vedel boš danes, da ne zaradi tvojih pravičnosti Gospod, tvoj Bog, daje tebi to dobro zemljo v dediščino, ker si trdovratno ljudstvo. Spomni se in ne pozabi, kako si izzival Gospoda, svojega Boga, v puščavi, od tistega dne, ko si odšel iz Egipta, dokler nisi prišel na to mesto; nepokorni ste bili do Gospoda.

In v Horebu ste razjezili Gospoda, in Gospod je bil jezen na vas, da vas uniči. Ko sem se vzpenjal na goro, da bi vzel kamene plošče, plošče zaveze, katere je Gospod sklenil z vami, sem ostal na gori štirideset dni in štirideset noči, nisem jedel kruha in nisem pil vode. In Gospod mi je dal dve kameni plošči, napisani s prstom Boga, in na njih so bile napisane vse besede, katere je Gospod govoril k vam na gori na dan zbora. In zgodilo se je, da mi je Gospod po štiridesetih dneh in po štiridesetih nočeh dal dve kameni plošči, plošči zaveze. In Gospod mi je rekel: Vstani, hitro pojdi dol od tod, ker je tvoje ljudstvo, ki si ga izpeljal iz egiptovske dežele, ravnalo brezpravno. Hitro so odstopili s poti, ki sem jim jo zapovedal, in naredili so si ulit kip.

In Gospod mi je rekel: Govoril sem ti enkrat in dvakrat, rekoč: Videl sem to ljudstvo, in glej, trdovratno ljudstvo je. In zdaj mi dovoli, da jih uničim, in izbrisal bom njihovo ime izpod neba ter te naredil v velik in močan narod, veliko večji kot ta. In ko sem se obrnil nazaj, sem šel dol z gore, in gora je gorela z ognjem do neba,

in dve plošči pričevanj sta bili na mojih dveh rokah. In ko sem videl, da ste grešili pred Gospodom, vašim Bogom, in da ste si naredili ulito podobo ter prestopili pot, ki vam jo je Gospod zapovedal, In sem vzel dve plošči, vrgel sem jih iz obeh svojih rok in jih zlomil pred vami. In molil sem pred Gospodom drugič, prav tako kot prej, štirideset dni in štirideset noči; kruha nisem jedel in vode nisem pil, zaradi vseh vaših grehov, ki ste jih storili, ko ste delali zlo pred Gospodom Bogom in ga razjezili. In sem prestrašen zaradi jeze in srda, ker je bil Gospod razjezen nad vami, da vas uniči, in je Gospod mene uslišal tudi v tem času. In nad Aronom se je razjezil, da bi ga uničil, in molil sem tudi za Arona v tistem času. Vzel sem tele, vaš greh, ki ste ga naredili, in ga sežgal v ognju ter ga zdrobil, zelo temeljito ga zdrobil, dokler ni postal droben, in postal je kot prah, in vrgel sem prah v hudournik, ki se spušča z gore.

In pri gorenju in pri preizkušnji in pri grobovih poželenja ste izzivali Gospoda. In ko vas je Gospod poslal iz Kadeš Barnea, rekoč: Pojdite gor in vzamite v last zemljo, ki vam jo dajem, ste bili neposlušni besedi Gospoda, vašega Boga, in niste mu zaupali in niste poslušali njegovega glasu. Nepokorni ste bili Gospodu od dneva, ko vam je bil znan. In molil sem pred Gospodom štirideset dni in štirideset noči, kolikor sem molil, kajti Gospod je rekel, da vas bo uničil. In molil sem se k Bogu in rekel: Gospod, kralj bogov, ne uniči popolnoma svojega ljudstva in svojega deleža, ki si ga odkupil, katere si izpeljal iz dežele Egipta s svojo veliko močjo, s svojo mogočno roko in s svojim visokim laktom. Spomni se Abrahama in Izaka in Jakoba, svojih služabnikov, katerim si prisegel nase samega, ne poglej na trdoto tega ljudstva in na brezbožnosti in na njihove grehe. Naj ne rečejo tisti, ki prebivajo v deželi, od koder si nas izpeljal od tam, rekoč: Ker Gospod ni mogel vpeljati njih v deželo, katero jim je obljubil, in ker jih je sovražil,

jih je izpeljal v puščavo, da jih ubije. In ti so tvoje ljudstvo in tvoja dediščina, katere si izpeljal iz egiptovske dežele s svojo veliko močjo, s svojo mogočno roko in s svojim vzdignjenim laktom.

10

V tistem času mi je rekel Gospod: Izdolbi si dve kamniti plošči, kakor prvi, in vzpni se k meni na goro, in naredi si leseno skrinjo. In napišeš na tablice besede, ki so bile na prvih tablicah, ki si jih zdrobil, in jih vložiš v skrinjo. Naredil sem skrinjo iz nerazpadljivega lesa in klesal sem kamnite plošče, kot so bile prve, ter se povzpел na goro z dvema ploščama v rokah. In napisal je na tablice po prvem pisanju deset besed, ki jih je Gospod govoril k vam na gori iz sredine ognja, in Gospod jih je dal meni. In obrnil sem se nazaj, sem šel dol z gore in vrgel plošče v skrinjo, ki sem jo naredil, in bile so tam, kot mi je zapovedal Gospod. In sinovi Izraela so odšli iz Beerota sinov Jakana v Misero. Tam je umrl Aron in bil tam pokopan, in namesto njega je služil kot duhovnik njegov sin Eleazar. Od tam so odšli v Gadgad in od Gadgada v Etebatho, deželo s hudourniki voda.

V tistem času je Gospod določil pleme Levi, da nosi skrinjo zaveze Gospoda, da stoji pred Gospodom, da služi in da moli v njegovem imenu do današnjega dne. Zaradi tega leviti nimajo deleža in žreba med svojimi brati, Gospod sam je njihov žreb, kakor jim je rekel. In jaz sem stal na gori štirideset dni in štirideset noči. In Gospod me je slišal tudi v tem času, in Gospod ni hotel vas uničiti. In Gospod mi je rekel: Hodi, odpravi se pred to ljudstvo, naj vstopijo in vzamejo v last deželo, ki sem jo prisegel dati njihovim očetom.

In sedaj, Izrael, kaj Gospod, tvoj Bog, prosi od tebe, razen da se bojiš Gospoda, svojega Boga, in hodiš po vseh njegovih poteh, in ga ljubiš, in služiš Gospodu, svojemu Bogu, iz vsega svojega srca in iz vse svoje duše, Ohranjaj zapovedi Gospoda, Boga svojega, in njegove uredbe, kolikor ti jih jaz danes zapovedujem, da ti bo dobro. Glejte, Gospodu, tvojemu Bogu, pripada nebo in nebo nebes, zemlja in vse, kar je v njej. Vendar je Gospod izbral vaše očete, da jih ljubi, in izbral je njihovo potomstvo za njimi, vas, izmed vseh narodov, kakor je danes. Obrezali boste trdoto svojega srca in ne boste več trdovratni. Kajti Gospod, vaš Bog, je Bog bogov in Gospod gospodov, veliki Bog, mogočen in strašen, ki ne gleda na osebo in ne sprejema darov, Izvaja sodbo za tujca, siroto in vdovo ter ljubi tujca, da mu da kruh in oblačilo. In ljubili boste tujca, saj ste bili tujci v deželi Egipta.

Gospoda, svojega Boga, se boš bal, njemu boš služil, k njemu se boš pridružil in pri njegovem imenu boš prisegal. To je tvoj ponos in to je tvoj Bog, ki je naredil v tebi te velike in slavne stvari, katere so videle tvoje oči. V sedemdesetih dušah so šli tvoji očetje v Egipt, sedaj pa te je Gospod, tvoj Bog, naredil kot zvezde neba po množici.

11

In ljubil boš Gospoda, svojega Boga, in varoval boš njegove straže, njegove odredbe, njegove zapovedi in njegove sodbe vse dni. In boste vedeli danes, da ne vaši otroci, ki ne vedo niti niso videli vzgoje Gospoda, vašega Boga, in njegovih velikih del, in močne roke, in visokega lakta, In njegove znake in njegove čudeže, kolikor jih je naredil sredi Egipta faraonu, kralju Egipta, in vsej njegovi deželi, In kolikor veliko je storil moči Egipčanov, in njihove vozove, in njihove konje, in njihovo moč, kako je

preplavila voda rdečega morja njihov obraz, ko so vas zasledovali od zadaj, in uničil jih je Gospod do današnjega dne, in vse, kar je naredil nam v divjini, dokler niste prišli na ta kraj in koliko mnogo je naredil Dathanu in Abiramu, sinovima Eliaba, sina Rubenovega, katere je zemlja, odprla svoja usta, požrla njih in njihove hiše in njihove šotore in vse njihovo imetje z njimi sredi vsega Izraela, Ker so vaše oči videle vsa velika dela Gospoda, ki jih je naredil med vami danes.

In varovali boste vse njegove zapovedi, kolikor jih jaz zapovedujem tebi danes, da boste živeli in se pomnožili, in da boste, ko vstopite, podedovali deželo, v katero prečkate Jordan, da jo tam podedujete. Da boste dolgo živeli na zemlji, ki jo je Gospod prisegel vašim očetom dati njim in njihovemu semenu z njimi, deželo, kjer teče mleko in med. Je namreč dežela, v katero tam vstopaš, da jo podeduješ, ne kakor dežela Egipta, od koder ste od tam prišli, kjer sejejo seme in zalivajo s svojimi stopali, kakor vrt zelenjave. Dežela pa, v katero vstopaš, da jo tam podediš, je dežela hribovita in ravninska, ki pije vodo iz dežja z neba. Zemlja, ki jo Gospod, tvoj Bog, nenehno nadzoruje, oči Gospoda, tvojega Boga, so na njej od začetka leta in do konca leta.

Če pa boste res poslušali vse zapovedi, ki ti jih danes zapovedujem, da ljubiš Gospoda, svojega Boga, in mu služiš iz vsega svojega srca in iz vse svoje duše, In dal bo dež tvoji zemlji ob pravem času, zgodnjega in poznega, in prinesel boš svoje žito in svoje vino in svoje olje. In bo dal krmo na tvojih poljih tvoji živini, in boš jedel in se nasitil, Pazi nase, da ne postane debelo tvoje srce in da ne prestopite ter ne služite drugim bogovom in jih obožujete. In ko bo Gospod jezen nate, bo zaprl nebo in ne bo dežja, in zemlja ne bo dala svojega sadu, in propadli boste hitro iz dobre zemlje, katero vam je dal Gospod.

In vrgite te besede v vaše srce in v vašo dušo ter jih privežite za znamenje na vašo roko, in bo neomajno pred vašimi očmi. In učili boste jih vaše otroke govoriti o njih, ko sedite v svoji hiši in ko hodite po poti in ko spite in ko vstajate. In napisali boste jih na podboje vaših hiš in vaših vrat. da bi dolgo živeli in dnevi vaših sinov na zemlji, katero je Gospod prisegel vašim očetom, da jo da njim, kakor dnevi neba na zemlji. In bo, če boste resnično poslušali vse te zapovedi, katere vam danes zapovedujem izpolnjevati, da ljubite Gospoda, našega Boga, in hodite po vseh njegovih poteh ter se ga držite, In bo Gospod izgnal vse te narode izpred vas, in boste podedovali narode, ki so večji in močnejši kot vi. Vse mesto, kjer bo stopila sled vaše noge, bo vaše, od puščave in Antilibanona, in od reke Melas, reke Evfrat, in do morja na zahodu bodo vaše meje. Nihče se vam ne bo uprl, in Gospod, vaš Bog, bo položil strah pred vami in trepet pred vami na vso zemljo, na katero boste stopili, tako kot vam je govoril.

Glejte, danes postavljam pred vas blagoslov in prekletstvo, Blagoslov, če poslušate zapovedi Gospoda, vašega Boga, kolikor jih jaz zapovedim vam danes. In prekletstvo, če ne poslušate zapovedi Gospoda, vašega Boga, kolikor vam jih jaz zapovedim danes, in zaidete s poti, katero sem vam zapovedal, odšedši služiti drugim bogom, katerih ne poznate. In bo, ko te Gospod, tvoj Bog, privede v deželo, v katero greš, da jo tam podediš, boš dal blagoslov na goro Garizin in prekletstvo na goro Gaibal. Ali niso te stvari onkraj Jordana, za potjo zahajajočega sonca, v deželi Kanaan, ki prebiva na zahodu, ob Golgolju, blizu visokega hrasta? Vi namreč prečkate Jordan, da vstopite in podedujete deželo, ki vam jo Gospod, naš Bog, daje v dediščino za vse dni, in prebivali boste v njej.

In vi boste varovali, da storite vse njegove zapovedi in te sodbe, kolikor jih jaz dajem pred vami danes.

In to so zapovedi in sodbe, ki jih boste izpolnjevali v deželi, ki vam jo Gospod, Bog vaših očetov, daje v dediščino, vse dni, ki jih boste živeli na zemlji. Z uničenjem boste uničili vse kraje, v katerih so tam služili njihovim bogovom, ki jih boste podedovali, na visokih gorah, na hribih in pod gostim drevesom. In boste uničili njihove oltarje in zlomili njihove stebre in posekali njihove gaje in zažgali rezane podobe njihovih bogov z ognjem in uničili njihovo ime iz tistega kraja. Ne boste tako ravnali z Gospodom, vašim Bogom. Ampak v mesto, ki bi ga izbral Gospod, tvoj Bog, v enem izmed vaših mest, da tam imenuje svoje ime in da bo klican, boste iskali in boste prišli tja. In prinesli boste tja žgalne daritve vaše in klavne daritve vaše in prvine vaše in molitve vaše in prostovoljne daritve vaše in zaveze vaše, prvorojence goveda vašega in ovc vaših. In jedli boste tam pred Gospodom, vašim Bogom, in veselili se boste ob vsem, pri čemer boste vi in vaše družine položili roko, kakor vas je blagoslovil Gospod, vaš Bog.

Ne boste delali vsega, kar mi danes tukaj delamo, vsak, kar je ugodno pred njegovimi očmi. Kajti do sedaj še niste prišli v počitek in v dediščino, ki vam jo daje Gospod, naš Bog. In vi boste prečkali Jordan in prebivali na zemlji, katero vam Gospod, naš Bog, daje kot dediščino, in dal vam bo počitek od vseh vaših sovražnikov naokoli, in prebivali boste v varnosti. In bo kraj, ki bi ga izbral Gospod, tvoj Bog, da bi bilo tam poklicano njegovo ime, tam boste prinesli vse, kar vam danes zapovedujem: vaše žgalne daritve in vaše daritve, vaše desetine in prvine vaših rok, in vsak izbran dar izmed vaših darov, kolikor bi jih zaobljubili Gospodu, vašemu Bogu. In veselili se boste pred Gospodom, vašim Bogom, vi in vaši sinovi, in vaše hčere, in vaši otroci, in vaše mlade ženske, in leviti, ki je pri vaših vratih, ker nima niti deleža niti žreba z vami.

Pazi nase, da ne boš daroval svojih žgalnih daritev na vsakem mestu, ki ga vidiš. Ampak v mesto, ki ga bo izbral Gospod, tvoj Bog, v enem izmed tvojih rodov, tam boste prinesli vaše žgalne daritve, in tam boš naredil vse, kar ti jaz danes zapovedim. Toda v vsaki svoji želji boš žrtvoval in jedel boš meso po blagoslovu Gospoda, svojega Boga, ki ti ga je dal v vseh mestih; nečisti in čisti bodo jedli to isto, kot gazelo ali jelena. Razen krvi ne smete jesti; izlijte jo na zemljo kot vodo.

Ne boš smel jesti v svojih mestih desetine svojega žita, svojega vina in svojega olja, prvencov svoje živine in svojih ovac, vseh obljub, ki bi jih obljubil, svojih zavez in prvin svojih rok. Ampak pred Gospodom, tvojim Bogom, boš to jedel na kraju, ki ga bo izbral Gospod, tvoj Bog, zase – ti in tvoj sin, in tvoja hči, tvoj služabnik, in tvoja služabnica, in tujec v vaših mestih, in veselil se boš pred Gospodom, tvojim Bogom, ob vsem, na kar boš položil svojo roko.

Pazi nase, da ne zapustiš Levita ves čas, kolikor živiš na zemlji.

Če pa Gospod, tvoj Bog, razširi tvoje meje, kakor ti je govoril, in rečeš: Jedel bom meso, če tvoja duša zaželi jesti meso, jej meso po vsej želji svoje duše. Če pa je daleč tvoj kraj, katerega bi Gospod, tvoj Bog, izbral, da bi bilo tam klicano njegovo ime, boš žrtvoval od svojih volov in od svojih ovc, katere ti bo dal Bog, na način, kot sem ti zapovedal, in boš jedel v svojih mestih po želji svoje duše. Kot se je gazela in jelen, tako boš jedel to; nečisti pri tebi in čisti bosta enako jedla. Močno pazi, da ne boš jedel krvi, ker kri je njegova duša; duša ne sme biti pojedena z mesom. Ne boste ga jedli, izlili ga boste na zemljo kot vodo. Ne boš ga jedel, da bo dobro tebi in tvojim sinovom po tebi, če storiš, kar je dobro in

ugodno pred Gospodom, tvojim Bogom. Razen tvoje svete stvari, če jih boš imel, in tvoje molitve vzel, boš prišel na kraj, ki ga bo izbral Gospod, tvoj Bog, da bo tam klicano njegovo ime. In boš opravil svoje žgalne daritve, meso boš daroval na oltar Gospoda, svojega Boga, kri svojih žrtvovanj pa boš izlil ob vznožje oltarja Gospoda, svojega Boga, meso pa boš jedel. Varuj se in poslušaj ter izvršuj vse besede, ki ti jih jaz zapovedujem, da bo dobro tebi in tvojim sinovom na veke, če boš delal, kar je ugodno in dobro pred Gospodom, tvojim Bogom.

Če pa Gospod, tvoj Bog, uniči narode, h katerim tam vstopaš, da podeduješ njihovo deželo, pred teboj, in jo vzameš v last ter se naseliš v njihovi deželi, Pazi nase, da ne boš marljivo iskal slediti njim, potem ko bodo popolnoma uničeni pred teboj, rekoč: Kako ti narodi služijo svojim bogovom? Tudi jaz bom tako naredil. Ne boš delal tako svojemu Bogu, kajti gnusobe, ki jih je Gospod sovražil, so delali svojim bogovom, ker svoje sinove in svoje hčere sežigajo v ognju svojim bogovom.

13

Vsako besedo, ki vam jo danes zapovedim, to boste varovali in izvrševali, ne boste dodali k temu niti odvzeli od tega.

Če pa vstane med vami prerok ali sanjač sanj in vam da znamenje ali čudež, In pride znak ali čudež, o katerem ti je govoril, rekoč: Pojdimo in služimo drugim bogovom, ki jih ne poznate, Ne boste poslušali besed tistega preroka ali tistega, ki sanja te sanje, ker vas preizkuša Gospod, vaš Bog, da bi vedel, ali ljubite vašega Boga iz vsega vašega srca in iz vse vaše duše. Za Gospodom, vašim Bogom, hodite, njega se bojte, njegovemu glasu prisluhnite in njemu se držite. In ta prerok ali tisti sanjalec sanj bo umrl, kajti

govoril je, da bi te zavedel od Gospoda, tvojega Boga, ki te je izpeljal iz egiptovske dežele, ki te je odkupil iz sužnosti, da bi te pregnal s poti, po kateri ti je Gospod, tvoj Bog, zapovedal hoditi, in uničil boš zlo iz vaše srede.

Če pa te naj spodbudi tvoj brat iz tvojega očeta ali iz tvoje matere, ali tvoj sin, ali hči, ali tvoja žena v tvojem naročju, ali prijatelj, enak tvoji duši, skrivaj rekoč: Pojdimo in služimo drugim bogovom, katerih nisi poznal ti in tvoji očetje, Od bogov narodov, ki so okoli vas, ki se približujejo tebi ali so daleč od tebe, od konca zemlje do konca zemlje, Ne boš mu privolil in ne boš ga poslušal, in tvoje oko mu ne bo prizaneslo, ne boš ga želel, niti ga ne boš pokril. Oznanjajoč boš oznanil o njem, in tvoje roke bodo prve na njega, da ga ubiješ, in roke vsega ljudstva nazadnje. In ga bodo kamnovali s kamni in bo umrl, ker je iskal, da te odvrne od Gospoda, tvojega Boga, ki te je izpeljal iz egiptovske dežele, iz hiše sužnosti. In ves Izrael, ko bo slišal, se bo bal in ne bo več storil tega zlega dejanja med vami.

Če pa slišiš v enem od tvojih mest, ki ti jih Gospod, tvoj Bog, daje, da prebivaš tam, kako govorijo, Brezpravni moški so izšli iz vas in odvrnili so vse prebivalce njihove dežele, rekoč: Pojdimo in služimo drugim bogovom, katerih niste poznali, In napetosti in vprašanja, in boste zelo iskali, in glej, jasno je resnična beseda: ta gnusoba je nastala v vas. Zagotovo uničiš vse prebivalce v tisti deželi z mečem, posvetiš jo prekleti stvari in vse, kar je v njej. In ves njen plen boš zbral na njenih ulicah in mesto boš zažgal v ognju, in ves njen plen z vsemi ljudmi pred Gospodom, tvojim Bogom, in bo nenaseljeno na veke, ne bo več obnovljeno. In ne bo se prilepilo nič od prekleta v tvoji roki, da se Gospod odvrne od jeze svojega srda in ti da usmiljenje, in se usmili nad teboj, in te pomnoži, kakor je prisegel tvojim očetom, Če boš poslušal glas

Gospoda, svojega Boga, in varoval njegove zapovedi, kolikor ti jih jaz danes zapovedujem, da delaš dobro in ugodno pred Gospodom, svojim Bogom.

14

Sinovi ste Gospoda, vašega Boga; ne boste si naredili plešavosti med očmi zaradi mrtveca. Ker si sveto ljudstvo Gospodu, svojemu Bogu, in tebe je izbral Gospod, tvoj Bog, da postaneš njegovo posebno ljudstvo izmed vseh narodov na obličju zemlje. Ne boste jedli nobene gnusobe. To je živina, ki jo boste jedli: tele iz goveda, jagnje iz ovac in kozliček iz koz, Jelena, gazela, pigarg, oriks in žirafa. Vsako žival z razcepljenim kopitom in z dvema razcepljenima kopitoma, ki prežvekuje med živino, te boste jedli. In teh stvari ne boste jedli od tistih, ki prežvekujejo, in od tistih, ki delijo kopita in imajo kremplje: kamele, dlakavonoge živali in svinjskega hrčka, ker prežvekujejo, a kopita ne delijo - nečiste so vam te stvari. In svinjo, ker ima razcepljeno kopito, vendar ne prežvekuje, je nečista za vas; njihovega mesa ne boste jedli in njihovih trupel se ne boste dotikali.

Te stvari boste jedli od vsega, kar je v vodi: vse, kar ima plavuti in luske, boste jedli. In vsega, kar nima plavuti in lusk, ne smete jesti, nečisto vam je. Vsako čisto ptico boste jedli. In teh ne boste jedli od njih: orla, grifona in morskega orla, in jastreb, in kanjo ter njim podobne, In vrabec, in sova in galeb. in čapljo, in laboda in ibisa, in kormoran, in jastreb, in njemu podobne, in smukec, in nočni krokar, In pelikan, in pobrežnik, in njemu podobne ter škrlatna vodna kokoš in netopir. Vse plazeče stvari ptic so vam nečiste, ne smete jih jesti. Vsako čisto ptico boste jedli. Nobene mrlične živali ne smete jesti; priseljencu v vaših mestih bo dana in jo bo jedel, ali pa jo boste prodali tujcu, ker ste sveto

ljudstvo Gospodu, svojemu Bogu. Ne boste kuhali jagnjeta v mleku njegove matere.

Desetino boš dajal od vsega pridelka svojega semena, od pridelka svojega polja, leto za letom. In boš to jedel na kraju, ki ga bo Gospod, tvoj Bog, izbral, da bo tam klicano njegovo ime, boste prinesli desetine svojega žita in svojega vina in svojega olja, prvorojence svojih volov in svojih ovac, da bi se naučil bati se Gospoda, svojega Boga, vse dni. Če pa postane pot od tebe predaleč in ne moreš prinašati jih, ker je daleč od tebe kraj, katerega bi izbral Gospod, tvoj Bog, da bi bilo tam klicano njegovo ime, ker te bo blagoslovil Gospod, tvoj Bog, In boš jih prodal za srebro in boš vzel srebro v svoje roke in boš šel na kraj, ki bi ga izbral Gospod, tvoj Bog. In daš srebro za vse, kar bi želela tvoja duša, za goveda ali za ovce, ali za vino ali za močan napitek, ali za močan napitek, ali za vse, kar bi želela tvoja duša, in boš jedel tam pred Gospodom, tvojim Bogom, in veselil se boš ti in tvoja hiša, In Levit v tvojih mestih, ker nima niti deleža niti žreba s teboj.

Po treh letih boš iznesel ves desetini del svojih pridelkov; v tistem letu ga boš položil v svojih mestih. In prišel bo Levit, ker nima deleža niti dediščine s teboj, in tujec in sirota in vdova v tvojih mestih, in jedli bodo in nasičeni bodo, da bi te blagoslovil Gospod, tvoj Bog, pri vseh delih, ki jih delaš.

15

Vsakihi sedem let boš opravil odpust. In tako je ukaz o odpustitvi: odpustil boš vsak dolg, ki ti ga dolguje tvoj sosed, in od svojega brata ne boš zahteval plačila, kajti razglašena je bila odpustitev Gospodu, tvojemu Bogu. Tujca boš zahteval, kolikor ti dolguje, ampak svojemu bratu boš odpustil dolg. Ker ne bo med

vami pomanjkljivega, kajti Gospod, tvoj Bog, te bo blagoslavljal v deželi, ki ti jo Gospod, tvoj Bog, daje v dediščino, da jo podediš.

Če pa boste resnično poslušali glas Gospoda, vašega Boga, da bi varovali in izpolnjevali vse te zapovedi, ki ti jih danes zapovedujem, ker te je Gospod, tvoj Bog, blagoslovil, kakor ti je govoril, in posojal boš mnogim narodom, ti pa ne boš izposojal, in vladal boš mnogim narodom, tebi pa ne bodo vladali.

Če pa postane med vami pomanjkljiv kdo od vaših bratov v enem od vaših mest v deželi, ki vam jo daje Gospod, vaš Bog, ne boste otdili svojega srca niti ne boste zaprli svoje roke pred vašim bratom, ki je v stiski. Odprl boš svoje roke njemu in mu boš posodil toliko, kolikor potrebuje, ker je v potrebi. Pazi nase, da ne postane skrita beseda v tvojem srcu prestop, rekoč: Približuje se sedmo leto, leto odpuščanja, in da ne postane tvoje oko zlobno do tvojega brata, ki je v stiski, in mu ne boš dal, in bo zavpil zoper tebe h Gospodu, in bo v tebi velik greh. Dajajoč boš dal njemu in posojilo boš posodil njemu, kolikor potrebuje, ker je v potrebi, in ne boš žalosten v svojem srcu, ko mu daješ, ker zaradi te besede te bo blagoslovil Gospod, tvoj Bog, v vseh delih in v vsem, na kar boš položil svojo roko. Kajti pomanjkljivi ne bodo izginili iz tvoje dežele, zato ti jaz zapovedim, da storiš to besedo, rekoč: odprl boš svoje roke svojemu revnemu bratu in tistemu, ki je v potrebi, na tvoji zemlji.

Če pa ti je prodan tvoj brat Hebrejec ali Hebrejka, naj ti služi šest let, in v sedmem letu ga boš odpustil svobodnega od sebe. Ko pa ga odpustiš svobodnega od sebe, ga ne boš odpustil praznega. Oskrbel ga boš z deli od svojih ovac, od svojega žita in od svojega vina; kakor te je blagoslovil Gospod, tvoj Bog, mu boš dal.

In spomnil se boš, da si bil služabnik v deželi Egipta in da te je Gospod, tvoj Bog, odkupil od tam; zato ti jaz zapovedim, da storiš to besedo. Če pa ti reče: Ne bom odšel od tebe, ker te je vzljubil in tvojo hišo, ker mu je dobro pri tebi. In vzameš šilo in prebiješ njegovo uho ob vrata, in bo ti služabnik za vedno, in s tvojo dekle boš storil prav tako. Ne bo ti težko, ko jih boš pošiljal svobodne od sebe, ker ti je služil šest let za letno plačilo najetega delavca, in Gospod, tvoj Bog, te bo blagoslovil v vsem, kar počneš.

Vsakega prvorojenca, ki se rodi med tvojimi voli in med tvojimi ovcami, samce boš posvetil Gospodu, svojemu Bogu; ne boš delal s svojim prvorojenim teletom in ne boš strigel prvorojencev svojih ovac. Pred Gospodom boš jedel to leto za letom na kraju, ki ga bo izbral Gospod, tvoj Bog, ti in tvoja hiša. Če pa je v njem pomanjkljivost, če je hrom ali slep, kakršnakoli huda pomanjkljivost, ga ne boš žrtvoval Gospodu, svojemu Bogu.

V tvojih mestih boš jedel to, nečisti in čisti enako, kot gazelo ali jelena. Razen krvi ne boste jedli, na zemljo jo boste izlili kot vodo.

16

Varuj mesec mladih in praznuj pasho Gospodu, svojemu Bogu, ker si v mesecu mladih odšel iz Egipta ponoči. In žrtvoval boš pashalno daritev Gospodu, svojemu Bogu, ovce in vole na mestu, ki ga bo Gospod, tvoj Bog, izbral, da bo tam klicano njegovo ime. Ne boš jedel s kvasom, sedem dni boš jedel nekvašen kruh stiske, ker ste v naglici odšli iz Egipta, da se boste spominjali dneva vašega odhoda iz egiptovske dežele vse dni vašega življenja. Kvas ne bo viden tebi v vseh tvojih mejah sedem dni, in ne bo prespalo od mesa, ki ga žrtvuješ zvečer prvega dne, do jutra. Ne

boš mogel žrtvovati pashe v nobenem od svojih mest, ki ti jih daje Gospod, tvoj Bog, Ampak v kraju, ki bi ga izbral Gospod, tvoj Bog, da bi bilo tam klicano njegovo ime, boš žrtvoval pashalno jagnje zvečer, proti zahodu sonca, ob času, ko si odšel iz Egipta. In kuhal boš in pražil boš in jedel boš na mestu, ki ga bo izbral Gospod, tvoj Bog, in obrnil se boš zjutraj ter prišel v svoje hiše. Šest dni boš jedel nekvašen kruh, in sedmi dan bo zaključni praznik Gospodu, tvojemu Bogu. Ne boš opravljal nobenega dela na ta dan, razen tistega, kar bo potrebno za vsakogar.

Sedem tednov boš preštel zase; ko boš začel s srpom žeti, boš začel šteti sedem tednov. In naredil boš praznik tednov Gospodu, svojemu Bogu, kakor je tvoja roka močna, kolikor ti bo dal Gospod, tvoj Bog.

In veselil se boš pred Gospodom, svojim Bogom, ti in tvoj sin, in tvoja hči, tvoj služabnik, in tvoja služabnica, in Levit, in tujec, in sirota, in vdova, ki prebiva med vami, na mestu, ki ga bo izbral Gospod, tvoj Bog, da bo tam klicano njegovo ime.

In spomnil se boš, da si bil služabnik v deželi Egiptu, in ohranil boš ter izpolnil te zapovedi. Praznik šotorov boš praznoval sedem dni, ko boš zbiral pridelek s svojega mlatišča in iz svoje stiskalnice. In veselil se boš na svojem prazniku, ti in tvoj sin, in tvoja hči, tvoj služabnik, in tvoja služabnica, in levit, in tujec, in sirota, in vdova, ki prebiva v tvojih mestih. Sedem dni boš praznoval Gospodu, svojemu Bogu, na kraju, ki ga bo izbral Gospod, tvoj Bog, zase. Če pa te bo Gospod, tvoj Bog, blagoslovil v vseh tvojih pridelkih in v vsakem delu tvojih rok, boš vesel.

Trikrat na leto se bo vsak tvoj moški pokazal pred Gospodom, tvojim Bogom, na kraju, ki ga bo izbral Gospod: na prazniku

nekvašenih kruhov, na prazniku tednov in na prazniku šotorov. Ne boš se pokazal pred Gospodom, tvojim Bogom, praznih rok. Vsak glede na moč svojih rok, glede na blagoslov Gospoda, tvojega Boga, ki ti ga je dal.

Sodnike in pisarje boš postavil zase v svojih mestih, ki ti jih daje Gospod, tvoj Bog, po plemenih, in sodili bodo ljudstvu pravično sodbo. Ne obračajo sodbe stran, niti ne bodo vzeli daru, kajti darovi zaslepijo oči modrih in odstranijo besede pravičnih. Pravično sledi pravičnemu, da boste živeli, in ko boste vstopili, boste podedovali deželo, ki vam jo daje Gospod, vaš Bog.

Ne boš zasadil zase gaja, nobenega drevesa poleg oltarja svojega Boga ne boš postavil zase. Ne boš postavil zase stebra, ki ga je sovražil Gospod, tvoj Bog.

17

Ne boš žrtvoval Gospodu, svojemu Bogu, teleta ali ovce, v kateri je kakršna koli pomanjkljivost, kar je zla stvar, ker je to gnusoba Gospodu, tvojemu Bogu.

Če pa bo najden v enem tvojih mest, ki ti jih daje Gospod, tvoj Bog, mož ali žena, ki bo storil zlo pred Gospodom, tvojim Bogom, da bi prestopil njegovo zavezo, in prišedši služijo drugim bogovom in se preklanjajo njim, soncu ali luni ali vsemu iz nebeške sfere, kar ti nisem ukazal, In on ti sporoči in zelo natančno poiščeš, in glej, resnično se je zgodila ta beseda, zgodila se je ta gnusoba v Izraelu, In prineseš tega možkega ali to žensko, in jih boste kamnovali s kamni, in umrli bodo. Na podlagi dveh prič ali treh prič bo umrl; obsojenec ne bo umrl na podlagi ene priče. In roka

prič bo prva na njem, da ga usmrtijo, in roka ljudstva nazadnje, in odstranil boš zlo iz vas samih.

Če pa bi ti postala nemogoča beseda pri sodbi med krvjo in krvjo, in med sodbo in sodbo, in med dotikom in dotikom, in med sporom in sporom, zadeve sodbe v vaših mestih, potem boš vstal in šel gor na kraj, ki ga bo izbral Gospod, tvoj Bog, tam. In prišel boš k duhovnikom Levitom in k sodniku, ki bo v tistih dneh, in poiskavši bodo naznanili tebi sodbo. In storil boš glede na stvar, ki ti jo bodo poročali iz kraja, ki ga bo izbral Gospod, tvoj Bog, in pazil boš, da storiš vse, kar ti bo predpisano. Glede na zakon in glede na sodbo, ki ti jo bodo izrekli, boš ravnal; ne boš se odvrnil od besede, ki ti jo bodo sporočili, ne desno ne levo.

In človek, ki bi deloval v ošabnosti, tako da ne bi ubogal duhovnika, ki stoji in služi pri imenu Gospoda, tvojega Boga, ali sodnika, ki bi bil v tistih dneh, ta človek bo umrl, in odstranil boš zlo iz Izraela. In vsa ljudstva, ko bodo slišala, se bodo bala in ne bodo več delovala brezbožno.

Če pa vstopiš v deželo, ki ti jo daje Gospod, tvoj Bog, in jo podediš ter se v njej naseliš in rečeš: Postavil bom nad seboj vladarja, kakor tudi preostali narodi okoli mene, Postavljajoč boš postavil nad seboj vladarja, katerega bi izbral Gospod Bog, iz svojih bratov boš postavil nad seboj vladarja, ne boš mogel postaviti nad seboj tujega človeka, ker ni tvoj brat. Ker si ne bo množil konj, niti ne bo obrnil ljudstva v Egipt, da si ne bi množil konj, Gospod pa je rekel: Ne boste se več vračali po tej poti. In ne bo si množil žena, da se njegovo srce ne bi odvrnilo, in srebra in zlata si ne bo množil preveč.

In ko sedi na prestolu svoje oblasti, bo napisal zase ta devteronomij v knjigo od duhovnikov Levitov. In bo z njim in bral bo v njem vse dni svojega življenja, da se nauči bati se Gospoda, Boga tvojega, in ohranjati vse te zapovedi in izvajati ta pravila, da se njegovo srce ne bi povzdignil nad njegovimi brati, da ne bi prestopil zapovedi ne desno ne levo, da bi podaljšal dneve svoje vladavine, on in njegovi sinovi med sinovi Izraela.

18

Duhovniki Leviti, celotno pleme Levi, ne bodo imeli deleža niti žreba z Izraelom; daritve Gospoda so njihov žreb, jedli bodo jih. Žreb pa ne bo njihov med njihovimi brati, Gospod sam je njihov žreb, kakor jim je rekel. In to je sodba duhovnikov od ljudstva, od tistih, ki žrtvujejo daritve, če tele, če ovco: dal boš ramo duhovniku in lica in želodec. In prvine zrnja tvojega in vina tvojega in olja tvojega ter prvino striženj ovac tvojih boš dal njemu. Ker ga je Gospod izbral izmed vseh tvojih rodov, da stoji pred Gospodom Bogom, da služi in blagoslavlja v njegovem imenu, on in njegovi sinovi med sinovi Izraela.

Če pa prispe Levit iz enega od mest izmed vseh sinov Izraela, kjer sam prebiva, ker želi njegova duša, v mesto, ki bi ga izbral, Bo služil v imenu Gospoda, svojega Boga, tako kot vsi njegovi bratje Leviti, ki stojijo tam pred Gospodom, tvojim Bogom. Jedel bo razdeljen delež, razen prodaje po družini. Če pa vstopiš v deželo, ki ti jo daje Gospod, tvoj Bog, se ne boš učil ravnati po gnusobah tistih narodov.

Ne bo se našel med vami nihče, ki bi očiščeval svojega sina in svojo hčer v ognju, ki bi prerokoval prerokbe, ki bi vedeževal po znamenjih in ki bi vedeževal po pticah, s čarodejanji. Poje

zaklinjanje, je čarovnik in razlagalec znamenj ter se posvetuje z mrtvimi. Kajti gnusoba je Gospodu, tvojemu Bogu, vsak, ki dela te stvari, kajti zaradi teh gnusob bo Gospod uničil njih izpred tebe. Popoln boš pred Gospodom, Bogom svojim. Ti narodi namreč, ki jih ti razlaščaš, poslušajo znamenja in vedeževanja, tebi pa Gospod, tvoj Bog, ni dal tako.

Preroka iz tvojih bratov, kot mene, bo dvignil tebi Gospod, tvoj Bog; njega boste poslušali. Glede na vse, kar si prosil od Gospoda, svojega Boga, v Horebu na dan zbora, rekoč: Ne bomo več poslušali glasu Gospoda, svojega Boga, in tega velikega ognja ne bomo več videli, da ne umremo. In Gospod mi je rekel: Pravilno je vse, kar so ti govorili. Preroka bom vzdignil za njih izmed njihovih bratov, tako kot tebe, in bom dal besede v njegova usta, in govoril jim bo glede na to, kar mu bom zapovedal. In človek, ki ne bo poslušal vsega, kar bo govoril tisti prerok v mojem imenu, ga bom jaz kaznoval. Razen prerok, ki bi brezbožno govoril v mojem imenu besedo, ki je nisem ukazal govoriti, in ki bi govoril v imenu drugih bogov, bo umrl tisti prerok. Če pa rečeš v svojem srcu, kako bomo vedeli besedo, ki je Gospod ni govoril? Kolikor koli če govori ta prerok v imenu Gospoda in se ne zgodi in se ne uresniči, to je beseda, katere ni govoril Gospod; v brezbožnosti je govoril ta prerok, ne bojte se ga.

19

Če pa Gospod, tvoj Bog, uniči narode, katerim Bog daje tebi deželo, in jih podedujete ter se naselite v njihovih mestih in v njihovih hišah, Tri mesta boš ločil zase v sredi svoje zemlje, katero ti daje Gospod, tvoj Bog. Preudariti moraš pot in razdeliti na tri dele meje svoje zemlje, katero ti razdeljuje Gospod, tvoj Bog, in bo zatočišče vsakemu morilcu. To pa bo ukaz za morilca, ki bi

pobegnil tja in bo živel: kdor bi udaril svojega soseda, ne da bi vedel, in ga ni sovražil pred včerajšnjim in predvčerajšnjim dnem. In kdor vstopi s sosedom v gozd, da bi zbiral les, in mu zdrsne roka s sekiro pri sekanju drevesa, in železo pade z drevesa ter zadene soseda, in ta umre, naj ta zbeži v eno od teh mest in bo živel. Tako da maščevalec krvi ne bi zasledoval ubijalca, ker je bil ogrejan v srcu, in ga dohitel, če je pot daljša, in udaril njegovo dušo, in temu ni sodbe smrti, ker ga ni sovražil pred včerajšnjim dnem, niti pred tretjim. Zato ti zapovedim to besedo, rekoč: tri mesta boš ločil zase.

Če pa Gospod, tvoj Bog, razširi tvoje meje, kakor je prisegel tvojim očetom, in ti da Gospod vso zemljo, katero je rekel dati tvojim očetom, Če boš slišal in izpolnjeval vse te zapovedi, katere ti danes zapovedujem, da ljubiš Gospoda, svojega Boga, da hodiš po vseh njegovih poteh vse dni, boš sebi dodal še tri mesta k tem trem. In ne bo prelita nedolžna kri v deželi, ki ti jo Gospod, tvoj Bog, daje v dediščino, in ne boš kriv zaradi krvi.

Če pa se zgodi, da je med vami človek, ki sovraži svojega bližnjega, in mu preži, in vstane zoper njega, in udari njegovo dušo, in ta umre, in zbeži v eno od teh mest, In svet starejšin njegovega mesta bo poslal in ga bodo vzeli od tam ter ga izročili v roke maščevalcev krvi, in bo umrl. Tvoje oko mu ne bo prizaneslo, in očistil boš nedolžno kri iz Izraela, in dobro ti bo.

Ne boš premaknil meja svojega soseda, ki so jih postavili tvoji očetje v dediščini, ki si jo podedoval v deželi, ki ti jo daje Gospod, tvoj Bog, v žrebu. Ne bo ostala ena priča, da priča proti človeku glede vsake krivice in glede vsakega greha in glede vsakega greha, ki ga stori. Na ustih dveh prič in na ustih treh prič bo stala vsaka beseda. Če pa stopi nepravilna priča proti človeku, obtožujoč ga

brezbožnosti, In bosta stala dva človeka, ki imata spor, pred Gospodom in pred duhovniki in pred sodniki, ki bodo v tistih dneh. In naj sodniki natančno preiščejo, in glej, nepravilna priča je pričala nepravilne stvari in se uprla proti svojemu bratu, In storili boste njemu tako, kakor je zlobno nameraval storiti proti njegovemu bratu, in odstranili boste zlo iz vaše srede. In preostali, ko bodo slišali, se bodo bali in ne bodo več delali po tej zli besedi med vami. Tvoje oko mu ne bo prizanašalo, duša namesto duše, oko namesto očesa, zob namesto zoba, roka namesto roke, noga namesto noge.

20

Če pa greš v vojno proti svojim sovražnikom in vidiš konje, jezdece in ljudstvo številčnejše od tvojega, se jih ne boj, ker je Gospod, tvoj Bog, s teboj, ki te je pripeljal iz dežele Egipta. In bo, ko se približa vojni, da se bo duhovnik približal in govoril ljudstvu. In rekel bo k njim: Poslušaj, Izrael, vi greste danes v vojno proti vašim sovražnikom, naj vaše srce ne oslabi, ne bojte se, ne bodite razbiti, niti ne obrnite se stran od njihovega obraza. Ker Gospod, vaš Bog, ki gre pred vami, se bo boril skupaj z vami proti vašim sovražnikom, da vas reši.

In pisarji bodo govorili k ljudstvu, rekoč: Kdo je mož, ki je zgradil novo hišo in je ni posvetil? Naj gre in naj se vrne v svojo hišo, da ne umre v vojni in jo posveti drug mož. In kdo je človek, ki je zasadil vinograd in se ni veselil iz njega? Naj gre in se vrne v svojo hišo, da ne umre v vojni in se drug človek veseli iz njega. In kdo je mož, ki je zaročen z žensko in je ni vzel? Naj gre in naj se vrne v svojo hišo, da ne umre v vojni in jo vzame drug mož. Pisarji bodo nadaljevali govoriti k ljudstvu in bodo rekli: Kdo je mož, ki se boji in je strahopeten v srcu? Naj gre in se vrne v svojo

hišo, da ne bi naredil strahopetnega srca svojega brata, tako kot je njegovo. In bo, ko pisarji prenehajo govoriti k ljudstvu, in postavijo vladarje vojske, ki vodijo ljudstvo.

Če pa se približaš mestu, da bi vojskoval proti njim, jih pokliči k miru. Če ti res miroljubno odgovorijo in ti odprejo, bodo vsi ljudje, ki se najdejo v njem, tvoji davkoplačevalci in tvoji podložniki. Če pa ti ne ubogajo in začnejo vojno proti tebi, jo boš oblegal, dokler ti jo ne izroči Gospod, tvoj Bog, v tvoje roke, in pobil boš vse moške izmed njih z mečem, Razen žensk in prtljage boš vso živino in vse, kar obstaja v mestu, in vso opremo oplnil zase ter jedel ves plen svojih sovražnikov, katerega ti daje Gospod, tvoj Bog. Tako boš storil z vsemi mesti, ki so zelo daleč od tebe, ne pa z mesti teh narodov, katerih Gospod, tvoj Bog, daje tebi, da podeduješ njihovo zemljo. Ne boste ohranili pri življenju ničesar, kar diha, Ampak s prekletstvom boste prekleli njih – Hetejce in Amorejce in Kánaance in Perizejce in Hivejce in Jebusejce in Girgašejce, kakor ti je ukazal Gospod, tvoj Bog, da vas ne bi učili delati vseh njihovih gnusob, kolikor so jih naredili svojim bogovom, in grešili pred Gospodom, vašim Bogom.

Če pa oblegaš neko mesto več dni, da bi ga vojskoval za njegovo zavzetje, ne uniči njegovih dreves tako, da bi nanje položil železo, ampak od njega jej, njega pa ne posekaj – ali ni drevo na polju človek, da bi vstopilo pred teboj v palisado? Ampak les, za katerega veš, da ni sadjenosno, tega boš uničil in posekal, in boš zgradil oblegalne naprave proti mestu, ki vodi vojno proti tebi, dokler ne bo izročeno.

Če pa bo najden ranjenec v deželi, ki ti jo Gospod, tvoj Bog, daje v dediščino, ležeč na polju, in ne vedo, kdo ga je udaril, Tvoj svet starešin in tvoji sodniki bodo šli ven in izmerili bodo razdalje do mest, ki so okoli ubitega. In bo mesto, ki je sosednje ranjenemu, in svet starešin tega mesta bo vzel telico iz goveda, ki ni bila delana in ki ni vlekla jarma, In svet starejšin tega mesta bo pripeljal telico v surovo dolino, ki ni bila obdelana niti posejana, in zlomili bodo vrat telici v dolini. In prišli bodo duhovniki Leviti, ker je njih izbral Gospod Bog, da stojijo pred njim in blagoslovljajo v njegovem imenu, in po njihovih ustih bo odločen vsak spor in vsaka zadeva. In ves svet starešin tega mesta, tisti, ki se približujejo ranjenemu, bodo umili roke na glavo telice, ki ji je bil zlomljen vrat v dolini. In odgovarjajoč bodo rekli: Naše roke niso izlile te krvi in naše oči niso videle. Bodi milostljiv svojemu ljudstvu Izrael, ki si ga odkupil, Gospod, da ne bo nedolžne krvi v tvojem ljudstvu Izrael, in kri jim bo odpuščena. Ti pa boš odstranil nedolžno kri iz vas samih, če boš storil dobro in ugodno pred Gospodom, tvojim Bogom.

Če pa odideš v vojno proti svojim sovražnikom in ti Gospod, tvoj Bog, izroči v tvoje roke ter pleniš njihov plen, In če vidiš med plenom lepo žensko in jo zaželeš ter jo vzameš sebi za ženo In jo pripelješ v svojo hišo, obrij njeno glavo in ji obstriži nohte, In odstranil boš z nje oblačila ujetništva, in sedela bo v tvoji hiši, in jokala bo za očetom in materjo mesec dni, in po tem boš vstopil k njej in živel boš z njo, in bo tvoja žena.

In če je ne hočeš, jo boš poslal proč svobodno, in ne bo prodana za srebro, ne boš je zavrnil, ker si jo ponižal.

Če pa ima mož dve ženi, ena od njih ljubljena in ena od njih sovražena, in mu rodijo ljubljena in sovražena, in postane sin

prvorojenec sovražene, In bo, ko bo na dan razdelil v dediščino svojim sinovom svoja premoženja, ne bo mogel dati pravic prvorojenca sinu ljubljene, prezrši sina sovražene, prvorojenca. Ampak prvenca, sina sovražene, bo priznal in mu dal dvojni delež od vsega, kar se najde pri njem, ker je ta začetek njegovih otrok in njemu pripadajo pravice prvenca. Če pa ima kdo sina, ki je neposlušen in uporniški, ki ne uboga glasu očeta in glasu matere, in ga disciplinirata, pa ju ne posluša, In zgrabila ga bosta njegov oče in njegova mati ter ga bosta izpeljala pred svet starešin njegovega mesta in k vratom kraja, In bodo rekli moškim njihovega mesta: Ta naš sin ne uboga in draži, ne posluša našega glasu, je ponarejovalec denarja in pijanec. Moški njegovega mesta ga bodo kamnovali s kamni in bo umrl, odstranil boš zlo iz vaše srede, in preostali bodo, ko slišijo, občutili strah.

Če pa se v nekem primeru zgodi greh s sodbo smrti in umre, in ga obesite na drevo, Njegovo telo ne bo spalo na drevesu, ampak ga boste pokopali v tistem dnevu, ker je preklet po Bogu vsak, ki visi na drevesu, in ne boste oskrunili zemlje, katero vam Gospod, vaš Bog, daje v dediščino.

22

Ne smeš prezreti teleta svojega brata ali njegove ovce, ki tavata po poti, temveč ju moraš vrniti svojemu bratu in mu ju izročiti. Če pa se tvoj brat ne približa k tebi, niti ga ne poznaš, ga boš zbral noter v svojo hišo, in bo s teboj, dokler ga ne bo iskal tvoj brat, in mu ga boš vrnil. Tako boš storil z njegovim oslom, in tako boš storil z njegovim oblačilom, in tako boš storil glede vsega, kar je tvoj brat izgubil, kar se je izgubilo od njega in si našel – ne boš mogel prezreti. Ne boš videl osla svojega brata ali njegovega teleta, ki sta padla na poti, in jih prezrl; dvignil jih boš skupaj z njim.

Ne bo moške opreme na ženski, niti naj ne obleče moški ženske obleke, ker je gnusoba Gospodu, tvojemu Bogu, vsak, ki dela te stvari. Če pa srečaš gnezdo ptic pred seboj na poti ali na katerem koli drevesu ali na zemlji, z mladiči ali jajci, in mati sedi na mladičih ali na jajcih, ne boš vzel matere skupaj z mladiči. Mater boš odposlal proč, mladiče pa boš vzel zase, da ti bo dobro in da boš dolgoživ.

Če gradiš novo hišo, boš naredil ograjo svoji strehi, da ne boš povzročil umora v svoji hiši, če bi padel nekdo z nje. Ne boš sejal različnih semen v svojem vinogradu, da ne bi bil posvečen pridelek in seme, ki ga boš sejal, skupaj s pridelkom svojega vinograda. Ne boš oral s teletom in oslom skupaj. Ne boš nosil mešanice volne in lanu skupaj. Zvite boš naredil zase na štirih robovih svojih oblačil, s katerimi se oblačiš.

Če pa nekdo vzame ženo in živi z njo, in jo zasovraži. In če ji naložil izgovorjene besede in prinesel dol njeno ime zlo, in pravi: To ženo sem vzel, in ko sem pristopil k njej, nisem našel njenega devištva, Oče deklice in mati bosta prinesla dokaz devištva deklice k svetu starešin pri vratih. In rekel bo oče deklice svetu starešin: To mojo hčer sem dal temu človeku za ženo, a jo je zasovražil. Sedaj ta nanjo nalaga izgovore, rekoč: Nisem našel devištva tvoje hčere, in to je devištvo moje hčere. Razprostrli bodo oblačilo pred mestnim svetom starešin. In svet starešin tistega mesta bo vzel tistega moža in ga bodo poučili, In kaznovali ga bodo s sto šekli in dali bodo očetu mlade ženske, ker je iznesel zlo ime na izraelitsko devico, in njegova bo žena; ne bo je mogel odpustiti vse dni.

Če pa ta beseda postane resnična in devištvo ni bilo najdeno pri mladi ženski, In bodo pripeljali mlado žensko na vrata hiše njenega očeta in jo bodo kamnali s kamni, in bo umrla, ker je

storila nespametnost med sinovi Izraela, da bi se prostitutirala hiša njenega očeta, in odstranil boš zlo iz vas.

Če pa je bil najden moški, ki spi z ženo, poročeno z možem, ubijte oba, moškega, ki spi z ženo, in ženo, in odstranil boš zlo iz Izraela. Če pa je deklica devica, zaročena z možem, in jo najde človek v mestu ter spi z njo. Oba boste privedli k vratom njihovega mesta in kamnali jih bodo s kamni in umrla bosta, mlado žensko, ker ni klicala v mestu, in moškega, ker je ponižal ženo soseda, in odstranili boste zlo iz vaše srede. Če pa moški v ravnini najde zaročeno dekle in jo prisili ter leži z njo, ubijte samo tistega, ki leži z njo. In mladi ženski ni greha smrti, kot če bi se človek vzdignil zoper bližnjega in umoril njegovo dušo, tako je ta zadeva. Ker jo je našel v polju, je zaročena mlada ženska zavpila, in ni bilo nikogar, ki bi ji pomagal.

Če pa nekdo najde dekle devico, ki ni bila zaročena, in jo prisili ter leži z njo in je bil najden, Moški, ki je spal z njo, bo dal očetu mlade ženske petdeset srebrnih didrahm, in postala bo njegova žena. Ker jo je ponižal, je ne bo mogel poslati proč vse dni svojega življenja.

23

Moški ne bo vzel žene svojega očeta in ne bo razkril pokrivala svojega očeta.

Ne bo vstopil zmečkan v modih niti odrezan v zbor Gospoda. Iz prostitutke ne bo nihče vstopil v zbor Gospoda.

Amonit in Moabit ne bosta vstopila v zbor Gospoda, in do desete generacije ne bosta vstopila v zbor Gospoda, in ne do veka.

Zaradi tega, ker niso prišli vam naproti s kruhom in vodo na poti, ko ste odhajali iz Egipta, in ker so najeli zoper tebe Balaama, sina Beorjevega, iz Mezopotamije, da te prekolne. In tvoj Gospod Bog ni hotel poslušati Balaama, in Gospod, tvoj Bog, je spremenil prekletstva v blagoslov, ker te je Gospod, tvoj Bog, ljubil. Ne boš jim nagovarjal miroljubnih in koristnih stvari vse dni svojega življenja na veke. Ne boš gnel Idumejca, ker je tvoj brat, ne boš gnel Egipčana, ker si bil tujec v njegovi deželi. Sinovi, če so rojeni njim, bodo v tretjem rodu vstopili v zbor Gospoda.

Če pa greš ven taboriščiti proti svojim sovražnikom, se boš varoval vsake zle besede. Če je med vami človek, ki ne bo čist zaradi nočnega iztekanja, naj gre ven iz tabora in naj ne vstopi v tabor. In bo proti večeru umil svoje telo z vodo, in ko bo sonce zašlo, bo vstopil v taborišče. In mesto bo zate zunaj tabora, in boš šel tja ven. In kolec bo pri tebi na tvojem pasu, in bo, ko se boš usedal zunaj, kopal boš z njim, in ko se obrneš, pokriješ svojo goloto. Ker Gospod, tvoj Bog, hodi po tvojem taboru, da te reši in da ti izroči tvojega sovražnika, bo tvoj tabor svet, in v tebi ne bo videna nobena nespodobnost, da se ne bi odvrnil od tebe.

Ne boš izročil otroka njegovemu gospodarju, ki se je zatekel k tebi pred svojim gospodarjem. S teboj bo prebival, med vami bo prebival, kjer se mu zdi prav; ne boš ga stiskal. Ne bo prostitutke med hčera Izraela in ne bo tistega, ki se prostituira, med sinovi Izraela, ne bo iniciatorke med hčera Izraela in ne bo tistega, ki je iniciiran, med sinovi Izraela. Ne boš prinesel plačila prostitutke niti izmenjave psa v hišo Gospoda, svojega Boga, za kakršno koli zaobljubo, ker sta oba gnusoba Gospodu, svojemu Bogu.

Ne boš zaračunaval obresti svojemu bratu: obresti srebra in obresti hrane in obresti vsake stvari, ki jo posojaš. Tujcu boš

zaračunaval obresti, bratu svojemu pa ne boš zaračunaval obresti, da te blagoslovi Gospod, Bog tvoj, v vseh delih tvojih na zemlji, v katero vstopaš, da jo podediš.

Če pa obljubiš obljubo Gospodu, svojemu Bogu, je ne boš odlašal izpolniti, ker jo bo Gospod, tvoj Bog, zagotovo iskal od tebe, in bo v tebi greh. Če pa nočeš moliti, v tebi ni greha. Tisto, kar prihaja iz tvojih ustnic, boš varoval in boš izpolnil na način, kot si obljubil Gospodu Bogu dar, ki si ga izrekel s svojimi usti.

Če pa vstopiš v žetev svojega soseda in zbereš v svojih rokah klasje, srpa ne smeš položiti na žetev svojega soseda. Če pa vstopiš v vinograd svojega soseda, boš jedel grozdje, kolikor da nasiti svojo dušo, vendar v posodo ne boš metal.

24

Če pa nekdo vzame ženo in živi z njo, in če ne najde naklonjenosti pred njim, ker je našel v njej nespodobno stvar, naj ji napiše knjigo ločitve in jo da v njene roke in jo pošlje proč iz svoje hiše, In ko odide, postane drugemu možu, In če jo bo zadnji mož zasovražil in ji bo napisal ločitveno knjigo in jo bo dal v njene roke in jo bo poslal proč iz svoje hiše, in če bo umrl zadnji mož, ki jo je vzel sebi za ženo, Ne bo mogel prvi mož, ki jo je poslal proč, da se vrne in jo vzame sebi za ženo, potem ko je bila oskrunjena, ker je to ogabnost pred Gospodom, tvojim Bogom, in ne boste oskrunili zemlje, katero ti Gospod, tvoj Bog, daje v dediščino.

Če pa nekdo nedavno vzame ženo, ne bo šel v vojno in ne bo mu naložena nobena obveznost; nedolžen bo v svoji hiši eno leto in bo razveselil svojo ženo, katero je vzel.

Ne boš vzel v zastavo mlinskega kamna niti zgornjega mlinskega kamna, ker ta jemlje v zastavo dušo. Če pa bo zaloten človek, ki krade dušo izmed svojih bratov, sinov Izraela, in jo zatira ter prodaja, bo umrl tisti tat, in odstranili boste zlo izmed sebe. Pazi nase pri okužbi z gobavostjo, zelo pazljivo ravnaj po vsem zakonu, ki vam ga bodo naznanili duhovniki Leviti, tako kot sem vam zapovedal, pazite, da boste ravnali. Spomni se, kolikor je naredil Gospod, tvoj Bog, Mariji na poti, ko ste odhajali iz Egipta.

Če ti dolguje tvoj sosed kakršen koli dolg, ne boš vstopil v njegovo hišo, da bi vzel njegovo zastavo. Zunaj boš stal, in človek, pri katerem je tvoje posojilo, ti bo prinesel zastavo ven. Če pa je možki reven, ne boš spal z njegovo zastavo. Z vračilom boš vrnil njegovo zastavo pred zahodom sonca, in spal bo v svojem oblačilu, in blagoslovil te bo, in to ti bo miloščina pred Gospodom, tvojim Bogom. Ne boš delal krivice glede plačila revnemu in potrebnemu izmed tvojih bratov ali izmed tujcev, ki so v tvojih mestih. Še isti dan mu boš vrnil njegovo plačo, sonce ne bo zašlo nad njim, ker je reven in v tem ima upanje, in zavpil bo proti tebi h Gospodu, in bo v tebi greh. Očetje ne bodo umrli za otroke in sinovi ne bodo umrli za očete, vsak bo umrl za svoj lastni greh. Ne boš izkrivil sodbe tujca, sirote in vdove, Ne boš vzel kot zastavo oblačila vdove in spomnil se boš, da si bil služabnik v deželi Egiptu in da te je odkupil Gospod, tvoj Bog, od tam; zato ti jaz zapovedim, da storiš to besedo.

Če pa požanješ žetev na svojem polju in pozabiš snop na svojem polju, se ne boš vrnil, da bi ga vzel; tujcu, siroti in vdovi bo, da te blagoslovi Gospod, tvoj Bog, pri vseh delih tvojih rok. Če pa obiraš oljke, se ne boš obrnil nazaj, da bi pobiral tisto, kar je za teboj; tujcu in siroti in vdovi bo, in spomnil se boš, da si bil hlapec v deželi Egiptu; zato ti jaz zapovedim storiti to besedo. Če pa

obereš svoj vinograd, ne boš ga ponovno pobiral za seboj; tujcu, siroti in vdovi bo. In spomnil se boš, da si bil služabnik v egiptovski deželi; zato ti jaz ukazujem izpolniti to besedo.

25

Če pa nastane spor med ljudmi in pristopijo na sodišče in sodijo ter opravičijo pravičnega in obsodijo brezbožnega, In če je brezbožni vreden udarcev, ga boš spustil pred sodnike in bičali ga bodo pred njimi po njegovi brezbožnosti. In v številu štirideset ga bodo bičali, ne bodo dodali; če pa dodaš, da ga bičajo z več udarci nad temi, bo tvoj brat osramočen pred teboj. Ne boš zavezal gobca volu, ki mlati.

Če pa bratje prebivajo skupaj in umre eden izmed njih, semena pa ni bilo njemu, ne bo žena mrtvega zunaj možu, ki ni sorodnik; brat njenega moža bo vstopil k njej in jo bo vzel sebi za ženo ter bo prebival z njo. In otrok, ki ga bo rodila, bo postavljen na ime pokojnega, in njegovo ime ne bo izbrisano iz Izraela.

Če pa moški ne želi vzeti žene svojega brata, bo žena šla gor k vratom k svetu starešin in bo rekla: Brat mojega moža ne hoče dvigniti imena svojega brata v Izraelu; brat mojega moža ni hotel. In svet starejših njegovega mesta ga bo poklical in mu bodo rekli, in ko bo stopil, naj reče: Ne želim si je vzeti. In pristopila bo žena njegovega brata pred svet starešin in odstranila bo njegov en sandal z njegove noge, in pljunila bo v njegov obraz, in odgovorila bo ter rekla: Tako bodo naredili človeku, ki ne bo zgradil hiše svojega brata v Izraelu. In njegovo ime bo v Izraelu klicano: hiša tistega, ki je odvezal sandalo.

Če pa se ljudje bijejo med seboj, moški s svojim bratom, in pristopi žena enega od njih, da reši svojega moža iz roke tistega, ki ga udarja, in iztegne roko ter zgrabi njegova moda, Odrežeš roko, tvoje oko ji ne bo prizaneslo.

V tvoji torbi ne bo uteži in uteži, velike ali majhne. V tvoji hiši ne bo mere in mere, velike ali majhne. Utež resnična in pravična bo tebi, in mera resnična in pravična bo tebi, da dolgo živiš na zemlji, katero Gospod, tvoj Bog, daje tebi v dediščino. Ker je gnusoba Gospodu, tvojemu Bogu, vsak, ki dela te stvari, vsak, ki dela krivično.

Spomni se, koliko ti je naredil Amalek na poti, ko si odhajal iz egiptovske dežele. kako se ti je uprl na poti in odsekal tvojo zadnjo stražo, utrujene za teboj, ti pa si bil lačen in utrujen, in ni se bal Boga. In bo, ko te Gospod, tvoj Bog, umiri od vseh tvojih sovražnikov naokoli tebe v deželi, ki ti jo Gospod, tvoj Bog, daje v dediščino, boš izbrisal ime Amalek izpod neba, in ne pozabi.

26

In bo, če vstopiš v deželo, ki ti jo daje Gospod, tvoj Bog, da jo podeduješ, in jo vzameš v last ter se v njej naseliš, In vzameš od prvih sadov sadežev svoje zemlje, ki ti jo daje Gospod, tvoj Bog, in jih vložiš v košaro ter pojdeš na kraj, ki ga bo izbral Gospod, tvoj Bog, da bo tam klicano njegovo ime. In prišel boš k duhovniku, ki bo v tistih dneh, in mu boš rekel: Oznanjam danes Gospodu, svojemu Bogu, da sem vstopil v deželo, katero je Gospod prisegel našim očetom, da nam jo da. In duhovnik bo vzel košaro iz tvojih rok in jo postavil pred oltar Gospoda, tvojega Boga. In odgovarjajoč bo rekel pred Gospodom, tvojim Bogom: Sirijo je zapustil moj oče in šel dol v Egipt in prebival tam v majhnem

številu, in postal je tam velik narod in velika množica. Egipčani so nas slabo ravnali, ponižali so nas in nam naložili težka dela. In zakričali smo h Gospodu, našemu Bogu, in Gospod je slišal naš glas, in videl je naše ponižanje, in naše trdo delo, in našo stisko. In Gospod nas je sam izpeljal iz Egipta v svoji veliki moči, z mogočno roko in z visoko roko, z velikimi videnji, z znamenji in s čudeži. In prinesel nas je v ta kraj ter nam dal to deželo, deželo, kjer tečeta mleko in med. In sedaj glej, prinesel sem prvi sad pridelkov zemlje, katero si mi dal, Gospod, zemljo, kjer teče mleko in med, in pustil ga boš pred Gospodom, tvojim Bogom, in poklonil se boš pred Gospodom, tvojim Bogom. In veselil se boš v vseh dobrih stvareh, katere ti je dal Gospod, tvoj Bog, ti in tvoja hiša, in Levit, in tujec, ki je med vami.

Če pa dokončaš desetiniti ves deseti del svojih pridelkov v tretjem letu, boš drugi deseti del dal Levitu in tujcu in siroti in vdovi, in jedli bodo v tvojih mestih in veselili se bodo.

In boš rekel pred Gospodom, svojim Bogom: Odstranil sem svete stvari iz svoje hiše in jih dal Levitu, tujcu, siroti in vdovi, po vseh zapovedih, ki si mi jih zapovedal. Nisem prestopil tvoje zapovedi in nisem pozabil. In nisem jih jedel v svoji bolečini, nisem jih uporabil za nečisto, nisem jih dal mrtvem, poslušal sem glas Gospoda, našega Boga, storil sem, kakor si mi ukazal. Poglej dol iz svojega svetega doma z neba in blagoslovi svoje ljudstvo Izrael ter zemljo, ki si jo dal njim, kakor si prisegel našim očetom, da nam boš dal deželo, kjer tečeta mleko in med.

V ta dan je Gospod, tvoj Bog, zapovedal tebi, da storiš vse te uredbe in sodbe, in ohranili jih boste ter jih izpolnili iz vsega svojega srca in iz vse svoje duše. Boga si danes izbral, da bo tvoj Bog, in da boš hodil po vseh njegovih poteh, in da boš varoval

uredbe in sodbe, in da boš ubogal njegov glas. In Gospod te je danes izbral, da postaneš njegovo posebno ljudstvo, tako kot je rekel, da varuješ njegove zapovedi. In biti boš nad vsemi narodi, kot te je naredil imenitnega in v ponos in slavnega, da boš sveto ljudstvo Gospodu, svojemu Bogu, kot je govoril.

27

In Mojzes in svet starešin Izraela sta zapovedala, rekoč: Varujte vse te zapovedi, ki vam jih jaz danes zapovedujem. In bo na dan, ko boste prešli Jordan v deželo, ki ti jo daje Gospod, tvoj Bog, si boš postavil velike kamne in jih ometaš z ometom. In boš napisal na teh kamnih vse besede tega zakona, ko boste prečkali Jordan, ko boste vstopili v deželo, ki jo Gospod, Bog tvojih očetov, daje tebi, deželo, kjer tečeta mleko in med, kakor je rekel Gospod, Bog tvojih očetov, tebi. In ko boste prečkali Jordan, postavite te kamne, ki jih jaz danes zapovedujem tebi, na gori Gaibal, in ometal jih boš z ometom. In tam boš zgradil oltar Gospodu, svojemu Bogu, oltar iz kamnov; ne boš položil nanj železa, Iz celotnih kamnov boš zgradil oltar Gospodu, svojemu Bogu, in boš na njem daroval žgalne daritve Gospodu, svojemu Bogu. In tam boš žrtvoval rešilno daritev, jedel boš, nasitil se boš in veselil se boš pred Gospodom, svojim Bogom. In boš napisal na te kamne ves ta zakon zelo jasno.

In govoril je Mojzes in duhovniki Leviti vsemu Izraelu, rekoč: Molči in poslušaj, Izrael! V tem dnevu si postal ljudstvo Gospodu, svojemu Bogu. In slišal boš glas Gospoda, svojega Boga, in izpolnil boš vse njegove zapovedi in njegove postave, ki ti jih danes zapovedim.

In Mojzes je zapovedal ljudstvu tistega dne, rekoč: Ti bodo stali, da blagoslavljaajo ljudstvo na gori Garizin, ko bodo prečkali Jordan: Simeon, Levi, Juda, Isahar, Jožef in Benjamin. In ti bodo stali na prekletstvu na gori Gaibal: Ruben, Gad in Aser, Zabulon, Dan in Neftali.

In Leviti bodo odgovorili in rekli vsemu Izraelu z močnim glasom, Preklet naj bo človek, kdorkoli bo naredil izrezljano in ulito podobo, gnusobo Gospodu, delo rok rokodelcev, in jo bo postavil na skrivno mesto, in ves ljudstvo naj odgovori in reče: Naj se zgodi. Preklet naj bo tisti, ki ne spoštuje svojega očeta ali svoje matere, in vse ljudstvo bo reklo: Naj bo tako. Preklet naj bo tisti, ki premika meje svojega sosedu, in vsi ljudje bodo rekli: Naj se zgodi. Preklet bodi tisti, ki zavaja slepega na poti, in vse ljudstvo bo reklo: Naj bo tako. Preklet, kdor bi odvrnil sodbo tujca, sirote in vdove, in vsi ljudje bodo rekli: Naj se zgodi. Preklet naj bo tisti, ki spi z ženo svojega očeta, ker je razkril pokrivalo svojega očeta, in vse ljudstvo bo reklo: Naj se zgodi. Preklet naj bo tisti, ki spi z vsako živaljo, in vsi ljudje bodo rekli: Naj bo tako. Preklet bodi, kdor spi s svojo sestro, hčerjo svojega očeta ali svoje matere. In vsi ljudje bodo rekli: Naj bo tako. Preklet naj bo tisti, ki spi z njegovo snaho, in vse ljudstvo bo reklo: Naj se zgodi. Preklet naj bo tisti, ki spi s sestro svoje žene, in vse ljudstvo bo reklo: Naj se zgodi. Preklet naj bo tisti, ki udarja svojega bližnjega z zvijačo, in vsi ljudje bodo rekli: Naj se zgodi. Preklet, kdor bi vzel darove, da udari dušo nedolžne krvi, in vsi ljudje bodo rekli: Naj bo tako. Preklet je vsak človek, ki ne ostane pri vseh besedah tega zakona, da bi jih izpolnil, in vse ljudstvo bo reklo: Naj bo tako.

In bo, če boš resnično poslušal glas Gospoda, svojega Boga, da varuješ in izpolnjuješ vse te zapovedi, ki ti jih danes zapovedujem, te bo Gospod, tvoj Bog, povzdignil nad vse narode na zemlji, In prišli bodo nad te vsi ti blagoslovi in te našli, če boš poslušal glas Gospoda, svojega Boga, Blagoslovljen si v mestu in blagoslovljen si na polju. Blagoslovljeni bodo potomci tvojega telesa in pridelki tvoje zemlje, črede tvojega goveda in tropi tvojih ovac. Blagoslovljene so vaše shrambnice in vaši ostanki. Blagoslovljen boš pri vstopu in blagoslovljen boš pri izstopu.

Naj izroči Gospod, Bog tvoj, sovražnike tvoje, tiste ki so se ti upirali, zlomljene pred tvojim obličjem. Po eni poti bodo šli ven proti tebi in po sedmih poteh bodo bežali od tvojega obličja. Gospod naj pošlje na tebe blagoslov v tvojih skladiščih in na vse, na kar bi položil svojo roko, na zemlji, ki ti jo daje Gospod, tvoj Bog. Gospod te bo dvignil sebi za sveto ljudstvo, kakor je prisegel tvojim očetom, če boš poslušal glas Gospoda, svojega Boga, in hodil po vseh njegovih poteh, Videli te bodo vsi narodi zemlje, ker je bilo ime Gospoda klicano nad teboj, in bali se te bodo. In pomnožil te bo Gospod, tvoj Bog, v dobre stvari: v potomcih tvojega trebuha, v potomcih tvoje živine in v pridelkih tvoje zemlje, na tvoji zemlji, katero je Gospod prisegel tvojim očetom, da ti jo da.

Gospod naj ti odpre svojo dobro zakladnico, nebo, da da dež tvoji zemlji ob pravem času in blagoslovi vsa dela tvojih rok, in posojal boš mnogim narodom, ti pa si ne boš izposojal. In vladal boš mnogim narodom, tebi pa ne bodo vladali. Gospod, tvoj Bog, te bo postavil za glavo in ne za rep, in takrat boš zgoraj in ne boš spodaj, če boš poslušal glas Gospoda, svojega Boga, in varoval vse, kar ti danes zapovedujem. Ne boš odstopil od vseh zapovedi, ki ti

jih jaz danes zapovedim, ne desno ne levo, da bi šel za drugimi bogovi in jim služil.

In bo, če ne boš poslušal glasu Gospoda, svojega Boga, da bi varoval vse njegove zapovedi, kolikor ti jih jaz danes zapovedujem, prišla bodo nadtebe vsa ta prekletstva in te dohitela. Preklet boš v mestu in preklet boš na polju. Prekleti naj bodo tvoje shrambnice in tvoji ostanki. Prekleti potomci tvojega trebuha in pridelki tvoje zemlje, črede tvojega goveda in tropi tvojih ovc. Preklet boš pri vstopu in preklet boš pri odhodu.

Gospod bo poslal nate pomanjkanje in propadanje in uničenje pri vsem, česar se boš lotil s svojo roko, dokler te ne uniči in dokler te ne pogubi hitro zaradi tvojih zlih dejanj, ker si me zapustil. Naj Gospod povzroči, da se smrt prilepi na tebe, dokler te ne izčrpa iz dežele, v katero vstopaš, da jo podediš. Gospod te bo udaril s težavo, z vročino, z mrzlico, z vnetjem, s poškodbami vetra in z rumeno boleznijo, in preganjali te bodo, dokler te ne uničijo. In nebo nad tvojo glavo bo bronasto, in zemlja pod teboj bo železna. Naj Gospod, tvoj Bog, da dež tvoje zemlje kot prah, in prah bo padal z neba, dokler te ne uniči in dokler te ne pogubi hitro. Naj te Gospod izroči porazu pred sovražniki: po eni poti boš šel proti njim, po sedmih poteh pa boš bežal pred njimi, in postal boš razkropljen po vseh kraljestvih zemlje. In vaši mrtvi bodo hrana pticam neba in zverem zemlje, in ne bo nikogar, ki bi jih preganjal. Gospod te bo udaril z egipčansko rano na sedežu in z divjo garjavostjo in srbečico, tako da ne boš mogel biti ozdravljen. Gospod te bo udaril z norostjo, slepoto in pomračitvijo uma. In tipal boš opoldne, kot nekdo, ki tipa slep v temi, in ne boš uspel na svojih poteh, in takrat boš zatiran in ropan vse dni, in ne bo nikogar, ki bi pomagal.

Ženo boš vzел, in drug moж jo bo imel, hišo boš zgradil, in ne boš prebival v njej, vinograd boš zasadil, in ne boš ga obral. Tvoje tele bo zaklano pred teboj in ne boš jedel od njega, tvoj osel ti bo odvzet in ne bo vrnjen tebi, tvoje ovce bodo dane tvojim sovražnikom, In ne bo ti pomagal nihče. Tvoji sinovi in tvoje hčere bodo dani drugemu narodu, in tvoje oči bodo gledale, pešajoč v njih, tvoja roka ne bo mogla ničesar. Pridelek tvoje zemlje in vse tvoje napore bo jedel narod, ki ga ne poznaš, in boš zatiran in zdrobljen vse dni. In boš udarjen v norost zaradi videnj tvojih oči, ki jih boš videl.

Udaril te bo Gospod z zlobno razjedo na kolenih in na nogah, tako da ne boš mogel biti ozdravljen od podplatov svojih stopal do svojega temena.

Gospod naj bi odpeljal tebe in tvoje vladarje, katere bi postavil nad seboj, k narodu, ki ga ne poznaš ne ti ne tvoji očetje, in tam boš služil drugim bogovom, lesu in kamnu. In boš tam v uganki in prisposobi in pripovedi med vsemi narodi, kamor te bo Gospod odpeljal.

Veliko semena boš odnesel na polje, in malo boš prinesel noter, ker ga bo požrla kobilica. Vinograd boš zasadil in obdeloval, vendar vina ne boš pil niti se veselil iz njega, ker ga bo požrl črv. Oljke boš imel po vseh svojih mejah, a z oljem se ne boš mazal, ker bo tvoja oljka odpadla. Sinove in hčere boš zaplodil, a ne bodo tvoji, saj bodo odšli v ujetništvo. Vso tvoje leseno blago in pridelke tvoje zemlje bo použila rja. Tujec, ki je med vami, se bo vzpenjal vse višje in višje, ti pa boš padal vse nižje in nižje. Ta ti bo posodil, ti pa njemu ne boš posodil, ta bo glava, ti pa boš rep.

In prišla bodo nad tebe vsa ta prekletstva, in preganjala te bodo, in dohitela te bodo, dokler te ne uniči, in dokler te ne uniči, ker nisi poslušal glasu Gospoda, svojega Boga, da bi varoval njegove zapovedi in uredbe, kolikor ti jih je zapovedal. In v tebi bodo znaki in čudeži v tvojem semenu do veka. Namesto tega, ker nisi služil Gospodu, svojemu Bogu, v veselju in z dobrim srcem zaradi obilja vsega.

In služil boš svojim sovražnikom, katere bo Gospod poslal nadte, v lakoti in v žeji in v goloti in v pomanjkanju vsega, in položil boš železni jarem na svoj vrat, dokler te ne uniči. Gospod bo pripeljal nadte narod od daleč, s konca zemlje, kot napad orla, narod, katerega glasu ne boš slišal, Brezobziren narod, ki ne bo spoštoval starca in se ne bo usmilil mladega. In bo požrla potomstvo tvoje živine in pridelek tvoje zemlje, tako da ti ne bo pustila žita, vina, olja, čred tvojih volov in tropov tvojih ovac, dokler te ne uniči. In uniči te v tvojih mestih, dokler ne bodo porušeni visoki in utrjeni zidovi, na katere zaupaš, v vsej tvoji zemlji, in te bo stiskal v tvojih mestih, ki ti jih je dal. In boš jedel potomce svoje utrobe, meso svojih sinov in svojih hčera, kolikor ti jih je dal, v svoji stiski in v svoji stiskah, s katerimi te bo stiskal tvoj sovražnik.

Mehki med vami in zelo nežni bo zavidal s svojim očesom svojemu bratu in ženi v svojem naročju in preostalim otrokom, ki bodo ostali njemu, tako da ne bo dal nikomur od njih mesa svojih otrok, ki ga bo jedel, ker mu ne bo ostalo nič v tvoji stiski in v tvojem trpljenju, ko te bodo trpinčili tvoji sovražniki v vseh tvojih mestih.

In nežna med vami in razkošna, katere noga ni nikoli poskusila hoditi po zemlji zaradi razkošnosti in nežnosti, bo

zavistno gledala s svojim očesom na svojega moža v svojem naročju in na sina in hčer svojo, In posteljico njeno, ki je izšla skozi njena stegna, in otroka njenega, ki ga bo rodila, bo namreč požrla zaradi pomanjkanja vsega, skrivaj v tvoji stiski in v tvojem trpljenju, s katerim te bo trpinčil tvoj sovražnik v tvojih mestih. Če ne boš poslušal, da bi izpolnjeval vse besede tega zakona, ki so napisane v tej knjigi, da bi se bal tega častnega in čudovitnega imena, GOSPOD, tvoj BOG. In Gospod bo naredil čudovite tvoje nadloge in nadloge tvojega potomstva, nadloge velike in čudovitne ter bolezni hude in vztrajne. In vrnil bo vso zlo bolečino Egipta, ki si se ji izognil pred njimi, in prijela se bo tebe. In vsako bolezen in vsako rano, ki ni napisana, in vsako, ki je napisana v knjigi tega zakona, bo Gospod privedel nate, dokler te ne uniči. In ostanete boste v majhnem številu, namesto tega da ste bili kot zvezde nebeške po množici, ker niste poslušali glasu Gospoda, vašega Boga.

In kakor se je veselil Gospod nad vami, da vam dela dobro in da vas množi, tako se bo veselil Gospod nad vami, da vas uniči, in vzeti boste v hitrosti iz te zemlje, v katero vstopaš tam, da jo podediš. In razpršil te bo Gospod, tvoj Bog, med vse narode, od enega konca zemlje do drugega konca zemlje, in tam boš služil drugim bogovom, lesu in kamnu, katerim nisi zaupal ne ti ne tvoji očetje. Toda tudi v tistih narodih te ne bo počival, niti ne bo počitka stopalu tvoje noge, in Gospod ti bo dal tam nepokorščino srce, pešajoče oči in topečo dušo. In tvoje življenje bo viselo pred tvojimi očmi, in bal se boš podnevi in ponoči, in ne boš verjel v svoje življenje. Zjutraj boš rekel: Kako bi postal večer, in zvečer boš rekel: Kako bi postalo jutro, zaradi strahu tvojega srca, ki se ga boš bal, in zaradi videnj tvojih oči, ki jih boš videl. In Gospod te bo vrnil v Egipt z ladjami, po poti, za katero sem rekel: Ne boš je več

videl, in tam boste prodani svojim sovražnikom kot sužnji in sužnje, in ne bo kupca.

To so besede zaveze, ki jo je Gospod ukazal Mojzesu skleniti z Izraelovimi sinovi v deželi Moab, poleg zaveze, ki jo je sklenil z njimi na Horebu.

29

In Mojzes je poklical vse sinove Izraela in jim rekel: Vi ste videli vse, kar je Gospod naredil v deželi Egiptu pred vami faraonu, njegovim slugam in vsej njegovi deželi, Velike preizkušnje, ki so jih videle tvoje oči, tista velika znamenja in čudeže. In Gospod Bog vam ni dal srca, da bi vedeli, in oči, da bi videli, in ušes, da bi slišali, do tega dne. In vodil vas je štirideset let v puščavi, niso ostarela vaša oblačila in vaši sandali se niso obrabili na vaših nogah. Kruha niste jedli, vina in močne pijače niste pili, da bi vedeli, da sem jaz Gospod, vaš Bog. In prišli ste do tega kraja, in izšel je Sihon, kralj Hešbona, in Og, kralj Bašana, nam naproti v vojno. In udarili smo jih in vzeli smo njihovo zemljo, in dal sem jo v žrebu Rubenu in Gadu in polovici rodu Manasejevega. In varovali boste, da boste izpolnjevali vse besede te zaveze, da boste razumeli vse, kar boste delali.

Vsi vi danes stojite pred Gospodom, vašim Bogom: poglavarji vaših plemen, vaš svet starešin, vaši sodniki, vaši pisarji in vsak mož Izraela, Vaše žene in vaši potomci in tujec v sredini vašega tabora, od vašega sekalca drv do vašega nosača vode, preiti v zavezo Gospoda, vašega Boga, in v njegova prekletstva, kolikor Gospod, tvoj Bog, sklepa s teboj danes, da bi te postavil sebi v ljudstvo in sam bo tvoj Bog, kakor je rekel tebi in kakor je prisegel tvojim očetom Abrahamu in Izaku in Jakobu. In ne samo z vami

jaz sklepam to zavezo in to prekletstvo, Ampak in s tistimi, ki so tukaj z vami danes pred Gospodom, Bogom vašim, in s tistimi, ki niso z vami tukaj danes.

Ker vi veste, kako smo prebivali v deželi Egiptu, kako smo šli skozi sredo narodov, mimo katerih ste šli. In videli ste njihove gnusobe in njihove malike: les in kamen, srebro in zlato, ki so pri njih. Ali je med vami moški ali ženska ali rod ali pleme, katerega um se je odvrnil od Gospoda, vašega Boga, da bi odšli služiti bogovom tistih narodov? Ali je med vami korenina, ki raste navzgor v žolču in grenkobi? In bo, če bo slišal besede tega prekletstva in bo rekel v svojem srcu: Svete stvari naj mi postanejo, ker bom šel v zablodenju svojega srca, da grešnik ne bi uničil brezgrešnega. Ne bo hotel Bog biti milostljiv njemu, ampak takrat bo vžgana jeza Gospoda in njegova gorečnost v tistem človeku, in prilepile se bodo nanj vse prekletstva te zaveze, napisane v tej knjigi, in Gospod bo izbrisal njegovo ime izpod neba. In Gospod bo ločil njega v zlo iz vseh sinov Izraela, po vseh prekletstvih zaveze, napisanih v knjigi tega zakona.

In bodo rekli drugi rod, vaši sinovi, ki bodo vstali za vami, in tujec, ki bi prišel iz dežele od daleč, in bodo videli rane tiste dežele in njene bolezni, katere je poslal Gospod nanjo, Žveplo in sol sežgano, vsa njena zemlja ne bo posejana, niti bo kaj vzkliko, niti ne bo zraslo na njej nič zelenega. Kakor sta bili uničeni Sodoma in Gomora, Adama in Seboim, katere je uničil Gospod v jezi in besu, In vsi narodi bodo rekli: Zakaj je Gospod tako storil tej deželi? Kakšen je ta veliki bes jeze? In bodo rekli, da so zapustili zavezo Gospoda, Boga njihovih očetov, ki jo je sklenil z njihovimi očeti, ko jih je izpeljal iz dežele Egipta, In odšedši so služili drugim bogovom, katerih niso poznali, niti jim jih ni razdelil. In Gospod se je razjezil v jezi nad tisto deželo, da prinese nanjo vsa prekletstva,

napisana v knjigi tega zakona. In Gospod jih je odstranil od njihove zemlje v jezi in jezi in zelo veliki razjarjenosti ter jih je izgnal v drugo zemljo, kot zdaj.

Skrite stvari pripadajo Gospodu, našemu Bogu, vidne pa nam in našim otrokom za vedno, da izvršujemo vse besede tega zakona. Skrite stvari pripadajo Gospodu, našemu Bogu, vidne pa nam in našim otrokom za vedno, da izvršujemo vse besede tega zakona.

30

In bo, ko bodo prišle nad te vse te besede, blagoslov in prekletstvo, ki sem jih dal pred tvoj obraz; in sprejmeš v svoje srce med vsemi narodi, kamor te bo Gospod tam razkropil, In se boš obrnil h Gospodu, svojemu Bogu, in boš poslušal njegov glas v vsem, kar ti jaz zapovedujem danes, iz vsega svojega srca in iz vse svoje duše. In Gospod bo ozdravil tvoje grehe in se bo usmilil tebe in te bo spet zbral iz vseh narodov, v katere te je Gospod tam razkropil. Če je tvoja razpršitev od enega konca neba do drugega konca neba, od tam te bo zbral Gospod, tvoj Bog, in od tam te bo vzel Gospod, tvoj Bog. In tvoj Bog te bo privedel od tam v deželo, ki so jo podedovali tvoji očetje, in podedoval jo boš, in storil ti bo dobro, in naredil te bo številčnejšega od tvojih očetov. In Gospod bo temeljito očistil tvoje srce in srce tvojega semena, da ljubiš Gospoda, svojega Boga, iz vsega svojega srca in iz vse svoje duše, da živiš.

In Gospod, tvoj Bog, bo dal ta prekletstva na tvoje sovražnike in na tiste, ki te sovražijo, ki so te preganjali. In ti se boš obrnil in boš slišal glas Gospoda, tvojega Boga, in boš izpolnil njegove zapovedi, kolikor ti jih jaz zapovedujem danes. In blagoslovil bo te Gospod, tvoj Bog, pri vsakem delu tvojih rok, pri potomcih tvoje

maternice in pri potomcih tvoje živine in pri pridelkih tvoje zemlje, ker se bo Gospod, tvoj Bog, vrnil, da se veseli nad teboj v dobre stvari, kakor se je veselil nad tvojimi očeti, Če poslušaš glas Gospoda, svojega Boga, da ohranjaš njegove zapovedi in njegove uredbe in njegove sodbe, napisane v knjigi tega zakona, če se obrneš h Gospodu, svojemu Bogu, iz vsega svojega srca in iz vse svoje duše. Ker ta zapoved, ki ti jo danes zapovedim, ni preveč težka niti ni daleč od tebe. Ni v nebu zgoraj, rekoč: Kdo bo šel gor za nas v nebo in jo vzel za nas ter ko jo bomo slišali, jo bomo izpolnili? Niti ni onkraj morja, rekoč: Kdo bo prečkal za nas onkraj morja in jo vzel za nas ter jo naredil slišno za nas, da jo bomo izpolnili? Beseda je zelo blizu tebe, v tvojih ustih, v tvojem srcu in v tvojih rokah, da jo izvršiš.

Glejte, danes sem pred vas postavil življenje in smrt, dobro in zlo. Če boš poslušal zapovedi Gospoda, svojega Boga, ki ti jih danes zapovedim, da ljubiš Gospoda, svojega Boga, da hodiš po vseh njegovih poteh in da se držiš njegovih uredb in njegovih sodb, boste živeli in vas bo veliko, in Gospod, tvoj Bog, te bo blagoslovil v vsej deželi, v katero vstopaš, da jo podediš. In če se bo tvoje srce odvrnilo in ne boš poslušal ter se boš, zabldel, poklonil drugim bogovom in jim služil, Razglašam ti danes, da boste propadli v uničenju in ne boste dolgo živeli na zemlji, v katero prečkate Jordan, da jo tam podedujete.

Pričujem vam danes nebo in zemljo: življenje in smrt sem dal pred vaše obličje, blagoslov in prekletstvo. Izberi življenje ti, da bi živel ti in tvoje seme. Ljubiti Gospoda, svojega Boga, poslušati njegov glas in držati se ga, ker to je tvoje življenje in dolžina tvojih dni, da prebivaš na zemlji, katero je Gospod prisegel tvojim očetom, Abrahamu, Izaku in Jakobu, da jo da njim.

In Mojzes je dokončal govorjenje vseh teh besed vsem sinovom Izraela. Rekel jim je: Sto dvajset let sem star danes, ne morem več vstopati in izstopati. Gospod pa mi je rekel: Ne boš prečkal tega Jordana. Gospod, tvoj Bog, ki gre pred teboj, bo uničil te narode pred teboj in ti jih boš podedoval, in Jozue, ki gre pred teboj, kakor je govoril Gospod. In Gospod, tvoj Bog, bo storil z njimi, kakor je storil s Sihonom in Ogom, dvema kraljema Amorejcev, ki sta bila onkraj Jordana, in z njuno deželo, kakor ju je popolnoma uničil. In Gospod jih je izročil vam in storili boste z njimi, kakor sem vam zapovedal. Bodi pogumen in močan, ne boj se, niti ne bodi prestrašen, niti se ne ustraši pred njimi, ker Gospod, tvoj Bog, ki gre pred vami, je z vami; ne bo te zapustil niti te ne bo zapustil. In Mojzes je poklical Jozueta in mu rekel pred vsem Izraelom: Bodi pogumen in bodi močan, ti namreč boš vstopil pred obličjem tega ljudstva v zemljo, katero je Gospod prisegel vašim očetom dati njim, in ti jim jo boš dal v dediščino. In Gospod, ki te spremlja, te ne bo pustil niti te ne bo zapustil; ne boj se in ne obupuj.

In Mojzes je napisal besede tega zakona v knjigo in jo dal duhovnikom, sinovom Levijevim, ki nosijo skrinjo Gospodove zaveze, in starejšinam sinov Izraelovih.

In Mojzes jim je ukazal tistega dne, rekoč: Po sedmih letih, v času leta odpuščanja, na prazniku šotorov, Ko se zbere ves Izrael, da bi se pokazal pred Gospodom, vašim Bogom, na kraju, ki ga bo izbral Gospod, boste brali ta zakon pred vsem Izraelom v njihova ušesa. Zberi ljudstvo – moške, žene, potomce in tujce v vaših mestih – da slišijo in da se naučijo bati se Gospoda, vašega Boga, in da bodo poslušali ter izpolnjevali vse besede tega zakona. In

njihovi sinovi, ki ne vedo, bodo slišali in se bodo naučili bati se Gospoda, tvojega Boga, vse dni, kolikor bodo živeli na zemlji, v katero vi prečkate Jordan, da jo tam podedujete.

In Gospod je rekel Mojzesu: Glej, približali so se dnevi tvoje smrti. Pokliči Jozueta in stojta pri vratih šotora pričevanja, in zapovedoval mu bom. In Mojzes in Jozue sta šla v šotor pričevanja in stala pri vratih šotora pričevanja. In Gospod je prišel dol v oblaku in stal pri vratih šotora pričevanja, in steber oblaka je stal pri vratih šotora pričevanja. In rekel je Gospod Mojzesu: Glej, ti boš spal z očeti svojimi, in ko vstane, bo to ljudstvo nečistovalo za tujimi bogovi dežele, v katero vstopa, in zapustili me bodo ter prelomili mojo zavezo, ki sem jo sklenil z njimi. In jezen bom v jezi na njih v tisti dan, in zapustil jih bom, in odvrnil bom svoj obraz od njih, in bo požrtje, in našla ga bodo mnoga zla in stiske, in rekel bo v tisti dan: Ker ni Gospod, moj Bog, v meni, našla so me ta zla. Jaz pa bom z obračanjem obrnil svoj obraz od njih na tisti dan zaradi vseh hudobij, ki so jih storili, ker so se obrnili k tujim bogovom.

In sedaj zapišite besede te pesmi in jo naučite sinove Izraela ter jo vložite v njihova usta, da mi bo ta pesem pričevala pred sinovi Izraela. Pripeljem jih bom namreč v dobro deželo, ki sem jo prisegel njihovim očetom, da jim jo dam, deželo, kjer teče mleko in med, in jedli bodo in ko se bodo napolnili, se bodo nasitili, in obrnili se bodo k tujim bogovom in služili jim bodo, in dražili me bodo in prelomili bodo mojo zavezo. In ta pesem bo nadomestila kot priča pred njihovim obličjem, kajti ne bo pozabljena iz njihovih ust in iz ust njihovega potomstva, jaz namreč poznam njihovo zlobnost, ki jo delajo tukaj danes, preden jih privedem v dobro deželo, katero sem prisegel njihovim očetom.

Mojzes je napisal to pesem tistega dne in jo naučil sinove Izraela. In ukazal je Jozuetu in rekel: Bodi pogumen in bodi močan, ti namreč boš privedel sinove Izraela v deželo, katero je Gospod prisegel njim, in on bo s teboj.

Ko pa je Mojzes dokončal pisanje vseh besed tega zakona v knjigo do konca, In ukazal je Levitom, ki nosijo skrinjo zaveze Gospoda, rekoč, Vzevši knjigo tega zakona, jo boste postavili ob stran skrinje zaveze Gospoda, vašega Boga, in bo tam pri tebi v pričevanje. Ker poznam tvojo uporniškost in tvoj trdi vrat – še medtem ko sem živel z vami, ste se upirali proti Bogu – kako šele ne po moji smrti? Zberite k meni voditelje vaših plemen, starešine, sodnike in pisarje, da bom govoril v njihova ušesa vse te besede in jim pričujem nebo in zemljo. Vem namreč, da boste po moji smrti brezpravno delali in se obrnili od poti, katero sem vam zapovedal, in srečale vas bodo zle stvari v zadnjih dneh, ker boste delali zle stvari pred Gospodom in ga razdražili z deli vaših rok.

Mojzes je govoril v ušesa vse skupnosti besede te pesmi do konca.

32

Pozor, nebesa, in govoril bom, in naj sliši zemlja besede iz mojih ust. Naj bo moj izrek pričakovan kot dež in naj se spustijo moje besede kot rosa, kakor dež na travo in kakor sneg na travo. Ker sem klical ime Gospoda, dajte veličino našemu Bogu. Bog, resnična so njegova dela in vse njegove poti so sodbe; Bog je zvest in ni krivice, pravičen in svet je Gospod. Grešili so, ne njegovi otroci, graja vredni rod, pokvarjen in sprevržen. To vračate Gospodu? Tako noro ljudstvo in ne modro? Ali ni prav on, tvoj oče, pridobil tebe, naredil tebe in oblikoval tebe? Spomnite se dni

veka, razumejte leta rodov skozi rodove. Vprašaj svojega očeta in ti bo naznanil, svoje starešine in ti bodo rekli.

Ko je Najvišji delil narode, ko je razpršil sinove Adama, je postavil meje narodov po številu Božjih angelov. In postal je Gospodov delež njegovo ljudstvo Jakob, merilna vrv njegove dediščine Izrael. Vzdrževal ga je v puščavi, v žeji vročice na zemlji brez vode, obkrožil ga je in ga poučeval ter ga varoval kot zenico očesa. Kot orel, ki pokriva svoje gnezdo in hrepeni nad svojimi mladiči, je razprl svoja peresa, jih sprejel in jih dvignil na svoja ramena. Gospod sam jih je vodil, z njimi ni bilo tujega boga. Prinesel jih je na moč zemlje, nahranil jih je s pridelki polj, sesali so med iz skale in olje iz trdne skale. Maslo goveda in mleko ovc, z maščobo jagnjet in ovnov, sinov bikov in kozlov, z maščobo ledvic pšenice, in kri grozdja – pil je vino. In Jakob je jedel in se napolnil, in ljubljeni je brenil stran, zredil se je, postal debel, razširil se je, in zapustil je Boga, ki ga je naredil, in odvrnil se je od Boga, svojega rešitelja.

Sprovocirali so me s tujimi, v njihovih gnusobah so me ogorčili. Žrtvovali so demonom in ne Bogu, bogovom, katerih niso poznali, novim in nedavnim, ki so prišli, katerih niso poznali njihovi očetje. Boga, ki te je zaplodil, si zapustil in pozabil si Boga, ki te hrani.

In videl je Gospod in postal ljubosumen ter se razjezil zaradi jeze svojih sinov in hčera. In rekel je: Odvrnil bom svoj obraz od njih in pokazal bom, kaj se jim bo zgodilo v zadnjih dneh, ker so sprevržen rod, sinovi, v katerih ni vere.

Oni so me provokali k ljubosumju z ne-bogom, razjezili so me z njihovimi maliki, in jaz bom njih provokiral k ljubosumju z ne-

narodom, z nespametnim narodom jih bom razjezil. Ker je bil ogenj vžgan iz moje jeze, bo gorel do podzemlja spodaj, bo požrl zemljo in njene pridelke, bo zanetil temelje gora. Zbral bom nadnje zla in svoje puščice porabim v boju proti njim. Propadajoči zaradi lakote in hrane ptic, in neozdravljiv tetanus – zobe divjih zveri bom poslal nadnje, z jezo tistih, ki se vlečejo po zemlji. Od zunaj jih bo meč naredil brez otrok, in iz skladišč strah – mladeniča z devico, doječega otroka z ostarelim starcem. Rekel sem: Razpršil jih bom, ustavil pa bom spomin nanje med ljudmi. Če ne zaradi jeze sovražnikov, da ne bi podaljšali, da ne bi nasprotniki skupaj napadli, da ne bi rekli: naša visoka roka, in ne Gospod, je naredila vse to.

Narod, ki je izgubil svet, in v njih ni znanja. Niso razmišljali, da bi razumeli; naj te stvari sprejmejo za prihodnji čas. Kako bo eden preganjal tisoč in dva premaknila deset tisoč, če jih Bog ni prodal in jih Gospod ni izročil? Ker njihovi bogovi niso kot naš Bog, naši sovražniki pa so nespametni. Kajti njihova trta je iz trte Sodome in njihova mladika iz Gomore; njihov grozd je grozd žolča, grozd grenčice jim. Njihovo vino je jeza zmajev in neozdravljiva jeza strupnic. Ali niso te stvari zbrane pri meni in zapečatene v mojih zakladnicah? Na dan maščevanja bom povrnil, ko zdrsne njihovo stopalo, ker blizu je dan njihovega uničenja in pripravljeno je za vas. Ker bo Gospod sodil svoje ljudstvo in imel sočutje do svojih služabnikov, saj je videl, da so oslabeli, izčrpani pod pritiskom in nemočni, In rekel je Gospod: Kje so njihovi bogovi, na katere so zaupali? Katerih maščobo njihovih žrtvovanj ste jedli in pili vino njihovih pitnih daritev? Naj vstanejo in naj vam pomagajo ter naj vam postanejo zaščitniki. Glejte, glejte, da jaz sem in ni Boga razen mene. Jaz ubijem in naredim živeti, udarim in jaz ozdravim, in ni nikogar, ki bi rešil iz mojih rok. Ker bom dvignil svojo roko v nebo in prisegel pri svoji desnici, in rekel

bom: jaz živim na veke, Ker bom izostril svoj meč kot blisk in se bo moja roka držala sodbe, bom povrnil kazen sovražnikom in tistim, ki me sovražijo, bom povrnil. Opijanil bom svoje puščice s krvjo, in moj meč bo jedel meso od krvi ranjenih in ujetnikov, od glave sovražnih vladarjev.

Veselite se, nebesa, skupaj z njim, in naj se mu priklonijo vsi angeli Boga; veselite se, narodi, z njegovim ljudstvom, in naj se okrepijo pri njem vsi sinovi Boga, ker je kri njegovih sinov maščevana, in bo maščeval ter bo poplašal kazen sovražnikom, in tistim, ki sovražijo, bo poplašal, in Gospod bo očistil zemljo svojega ljudstva.

In Mojzes je napisal to pesem tistega dne in jo učil sinove Izraela, in Mojzes je vstopil in govoril vse besede tega zakona v ušesa ljudstva, sam in Jozue, sin Nunov. In Mojzes je dokončal govoriti vsemu Izraelu. In rekel je k njim: Pazite s srcem na vse te besede, ki jih jaz danes pričujem vam, katere boste zapovedali vašim sinovom, da varujejo in izpolnjujejo vse besede tega zakona. Ker ta beseda ni prazna za vas, saj je to vaše življenje, in zaradi te besede boste dolgo živeli na zemlji, v katero prečkate Jordan, da jo tam podedujete. In Gospod je govoril k Mojzesu na ta dan rekoč: Pojdi gor na goro Abarim, to goro Nabau, ki je v deželi Moab nasproti Jerihi, in poglej deželo Kanaan, ki jo jaz dajem sinovom Izraela, In umri na gori, na katero se vzpenjaš, in bodi pridružen k svojemu ljudstvu, tako kot je umrl tvoj brat Aron na gori Hor in bil pridružen k svojemu ljudstvu. Ker ste neposlušali moji besedi med Izraelovimi sinovi pri vodi spora v Kadešu, v puščavi Sin, ker me niste posvetili med Izraelovimi sinovi. Nasproti boš videl deželo, toda tja ne boš vstopil.

In to je blagoslov, s katerim je blagoslovil Mojzes, človek Boga, sinove Izraela pred svojo smrtjo. In rekel je: Gospod je prišel iz Sinaja in prikazal se nam iz Seira ter pohitel iz gore Paran z mirijade iz Kadeša, ob njegovi desnici so angeli z njim. In prizanesel je svojemu ljudstvu, in vsi, ki so posvečeni po tvojih rokah, so pod teboj, in sprejel je njegove besede. Zakon, ki nam ga je zapovedal Mojzes, dediščina zborom Jakoba. In bo v ljubljenem vladar, ko bodo zbrani vladarji ljudstev skupaj s plemenom Izraela. Naj živi Ruben in naj ne umre, in naj bo številčen.

In to je za Juda: poslušaj, Gospod, glas Juda in pridi k njegovemu ljudstvu. Njegove roke mu bodo razločevale, in ti boš pomočnik proti sovražnikom.

In Leviju je rekel: dajte Leviju njegove jasne znake in njegovo resnico svetemu možu, ki so ga preizkusili v preizkušnji in ga žalili pri vodi spora, Tisti, ki je rekel očetu in materi: Nisem te videl, in svojih bratov ni priznal ter se je odrekel svojim sinovom, je varoval tvoje besede in ohranil tvojo zavezo. Razglasili bodo tvoje odredbe Jakobu in tvoj zakon Izraelu, položili bodo kadilo v tvoji jezi nenehno na tvoj oltar. Blagoslovi, Gospod, njegovo moč in sprejmi dela njegovih rok, zdrobi ledja sovražnikov, ki so vstali proti njemu, in tisti, ki ga sovražijo, naj ne vstanejo. In Benjaminu je rekel: ljubljeni po Gospodu bo prebival zaupajoč, in Bog ga senči vse dni, in med njegovimi rameni je počival.

In Jožefu je rekel: Od blagoslova Gospoda je njegova zemlja, od letnih časov neba in rose, in od brezna izvirov od spodaj, in glede na letni čas pridelkov sončnih obratov, in od srečanj mesecev, od vrha gora in začetka, in od vrha večno tekočih hribov, In po uri zemlje izpolnitve, in sprejemljive stvari tistemu, ki se je prikazal v grmu, naj pridejo na glavo Jožefa in na vrh poveličanega

med brati. Lepota prvorojenca bika je njegova, rogovi samoroga so njegovi rogovi, z njimi bo narode zbodel skupaj, do konca zemlje, te so desettisoči Efraimovi, in te so tisoči Manasejeve. Zebulun pa je rekel: Veseli se, Zebulun, v svojem odhodu, in Isahar v svojih šotorih. Narodi bodo uničeni, in klicali boste tam ter žrtvovali tam žrtev pravičnosti, ker vas bo hranilo bogastvo morja in trgovina obalnih prebivalcev.

Gadu je rekel: Blagoslovljen je tisti, ki razširja Gada; kot lev je počival, zdrobivši roko in vladarja. In videl je njegove prvine, ker je bila tam razdeljena zemlja vladarjev, zbranih skupaj z voditelji ljudstev; Gospod je izvršil pravičnost in svojo sodbo z Izraelom.

In Danu je rekel: Dan je levji mladič in skočil bo iz Bašana. Neftalimu je rekel: Neftali, polnost sprejemljivih stvari, in naj bo napolnjen z blagoslovom od Gospoda; morje in jug bo podedoval. In Ašerju je rekel: Blagoslovljen od otrok je Ašer in bo sprejemljiv svojim bratom, svojo nogo bo potopil v olje. Železo in bron bo njegov sandal, kot tvoji dnevi, tako tvoja moč.

Ni nikogar kot Bog ljubljenega, ki stopa po nebu kot tvoj pomočnik in veličastno po nebesnem svodu. In pokril te bo Božji začetek, in pod močjo večnih rok bo pregnal od tvojega obraza sovražnika, rekoč: Naj pogineš. In Izrael bo prebival zaupajoč, sam na Jakobovi zemlji, ob žitu in vinu, in nebo ti bo oblačno z roso. Blagoslovljen si ti, Izrael, kdo je podoben tebi, ljudstvo, ki ga rešuje Gospod? Branil te bo tvoj pomočnik, in meč je tvoj ponos, in lagali ti bodo tvoji sovražniki, in ti boš stopil na njihov vrat.

In Mojzes je šel gor od Araboth Moab na goro Nabau, na vrh Phasga, ki je nasproti Jerihe, in Gospod mu je pokazal vso deželo Gilead do Dana. in vso zemljo Neftali, in vso zemljo Efraim in Manase, in vso zemljo Juda do skrajnega morja, in puščavo, in okoliške predele Jerihe, mesta palmovih dreves, do Zoarja. In rekel je Gospod Mojzesu: Ta zemlja, katero sem prisegel Abrahamu, Izaku in Jakobu, rekoč: Vašemu semenu jo bom dal, – pokazal sem jo tvojim očem, a tja ne boš vstopil.

In umrl je Mojzes, služabnik Gospoda, v deželi Moab zaradi Gospodove besede. In pokopali so ga v Gaju blizu hiše Fogor, in nihče ni videl njegovega pokopa do tega dne. Mojzes pa je bil star sto dvajset let, ko je umiral; njegove oči niso bile zatemnele, niti niso oslabele njegove želve.

In sinovi Izraela so jokali za Mojzesom v Arabotu Moabskem pri Jordanu nasproti Jerihi trideset dni, in dopolnili so se dnevi žalovanja in jokanja za Mojzesom. Jozue, sin Nuna, je bil napolnjen z duhom razumevanja, kajti Mojzes je položil svoje roke nanj, in sinovi Izraela so ga poslušali ter storili, kakor je Gospod zapovedal Mojzesu.

In ni več vstal prerok v Izraelu kakor Mojzes, katerega je Gospod poznal iz obraza v obraz. v vseh znamenjih in čudežih, ki ga je poslal Gospod, da jih stori v deželi Egipta faraonu in njegovim služabnikom in vsej njegovi deželi, velike čudeže in močno roko, ki jih je naredil Mojzes pred vsem Izraelom.

Jozue

1

In zgodilo se je po smrti Mojzesa, da je Gospod rekel Jozuetu, sinu Nuna, pomočniku Mojzesa, rekoč: Mojzes, moj pomočnik, je umrl. Sedaj torej vstani in prečkaj Jordan, ti in vse to ljudstvo, v deželo, ki jo jaz dajem njim. Vsako mesto, na katerega bi stopili s stopalom vaših nog, vam bom dal, tako kot sem rekel Mojzesu. Puščava in Anti-Libanon, do velike reke, reke Evfrat, in do skrajnega morja, od zahoda sonca bodo vaše meje. Noben človek se ti ne bo postavil po robu vse dni tvojega življenja, in kakor sem bil z Mojzesom, tako bom tudi s teboj, in ne bom te zapustil niti te prezrl. Bodi močan in pogumen, saj boš ti razdelil temu ljudstvu zemljo, ki sem jo prisegel vašim očetom dati. Bodi torej močan in pogumen, da ohranjaš in delaš, kakor ti je zapovedal Mojzes, moj služabnik, in ne boš se odvrnil od njih ne v desno ne v levo, da bi uspeval v vsem, kar delaš. In knjiga tega zakona ne bo odšla iz tvojih ust, in razmišljal boš o njej podnevi in ponoči, da bi znal izpolnjevati vse, kar je napisano, takrat boš uspel in naredil boš uspešne svoje poti, in takrat boš razumel. Glejte, zapovedal sem ti: bodi močan in pogumen, ne bodi prestrašen niti se ne boj, ker je Gospod, tvoj Bog, s teboj povsod, kamor greš. In Jozue je zapovedal pisarjem ljudstva, rekoč, Vstopite v sredo tabora ljudstva in zapovedujte ljudstvu, rekoč: Pripravljajte si zaloge, ker čez tri dni boste prečkali ta Jordan, da vstopite in zasedete deželo, ki vam jo daje Gospod, Bog vaših očetov.

Rubenu, Gadu in polovici plemena Manaseja je rekel Jozue, Spomnite se besede, ki vam jo je ukazal Mojzes, služabnik Gospoda, rekoč: Gospod, vaš Bog, vam je dal počitek in vam je dal to zemljo. Vaše žene in vaši otroci in vaša živina naj prebivajo v

deželi, ki vam jo je dal, vi pa boste prečkali oboroženi pred vašimi brati, vsak močan, in jim boste pomagali, Dokler ne bo dal počitka Gospod, naš Bog, vašim bratom, tako kot tudi vam, in dokler ne bodo tudi ti podedovali dežele, ki jim jo daje Gospod, naš Bog, boste odšli vsak v svojo dediščino, ki vam jo je dal Mojzes onkraj Jordana na vzhodu sonca. In odgovorili so Jozuetu in rekli: Vse, kar nam boš ukazal, bomo storili, in na vsa mesta, kamor nas boš poslal, bomo šli. Glede na vse, kar smo slišali Mojzesa, te bomo poslušali, samo naj bo Gospod, naš Bog, s teboj, kakor je bil z Mojzesom. Kdor pa te ne bo ubogal in kdor ne bo poslušal tvojih besed, kar koli mu boš ukazal, naj umre, toda bodi močan in pogumen.

2

In Jozue, sin Nuna, je iz Šitima poslal dva mlada moža, da bi izvidela, rekoč: Pojdita gor in si oglejta deželo in Jeriho. Dva mlada moža sta odšla in vstopila v Jeriho ter vstopila v hišo ženske nečistnice, ki ji je bilo ime Rahaba, in tam prenočila.

Kralju Jerihe je bilo poročano: Vstopili so sem možje sinov Izraela, da bi ogledali deželo. In kralj Jerihe je poslal in rekel Rahabi: Privedi ven moške, ki so vstopili v tvojo hišo to noč, kajti prišli so, da bi izvedli deželo. Ženska je vzela dva moška, jih skrila in jim rekla: Moški so prišli k meni. Ko pa so bila vrata zapirana v temi in so moški odšli ven, ne vem, kam so odšli. Pregarjajte jih, če jih boste dohiteli. Ta pa jih je pripeljala na streho in jih skrila v lanenih steblih, ki so bila naložena na strehi. In moški so jih zasledovali po poti, ki vodi k Jordanu, do brodov, in vrata so bila zaprta.

In zgodilo se je, ko so zasledovalci odšli za njimi ven, in preden so oni zaspali, je ona odšla gor k njim na streho, In rekel jim je: Vem, da vam je Gospod dal to deželo, kajti vaš strah je padel na nas. Slišali smo namreč, da je Gospod Bog posušil rdeče morje pred vami, ko ste odhajali iz dežele Egipta, in kaj je storil dvema kraljem Amoréjcev, ki sta bila onkraj Jordana, Sihonu in Ogu, ki ste ju uničili. In ko smo slišali, bili smo presenečeni v našem srcu, in ni več ostal duh v nikomur od nas zaradi vašega obraza, ker je Gospod, vaš Bog, Bog v nebesih zgoraj in na zemlji spodaj. In sedaj mi priselite pri Gospodu Bogu, ker vam izkazujem milost, in tudi vi izkažite milost hiši mojega očeta, In pustite živeti hišo mojega očeta, mojo mater in moje brate, in vso mojo hišo, in vse, kar je njihovo, in rešite mojo dušo iz smrti.

In moški so ji rekli: Naša duša namesto vaše v smrt, in ona je rekla: Ko bo Gospod vam izročil mesto, boste do mene storili usmiljenje in zvestobo. In ona jih je spustila skozi okno. In rekel jim je: Pojdite v hribovje, da vas ne srečajo zasledovalci, in skrivali se boste tam tri dni, dokler se zasledovalci ne vrnejo za vami, in po tem boste odšli na svojo pot.

In moški so ji rekli: Nedolžni smo glede te tvoje prisege. Glejte, mi vstopamo v del mesta, in postavila boš znak, to škrlatno vrvico boš spustila skozi okno, skozi katero si nas spustila, pa svojega očeta in svojo mater in svoje brate in vso hišo svojega očeta boš zbrala k sebi v svojo hišo. In vsak, ki bi šel ven skozi vrata tvoje hiše, bo kriv sam sebi, mi pa bomo nedolžni glede te tvoje prisege, in vsi, ki bodo s teboj v tvoji hiši, za njih bomo mi krivi. Če pa nas bo kdo škodoval ali razkril te naše besede, bomo nedolžni glede te tvoje prisege. In rekel jim je: Po vaši besedi naj bo, in jih je odposlal, in odšli so. In prišli so v hribovje in ostali so tam tri dni, in zasledovalci so iskali po vseh poteh, a niso našli.

In vrnila sta se dva mladenica in šla sta dol z gore, in prečkala sta k Jozuetu, sinu Nuna, in mu povedala vse dogodke, ki so se jima zgodili. In rekli so Jozuetu, da je Gospod izročil vso zemljo v naše roke, in vsi prebivalci tiste dežele so se pred nami stresali od strahu.

3

In Jozue je vstal zgodaj zjutraj in odšel iz Šitima, in prišli so do Jordana, in prenočili so tam, preden so prečkali. In zgodilo se je, da so po treh dneh pisarji šli skozi tabor. In zapovedali so ljudstvu, rekoč: Ko zagledate skrinjo zaveze Gospoda, našega Boga, in naše duhovnike ter Levite, ki jo nosijo, odidite s svojih krajev in pojdite za njo. Ampak daleč naj bo med vami in njo, kolikor dva tisoč komolcev boste stali, ne približajte se ji, da boste poznali pot, po kateri boste šli, kajti niste šli po tej poti od včeraj in predvčerajšnjim.

In rekel je Jozue ljudstvu: Posvetite se za jutri, ker bo jutri Gospod storil med vami čudovite stvari. In rekel je Jozue duhovnikom: Dvignite skrinjo zaveze Gospodove in pojdite pred ljudstvom. In duhovniki so dvignili skrinjo zaveze Gospodove in šli so pred ljudstvom. In rekel je Gospod Jozuetu: V ta dan začenjam povišati te pred vsemi sinovi Izraela, da bi vedeli, da kakor sem bil z Mojzesom, tako bom tudi s teboj. In sedaj ukaži duhovnikom, ki nosijo skrinjo zaveze, rekoč: Ko vstopite na del vode Jordana, boste stali v Jordanu.

In rekel je Jozue sinovom Izraela: Prinesete sem in slišite besedo Gospoda, našega Boga. V tem boste spoznali, da živi Bog v vas in da bo uničil izpred našega obraza Kánaanca, Hetejca, Perizejca, Hivejca, Amorejca, Girgašejca in Jebusejca. Glejte,

skrinja zaveze Gospoda vse zemlje prečka Jordan. Izberite si dvanajst mož od sinov Izraela, enega iz vsakega plemena. In ko bodo počivale noge duhovnikov, ki nosijo skrinjo zaveze Gospoda vse zemlje, v vodi Jordana, bo voda Jordana usahnila, voda pa, ki se spušča, bo obstala.

In ljudstvo je odšlo iz svojih šotorov, da bi prečkalo Jordan, duhovniki pa so nosili skrinjo Gospodove zaveze pred ljudstvom. Ko pa so duhovniki, ki so nosili skrinjo zaveze, vstopali v Jordan, in ko so se noge duhovnikov, ki so nosili skrinjo zaveze Gospodove, pomočile v del vode Jordana, je bil Jordan napolnjen po vsem svojem bregu, kakor v dnevih žetve pšenice, Vode, ki so se spuščale od zgoraj, so stale kot ena gmota, stoječa stran, zelo daleč, močno, do dela Kariatarim. Tisto, kar se je spuščalo, pa se je spustilo v morje Araba, morje soli, dokler ni do konca prenehalo. Ljudstvo je stalo nasproti Jerihu. In duhovniki, ki so nosili skrinjo zaveze Gospodove, so stali na suhem sredi Jordana, in vsi Izraelovi sinovi so prehajali po suhem, dokler ni vse ljudstvo dokončalo prehajanja čez Jordan.

4

In ko so vsi ljudje dokončali prehajanje Jordana, je Gospod rekel Jozuetu: vzel je moške od ljudstva, enega od vsakega plemena, Ukaži jim in vzemite iz sredine Jordana dvanajst pripravljenih kamnov, in te prenesite s seboj ter jih postavite v vašem taboru, kjer se boste tisto noč utaborili.

In Jozue pokliče dvanajst mož izmed uglednih sinov Izraela, enega iz vsakega roda, Rekel jim je: Pridite pred moj obraz, pred obličje Gospoda, na sredo Jordana, in naj vsak vzame od tam kamen ter ga nosi na svojih ramenih, po številu dvanajstih rodov

Izraela, da ti obstajajo kot znak, ki leži nenehno, da lahko, ko te jutri vpraša tvoj sin, rekoč: Kaj pomenijo ti kamni za nas? In ti boš pokazal svojemu sinu, rekoč, da je reka Jordan prenehala teči pred skrinjo zaveze Gospoda vse zemlje, ko jo je prehajal, in ti kamni bodo vam v spomin sinovom Izraela do veka.

In sinovi Izraela so naredili tako, kot je Gospod zapovedal Jozuetu, in vzeli so dvanajst kamnov iz sredine Jordana, kot je Gospod zapovedal Jozuetu ob zaključku prehoda sinov Izraela, in jih prenesli s seboj v tabor ter jih tam položili. Postavil pa je Jozue tudi drugih dvanajst kamnov v samem Jordanu, na mestu, kjer so stale noge duhovnikov, ki so nosili skrinjo Gospodove zaveze, in so tam do današnjega dne.

Duhovniki, ki so nosili skrinjo zaveze, so stali v Jordanu, dokler ni Jozue dokončal vsega, kar je Gospod zapovedal oznaniti ljudstvu, in ljudstvo je pohitelo ter prečkalo. In zgodilo se je, ko je vse ljudstvo dokončalo s prečkanjem, da je prečkala skrinja zaveze Gospodove in kamni pred njimi. In prečkali so sinovi Rubena in sinovi Gada in polovica plemena Manaseja, pripravljeni, pred sinovi Izraela, tako kot jim je ukazal Mojzes. Štirideset tisoč oboroženih mož je prečkalo v bitko pred Gospodom v vojno proti mestu Jeriho. V tisti dan je Gospod povečal Jozueta pred vsem rodом Izraela, in bali so se ga, tako kot Mojzesa, kolikor časa je živel.

In rekel je Gospod Jozuetu: Ukaži duhovnikom, ki nosijo skrinjo zaveze pričevanja Gospoda, naj izidejo iz Jordana. In ukazal je Jozue duhovnikom, rekoč: Pridite ven iz Jordana. In zgodilo se je, ko so duhovniki, ki so nosili skrinjo Gospodove zaveze, izstopili iz Jordana in postavili noge na zemljo, da je voda

Jordana pohitela nazaj po deželi in tekla kot včeraj in predvčerašnjim skozi celotno brežino.

In ljudstvo je šlo gor iz Jordana desetega dne prvega meseca, in sinovi Izraela so se utaborili v Gilgalu na vzhodni strani Jerihona. In teh dvanajst kamnov, ki jih je vzel iz Jordana, je Jozue postavil v Gilgalu. rekoč: Kdaj vas vprašajo vaši sinovi rekoč: Kaj so ti kamni? Oznanite vašim sinovom, da je Izrael prečkal ta Jordan po suhem. Ko je Gospod, naš Bog, posušil vodo Jordana pred njimi, dokler niso prešli, kakor je Gospod, naš Bog, naredil z rdečim morjem, ki ga je Gospod, naš Bog, posušil pred nami, dokler nismo prešli, Tako da vedo vsi narodi zemlje, da je moč Gospoda močna, in da vi častite Gospoda, našega Boga, v vsakem delu.

5

In zgodilo se je, ko so slišali kralji Amorejcev, ki so bili onkraj Jordana, in kralji Fenicije, ki so bili ob morju, da je Gospod Bog posušil reko Jordan pred sinovi Izraela, ko so jo prečkali, stopile so se njihove misli, bili so prestrašeni in ni bilo v njih nobene modrosti pred sinovi Izraela.

Pod ta čas pa je rekel Gospod Jozuetu: Naredi si kamene meče iz ostre skale in usedi se ter obrezuj sinove Izraela drugič. In naredil je Jozue ostre kamnite meče in obrezal sinove Izraela na kraju, ki se imenuje Kup prednic. Na kakšen način pa je Jozue očistil sinove Izraela, kolikor jih je kadarkoli bilo na poti, in kolikor jih je bilo kadarkoli neobrezanih od tistih, ki so izšli iz Egipta, Vse te je obrezal Jošua, kajti štirideset in dve leti je taval Izrael v puščavi Mabaritidt. Zato so bili neobrezani večina izmed njih, bojevnikov, ki so prišli iz dežele Egipta, ki so bili neposlušni

zapovedim Boga, katerim je tudi odredil, da ne bodo videli dežele, katero je Gospod prisegel njihovim očetom dati, dežele, ki teče z mlekom in medom. Namesto njih pa je nadomestil njihove sinove, katere je Jošua obrezal, ker so bili rojeni med potjo neobrezani. Potem ko so bili obrezani, so mirno ostali tam, sedeč v taboru, dokler niso ozdraveli. Gospod je rekel Jozuetu, sinu Nuna: V današnjem dnevu sem odstranil grajo Egipta od vas. In poklical je ime tega kraja Galgala.

Sinovi Izraela so praznovali pasho štirinajsti dan meseca zvečer, zahodno od Jerihe, onkraj Jordana, na ravnini. Jedli so nekvašen in nov kruh iz zrnja te dežele. V tem dnevu je prenehala manna, potem ko so jedli iz žita zemlje, in sinovom Izraela ni več obstajala manna, pobrali pa so deželo palmovih dreves v tistem letu.

In zgodilo se je, ko je bil Jozue v Jerihi, in dvignil je oči ter videl moža, ki je stal pred njim, in meč je bil izvlečen v njegovi roki, in Jozue je pristopil ter mu rekel: Ali si naš ali si od nasprotnikov? On pa mu je rekel: Jaz sem vrhovni poveljnik Gospodove vojske, zdaj sem prišel. In Jozue je padel na obraz na zemljo in mu rekel: Gospod, kaj zaupaš svojemu služabniku? In reče vrhovni poveljnik Gospoda Jozuetu: Odvezi sandal s svojih nog, kajti mesto, na katerem sedaj stojiš, je sveto.

6

In Jeriho je bil zaprt in utrjen, in nihče ni šel ven iz njega niti ni vstopil vanj. In rekel je Gospod Jozuetu: Glejte, jaz izročam v tvoje roke Jeriho in njenega kralja, mogočne može, ki so v njej. Ti pa postavi bojevnike okoli tega v krogu. In bo, ko boste zatrobili s trobento, naj zavpije vse ljudstvo skupaj, in ko bodo zavpili, bodo

zidovi mesta padli sami od sebe, in vse ljudstvo bo vstopilo, vsak naravnost pred seboj, v mesto.

In vstopil je Jozue, sin Nuna, k duhovnikom, In rekel jim je: Ukažite ljudstvu, naj obide in obkroži mesto, in bojavniki naj gredo mimo oboroženi pred Gospodom. In sedem duhovnikov, ki imajo sedem svetih trobent, naj gredo prav tako pred Gospodom in naj močno trobijo, in skrinja zaveze Gospoda naj sledi. Bojavniki pa naj korakajo spredaj, in duhovniki, ki prinašajo zadaj za skrinjo zaveze Gospoda, naj trobijo. Ljudem pa je Jozue ukazal, rekoč: Ne kličite, niti naj nihče ne sliši vašega glasu, dokler sam ne naznanil dan, da zavpijete, in tedaj boste zavpili. In skrinja Božje zaveze, ko je obšla naokoli, je takoj odšla v tabor in je prenočila tam.

Drugi dan je Jozue vstal zgodaj zjutraj in duhovniki so dvignili skrinjo zaveze Gospoda. In sedem duhovnikov, ki so nosili sedem trobent, so korakali pred Gospodom, in za tem so vstopali bojavniki, in preostala množica za skrinjo zaveze Gospoda. In duhovniki so zatrobili s trobentami in vsa preostala množica je obkrožila mesto šestkrat od blizu ter odšla spet v tabor; tako je delala šest dni.

In sedmi dan so vstali ob zori in obkrožili mesto tisti dan sedemkrat. In zgodilo se je v sedmem obdobju, da so zatrobili duhovniki, in Jozue je rekel Izraelovim sinovom: Zakličite, kajti Gospod vam je izročil mesto. In mesto bo prekleto, to in vse, kar je v njem, Gospodu nad vojskami, razen Rahab, prostitutko, prizanesi ji, in vse, kar je v njeni hiši. Toda vi se boste zelo varovali posvečene stvari, da ne bi vi sami premislili in vzeli od posvečene stvari ter naredili tabor sinov Izraela preklet in nas uničili. In vse

srebro ali zlato, ali bron ali železo, bo sveto Gospodu in bo prineseno v zakladnico Gospoda.

In duhovniki so zatrobili s trobentami, ko pa je ljudstvo slišalo trobente, je vse ljudstvo hkrati zavpilo z velikim in močnim bojnim krikom, in vse obzidje je padlo naokoli, in vse ljudstvo je šlo v mesto. In posvetil jo je Jozue in vse, kar je bilo v mestu, od moža do žene, od mladeniča do starca in do teleta in vprežne živali, z ostrim mečem.

Dvema mladima moškima, ki sta vohunila, je Jozue rekel: Vstopite v hišo ženske in prinesite jo od tam ven ter vse, kar je njenega. Vstopila sta dva mlada moža, ki sta izvidela mesto, v hišo žene in izpeljali so Rahab, prostitutko, njenega očeta, njeno mater, njene brate, njeno sorodstvo in vse, kar je bilo njeno, ter so jo postavili zunaj tabora Izraela. In mesto je bilo sežgano v ognju z vsem, kar je bilo v njem, razen srebra in zlata in brona in železa, ki so ga dali, da bi bilo prineseno v zakladnico Gospoda.

In Rahab, prostitutko, in vso njeno očetovsko hišo je živo rešil Jozue in jo naselil v Izraelu do današnjega dne, ker je skrila vohune, katere je poslal Jozue, da bi vohunili Jeriho. In Jozue je prisegel tistega dne pred Gospodom, rekoč: Preklet naj bo mož, ki bo zgradil tisto mesto; s svojim prvorojencem bo položil njegov temelj in s svojim najmlajšim bo postavil njegova vrata. In tako je storil Ozan iz Betela: s svojim prvorojencem Abironom je položil njegov temelj in s svojim najmlajšim, ki je bil rešen, je postavil njegova vrata.

In Gospod je bil z Jozuetom in njegovo ime je bilo po vsej deželi.

In sinovi Izraela so storili velik prestoppek in so si prisvojili od posvečenih stvari, in vzel je Ahar, sin Harmija, sina Zambrija, sina Zare iz rodu Juda, od posvečenih stvari, in Gospod se je razjezil z jezo na sinove Izraela.

In Jozue je poslal može v Gaj, ki je pri Betelu, rekoč: Oglejte si Gaj. Moški so šli gor in izvideli Gaj. Vrnili so se k Jozuetu in mu rekli: Naj ne gre gor vse ljudstvo, ampak naj gredo gor kakih dva tisoč ali tri tisoč mož in naj oblegajo mesto. Ne privedi tja vsega ljudstva, malo jih je namreč. In šlo je gor okoli tri tisoč mož in pobegnili so pred možmi iz Gaja. In moške iz Gaia so ubili od njih trideset šest mož, preganjali so jih od vrat in zdrobili so jih na spustu, srce ljudstva je bilo prestrašeno in postalo je kakor voda.

Jozue je raztrgal svoja oblačila in padel na obraz pred Gospodom do večera, on in starešine Izraela, ter so si naložili prah na glave. In rekel je Jozue: Prosim, Gospod, zakaj je tvoj služabnik pripeljal to ljudstvo čez Jordan, da bi ga izročil Amorejcu, da bi nas uničil? Kaj če bi bili ostali in se naselili pri Jordanu? In kaj bom rekel, ker je Izrael obrnil vrat pred svojim sovražnikom? In ko bo slišal Kanaanec in vsi prebivalci dežele, nas bodo obkrožili in nas bodo uničili z zemlje, in kaj boš storil s tvojim velikim imenom?

In Gospod je rekel Jozuetu: Vstani, zakaj si padel na obraz? Ljudstvo je grešilo in prestopilo zaveto, ki sem jo sklenil z njimi, ukradli so od posvečenih stvari in jih vrgli v svoje posode. In sinovi Izraela ne bodo mogli vzdržati pred svojimi sovražniki, vrat bodo obrnili pred svojimi sovražniki, ker so postali prekleti. Ne bom več z vami, če ne odstranite prekletga izmed sebe. Vstani,

posveti ljudstvo in reci, da se posvetijo jutri. Te stvari pravi Gospod, Bog Izraela: prekleto je med vami, ne boste mogli stati zoper vaše sovražnike, dokler ne odstranite prekletega izmed vas. In vsi boste zbrani zjutraj po plemenih, in pleme, katero bo pokazal Gospod, boste prinesli po rodovih, in rod, katerega bo pokazal Gospod, boste prinesli po hiši, in hišo, katero bo sprejel Gospod, boste prinesli po možu. In kdor bo pokazan, bo sežgan v ognju, in vse, kar je njegovo, ker je prestopil zavezo Gospoda in storil brezpravje v Izraelu.

In Jozue je vstal zgodaj ter pripeljal ljudstvo po plemenih, in pokazalo se je pleme Juda. In bil je pripeljan naprej po rodovih, in bil je pokazan rod Zarai. In bil je pripeljan naprej po možu, In bil pokazan Achar, sin Zambrija, sina Zare.

In rekel je Jozue Aharju: Daj slavo danes Gospodu, Bogu Izraela, in daj izpoved, in sporoči mi, kaj si storil, in ne skrivaj pred menoj. In odgovoril je Ahar Jozuetu in rekel: Resnično sem grešil pred Gospodom, Bogom Izraela, tako in tako sem storil. Videl sem v plenu pisano oblačilo, dvesto srebrnih didrahm in en zlat jezik petdesetih didrahm, in ko sem premislil o njih, sem jih vzel, in glej, skriti so v mojem šotoru, srebro pa je skrito pod njimi. In Jezus je poslal poslanca in tekli so v šotor v taboru, in te stvari so bile skrite v njegovem šotoru, in srebro pod njimi. In prinesli so jih iz šotora ter jih prinesli k Jozuetu in starešinam Izraela ter jih položili pred Gospodom.

In vzel je Jozue Aharja, sina Zare, in ga pripeljal v dolino Ahor, in njegove sinove, in njegove hčere, in njegova teleta, in njegove vprežne živali, in vse njegove ovce, in njegov šotor, in vse njegove posesti, in vse ljudstvo z njim, in jih pripeljal v Emek Ahor. In rekel je Jozue Aharju: Zakaj si nas uničil? Naj te uniči

Gospod, kakor tudi danes. In ga je ves Izrael kamnoval s kamni in postavili so mu velik kup kamnov, in Gospod je prenehal z jezo srda. Zato ga je imenoval Emekachor do današnjega dne.

8

In rekel je Gospod Jozuetu: Ne boj se in ne bodi prestrašen. Vzemi s seboj vse može vojščake in vstani ter pojdi gor v Gaj. Glej, dal sem v tvoje roke kralja Gaja in njegovo zemljo. In storil boš z Gajem, kakor si storil z Jeriho in njenim kraljem, in plen živine boš plenil zase, postavi pa zase zasedo mestu od zadaj.

Vstal je Jozue in vsi bojevniki, da bi šli gor v Gaj. Jozue pa je izbral trideset tisoč mož, mogočnih v moči, in jih poslal ponoči. In ukazal jim je, rekoč: Vi prežajate v zasedi za mestom, ne bodite daleč od mesta, in vsi boste pripravljeni. In jaz in vsi tisti z menoj se bomo približali mestu, in ko bodo prebivalci Gaja prišli ven naproti nam, tako kot nedavno, bomo pobegnili pred njimi. In ko bodo šli ven za nami, jih bomo odvlekli od mesta, in bodo rekli: Ti bežijo pred nami, tako kot prej. Vi pa boste vstali iz zasede in boste šli v mesto. Glede na to besedo boste storili, glejte, ukazal sem vam. In Jozue jih je poslal, in odšli so v zasedo ter se usedli med Betelom in Gajem, zahodno od Gaja.

In zgodaj zjutraj je Jošua obiskal ljudstvo, in odšli so gor on in starešine pred ljudstvom na Gaj. In vsi ljudje vojščaki z njim so šli gor in so med hojo prišli nasproti mestu z vzhoda. In zaseda mesta od morja, In zgodilo se je, ko je kralj Gaia videl, je pohitel in odšel ven naproti njim naravnost v vojno, on sam in vse ljudstvo z njim, in on sam ni vedel, da je zaseda za njim za mestom. In videl je in umaknil se je Jozue in Izrael pred njimi. In sledili so sinovom Izraela in sami so odšli od mesta. Nihče ni ostal v Gaju, ki ne bi

zasledoval Izraela, in zapustili so mesto odprto ter zasledovali Izraela.

Gospod je rekel Jozuetu: Iztegni svojo roko s sulico, ki je v tvoji roki, proti mestu, kajti izročil sem ga v tvoje roke, in zasede se bodo hitro dvignile s svojega kraja. In Jozue je iztegnil svojo roko s sulico proti mestu, In zaseda je hitro vstala s svojega mesta in izšla, ko je iztegnil roko, ter vstopila v mesto in ga zavzela, nato pa so pohiteli in zažgali mesto z ognjem. In prebivalci Gaja so pogledali za seboj in videli dim, ki se je vzpenjal iz mesta v nebo, in niso več imeli kam pobegniti ne sem ne tja. In Jozue in ves Izrael so videli, da je zaseda zavzela mesto in da se je dim mesta dvignil v nebo, ter so se obrnili in udarili moče Gaja. In ti so šli ven iz mesta naproti njim in bili so ujeti med taboroma, ti od tod in ti od tod, in udarili so jih, dokler ni ostal nihče rešen in nihče ni ušel. In kralja Gaia so ujeli živega in so ga pripeljali k Jošuu.

In ko so sinovi Izraela prenehali ubijati vse v Gaju in tiste na poljih in na gori pri spustu, kjer so jih zasledovali od tam do konca, se je Jozue vrnil v Gaj in ga udaril z ostrim mečem. In postalo je padlih na tisti dan od moča do žene dvanajst tisoč, vsi prebivalci Gaia. Razen plena iz mesta so vse, kar so opleni, sinovi Izraela vzeli zase po ukazu Gospoda, tako kot je Gospod ukazal Jozuetu.

In Jozue je zažgal mesto v ognju in ga spremenil v nenaseljen kup za vedno do današnjega dne. In kralja Gaia je obesil na dvojno drevo, in bil je na drevesu do večera, in ko je sonce zahajalo, je ukazal Jozue, in so sneli njegovo telo z drevesa, in so ga vrgli v jamo, in so mu postavili kup kamnov, do današnjega dne.

Ko pa so slišali kralji Amorejcev, ki so bili onkraj Jordana, ki so bili v gričevju in ki so bili v nižini, in ki so bili v vseh obalnih predelih velikega morja, in ki so bili pri Antilibanonu, in Hetejci in Kanaanci in Perizejci in Evajci in Amorejci in Girgašejci in Jebusejci,

Vsi so se skupaj zbrali, da bi hkrati vojskovali proti Jošuu in Izraelu.

In prebivalci Gabaona so slišali vse, kar je Gospod storil Jerihi in Gaju. In naredili so res tudi sami z zvijačo, in ko so prišli, so se oskrbeli s hrano in pripravili, ter vzeli stare vreče na svoja ramena in stare mehove vina, raztrgane in povezane, In votline njihovih čevljev in njihove sandale, stare in zakrpane na njihovih nogah, in njihova oblačila, obrabljena nad njimi, in njihov kruh iz zalog, suh in plesniv in razpadel.

In prišli so k Jozuetu v tabor Izraela v Gilgal in rekli so Jozuetu in Izraelu: Iz daljne dežele smo prišli, in zdaj sklenite z nami zavezo. In sinovi Izraela so rekli Hivajcu: Poglej, ali ne prebivaš med nami? Kako naj torej sklepam zavezo s teboj? In rekli so Jošuu: Tvoji služabniki smo. In rekel jim je Jošua: Od kod ste in od kod ste prišli? In rekli so: Iz zelo daljne dežele so prišli tvoji služabniki v imenu Gospoda, tvojega Boga, kajti slišali smo njegovo ime in vse, kar je storil v Egiptu, In koliko mnogo je storil kraljem Amorejcev, ki so bili onkraj Jordana, Sihonu, kralju Amorejcev, in Ogu, kralju Basana, ki je prebival v Aštarotu in v Edreju. In ko so slišali, so nam rekli naše starešine in vsi, ki prebivajo v naši deželi, rekoč: Vzemite s seboj živež za pot in pojdite naproti njim ter jim recite: Vaši služabniki smo, in zdaj sklenite z nami zavezo. Te kruhove smo vzeli tople na dan, ko smo odšli, da pridemo k vam, zdaj pa so se posušili in so postali

razpadli. In ti mehovi za vino, ki smo jih napolnili nove, so počili, in naša oblačila in naše sandale so obrabljene od zelo dolge poti.

Vladarji so vzeli njihovo oskrbo, Gospoda pa niso vprašali. In Jozue je sklenil z njimi mir, in sklenili so z njimi zavezo, da jih rešijo, in prisegli so jim vladarji zbora.

Zgodilo se je tri dni po tem, ko so z njimi sklenili zavezo, da so slišali, da so blizu njih in da prebivajo med njimi. Sinovi Izraela so odšli in prišli v njihova mesta. Njihova mesta pa so bila Gabaon, Kefira, Beerot in mesta Jarin. In sinovi Izraela se niso borili z njimi, ker so jim vsi vladarji prisegli pri Gospodu, Bogu Izraela, in vsa skupnost je godrnjala zoper vladarje.

In vladarji so rekli vsej skupnosti: Mi smo jim prisegli pri Gospodu, Bogu Izraela, in sedaj se jih ne bomo mogli dotakniti. This we will do: we will capture them alive and preserve them, and there will be no wrath against us because of the oath which we swore to them. Živeli bodo in bodo sekalci drv ter nosilci vode za vso skupnost, tako kot so jim rekli vladarji.

In Jozue jih je poklical skupaj ter jim rekel: Zakaj ste me prevarali, rekoč: Zelo daleč od tebe smo, vi pa ste sosedi teh, ki prebivajo med nami? In sedaj ste prekleti, ne bo vam manjkalo sužnja, niti sekalca drv, niti nosilca vode za mene in za mojega Boga. In odgovorili so Jozuetu, rekoč: Sporočeno nam je bilo, kolikor je ukazal Gospod, tvoj Bog, Mojzesu, svojemu služabniku, da vam da to zemljo in da uniči nas ter vse prebivalce na njej pred vami, in zelo smo se bali za naša življenja pred vami, in storili smo to stvar. In sedaj glejte, mi smo vam podvrženi; kot se vam zdi prav in kot se vam zdi dobro, storite nam.

In naredili so jim tako, in rešil jih je Jozue tistega dne iz rok sinov Izraela, in niso jih ubili. In Jozue jih je tistega dne postavil za sekalce drv in nosilce vode za vso skupnost in za oltar Boga. Zaradi tega so prebivalci Gibeona postali sekalci drv in nosilci vode za oltar Boga do današnjega dne in za kraj, katerega bi izbral Gospod.

10

Kot pa je slišal Adonibezek, kralj Jeruzalema, da je Jošua zavzel Gai in ga popolnoma uničil, na način kot so storili z Jeriho in njenim kraljem, tako so storili tudi z Gai in njenim kraljem, in da so prebivalci Gabaona prebegnili k Jošua in k Izraelu, In zelo so se jih bali, saj je vedel, da je Gabaon veliko mesto, kot eno od kraljevih mest, in da so vsi njegovi možje močni. In Adonibezek, kralj Jeruzalema, je poslal k Elamu, kralju Hebrona, in k Pidonu, kralju Jarmutha, in k Jephti, kralju Lachisha, in k Dabiru, kralju Odollama, rekoč, Pridite, pojdite gor k meni in mi pomagajte, in vojskujmo proti Gabeonu, kajti prebegnili so k Jozuetu in k sinovom Izraela. In šlo je gor pet kraljev Jebusejcev: kralj Jeruzalema in kralj Hebrona in kralj Jarmuta in kralj Lakiša in kralj Odolama, oni in vse njihovo ljudstvo. In oblegali so Gibeon in ga oblegali.

Prebivalci Gabaona so poslali k Jošuu v tabor Izraela v Galgalo, rekoč: Ne odtegni svojih rok od svojih otrok, pridi gor k nam hitro in nam pomagaj ter nas reši, ker so se zbrali zoper nas vsi kralji Amorejcev, ki prebivajo v hribovju. In Jozue je šel gor iz Gilgala, on in vse ljudstvo vojščakov z njim, vsi mogočni v moči.

In rekel je Gospod Jozuetu: Ne boj se jih, kajti izročil sem jih v tvoje roke; nihče od njih ne bo ostal pred vami.

In ker je Jozue prišel nadnje nenadoma, je celo noč potoval iz Gilgala. In Gospod jih je zmešal pred sinovi Izraela in jih Gospod zdrobil z velikim drobljenjem v Gabaonu, in preganjali so jih po poti vzpona Bet Horona, in sekali so jih do Azeke in do Makede. Med njihovim begom pred sinovi Izraela na spustu pri Horonimu je Gospod metal nanje kamne toče iz neba vse do Azeka, in več jih je umrlo zaradi kamnov toče, kot pa jih je sinov Izraela ubilo z mečem v vojni.

Tedaj je Jozue govoril h Gospodu tisti dan, ko je Bog izročil Amorejca v roke Izraelu, ko jih je zdrobil v Gabaonu in so bili zdrobljeni pred sinovi Izraela, in Jozue je rekel: Naj stoji sonce nad Gabaonom in luna nad sotesko Ajalon. In sonce je stalo in luna v mirovanju, dokler Bog ni branil njihovih sovražnikov, in sonce je stalo na sredi neba in ni šlo naprej proti zahodu do konca enega dne. In ni se zgodil tak dan niti prej niti potem, tako da bi Bog uslišal človeka, ker je Gospod bojeval skupaj z Izraelom. In teh pet kraljev je pobegnilo in se skrilo v jamo v Makedi. In Jošuu je bilo poročano: Najdenih je bilo pet kraljev, skritih v jami v Makedi. In rekel je Jozue: Zakotalite kamenje na odprtino jame in postavite može, da jih bodo stražili. Vi pa ne stojte, temveč preganjajte svoje sovražnike, zavzemite njihovo zadnjo stražo in ne dovolite jim vstopiti v njihova mesta, kajti Gospod, naš Bog, jih je izročil v naše roke. In zgodilo se je, ko so Jozue in vsi sinovi Izraela prenehali sekati jih z zelo velikim pokolom do konca, da so se tisti, ki so se reševali, rešili v utrjena mesta.

Vse ljudstvo se je zdravo vrnilo k Jozuetu v Makedo in nihče od Izraelovih sinov ni zarjul s svojim jezikom.

In rekel je Jozue: Odprite jamo in pripeljite ven teh pet kraljev iz jame. Iz jame so pripeljali pet kraljev: kralja Jeruzalema,

kralja Hebrona, kralja Jerimuta, kralja Lakiša in kralja Odolama. In ker so jih pripeljali k Jozuetu, je Jozue sklical ves Izrael in tiste, ki so začenjali vojno, ki so ga spremljali, rekoč jim: Pojdite naprej in položite vaše noge na njihove vratove. In pristopivši so položili svoje noge na njihove vratove. In rekel je Jozue k njim: Ne bojte se jih niti ne bodite prestrašeni, bodite pogumni in močni, ker tako bo storil Gospod vsem vašim sovražnikom, proti katerim se borite. In ubil jih je Jozue in jih obesil na pet lesov, in viseli so na lesovih do večera. Ob zahodu sonca je Jozue zapovedal, in sneli so jih z lesov ter jih vrgli v jamo, v katero so tam zbežali, in prevalili so kamne na jamo do današnjega dne.

Makedo so zavzeli tistega dne in jo pomorili z ostrim mečem ter popolnoma uničili vse živo, kar je bilo v njej, in nihče ni ostal, ki bi bil rešen ali bi pobegnil, in s kraljem Makede so storili tako, kakor so storili s kraljem Jerihe.

Jozue je odšel in ves Izrael z njim iz Makede v Lebno ter jo oblegoval. In Gospod jo je izročil v roke Izraela, in vzeli so jo in njenega kralja, in umorili so jo z ostrim mečem, in vse živo v njej, in ni bilo v njej nikogar, ki bi ostal rešen in ušel, in storili so njenemu kralju tako, kakor so storili kralju Jerihe.

In Jozue je odšel in ves Izrael z njim iz Lebne v Lakiš ter jo oblegali. In izročil je Gospod Lachish v roke Izraela. In zavzel jo je na drugi dan, in umorili so jo z ostrim mečem, in popolnoma jo uničili, tako kot so storili z Libno. Tedaj je šel gor Elam, kralj Gazerja, da bi pomagal Lachishu, in Jošua ga je udaril z ostrim mečem, in njegovo ljudstvo, dokler med njimi ni bilo pustiti nobenega preživelega in nobenega ubežnika.

In odšel je Jozue in ves Izrael z njim iz Lakiša v Odolam ter so jo oblegali in zavzeli. In Gospod jo je izročil v roke Izraela, in zavzel jo je tistega dne, in umoril jo je z ostrim mečem, in vse živo so umorili v uničenju, na način kot so storili Lakišu.

In Jozue je odšel in ves Izrael z njim v Hebron in jo je oblegalo. In udarili so jo z ostrim mečem, in vse živo, kar je bilo v njej, ni bilo rešeno, tako kot so storili z Odollamom, popolnoma so jo uničili in vse, kar je bilo v njej.

In vrnil se je Jozue in ves Izrael v Dabir ter jo oblegali. Zavzeli so jo in njenega kralja ter njene vasi, udarili so jo z ostrim mečem in jo popolnoma uničili, in vse živo v njej, in niso pustili nikogar preživelega, tako kot so storili Hebronu in njenemu kralju, tako so storili Dabiru in njenemu kralju.

In Jozue je udaril vso deželo hribovja in Negeb in nižino in Asedot in njene kralje, niso pustili od njih preživelega, in vse dihaajoče življenje je uničil, na način kot je zapovedal Gospod, Bog Izraela. Od Kadeš Barnee do Gaze, vso deželo Gošem do Gibeona. In vse njihove kralje in njihovo zemljo je Jozue udaril naenkrat, ker se je Gospod, Bog Izraela, boril z Izraelom.

11

Kot pa je slišal Jabis, kralj Azorja, je poslal k Jobabu, kralju Marona, in h kralju Symoona, in h kralju Azifa. In h kraljem pri velikem Sidonu, v hribovje in v Arabo nasproti Kenerotu, in na ravnino, in v Fenaedor, In k obalnim Kananejcem od vzhoda, in k obalnim Amorejcem, in Hetejcem, in Perizejcem, in Jebusejcem v gori, in Hivejcem, in tistim pod Hermonom v deželo Massyma. In šli so ven oni in njihovi kralji z njimi, kakor pesek morja po

množici, in konji in bojni vozovi, zelo mnogi. In prišli so skupaj vsi kralji sami in prispeli na isto mesto, in se utaborili pri vodi Maron, da bi se vojskovali z Izraelom.

In rekel je Gospod Jozuetu: Ne boj se jih, ker jutri ob tej uri bom jaz izročil poražene njih pred Izraelom. Njihove konje boš ohromil in njihove vozove boš sežgal v ognju. In Jozue je prišel in vsi ljudje vojščaki z njim k vodi Maron nenadoma, in padli so nanje v hriboviti deželi. In Gospod jih je izročil pod oblast Izraelu, in sekajoč jih so jih preganjali do velikega Sidona in do Maserona in do ravnin Massocha proti vzhodu, in posekali so jih, da ni ostal noben preživeli. In Jozue jim je naredil, kakor mu je zapovedal Gospod: njihovim konjem je prerezal tetive in njihove vozove je zažgal z ognjem.

In obrnil se je Jozue v tistem času in zasedel Asor in njenega kralja, Asor pa je bil prej vladujoč vsem tem kraljestvom. In so ubili vse živo v njem z mečem in uničili vse, in ni ostalo v njem ničesar živega, in Hazor so zažgali z ognjem. In vsa mesta kraljestev in njihove kralje je vzel Jozue in jih ubil z ostrim mečem ter jih popolnoma uničil, tako kot je zapovedal Mojzes, služabnik Gospoda. Ampak vseh utrjenih mest ni požgal Izrael, razen samega Asorja ga je požgal Izrael. In ves njen plen so sinovi Izraela oplenili zase, njih pa vse so popolnoma uničili z mečem, dokler jih ni uničil, niso pustili od njih ničesar živega. Na način, kot je ukazal Gospod Mojzesu, svojemu služabniku, in Mojzes je prav tako ukazal Jozuetu, in tako je storil Jozue; ni prestopil ničesar od vsega, kar mu je ukazal Mojzes.

In vzel je Jozue vso hribovito deželo in vso deželo Negeb in vso deželo Gošem in ravnino in deželo proti zahodu in goro Izrael in nižavje. Predele pri gori od gore Chelcha in ki se vzpenjajo v

Seir in do Baalgada in ravnine Libanona pod goro Hermon, in vse njihove kralje je vzel in uničil in ubil. In Jozue je mnogo dni vojskoval proti tem kraljem.

In ni bilo mesta, katerega ne bi vzel Izrael; vse so vzeli v vojni. Ker se je zgodilo po Gospodu okrepiti njihovo srce, da bi šli v vojno proti Izraelu, da bi bili uničeni, da jim ne bi bilo danega usmiljenja, ampak da bi bili uničeni, na način, kot je rekel Gospod Mojzesu.

In prišel je Jozue v tistem času in uničil Enakime iz gorske dežele, iz Hebrona in iz Debira in iz Anabota in iz vsega Juda z njihovimi mesti, in uničil jih je Jozue. Od Anakimov ni ostal nihče med sinovi Izraela, razen v Gazi, v Gatu in v Ašdodu so ostali.

In vzel je Jozue vso to zemljo, kakor je zapovedal Gospod Mojzesu, in dal jo je Jozue v dediščino Izraelu po razdelitvi glede na njihove rodove, in zemlja je prenehala biti v vojni.

12

In to so kralji zemlje, katere so ubili sinovi Izraela in so podedovali njihovo zemljo onkraj Jordana na vzhodu, od doline Arnon do gore Hermon in vso zemljo Arabah na vzhodu. Sihon, kralj Amorejcev, ki je prebival v Hešbonu, vladajoč od Arnona, ki je v dolini ob delu doline, in polovico Gileada do Jaboka, meje sinov Amonovih. In Araba do morja Kinereta proti vzhodu in do morja Arabe, morje soli, od vzhoda pot proti Bet Ješimotu, od Temana tisto pod Asedot Pigo. In Og, kralj Basana, je ostal od velikanov, ta, ki je prebival v Astarotu in v Edreju. Vladar od gore Hermon in od Secchai, in celotno Bašano do meja Gergesi, in Machi, in polovico Gileada do meja Sihona, kralja Hešbona.

Mojzes, služabnik Gospoda, in sinovi Izraela so jih udarili, in Mojzes jo je dal v dediščino Rubenu, Gadu in polovici plemena Manase.

In to so kralji Amorejcev, katere so ubili Jozue in sinovi Izraela onkraj Jordana od morja Balagad v ravnini Libanona in do gore Chelcha, ki gre gor v Seir, in dal jo je Jozue plemenom Izraela, da jo podedujejo po njihovem žrebu, V gori in v ravnini, v Arabah in v Asedothu, v puščavi in Negevu, Hetejca in Amorejca, Kánaanca in Perizejca, Hivejca in Jebusejca.

Kralja Jerihe in kralja Gaja, ki je blizu Betela, kralja Jeruzalema, kralja Hebrona, kralja Hierimoutha, kralja Lachisha, kralja Porcha/Elama, kralja Gezerja, kralja Debira, kralja Gaderja, kralja Hermatha, kralja Adra, kralja Lebne, kralja Odollama, Kralj je šel, kralja Taphouta, kralja Opherja, kralj Ofek Aroka, kralj Asom, kralja Symoona, kralja Mambrotha, kralja Azipha, Kralj Kadeša, kralj Zahhaka, kralja Maredotha, kralja Iekoma iz Carmela, kralja Odollama iz Pheneadorja, kralja Geia iz Galileje, kralja Tirzaha, vseh teh kraljev je bilo devetindvajset.

13

Jozue je bil star in napredoval v letih, in Gospod je rekel Jozuetu: Ti si napredoval v letih, in ostaja še veliko dežele za dediščino. In to je zapuščena zemlja, meje Filistejcev, Gesirijec in Kanaanec. Od nenaseljene dežele, ki leži nasproti Egiptu, do meja Akarona na levi strani Kanaancev, se prišteva k petim satrapijam Filistejcev: Gazajcu, Azotijcu, Aškelonitu, Getajcu, Akaronitu in Evajcu, iz Temana in v vsej deželi Kanaana pred Gazo, in Sidonci do Afeka, do meja Amorejcev, in vso zemljo Galiath Filistejcev in ves Libanon od vzhoda sonca, od Gilgala pod goro Hermon do

vhoda v Hamath, Vse prebivalce hribovja od Libanona do Masereth Memphomaim, vse Sidonce, bom jaz uničil izpred obličja Izraela, ampak razdeli jo z žrebom Izraelu, na način, kot sem ti ukazal.

In sedaj razdeli to deželo v dediščino devetim rodovom in polovici rodu Manase. Od Jordana do velikega morja proti zahajajočemu soncu jo boš dal; veliko morje bo označevalo mejo. Tema dvema plemenom in polovici plemena Manase, Rubenu in Gadu, je dal Mojzes onkraj Jordana proti vzhodu sonca; dal mu je Mojzes, služabnik Gospoda. Od Aroerja, ki je na bregu hudournika Arnona, in mesto, ki je v sredi doline, in vso Misor od Medebe, Vsa mesta Sihona, kralja Amorejcev, ki je vladal v Hešbonu do meja sinov Amonovih, In Galaaditis in meje Gesirija in Machatijce, vso goro Hermon in vso Basanitis do Acha. Vse kraljestvo Oga v Basanitidi, ki je vladal v Aštarotu in v Edraiju; ta je bil ostal od velikanov, in Mojzes ga je udaril in uničil. Sinovi Izraela niso popolnoma uničili Gešurcev, Maahátcev in Kánaancev, in kralj Gešurja ter Maahátci so prebivali med sinovi Izraela do današnjega dne.

Razen plemenu Levi ni bila dana dediščina, Gospod, Bog Izraela, je njihova dediščina, kot jim je rekel Gospod, in to je razdelitev, ki jo je Mojzes razdelil sinovom Izraela v Araboth Moab, onkraj Jordana, nasproti Jerihu.

In Mojzes je dal plemenu Ruben po njihovih rodovih. In njihove meje so bile od Aroerja, ki je ob robu doline Arnon, in mesto, ki je v dolini Arnon, in vso Misorsko planoto, do Hesebona in vsa mesta, ki so v Misorju, in Dibon, in Bamot Baal, in hiše Meelbota, in Basan, in Bakedmot, in Maifaad in Kariataim, in Sebama, in Serada, in Sion v gori Enab, in Baithphogor, in

Asedoth Phasga in Baiththaseinoth, In vsa mesta Misorja in vse kraljestvo Sihona, kralja Amorejcev, katerega je Mojzes udaril, njega in voditelje Midjana: Evija, Roboka, Sura, Ura in Robeja, vladarja ubitega Siona, ter prebivalce Siona.

In Bileama, sina Beorja, vidca, so ubili med obračunom.

Zgodilo se je pa, da so bile meje Rubena Jordan kot meja. Ta je dediščina sinov Rubena po njihovih klanih, njihova mesta in njihove kmetije.

Dal je Mojzes sinovom Gada po njihovih rodovih. Njihove meje so bile Jazer, vsa mesta Gileada in polovica dežele sinov Amonovih do Arabe, ki leži nasproti Aradu. In od Hešbona do Arabota pri Masefi, in Botanin, in Maan do meja Daibona. in Enadom in Othargai in Bainthanabra in Sokchotha in Saphan in preostalo kraljestvo Sihona, kralja Heshbona, in Jordan bo označeval mejo do dela morja Chinnereth onkraj Jordana z vzhoda. To je dediščina sinov Gada po njihovih rodovih in po njihovih mestih. Po njihovih rodovih bodo obrnili vrat pred svojimi sovražniki, ker so po njihovih rodovih nastala njihova mesta in njihove kmetije.

In Mojzes je dal polovici plemena Manase po njihovih rodovih. In njihove meje so bile od Maana, in vse kraljestvo Bašan, in vse kraljestvo kralja Oga Bašanskega, in vse vasi Jaira, ki so v Bašanitidi, šestdeset mest. In polovica Gileada in v Aštarotu in v Edreju, mesta kraljestva Oga v Bašanu, sinovom Mahirja, sinov Manaseja, in polovicam sinov Mahirja, sinov Manaseja, po njihovih rodovih. Ti so tisti, katere je podedoval Mojzes onkraj Jordana v Arabot Moabu, onkraj Jordana nasproti Jerihi na vzhodu.

In ti so tisti, ki so razdelili dediščino sinovom Izraela v deželi Kanaan, katerim so razdelili dediščino njim Eleazar duhovnik in Jozue, sin Nuna, in vladarji očetovskih rodov sinov Izraela. Podedovali so po žrebu, kakor je zapovedal Gospod po Jošuetu devetim plemenom in polovici plemena. od onkraj Jordana. In Levitom ni dal dediščine med njimi, Ker so bili sinovi Jožefa dva plemena, Manase in Efraim, in Levitom ni bil dan delež v deželi, ampak le mesta za prebivanje in njihova ločena pašniki za živino ter njihova živina. Na način, kot je ukazal Gospod Mojzesu, tako so storili sinovi Izraela in so razdelili deželo.

In sinovi Juda so pristopili k Jošuu v Gilgalu, in Kaleb, sin Jefuneja Kenazejec, mu je rekel: Ti poznaš besedo, ki jo je Gospod govoril Mojzesu, človeku Božjemu, o meni in tebi v Kadeš Barnei. Štirideset let sem namreč bil star, ko me je Mojzes, Božji služabnik, poslal iz Kadeš Barnee ogledat deželo, in odgovoril sem mu po njegovem mišljenju. Moji bratje, ki so šli z menoj, so spremenili srce ljudstva, jaz pa sem bil popolnoma odločen slediti Gospodu, mojemu Bogu. In Mojzes je prisegel tistega dne, rekoč: Zemlja, na katero si stopil, bo tebi v dediščino in tvojim otrokom na veke, ker si bil predan sledenju za Gospodom, našim Bogom. In sedaj me je vzdrževal Gospod na način, kot je rekel, to je štirideseto in peto leto, odkar je Gospod govoril to besedo k Mojzesu, in Izrael je šel po puščavi, in sedaj glej, jaz sem danes star osemdeset in pet let, Še danes sem močan, kot takrat, ko me je poslal Mojzes, prav tako sem zdaj močan, da grem ven in vstopim v vojno. In sedaj te prosim za to goro, kot je rekel Gospod tisti dan, ker si ti slišal to besedo tistega dne. Sedaj pa so tam Enakimi, utrjena in velika mesta. Če bo torej Gospod z menoj, jih bom uničil, tako kot mi je rekel Gospod.

In Jošua ga je blagoslovil in dal Hebron Kalebu, sinu Jefuneja, sina Kenaza, v dediščino. Zaradi tega je Hebron postal last Kaleba, sina Jefuneja Kenezejca, kot dediščina do današnjega dne, ker je sledil ukazu Gospoda, Boga Izraela. The name of Hebron was formerly the city Argob, this metropolis of the Anakim, and the land ceased from war.

15

In zgodilo se je, da so bile meje plemena Juda po njihovih rodovih od mej Idumeje, od puščave Sin do Kadeša proti jugu.

In njihove meje so bile od juga do dela slane morja, od grebena, ki vodi proti jugu. In prehaja nasproti vzpona Akrabin, in obhaja Seno, in se vzpenja od juga na Kadeš Barneo, in odhaja v Hezron, in se vzpenja v Addar, in odhaja proti zahodu Kadeša, In gre ven na Selmono in prebije se do doline Egipta, in bo njegov izhod meja na morje, to je njihova meja od juga.

Meje od vzhoda so vse slano morje do Jordana. Njihove meje od severa so od grebena morja in od dela Jordana. Meja stopi na Bethaglaam, nato gre mimo od severa na Betharabah in se vzpenja k kamnu Baiona, sina Reubena. In meje gredo gor na četrtino doline Ahor in gredo dol na Gilgal, ki je nasproti vzpona Adumim, ki je proti jugu dolini, in prebijejo se na vodo izvira sonca, in njegov izhod bo izvir Rogel. In meja gre gor v dolino Enom, na hrbet Jebusejca od juga – to je Jeruzalem – in meja prebije na vrh gore, ki je nasproti doline Enom proti morju, ki je iz dela dežele Rafaim na severu, In meja poteka od vrha gore do vodnega izvira Naftoa, in poteka do gore Efron, in meja bo vodila do Baala, to je mesto Jarim. In meja bo potekala od Baala do morja in bo šla mimo v goro Assar, na severni strani mesta Jarin, to je Chaslon,

nato bo šla navzdol do mesta sonca in bo šla mimo proti jugu, In meja se prebija po hrbtu Ekrona proti severu, in prebila se bo meja v Sukot, in šla bo mimo meje proti jugu, in prebila se bo na Lebno, in izhod mej bo pri morju, In njihove meje od morja bo označilo veliko morje. To so meje sinov Juda naokoli po njihovih rodovih.

In Kalebu, sinu Jefonejemu, je dal delež v sredi sinov Juda zaradi Božjega ukaza, in Jozue mu je dal mesto Arbok, glavno mesto Enaka; to je Hebron. In Kaleb, sin Jefoneje, je od tam popolnoma uničil tri sinove Enaka: Šešaja, Talmaja in Ahimana. In Kaleb je od tam šel gor proti prebivalcem Debira, ime Debira pa je bilo prej Mesto pisem.

In rekel je Kaleb: Kdor bo vzel in zavzel mesto Pisem ter zavladal njemu, dal bom mu svojo hčer Ahso za ženo. In vzel jo je Gotoniel, sin Keneza, brata Kaleba, in dal mu je svojo hčer Asho za ženo. In zgodilo se je, ko je odhajala, da mu je svetovala rekoč: Prosila bom svojega očeta za polje. In zavpila je z osla, in Kaleb ji je rekel: Kaj ti je? In rekla mu je: Daj mi blagoslov, ker si me dal v deželo Negeb, daj mi Bothanis. In dal ji je zgornjo Gonathlan in spodnjo Gonathlan.

To je dediščina plemena sinov Juda. Postala so pa njihova mesta pri plemenu sinov Judovih na mejah Edoma v puščavi, in Baseeleel, in Ara, in Asor. in Ikam, in Regma, in Arouel, in Kadeš, in Asorionain in Mainam, in Balmaana in vasi njihove, in mesta Aseron, to je Asor, in Tvoj, in Salma in Moladah, in Seri in Baalat, In Cholasheola in Beersheba in njihove vasi in njihove kmetije. Bela, in Bakok, in Asom, in Elboudad, in Bethel in Hormah in Ziklagu, in Macharim, in Sethennak, In Labos, Sale in Eromot, dvaindvajset devet mest in njihove vasi.

V ravnini so bili Aštaol, Cora in Eštaol. In Zašita, in Raztegnjena, in Iluthoth in Babica, in Jermouth, in Odollam, in Membra, in Saocho in Iazeka, in Sakarim, in Gadera, in njene kmetije, štirinajst mest in njihove vasi. Senna, Adasan in Magadalgad, in Dalad, in Mizpah, in Iachareel, in Basedoth, in Ideadalea, in Chabra, in Maches, in Maachos, in Gedor, in Bagadiel, in Noman, in Machedan, šestnajst mest in njihove vasi, Lebna, Itak in Enoh, in Jana in Nasib in Keilam, in Akiezi, in Kezib, in Bathesar, in Ailom, deset mest, in njihove vasi, Ekron in njegove vasi ter njihove kmetije, Od Ekrona do Gemne in vse, kolikor jih je blizu Asedotha, in njihove vasi, Asiedoth in njene vasi ter njena posestva, Gaza in njene vasi ter njena posestva do egipčanskega hudournika, in veliko morje razmejuje.

In v hriboviti deželi Samir in Jeter in Soha. in Tekoča in mesto Pisem, to je Debir, in Anon in Es, in Man in Aisam. In Gosem, in Halu, in Hanna in Gilom, enajst mest, in njihove vasi, Airem, Remna in Soma, in Jemain, in Baethachu in Phakoua, In Euma in mesto Arbok, to je Hebron, in Sorath: devet mest in njihove kmetije. Maon, in Karmel, in Zif in Jutan, In Jariel, in Arikam, in Zakanaim. in Gabaa in Tamnata, devet mest, in njihove vasi, Ailoua, Bethsour in Geddon. in Magaroth, in Bethanam, in Thekoum, šest mest, in njihove vasi, Kiriath baal, to je mesto Jarim, in Sotheba, dve mesti, in njihove kmetije, in Baddargeis, in Tharabaam in Ainon, In Aiochioza in Naflazon in mesta Sadon in Arkades, sedem mest in njihove vasi.

In Jebusejec je prebival v Jeruzalemu, in sinovi Juda niso bili zmožni uničiti jih, in Jebusejci so prebivali v Jeruzalemu do tega dne.

In nastale so meje sinov Jožefa od Jordana pri Jerihi od vzhoda, in bo šla gor od Jerihe v gorato puščavo, v Betel Luzo. In bo šel v Betel in bo šel mimo mej Ahatharthija. In bo šel skozi na morje na meje Aptalima do meja spodnjega Bethorona, in njihov izhod bo na morje. In podedovali so sinovi Jožefa, Efraim in Manase.

Nastale so meje sinov Efraima po njihovih rodovih, in nastale so meje njihove dediščine od vzhoda Atarot in Erok do zgornjega Betorona in Gazare. In meje bodo prišle do morja v Ikasmon od severa Toplo, bo šel okoli na vzhod v Tenaso in Seleš, in bo šel mimo od vzhoda v Ianoko. in v Maho in Atarot in njihove vasi, in bo prišel do Jerihe in bo šel ven do Jordana. In od groba bodo šle meje na morje do Chelkane, in njihov izhod bo na morje; to je dediščina plemena Efraim po njihovih rodovih.

In mesta, ki so bila oddvojena sinovom Efraima med dediščino sinov Manaseja, vsa mesta in njihove vasi. In Efraim ni uničil Kanaanca, ki je prebival v Gazerju, in Kananec je prebival v Efraimu do tega dne, dokler ni prišel faraon, kralj Egipta, in ga je zavzel ter ga požgal z ognjem, in Kananče ter Ferezejce in prebivalce Gazerja so pobili, in faraon ga je dal v doto svoji hčeri.

17

In zgodilo se je, da so bile meje plemena sinov Manassejevih, ker je bil ta prvorojenec Jožefu, Machirju, prvorojencu Manassejevemu, očetu Gileada - mož je namreč bil vojščak - v Gileadu in v Bašanu. In se je zgodilo preostalim sinovom Manaseja po njihovih rodovih: sinovom Jezija, sinovom Keleza, sinovom Jeziela, sinovom Suhema, sinovom Sumarima in sinovom Oferja; ti so bili moški po njihovih rodovih.

Salpaad, sin Oferja, ni imel sinov, ampak hčere, in to so imena hčera Salpaada: Maala, Noua, Egla, Melha in Tersa. In stale so pred duhovnikom Eleazarjem in pred Jozuetom in pred vladarji, rekoč: Bog je po Mojzesu zapovedal, da nam dajo dediščino med našimi brati, in dan jim je bil po ukazu Gospoda žreb med brati njihovega očeta. In njihova vrv je padla od Anasse in ravnina Labek iz dežele Gilead, ki je onkraj Jordana, Ker so hčere sinov Manaseja podedovale dediščino med svojimi brati, toda dežela Gilead je pripadla preostalim sinovom Manaseja.

In zgodile so se meje sinov Manaseja pri Delehanatu, ki je nasproti sinovom Anata, in poteka k mejam pri Jaminu in Jasibu k izviru Taftotu. Manaseju bo pripadal, in Tafet na mejah Manaseja sinovom Efraima. In meje se bodo spustile na dolino Charan na jugu proti dolini Jariel, terebinta Efrajima med mestom Manase, in meje Manase na severu v hudournik, in njegov izhod bo morje. Od juga k Efrajimu in na severu k Manaseju, in morje bo njihova meja, in z Aserjem se bodo srečali na severu in z Isaharjem od vzhoda. In bo pripadalo Manaseju v Isaharju in v Aserju Baitan in njihove vasi, in prebivalce Dora in njegove vasi, in prebivalce Megida in njegove vasi, in tretjino Mafete in njene vasi.

In sinovi Manaseja niso mogli uničiti teh mest, in Kanaanec je začel prebivati v tej deželi. In zgodilo se je, da so, ko so sinovi Izraela prevladali in so naredili Kanaance podložnike, pa jih niso popolnoma uničili.

Sinovi Jožefa pa so odgovorili Jozuetu, rekoč: Zakaj si nam dal v last en žreb in eno merilno vrv? Jaz pa sem veliko ljudstvo, in Bog me je blagoslovil. In jim je rekel Jozue: Če si veliko ljudstvo, pojdi gor v gozd in si ga očisti, če te stiska gora Efraim. In rekli so: Ne ugaja nam gora Efraim, in izbrani konj in železo Kánaanca, ki

prebiva v njej, v Bet Šeanu in v njenih vaseh, v dolini Jezreel. In rekel je Jozue sinovom Jožefa: Če si veliko ljudstvo in imaš veliko moč, ne bo ti en sam žreb, Goščava bo namreč tvoja, ker je goščava in jo boš očistil, in bo tvoja, in ko popolnoma uničiš Kánaanca, čeprav ima izbrane konje, ti namreč premagate nad njim.

18

In zbrala se je vsa skupnost sinov Izraela v Šilu, in tam so postavili šotor pričevanja, in zemlja je bila podjarmljena pred njimi.

In ostalo je sedem rodov Izraelovih sinov, ki niso podedovali. In rekel je Jozue sinovom Izraela: Do kdaj boste omagali podedovati zemljo, ki jo je dal Gospod, naš Bog? Dajte iz vaših vrst tri može iz vsakega rodu, in ko vstanejo, naj gredo skozi deželo in naj jo opišejo pred menoj, kot bo potrebno, da jo razdelijo. In šli so k njemu, In razdelil jim je sedem delov. Juda bo postavil svojo mejo na jugu, sinovi Jožefa pa bodo postavili svojo na severu. Vi pa razdelite deželo na sedem delov in prinesite sem k meni, in jaz bom vam vrgel žreb pred Gospodom, našim Bogom. Kajti sinovi Levija nimajo deleža med vami, ker je duhovništvo Gospodovo njihov delež, Gad, Ruben in polovica plemena Manase pa so prejeli svojo dediščino onkraj Jordana na vzhodu, ki jim jo je dal Mojzes, služabnik Gospodov.

In moški so vstali in odšli, in Jozue je zapovedal moškim, ki so šli premeriti deželo, rekoč: Pojdite in premerite deželo, in pridite k meni, in tukaj vam bom vrgel žreb pred Gospodom v Šilu. In šli so ter prečkali zemljo, videli so jo in jo opisali po mestih v sedmih delih v knjigi ter jo prinesli k Jozue. In vrgel je Jozue zanje žreb v Šilu pred Gospodom.

In prvi je bil izžreban rod plemena Benjamina po njihovih rodovih, in meje njihovega žreba so šle med sinovi Juda in med sinovi Jožefa.

In postale so njihove meje od severa; od Jordana bodo šle gor meje vzdolž hrbta Jerihe od severa in bodo šle gor na goro proti morju, in bo njegov izhod Mabdaritis Baithon. In bodo šle od tam meje skozi Luzo, na hrbet Luze od njenega juga, to je Betel, in bodo šle dol meje Maatarot Oreh na gorato pokrajino, ki je proti jugu Betoron spodnji.

In bo šla skozi meje in bo šla mimo na del, ki gleda od morja od juga, od gore na obličje Bethorona proti jugu, in bo njegov izhod v Kiriath Baal, to je Kiriath Jearim, mesto sinov Juda, to je del proti morju.

In del proti jugu od Kiriath Baala, in meje bodo šle v Gasin, k izviru vode Naphto. In meja bo šla navzdol na del, to je nasproti doline Sonnam, ki je iz dela Emek Rafain s severa, in bo šla navzdol Gaienna na hrbet Jebousai z juga, bo šla navzdol na izvir Rogel, In bo šla skozi izvir Betsameš in bo šla mimo Galilota, ki je nasproti vzpona Etam, in bo šla dol do kamna Baiona, sinov Rubena, In bo šla skozi po hrbtu Betarabe s severa in bo prišla dol na meje na hrbet morja s severa. In izhod meja bo na grebenu Slanega morja na severu pri delu Jordana od juga, to so meje od juga.

In Jordan bo označeval mejo od vzhodne strani. To je dediščina Benjaminovih sinov, njene meje naokoli po rodovih.

In postala so mesta sinov Benjamina po njihovih rodovih: Jeriho in Betegai in Amekasis, in Baithabara, in Sarai, in Besana,

in Aien, in Phara, in Ephrathah, in Karafah, in Kefirah, in Moni in Gabaah, dvanajst mest in njihove vasi, Gibeon, Ramah in Beeroth. in Massa, in Mironu, in Amoki, In Phira, in Kaphan, in Nakan, in Zelekan in Thareela. In Jebus, to je Jeruzalem, in Gabaoth, Iarim, trinajst mest, in njihove vasi; to je dediščina sinov Benjaminovih po njihovih rodovih.

19

In izšel je drugi žreb za sinove Simeonove, in njihova dediščina je bila med dediščinami sinov Judovih. In njihov žreb je postal Beerseba, Samaa in Kaladam, in Arsola, in Bola in Jason, in Erthoula, in Načrti in in Horma, in Sicelac, in Baithmachereb in Sarsusin, in Bataroth in njihova polja, trinajst mest in njihove vasi. Eremmon, Talha, Jeter in Asan, štiri mesta in njihove vasi, Naokoli njihovih mest do Baleka, potekajoč proti Bametu na jugu – to je dediščina rodu Simeonovih sinov po njihovih rodovih. Od žreba Juda je bila dediščina rodu sinov Simeonovih, ker je bil delež sinov Judovih večji od njihovega, in sinovi Simeonovi so podedovali sredi njihovega žreba.

In tretji žreb je pripadel Zebulun po njihovih rodovih, meje njihove dediščine bodo Esedekgola, njihove meje, morje in Magelda, in bo srečalo pri Betarabi v dolino, ki je nasproti Jekmanu. In se je vrnil od Seddouka iz nasprotne strani od vzhoda Bet Šemeša na meje Haselot Aita, in bo šel skozi Dabirot, in bo šel gor na Fangaj. In od tam bo šel naokoli iz nasprotne strani proti vzhodu na Gebere, na mesto Katasem, in bo šel skozi na Remmona Matharaoza. In meje bodo potekale naokoli na severu pri Hamatu, njihov izhod pa bo pri Zifronu, in Katanath, Nabaal, Symoon, Jericho in Baithman. To je dediščina rodu sinov Zabulonovih po njihovih rodovih, mesta in njihove vasi.

Issacharju je pripadel četrti žreb. In nastale so njihove meje Iaziel in Chasaloth in Sunam, Agis, Siona, Reeroth in Anachereth in Dabiron, in Kišon, in Rebes, In Remmas, Ieon, Tomman, Aimarek in Bersafes. Meje se bodo združile pri Gathboru in pri Salimu proti morju ter pri Bet Šemešu, izhod njegovih meja pa bo Jordan. To je dediščina plemena sinov Isaharja po njihovih rodovih, njihova mesta in njihove vasi.

In izšel je peti žreb za Aserja po njihovih rodovih. In njihove meje so bile Ekseleket in Alef in Baitok in Keaf, in Elimeleh, in Amiel, in Maasa, in se bo pridružil Karmelu pri morju, in Sionu in Labanat. In se bo obrnil od vzhoda sonca in Baitegenet ter se bo združil z Zabulonom in Ekgaijem, in Ftaiel proti severu, in bo vstopil v meje Saftaibaitme in Inaela, in bo šel skozi v Hobamasomel. In Elbon, Raab, Emeamon in Kantan do velikega Sidona. In meje se bodo vrnile v Ramo in do izvira Masfasat in Tircev, in meje se bodo vrnile na Jasif, in njegov izhod bo morje, in Apoleb, in Ehozob. in Arhob, in Afek in Raau. To je dediščina plemena sinov Aserja glede na njihove klane, mesta in njihove vasi.

Naphtali je pripadel šesti žreb. In njihove meje so bile Moolam, Mola, Besemiin, Arme, Nabok in Iephtamai do Dodama, in njegovi prehodi so bili Jordan. In meje se bodo vrnile k morju pri Aththaboru, in od tam bo prešla Iakana, in pridružila se bo k Zebulunu od juga, in Asher se bo pridružil pri morju, in Jordan od vzhoda sonca.

In utrjena mesta Tircev, Tir, in Omatadaket, in Keneret, in Armath, in Arael in Asor, in Vrči, in Asarion, in izvir Asor, in Keroe, Megalaarim, Baiththame in Thessamys. To je dediščina plemena sinov Neftalijevih.

In Danu je izšel sedmi žreb. In njihove meje so bile Sarath in Asa in mesta Sammaus, in Salamis, in Pesek in Silata, in Elon, in Timnah in Akaron, in Alcatha, Begeton in Gebeelan, in Azor, in Banaibakat in Gethremmon, In od morja Jastrebov je meja blizu Jope. To je dediščina plemena sinov Dana glede na njihove klane, njihova mesta in njihove vasi.

Sinovi Dana so šli in se borili proti Lahišu, zavzeli so ga, udarili so ga z ostrim mečem, naselili so se v njem in mu nadeli ime Lasendan.

In šli so zavzeti deželo po njihovi meji, in sinovi Izraela so dali žreb Jozuetu, sinu Nuna, med njimi. Po Božjem ukazu so mu dali mesto, ki ga je prosil, Tamnasarah, ki je v gori Efraim, in zgradil je to mesto in prebival v njem.

To so delitve, ki so jih kot dediščino dodelili duhovnik Eleazar, Jezus, sin Nunov, in poglavarji družin v rodovih Izraela po žrebu v Šilu pred Gospodom, pri vratih šotora pričevanja, in odšli so zavzeti deželo.

20

In Gospod je govoril Jozuetu rekoč: Govori sinovom Izraela in reci: dajte mesta zatočišč, o katerih sem vam govoril po Mojzesu. Zatočišče morilcu, ki je udaril dušo nenamerno, in mesta vam bodo zatočišče, in morilec ne bo umrl od maščevalca krvi, dokler ne stopi pred skupnost na sodbo. In razdelil je Kadeš v Galileji na gori Neftali, in Sihem na gori Efraim, in mesto Arbok, to je Hebron, na gori Juda.

In v onkraj Jordana dal Bosor v puščavi na ravnini od rodu Rubena in Aremot v Gileadu iz rodu Gada in Gaulon v Basanitu iz rodu Manaseja.

Ta mesta so določena sinovom Izraela in tujcu, ki prebiva med njimi, da tja zbeži vsakdo, ki nehote udari dušo, da ne umre v roki maščevalca krvi, dokler ne stopi pred skupnost na sodbo.

21

In pristopili so glavni očetje sinov Levijevih k duhovniku Eleazarju in k Jozuetu, sinu Nunovemu, in k glavnim voditeljem očetovskih rodov iz rodov Izraelovih, In rekel sem k njim v Šilu v deželi Kanaan, rekoč: Gospod je po Mojzesu zapovedal, da nam dajo mesta za prebivanje in pašnike za našo živino. Sinovi Izraela so dali Levitom pri razdeljevanju dediščine zaradi Gospodovega ukaza mesta in njihove pašnike.

In žreb je šel ljudstvu Kaát, in sinovom Arona, duhovnikom Levitom, je pripadlo po žrebu od rodu Juda in od rodu Simeona in od rodu Benamina trinajst mest.

In sinovom Kaata, ki so preostali iz rodu Efraima in iz rodu Dana in od polovice rodu Manaseja, po žrebu deset mest.

In sinovom Gedsona so dali od rodu Isaharjevega in od rodu Aserjevega in od rodu Neftalijevega in od polovice rodu Manasejevega v Basanu trinajst mest.

Sinovom Merarija so po njihovih rodovih od rodov Rubena, Gada in Zabulona po žrebu dodelili dvanajst mest.

Sinovi Izraela so dali Levitom mesta in njihove pašnike, tako kot je Gospod ukazal Mojzesu, z žrebom.

In dala je rod sinov Juda in rod sinov Simeon in od rodu sinov Benjamina ta mesta, in bila so imenovana Sinovom Arona od ljudstva Kaata, sinov Levija, ker tem je pripadel žreb. In dal jim je Kariatarbok, glavno mesto Enakov – to je Hebron v gori Juda – in pašnike okoli njega. In polja tega mesta in njegove vasi je dal Jozue sinovom Kaleba, sina Jefunejevega, v posest.

In sinovom Arona je dal mesto zatočišča za morilca, Hebron, in ločena območja z njim, in Lemno, in ločena območja pri njej, In Ailom in nje ločena območja, in Temo in nje ločena območja, In Smeh in njeno ločeno ozemlje, in Dabir in njeno ločeno ozemlje, In Asa in ločeno njej, in Tanu in ločeno njej, in Betšemeš in ločeno njej, mest devet od teh dveh rodov. In od Benjaminovega rodu Gabaon z njej ločenimi zemljišči in Gatet z njej ločenimi zemljišči, In Anatot z njegovimi pašniki, in Gamala z njenimi pašniki, štiri mesta. Vsa mesta sinov Arona, duhovnikov, trinajst.

In ljudem, sinovom Kaatha, Levitom, ki so preostali od sinov Kaatha, je bilo mesto njihovih duhovnikov iz rodu Efraim, In dali so jim mesto zatočišča morilca, Sihem, in ozemlje, ki je bilo ločeno zanj, ter Gazaro in ozemlje, ki pripada njej, in ozemlje, ki je bilo ločeno zanj, In Bethoron in ločena mesta, ki so ji pripadala, štiri mesta. In iz rodu Dan Elkothaim in ozemlja, ki so bila ločena zanj, in Gethedan in ozemlja, ki so bila ločena zanj, In Ajjalon z njegovimi ločenimi zemljišči in Geteremmon z njegovimi ločenimi zemljišči, štiri mesta. In od polovice rodu Manase: Tanah z njegovimi ločenimi območji in Iebato z njegovimi ločenimi območji, dve mesti. Vseh mest je bilo deset in ta, ki so bila zanje ločena, ljudstvom sinov Kaatha, ki so preostali.

Sinovom Gedsona, Levitom, iz polovice rodu Manaseja so dali mesta, ki so bila določena za tiste, ki so ubili: Gaulon v Basanitidi z njegovimi določenimi območji in Bosoran z njegovimi določenimi območji – dve mesti. In iz plemena Issachar Kishon z njegovimi ločenimi področji in Debbo z njenimi ločenimi področji, In Ramot in ločeno tem ter Vir pisav in ločeno tem – mesta štiri. In iz rodu Ašer Basellan in njegova ločena ozemlja ter Dabbon in njegova ločena ozemlja, In Helkat in ozemlja, ki so bila ločena zanjo, in Rahab in ozemlja, ki so bila ločena zanjo, štiri mesta. In iz plemena Neftali: mesto, oddvojeno za morilca, Kadeš v Galileji in njegova oddvojena ozemlja, in Nemat in njegova oddvojena ozemlja, in Temon in njegova oddvojena ozemlja – tri mesta. Vsa mesta Gedsona po njihovih rodovih, trinajst mest.

In ljudstvu sinov Merarija, preostalim Levitom iz rodu Zabulona, Maan in njene pašnike ter Kadeš in njene pašnike, In Sella in zemljišča za pašo okoli nje, tri mesta. In onkraj Jordana nasproti Jerihe, iz rodu Rubenovega, mesto zatočišče za morilca, Bosor v puščavi, Miso in njeni pašniki, in Jazer in njeni pašniki, in Dekmon in njene pašnike, in Mafo in njene pašnike, štiri mesta. In iz rodu Gad mesto zatočišče morilca in Ramot v Gileadu in njene pašnike, Mahanaim in njene pašnike, in Hešbon s pašniki in Jazer s pašniki, skupaj štiri mesta. Vsa mesta sinovom Merarija po njihovih rodovih, ki so preostali od Levijevega rodu, in meje so bile dvanajst mest.

Vsa mesta Levitov v sredi posesti sinov Izraela, štirideset osem mest, in njihovi pašniki. Naokoli teh mest, mesto in pašniki naokoli mesta, vsem tem mestom.

In dal je Gospod Izraelu vso zemljo, katero je prisegel dati njihovim očetom, in podedovali so jo ter se naselili v njej. In

Gospod jim je dal mir naokoli, kakor je prisegel njihovim očetom, nihče ni vstal pred njimi od vseh njihovih sovražnikov, vse njihove sovražnike je Gospod izročil v njihove roke. Nič ni spodletelo od vseh dobrih besed, ki jih je Gospod govoril sinovom Izraela; vse se je uresničilo.

22

Tedaj je Jozue sklical sinove Rubena, sinove Gada in polovico plemena Manaseja, In rekel jim je: Vi ste slišali vse, kar vam je zapovedal Mojzes, služabnik Gospoda, in ste ubogali moj glas v vsem, kar vam je zapovedal. Niste zapustili svojih bratov vse te dni do današnjega dne in ohranili ste zapoved Gospoda, svojega Boga. Sedaj pa je dal počitek Gospod, naš Bog, našim bratom, kakor jim je rekel. Sedaj torej, obrnivši se, pojdite v vaše hiše in v deželo vaše posesti, katero vam je dal Mojzes onkraj Jordana. Toda zelo pazljivo izpolnajte zapovedi in zakon, ki ga je Mojzes, služabnik Gospoda, zapovedal nam izpolnjevati: ljubiti Gospoda, našega Boga, hoditi po vseh njegovih poteh, varovati njegove zapovedi, biti mu privrženi in mu služiti z vsem vašim umom in z vso vašo dušo. In Jozue jih je blagoslovil in jih poslal, in odšli so v svoje hiše.

Polovici rodu Manase je dal Mojzes v Basanitidi, in polovici je dal Jozue z njegovimi brati onkraj Jordana pri morju, in ko je Jozue poslal njih v njihove hiše, jih je blagoslovil. In z veliko denarja so odšli v svoje hiše, in z zelo mnogo živine, s srebrom, z zlatom, z železom in z mnogo oblačili; razdelili so plen sovražnikov s svojimi brati.

In so odšli sinovi Rubena in sinovi Gada in polovica plemena Manaseja od sinov Izraela v Šilu v deželi Kanaan, da bi odšli v

Gilead v deželo njihove posesti, katero so podedovali po ukazu Gospoda po roki Mojzesa.

In prišli so v Gilead pri Jordanu, ki je v deželi Kanaan, in sinovi Rubena, sinovi Gada in polovica plemena Manaseja so tam zgradili oltar na Jordanu, velik oltar za videti.

In so sinovi Izraela slišali, kako govorijo: Glejte, sinovi Rubena in sinovi Gada in polovica plemena Manaseja so zgradili oltar na mejah kanaanske zemlje pri Gileadu ob Jordanu, na drugi strani sinov Izraela. In vsi sinovi Izraela so bili zbrani skupaj v Šilu, tako da so odšli gor, da vojskujejo proti njim.

Sinovi Izraela so poslali k sinovom Rubena, k sinovom Gada in k sinovom polovice plemena Manaseja v deželo Gileado Pinehasa, sina Eleazarja, sina vélikega duhovnika Arona. In deset vladarjev z njim, en vladar iz hiše vsake družine iz vseh rodov Izraela, vladarji hiš družin so poveljniki tisočev Izraela. In prišli so k sinovom Rubena in k sinovom Gada in k polovici plemena Manaseja v deželo Gilead in govorili so k njim, rekoč: To pravi vsa skupnost Gospoda: Kaj je ta prestop, ki ste ga storili pred Bogom Izraela, da ste se danes obrnili od Gospoda, ko ste si zgradili oltar in postali odpadniki od Gospoda? Ali ni majhen nam greh Fogorja, ker nismo bili očiščeni od njega do tega dne? In zgodila se je nadloga v skupnosti Gospoda. In vi ste se danes obrnili stran od Gospoda, in če danes odidete od Gospoda, bo jutri jeza nad vsem Izraelom. In sedaj, če je vaša dežela vaše posesti majhna, prečkajte v deželo Gospodove posesti, kjer tam prebiva šotor Gospoda, in podedovali boste med nami, in ne postanite uporniki proti Bogu, in vi se ne oddaljite od Gospoda, ker ste zgradili oltar zunaj oltarja Gospoda, našega Boga. Ali ni Ahar, sin Zare, s prestopkom prestopil glede posvečene stvari, in nad vso

skupnost Izraela je prišel bes? In ta eden sam je umrl zaradi svojega lastnega greha.

In odgovorili so sinovi Rubena in sinovi Gada in polovica plemena Manaseja ter govorili poveljnikom Izraela, rekoč: Bog Bog Gospod je, in Bog Bog sam ve, in Izrael sam bo vedel, če smo v odpadništvu grešili pred Gospodom, naj nas ne reši na ta dan. In če smo si zgradili oltar, da bi odstopili od Gospoda, našega Boga, da bi nanj darovali žgalne daritve, da bi na njem darovali rešilno žrtev, Gospod bo to poiskal.

Ampak zaradi previdnosti smo to storili, rekoč, da jutri vaši otroci ne bi rekli našim otrokom: Kaj imate vi z Gospodom, Bogom Izraela? In Gospod je postavil meje med nami in vami, Jordan, in nimate deleža pri Gospodu, in vaši sinovi bodo odtujili naše sinove, da ne častijo Gospoda. In rekli smo, da storimo tako, da zgradimo ta oltar ne zaradi daritev niti zaradi žrtvovanj, Ampak da bi bilo to pričevanje med nami in vami, in med našimi rodovi za nami, da služimo službo Gospodu pred njim, z našimi darovi in z našimi žrtvami in z žrtvami naših mirovnih daritev, in da ne bodo vaši otroci rekli našim otrokom jutri: Nimate deleža pri Gospodu. Rekli smo: Če se kdaj zgodi, da bodo govorili nam ali našim rodovom jutri in bodo rekli: Glejte podobo Gospodovega oltarja, ki so ga naredili naši očetje ne zaradi darov niti zaradi žrtev, ampak je pričevanje med vami in med nami ter med našimi sinovi. Naj se nam torej ne zgodi, da bi se obrnili stran od Gospoda na današnji dan in odšli od Gospoda, tako da bi zgradili oltar za sadne darove in žrtve Salamina ter žrtev rešitve, razen oltarja Gospoda, ki je pred njegovim šotorom.

In slišal je Pinehas, duhovnik, in vsi vladarji skupnosti Izraela, ki so bili z njim, besede, ki so jih govorili sinovi Rubena in

sinovi Gada in polovica plemena Manaseja, in ugajalo jim je. In rekel je Finees, duhovnik, sinovom Rubena in sinovom Gada in polovici rodu Manaseja: Danes smo spoznali, da je z nami Gospod, ker niste storili pred Gospodom prestopka in ker ste rešili sinove Izraela iz roke Gospoda. In Finees, duhovnik, in vladarji so se obrnili od sinov Rubena in od sinov Gada in od polovice rodu Manaseja iz Gileada v deželo Kanaana k sinovom Izraela, in odgovorili so jim z besedami. Ugajalo je sinovom Izraela in govorili so k sinovom Izraela in blagoslovili so Boga sinov Izraela in rekli so, da ne gredo več gor k njim v vojno, da uničijo zemljo sinov Rubena in sinov Gada in polovice rodu Manaseja, in prebivali so na njej.

In Jozue je imenoval oltar Rubena in Gada in polovice rodu Manaseja, in rekel, da je pričevanje med njimi, da je Gospod njihov Bog.

23

In zgodilo se je po več dneh, potem ko je Gospod dal počitek Izraelu od vseh njegovih sovražnikov naokoli, da je bil Jozue star in napredoval v letih. In Jozue je sklical vse sinove Izraela in njihov svet starešin in njihove vladarje in njihove sodnike in njihove pisarje ter jim rekel: Jaz sem ostarel in napredoval v letih. Vi pa ste videli, kolikor je naredil Gospod, naš Bog, vsem tem narodom pred nami, ker Gospod, vaš Bog, je ta, ki se je boril za vas. Glejte, da sem vam vrgel narode, ki so vam ostali, te v dediščinah vašim rodom, od Jordana vse narode, in sem jih popolnoma uničil, in od velikega morja bo označil mejo na zahodu sonca.

Gospod, naš Bog, pa jih bo uničil izpred našega obraza, dokler ne bodo propadli, in poslal jim bo divje zveri, dokler jih ne bo uničil in njihove kralje izpred vašega obraza, in podedovali boste njihovo zemljo, kakor vam je govoril Gospod, naš Bog. Bodite torej zelo močni, da varujete in izvajate vse, kar je napisano v knjigi Mojzesovega zakona, da se ne obrnete ne na desno ne na levo, Tako da ne vstopite k tem preostalim narodom, in imena njihovih bogov ne bodo imenovana med vami, niti jim ne boste služili, niti se jim ne boste klanjali. Ampak Gospodu, našemu Bogu, se boste prilepili, kakor ste storili do tega dne. In Gospod bo uničil pred vami velike in močne narode, in nihče se nam ni uprl do današnjega dne. Eden izmed vaših je preganjal tisoč, ker je Gospod, naš Bog, ta se boril za vas, kakor nam je rekel.

In se zelo varujte, da ljubite Gospoda, našega Boga. Če se namreč obrnete stran in se pridružite tem preostalim narodom, ki so z vami, in sklepate poroke z njimi, in se mešate z njimi in oni z vami, Vedite, da Gospod ne bo več uničil teh narodov pred vami, in postali vam bodo v pasti in v spotikalne kamne in v žeblje v vaših petah in v puščice v vaših očeh, dokler ne propadete iz te dobre zemlje, katero vam je dal Gospod, vaš Bog.

Jaz pa odhajam po poti, kakor vsi na zemlji, in spoznali boste v svojem srcu in v svoji duši, da ni padla niti ena beseda od vseh besed, ki jih je rekel Gospod, naš Bog, glede vsega, kar nam pripada, nobena od njih ni spodletela. In kakor so prišle k nam vse dobre besede, katere je govoril Gospod na vas, tako bo pripeljal Gospod Bog na vas vse zle besede, dokler vas ne uniči od te dobre zemlje, katero vam je dal Gospod. v tem, da prestopite zaveto Gospoda, našega Boga, katero nam je ukazal, in odšedši služite drugim bogovom in se jim poklanjate.

In Jozue je zbral vse rodove Izraela v Šilo in sklical njihove starešine, njihove pisarje in njihove sodnike ter jih postavil pred Boga.

In Jozue je rekel vsemu ljudstvu: To pravi Gospod, Bog Izraela: Onkraj reke so prebivali vaši očetje od začetka, Terah, oče Abrahama in oče Nahorja, in služili so drugim bogovom. In vzel sem vašega očeta Abrahama iz onstran reke in vodil sem ga po vsej deželi in namnožil sem njegovo seme in dal sem mu Izaka. Izaku sem dal Jakoba in Ezava, Ezavu pa sem dal goro Seir, da jo podeduje. Jakob in njegovi sinovi so šli dol v Egipt in tam postali velik, številčen in mogočen narod, Egipčani pa so z njimi slabo ravnali. In udaril sem Egipt z znamenji, ki sem jih naredil med njimi. In po teh stvareh je izpeljal naše očete iz Egipta, in vstopili ste v Rdeče morje, in Egipčani so preganjali naše očete v vozovih in na konjih v Rdeče morje. In mi smo klicali h Gospodu, in dal je oblak in temo med nas in med Egipčane, in privedel je nanje morje in jih pokril, in vaše oči so videle, kolikor je storil Gospod v deželi Egipta, in bili ste v puščavi več dni.

In vodil nas je v deželo Amorejcev, ki so prebivali onkraj Jordana, in Gospod jih je izročil v naše roke. Podedovali ste njihovo deželo in jih uničili izpred sebe.

In vstal je Balak, sin Sepforja, kralj Moaba, in se pripravil na bitko z Izraelom, in poslal je ter poklical Balaama, da nas prekolne. In Gospod, tvoj Bog, te ni hotel uničiti, in z blagoslovi nas je blagoslovil, in nas je rešil iz njihovih rok, in jih je izročil. In prečkali ste Jordan in prišli ste v Jeriho, in bojevali so proti nam prebivalci Jerihe: Amorejec in Kánaanec in Perizejec in Hivejec in

Jebusejec in Hetejec in Girgašejec, in izročil jih je Gospod v naše roke. In poslal je pred vami sršena in pregnal je od nas dvanajst kraljev Amorejcev, ne z vašim mečem niti z vašim lokom.

In dal vam je zemljo, na kateri niste delali, in mesta, ki jih niste zgradili, in naselili ste se v njih, in vinograde ter oljčne nasade, ki jih niste sadili, jeste od njih.

In sedaj bojte se Gospoda in služite mu v poštenosti in pravičnosti, ter odstranite tuje bogove, katerim so služili naši očetje onkraj reke in v Egiptu, in služite Gospodu. Če pa vam ne ugaja služiti Gospodu, izberite si danes, komu boste služili: ali bogovom vaših očetov, ki so onkraj reke, ali bogovom Amorejcev, v katerih deželi prebivate. Jaz pa in moja hiša bomo služili Gospodu, ker je svet.

In ljudstvo je odgovorilo in reklo: Naj se nam ne zgodi, da bi zapustili Gospoda, da bi služili drugim bogovom. Gospod, Bog naš, on sam je Bog, on je privedel nas in naše očete iz Egipta in nas je varoval na vsej poti, po kateri smo šli, in med vsemi narodi, skozi katere smo šli. In Gospod je izgnal Amorejca in vse narode, ki so prebivali v deželi pred nami, ampak tudi mi bomo služili Gospodu, kajti on je naš Bog.

In rekel je Jozue ljudstvu: Ne boste mogli služiti Gospodu, ker je svet Bog, in ta ljubosumen ne bo odpustil vaših grehov in vaših brezpravij. Ko bi zapustili Gospoda in služili drugim bogovom, bo prišel nadnje in vam škodoval ter vas použil, namesto da vam je dobro storil. Ljudstvo je reklo Jošuu: Ne, ampak Gospodu bomo služili.

In Jozue je rekel ljudstvu: Priče ste vi zoper sebe, da ste izbrali Gospoda, da mu služite. In sedaj odstranite tuje bogove, ki so med vami, in usmerite svoje srce h Gospodu, Bogu Izraela. Ljudstvo je reklo Jošuu: Gospodu bomo služili in poslušali bomo njegov glas.

In Jozue je sklenil zavezo z ljudstvom na tisti dan in mu dal zakon ter sodbo v Šilu pred šotorom Boga Izraela. In napisal je te besede v knjigo Božjih zakonov, in vzel je velik kamen, in Jozue ga je postavil pod terebinto pred Gospodom. In rekel je Jozue ljudstvu: Glejte, ta kamen bo med vami v pričevanje, ker je sam slišal vse, kar mu je rekel Gospod, kar je govoril k vam danes, in ta bo med vami v pričevanje v zadnjih dneh, ko bi vi ravnali lažnivo z Gospodom, mojim Bogom. In Jozue je poslal ljudstvo, in odšli so, vsak na svoj kraj. In Izrael je služil Gospodu vse dni Jozueta in vse dni starešin, ki so podaljšali čas po Jozuetu, in ki so videli vsa dela Gospoda, ki jih je naredil Izraelu.

In zgodilo se je po tem, da je umrl Jozue, sin Nuna, služabnik Gospoda, star sto deset let. In so ga pokopali pri mejah njegovega žreba v Tamnasarah, na gori Efraim, severno od gore Gilead.

In kosti Jožefa so sinovi Izraela prinesli iz Egipta in jih pokopali v Sihemu, v delu polja, ki ga je Jakob pridobil od Amorejcev, ki so prebivali v Sihemu, za sto jagnjet, in dal ga je Jožefu v delu.

In zgodilo se je po teh stvareh, da je Eleazar, sin Arona, visoki duhovnik, umrl in bil pokopan v Gibej Pinehasa, njegovega sina, ki mu jo je dal v gori Efraim.